

امداد الفتاوى

پہنتو

جلد ۱

کتاب الطہارۃ

کتاب الصلوٰۃ

حکیم الامت مجدد الملت حضرت مولانا
اشرف علی تھانوی
قدس سرہ

ترتیب جدید

حضرت مولانا مفتی محمد شفیع صاحب
بانی جامعہ دارالعلوم کراچی و مفتی اعظم پاکستان

مترجم

مولانا زاہد اللہ شاکر حقانی

مکتبہ المدینہ
0300-6395519
0300-7816509

www

Maktaba Tul Ishaat .com

تمام فنون کے کتب کے پی-ڈی-ایف ہمارے ویب سائٹ سے اور پلے سٹور سے فری ڈاؤن لوڈ کریں۔ ہم روزانہ کی بنیاد پر اس میں مزید کتب شامل کر رہے ہیں اس لیے آپ ہفتے میں ایک بار ضرور ہمارے پلے سٹور اور ویب سائٹ کو چیک کیا کریں۔

ابھی مطلوبہ پی-ڈی-ایف مفت ڈاؤن لوڈ کریں

منطق	خطبات	تفاسیر
معانی	سیرت	احیث
تصوف	تاریخ	فقہ
تقابل ادیان	صرف	سوانح حیات
تجوید	نحو	درس نظامی
نعت	فلسفہ	لغت
تراجم	حکمت	فتاوی
تبلغ و دعوت	بلاغت	اصلاحی
تمام فنون		

إِمْدَادُ الْفَتَاوَى

پښتو

۱

حکیمُ الْأُمَّتِ مَجْدُ الْمَلْتِ حَضْرَتُ مَوْلَانَا
أَشْرَفُ عَلَي تَهَانَوِي

بترتیب جدید

حضرت مولانا مفتی محمد شفیع صاحب
بانی جامعہ دارالعلوم کراچی و مفتی اعظم پاکستان

مترجم

مولانا زاہد اللہ شاہ حقانی

قصہ خوانی بازار محلہ جنگلی پشاور
اکوڑہ خشک نوشہرہ
0300-9395919
0306-7616569

مکتبۃ المدینہ

امداد الفتاوى داوول جلد د مضامینو فهرست

کتاب الطهارة

۳۲	دینخو لپاره د مسواک حکم
۳۲	د کبیری د مسح کولو او وینځلو حکم
۳۲	داودس نه وروسته د انا ایزلناوینکل
۳۳	د جنازې په اودس د پښه کولو او وینځونو حکم
۳۴	یوازې په یې لاس باندې داودس کولو حکم
۳۴	شبه د وینځلو د خاککې او باد ماتونکې دی او کڼه ؟
۳۵	د زخم د غلې څنگه زوی او نور وینکل
۳۵	د معذور لپاره داودس یا یې کیدو حکم
۳۵	د غسل په وخت کې د عطر پټې د غورځونه لری کول
۳۶	د عذریه وخت د غلې لاس څنگه کار اخیستل
۳۶	ضیره او څپه چه په نوکاتو باندې وی داودس او غسل د صحت مانع ندی
۳۶	د کتبه یاد کوس بلی دوا سره بهیدونکې وینه کچیری پټه وی څه اعتبار لری
۳۷	یوازې څلورمه برخه سر مسح کول عادت جوړول مکروه دی اولمونځ هم مکروه دی
۳۷	د سر د مسح کولو لپاره نوی اوبه اخیستل
۳۷	د زخم لپې د پټې لاندې چه کوم نور زوی
۳۷	وی هغه داودس ماتونکې دی او کڼه د تعارض ځواب
۳۸	د پلټې په شان ناستې حالت کې که ویده شی نو اودس ماتیری
۳۸	د کبیری سره داودس کولو حکم
۳۹	د غاړې د مسح کولو حکم
۴۰	په اودس کې د اعدو بالله او بسم الله لوستلو حکم
۴۰	ماشوم ته شیدی ورکول داودس ماتونکې ندی
۴۰	د قدم څنگه پرته وینځل وینو او اودس صحیح دی او کڼه ؟
۴۲	فصل فی القتل
۴۲	دینخو لپاره په غسل کې دویستو بیتونه لمدول کاشی دی

کتاب پېژندنه

د کتاب نوم: امداد الفتاوى
 د مصنف نوم: اشرف على تهاونى رحمه الله
 د مترجم نوم: مولانا اهدان الله شاه حقانى
 کپوزر: قارى روح الله صافى
 د پېژاین: مولوى محمد بشير طيب خيل
 تهیه و ترتیب: صافى کمپوزنگ سنتر محله جنگی پشاور # 9885005-0312
 :Email: Hedayatullha.safi@yahoo.com
 ناشر: مکتبه الحرم
 مدیر مکتبه: طالب العلم فضل الرحمن حیدری او حافظ عین الدین ابراهیمی
 د چاپ ځای: اعرف پرنټرز لنډیم ټرید سنټر محله جنگی پېښور
 عرض ناشر

زما له ټولو علما، کرامو او طلباء، عزامو او عامو کتونکو څخه هیله او تمنا ده کچری دی کتاب کښی کومه لفظی او یا نوره غلطی وی داپه زمونږ څخه سهواً شوی وی تاسی دا غلطی مونږ ته په گوته کړی ترڅوی پوری په آینده کښی د اتکرار نشی او اجر به نی انشاء الله تعالی الله جل جلاله در کوی والسلام

د رابطی نمبر: 9395919 - 0300 # 7616569 - 0306

د چاپ او ترجمې ټول حقوق د ناشر سره خوندي دي

۴۲..... غسل په وخت کښی دینڅې د تعویب د ظاهری برکې وینځل کاشی دی

۴۳..... په بدن باندې زخم وی نو غسل وکړی او که لیمم؟

۴۳..... غسل په ناسته وکړی او که په واکړه؟

۴۳..... که غایبونو کښی د صغای پورا او پورا داخل کړی شی نو غسل څه حکم دی

۴۵..... غسل نه وروسته د منی د وینلو حکم

۴۶..... د خوب څخه راپاڅیدونکې باندې غسل واجب دی یا نه واجب و تفصیل

۴۸..... د غری په تپه د غسل حکم

۴۸..... د نابالغ نعلی سره صحبت وینو په هغی باندې غسل واجب نه دی

۴۸..... کومه سره که چه د شرابو څخه جوړه شوی وی پاکه دی

۴۹..... د ودی حکم

۴۹..... د خوب نه د پاڅیدونې څه وخت وروسته در ضوایت لیدل

۵۰..... غسل په وخت کښی په زخم باندې د کومی دوا لپولو حکم

۵۰..... د معدور لپاره په آخر وخت کښی د نمونځ کولو حکم

۵۱..... د منی د غن د غسل د خوب لپاره شرط نه دی

۵۱..... غسل په وخت د غور و غور پورته داویو اچولو حکم

۵۱..... په نعل ځانه کښی د شیر و ابرو کولو حکم

۵۲..... د جنابت په حال کښی وینسته پری کول مکروه دی

۵۲..... باب الماء الذي یجوز به الوضوء - وما لا یجوز به

۵۲..... د جنت لرونکې شوی داویو څخه اودسی جائز دی

۵۳..... په هغه څیز کښی چه نجاست یې معلوم نه وی داویو بشیدلو سره اوبه نه ناپاکه کیږی

۵۳..... اوبه په خوشبو په کیږدوسره د مطلق والی څخه نه ووځی

۵۴..... فصل فی الجیر

۵۴..... د شاه په نل کښی د پیلستی لوییدلو حکم

۵۵..... هغه مارچه وینه لری په هغه شاه ناپاکه کیږی

۵۶..... د کارغه په گندگۍ کوشی نه مردار کیږی

۵۶..... شاه څومره د بیت الخلا، څخه لری کیږدل پکار دی

۵۸..... د چیلی (اوزی) او څره گندگۍ لوییدلو سره د شاه حکم

۵۸..... په کوشی کښی د کړنځو او غونډو د غور څیدلو حکم

۵۹..... ۸۰، ۵۹ د نمبر مسئلې متعلق د تسامح اصلاح چه د

۵۹..... امداد الفتاوی ص ۲۴ لمری تسمه ملحقان لاندې درج دی

۶۰..... د نجسویو تونولویدل په کوشی کښی

۶۰..... دا امام محمد په قول د غری سوویو کوویستلو تحقین

۶۱..... د غولی لږویاندې لمدولوسره په گوته باندې د قران مجید د پای اړولو حکم

۶۲..... فصل فی التیمم

۶۲..... د مسجده زکة د تیمم و هلو حکم

۶۲..... څومره لری والی داویو د تیمم د جواز لپاره شرط دی؟

۶۲..... هغه څوک چه په تلف بند شوی دی د هغه لپاره د تیمم څه حکم دی؟

۶۳..... په یخو ملکونو کښی د تیمم و هلو حکم

۶۴..... په ریل کښی د جنابت د تیمم شرط

۶۴..... باب المسح علی الکفین وغیرهما

۶۴..... په جرابو او نعلی موزو باندې د مسح کولو حکم

۶۶..... په انگریزی بوټ باندې چه ټوله کپه پټه کړی د مسح کولو حکم

۶۷..... د هیلو جرابو په سر د پوسنکې موزه واقوسته په هغی باندې مسح

۶۷..... باب الوضوء والنظافه والاستحسانة

۶۷..... د غولی شوی وینس نه وروسته چه کومه وینه راځی د هغې حکم

۶۷..... د همل د غور څیدونه وروسته د حیض او استحاض حکم

۶۸..... د اسقاط غسل متعلق حکمونه د نظاس اول نمونځ او روژه اونور

۶۹..... د کومی بڼی چه لمری ماشوم وشی د هغه حکم

۷۰..... د عادت د شیرونکې هالنصی حکم

۷۰..... د هغې بڼی حکم چه وینه یې د غری ورڅو څخه کمه بند کیږی

۷۱..... د هغې وینس حکم چه اقل ظفر نه وړاندې شروع

۷۱..... شی او د اقل ظفر نه وروسته پورې روانه وی

۷۴..... طفرہ پنشنس و رشو شکہ کم نہ وی اگر کہ لیکم ہم وی

۷۳..... دھانسی دھانگانیو اور اوٹو سٹو حکم

۷۵..... باب التماس و تظہیرھا

۷۵..... دہر دھرمین درنگولو شکہ وروستہ پاک دی اوداھو کی وغیرہ حکموںہ

۷۶..... دہاہر بيماری دہ ، شکہ چہ کوم رطوبت وشی دھفہ پاکوالی اونہ پاکوالی

۷۶..... تحقیق اوپہ کوم رخت چہ دا رطوبت و لگیری پہ ہنی باندی دلمونخ کولو حکم

۷۶..... دلامدہ رخت کومس مرداری شکہی باندی ایسودل یامردار رخت سرہ تاوول

۷۷..... اصلاح دتصہیح الاغلاظ شکہ

۷۸..... ذہیل دشرطوم پزی ، شکہ چہ کومس اوپہ شی دھنی حکم

۷۸..... دجاش صغرا - نجس دی

۷۹..... د (۹۰) نمبر مسئلہ تئمہ داوولی صفحہ تئمہ ۲۲۱

۷۹..... دکریش دپاکولو طریقہ

۸۰..... دتاس دناپاک والی پہ صورت کی دلوی وغیرہ نہ داو بود راویستلو صورت

۸۰..... پہ ہنی کپری دلمونخ کولو حکم چہ دظورس برضی نہ زیاتہ نجسہ وی

۸۱..... پہ ولایس رنگ باندی درنگ نوی کپری حکم

۸۲..... سوال مربوط دذکرشوی خواب (۹۵)

۸۲..... پہ ناپاک رنگ باندی درنگ نوی جامی حکم

۸۳..... دتیدواو غوریو دپاکولو طریقہ

۸۳..... دیوکس پاکس کپری بل کس استعمالوی شی

۸۴..... پہ لویس باندی دسپی دپس خوردی پاکولو طریقہ

۸۴..... دکریش لرونکی توتی دپاکولو طریقہ او دورو ماشومانو د متیازو حکم

۸۵..... دغیر ماکول اللحم دتیدو پی ، حکم

۸۵..... دترجیح الراجح ظورس جس (۷۹) صفحہ شکہ

۸۶..... مردار او حرام خاروی پہ غور وکی سوٹو لوسرہ غور ناپاکیری اوکنہ ؟

۸۶..... دترجیح الراجح ظورس جس صفحہ ۷۹ شکہ

۸۶..... وینی والا صغراہ پہ غوریوکی سوزولوسرہ ددغوٹوریو حکم

۸۶..... دھلال خاروی سوزول نوی غوریو حکم

۸۷..... دفرج دلوئدوالی حکم

۸۸..... دترجیح خامس اوتحقین اوتفصیل درطوبت فرج شکہ

۸۹..... ددی خواب ددی ظاہرہ دالبکل نوی دی

۹۰..... دپنشنس ترجیح ص ۸۸ پہ تحقیق دما تیدو داووس

۹۰..... پہ رطوبت دفرج سرہ دھفہ دظہارت پہ صورت کی

۹۱..... دلتمہ مولوی حبیب احمد صاحب شکاہہ استفسار باندی ہفہ دغہ خواب ولیکہ

۹۴..... دپنشنس ترجیح ص ۱۲۶ اود موہم تفصیل اجمال متعلق درطوبت دفرج

۹۵..... دچنگس متیازی

۹۵..... دچنگس پہ پاکوالی باندی شبہ اودھنی خواب

۹۵..... کوم چہ دباوولوسرہ پاکیری

۹۶..... مورک دسوی پہ غور وکی پوخ کرای شی نو دھفہ حکم

۹۶..... انسانی اعضا پہ غیر منحصرہ شیانوکی داخل ندی

۹۶..... دحرامو خارویو پوستکی پہ ذبح کولو سرہ پاکیری

۹۶..... پہ گرمی کی ایسودل نوی پوستکی پہ آمدیدلوسرہ نہ ناپاکہ کیری

۹۷..... داویو چینیسی نجس ندی

۹۷..... پہ نجس رنگ باندی درنگ شوی کوزی پاکول

۹۷..... ہفہ منی اومدی چہ نری وی دظہارت لپارہ سولول کافی ندی

۹۸..... ہفہ چاہی چہ خونناہی پری ونیلی پہ اور باندی دسوزیدونہ وروستہ پاکہ دہ

۹۸..... پہ نانوکی مورک مرٹوئوددی دپاکولو طریقہ

۹۹..... پس پہ خیلوٹاٹونوسرہ کپرہ چری کرہ نوہفہ پاکہ دہ کہ ناپاکہ ؟

۹۹..... ہفہ مورک چہ دھلال شوی نہ وی دھفہ وازدی ناپاکہ دی

۹۹..... دعام ابتلاہ پہ وقت کی دجاموپہ ظہارت کی دکنجایش او توسع احکام

۱۰۰..... دحضور علیہ السلام فصیلت پاک وکنہ ؟

۱۰۱..... ددینہ وروستہ ددی متعلق بل خط راغی چہ لاندی منقول دی

۱۰۲..... دالکول پہ حکم کی تفصیل

۱۰۲..... دمايانم خالي (شوپرک) متيازى اوگندگى پايگه ده

۱۰۲..... دنوى کبرى دنجايت دظهارت تحقيق

۱۰۴..... چرگه دهانولو وروسته بغير دياگونو دمينخ نه بي

۱۰۴..... په اوبو جونولوسره ناپايگه ده دنامى په هواله

۱۰۶..... داودس مالى په مهال داستقبال او استديار هواز

۱۰۶..... داوونى نتمه صفحه ۳۳۰

۱۰۶..... لمرته دمخ اړه ولو دمتيازوپه وخت کي دلمرديو پيدوپه وخت په ورپشو کي

۱۰۷..... په لمانځه کي داستنجا. ديايدلو حکم

۱۰۷..... په چديوکي کاغذباندي قدم هواز استنجا کول

۱۰۸..... داستنجا. په وخت کي سلام شو اوبولو هواز

۱۰۸..... داستنجا. په وخت سلام تحقيق

۱۰۹..... ديورتسي ضواب متعلق سوال

۱۰۹..... دمتيازونه وروسته په لويه استنجا.

۱۱۰..... دمتيازو و لويه وخت کومه مستقله دعائته

۱۱۰..... بلکه دبول اوبراز دواړولپاره پکي يوه دعاده

۱۱۰..... دکتاب الظهاره مربوطه خورى وري (منشوره) منلى دقران حکايت کونکي بشقاب بلاوضو مس کولو تحقيق

۱۱۱..... بي اوديه دتفسير اوترجمي مسخ کول

۱۱۲..... دقرينات عدالله مسخ کول بي اوديه اوهر هغه

۱۱۲..... کتاب مسخ کول چه قراني ايتونه پکسي وي

۱۱۲..... دظهارت نه بغير دمسخ مصنف په حرمت باندي دضواب دشبهي په استدلال

۱۱۳..... په داسي ډول دقراني ايتونو دليکلو حکم چه دکاغدمسح ونه شي

۱۱۴..... کتاب الصلاة

۱۱۴..... باب المواقيت

۱۱۴..... دمايانم اوماز يگرتر مينخ دلمانځه وغيره حکم

۱۱۴..... دماکتون دلمانځه دوخت بيان

۱۱۵.....

۱۱۵..... دماز يگر وخت

۱۱۶..... دماز يگر دکراحت د وخت توضيح

۱۱۶..... دظهر مغرب. اوعصر دپيژندلو طريقه

۱۱۷..... دمايانم دوخت پيژندلو طريقه

۱۱۸..... دقوم پابندي دشمره وکتونو دلمانځه لپاره دغه ضبطول په ساعت اوشيره

۱۱۹..... په ساعت باندي دلمانځه دوختونو التزام حکم

۱۲۰..... دساعت په دريغه دوختونو پيژندلو

۱۲۱..... دهواز صلاة بعدالظلوع وقبل الغروب اندازه

۱۲۱..... دتکبير اولي وخت

۱۲۱..... درمضان مياشت کي دمايانم په لمانځه کي دتاکير حکم

۱۲۲..... دلمونځ کونکو حاضر ييدلو حکم په پالي نه په اذان

۱۲۳..... داذان په دعا. کي دتسونو پورته کولو حکم

۱۲۳..... داذان دشروعيت ضايونه

۱۲۴..... په اذان اوقامت اودماشوم په اذان کي دهي على الصلاة

۱۲۵..... اوهي على الفلاح دويلوپه وخت کي دالتفات حکم

۱۲۶..... داذان دتعدد په وخت کي دبيح کراحت په اول اذان دضمي سره

۱۲۷..... داذان دشواب ورکولو حکم په ټولو دي

۱۲۷..... داذان دشواب استحباب

۱۲۷..... شوخه اذان اوريدلو سره داذان داجابت حکم

۱۲۸..... داذان په اوريدونکو باندي سلام ضوابول واجب ندي

۱۲۸..... په مسجدکي په چپ طرف داذان کولورواج څنگه دي ؟

۱۲۹..... په يوه وخت کي په دوه مسجدوکي ديوسري داذان کولو حکم

۱۲۹..... په هغه ضايونوکي چه غروب ياطلوع ونه شي دلمانځه وختونه

۱۲۹..... ددي په ضواب کي لاندې خط راغي

۱۳۰..... الجواب من المولى عبدالکريم

- ۱۳۲..... په بيان متصل د ماينام او ماينامون په لمانځه كې په هغه ځاى كې چه علم د غروب نفس او طلوع
- د صبح صادق هلت منحل دى .....
- ۱۳۲..... د دينه وروسته بل خط راغى .....
- ۱۳۳..... دا قناعت ځواب پواځى په مقتدى باندې دى او كه په ټولو .....
- ۱۳۴..... د ماينام اذان اولمانځه تر مينځ د جهاني حكم .....
- ۱۳۵..... دا قناعت په وخت په ځى على الفلاح باندې دودريدو حكم .....
- ۱۳۷..... په ځى على الفلاح باندې دودريدو حكم .....
- ۱۳۸..... په رمضان كښى د فجر اذان تعدد پيښمنى اوصيخ صادق په وخت .....
- ۱۳۹..... د تحريمى په وخت د قيام فرستت .....
- ۱۴۰..... د ركوع نه مخكې د قيام نه بغير د تكبير تحريمه حكم .....
- ۱۴۰..... د لمانځه په نيت كښى د اقتديت بالفقران ، جملې ويلو حكم .....
- ۱۴۱..... په لمانځه كې د نيت تلفظ كولو حكم او د مجدد صاحب د قول تحقيق .....
- ۱۴۲..... په سجده كې حكم د وضع ركبتين قبل البيدين .....
- ۱۴۲..... په سجده كې د البيدين درغ تحقيق .....
- ۱۴۴..... په تكيه باندې د سجده كولو حكم تحقيق .....
- ۱۴۵..... د مذهب شننه تحقيق د دواړو سجده تر مينځ په ماتوره د عاگانو وغيره كې .....
- ۱۴۶..... په قومه او جلسه كې د ماتوره دعا ، د جواز د شمسى ځواب .....
- ۱۴۶..... دا قناعت نيت .....
- په اولين د فرضو كې د قراة د وجوب تحقيق او ورسره په اخريسيو كې د سورت يو ځاى كول
- ۱۴۷..... او ددې متعلق نور مسائل .....
- ۱۴۸..... په لمانځه كې ورون ، كناپى ، زنگون درى عضودى او كه دوه .....
- ۱۴۹..... په جامو باندې ناپاكي ليدونكې باندې د څو وختونو لمانځه اعاده كول لازمى دى .....
- ۱۴۹..... د امام لپاره جهر يا تكبير سنت دى واجب ندى .....
- ۱۴۹..... د تشهده وخت كې د سايب كوتى پورته كولو حكمت .....
- ۱۵۵..... د څو لپاره په تشهده كې د سايب او چتونول .....
- ۱۵۶..... د قدمونو د برابرولو حكم په ولاړه كې .....

- ۱۵۶..... د هغه انحراف عن القبلة اندازه چه مضديه وى .....
- ۱۵۷..... د قبلى څنگه د انحراف حد چه مضدد لمانځه نه وى .....
- ۱۵۷..... دريځ دائرى پورې د طرف اختلاف مضرندي .....
- ۱۵۸..... دا اول خط پسى دوهم خط .....
- ۱۵۸..... د نما او ورغوى د بڼې عورت كيدلو تحقيق .....
- ۱۵۹..... په سجده كې د اكثر نندى ايښودلو و وجوب .....
- ۱۵۹..... د هغه چا د لمانځه دا د ا كولو طريقه چه لمونځ كولو باندې نه پوهيرى او تعليم ته محتاج وى .....
- ۱۶۰..... د سجده څنگه د پورته كيدلو بڼه طريقه .....
- ۱۶۰..... د امين بالجهر جواز .....
- ۱۶۱..... د جواز رفع البيدين .....
- ۱۶۱..... د نارينه و لپاره د ښگر وښلولو حكم .....
- ۱۶۱..... د تصحيح نه وروسته د بڼې د تحميد تحقيق .....
- ۱۶۲..... د قومى د وجوب يا سبب تحقيق .....
- ۱۶۳..... د هغې شخصى ځواب چه د تحريمى نه مخكې په نيت د توجه په جواز باندې دى .....
- ۱۶۴..... په لمانځه كې دوه سورتونه داسې لوستل چه مينځ كې يو سورت پاتې شى .....
- ۱۶۴..... په ايتونو باندې د جهادې كولو حكم د يوه سورت په قراة سره په دوه ركعتونو .....
- ۱۶۴..... د قراة كلف امام په مسئله كې د هغه دليل .....
- ۱۶۵..... د جهادې په لمانځه كې د قناعتى د قراة حكم او په اودس كې د قارى صح .....
- ۱۶۶..... ادى درجه د قراة سره .....
- ۱۶۷..... په لمانځه كې د قارى د عامه زياتو څو بېديو ، حكم د پورتنى فتوى متعلق د تحقيق سره .....
- ۱۶۸..... د عصر په سورت كښى د امام د و عملو الصلوات د پريښودو حكم .....
- ۱۷۷..... د يوه سورت څو برخى كولو سره د لمونځ كولو حكم .....
- ۱۷۸..... په والعصر كښى والتين الخ .....
- ۱۷۹..... د لمانځه صفت وروسته د تدارك ذلة القارى .....
- ۱۸۰..... د هر لمانځه لپاره د سورت د تصينو الى كراهت .....
- ۱۸۰..... د څښې قرانې غلطيو حكم په لمانځه كې .....
- ۱۸۰.....

۱۸۱	نورمانٹھ کی
۱۸۲	کراہت دجدابی پہ وارہ سورت سرہ اوقرانت بلاتریب بی دلزوم مسجدی سہو
۱۸۲	تحقیق دراگر ضولو سورت پہ ورستیو کی پہ وکت دسہویہ اولینو کی
۱۸۳	پہ لمری رکعت کی در الاعلیٰ اوپہ دوہم سورت کی دافاشیہ سورت د لوستلو حکم پہ داسی
۱۸۳	حال کی چہ ایٹونہ زیات دی
۱۸۳	دفاشیہ سورت ایٹونہ زیات دی
۱۸۳	فصل فی التجوید
۱۸۳	دصادا وظا تحقیق
۱۹۹	الفتوی المتعلقہ بالصداشیہ کلام فی مواضع
۲۰۶	دعوا موذقتی داہتمال پہ وکت پہ سبہ قرأت کی نہ غلو شکہ معانت
۲۰۸	تحقیق دآیات اواسقاط دالف دشیمی مذاقا اوقالا الصد وغیرہ
۲۰۹	تحقیق اظہار
۲۰۹	تحقیق داہام دظاہ اذظلموا کی
۲۰۹	پہ بعض اوقات بانڈی دشیمی رفع کول
۲۱۳	دجوید اوقرانت دعلم دوجوب تحقیق
۲۱۴	دکلام مجید اوقافونجوب
۲۱۶	دوقف پہ خای وقف نہ کول
۲۱۶	پہ شدد حرف بانڈی دوقف کولو طریقہ
۲۱۶	د انعام سورت پہ ایٹونو بانڈی دشیمی خواب
۲۱۸	دسبہ قرأت دضرورت پہ شکلہ الامداد پہ رسالی بانڈی دشیمی خواب
۲۱۹	پہ قرآن کی دابراہیم پہ لفظ کی دیا نہ لیکلو سبب
۲۱۹	دنور سورت رجال لاتلمیہم کی پہ رجال بانڈی دوقف تحقیق
۲۲۰	د یاسین شریف پہ سورت کی پہ من مرتد نامہ دصحیح دی اوکے سکتہ ؟
۲۲۱	د فکانت سراً کی داہام تحقیق

222	پہ تبارت دتنشیط الطبیح ووجوه المناس دشیمی خواب چہ دحرف لین چہ سکتی ورکتہ
223	مفتوح وی دجدیہ بارہ کی
224	تحقیق دشیمی دشیمی حسنات پہ بعض قرأت
230	پہ تا اوقاف کس دشیمی دادا کیفیت
230	دجمال القرآن فصیحہ نوبتہ دقاری مشہد یامین صاحب
230	پہ جمال القرآن بانڈی دسوالونو خوابونہ
231	دصفت بالضم قرأت متعلق سوال خواب
232	رسالہ التحقیق الجلی فی تحقیق النون النفی
238	داستادالسادہ حضرت مولانا قاری عبدالرحمن صاحب الہ اہدی لغو تصدیق
238	دجمال القرآن دشیمو عبارتونو اصلاح اوزیمۃ القرآن
238	دعبارتو نو سرہ دظاہری تعارض دفعہ کول
242	تحقیق دوزلقہ اومصنہ
242	دتویس سورت پہ پیل کس دبسم اللہ تحقیق
243	دبسم اللہ دجزئیات پہ حقلہ دعاصم او امام صاحب
243	دقولونو ترمینج دتعارض رفع کول
244	مقدم مکرم دامت فیوضہم
245	ایضاً
246	دزیارت کونکی عالم دامامت حکم سرہ دحکم دلمانٹھ پہ استرلونکی فری
247	دفرضو شکہ دمتکلف لپارہ پہ جمعی سرہ دوتر کول
248	دامام دیوسلام نہ وروستہ داقتدا حکم
248	دشہ لمانٹھ داغادی تحقیق چہ دفاہن امام پی ادا نی
249	داخلاق دمیمہ کاوندپی داقتدا دکراہت تحقیق
249	دفرضو متکلف لپارہ پہ جماعت سرہ دوتر کول
250	دشہ چاپسی داقتدا حکم چہ بشفہ بی بی پردی وی
251	پہ نوروبانڈی دراتب امام دشیمی کولو حکم
254	دنایانغ اولک پی دلمانٹھ حکم

۲۵۴ ..... په مزدوری سره دامامت حکم

۲۵۵ ..... په قیام الی الکعبه کښی دامام عدم متابعت حکم

۲۵۵ ..... د تاریخ عام په مسجدکې د دوهم جماعت ذکر اتم کراهت او عدم کراهت تحقیق

۲۵۹ ..... جماعت ثانیه

۲۶۲ ..... د مقتدیانو په منمنی دون امام کیدل یا بالعکس حکم

۲۶۲ ..... دنواظرو د جماعت حکم

۲۶۳ ..... د غیر مقدادو مبتدع او مخالف مذهب پس د اقتداء حکم

۲۶۴ ..... غیر مقدس اقتداء

۲۶۸ ..... د امامت په پایسند د غیر پایسند پس د اقتداء کولو حکم

۲۶۸ ..... د هغه بری دامامت حکم چه علیائینا نه لری

۲۶۸ ..... د الخ دامامت حکم

۲۶۹ ..... د هغه بری دامامت حکم چه د را په تلفظ قادر نه وی

۲۶۹ ..... د مسیون د صف د منبج نه د مقتدی د کولو حکم وروسته د پوره والی د صف

۲۷۰ ..... د هغه بری جماعت الصلاة کښی د شریکیدلو حکم چه لمونځ پس کړی وی

۲۷۰ ..... د بغیر د عباسی د امامت حکم مع ذکر عبارات کتاب نفع الحقیقی او فتاوی اثرفیه وغیره

۲۷۱ ..... په لاندی سوال او جواب باندی مشتمل یو خط راغی

۲۷۲ ..... ددی های خکه لته کښی نه د هغه دغه جواب ولیکل شو

۲۷۳ ..... عدم جواز د جماعت د تر کولو په توهم د قلت درعب د زرو نو د رعیت خکه

۲۷۳ ..... دامام او خطیب د بعضی نواقصوا حکام

۲۷۶ ..... د گم امامت

۲۷۶ ..... په کفر سره په کپو ناسته کونکي امامت

۲۷۷ ..... په قیام باندی چه قادر نه وی د هغه دامامت

۲۷۷ ..... جواز سره د استصحاب ترک امامت د هغه

۲۷۷ ..... د جماعت پایندی لپاره د بالغ ملک د و هلو حکم

۲۷۸ ..... تجاوز د کراهت د امامت د مقتدی نه

۲۷۸ ..... د معذور دامامت حکم په وکت د انقطاع د معذر

۲۷۹ ..... دامام د سلام نه وړاندی د مقتدی د سلام حکم

۲۷۹ ..... د کوب پس د اقتداء حکم

۲۷۹ ..... د هغه ولد الزناد امامت حکم چه عالم وی

۲۷۹ ..... دامام د لعانته اوردولو کراهت

۲۸۰ ..... احياناً د جماعت په ترک کولو کښی د خوف تضاع مال د ترکیدلو تحقیق

۲۸۱ ..... د هغه مقتدی لپاره چه صحیح لولنی احوط دادی چه شرکت کولو نه وروسته اعاده وکړی د غلط خوان امام پس چه په معزا و مصیوریت سره لمونځ وکړی

۲۸۲ ..... د جماعت په لعانته کښی د تراصی او الزام معنی

۲۸۳ ..... تحقیق د صحت اقتداء اولوی مسجد د لوی فصل سره سره

۲۸۴ ..... د فاسق امام پس د لعانته د جواز حکم او عدم کراهت د اضطرار په وکت کښی

۲۸۵ ..... په خان باندی د مقتدی معکې کول کله چه امام په لعانته کښی پس اودسه شی

۲۸۶ ..... د دینوی او کړوی غرض لپاره په غیر عربی ژبه

۲۸۶ ..... باندی په سجدی کولو کښی د دعا د حکم تفصیل

۲۸۶ ..... په فجر، ظهر او عشا لعانته کښی د تسبیح سنونه ادا نه بغیر دامامت عدم کراهت

۲۸۸ ..... د جامع مسجد فضیلت

۲۸۹ ..... د لمونځ کولو د رابللو حکم د لعانته ادا کولو لپاره په مسجد کښی

۲۸۹ ..... په لعانته د تفسی بالقران حکم

۲۹۰ ..... دامام په مخراب کښی داو د ریدلو د کراهت معنی

۲۹۱ ..... دامام ودریدل په مخراب کښی

۲۹۱ ..... په مخراب کښی د لعانته حکم

۲۹۲ ..... امام نه د فتح وړ کولو د غیر مفید کیدلو حکم اگر که د داری ایتونونه وروسته دی

۲۹۳ ..... په لعانته کښی د تصنیح (غاری تازه کولو) حکم

۲۹۳ ..... په لعانته کښی د تاوه حکم

۲۹۳ ..... په لعانته کښی د خان سولول

۲۹۴ ..... د لمن ټولول په لعانته کښی

۲۹۴ ..... کراهت د لعانته په خواریاسی کښی د موندونکي لپاره

۲۹۵

۲۹۵ ..... په غیر د نفلو کې د استقامت بالربک د کراهت دلیل

۲۹۶ ..... د جلسه استراحت بین السجدتین نه مفدوالی حکم

۲۹۶ ..... کراهت د نفل په اجزایو سره او قرات خلاف ترتیب بلا لزوم سجده شو

۲۹۷ ..... یوازی د ازار او خاوارانو ستلو سره د نمونځ کولو حکم

۲۹۸ ..... دوه ستو په مینځ د لمانځه حکم

۲۹۸ ..... د مستحب په هکله او د مخراب په مقابل کې د امام د اوریدلو حکم

۲۹۹ ..... تغزل د ستو په نظم کې

۳۰۲ ..... د پرتو ک د زور د والی په حالت کې د لمانځه حکم تحقیق

۳۰۲ ..... په لمانځه کې د سغوتو شنگلو او یا څکيو پورې لو شولو حکم

۳۰۳ ..... په لمانځه کې د زړو حکم

۳۰۳ ..... د نمونځ یا نفلو والی د ریڅ عضو په لو شیدلو

۳۰۴ ..... په لمانځه کې د غیبکو ایښودلو حکم

۳۰۴ ..... تخریس مکروه کیدل د لمانځه په هغه جای نماز

۳۰۴ ..... چه د سجدې په پای کې د خاړو تصویر وی

۳۰۵ ..... د نمونځ کونکي استقبال حکم د روضی مطهری نقی ته

۳۰۵ ..... د اباران د تخریب سبب لمانځه د نفلو حکم

۳۰۶ ..... په لوڅ سر د نمونځ کولو حکم

۳۰۷ ..... د لمانځه د سجدې باره کې د ختمولو د سلام د مقتدی حکم

۳۰۷ ..... د امام هغه او په دی کې د تذکره الرشید په عبارت باندې شپه

۳۰۷ ..... ایاد خاوارو پرین زورنده ول په اسباب کې داخل دی ؟

۳۰۷ ..... د عطا، د لفظ لوستل د عذاب په پای

۳۰۸ ..... د مستحب په باندې نمونځ مکروه دی

۳۰۸ ..... د غضب او عذاب په خایونو کې د لمانځه ممانعت او د هغه حکم

۳۰۹ ..... په لمانځه کې په دواړو ضو باندې په زور کولو سره او دریدل

۳۰۹ ..... مکروه دی او که په سره خپه باندې زور کولو سره ودریدل

۳۱۱ ..... د غیر مذیوح حیوان د ورپوڅه جوړی موزی استعمال

۳۱۱ ..... سره د لمانځه د صحت او عدم صحت تحقیق

۳۱۱ ..... په تراویحو او ستونو کې د تعدد اکثر د ترک کولو حکم

۳۱۲ ..... په لمانځه کې د لحن فی الاعراب حکم

۳۱۲ ..... د قنوت په تکبیر کې د امام د فتح حکم

۳۱۲ ..... د سجدې په وخت د خاڅو کولو حکم

۳۱۳ ..... په هر حال کې د فتح ور کولو نه مفدوالی

۳۱۳ ..... باب صلوة الوتر

۳۱۴ ..... د وتر په لمانځه کې د مخصوصه صورت تعیین د حکم

۳۱۴ ..... په رمضان کې د تمجید سره د وتر کول افضل دی او که د جماعت سره وروسته د تراویحو هغه

۳۱۵ ..... د رمضان په میاشت کې په وتر وکسی جواز د جهر و عدم جواز

۳۱۵ ..... و تر د تمجید نه وروسته او که د تراویح نه وروسته

۳۱۶ ..... د رمضان نه بغیر په جماعت سره د وتر کولو حکم او

۳۱۶ ..... مخصوص والی د جماعت د وتر د رمضان شریف میاشت پورې

۳۱۶ ..... د تراویحو د جماعت تارکینو لپاره په وتر وکسی د انفراد حکم

۳۱۶ ..... د وتر په نیت کې د واجب لفظ وپلویانه وپلو حکم

۳۱۷ ..... د نفل و ترک من یخترک د معنی تحقیق په قنوت د وتر وکسی

۳۱۷ ..... په قنوت نازل کې د رفع یدین وغیره احکام

۳۱۸ ..... د وتر او د ماسپین، مغرب او عشاء نه وروسته نوافلو کې د شیمافاضلیت حکم

۳۱۹ ..... د وتر نه وروسته دوه نفل

۳۲۰ ..... په سهار کې د فجر د اقامت نه وروسته د فجر د سجدو د اداء کولو حکم

۳۲۱ ..... د جماعت په وخت د فجر د ستو حکم

۳۲۲ ..... د ستو په مینځ کې د تکبیر کیدلو حکم

۳۲۳ ..... اشعیت د مشغولتیا په قضا، د نوافلو هغه

۳۲۴ ..... په کور کې د فجر د سنت کولو هغه وروسته په مسجد کې د تحیة الوضو حکم

۳۲۴ ..... د عشاء د لمانځه نه وروسته علاوه د ستو او تر دوه رکعتونو د دوه رکعت نفلو قنوت

۳۲۴ ..... په مسجد وکسی د دوسو رکعتونو دلیل

۳۲۵ ..... د معکوس لمونځ حقیقت

۳۲۵ ..... د قبل اشاء د خلور رکعتونو تحقیق

۳۲۶ ..... د تدریج حال کی په دابه باندې د تراویحو شواز

۳۲۷ ..... د تراویحو در کتونو د عدم تنقیصی

۳۲۷ ..... په تراویحو کی د اجیر حافظ خطه د قران د

۳۲۷ ..... اوریدلو حکم سره د بیا نه د مختلفو صورتونو

۳۳۵ ..... په تراویحو کی په بیلو طریقو سره د اجیر حافظ نه د قران د اوریدلو حکم

۳۳۶ ..... د تدریج الراجح نه د مذکورہ مسئلې توضیح ص ۲۲۴

۳۳۷ ..... په تراویحو کی د ختم لپاره د استیجار د حیثی باطلول

۳۳۷ ..... په یوازی تراویح او تصدق کی جهریہ قرأت

۳۳۸ ..... د مشورہ نجیبی متعلق د دوو مختلفو قوانینو

۳۳۸ ..... تر مینځ فیصله او مذاکره د شیبینی حکم

۳۴۰ ..... د کوم خاص سړی په مراعات سره د هغه نه نوبت شوی قران په تراویحو کی اقامه کول

۳۴۱ ..... په تراویحو کی په دوهم رکعت باندې د ناستی وجوب

۳۴۱ ..... په تراویحو کی د ترویجی جگړه اندازه

۳۴۱ ..... په تاریخه او نجیبی باندې د تراویحو سنت والی

۳۴۲ ..... د جماعت د سنت عین کیدلو نوبت په تراویحو کی

۳۴۲ ..... او د هغه د عین مصالحو سره موافقت

۳۴۲ ..... د تراویحو په یوه رکعت دقل هو الله د تکرار کولو تحقیق

۳۴۲ ..... د تراویحو په رکعتونو کی د اختصار مخالفت

۳۴۴ ..... په تراویحو کی د سورت په مینځ کی د اسم الله د جهر تحقیق

۳۴۵ ..... د قران په اورولو سره د اجوری حکم

۳۴۵ ..... د جماعت په غزرو ترو نه بعد د تراویحو د تنظیم حکم

۳۴۶ ..... د اوریدلو لپاره په تراویحو کی د اجیر قاری نه د ثواب د حاصلولو تحقیق

۳۴۶ ..... د خلور رکعتونو کولو حکم چه د دوو تراویحو

۳۴۶ ..... په خای سخوا یا ترک د قندی سره وکولی شی

۳۴۷ ..... په تراویحو کی د قران د ختم په نیت موکدی

۳۴۷ ..... باندې بحث او په حق باندې د دلیل شویتنه

۳۴۹ ..... په کومو حیوادونو کی چه شپه او ورځ دیزه

۳۴۹ ..... لویه وی هلته د نماز په روزی، زکات احکام

۳۵۲ ..... باب ادراک القریضه وقضاء الفوائت

۳۵۲ ..... د ترتیب د معاونت د تعریف تحقیق

۳۵۲ ..... د قضاء په وقت په نیت کی د تعیین د لزوم تحقیق

۳۵۳ ..... په ارتداد سره د عدم قضاء تحقیق

۳۵۳ ..... د وترو او فرضو پورې د قضاء د اختصاص حکم

۳۵۴ ..... د توبی نه وړاندې د قضای لمونځ نه معاینیدلو په حکله د قضی دفع

۳۵۵ ..... د ترتیب د سقوط حکم د هغه چا په باره کی چه د ساعد علم نه لری

۳۵۵ ..... د ثانیه رکعت د سجود نه وروسته د مقرب د فرضو د ادراک حکم

۳۵۶ ..... فصل فی احکام الملاحق والنسبوت

۳۵۶ ..... د مسنون لپاره د تشدد انعام حکم چه په اوله یا اخره قعدہ کی تریک شی

۳۵۷ ..... په لوی سره دامام سره د مسنون د سلام کړ شولو حکم

۳۵۷ ..... دامام د فراغت نه بعد د مسنون لپاره د رکعت د پوره کولو طریقہ

۳۵۸ ..... د مسنون په حق کی دنیا او نعو د حکم

۳۵۹ ..... مسنون نه په فائتہ رکعتونو کی د جهر حکم

۳۵۹ ..... د لاهق او مسنون متعلق احکامو د خلورو سوالونو ثواب

۳۶۴ ..... په اول ثواب باندې شبهه

۳۶۴ ..... په دریم نصبر ثواب باندې شبهه

۳۶۵ ..... په خلورم نصبر ثواب باندې شبهه

۳۶۶ ..... الجواب عن السوالات المتصله

۳۶۶ ..... الجواب من الشبهه علی الجواب الاول

۳۶۷ ..... الجواب عن الشبهه عن الجواب الثالث

۳۶۷ ..... الجواب عن الشبهه عن الجواب الرابع

۳۶۸	دلبر دستلو دویری په وخت کې د سبوق د نه انتظار کولو د امام د سلام حکم
۳۶۸	باب السهو فی الصلاة والاحکام
۳۶۹	وروسته د ترک کولو د سورت په اولینو کې په اخرینو کې د ضم حکم
۳۷۰	سهواً د تعدیل پریختول
۳۷۰	په خارج الصلاة قول باندې د امام د عمل کولو حکم او ددی الیدین د حدیث تحقیق
۳۷۲	په سهو کې امام ته د مقتدی د اعلام حکم
۳۷۲	د امام په اعلام د مقتدی د عمل حکم
۳۷۳	دلگ ضمیمه ویلو د فتاوی نه وروسته د فتاوی
۳۷۳	داعادی او عدم اعادی حکم یا عدم وجوب
۳۷۴	په سجده سوره کې د تشدید لیل
۳۷۵	د تشدید وروسته د سهوی په صورت کې د تشدید تکرار حکم
۳۷۶	په سجده سهوی سره په اوله نهمه او ثانیه کې تکرار
۳۷۶	د نهمه او تکرار سورت په یو رکعت کې حکم
۳۷۷	په لمانځه کې د سجده تلاوت د حکم بیان
۳۷۸	د سورت سوره کېدونکې واندرو کوع نه د تود کولو سره د راتلو حکم
۳۷۸	د رکعتونو د تعداد د سهو کېدو په صورت کې د امام او مقتدی د اختلاف حکم
۳۷۸	په لمانځه یا لمانځه لمانځه کې دیوه یادو رکعتونو د زیاتیدلو حکم
۳۷۹	د اضیری تعدی د ترک په صورت کې دیوه رکعت یا زیات د اختلاف حکم
۳۷۹	په تعدی او وضعه کې د سجده سهوه حکم
۳۸۰	د تارک سجده سهو د اعادی په وخت کې د اقتدا حکم
۳۸۰	د اضیر تشدید وروسته د تلاوت د سجده د یادیدلو حکم
۳۸۰	نودسه لمونځ صحیح شواوکنه ؟
۳۸۱	په موکده سنو کې د تعدی اولی د ترک کولو حکم
۳۸۲	د مانج بنا د وجود په صورت کې د سجده سهوی د سقوط حکم
۳۸۲	د سجده سهوی په پریکړه دوسره د لمانځه د اعادی حکم
۳۸۳	د اولی رکعت د سجده د قضا کولو حکم په مابعد رکعت کې

۳۸۳	بغیر د اولی تعدی نه دریم رکعت ته د امام د قیام د متابعت کولو د وجوب حکم
۳۸۴	په دوه ځله ویلو د فتاوی د لمانځه د اعادی وجوب
۳۸۴	د هغې سهوی حکم چه په کثرت سره په لمانځه کې واقع شی
۳۸۵	باب صلوة المريض
۳۸۵	کله چه بالایما (اشاره) لمونځ مضروی او معالج شی معانعت وکړی د لمانځه د ترک جواز
۳۸۵	باب فی سجده التلاوة
۳۸۵	د مصلی د غیر مصلی نه د سجده دایت د اوریدلو حکم
۳۸۶	ثبوت دادا د سجده تلاوت په رکوع یا په سجده کې د صلاة په موقوف حدیث سره
۳۸۷	عند الضمیه د حج د سورت دوه ضعیف سجده تحقیق
۳۸۸	مستحب طریقه د تلاوت د سجده کولو
۳۸۸	په خطبی او درس مشنوی کې د سجده دایت په
۳۸۸	بعضی الفاظو لوستلو سره د سجده د وجوب حکم
۳۸۹	د تلاوت د سجده نه وړاندې او وروسته د قیام کولو دلیل
۳۸۹	د سجده تلاوت د تاخیر حکم
۳۸۹	د کلام مجید د کتلو نه وروسته د سجده دادا کولو حکم
۳۸۹	د تلاوت د سجده وخت
۳۹۰	د متعددو تلاوت د سجده دادا کولو طریقه
۳۹۰	د تلاوت سجده
۳۹۰	د مری په ذمه د تلاوت سجده
۳۹۱	باب صلوة المسافر
۳۹۱	د اقامت د وطن بطلان په سفر سره معنی
۳۹۴	د یورتنی مسئلی متعلق ترجیح الراجح
۳۹۴	د اورگادی په شپیلی و هلو د انسان صلوة حکم د سفر په حال کې
۳۹۴	په سورلی کې د لمانځه حکم
۳۹۵	په ریل کې د لمانځه حکم
۳۹۹	الجواب من المولوی ضعیف احمد

- ۴۰۰ ..... مسیاح لپاره دتصر صلاة تحقیق
- ۴۰۱ ..... په ای باندې لمونځ
- ۴۰۱ ..... په مختلفو ځایونو کې داقامت نیت حکم
- ۴۰۱ ..... بیری داقامت لپاره صالح ځای نه کیږل
- ۴۰۴ ..... په قصر او تمام کې داجیر دتبعیت تحقیق
- ۴۰۴ ..... دامام بره دصلاة فاسده داعادی په وخت دتصر لزوم
- ۴۰۵ ..... ایاعورت نه دنادی نه وروسته په وطن اصلی (میکه کې) قصر کول به وی؟
- ۴۰۵ ..... په ښکل کې اوسیدونکو لپاره دتصر یا تمام حکم
- ۴۰۵ ..... دجهان دملار مینو لپاره دتصر یا تمام حکم
- ۴۰۹ ..... ترڅو چه کوم بل ځای وطن اصلی ونه ګرځوی اولنی وطن به اصلی وطن پاتې وی
- ۴۱۰ ..... دلمانځه حکم په هغی سفینی کې چه تړلی وی اولیا ټیټه نه وی
- ۴۱۰ ..... په ریل وغیره کې دسجدي دځای دنه میندلو په وخت کې په اناری سره دسجدي حکم
- ۴۱۱ ..... په سفر کې دمسافری اعتبار نه دوقت اعتبار په سرعت دمرکب سره
- ۴۱۱ ..... دالوتلو په وخت په هوائی جهاز کې دلمانځه دجواز تحقیق
- ۴۱۴ ..... دهوائی جهاز په سفر کې دتصر صافه
- ۴۱۵ ..... دسفر په مسیخ کې دسفر دتصدیق کولو حکم
- ۴۱۵ ..... دمسجد ماتو په دوره کې قصر
- ۴۱۷ ..... دتصر دمسافری دنه ارادی په صورت کې دمسافری په قطع کې عدم قصر
- ۴۱۷ ..... مسافری دسجدي دمسو نه رکعتونو دتمام طریقته
- ۴۱۷ ..... دسجدي دعوت کیږلو حکم
- ۴۱۷ ..... رساله نافع الآثاره الی مانفخ الاستقاره
- ۴۱۸ ..... بعضی دیویری علی الترتیب (د څو خطونو څو اېونه)
- ۴۱۸ ..... باب صلاة الجمعة والعیدين
- ۴۲۲ ..... مصیرنه دخطونه وړاندې او وروسته دخطبی
- ۴۲۵ ..... په وخت دامام دسلام دجواز تحقیق
- ۴۲۵ ..... په عیدگاه کې داختر دلمونځ دکولو تاکید
- ۴۲۷

- ۴۲۸ ..... دجمعی په لمانځه کې دلونځ کولو دتصر اشتراط
- ۴۲۸ ..... په بالاخانه او ښکله باندې دجمعی جواز په دی شرط چه بلدیي ته نژدی وی
- ۴۲۹ ..... په کلا او دفتر په ځای کې دجمعی دکولو حکم
- ۴۳۰ ..... په متفرق الاجزاء ابادیو کې دجمعی حکم
- ۴۳۲ ..... په قصباتو کې دجمعی جواز
- ۴۳۴ ..... په لوی کلی کې دجمعی جواز
- ۴۳۸ ..... په دی باندې دمولنا صدیق احمد صاحب کاندهلوی
- ۴۳۸ ..... اوچت لیک راغی چه لاندې منقول دی
- ۴۴۱ ..... الجواب عن المکتوب السابق
- ۴۴۳ ..... په جمعه کې دامام دوجو دشرطولو تحقیق
- ۴۴۴ ..... دوخت نه وروسته داختر دلمانځه دعدم اعادی حکم
- ۴۴۴ ..... په ناسته باندې دخطبی دویلو حکم
- ۴۴۵ ..... داسلام دسلطان په اجازه په نری کې دجمعی حکم
- ۴۴۵ ..... داختر وینو او دجمعی دخطبی په اثنا کې وریادشو
- ۴۴۵ ..... چه دسفر لمونځ بې ندی کړی نو څه وکړی؟
- ۴۴۶ ..... په جمعه او عیدینو کې دتصر خطیب امام نه بغیر حکم
- ۴۴۶ ..... بارتنه منصله ابادی کې دجمعی حکم
- ۴۴۷ ..... دنسید دسجدي کیدل چه دسغه نه دمرض ویره وی په جمعه کې
- ۴۴۷ ..... دجمعی نه وروسته دظهر داحتیاط مسئله
- ۴۴۹ ..... دمجته دوائمه ونه احتیاط الظهر الخ
- ۴۵۰ ..... دجمعی په ورځ دمعذورینو دجماعت کولو حکم
- ۴۵۱ ..... که عیدین دجمعی په ورځ وی نو دجمعی لمونځ واجب پاتې کیږی اوکنه؟
- ۴۵۱ ..... په کلیو کې دجمعی دصالحو ځواب
- ۴۵۲ ..... دجمعی نه وروسته نیت دادا، دتلبیه سنتو په ادا کولو کې
- ۴۵۲ ..... دجمعی نه دمنوع اجیر دجمعی کولو حکم
- ۴۵۳ ..... دخطبی دلو ستلو حکم

۴۵۳ ..... داختر دلمانچه دتعدد حکم او ادا کیدل بی په جمعه ورځ

۴۵۴ ..... په متعدد و مسجدونو کې د صلاة نیدینو حکم

۴۵۴ ..... د دوشی ورځی پورې په تدرسه دتعدد الامتی دلمانچه وروسته کول

۴۵۵ ..... دبل په خای کې دامام د فراغت نه وروسته په جماعت سره دتعدد دلمانچه جواز

۴۵۵ ..... دخطبی په صیخ ترجمه وغیره کول

۴۵۷ ..... دجمعی په خطبه کې په غیر عربی ژبه اشعار لوستل

۴۵۹ ..... دجمعی دتعدد حکم

۴۶۱ ..... دخطبی په وقت دامام نیول

۴۶۲ ..... دجمعی دجماعت تکرار

۴۶۵ ..... دراللونکې سوال او جواب لپاره تمهید

۴۶۶ ..... ددینه وروسته دپورتنی سائل لخوا په لاندې تصور مکانیت وشو

۴۷۰ ..... التفریط علی رساله الاتحویة فی تریبة عطیة القروية

۴۷۱ ..... په جمعه کې دتعدی نیونکې جمعه پوره کړی او که ظهر

۴۷۲ ..... په دتوکلیو کې جمعه او عیدین چه په دیرزدی کې بی

۴۷۲ ..... کلی دی او دواړه یو خای کیدوسره دتصیی برابری

۴۷۴ ..... د مصر په تعریف کې داوسیدونکو دزیاتوالی تمهید

۴۷۴ ..... دتعدینو په تکبیراتو کې درفع بدین دلیل

۴۷۵ ..... په صغیره قریه کې دجمعی نه کیدل

۴۷۵ ..... دبنگال په قریو کې دجمعی حکم

۴۷۶ ..... دکبیره قریی تعریف

۴۷۸ ..... داختر دلمانچه نه وړاندې داشران دکولو حکم

۴۷۹ ..... په جمعه او عیدینو کې دامام او خطیب ملحده علیحده کیدل

۴۷۹ ..... دجمعی داذان نه وروسته دعورل شکل

۴۷۹ ..... دجمعی په سعی کې دشر مثل کاره رفت

۴۷۹ ..... دکتلیسی اوریدل واجب دی

۴۸۰ ..... دجمعی په فرضونه پوشیدونکې او احتیاط

۴۸۱

۴۸۱ ..... الظهر کونکې د امامت حکم په جمعه کې

۴۸۲ ..... دجمعی نه وړاندې استونه مؤکدې او کله او د

۴۸۲ ..... جمعی نه وروسته شطرونه مؤکدې او که دوه ؟

۴۸۲ ..... دجمعی په ورځ د مروجہ دعا حکم

۴۸۲ ..... په خطبه کې دبالجهر تسمیی ویلو تحقیق

۴۸۳ ..... دانگلیسی طالبانونه دسکول دنه اجازی په سبب دجمعی سره سقوط

۴۸۳ ..... دخطبی په وقت دامام نیول

۴۸۵ ..... په هغی کارخانې کې دجمعی لمونځ چه دجبل پورته درې میله لری ده

۴۸۵ ..... دنار په کناره باندې لری جهاز په چت باندې دتعدینو دلمانچه جواز

۴۸۶ ..... دجمعی رعایت مخکې کول په رعایت دجماعت باندې

۴۸۷ ..... دخطبه الوداع تحقیق

۴۸۸ ..... په قریه کې دجمعی دترک نه دتفسی دتوقع په وقت کې داحتیاط طریقہ

۴۸۹ ..... دنافعی مذهب په اختیار سره دهنسیه ولپاره په کلیو کې دجمعی دکولو حکم

۴۸۹ ..... تحقیق دعدم صحت قیاسی دجواز دجمعی په

۴۸۹ ..... قری کې په اجتماع دمسلمانو په امر دسلطان سره

۴۹۱ ..... کله چه سلطان هغی وی په قریه کې دجمعی

۴۹۱ ..... دادا کولو حکم دنه نافیدود هغی رفع

۴۹۱ ..... دجمعی دجواز په قریه کې لپاره داترظ کیدل

۴۹۱ ..... چه په هغی قریی کې دبل مجتهدیه نزد تصحیح وی

۴۹۲ ..... د مصر دتعریف متعلق د اختلافونو سوال او جواب

۴۹۲ ..... یو سوال او جواب راغلی واودلته دهغه تصحیح

۴۹۲ ..... وکړی شوی وه د مفید کیدو په سبب ټول نقلوی شی

۴۹۳ ..... الجواب من مکتبی الرحمن موضح حافظ پور داکتانه منظر وی صلح دهاکه

۴۹۵ ..... د مصر په تعریف کې د اختلافاتو متعلق د سوالونو جواب

۴۹۸ ..... د معاذات مشروط کیدل او دامام نزدیوالی په اذان بین یدی الصبر کې

۴۹۸ ..... خلاصه الکلام فی اذان الجمعة بین یدی الامام

- ۵۰۲..... دھنسی ٹائی اذان پہ مسجد کی کیڑل
- ۵۰۴..... دھنسی حدیث دھنسی بیان پہ بہ قصر خطبہ او طول دلانٹھہ کی واردهی
- ۵۰۴..... دھنسی ٹائی اذان پہ مسجد کی دنہہ بانہی شہہ او دھنسی جواب
- ۵۰۵..... دھنسی نہ وروستہ دھنسی رواج
- ۵۰۵..... دھنسی دھنسی نہ وراہی دو عطف جواز
- ۵۰۶..... پہ دھنسی کی دھنسی دھنسی ورکولو حکم
- ۵۰۷..... دھنسی کو نکوپہ سینخ کی پہ ولارہ دھنسی لوستلو حکم
- ۵۰۷..... پہ سورس بانہی دھنسی لپارہ جامع مسجدتہ دھنسی حکم
- ۵۰۸..... دھنسی کو نکوپہ سینخ کی دھنسی لپارہ دھنسی حکم
- ۵۰۸..... دھنسی کو نکوپہ خطبہ کی عطف
- ۵۰۹..... فصل فی الاستسقاء
- ۵۰۹..... دھنسی پہ دلانٹھہ کی دھنسی لپارہ دھنسی حکم
- ۵۰۹..... دھنسی اور انجود استعمال حکم دھنسی لپارہ
- ۵۰۹..... دھنسی پہ لاس دھنسی دھنسی حکم جواز
- ۵۱۰..... پہ لاس ارج بانہی دھنسی دھنسی لپارہ دھنسی حکم
- ۵۱۰..... پہ رانسی بانہی دھنسی دھنسی حکم
- ۵۱۱..... دھنسی مری حکم پہ بلائیل او کفن دھنسی حکم
- ۵۱۱..... دھنسی لپارہ دھنسی حکم جواز
- ۵۱۱..... دھنسی جواز دھنسی لپارہ سبب دھنسی پہ دلانٹھہ کی دھنسی حکم
- ۵۱۲..... دھنسی پہ او بانہی لپارہ دھنسی حکم جواز
- ۵۱۳..... دھنسی نہ دھنسی حکم جواز پہ دھنسی حکم
- ۵۱۷..... دھنسی نہ دھنسی حکم جواز پہ دھنسی حکم
- ۵۱۸..... دھنسی پہ دھنسی حکم جواز پہ دھنسی حکم
- ۵۱۹..... دھنسی پہ دھنسی حکم جواز پہ دھنسی حکم
- ۵۱۹..... دھنسی پہ دھنسی حکم جواز پہ دھنسی حکم
- ۵۲۰..... دھنسی پہ دھنسی حکم جواز پہ دھنسی حکم

- ۵۲۰..... دھنسی پہ بانہی او کھو بانہی دھنسی حکم
- ۵۲۰..... دھنسی دھنسی حکم
- ۵۲۱..... دھنسی دھنسی حکم
- ۵۲۲..... دھنسی دھنسی حکم
- ۵۲۳..... دھنسی دھنسی حکم
- ۵۲۴..... دھنسی دھنسی حکم
- ۵۲۴..... دھنسی دھنسی حکم
- ۵۲۵..... دھنسی دھنسی حکم
- ۵۲۵..... دھنسی دھنسی حکم
- ۵۲۶..... دھنسی دھنسی حکم
- ۵۲۶..... دھنسی دھنسی حکم
- ۵۲۶..... دھنسی دھنسی حکم
- ۵۲۷..... دھنسی دھنسی حکم
- ۵۲۸..... دھنسی دھنسی حکم
- ۵۲۸..... دھنسی دھنسی حکم
- ۵۲۹..... دھنسی دھنسی حکم
- ۵۳۰..... دھنسی دھنسی حکم
- ۵۳۰..... دھنسی دھنسی حکم
- ۵۳۱..... دھنسی دھنسی حکم
- ۵۳۲..... دھنسی دھنسی حکم
- ۵۳۲..... دھنسی دھنسی حکم
- ۵۳۲..... دھنسی دھنسی حکم

۵۳۴	.....	دعوت په بعض مسلمانوڅ
۵۳۴	.....	د کفن بندپه قبر کې پریکړول
۵۳۵	.....	د جنازی دلمانځه په ولایت کې ترتیب
۵۳۵	.....	د کفن د مصرف په وجوب کې ترتیب
۵۳۵	.....	د لباس څیری کول او د بعض اعضاؤ د دفن وروسته والی
۵۳۶	.....	د خپل وژونکې باندې د جنازی دلمانځه جواز
۵۳۷	.....	د علماؤ او سردارانو مړوته پگری ورکول
۵۳۷	.....	د حضور علیه السلام د منورې گنبدې او مطهرې روضې د جوړولو د جواز دلیل
۵۴۰	.....	د ایصال ثواب د عدم نفع موصول د نخبې ثواب
۵۴۱	.....	په دې ثواب باندې د یو بل مقام نه بل سوال راغلی چه د ثواب سره لاندې مذکور دی
۵۴۲	.....	په مقبره باندې په تعمیر د نخبې ثواب
۵۴۴	.....	د جنازی لمونځ کولو په وقت د مری د قبر ضار کېدلو د تحقیق کولو حکم
۵۴۴	.....	د تشدید په بعض حکمونو کې د غلطی دفع
۵۴۵	.....	حکم بنا القبر
۵۴۵	.....	په قبرونو باندې قلعې
۵۴۵	.....	د خپل فرض او واجب عمل د ثواب ایصال میت ته
۵۴۸	.....	د بنحو لپاره د قبرونو زیارت
۵۴۸	.....	خلاصه د تهنیت نسوان دربابې د مضمون د کوم حواله چه په سوال کې ده
۵۴۹	.....	په مریوب مسلم د کافر نابالغ یچی باندې د جنازی دلمانځه حکم
۵۵۲	.....	په رمضان کې د تصاعف په وجه د ایصال ثواب د تعیین حکم
۵۵۲	.....	په قبر باندې دوهم ځل د خاوری اچولو حکم
۵۵۲	.....	د مری لاس په کوم ځای ایښودل شی ؟
۵۵۳	.....	په اډیره کې چه کومې ونې لگول کیږی هغه به هم وقف وی
۵۵۳	.....	په پورتنی سوال کې د مذکور در خواست نقل
۵۵۳	.....	په سورلی باندې د جنازی دورلو تحقیق
۵۵۵	.....	د انبیاء و اجداد عدم تغیر
۵۵۵	.....	

۵۵۷	.....	د مولانا محمد اسحاق صاحب بر دوانی دام فیضهم لخوا تصحیح
۵۵۹	.....	دوشمه تصحیح د مولوی صاحب عبدالصاحب دریا بادی
۵۵۹	.....	په بعض حالاتو کې قبرونو طرف ته د نمانه کولو جواز
۵۵۹	.....	د کفارونه د قبر د ساتنی په نیت د قبر ورکوالی
۵۶۰	.....	په مسجد کې د جنازی دلمانځه د کراهت تحقیق
۵۶۱	.....	د نخبی دارواهو د راتلو کورته تحقیق
۵۶۲	.....	په شپه کې د دفنولو حکم
۵۶۳	.....	د ایصال ثواب اعمال طریقہ
۵۶۳	.....	د مکتوب متعلق تحقیق
۵۶۵	.....	د اعمالو د ایصال ثواب طریقہ
۵۶۶	.....	دور څوپه تعیین سره د ایصال ثواب حکم
۵۶۷	.....	عدم جواز د نقل میت په قبر په سبب د خوب
۵۶۷	.....	د مسلم یا کافر نه په ولدان زنا باندې د جنازی لمونځ کولې شی او کله ؟
۵۷۱	.....	رسالة الصلاة على الميت النسی التولدین مسلم و کافره یچی
۵۷۳	.....	د مری وارث ته د هندو روپین ورکول د ایصال ثواب د اهتمام په فرض
۵۷۳	.....	د قبر کنطود التودقیر کنطی غور څولو د استدلال
۵۷۳	.....	ثواب اود مخطوبه مور په حرمت باندې استدلال
۵۷۴	.....	په ویا کې د تشدید حکم تحقیق
۵۷۵	.....	دیوه مصلحت لپاره د شیعه په جنازه کې د شریکیدو حکم
۵۷۵	.....	ددې قول معنی چه طعام الميت یسیت القلب
۵۷۶	.....	بی شمیره مړونه د گل یا جهر - ثواب رسیدلو تحقیق
۵۷۷	.....	په کفن باندې د کتابت دروایت تحقیق
۵۷۷	.....	مسائل مشوره متعلقه به کتاب الصلوة
۵۷۷	.....	د عمداً تارک الصلاة حکم
۵۸۰	.....	دویسیدونه وروسته د مشتمل د عمداً په اعادی کې تحقیق
۵۸۱	.....	د انحراف د تخصیص دلیل

۵۸۱	دعای انحراف و تخصیص دلیل
۵۸۲	پہ قنوت نازلہ کی دلائل و چٹولہ اور زیندولہ او جہر او کفای حکمونه
۵۸۴	مشغول بالذکر لہ السلام ممانعت
۵۸۴	ذکر پہ حالت کی شواہد
۵۸۴	دعا، سجدہ
۵۸۵	دعوت پہ طریقہ سرہ دینی نصار او شورگری کبری باندی دجواز صلاۃ حکم
۵۸۵	پہ صفہ چاہہ چہ پہ صفی باندی دلہوی دہامونو
۵۸۵	نویقن یا ترک اسباب جو رہوی وی دہمانتہ حکم
۵۸۵	دہمصلی دہمکی دہمانتہ بیری پورنہ کیدلو حکم
۵۸۶	دہمکی دہمیریو حکم
۵۸۶	دہمانتہ پہ درود کی دہمیدنافظ دہمانتہ کولو حکم
۵۸۶	دہمکت یا چتری سترہ کیدل
۵۸۷	دہمصلی پہ مصلی باندی لمونخ چانزده
۵۸۷	پہ نبال کی دہمونخ تحقیق
۵۸۸	دہماتصونہ وروستہ اوراد او وظائف
۵۸۸	رسالتہ استجاب الدعوات عقبی الصلوات
۵۸۸	دہمانتہ نہ وروستہ دعا، پہ ہکلہ لیک
۵۸۹	دہماتصم لمصونونہ وروستہ دعا، اونباز
۶۰۶	دہمارینہ دہلوع کمر
۶۰۶	دہمانتہ پہ پریکو دو جہر مانہ
۶۰۶	دہمجر دہمضی اوستوپہ مینخ کی اور دہمزیدلو حکم
۶۰۷	پہ دہمانتہ باندی دہمغوا اوراد و مکتبی کول چہ بعد الصلاہ ویل کیری
۶۰۷	تکفیر کی اختلاب
۶۰۸	دہمصلوۃ نہ بعد ممانعتی حکم او دہمخطاوی دہموم جواز عبارت مطلب
۶۰۸	دہمکبر الصوت الی (تاسیکر) عدم جواز
۶۱۰	پہ صلوة او خطبہ کی دہمکبر الصوت الی حکم

الجواب من اشرف علی	۶۱۵
پہ پورتسی شواہد باندی دہاندی خط راغی چہ دہشواہد سرہ منقول دہ	۶۱۷
دہینہ وروستہ دہپورتسی سوال یو شواہد دہمدرسہ دارالعلوم دیوبند نہ	۶۲۲
دہرائی معلومولو پہ شرف راغلی صفہ دہرائی سرہ دہاندی منقول دہ	۶۲۲
المفالات المفیدہ فی حکم اصوات آلات الجدیدہ	۶۲۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بعد از حمد لله والصلوة علی اهلها دامجموعه ده بعضی فتواگانو چه احقر وقتاً فوقتاً به مختلفو سوالونو باندی لیکلی دی دکوم چه دا حوالویه اعتبار کمی اوزیاتی دنظر ددغه احقر دردی حصی جدا جدا وی یوه هغه چه دطالب علمی به زمانه په دیوبند کی داستاذی حضرت مولنا محمد یعقوب صاحب په امر لیکل شوی و اوکوم باندی چه تقریباً استاذ کل حضرت مولنا قدس سره تصحیح هم وه اودازمانه ۱۳۰۱ پوری ده دوهمه هغه کومه چه دمدرسی زمانه په کانپور کی می لیکلی وه ددغه وخت چه دکوم محقق صحبت نه و، اودعوامو دحالت تجربه هم کمه وه اودا وخت ۱۳۱۵ ه اوایل پوری ده دریمه هغه چه په وطن کی دقیام په وخت کی لیکل شوی کله چه کله کله شرف د صحبت دمقدم المحققین حجة الله علی العالمین حضرت مولنا رشید احمد گنگوهی صاحب سره مشرف شوی وم، اودعوامو دحالت تجربه هم زیاته لوره شوی وه اگرکه ددغودری وارو حصوشان سره ممتاز کیدل ددی مقتضی وچه جدادی جدایاتی وی مگر ددی په خاطر چه دهغو ترتیب دحوادثو موافق وویه ابواب ابواب باندی هغه مرتب نه شو، او عام رغبت اوسهولت دنوم په تیوب کی لیدل شوی لهادا اشاعت په وخت کی دهغویا بیا بیا مرتب کول مناسب معلوم شو اودزمانی ترتیب اکثر خای خپله دتاریخ اوسنی نه معلومیږی چه دخوابونو په اخیر کی مرقوم ده اودنظر تنبری اویا دتجربی قلت سره په کومو مضامینو کی څه کمبود و، ددی تدارک دترتیب په وخت نظر ثانی کولوسره دضرورت په اندازه وکولی شو، اودسهولت لپاره دهغه څلور جلدونه شول په اول جلد کی دغه مضامین دی طهارت صلوة، تجرید او فرات جنائز، زکوة، صدقه، صوم، اعتکاف، حج، په دوهم جلد کی دامضامین دی نکاح رضاعت، طلاق، حضانت، نفقه، حدود، ایمان، ندور، وقف ذبائح، اضحیه، حظر اوباحت، په دریم جلد کی دامضامین دی بیع ربوا، کفالت، حواله، ودیعت، عاریت، اجاره، دعوی فضاء، سعادت، غضب، شفعه، رهن، هبه، شرکت، قسمت، مزارعت، لقطه، وصیت، فرانس، مسائل شتی، مسائل طاعون، په څلورم جلد کی دامضامین دی مایه تعلق بالتفسیر، مایه تعلق بالحديث سلوک، رویا، بدعات، تقلید، عقائد او کلام مناظره باطله، البحث علی الفساده الحدیدة، رساله خذائب الندوة مع مکاتیب کالج علی گره، ددغی مجموعی متعلق دغه امور قابل تذکره دی (۱) دا مجموعه ده ۱۳۲۵ ه دختم پوری مسایل دی اوبتداء ۱۳۲۶ ه نه م، قلاجمع کولی شی دهغویه نسبت چه کوم حق تعالی نه منظور شوی (۲) په دغی مذکوره مور کی کی چه څومره مسایل لیکل شوی دی دا دتولومجموعه نه ده، بلکه بعضی په کوم وجه باندی نقل نشی کولی بعضی غیر ضروری گنلوسره قصدانندی نقل شوی

3

اوداسی هم په کثرت سره دی خصوصاً زمانه دقیام کانپور خوابونه خوتقرباً کول په مدرسه جامع العلوم کی محفوظ دی (۳) ددینه مخکی دهغه بعضی اجزاء بلاترتیب ابواب دوه حصی کولوسره شائع کولی شوی دی، کوم چه په فتاوی اشرفیه کی داوولی حصی اودوهمی حصی په نوم، سره مشهوری دی هغه دواړه حصی هم په دی مجموعه کی موجودی دی مگر دهغه مضامین په دی کی دتیوب په وجه منتشر شوی دی (۴) په دی خاطر په اول نوم سره چه بعضی دوستانو اینودی وداختلو په وخت کی هم اوویدلو په وخت کی هم ماته خجالت وی لهادادی مجموعی نوم می دخپل مرشدعلیه الرحمة په مبارک نوم باندی امداد الفتاوی کیبند، کوم چه په لغوی یعنی معنی اعتبار سره هم مناسب کیدل ظاهر گړخوم اویه دی خاطر چه دهغه دوه حصی په بل نوم سره شائع شوی دی دکوم نه وروسته دهمدی نوم دآینده حصوته دخلکو انتظار و محض ددی پتی لگولود مصلحت سره چه دانوی کتاب ونه گنی، په دغه نوی نوم سره په قاعده دترجیح العقل علی الطبع دمعروف لفظ په فتاوی اشرفیه باندی اضافه کول مناسب گنم، اودغه مناسبوالی هغه وخته پوری محدود ده هرکله چه ددغه نوی نوم شهرت ونه شی، اودشیوع نه بعد ددی مابعد حصولپاره دکوم چه ابتداء د ۲۶ کال مسایلو نه کولی شی په نوی باندی صرف نوم لیکلویانندی اکتفاء کول خو بنوم (۵) په دی خاطر چه احقر ته دیر کم فرصت وی هره مسئله دهغی مناسب باب کی وضع اونقل کولوکار دبعضی اجبابونه اخستل لازم شول په کوم کی چه بعض مسائل په داسی بعضی بابونو کی موضوع شول چه دهغویه نسبت نورو ابوابوسره زیات الصق اووافق ول، په دی خاطر چه دمبیضه ددرست کیدونه بعد دهغو اطلاع وشوه دغه وخت دهغویه تغیر وتبدیل کی عظیم حرج وذلکلو هم دوخت هم دصرف هم، لهادیبه خپل حال پریښودی شوه اویه بعض بعض خایونو کی چه خیال راغی په حاشیه کی الصقیبة المذکوره په طرف اشاره هم کړیده چه په مکرره طبع کی په کار راخی (۶) که کومه مسئله کی غلطی معلومه شی مولف ته دی اطلاع ورکولی شی همداشان دمحققو علماو په مدد سره داصلاح اختیار هم شته اوکه کوم مضمون دا کابرو تحقیقاتونه خلاف وی نوترجیح دی دا کابرو قول ته وی (التادرافاشاء الله) اوکه همداسی ددو مسئلو کی تعارض پیداشی نومتأخرالتاریخ ته چه دخوابونو په ختم کی په اکثر مقاماتو کی تاریخ پیداکیری راجح گنل کیږی اوکوم خای کی چه تاریخ نه وی علماو ته دی مراجعت کولی شی (۷) کوم مضمون چه دکوم عامی دقوت فهم نه خارج وی دهغه مطالعه ترک کړی اوکه دفهم نه خارج نه وی مگر په کوم عارض سره اغلاق پیداشی دعلماو نه دی حل کړی شی په خپلی رای باندی دهغه په حل کولو کی اعتماد مه کوی دتولویه آخرکی دتولو متفیعینو او کتونکو نه دحسن قبول اوحسن توفیق اوحسن خاتمه دعاء غواړم، ربیره اشرف علی التهانوی، المتصرف ربيع الاول ۱۳۲۷ ه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللهم لا سهل الا ما جعلته سهلا

كتاب الطهارة

فصل في الوضوء ونواقضه

دنبخولپاره دمساوک حکم

سوال: (۱) په زیوربهشتی کې نى دنبخولپاره په او داسه کې مسواک سنت کیدل هم لیکلی دی پداسې حال کې چه فقهاء علك (ژاولي) دنبخولپاره دمساوک قائم مقام لیکي لکن دنارینه ود تخصیص لپاره هیڅ دلیل نه پاتې کېږي، لکه چه په احادیثو کې ترغیب اوفضیلت ټول بیان شوی دی دخپل عالی رابې څخه مونږ خبرو فرمایې ؟

جواب: څمابه نزه دمساوک مستونیت عام دی لاطلاق الدلیل څمابه نزه دژاولي دقائم مقام کیدومعنی دهغی دجواز اقامت دی نه وجوب داقامت چه مستلزم دنفی دمشروعیتیا د مسواک دی لعدم دلیل الوجوب فقط. امدادج ۱ ص ۱.

دگیری مسح کولو اووینځلو حکم

سوال: (۲) په شرح وقایه کې دی چه فعندابی حنیفة رحمه الله: اما اللحية ربعها فرض، ددي څه مقصدی آیدگیری مسح هم فرض ده یا یوازی دسرمسح فرض ده اودگیری مسح سنت ده ؟

جواب: پدې کې داسې تفصیل دی چه که چیری گیره داسې وچه دهغی نه دننه دمخ پوستکې ښکاریده نوددغه پوستکې وینځل هم فرض دی اوکچیری پوستکې پت وونو کومه اندازه چه دمخ دحد اوداثره دمخ څخه لاندې گني وی دهغه مسح کول سنت دی اوهغه دائره اواندازه چه دمخ دننه وی چه که دغه وینسته ونبول شی اوپری کرای شی نودمخ نه بیرون نه شی نوپدې کې څوروايته دی یو روایت هغه هم دی چه په شرح وقایه کې دی. لکن صحیح روایت دادی چه دټولووینځل فرض دی. هکذا فی الدرالمختاروردالمختار فقط ۱۷ محرم ۱۳۲۴ هـ امدادج ۱ ص ۹.

سوال: (۳) په اوداسه کې دگنو وینستو والاگیری پوستکې چه هلته وینسته ټول دی هغوته اوبه رسول پکار دی یا یوازی په وینستویاندي مسح کول پکار دی، اودوینستو دمصح کولو لپاره نوی اوبه اخستل پکار دی یا هغه اوبه چه دمخ دوینځلو لپاره اخستل شوی ددغو اوبو څخه په مخ باندې داچولو څخه وروسته مسح کول پکار دی ؟

جواب: کوم پوستکې چه دوینستو څخه ښکاری دهغه وینځل خو فرض دی اوهغه چه نه ښکاری مثلاگیره گنه وی پدې کې تفصیل دادی چه کومه گیره چه دمخ دحد دننه دی دهغې وینځل فرض دی اوکومه چه لاندې دی دهغې وینځل فرض نه دی بلکه اولی دی، فی الدرالمختار وغسل جمع اللحية فرض یعنی عمليا یضاعلی المذهب الصحیح المتقی به المرجوع الیه وماعاده هذه الروایة مرجوع عنه کما فی البدائع ثم لا خلاف ان المسترسل لا تجب غسله ولا مسح بل یسن وان الخفیة التي تری بشرها یجب غسل ما تحتها کذا فی النهر ۷ ربيع الثاني ۱۳۳۷ هـ رشمه خامه صفحه ۸۲.

داودس نه وروسته دانا انزلنا لوستل

سوال: (۴) هغوی دزیوربهشتی په لمړی برخه کې لیکلی دی چه داودس څخه وروسته دانا انزلناه اودعا لوستل پکار دی، او ملاعلی قاری لیکي چه ددې ثابتونکې حدیث موضوع دی او ددې لوستل سنت خلاف دی آیا مونږ کومه ویناقبوله کړو او تاسود کوم صحیح روایت څخه لیکلی دی نو جواب را کړی ؟

جواب: په منیة المصلی کې دانا انزلناه لوستل لیکلی دی او دشبهي " خواب دادی چه داسې ندی لیکلی چه ددې لوستل سنت یا ثواب دی اوکه ملاعلی قاری خلاف سنت وائی هغه هله چه دی ته کوم څوک سنت ووائی گني څه حرج نشته نو تعارض پاتې نشو کما فی ردالمحتار تحت قوله واما الموضوع فلا يجوز العمل به بحال واما لو كان داخلای اصل عام فلا مانع منه لاجعله حدیثا بل لدخوله تحت الاصل العام ا هـ ج ۱ ص ۱۳۳ فقط والله تعالی اعلم ۲۰ جمادی الاولی ۱۳۲۴ هجری امداد اول ص ۱۲.

۱ حضرت مولنا مظلّم العالی خواب دسابل دبیان دصحت دتسلیم په بنادے کې اصل حقیقت دادے چه نه ملاعلی قاری دی حدیث نه موضوع ویلی اونه بهی دی حدیث باندې عمل کولو ته خلاف سنت ویلی دی. لکه څنگه داخبره دمولنا عبدالحی صاحب دکتاب سعایه۔

څخه څرگندېږي لکه چه هغه لیکلی دی وفي الموضوع فی معرفه الموضوع لعلي القاری حدیث من قرأ فی الفجر بالم نشرح والم ترم لم یرمد قال السخاوی لاصل له وکذا قرأه انا انزلناه عقب الوضوء لاصل له وهو مفوت سنة وازاد السخاوی انه لاصل

دجنازی په اودس دپنځه گونو لمونځونو حکم

سوال: (۵) دجنازی لپاره نى اودس وکړ آیا پدې اودس فرض کولى شى که کولى نشى نوولى؟ بینواتوجروا؟

جواب: کولى شى ۱۵ ذى الحجه ۱۳۲۵ هـ امداد ج ۱ ص ۱۴.

یوازی په نى لاس باندې داودس کولو حکم

سوال: (۶) یوازی په نى لاس باندې بلاعذر داودس تمامول جائز دى او که مکروه؟

جواب: ددې دکراهت په هکله نه کوم روایت په سترگو راغلى اونه درایت ددې موجب معلومیږي بلکه ځینې اندامونه خویه دواړو لاسونوهم نه وینخل کیږي لکه یدین الی المرفقین اویه ځینو اندامونو کې تعسردى لکه رجليں اوروایت هم داکتفاء بالجواز تائودنکې دى، فى

له فى المرفوع والا فذکره ابواللیث السمرقندى وهو امام جلیل واما قوله وهو مفوت سنة ای سنة الوضوء وليس له سنة مستقلة كما حققه الغزالی وانما يستحب ان یصلی بعد کل وضو ولم یشرط احد فوریة مابعد ے وینالی قرأة سورة وغیرها هـ السعایة ص ۱۸۳ جلد اول لدینه ینکاره شوه چه ددې دموضوع ویلی نسبت ملاعلی قاری ته بیخی غلط دے بلکه علامه سخاوى ددې نسبت خوبولام لاصل له ویلی دی هغه هم موضوع ندی ویلی نوملاعلی قاری ددے دقول توجیه کړی اونورو دپته مفوت السنة ویلی دی خلاف السنة من نه دی ویلی ملاعلی قاری ددې خواب ورکړی نو هغه دانائز لناه دقرأة حامی دی نه چه منابع ددینه مسائل دیبان غلطی معلومیږي اوس د سعایه اووره فى الحلیة ستل عن احادیث ذکره ابواللیث فى مقدمة فى فضل قرأة سورة القدر بعد الوضوء لشی خنا الحافظ ابن حجر العسقلانی فاجاب بانه لم یثبت منه اشى عن رسول الله ص لامن قوله ولا من فعله والعلماء یتساهلون فى ذکر الحدیث الضعیف والعمل به فى فضائل الاعتصام اه ددینه معلومه شوه چه حدیث قرأة سورة قدر ضعیف دے موضوع ندے اوداهم معلومه شوه چه دعلامه سخاوى ددې قول څخه چه لاصل له ددې دموضوع کیدل ظاهر ندی توجه داخبره ینکاره شوه نو اوس زدے کره چه شرح دمنیه کې دی ومن الازاب ان یقرأ بعد الفراغ من الوضوء سورة انائزلناه مرة او مرتین أو ثلاثا کذا توارث عن السلف وروى فى ذلك اثار لا یاس بهالی الفضائل اه اویه سعایه کې دی وفى المقدمة الغزویة فى فروع الخفیة ان من المستحبات ان یقرأ بعد الوضوء سورة انائزلناه ثلاث مرات لقوله علیه الصلوة والسلام من قرأ انائزلناه على اثر الوضوء مرة کتب الله له عبادة خمسین سنة قیام لیلها وصیام نهارها ومن قرأها مرتین اعطاه الله مابعضی الخلیل والکلیم والحبيب ومن قرأ ثلاث مرات یفتح الله له ثمانية ابواب الجنة فیدخلها من ای باب شاء بلا حساب وعذاب وروى بعضاً من قرأ انائزلناه على اثر الوضوء مرة کتبه الله من الصدیقین ومن قرأها مرتین کتبه الله من الشهداء ومن قرأها ثلاث مرات یحشره الله تعالى مع الانبیاء انتهى ددې ټولوتنصیصاتو دمجموعى څخه دومره هرو مرو تائیرې چه قرأة سورة انائزلناه بعد الوضوء اولی اوبدې کې دا جر امید شنه گواکې عقیدے ساتل په یاد شوي ثواب چه په احادیث مذکوره کې دې جائز ندے ځکه چه دغه کار بلاقول صاحب وحی نه معلومیږي اود صاحب څخه ددې ثبوت نشته نو په زیوریه شتى باندې کومه شیه پاتې نشوه بوالله اعلم بصحیح الاعتلاط ص ۳

الدر المختار فى الازاب غسل رجلیه بیساره فى رد المحتار عن شرح الشیخ اسمعیل قال یفرغ الماء بيمينه على رجلیه ویغسلهما بیساره اه ۲۵ محرم ۱۳۲۲ هجرى تتمه اولی ص ۲.

شبه دوتلو دڅاڅکې اوباد ماتونکې دى اوکنه؟

سوال: (۷) زیدته کله کله داودس څخه وروسته په لمانځه او بیرون دلمانځه قطره راځي اوکله دباد دوتلو شک وی دذکر څخه اوکله کله د شک اووهم څخه دقطری وتل کتل شوی دی خو هیڅ شى لیدل شوی ندی اوس ما په الفرق والاختیار مونی ته راوینایاست چه څرنگ یقین وکړی شى چه آیاد ذکر څخه څاڅکې راغلى اوکه بادچه دهغې لامله نیت مات نکړای شى ځکه دڅاڅکې نه خواودس ماتیرې اوکه باد دذکر څخه بهر شى دهغه نه اودس نه ماتیرې اودغه وهم اوشبه کول هم مه کوي، فقط؟

جواب: محض په شهبی سره دى نیت نه ماتوی لمونځ کولو نه فوراً وروسته دى وگورى اوکوم څه چه د لیدلو څخه ثابت شى دهغه سره سم دعمل وکړای شى فقط ۳ ذى الحجه ۱۳۲۹ هـ تتمه اولی ص ۸.

دزخم دخلى شکه زوى اونور وتل

سوال: (۸) دزید یوه دانه دی چه هروخت بهیرې اویه هغې باندې بهې پتى ایبسی دى او هغه نوچه پتى کې وی بیرون ندی وتلی په داسې صورت کې اودس پاتې وی اوکنه؟

جواب: کچیرى نودزخم دسر څخه بیرون راوتلی وی اگر چه د پتى دتنه وی نو اودس ماتیرې لکن دهغه چاچه زخم همیشه بهیرې دمعدور کیدوپه خاطر دهغه اودس نه ماتیرې ۲۹ جمادى الاولى ۱۳۳۱ هـ تتمه ثانیه ص ۳۲.

دمعدور لپاره داودس باقى پاتې کیدو حکم

اوداچه په داسې اودس اداء اوقضاء لمونځ کولى شى

سوال: (۹) زید دیر قضا بې لمونځونه کوی اودهغه اودس نه در پری او هغه داودس دماتیدو بيمارى لری اوس هغه په یوه اودس باندې څلور پنځه لمونځونه یوځای کولى شى اوکنه؟

جواب: ترڅوچه دیوه لمونځ وخت پاتې وی دهغه اودس به وی په هغه چه څومره قضا لمونځونه کول شواړی ودی کړی ۲۹ جمادى الاولى ۱۳۳۱ هـ تتمه ثانیه ص ۳۳.

دغسل په وخت کې د عطريتي د غوړنه لري کول

سوال: (۱۰) که په غوړ باندې د عطريتي وي نو د مسح کولو په وخت هغه پتي لري کول او غوړ وکې د گتوننو ستل ضروري دي اوکنه؟

جواب: في الدر المختار سنن الوضوء واذنيه معارف رداختاراي باطنهما باطن السبائين وظاهرهما باطن الا بهامين فهستائى وفي الدر المختار مستحبات الوضوء وادخال مخصره المبلولة صماخ اذنيه عند مسحهما ددي خخه خرگنده شوه چه کچيرى پتي نى دغوړ نرمى سره ايسودلى وي نو د مسح په وخت دهغې لري کول سنت دي اوکه په سورى باندې ايسودل شوى وي دهغې لري کول مستحب دي (۹ شعبان ۱۳۳۱ هـ، تتمه ثانيه ص ۲۳)

د غوړ په وخت د گس لاس څخه کار اخستل

سوال: (۱۱) د يوه سرى لاس داسي دي چه ټول کارونه پري کولى شي مگر لاس دمخ پورې نه اوچتيرى په يوه لاس يعنى گس لاس مخ پريمخى دغوړ مسح خويه چه طرف کولى شي آيادنى غوړ مسح هم په گس لاس وکړى يا يوازى د گس غوړ مسح د سنتوبه لحاظ ضروري دي او دنى لپاره ساقطونکې گرځي؟ بينوا توجروا؟

جواب: هوبنى غوړ دى په گس لاس مسح کړى ۲۷ ذى الحجه ۱۳۳۱ هـ، تتمه ثانيه ص ۹۹

خيره او خټه چه په نوک باندې وي داودس او غسل د صحت مانع ندى

سوال: (۱۲) کومه خيره چه په نوک کې راټوليرى دهغه په پاکولو سره اودس کيرى اوکنه؟ همداشان د برسات په ورځ په تگ راتگ کې دېنسى په نوک کې خټه ونښلى اودس په وخت کې خلال سره لري کول لازميرى کنه؟

جواب: ولا يمنع الطهارة ونيم وحناء ودرن ووسخ وکذا دهن و دسومة و تراب وطين ولوى ظفر مطلقاى قرويا او مدنيال الا صح درمختار بحث الغسل ددينه خرگنده شوه چه بى له پاکولو څخه اودس کيرى د پاکولو ضرورت نشته دي فقط بکم محرم ورځ جمع ۱۳۳۳ هـ، تتمه ثالث ص ۵

دکنه يادکومى بلى دوا سره بهيدونکې وينه کچيرى پته وي څه اعتبار لري

سوال: (۱۳) که داسې دانه اوچاود باندې چونه ولگول شي ياپان سره بله دوا چه په اوبو وينى سترگى ونه لگى اوبه هغه اودس وکړى اولمونځ وکړى نو صحيح دي اوکنه؟

جواب: في الدر المختار لومسح الدم كلما خرج ولو تركه لسال نقض والا لوفى رداختار وکذا اذا وضع عليه قطنه او شئاً آخر حتى يتشف ثم وضعه ثانياً وثالثاً فإنه يجمع جميع ما نشف الخ ج ۱ ص ۱۴۰ ددينه معلومه شوه چه سترگى نه لگيدل بس ندى، که هغه نه دريږى او بهيرى مگر دچونى اونور په سبب په سترگونه راځي نو دهغه حکم د بهيدلو په شان دي ۴ ربيع الاول ۱۳۳۳ هـ، تتمه ثالث ص ۲۳

يوازى څلورمه برخه سر مسح کول قاعدت جوړول مکروه دي اولمونځ هم مکروه دي

سوال: (۱۴) هغه سرى چه تل په اودس کې په څلورمه حصه سر مسح کولو باندې بسياکوى اوکله هم د ټول سره مسح نه کوى د هغه په اودس کې څه نقصان شته اوکنه؟ اوکه وي نو د نقصان د لمانځه پورې رسيږى اوکنه يوازى دي اودس پورې به وي؟

جواب: دي تارک سنت دي ددي د لمانځه پورې دا لثروى چه ددي صحت اختلافى گرځي دوهمه داچه ددي سنت دپريښودو څخه په طهارت کې نقصان راځي چه په خيټې جزياتوکې امامت مکروه بلل شوى، کما في رداختار ولعدم امکان الطهارة ايضاى المفلوج والاقطع والمجرب الخ ص ۵۸۷ ج ۱، والله اعلم - ۲۹ جمادى الثاني ۱۳۳۳ هـ، تتمه ثالث ص ۴۵

د سرد مسح کولو لپاره نوى اوبه اخستل

سوال: (۱۵) داودس په حالت کې د څنگلوي پورې د لاسونو د وينځلو څخه وروسته همدغه اوبه د سرد مسح لپاره کافى دي اوياعليحدى نورى اوبه اخستل اومسحه کول پکار دي؟

جواب: پدي کې اختلاف دي: کما في الدر المختار اوبلل باق بعد غسل على المشهور وولى رداختار قوله على المشهور مقابلة قول الحاکم بالمنع الى قوله لم يجز الا بماء جديد لانه قد تطهر به مره واحده في النهج ج ۱ ص ۱۰۲، ۲۰ بقعدى ۱۳۳۳ هـ، تتمه ثالث ص ۹۵

د زخم (تپ) د پتی لاندې چه کوم نو زوی

وی هغه داودس ماتونکې دی اوکنه د تعارض خواب :

سوال : (۱۶) (۲) په تتمه ثانیه ص ۳۲ امداد الفتاوی کې داودس ارقام شته اوکنه د تعارض خواب دی د زید یوزخم دی چه هروخت بهیږی اود هغه په سر پتی لگیدلی دی دغه نو په همدغی پتی کې اوسپږی بیرون نه راووخی نو پدی صورت کې اودس وی اوکنه

جواب : چیری د زخم د سرخه نویرون راخی، اودس ماتپږی اگرکه د پتی لاندې وی الخ حضرت! دلاندې عبارتونو څخه په دی صورت کې د اودس ماتیدل نه ثابتپږی په عین الهدایه ترجمه هدایه کې راغلی که زخم و نو هغه و تری نو تر ل شوی لوند شو کچیری لوندوالی بیرون اړخ ته ښکاره شی نو اودس مات شو گنی نه ماتپږی، تاتارخانیه په دوم ځای د عین الهدایه د اودس ماتونکو په باب کې راغلی که زخم و تری نو د ترلو سره سره لوند والی ښکاره شی نو اودس مات شوالخ او په فتاوی هندیه ترجمه د عالمگیریه باب المسح علی الخفین کې راغلی: که چا زخم و تاره او هغه تروکې لوند شی اودغه لوندوالی تر بیرونه راشی نو اودس ماتپږی گنی نه ماتپږی، غرض دا عرض دی چه که کوم رگ خلاص وی او په هغه پتی و تر ل شی نو که دغه زخم نه وینه لږه شی لکن د پتی څخه بیرون نه شی نو اودس مات شو اوکنه؟ اود عالی مقام دفتوی او مذکوره عبارتونو په خپل مینځ کې تعارض شته اوکنه اصلاح وفرمایې اوحق څه دی؟

جواب : دغه عبارتونه د پتی د تر لوبه باب کې دی چه هغه کې دغه احتمال بیخی نشته چه رطوبت د زخم نه لږ شی او بیرون ښکاره نه شی اود تتمه خواب د کپږی په باب کې دی چه هغه کې دغه احتمال شته چه د زخم څخه رطوبت و خو چیری اوبهر ښکاره نه شو. جمادی الاخری ۱۳۳۲ هـ تتمه خامه ص ۵۷

د پلتی په شان ناستی حالت کې که ویده شی نو اودس ماتپږی :

سوال : (۱۷) په پلتی وهلوسره خوب راغی نو اودس له مینځه نه ځی او په دی اودس ذکر بالمونځ کول روا کپږی؟

جواب : فی العالمگیریه نواقض الوضوء ان نام مترعلا ینقض الوضوء ددی روایت څخه معلومه شوه چه پدی صورت کې اودس نه ماتپږی. ۲ شوال ۱۳۳۲ هـ. تتمه خامه ص ۲۲

سوال : (۱۸) په پلتی ناستی سره که خود قیقی خوب راشی نو اودس باقی پاتی کپږی اوکنه؟

جواب : باقی پاتی کپږی، فی العالمگیریه عن الخلاصة وان نام مترعلا ینقض الوضوء و کذا الوضوء متورکابان یبسط قدمیه من جانب ویلصق البتیه بالأرض ادر حرج. ۱۳۴۲ هجری، تتمه خامه ص ۲۲۹.

د قبریه سره اودس کولو حکم

سوال : (۱۹) په یوه مسجد کې د مسجد د صحن څخه علیحده یو پوخ قبر جوړ شوی اودغه وخت دغه قبر یوازې په چونه په نښه شوی باقی فرش هوار دی ددی قبر مخی ته د لور والی تر څنگ د دیوال دی اودغه دیوال څه مسافه کې دی اود اودس کولو لپاره دی نو که زید قبلی ته مخ واره وی او په دی دیوال کینی او اودس کوی نو اودس څه لگی او په ددغه د نښی په طرف الوتر سره ورځی نو داسې حالت کې پدی ځای باندي د زید اودس کول جائز دی اوکنه؟

جواب : عن عائشة ان رسول الله ﷺ قال کسر عظم الميت کسره حیارواه مالک و ابوداؤد و ابن ماجه (مشکوٰة) اخر الفصل الثالث من باب دفن الميت قال الطیبی اشارة الى انه لا یهان الميت کمالا یهان الحی (حاشیه) وعن عمرو بن حزم قال راى النبی ﷺ متکنا علی قبر لقال لا تؤذ صاحب هذا القبر ولا یؤذه رواه احمد (مشکوٰة) قال الحافظ فی الفتح ای لاقنه الخ حاشیه تنقیح الرواة ددی روایتونو اود د غود درایتونو څخه معلومپږی چه کومه معامله د چاسره په ژوند کې موذی او مکروه دی د مرگ نه وروسته هم همدغه حکم دی، او ښکاره ده که د کوم ژوندی شخص په سر کې کښینی داسې اودس وکړی چه په هغه څاڅکې ورشی نو هغه ددی ته متضرر کپږی اود سپکای موجب گنل کپږی نو د قبر ساتل هم د دینه ضروری دی - الله که نښه هم نه وی نوییا کوم حرج نشته ۲۰ ذی القعدی ۱۳۳۸ هـ. تتمه خامه ص ۱۹۲.

د غاری د مسح کولو حکم :

سوال : (۲۰) څرنگه چه د مسح کولو په وخت په سر باندي لاس راکش کول کپږی، لاس د غاری طرف دور لوبه وخت هم د غاری مسح دو کولی شی یعنی په تندي باندي لاس ایښودوسره چه د غاری په طرف راغونډولو سره په ټول سر ادر اک کولوسره یو ځای په غاره باندي په همدې وخت کښی راکش کولی همغه شان چه دا بوداود د حدیث: مذهبنا فی القفا - مفهوم معلومپږی پدی طریق مسحه کول غوره دی یاد لاسونو په شا گانو سره د غاری مسحه کول مستحب دی صحیح مطلب او مفهوم د مذکور حدیث څنگه دی؟

جواب : ددینه مستحب نه ادا کیږي یو خو ترتیب رانغی دوم په ظهیرید سره ونشوه اود بظهریدو قید دقیقه په کتابونو درمختارو غیره کې ښکاره دی اود حدیث مطلب ښکاره دی چه هغه کې د خټ مسح راغلی ده چه دسریوه برخه ده اورقبه تری نه بهردی نو ددې څخه دمسح رقیبی څخه هیڅ شی مسح ندی اوکه دا عموم فرض کړای شی نو د بلوغ قذال - یا مدالی القفا بمعنی الرقیة - څخه دانه لازمېږي چه دا قصد او بلکه په استیعاب راس کنسی ددې مس کول هم دی اوکه مس قصد او منل شی نو کیدای شی چه په بیان جواز باندې حمل کړای شی اود ددینه دمستحب ادا کیدل لازم نه شو . ۸ رجب - ۱۳۴۲ هـ . تمه خامسه ص ۲۷۱ .

سوال : (۲۱) دیروخت کیږي چه په اودس کنسی دغاری مسحه نه کوم څکه په زاد المعاد لابن القيم او مکتوبات شریف دمجدد الف ثانی بدعت لیکلې دی او په قاضیخان کې هم په لفظ د قبل سره لیکلې دی ، اوس دجناب عالی دحکم منتظریم چه د خان په هکله څه وکړم تاسو چه هرڅه صادر کړي سرته شی رسوم ؟

جواب : اکثر په استحباب باندي دی اوترک کوی نه . ۸ ذی الحجة ۱۳۳۰ هـ . تمه اولی ص ۲۱۲ .

په اودس کې داعوذ بالله اوبسم الله لوستلو حکم

سوال : (۲۲) په زیور بهشتی کې لیکل شوی چه داودس کولو په مهال بسم الله ولولی اوزیات رواج دی چه دبسم الله سره اعوذ بالله هم لوستل کیږي ځینې خلک وائی چه په اودس کولو کینسی داعوذ بالله لوستل بدعت دی دصحیح شرعی حکم نه موخبر کړي ؟

جواب : فی ردالمحتار وقیل الافضل بسم الله الرحمن الرحيم بعد التعوذ فی اجتنی بینهما ه عن الفتح وی شرح الهدایة للعینی المروی عن رسول الله ﷺ بسم الله والحمد لله رواد الطبرانی فی الصغیر عن ابی هريرة باسناد حسن ددینه معلومه شوه چه یوقول داهم دی چه دبسم الله او اعوذ بالله یوځای کول غوره دی نو کوم څیز ته چه په مذهب کې غوره وویل شی هغه څنگه بدعت کیدی شی ، البته دحضور اقدس دالفاظو اتباع ددیبربرکت کاردی . ۱۰ جمادی الاول ۱۳۴۳ هـ . تمه خامسه ص ۳۲۱ .

ماشوم ته شیدی ورکول داودس ماتونکې ندی

سوال : (۲۳) شیدووالا ښځه په اوداسه وه اوخپل ماشوم ته نی شیدی (پس) ورکړی یاد هغې څخه شیدی په خپله وبهیدی یا هغه په لمانځه کې وه اوماشوم شیدی ورودلی شیدی ووتلی یا ونه ووتلی نو ددې داودس او لمونځ متعلق څه حکم دی ؟

جواب : دشیدو (پس) دورکولو څخه اودش نه ماتېږي لکن که په لمانځه کې وه اوماشوم شیدی رووی اوشیدی هم ووځی نو لمونځ له مینځه ځی اوکه شیدی ونه ووتلی نو لمونځ له مینځه نه ځی . فی ردالمحتار عن التاتارخانیة نص صبی ندی بها وخرج اللین فقصد صلواتها ج ۱ ص ۲۵۳ . فقط والله تعالی اعلم ۲۵ محرم - ۱۳۲۴ هجری امداد الفتاوی ج ۱ ص ۲۹ .

دقدم څخه پرته وینځل وشو او اودس صحیح دی اوکنه ؟

سوال : (۲۴) دغه څومسئلی چه بنده لاسته راوړی دهغې په اړه معلومات راوینسی او هغه ددی ۱۱ پرته دوینځلو دخپو څخه اودس کیږي اوکنه ؟

[۱] اوبوت په سرمسح صحیح دی اوکنه ؟ اوداهم ضرور دی چه هغه په نجس ځای کنسی استعمال کولی شی لکه (تبی) او حمام وغیره باندي اغوستلو سره تلل

[۲] دوربښمویه موزه باندي مسح کول درست دی اوکنه چه کلکه وی

[۳] په بوت اوتبی باندي دمسح کولو وجه دادی چه دهغه په ځای باندي هروخت دتوتی اوبوت دموزی سره په خپو کولو حکم دی اودومره فرصت نشته دی چه هغه کولوشی اوقدم پریمنځل شی

[۴] داهيوادهم واورين دی اودیريخ دی دیروخت خپو وینځلو سره هم تکلیف وی اودوینځلونه بغیرهم سوزش وی

[۵] اوداد مسافری وخت دی په هغه کې دتودواوبواتنظام هم نشته

[۶] دومره ضروری وی چه سهار وینځل کیږي اوباقی وخت کې مسح کولی شی

[۷] دپاکې اوناپاکې احتیاط هم ډیر لگ وی صرف دالله حکم گنلوسره لمونځ ادا کولی شی

جواب : اول نصیر: که دپښو کولو لپاره داسې موزی نه وی چه مسح پرې صحیح کیږي نو دپښو وینځل فرض دی اودپښو (خپو) دوینځلونه پرته به اودس صحیح نه وی ، البته که موزه نه وه اووینځل تاوانی و اود تودواوبو کوم انتظام نه و یا تودی اوبه هم تاوانی وی نو مسح یعنی

بہیدو الالاس کشول ہم کافی دی فی الدرالمختار وکذا یسقط غسله فیمسحه ولوعلی جبوة
والاسقط اصلاوی ردالمختار وکذا یسقط غسله ای غسل الرأس من الجنابة ج ۱ ص ۲۲۸
دوم نمبر: پہ بوت باندی مسح کول درست وی چه دینگر و خخه بره وی اود هغو نه قدم بنکاره نشی
فی الدرالمختار فیجوز علی الزبول وی ردالمختار و یجوز علی الجاروق الی قوله والظاهر انه الخف الذی
یلبسه الاتراک فی زماننا ج ۱ ص ۲۲۹. اوکه بوت پلیت شی نوهغه په خمکه باندی په بنه سولولو
یادکوم لرگی یا کودری وغیره سره په مپلو سره پاکیری فی الدرالمختار و یطهر خف و نحو کھل
تجس بدی جرم هوکل مایری بعد الجفاف ولومن غیرها کخمروبول اصابه تراب و به یفقی بدک
یزول به الرهاوالایفغسل وی ردالمختار قوله بدک ای بان یمسحه علی الارض مسحا قویا (ط) ومثل
الدلک الحک والخت علی مای الجامع الصغیر وی المغرب الخت القشر بالید والعود ج ۱ ص ۲۱۹
دریم نمبر: درنگولوسره داهم شرط دی چه دابی له ترلو اوبی له په خپو کولو دبو تو په مزل سره
دری خلور میله وگر خیدی شی او نه وغور خیری او نه و شلیبری فی الدرالمختار و جوریین ولومن
غزل او شعر الثخین یحیث یمنشی فرسخا و یثبت علی الساق بنفسه الخ وی ردالمختار بنفسه ای من
غیر شد ج ۱ ص ۲۲۷

خلورم نمبر: ددی خواب په لمبردوم کبسی وشواو د نمبر پنجم بره په نمبر اول کې تیر شو.
اونمبر شپږم بره په نمبر اول کې تیر شو.

نمبر اووم: ددی لپاره چه دغه موده د مسح نه اضافه ندی نو جائز دی مگر دامسح پر بوت باندی
کول ضروری پدی شرط کوم بوت چه په خپو کوی هغه د مسح ترمهاله کولای شی او که بوت
پرانستل شی او اودس هم مات شی نو په بوت باندی به مسح کول جائز نه وی. په همدی ترتیب
د بوت نه پرته په خپو باندی مسح درسته ندی بی له دینته چه وینخل مضروی. تفصیل په
نمبر اول کبسی تیر شوی.

اتم نمبر: د بوت د پاکولو طریقہ ۱. په نمبر ۲، کې بیان کرای شوی. ذی القعدة ۱۳۳۳ هـ. رتتمه
ثالثه ص ۱۲۰.

۱ البته که په هغه د متباز و خا حکمی و لگیمی شوه غه بدن د وینخلو نه تغیر نه پاکیری کما مر ایضا فی نمبر ۲-۱۲ منه.

فصل فی الغسل

دبختولپاره په غسل کې دوینتو بیخونه لمدول کافی دی:

سوال: (۲۵) کله چه غسل کول فرض ودغه وخت دینخی وینسته پرانستی و بیاغوته شول په
دی صورت کبسی خود وینخلوپه وخت کبسی یوازی د بیخونولمدول کافی نه دی اود کوخوبو
پرانستل واجیبری همدارنگه د حیض خخه د خلاصیدو د غسل په وخت هم دوینتو د بیخونولمدول
اود وینتو هم غالباً کافی دی ددی غسل اود جنابت د غسل ترمینخ کوم فرق نشته؟

جواب: فی الهدایة و لیس علی المرءة ان تقض صفاتها فی الغسل اذا بلغ الماء اصول الشعر ددینته
دوه کاره معلوم شول یو ددی که د غسل په وخت کې وینسته اوبدلی شوی وی نو پرانستل نی
واجب نه دی برابره خبره دی چه د حدث په وخت او بدلی وی او که دوم داچه د احکم دمطلق
غسل دی هغه د جنابت غسل وی او که د حیض غسل وی، فقط، والله اعلم امداد ج ۱ ص ۲.

د غسل په وخت کبسی دینخی دعورت دظاهری برخی وینخل کافی دی:

سوال: (۲۶) د غسل په مهال دینخی خپل مخصوص اندام د گوتی په واسطه دری خلی پاکول
فرض دی او که سنت؟ اوددی طریقی پاکولونه بغیر غسل جائز گنل کیبری او که نه؟ ختی حضرات
فرمائی: که د غسل کولونه وړاندی مخصوص اندام د گوتی په ذریعه دری خلی پاک نکرای
شی په غسل باندی ناپاکې نه لری کیبری، ددوی دغه فرمودی صحیح دی او که غلط؟

جواب: نه فرض دی نه سنت اود دینته ضروری ویل غلط دی فی الدرالمختار و لا تدخل اصبعها فی
قبلها و به یفتی والله اعلم ۱۲ شعبان ۱۳۲۱ هـ امداد ج ۱ ص ۳.

په بدن باندی زخم وی نو غسل وکری او که تیمم؟

سوال: (۲۷) کچیری دچانیمانی لاندنی برخه یا یوازی په ذکر باندی دانی وی او اوبه اچول
زیان رسوی نو خنکه غسل وکری؟ خکه بدن باندی داوبو اچولو خخه هر ورو هلته اوبه رسیبری
آیاده ته د تیمم کولو اجازه شته او که نه؟

جواب : په دی صورت کښی تیمم ناجائز دی^۱ امداد اول ص ۵،

غسل په ناسته وکړی او که په ولاړه ؟

سوال : (۲۸) دنارینه واونځینه غسل کولو حکم په اودریدو او ناسته کې یوشان دی اویابیل بیل؟ حدیث څخه د حضور اقدس ﷺ او حضرت عائشې ﷺ دناستی غسل کولو فرمایلی معلومیږی؟

جواب : یوشان حکم دی یعنی دواړه روادی، اویه ناستی به ددی لامله چه استردی ډیر غوره وی، مفسرینودانی شتمت تعمیم په من قیام وقعود سره کړی دی نود غسل حالت دهغه نه آسانه دی امحرم ۱۳۲۲ هجری امداد ج ۱ ص ۷.

که غابونو کې د صفائی پوره اونوره اخل کړی شی نود غسل څه حکم دی

سوال : (۲۹) څه فرمائی د دین علماء چه که دوه تولی زنج او دوه تولی نیل طوطیا او کتهد دوه تولی شپږ ماشی معجون جوړشی چه د غابونو مرضونو لپاره ډیر مفید دی مگر د سکرو په شان تورپری نو ایادغه توروالی د سکرو په شان داودس او غسل مخل دی؟

جواب : هغه څیز چه داوبود ووصول مانع نه وی هغه د طهارت مخل نه دی همداشان کوم څیز چه مانع وی مگر ضرورت وی هغه هم مخل نه دی فی الدر المختار ولا ینتع الطهارة ونیم وحناء ولوجرمه به یقی وی ردالمحتار قوله به یقی صرح به فی المنیة عن الذخیرة فی مسئله الخناء والظین والدرن معللا بالضرورة وی الدر المختار رولا طعام بین اسنانه اوی سنه الخوف به یقی وقیل ان صلبامع وهوالاصح وی ردالمحتار صرح به شرح المنیة وقال لامتناع نفوذ الماء مع عدم الضرورة والخرج نوکه دغه توروالی داوبودرسیدلومانع نه دی لکه څنگه چه غالبه دی نویسکاره دی چه

^۱ اصل په امداد الفتاوی کې دامسئله داسی ده الجواب یندی صورت کې چون داکثریدن غسل متعذر دے نولهذا تیمم جائز دے فی الدر المختار تیمم لوانکره مجروح او بیکه بغسل الصحيح ویمسح الجریح وی ردالمحتار قوله وبعکسه وهوما لوکان اکثر الاعضاء صحیحاً بغسل الخ لکن اذا کان یکنه غسل الصحيح بدون اصابة لجریح والایتم حلیة فلوکانت الجراحة یظهره مثلاً اذا صب سال علیها یكون ما فوقها فی حکمها فیضم الیهاکما یبحثه الشرنبلالی فی الاهداد وقال لم ازل وما ذکرناه صریح فیہ اهو الله اعلم ۱۲ جمادی الثانیة ۱۳۲۲ هـ.

داد غسل مخل نه دی ، او که دمخل کیدلو احتمال هم وی نوهم دلته ضرورت شته نو عفوه دی والله تعالی اعلم وعلمه اتم ۱۱ جمادی الاولی ۱۳۲۳ هـ امداد ج ۱ ص ۷.

سوال : (۳۰) دنزلی لامله په غابونو کې دردوی او غابونو کې فرق وی که کومه دوا داسی استعمال کړی چه د غابونو په مینځ کې ټول شی او داسی راتول شی چه د مسورو په شان شی اویاد غابونو په مینځ کې کوم فرق او کشاده گی نه وی نود داسی دوا استعمال روادی او کته اود جنابت په غسل کې به څو کوم حرج نه وی؟

جواب : که ددی دوا په لری کولو کې حرج اوسختی وی نود هغی لاندی اویه رسول ضروری ندی، اودا د غسل مانع نه دی یویده جزئیات کثیرة مذکورة فی الدر المختار بحث الغسل ۲ شعبان ۱۳۳۱ هـ، تنه ثانیة ص ۲۱.

سوال : (۳۱) کوم خلک چه دپان په خورلو (روپړدی) عادتیان دی همداشان کومی ښځی چه په کثرت سره مصرفوی دی غوی په غابونو کې چونه یا پاتې شوی جمع کبړی چه په آسانی سره نه خلاصیږی نو سوال دادی چه د جنابت د غسل کولو په وخت ، ددی لامله دهغوی بیخ ته اویه نه رسیږی ترڅو چه هغه پاک نه کړای شی اود هغه پاکول دکوم تیز څیز نه بغیر گړول ممکن نه دی ، ددی پاتې شوی پاکول ضروری دی اوددی د پاکولو څخه پرته غسل صحیح کبړی او کته؟ د زیور بهشتی اوله برخه کې چه طبع کړی د غسل د بیان په وروستی صفحه کې دامسئله درج ده مسئله : که د پوست کې راتولی شی دهغی د پاکولو او غر غره ونشی نو غسل نه کبړی ، دامسئله صحیح دی او کته؟ که صحیح دی نو په دی باندی دچونی پاتې هم قیاس کیدای شی او کته؟

جواب : دامسئله صحیح دی خویه دی کې یوقید شته او هغه داچه په آسانی سره پاکول ممکن وی گنی که په پاکولو کښی سختی وی نود پاکولو نه بغیر درست دی فی الدر المختار ولا ینتع الطهارة ونیم ای خراذباب وبرغوث لم یصل الماء تحته وحناء ولوجرمه وبه یقی فی ردالمحتار صرح به فی المنیة عن الذخیرة فی مسئله الخناء والظین والدرن معللا بالضرورة الی قوله فالأظهر التعلیل بالضرورة ج ۱ ص ۳۲۳، نو په چونه کې همدان تفصیل دی چه که په آسانی سره چونه لری کیدای شی نولری کول واجب دی گنی معاف دی ۱۹ صفر ۱۳۲۳ هـ، تنه خامسه ۲۳۲.

دشمن نه وروسته دمنی دوتلو حکم :

سوال : (۳۲) زه دورخی ددولسو وجود آرام خوب کې ووم چه ناخا په خماسترگی پرانستل شوی ومی لیدل چه غسل ته می حاجت شته، غسل کولو سره می دماسپینین لمونځ وکړییا کله چه می متیازی وکړی نومنی راغی ماته سودار اغله چه آیاما جماعت په جنابت سره کړی اوس ډیر پریشانه یم

جواب : فی رد المختار و کذا لو خرج منه بقية المني بعدا لغسل قبل النوم او البول او المني الكثير (مهر) ای لابعده لان النوم والبول المني يقطع مادة الزائل عن مكانه يشهوة فيكون الثاني زائلا عن مكانه بلا شهوة فلا يجب الغسل اتفاقا زيلعي . ددې روایت څخه ثابت شوه چه مسئوله صورت کې کله چه د احتلام څخه وروسته متیازی شوی دی نو دغسل څخه وروسته چه کوم منی لږشی دهغې څخه دوم ځل غسل واجب نشو اولینی غسل صحیح دی اولمونځ وغیره ټول صحیح دی هیڅ وسوسه او اندېښنه نه دی کول پکار . اول ربیع الثاني ۱۳۲۴ هـ امداد ج ۱ ص ۹

سوال : (۳۳) کوم شخص دخپلې ښځې سره ملاسته وکړه او متیازی او غیره ئی هم وکړلې بیانی ښه غسل وکړ کله ئی په لمانځه شروع کوله نو دمذی یادمنی څاڅکې راغی اوس نوهغه بیاغسل وکړی اوکته ؟

جواب : که په دغه وخت کې اندام منتشرنه وی نودوهم ځل غسل واجب نه دی، اوکه منتشروو اوشوق هم ونوغسل واجیبېری (فی الخانية خرج مني بعدالبول وذكره منتشرلزمه الغسل قال فی البحر ومحملة ان وجد الشهوة وهو تقيده قولهم بعدم الغسل بخروجه بعدالبول وفي رد المختار ای فیقال ان عدم وجوب الغسل بخروجه بعدالبول اتفاقا اذ لم يكن ذكره منتشر اهلومنتشرالوجب لانه

۱- داخله محیب به ذهن کې ترتیب غلط یاد شوی چه د متیازو څخه وروسته ېې غسل کړی دے په داسې حال کې چه په سوال کې راغلی چه غسل نه وروسته ېې متیازی کړی دی دهمدی لامله ځواب په دی ډول ورکول شوی دی نواوس دسوال موافق ځواب دادے چه هغه لمونځ خو وشو څکه خروج وروسته وشو . دغسل څخه وروسته چه کوم منی راغلی دی په دی کې د تفصیل دے چه که منی کثیر دینه وپاندي پېښ شوی وی نوبیاد غسل کول واجب نه دے گنی واجب دے ددې سوال سائل معلوم ندے که سائل دغه مسئله وگوری نوصحیح ځواب په پوهیدو سره دی یادکړی که دقاعدي څخه بیاغسل واجیبېری . نوڅومره لمونځونه چه ددې څخه وروسته اداء شوی هغه دی اعاده کړی اوڅومره لمونځ کونکې چه لمونځ کړی هغه یادکړی او لمونځ کونکونه دی اطلاع ورکړی اوکوم چه یادندی هغه معاف دی بیادهم بودوه ځله په اجتماع کې اعلان کړی اودهغه اعاده ترهغه پوري دلمونځونوبه وی ترخوچه ددینه وروسته فرض غسل یا سنت غسل ته وی کړی اودهغه وروسته دلمونځونو اعاده نشته ۱۲مه

انزال جدید و جدمعه الدفق و الشهوة اقول و کذا یقیده م وجوبه بعدالنوم والمشي الكثير ج ۱ ص ۱۲۷ . ۲۷ شعبان ۱۳۳۱ هـ رتبه ثانیه صفحه ۲۵

دخوب شته راپاڅیدونکې باندي دشمل واجیبودیا نه واجیبید وتفصیل

سوال : (۳۴) کله کله داسې کیږی چه بیخی خوب نه یادېږی او په جامو باندي داغ ښکارېږی په دغه وخت کې وینخل فرض دی کنه او څرنګه معلوم کړای شی چه دامنی دی اوکه مذی یا ودی ددی دريوار وپوره څرنګوالی ولیکې؟ ځینې وختونه داسې کیږی چه سترگی خلاصیږی او خارجي لوندوالی په دغه وخت کې پاتې کیږی مګر په داسې زور سره راوتل نه معلومیږی په کوم زور سره چه منی خارجيږی؟

جواب : که داغ نه وی نو ترهغو غسل نشته اگر که خوب ئی یادوی، اوکه لوندوالی وغیره وی نوپه دیکنې څوارلس صورته دی څکه یاخومنی یقینی دی یادمذی یقین دی یادودی یقین دی یا په ودی اومذی کې شک دی یا په منی اومذی کنی ښ . دی یا په منی، ودی اومذی کنی شک دی، یا منی اودی کې شک دی دغه اوه احتمال د اوبه هریوه کې دوه احتمال د دی دخوب یادیدل یا نه یادیدل نودا ټول څوارلس صورته کیږی ددې په څلور صورتونو کې غسل نشته یودا چه دمذی یقین وی او خوب ئی په یادنه وی، دوم اودریم داچه دودی یقین وی او خوب یادوی اوکه نه وی، څلورم داچه په مذی اوودی کنی شک وی او خوب ئی یادنه وی اونورولسو صورتونو کې غسل واجب دی کذا فی ذوالمختار ورد المختار اودمنی اوودی اومذی حقیقتونه خومشهور اومعلوم دی، مګر کومه داسې یقینی علامه نشته چه دهغې څخه تعین یقینی شی گنی د شک صورتونه نه محتمل کیږی ۱۴ محرم ۱۳۲۹ هجری رتبه اولی صفحه ۱۷

سوال : (۳۵) لمبر (۱) که کوم کس له خوبه راپاڅیده اوبه خپله بستره او ورون باندي ئی لوندوالی بیاموندل اودا ېې یقین دی چه دامذی دی نوپه دی صورت کنی، که خوب ئی یادنه وی، په دی باندي غسل واجب دی اوکته؟ اوکه خوب ئی هم یادو او ددی لوندوالی په هکله ئی دمذی یقین و نوڅه حکم دی ؟

(۲) لمبر که کوم سړی راوینش شی اود ذکر په سوری باندي لوندوالی بیا مومی اود خوب نه وړاندي انتشار موجودنه وی، نوکه خوب ئی په یاد نه وی اوددی لوندوالی په هکله ددی یقین دمذی وی نوغسل واجب دی کنه ؟

(۳) نمبر: که کوم سړی وینش شواودغه وخت ئی په سوری یائی نور لوندوالی بیانته موندییاوروسته لږ څه وروسته دوبنیتیا په حال کې لږ لوندوالی معلوم شونو دې په نسبت څه حکم دی ؟ د خوب

پانتشار دیایدلویانه یایدلویبه صورت کی که مسئوله حکم کی فرق راخی نووی لیکھی ، اوکه په کوم سری باندي دغه حالت تقریباهره ورځ وی نوددی لپاره څه حکم دی ؟

(۴) نمبر: دمزی اوودی خاصی علامی کومی دی ؟

(۵) نمبر: که پورته (۱) او (۲) سوال دحکم ترمینځ کوم فرق وی نوددی څه علت دی ؟

جواب : عن الكل په دی کی ډیر صورتونه راووخی چه یوازی په څلور و صورتونوکی غسل نشته باقی ټولوکی غسل شته. هغه دغسل نه واجبیید وڅلور صورتونه دادی یوداچه دمزی یقین نی وی اوخوب نی یادنه وی. دوم داچه دودی یقین نی وی اوخوب نی په یادوی، دریم داچه یقین نی دودی وی اوخوب بی یادنه وی څلورم داچه په ودی او مذی کنی نی شک وی اوخوب نی یادنه وی، کذافی الدرالمختار وردالمختار اود منی، مذی اوودی حقیقتونه یقیناچه متغایردی مگرد دوی داسې کومه یقینی علامه نشته چه دهغې نه تعیین متیقن شی. گنی د شک صورتونه نه راووخی اوکه په بیداری کی که خروج وی نو ودی کتل شی چه که دقن اوشهوت وی نو غسل واجب دی او کنه نوندی واجب. ددغی کلیی قاعدی څخه هیله دی چه سائل صاحب ته دخپلو ټولو پوښتنو خوابونه معلوم شوی وی خو کچیری کوم خای پت پاتی شوی وی نویادی پوښتنه وکری، اوس یوازی په دوه کارونو باندي خبرول پاتی دی یوداچه دحکم مدار د انتشار اوعدم انتشار پورې ندی انتشار یوازی یوه قرینه دی دمزی کیدلونو کله چه خوب نی په یادنه وی نو قرینه په هغه کی منحصره ندی. دمزی په یقین کنی دغه ټولی قرینی راغلی دوم داستفسار کار د پنځم نمبر متعلق دی او هغه داچه داوول نمبر دوه جزه دی یوجزه دمزی یقینی کیدل اوخوب نه یایدیل دوم جزه د مذی یقینی کیدل اوخوب یایدیل اودوم نمبر یعینه داوول نمبر اول جزه دی نودنمبر (۵)، په استفسار کی چه دنمبر (۱) اونمبر (۲) سوال فرق پوښتل شوی کچیری دسائل مقصد اول جزه دنمبر (۱) وی نوهغه او نمبر (۲) بیخی سره یوشان دی دفرق پوښتلو څه معنی نشته اوکه مقصد دوم جزه دنمبر (۱) سوال وی نودفرق وجه ښکاره دی چه یوه کی خوب یاددی اوبل کی خوب یادندی چه ښکاره قرینه دی دمزی ، اوکه کوم بل څه مقصدوی نوښکاره دی کرای شی ، ۱۱ - رجب ۱۳۳۱ هـ - تنمه ثانیه صفحه ۵۳.

دعرفی په شپه دغسل حکم

سوال : (۳۶) په غایة الاطوار کی بی دعرفی دشپې غسل مستحب لیکلی نودغه حکم په مناکی دحاجیانو لپاره دی اوکه دهر چالپاره دی ؟

جواب : في ردالمحتار وعرفه ای في ليلتها نترخانية وقهستاني وظاهر الاطلاق شوله للحاج وغيره ج ۱ ص ۱۷۵. ددینه معلومه شوه چه دهر چالپاره دی. ۱۵ ذی الحجه ۱۳۲۹ هـ - تنمه اولی ص ۸.

دنا باغی نجلی سره صحبت و شونوپه هشی باندي غسل واجب نه دی

کومه سره که چه د تراپو څخه جوړه شوی وی پاکه دی

سوال : (۳۷) هغه څه چه په شرح وقایه اوهدایه کی لیکل شوی کومه سرکه چه دشرابو څخه جوړه شوی وی هغه پاکه دی او هغه څرمنی دغیر ماکول اللحم چه په رنگولو سره پاکیری په ذکات سره هم پاکیری نود دی څرمنود پاکوالی لپاره په حلالولوسره کوم دلیل دخبریا اثر شته؟ که شته نود لیکلوزیبارگالوسره مونږ ممنون کری اوهدارنگه کوم دلیل دخبریا اثر په خورلواو پاکوالی دهغې سرکی چه دشرابو څخه لاسته راغلی وی اوکوم دلیل دخبریا اثر په نه وجبوالی دغسل په موطوءه دصغیره باندي

جواب : في الهداية ثم ما يظهر جلد به بالدباغ يظهر بالذكاة قال العيني روى الدارقطني عن ابن عباس لما برشاة ميمونة فقال هلا استمتعتم بجلدها قالوا يا رسول الله ﷺ اهاميته قال ان دباغها ذكاتها حق الجلد فعملنا ان الذكاة هي الاصل في الطهارة وان الدباغ قائم مقامها عند عدمها لان الذكاة ابلغ من الدباغ لانها تزغ للدماء والرطوبات قبل التشرب والفساد بالموت ، في العيني على الهداية الخامس ام سلمة رضی الله تعالی عنها اخرج حديثها الدارقطني انها كانت فاشاة تحتها فافقد هالنبي ﷺ فقال ما فعلت الشاة قالوا ماتت قال افلا انتفعتم باها فما قلنا اهاميته فقال ﷺ ان دباغها يحمل كما يحمل خل الخمر وفيه قال البيهقي في المعرفة رواه المغيرة بن زياد عن ابي ازبير عن جابر عن النبي ﷺ انه قال خير خلکم خل خمرکم اه قلت واللتشبه في الحديث الاول دليل على جواز التخليل والتخليل كما يجوز الانتفاع بالاهاب بعد الدباغ سواء كان اضطرارياً او اختيارياً فنفقه وتبه ، قال رسول الله ﷺ رفع القلم عن ثلثة عن النائم حتى يستيقظ وعن الصبي حتى يحتلم وعن المجنون حتى يفیق فدل على كون الصغیرة لا يجب علیها شرب من الاحكام والغسل من جملة الاحكام فلا يجب نعم تؤمر بالغسل تخلقا واعتیاداً وقد صرح به الفقهاء فلا یرد حديث مروا صيانکم بالصلوة

الح ۳۰۰ شوال ۱۳۳۱ هـ - تنمه ثانیه ص ۹۰

دودی حکم

سوال: (۳۸) مایه کتاب کی ولیدل چه کله یقین دوتلودودی وی اوخوب هم یادوی نوغسل واجب ندی اوس په دی مسئله کی داسوال پیدا کیږی چه ځینی کتابونوکی پی لیکلی دی چه ودی دمتیازوڅخه وروسته راوخی که داصحیح وی نودخوب نه دپاڅیدو په حالت کی چه کله لائراوسه پی بستره ندی پریښودی نوودی هیڅکله ندی راوتلی نو بیاداویناچه دخوب دیادیلوپه حالت کی دلوندوالی په باب دودی یقین وی اوغسل واجب نه دی غلطه ده؟

جواب: داکوم چه په کتابونوکی لیکل شوی دی چه ودی د اودس ماتی نه وروسته څی نوددی څخه دانه لایمیری چه د اودس ماتی نه بغیرنه راوخی اونه دالایمیری چه دمتیازوڅخه وروسته فوراً راوخی، لکن کله کله داودس ماتی نه بغیرهم راوخی اوداهم کیدای شی چه دویده کیدونه وړاندې پی چه کوم اودس ماتی کری و دهغه نه وروسته لایمیری څخه ویده کیدوکی راوتلی وی نویڅ اشکال پاتی نه شو او علامه شامی دخزانه څخه یوقول داهم نقل کری چه، ان الودی ماخرج بعد الاغتسال من الجماع وبعده البول وهوشی لزوج جلد ۱ ص ۱۷۱.

دخوب نه دپاڅیدونه څه وخت وروسته درظوبت لیدل

سوال: (۳۹) که کوم سړی وپس شواو خوب پی په یادو نود بیداری په حالت کی ددی په بستره دچیریدونه وړاندې او وپنیدلوڅخه دوه دری دقیقې وروسته دی ته لوندوالی معلوم شوچه ده ته مزی ښکاریده نویه هغه باندې داگمان وکړچه شایدامنی دریدلی وچه اوس راوتل غسل واجبیری اوکه دی ته گمان کول نه ویکار بلکه دی ته کتل په کار وچه دشوق او دفق سره راوتلی اوکه څنگه؟

جواب: جزهپی ته کتل نه دی په کار مگردقواعدوڅخه غسل واجبیدل پکاردی څکه دخوب په یادیدل ددی ښه ده چه دایا منی دی اویامدی اوددوارودراوتلواحتمال دغسل موجب دی اوددق اوشهوت کیدلومقصدادی چه دانفصال عن المقریه وخت کی شهوت وی گواکی دخروج په مهال نه وی اوکه کوم عارض مانع نه وی نودفق به هم وی اوپدی صورت کی کیدای شی دانفصال په وخت شهوت به و اوناڅاپه دسترگو دپراستلو سره دریدلی وی مگراحتیاطا ووانی اویا پی پوښتنه وکړای شی. ۸ معرم ۱۳۳۲ هـ. اتمه ثابته صفحه ۱۱۲.

دغسل په وخت کی په زخم باندې دکومی دوانبطلونو حکم

سوال: (۴۰) که کومه دانه یاچاود باندې چونه کیښودی شی او دغه چونه دبدن یاپوستکی هغه برخه باندې ونښلول شی اووچ شوی وی چه په اسانی سره هم نه پراستل کیده په دغسی حالت کی دجنابت غسل وکړای شی اودغسل د اداء کولوڅخه وروسته لمونځ وکړای شی اوس لگ ځنډ وروسته دلمانځه څخه دهغه دچونی دلری کولوپه سبب نوآیادبدن اوخرمن دغی برخی باندې اوبه اچول اودلمانځه اعاده ضروری ده اوکنه؟

جواب: فی الدرالمختاروالمسح یبطله سقوطها عن براء والا لافان سقطت فی الصلوة استانفها ولدالحکم لوسقط الدواء اوبراموضهها لم تسقط محتی وینهی تقيده بمااذالم یضرازا التهافان ضره فلا یجز فی رداختار قوله فان ضره ای ازالها لشدة لصوقها به ونحوه بحر / ج ص ۳۹۰. ددینه معلومه شوه چه په مسئوله صورت کی اعاده د لمانځه ضروری ندی، البته دغه موضع دی بیالمده کری څکه چه دلاندې طرف څخه ښه وه یوازی دچونی دلری کولو دسختی په سبب په دغه وخت کی وینخل معاف کړای شوی و ۴ ربیع الاول ۱۳۳۳ هـ. اتمه ثالثه صفحه ۲۳.

دمغزور لپاره په اخر وخت کی دلمونځ کولو حکم

سوال: (۴۱) کچیری دماښام لمانځه ته نزدی څه زخم ولگیری یا کومه وړه دانه وچاودی اودواړه حالتونوکی وینه بهر راووخی اووینه بنده نه شی بلکه لایمیری اوبه زاووخی په دغه حال کی دمغرب وخت دیرلندوی لمونځ څه ډول ادا کړای شی؟

جواب: فی ردالمحتار فی احکام المعذور لوعرض بعد دخول وقت فرض انتظار الی اخره فان لم یقطع یوضاویصلی ثم ان انقطع فی اثناء الوقت الثاني یعدتلك الصلوة وان استوعب الوقت الثاني لا یعد لثبوت العذر من وقت العروض اهـ ددینه ښکاره شوه چه مسئوله صورت کی په اخر وخت کی دی لمونځ وکړی، بییا که دماسختن وخت کی هغه بند و اودماسختن دوخت دختمید وپورې بند پاتی شو نود ماښام لمونځ دی بیاله سره وکړی. ۴ ربیع الاول ۱۳۳۳ هـ. اتمه ثالثه صفحه ۲۲.

دمنی دفق دغسل دوچوب لپاره شرط نه دی

سوال: (۴۲) دیوه سړی منی دیرنری دی اودخپلی ښځې سره دتفریح په وخت دهغه منی دخیزنه بغیر خارجیری نوآیادغه سړی دغسل نه بغیر خپل لمونځوته ادا کولی شی اوکنه؟

جواب: غسل واجب دى ، فى الدرالمختار وفرض الغسل عند خروج منى متفصل عن مقره بشهوة اى لذة ولم يذكر الدفق ليشمل من المرأة ولانه ليس بشرط عندهما خلافاً للثانى ، ص ۱۲۵ و ص ۱۲۲ ج ۱ ، اذى الحجة ۱۳۳۳ هـ اتمة ثالثة صفحہ ۱۲۲ .

د غسل په وخت د غوروسوريونه داوبواچولو حکم :

سوال: (۴۳) بوخوان عمر د وړوکوالى څخه غوړ سورى ؤ د غسل کولو په وخت به نى بهيدونکې دوا غورخوله اوس ددې مقصد لپاره چه کرار سورى بند شى دوا اچول شى پريخودل البته داوبو څاڅکى غورخوى دا پوښتنه ده چه که آيا دا کافي دى ؟

جواب: فى الدرالمختار ولولم يكن بنقب اذنه قرط فدخل الماء فيه اى الثقب عند مروره على اذنه اجزاء كسرة واذن دخلهما الماء والا يدخل ادخله ولوباصعه ولا يتكلف بخشب وغيره هاوالمعتبر غلبة ظنه بالوصول وفى ردالمحتار قوله ولا يتكلف اى بعد الامرار كما قدمناه عن شرح المنية اهـ ددې روايت نه معلومه شوه چه څاڅکى غورخول کافي دى که دا څاڅکى غورخول په وخت کې که له گوټوسره هم لې ولېږي ډير احتياط دى زيات وهم مه کوى ۲۱ جمادى الاولى ۱۳۵۳ النور ۸ جمادى الاخرى ۳۵۴۱ هـ

په غسل خانه کې د خبرواترو کولو حکم :

سوال: (۴۴) په اغلاط العوام فى باب الاحکام ۸۳ نمبر باندې دغه مسئله شته چه په غسل خانه او تشناب کې عوام خبرى کول نا جائز گنى نود دى خبرى کوم اصل نشته البته بلا ضرورته خبرى دى نه کوى اوبه مشکاة المصابيح باب ادا ب الخلاء په فصل ثانی کې دغه حديث دى .
عن ابى سعيد قال قال رسول الله ﷺ لا يخرج الرجلان بضرمان الغائط كما شفيق عن عورتها يتحدثان فان الله يمقت على ذلك رواه احمد وابوداود وابن ماجه ، ددې حديث څخه څرگندېږي چه په كشف عورت کې په خبرو کولو سره الله تعالى غصه کيږي اوبه غسل خانه او خصوصاً تشناب کې دعورت لوڅول لازمی دى ؟

جواب: ددې حديث دحمل ځاى دادى چه دواړه داسې لوڅ وي چه يو بل لوڅ ووينى گنى درجلان څه تخصیص ؤ دالرجل بضرمان الغائط كما شفيق عن عورته يتحدث ، عبارت به ؤ اذليس فليس اذى القعدة ۱۳۳۵ هـ اتمة خامسه صفحہ ۵۳۴ .

د جنابت په حال کې وپښته پرى کول مکروه دى :

سوال: (۴۵) د جنابت په حال کې خط ليکل ، وپښته ، اخستل ، او نوکان پرى کول روا دى اوکنه ؟ او دا قول چه په دغسى حالت کې د غسل کولو نه وړاندې دنوکانو او وپښتو جدا کولو سره وپښته اونوکان جنابت اخلى اوبه قیامت کې فرياد کوى چه مونږ يې جنابت کې پريښى يو صحيح دى اوکنه ؟

جواب: فى رسالة هداية النور لمولاتنا سعد الله به مطالب المؤمنين کې يې راغلى چه خريل اوپرى کول د وپښتو او دنوکانو اخستل د جنابت په حالت کې مکروه دى اه ددينه دمستول عنه کار کراهيت څرگندېږي باقى ددې په هکله چه کوم قول نقل کړاى شوى کله دنظر څخه ندى تير شوى او ظاهر اصحيح هم ندى اتمة ثالثة صفحہ ۱۲ .

باب الماء الذى يجوز به الوضوء ، وما لا يجوز به :

د چت لرونکې حوض داوبو څخه اودس جائز دى :

سوال: (۴۶) يو حوض لس په لسو کې جوړ کړاى شو او چت پرى هوار شوى داوسپنى دتختو څخه کله چه حوض بڼه ډک وي نوڅنگونويه اوبو کې ډوبېږي دحرکت ورکولو نه داوسپنى شاته اوبه نه خورېږي ځينې خلک واني چه دحوض اوبه ناپاکې دى دحرکت ورکولو سره نه خورېږي ، اوځينې واني چه ټولى اوبه دلاتدى سره يوځاى شوي دي دلاتدى نه بره پوري داخبره صحيح ده مگر دامانع ده ډير اختلاف وي ځينې اودس نه کوى ځينې اودس کوى تفصیلى خواب د کتابونو حوالى سره بيان وفرما يې الله تعالى دى دجزاء خير عنایت وکړي آمين .

جواب: فى الدرالمختار ولوجه الماء فثقب ان الماء منفصلاً عن الجمذ جاز لانه كالمسقف وان متصلاً لانه كالتصعة وفى ردالمحتار قوله وان متصلاً لا اى لا يجوز الوضوء منه وهو قول نصير والاسكاف وقال ابن المبارك وابو حفص الكبير لا باس به وهذا اوسع والا اول احوط الى قواروق الحلية ان هذا منى على نجاسة الماء المستعمل ج ۱ ص ۲۰۰ قلت والمقتى به طهارة الماء المستعمل فلم يبق خلاف فافهم ، دبره تقرير اوروايت پراساس ددې حوض څخه اودس بلا تکلفه جائز دى اگر که اوبه نه خورېږي .

په هغه څيزه کې چه نجاست يې معلوم نه وي داوبو بهيدلو سره اوبه نه ناپاکه کيږي .

سوال : (۴۷) دلته په څاگانو کې نن صبا يوه سوررنګی دوا اچول کيږي چه دتولی څاه اوبه ډيرزيات سوررنګی کيږي او همدغه سړی اوبه دلمبلو، څښکلو او خوړلو غرض داچه په هراستعمال کې راځي اوددې دوا دماهيت څخه دلته د ډاکترانونه بغير نور څوک واقف ندي دهغه متعلق نه ويل کيږي چه په دې کې د رنگين کيدونه علاوه کوم ناجائز شي خوداسې نشته چه استعمال يې شرعاً منع وي لهذا زه اميدکوم چه دعنایت لپاره موددې امرڅخه مطلع وفرمايې چه آياددې اوبه استعمال شرعاً کوم حرج خو نشته؟

جواب : څرنگه چه په دې دوا کې دکوم نجس څيز موجوديت معلوم او ثابت ندي نوپه قاعدی الاصل فی الاشياء الطهارة پيرنه ددې ظاهر گنل پکاردي نودهمدی لامله ددې اوبو استعمال جائزدي، ۱۳ رمضان ۱۴۰۱ هـ اوت صفحه ۱۱۹-۲۰۱.

اوبه په خوشبو به کيدوسره دمطلق والی څخه نه ووځي

سوال : (۴۸) يوه مسئله پلټنه غواړي چه دعطراو عرق دويستلو لپاره ديگي کې کوم تعفن پيدا کيږي هغه ظرف چه په هغه کې باعطر عرق ايستل شوی وي وليږي په يخو اوبو کې ايخودلی پاتي کيږي ترڅو په هغه کې بخار داوبو ياد غوړ يوبه صورت کې جمع شي لږ لږ څښونه وروسته هغه اوبه ځی تودي شي دهغه نه وروسته بدليږي په دې اوبو کې کله کله څه اندازه خشبو هم دهغه شي پيدا کيږي کوم چه ديگ او لوتني کې وي آيادغه اوبه مستعملی گنل کيږي اود هغه نه به غسل اودس درست نه وي يا غير مستعمل دهغی نه به دغسل اودس کار اخستل درست وي دکلاب وغيره سره يوځای شوي اوبونه غسل او اودس جائز ده ياناجائز کله چه په اوبو کې ډير څه خوشبوی وي علی هذا په کوم صفاشوي ظرف کې اوبه گرمی شوي په هغه کې غوړ معلوم يږي ددې نه هم وضوء او غسل به واجب وي ناجائز؟

جواب : پدې ټولو قسمونو سره وضوء او غسل درست ده داټول ماء مطلق دي ۲۷ محرم ۱۳۳۲ هـ اوت صفحه ۱۲۸.

فصل فی البير

دڅاه په نل کې دپليته لويدلو حکم .

سوال : (۴۹) نن صبا هغه اوسپنيز نل چه دڅاه کارورکوی پيدا شوی دی که دهغوی په مينځ کې څوک متيازی وغيره وغورځوی نو آيادغه پليته کيږي اوکنه؟ په اول صورت کې ددې د پاکولو څه صورت دی؟

جواب : في الدرالمختار يرح كل مائها الذي كان فيها وقت الوقوع بعد اخراجه الا اذا تعذر اني قوله

وان تعذر نزع كلها فيقدر ما فيها وقت ابتداء النزع قاله الخليلي ۲۱۸ تا ۲۲۰ ددې روايت څخه ثابت شوه چه په څاه کې دنجاست غوړ څيدل هغه پليته کوي ، نوپدې کې چه هم نجاست لويدلی دی ناپاکه کيږي اوداهم معلومه شوه چه دنجاست دغوړ څيدوپه وخت کې څومره اوبه وي هومره راويستلو څخه هغه پاکيږي په دې اساس څومره اوبه چه په نل کې دی دهغوپه ويستلو سره نل پاکيږي او داشبه په دې ونه کړای شي چه دنل څخه لاتدي دخمکې څخه داوبوراتگ روان وي نو آيا هغه پليته کيږي نه؟ خبره داده چه هغه اوبه داسې دی لکه چه مشهور وکوهيونه هم علاوه اوبه بهيږي او اوبه گرځي مگر څرنگه چه هغه په کوهی کې ندي نودهغو اعتبار نشته پدې ترتيب کومی اوبه چه بالفعل دغی اوسپنيزی کوهی کښی نه وي گواکې دلاندې څخه درانځپه ډول دخمکې دغدو په ذريعه چه دهغه په مينځ کې راتله هغه معتبره ندي ، البته که دتجربې څخه دا ثابت شي چه ددغه نل په بيخ کې اوبه جمع کيږي نو هغی ته نجس ويل کيږي او په اټکل سره کله چه دومره راويستل شوی نوڅاه پاکيږي، اوپورتني عبارت څخه يوه بله خبره هم ثابت شوه چه که په دغی اوسپنيزی کوهی کښی داسې نجس څيز وغوړ څيږي چه نه راويستل کيږي نود دی ويستل معاف دی نوپدې کښی دوه صورته دی ياهغه څيز دی نجاست ده لکه ناپاکه لرگی يانانپاکه ټوټه ، ياعين نجاست ده لکه د مرداری غوښه، په اول صورت کې بلا انتظار چه معاف دی فقط داوبوپه راويستلو سره پاکيږي په دوم صورت دومره مودی انتظار وکړي چه غالب گمان راشی چه هغه خټه شوه بيا اوبه وباسی . في الدرالمختار بعد قوله الا اذا تعذر كخشية اوخرقة متنجسة وفي ردالمختار و اشار بقوله متنجسة الى انه لا يذمن اخراج عين النجاسة ميتة وخريرا ج قلت فلو تعذر ايضا ففى القهستاني عن الجواهر لو وقع عصفور فيها فمجزوا عن اخراجه

فمادام فيها فتحة فترك مدة يعلم انه استحال وصار حاة وقيل مدة ستة اشهره جلد ۱ ص ۳۱۹ .
 حوادث الفتاوى خامس ص ۳۰۳ .

سوال : (۵۰) خه فرماني ددين علماء په دى مسئله كې چه خمونږ په خاى كې دنل خاه شته دى اودخاى سره نيزدى دى، هغه خمونږنل باندې په راتلو په غوشيو باندې ككړولاسونوسره اوندل لاسنى نيسى او اوبه ډكوى، ناپاكه خاڅكې داوبودنل په مينځ كې روانى وى چه دهغې به داوبودنپاكه كيدواند بېبته پيدا كېږي تاسو فرماني چه اوبه ډكې كړى اوكنه ؟

جواب : لوبى وركول خودمالك كار دى پاتې شوه داچه كه ناپاكي كېږي نو خومره اوبه چه دغه وخت په نل كې موجودى دى دهغې دراويستلو سره پاكېږي ۲۲ ذى قعدة ۱۳۳۹ هـ . حوادث الفتاوى خامس ص ۴۲ .

هغه مارچه وينه لرى په هغه خاه ناپاكه كېږي

سوال : (۵۱) په كوهى كنى دمارچى دلان اوږدوالى اود بوى گتى هومره غټه ولويده اووپرسېده خوييله نه شوه آيادهغې په راويستلوسره اوبه پاكې دى اوكه ناپاكي؟ اوكه اوبه ناپاكي وى نودتولو اوبو راويستل لازم دى ؟ كوم حكم چه دحضورعالى خخه لاسته راشى هغه به په عمل كې راوستل كېږي

جواب : فى الدرالمختار اومات فيها حيوان دموى غيرماني لمازرو انتفخ اوتمعط اوتمفسخ يترح كل مائهاالذى كان فيها وقت الوقوع بعداخر اجه اه مختصرا فى ردالمحتار تحت قوله وانتفخ ولا فرق بين الصغير والكبير كالفارة والادمى والبقيل لانه تنفصل بلته وهى نجسة مائعة فصارت كقطرة خراخ ج ۱ ص ۲۱۸ . ددينه ثابتنه شوه چه دغه كوهى ناپاكه شوه كه دوچى ماروى نويه اندازه كولوسره دى وكتل شى چه پدې كنى خومره سوه بوكې اوبه دى هومره دى ويستل شى ، اكر كه مات شوى نه وى پاكېږي ، البته كه دتجربى خخه داتحقيق شوى وى چه داسې مار كې بهيدونكې وينه نه وى نودهغه نه كوهى نه پليسيږي فى الدرالمختار فيفسد اى الضفدع البرى ، فى الاصح كحجة برية ان لمادام والا لا اه قوله كحجة برية اما المائبة فلا يفسده مطلقاً ج ۱ ص ۱۹۰ . په همدې ترتيب كه دغه مار داوبو وى دلته بياهم خاه نه مردارېږي لمامر ، ذى القعدة ۱۳۳۲ هـ . تتمه ثابته ص ۱۸۰ .

دكارغه په گندگى كوهى نه مردارېږي

سوال : (۵۲) مسئله دكارغه گندگى په كوهى كې وغورخيږي ياخپله كارغه وغورخيږي داوبو خنبل خنځه دى ؟

جواب : فى الدرالمختار وخر كل طير لا يدرك فى الهواء كبط اهلى ودجاج اماما يدرك فيه فان كان ماكولا فظاهر والا فمخفف ثم قال فيه ثم الخفة اثماتظهر فى غير الماء فليحفظ وفى ردالمحتار واستثنى الحلبي خرو طير لا يؤكل بالنسبة الى البرفانه لاينجسها لتعذر صوما عنه كما تقدم فى البيج ص ۳۳۰ و ۳۳۱ . ددغه روايت خخه ثابتنه شوه چه مسئوله صورت كې خاه پاكه دى سواء كان الغراب ماكولا او غير ماكول على الاختلاف فى زماننا ، تتمه ثابته ص ۱۸۰ .

خاه خومره دبیت الخلاء خنځه لرى كيدل پكار دى

سوال : (۵۳) خاك اندازچه سوري نى دومره نه وى كنده شوى چه اوبه راووخى اوددى په خلو راتنه فاصله كې پخه خاه وى نوددغه كوهى اوبه استعمالولى شى اوكنه ؟

جواب : ددې فاصلى شرعا كومه اندازه نشته دخمكې د نرمى او سختى سره حكم فرق كوى ، دومره فاصله پكار ده چه دنجاست اثر دخاه اوبوته راشى كذا فى ردالمحتار ج ۱ ص ۲۲ ۱۴۸ شعبان ۱۳۳۰ هـ . تتمه اولى ص ۱۰ .

سوال : (۵۴) دخيمى په شان يوبيت الخلاء دكوهى په ډول اوه ويشت گزه غوچ دى ، په دى كنى شبه اوورخ دكور خلك بول اوبرازهره ورخ كوى ، اوددې خمكې اوبه چه دتېى سره نژدى ۳۵ گزه ويستل شوى راوخى اوس سوال دادى چه دغه بيت الخلاء سره نژدى دخاه جوړول غواړي په خومره لرى فاصلى باندې يعنى خومره گزه لرى نى چه جوړه كړى نوعندالشرع شريف جائز دى ؟

جواب : په دى كنى خوقوله دى : (۱) يوداچه پنځه گزه فاصله وى يو قول دادى چه اوه گزه فاصله وى ، خوراجع دادى چه دومره جدابى وى چه درنگ ، بوى يامزى دورتلو خخه مانع شى اوداد زمكې دسختوالى او نرمين دتفاوت خخه تويپيريپيدا كوى ، اود اندازى تاكلووالو اقوال هم په همدې مبنى بلل كېږي چه هغوى هريوه دخپلې خمكې په اعتبار اندازه ويلي دى نوپه دى باندې تول قولونه سره موافق دى اوددې معيار دتجربى دخواوندانو ويتاده هذاكله فى ردالمحتار تحت قول الدرالمختار البعدين البيروالبالوعة بقدرملا يظهر للنجس اثره اهم فصل فى البيرقيل مسائل السور، ج ۱ ص ۲۸۸ ، ۲۶ جمادى الاولى ۱۳۳۳ هـ . تتمه ثالث ص ۳۹ .

سوال : (۵۵) دبیت الخلاء اوخآه ترمینخ خومره فاصله پرینسودل پکار دی چه دهغی نه دنجاست اتردخاه پوری ونه رسیبری عند الشرع کومه فاصله تاکل شوی اوکنه؟ مونو ونازوی دلته په سوات کی ډیری بیت الخلاوی شاه لرونکی وی؟

جواب : فی الدرالمختار قبیل احکام السور فرغ البعدین البیروالی لوعة بقدر ما یظهر للنجس اثره وی رد اختار اختلف فی مقدار الحد المانع من وصول نجاسة البالوعة الی البیرقفی روایة خمسة اذرع وی روایة سبعة وقال الحلواني المعتبر الطعم او اللون او الريح فان لم يتغير جازوا لا ولو كان عشرة اذرع وی الخلاصة والختانية والتعویل علیه وصححه فی الخیط بحر والحاصل انه مختلف بحسب رخاوة الارض وصلابتها ومن قدره اعتبر حال ارضه ج ۱ ص ۲۲۸، لیدی عبارت خخه لاندی کارونه اخستل کیری اول داچه چاچه ددغی جدایی اندازه تاکی هغه دغو خیلو حکم کویه لیدلوسره تاکی دی په هر خای کی دا حکم نشی کیدای

(۲) صحیح دادی چه ددی مقدار تاکی ندی، بلکه دا اعتبار ور دادی چه دنجاست کوم اثر رنگ یا بوی یا خوننده اوبوکی ظاهر نه شی، اود حکمی د سختی اونرمی د تفاوت خخه ددی حالت مختلف کیری ۱۸ سوال ۴۵ هـ، شتمه خامسه ۵۳۳.

سوال : (۵۶) دکوهی اوبیت الخلاء ترمینخ خومره فاصله بایدوی اود بیت الخلاء اوکوهی ژوروالی یوشان وی، اودلته خمونوسره زمکه بیخه کلکه اوسخته دی؟

جواب : فی الدرالمختار البعدین البروالبالوعة بقدر ما یظهر للنجس اثره وی رد اختار مختلف فی مقدار البعد المانع من وصول نجاسة البالوعة الی البیرقفی روایة خمسة اذرع وی روایة سبعة وقال الحلواني المعتبر الطعم او اللون او الريح فان لم يتغير جازوا لا ولو كان عشرة اذرع وی الخلاصة والختانية والتعویل علیه وصححه فی الخیط بحر والحاصل انه مختلف بحسب رخاوة الارض وصلابتها ومن قدره اعتبر حال ارضه (قبیل احکام السور) لدینه خرگندی شوه چه دفاصلی کوم مقدار تاکل شوی ندی، دومره فاصله پکا رده چه دنجاست بوی، خونداورنگ اوبوته ونه رسیبری ۱۰ سوال ۴۹ هـ، النور جمادی الاخری کال ۵۰ هـ.

دچیلس اوزی، اوکوره دگندگی لویدوسره دخواه حکم :

سوال : (۵۷) په هر هره والاخاه کی غوشانی ولویبری اوبه پاکي یا ناپاکي ساتل ضروری دی اوکنه؟

جواب : فی الدرالمختار ولانزح مجزء حمام وعصفور وكذا سباع طير فی الاصح لتعذر صوغاعه وی رد اختار ومفا دالتعلیل انه نجس معفو عنه ج ۱ ص ۲۲۸. ددغوروايتونوخخه معلومه شوه چه کومه الوتکه (پرنده) حرام خوری اوگندگی کوی دهغی نه کوهی نه گنده کیری اوداقول د ضرورت لامله اختیار شوی دی. ۱۳ صقر ۱۳۳ هـ، شتمه اولی ص ۹.

په کوهی کی دخرشنو اوغوشایو دغور خیدلو حکم

سوال : (۵۸) دخرخ یعنی هر هدر لرونکی کوهی کی غوشانی غور خیری داوبوپاک یا ناپاکه ساتل ضرور دی اوکنه؟

جواب : فی رد اختار مسائل البیروالی التاتارخانیة ولم يذكر محمد فی الاصل روث الحمار والحفی (ای البقر والقیل) واختلافه فیه قبیل ینجس ولوقلیلا وایساوقیل اویاسافلا واکثرهم علی انه لوفی ضرورة ویلوی لاینجس ولا نجس اه جلد اول ص ۲۲۷. ددینه معلومه شوه چه که لدینه خان ساتل مشکل وی، نولر عفوه ۱ دی ۱۴ محرم ۱۳۳۵ هـ، امداد ج ۱ ص ۱۳.

سوال : (۵۹) زیدوانی چه دخرشنو اوغوشایو داوبی یا اوزی ددوه پچوپه اندازه خوشایې لاندی وی اوکه وچ په خاه کی ولویبری او هغه میده میده شی نو اوبه پاکي دی اوکه پلیتیری نه دلیل بحواله فتاوی قاضی خان مطبع نول کشور ص ۲ وعن محمد التنبیة^۱ والتبتان عقوا^۲ دهمدی دلیل نه وانی چه اوبه پاکي پاتی کیری اوبکروانی که خوشایې لاندی وی یا پچی لاندی وی لپ وی که ډیری اوبه کوهی کی ولویبری نو ټولی اوبه ناپاکه کیری اودغه نجاست یعنی

^۱ اصلاح پدی خواب باندی بحث شوی دی چه دامداد الفتاوی شتمه اولی په ملحقانو ۳۳۲ صفحه کی ذکر دے اوددی حصی په اوله شتمه ۳ کی حضرت مولناددی خواب په لوری اشاره کری چه دهغی حاصل دادے چه مراد دقلیل خخه ضروری مقدار دے اوددی مقدار دمیلتی به په رایی باندی دے نو ددی عبارت معنی داشوه چه که دنجاست دوقوع خخه خان ساتل مشکل وی نو ضروری مقدار معاف دی اود ضرورت مقدار دمیلتی ذرایی په اساس دے والله اعلم، دغه اضافیه تصحیح الاغلاط صفحه ۴ نه شوی محدث شیخ عقی عنه

^۲ تبین خستوته ویل کیری الله جل جلاله پوهیری چه دساتل به خه بوه شوی چه استدلال به کری ۱۲ منه

خوشابې غليظ دى لکه څنگه چه ... ٢ کي دى والاروات واخشاء فکلها نجس نجاسة غليظة عندابى حنیفة عليه السلام اوبه فتاوى قاضيخان مطيع نول کشور ص ٢ کي دى والروث واخشاء البقيرمنزلة البول بدي مسئله کي څرنگه چه تاسويه نزديک تحقيق دى ارسال بې وفرمايې؟
پښتانه: دى الدرالمختار حيث عدالنجاسة الغليظة وروث وخنثى افادهمانجاسة جزء کل حيوان غير الطيوروقالامخففة الى قوله وظهر محمداخرا للبلوى وفي ردالمحتار ان الروث للفرس والبغل والحمار ورختى تاريخى للبقروالقبيل وفيه عن النکت للعلامة قاسم ان قول الامام بالغليظ رجحه فى المسوط وغيره وفيه عن التاتارخانية ولم يذكرمحمد فى الاصل روث الحمارواخنثى واختلفوا فيه فقيل ينجس ولو قليلاواوباساقيل لوياسافلاواكثرهم على انه لوفيه ضرورة وبلوى لا ينجس والا نجس اهـ.
 دپورتنيو روايتونوخه دغه کارونه مستفادشول (١) په خرشناووخوشايوکي دعلماؤ اختلاف ده (٢) راجع دامام صاحب قول دى چه هغه نجس غليظه دى (٣) په شاه کي که لږ وغورځيږي ٣-که ددي کوهى ساتنه دهغو څخه ممکن وي نونه ناپاکيږي يکم صفر ١٣٢٧ هـ تنبيه اولى صفحه ٢.

٥٩٠٨٥ نمبر مسئلې متعلق د تسامح اصلاح چه د

امداد الفتاوى ص ٢٢٤ لمړنى تمه ملهقاتو لندي درج دى

سوال خلاصه هغه کوهى چه هر هډ لرونکي وي اوخوشابې پکې وغورځيږي پاکه دى اوکنه؟
 د جواب خلاصه که خان ساتل تري نه مشکل وي نولږ عفودى
 د تسامح اصلاح د سوال کونکي سوال دهغې شاه نه دى چه دبقر په ذريعه شپه اوورځ جارى دى اودهغې خوشابې تل به کوهى کي لويږي لکه چه پدي هيوادکي واقع دى چه دبقر په بولو او کوهى اوبوککې خوشابې په کوهى کي غورځيږي ډيره عامه بلوى ده اوخان ساتل ډيرمشکل دى دمسلمانانو اسانتيا لپاره داسې ځواب ضرورى وچه که عامه بلوى ده اوخان ساتل مشکل اوکوهى جارى دى نوعفوه دى، ددي سندبعينه هغه عبارت دى چه خپله مجيب مدظله په ځواب کي تحرير فرمايلى دى، واكثرهم على انه لو فيه ضرورة وبلوى لا ينجس والاتجس ١٢ ردالمختار معده منده چه دقيل لفظ نې دکوم عبارت څخه استخراج کړى دى

١ د کتاب نوم نه لوستل کيږي ١٣ هـ

٢ او قليل به مذا رکي

هرکله چه په ضرورت دبلوى سره نجس باني نشي نوقليل اوکثير برابرشول په حکم کي اوبل ستدددي مسئلې راتلونکي روايت دى وعن زفرورث مايوکل لحمه طاهرولى الميتى الاروات کلهانجسة الا رواية عن محمدانما طاهرة للبلوى فى هذه الرواية توسعة لارباب الدواب فقلما يسمون عن التلطيخ بالاروات والاخشاء فتحفظ هذه الرواية اه كلام الميتى واذاقلنا بذلك ههنا لا يبعدلان الضرورة داعية الى ذلك كماافتوايقول محمدبطهارة الماء المستعمل للضرورة ونحوذلك (الى ان قال) وقد قال فى شرح المنية المعلوم من قواعدالمتنا التسهيل فى مواضع الضرورة والبلوى العامة كمافى مسئله آبارالفلوات ونحوها اه اى كالعقود عن نجاسة المعدور عن طين الشارع (الى ان قال) من ان المشقة تجلب التيسير من انه اذا ضاق الامرا تسع والله تعالى اعلم ١٢ ردالمختار ص ١٩٥ جلد اول.

دنجسويوتونولويديل په کوهى کي

سوال: (٦٠) که کلوشى په شاه کي وغورځيږي اودغه اوبه ونه اوځي نو څه کول پکار دى؟ اوکه اوځي نوڅومره اوبه ويستل پکار دى؟

جواب: دى الدرالمختارىترج کل مانها بعداخراجها الا اذا تعذر كخشية اوخرقة متنجسة كه ويستل كيږي نودويستلو څخه وروسته، اوکه نه ويستل كيږي، نوددي دراويستلو څخه بغيرتولى اوبه دى ويستل شي اوکه بوتونه پاک وي نوکوم حرج نشته فقط. ١ ربيع الاول ١٣٢٥ هـ امداد صفحه ١٣ ج ١.

سوال: (٦١) څماجعفرپه ضلع راولپنډى کي دبارانى وياني په څنډه تيب ځاى کي يوکوهى دى چه دهغې څخه دکلى خلک اوبه دکوى، يوه ورځ يوه نه لس کلنه لږوى نجلى داوبود سکولپاره کوهى ته راغله اتفاقا دهغې ديوى خپى سليپرچه يوډول بوتونه دى په کوهى کي وغورځيدل، چه چاته ددي دپليتي معلومات نشته چه آياهغه سيلپر پاکي وه اوکه پليته؟ هودغه وخت کي درى ښځي دکوهى په سر موجودى وي دهغوى ويناده چه کوم سيلپريه دوهمه خپه باندي وه دهغى په سرپنجه صفاوه نودومره قدرى بيان شته اوس التماس دادى چه دغه شاه په حکم داليقين لايزول الا باليقين دپخوانى طهارت په موجب پاک اوظاهرپاتي كيږي لکه څنگه چه فقهاء کرام بلاتيقن نجاسة حکم ترڅ کل ماء اوبعض ماء ندى ورکړى يوازي دنجاست دشک او احتمال په اساس د شاه دنجاست حکم ورکولى شي مهرباني وفرمايې ددي ځواب له دليل سره مرحمت وفرمايې

جواب: في رد اختار عن البحر وقيدنا بالعلم لانهم قالوا في البقر ونحوه يخرج حيالاجب نزع شئ وان كان الظاهر اشتمال بولها على افخاذها لكن يحتمل طهارتها بان سقطت عقب دخولها ماء كثيرا مع ان الاصل الطهارة اه ومثله في الفتح ج ١ ص ٢١٩. داروايت بنكاره ده په پاكوالى ددي خاه كې فقط كتبه محمد اشرف علي . ١٢ صفر ١٣٢٨ هـ تنمه اولي فتاوى امداديه صفحه ٤.

دامام محمد په قول ددری سوو بوکو ویستلو تحقیق:

سوال: (٦٢) د خاه په طهارت کې دامام محمد خخه چه ددری سوو بوکو قول نقل شوی دی هغه معلول په علت ثابتیږي چه دهغه (محمد) په کلیو کې دومره اندازه اوبه په کوهیو کې موجودی دی اوس خمونږ په کلیو کې برابر خبره دی چه دبی غیرتی لامله یادبی اسبابی لامله دتولو اوبه په راویستلو کې خوابدی دی ، نو دا امر معلومول غواړی چه کوهی خاه گانی داسې دی چه اوبه بهی تولی په پوره دقت پایه آسانی سره تولی راویستل کیږی دهغه دطهارت حکم هم په دری سوو بوکو ورکولو ثابت دی اوکنه؟ نوکه دامام محمد قول حجت واخستل شی نو هغه علت ته ولی نه کتل کیږی چه هغه ته ملحوظ و؟

جواب: په واقع کې علم الاطلاق ددری سوو بوکو فتوی کمزوری مسلک دی راجح دادی چه علت ته وکتل شی دشامی اونورو خخه معلومیږی چه که تولی اوبه ویستل کیدای شی نو تولی دی ویستل شی ، او که ولی ویستل کیدای نشی نو دلته دتقدیر ضرورت دی ، اوبه تقدیر کې اختلاف ده ځینود عادل سو (دوه عادلانو) قول غوره کری ، او ځینود آساتیا په سبب په دی دری سوو بوکو فتوی ورکری ددی نه معلومه شوه چه سوال کونکې چه دکومو خاه گانی په هکله پوښتنه کوی دغه اندازه دغوسره تعلق نه لری اونه پدی باندې دچافتوی شته نویا . دی قول دتامل خای دی . فقط والله اعلم یکم ربیع الثانی ١٣٢١ هـ

نوټ دغه اضافه دتصحیح الاحیاط خخه وکړای شوه چه په امداد الفتاوی جلد اول کې شته ١٢ .

فصل فی الآثار

دخولی دایواندی لمدولوسره په گوته باندې دقرآن مجید دپانی اړولو حکم

سوال: (٦٣) دقرآن کریم دتلاوت په مهال دژبی لحاب یعنی لاری په گوته اچولوسره دقرآن مجید ورته اړول کیږی ، آیا داسې ډول اړول په شرع کې جائز دی کنه؟ آیا حرام دی یا مکروه تحریمی یا تنزیهی؟ بینوا مع الدلیل فتوجروا؟

جواب: فقهی مسئله ده چه سورالدمی ظاهر ددینه دخولی داوبو پاکوالی څرگندیږی ، اودحجرر اسود د ښکلولود مسنونیت خخه ددی اوبولگیدل خلاف ادب نه کیدل هم ښکاری کوم چه په ښکلولو کې نی احتمال دی ددینه پدی ترتیب دمصحف دپانی اړولو جواز یقینی دی . اذی العبد ١٣٢٨ هـ تنمه اولی صفحه ٥.

فصل فی التیمم :

دمسجد په زمکه دتیمم وهلو حکم

سوال: (٦٤) دمسجد په خمکه تیمم درست دی کنه؟

جواب: دی وخت کې روایت ندی پیدا شوی ، خودیر لیدل شوی چه مکروه دی تنمه اولی صفحه ٧ .

څومره لری والی داوبو دتیمم دجواز لپاره شرط دی ؟

سوال: (٦٥) که ښکار وغیره کې داسې خای کې چه هلته داوبو پلتنی سره خولانسته راخی مگر په لټولو کې دلمانخه دقضا کیدلواند بښنه وی نو پدغه وخت کې تیمم وهلی شی اوکنه ، که تیمم نشی وهلی نو خه وکری؟

جواب: که دیو شرعی میل په دننه کې اوبه وی چه دانگریزی میل خخه لږزیات وی نو تیمم جائزندی ، اگر که لمونځ کضا کیږی داوبو پلتنه دی وکری او اودس دی وکری اولمونځ دی

اولی داده چه احتیاطا دغه وخت تیمم کولوسره لمونځ وکری اوبینا داوبو پیدا کولونه وروسته به اودس کولوسره اعاده وکری کمافی ردالمختاران الاحوط ان تیمم ویصلی ثم یعیدانتهی وقال بعد ذلك وهذا قول متوسط بین القولین وقیه

قضائى وکړې ١٣ صفر ١٣٣٣ هـ. تسمه اولی ٢

هغه څوک چه په قلف بندشوى دى دهغه لپاره دتيمم څه حکم دى ؟

سوال: (٦٦) دغه يوه مسئله دخپرنى غوښتونکي ده چه مثلاً څوک دننه په خپل ځاى کې دى اومزدور په غلطي سره دببرون له لورى قلف بندکړ اولاً، اوس مالک دننه دى اودلمانځه وخت راغى اوبه مکان کې اوبه نشته اوحتى الوسع دمکان مالک کوشش وکړ چه چاته غږ وکړې اواوبه ترلاسه کړې، خو پيدانه شو اودلمانځه وخت تيريده آيا هغه په تيمم باندي لمونځ کولى شي يانه ؟ اوکه کولى شي نو بيا وروسته داوبوبيداکولوسره دغه دتيمم والالمونځ قضاکړې اوکنه ؟

جواب: کولى شي، اودقواعدوڅخه معلومېږي چه اعاده دى وکړې، لانه محبوس من جهة العبد، ١٢ ربيع الاول ١٣٣٤ هـ. تسمه رابعه ص ٢٦

په يثرو ملکونو کې دتيمم وهلو حکم

سوال: (٦٧) دلته واوره اوريدل دبرزيات وى يخنى هم ډيره زياته وى، ډيره سخته هواچليږي، په اودس کولو کې سخت تکليف وى تردى چه لاس اوخپى پاکولوسره څوساعته بالکل بيکاره کيږي، پدي حالت کې په تيمم يامسح باندي لمونځ جائز شو اوکنه ؟

جواب: فى الدرالمختار باب التيمم اوبرديهلك الجنب اوغرضه ولو فى المضار اذ لم تكن له اجرة حمام ولا مايدفنه وفى ردالمحتار قيدبالجنب لان احدث لايجوزله التيمم خلافا لبعض المشايخ الى قوله وکانه لعدم تحقق ذلك فى الوضوء عادة وفيه ايضا نعم مفاد التعليل بعدم تحقق الضرر فى الوضوء عادة انه لو تحقق جازفيه ايضا اتفاقاه ددغو عبارتونوڅخه معلومه شوه چه که کله شاذ اونادر دغسى صورت وى چه داودس کولوڅخه غالبه انديښنه دمرض يا هلاکت وى، اوداوبو دگرمولوسامان هم نه وى، اونه داسې توبه وى چه په هغى تاوويدلوسره خپل بدن تودکړې په داسې صورت کې تيمم جائز دى گنى جائز ندى اودخپو دوښخلو په بدل کې دموزو مسح کيدای شي ١٣ ذى القعدة ١٣٢١ هـ. امداد ج ١ ص ٢

الخروج عن العهدة يبين فلذا قره الشارح الى قوله فينبغى العمل به احتياطاً شامى مصرى ص ١٨٠ ج ١، محمد شفيق عفا الله عنه

په دريل کې دجنابت دتيمم شرط

سوال: (٦٨) دريل وغيره په سفر کې کله دغسل ضرورت پيدا کيږي اود غسل په اندازه اوبه نه پيدا کيږي، اوچه اودس وغيره پري کيږي هومره پيدا کيږي، نو دغسل لپاره په تيمم کولوسره لمونځ ادا کيدای شي او کنه ؟ اگرکه په استيشن تم ځاى، کې اوبه پسي زياتي پيدا کيږي مگر دهغه لپاره په ريل گادى کې غسل کول مشکل دى نو تيمم کولى شي اوکنه ؟

جواب: په استيشن کې غسل مشکل ندى دلنگ په وهلو سره دى په تخته کيښى اوسقاوته دى پيسى ورکړې اوورته دى ووانى چه دمشک څخه اوبه راخوشى کړې اوددينه مخکې دى لاندې بدن داورگادى په تشاب ياغسل خانه کې ځاى په ځاى کولو سره پاک کړې، ياديه لوبى کې اوبه واخلي ياکه په نل کې اوبه موجودى وى نو دهغوڅخه هم په تشاب ياغسل خانه کې غسل ممکن دى، همت ته اړتيا (ضرورت) ده په دغسى حالت کې تيمم درست نده، ١٣ صفر ١٣٣٠ هـ. تسمه اولی صفحه ٩

باب المسح على الخفين وغيرهما

په جرابواونصى موزوباندي دمسح کولو حکم

سوال: (٦٩) په نخى موزوباندي مسح جائز دى کنه ؟

جواب: فى الدرالمختار اوجوريبه ولومن غزل اوشعر الشخين بحيث يمشى فرسخاويثبت على الساق بنفسه ولايرى ماتحته ولايشف اه ددي روايت څخه معلومه شوه چه په نخى اکلکوموزو کې دغه خوشطونه ونومسح ورباندي جائزه، اول ١٠، کلک اوبلن داسې وى چه وازى داپه خپوکړې اودرى ميله يعنى دولس زره قدمه لارې نوهغه ونه شلېږي، وم ٢، داچه که هغه په خپوکولى کې په پندې باندي ونه تړل شي نو نه غورځيږي دريم ٣، داچه اوبه تری تيرى نه شي

څلورم ٤، داچه ددينه کوم څيز په نظررانه شي يعنى که په سترگو اچولوسره په دى کې وکتل شي نوڅه ونه ليدل شي، ١٣ ذى قعدة ١٣٢١ هـ. امداد صفحه ٥ ج ١

سوال: (٧٠) دغه دکتابونوڅخه دصاحبينورحمهم الله په مذهب مسح په جرابو ثابته ده خو په دى کې شى دشخينين شرط ليکلى ددي حدپورې عقل کارنه کوي چه دشخينينو تعريف ترکومه

حده پوري دي ، په قدوزي کې خوداليکلی دی چه - يشقان الماء اوپه حاشيه باندې نئ دجوهر نيره په حواله داليکلی دی چه ماليري من ماتحتهمانم خلاه اوپه شرح وقايد کې يستمسکان علی الساق بلاشديکلی دی ددې کتابونوله مخی دزړه پوره اطمنان نه راخي ددې لامله دجناب عالی په خدمت کې عرض دی چه آيا جراحي یعنی مروجه موزه چه مونږ بهي په یختی اوتودوخی موسم کې اغوندو، برابر خبره ده پلنه یاتنگه وی چه هغی کې ډبله هم وی اونړی هم وی پدې باندې مسح جائز دی اوکنه؟ خمایودوست چه په دینی علوموکې لاس لری خودتقلید سره ارتباط نه لری هغه ماته لازيونه وکړه چه ته بيدريغه په دغوموزومسح کوه په دی باندې مسح له احاديثواودفقه کتابونونه په پوره ډول ثابته ده ددې لامله ددې دتحقیقی کولو ضرورت پیدا شو، ځکه چه دتولو علماؤ دژبوڅخه دشروع څخه ترته پوري اوریدل کيږی چه درپه موزوباندې مسح کول وی اودجرايو په هکله مدعی داوانی چه يستمسکان علی الساق چه معنایې دادی چه په پندی موزه پاتي کيږی اودريږی ، بننگری پرانستی پريښودل نه دی په کار اومشهوره دادی چه په پندی باندې دريږی اودیوه فرسخ دوه فرسخه گرځيدلوڅخه هم موزه یعنی جرابه نه رالويږی ؟

جواب : په درمختار کې نئ دغه ټول مجموعه قيود شرطونه گرځولی اوکوم علت چه ددې ټولو شرطونو دتحقق لپاره دی یعنی دهغه خف معنی کيدل دغه دليل دی ددې خبری چه دلایستمسکان معنا همدا ده چه راونه لويږی ، اوپه حديث کې چه کوم راغلی دی هغه مبهم اومجمل دی ځکه هغه دواقعی حکايت دی اوحکايت دفعل عموم نه وی لهذا نورودلايلوپه لوری گرځيدل پکار دی ځکه خمونږ مشهوره جراحي پدې شان نه دی نو مسح پری جائز نه فقط ٢٥ جمادى الاخرى ١٣٢٥ هـ تتمه اولی ص ٧

سوال : (٧١) دشرع متين مفتیانوڅه ارشاد دی زید او عمرو سره مناظر دی ، زیدوانی چه دپوستکې دموزونه پرته هيڅکله مسح صحيح نده ، هو که جراحي دوريو ياد ډبل (وړی) وی اوداسې کلکې جوړی شوی وی چه گرد اودوړی کې نفودنه شی کولی اوصلايت نئ داسې وی چه که په ځمکه کيښودل شی نوو دريږی نو په هغی مسح صحيح ده بحواله کتب فقه ارشاد وفرمایي بينواتوجروا؟

جواب : دزید قول صحيح دی په عینی شرح هدايې کې پدې فتوی نقل شوی ده ٢٧ ذی الحججه ١٣٣١ هـ تتمه ثاني صفحه ١٠٤

په انگريزي بوبت باندې چه ټوله څپه پته کړی دمسح کولو حکم

سوال : (٧٢) تل بوبت یعنی په هغه بوبت چه په هغه کې بننگری پت وی مسح جائز ده اوکنه ؟
جواب : فی الدرالمختار باب المسح علی الخفين شرط مسحه ثلثة امور الاول كونه ساتر محل فرض الغسل القدم مع الكعب او يكون نقصانه اقل من الخرق المانع فيجوز علی الزبول لومشودوا الا ان يظهر قدر ثلثة اصابع والثاني كونه مشغولاً بالرجل والثالث كونه مما يمكن متابعة المشي المعتاد فيه فرسخا فاكثراه وفي رد المحتار قوله مشغولان شده بمولة الحياطة وهو مستمسك بنفسه بعدالشد كاخف المخيط بعضه ببعض فافهم وفي البحر عن المعراج ويجوز علی الجاروق المشقوق علی ظهر القدم وله از راريشدها عليه تسده لانه كغير المشقوق وان ظهر من ظهر القدم شی فهو كخرق اخف قلت والظاهر انه اخف الذي يلبسه الا تراک في زماننا ه ددې لامله چه پدې بوبت کې دريواره شرطونه دجواز دمسحی پيدا کيږی کوم چه برنی روايت کې ذکر دی نو پدې باندې مسح جائز ده البته پدې خاطر چه په خای دبوټونو استعماليري اويادنجس والی په خاطر يادسوه ادب په خاطر بلا ضرورت په هغی لمونځ کول نه دی پکاره ، والله تعالى اعلم يوم الاثنين ١٣٢٢ هـ امداد صفحه ٢٢ ج ١

سوال : (٧٣) که اودس هم ساقط شی په دی کلوشومسح کولی شی اوکنه ؟ چه دننه ته بهي گرد او غبار نه رسيږی ؟

جواب : فی الدرالمختار شرط مسحه كونه ساتر القدم مع الكعب او يكون نقصانه اقل من الخرق المانع فيجوز علی الزبول لومشودوا الا ان يظهر قدر ثلثة اصابع وفي رد المحتار لان شده بمولة الحياطة وهو مستمسك بنفسه بعدالشد كاخف المخيط بعضه ببعض فافهم وفي البحر عن المعراج ويجوز علی الجاروق المشقوق علی ظهر القدم وله از راريشدها عليه تسدی لانه كغير المشقوق وان ظهر من ظهر القدم شی فهو كخرق اخف اه قلت والظاهر انه اخف الذي يلبسه الا تراک في زما نناج ١ ص ٢٢٩ ، ددينه معلومه شوه چه په يادی شوی کلوشی هم مسح روا ده پدې شرط چه په گرځيدو کې دداخل نه پښی ياجراحي په نظر رانه شی اوکه په نظر راخي نو په سوال کې ښکاره کول په کار دی چه څومره په نظر راخي ، تتمه اولی صفحه ٨

دهيدو جرابويه سردپوستكي موزه وانويسته په هغې باندي مسح.

سوال: (٧٤) آيا په هغو دپوستكي موزوكي د جرابو پښو كول درست دى چه مسح پري صحيح دى او كنه؟ او په دغو خرمنوموزو باندي د جرابو د پښو كولو په صورت كې مسح درست ده او كنه؟ صواب لرونكي خراب څخه مو مطلع وفرمايې؟

جواب: في الدر المختار او جرموقيه ولوفوق خف اولفافة ولا اعتبار بما في فتاوى الشاذى لانه رجل مجبول لا يقبل فيما خالف المقول في رد اختارم الذي في هذه الفتاوى هو نقله عنها في شرح المجمع من التفصيل وهو ان ما ليس من الكراباس المجرى تحت الخف يمتح المسح على الخف لكونه فاصلاً وقطعة كراباس تلف على الرجل لا تمتح لانه غير مقصود باللبس وقداطال في رده في شرح المنية والدرر والبحر لئمسك جماعة به من فقهاء الروم قال ح وقد اعنى يعقوب باشا بتحقيق هذه المسئلة في كراسة مينا للجواز لما ساله السلطان سليم خان اهـ دديته معلومه شوه چه په سوال كې په مذكوره صورت كې مسح درست دى. ج١٤٣١ هـ ١٢٣١ خاسه ٣٢٢.

باب الحيض والنفس والاستحاضة:

ديولى شوى ويښى نه وروسته چه كومه ويښه راشي دهغي حكم

سوال: (٧٥) دعلقه مضغه دغور خيدلو څخه وروسته چه كومه ويښه راځي هغه دنفاس ويښه ده او كنه؟

جواب: نده في الدر المختار والنفاس دم يخرج عقب ولداو اكثره ولومقطعا عضواً الاقله فقط. امداد صفحه ١٤١ ج١.

دهمل دغور خيدونه وروسته دهبيض او استحاض حكم

سوال: (٧٦) كه وروسته دحمل دلويدلو څخه كوم اندام ښكاره نه شي بلكه خالصه ويښه ويښه وي، يا يوازي دغويښى توبه وي نو هغه ويښه چه داسقاط نه وروسته ليدل شوى حيض ده كه استحاضه؟

جواب: في الدر المختار وسقط ظهر بعض خلقه كيدا ورجل اواصب او ظفر او شعرو لدحكما فصبر به نفساء الى قوله فان لم يظهر له شى فليس بشى والمرىبى حيض ان دام ثلاثا وتقدمه طهر تام والا استحاضة اه وفي رد اختار قوله وتقدمه اى وجد قبله بعد حيضها السابق ليصير فاصلا بين الحيضين اخ قوله والاستحاضة اى ان لم يدم ثلاثا وتقدمه طهر تام او دام ثلاثا ولم يتقدمه طهر تام اولم يدم ثلاثا ولا تقدمه طهر تام، نويه مسئوله صورت كې نفاس خونه دى، بيا كه دغه ويښه درى ورځو پوري وه او ددينه وړاندي دطهر موده پوره وه نو حيض دى گنى استحاضه ٥ رجب ١٢٣١ هـ ١٢٣١ هـ ثابته صفحه ٥٠.

داسقاط حمل متعلق حكومونه دنفاس اولمونيخ اوروزه اونور

سوال: (٧٧) ددوه مياشتو اسقاط وشود غويښى توبه چه د صورت نښى پري ښكاره وي وغور خيدنه ددي څه حكم دى، دښن كول او كفن لازم دى او كنه؟ او په دغه صورت كې چه كومه داسقاط نه وړاندي يا وروسته جارى وي هغه په نفاس كې داخل دى او كنه؟ لمونيخ اوروزه په دغه صورت كې څنگه كول واجب دى او كنه څكه پوره ولاذت نشته؟

جواب: في الدر المختار باب الحيض في احكام النفاس وسقط ظهر بعض خلقه كيدا ورجل اواصب او ظفر او شعرو لا يستين خلقه الا بعد مائة وعشرين يوماً ولدحكما فصبر المرأة به نفساء الى قوله فان لم يظهر له شى فليس بشى والمرىبى حيض ان دام ثلاثا وتقدمه طهر تام والا استحاضة وفيه باب صلوة الجنائزة والاى وان لم يستهل غسل وسمى عند الثاني وهو الاصح فيفتى به على خلاف ظاهر الرواية اكرامالبنى ادم كما في ملتقى البحار وفي النهي عن الظهيرة وان استبان بعض خلقه غسل وحشر هو المختار وادرج في خرقه ودفن ولم يصل عليه اه وفي رد اختار مواخذة على تقديره بمائة وعشرين يوماً مانصه ولكن يشكل على ذلك قول البحران المشاهد ظهور خلقه قبل هذه المدة الى قوله ايضا هو موافق لما ذكره الاطباء اخ وفيه على قوله والا يستهل مانصه شمل ماتم خلقه والاخلاف في غسله وما لم يتم وفيه خلاف والمختار انه يغسل ويلف في خرقه ولا يصل على اه اه دمدكوره روايت څخه معلومه شوه چه كه دانسانى بدن دا جزاؤ كوم جزء لكه لاس، پښه، گوته نوک، ويښته وغيره ښكاره شي هغه شرعاً ماشوم دى، او كومه ويښه چه دهغه نه وروسته راشي هغه نفاس دى ددي لامله لمونيخ ساقطيرى، اوروزه دى نورو ورځو كې قضاء ويښى، او په دغه

صورت کې دى هغه ته غسل هم ورکړل شى اوکه کوم څيز ښکاره نشى نو هغه ماشوم ندی، دهغه لپاره غسل او کفن اونه د قاعدي موافق دفن شته. البته په دى خاطر چه د آدمى جزء دى نو دغسى نويستل پکار دى، اودغه صورت کې داوینه هم د نفاس نده، بلکه ودی کتل شى چه د دینه وړاندې راغلی حیض څومره موده وه، اودغه وینه څوورځى راغلی، که حیض راتلل بهې دپنځلس ورځى یازياتى وی او دغه وینه لږ تر لږې درى ورځى راغلی وه نو حیض دى اویو شرط هم کم شونواستحاضه دى چه لمونځ او روژه ټول پکې صحیح دى. والله اعلم ۲۹ ذی الحجه ۱۳۲۱ هـ. امدادى جری (امداد صفحه ۴ ج ۱)

سوال: (۷۸) که د حمل لویدلو څخه وروسته کوم اندام ښکاره نه شو بلکه خالصه وینه وینه نفاس یا استحاض وواتی؟

جواب: کله چه کوم اندام ښکاره شوى ندی نو دغه وینه خون نفاس ندی اوس کتل غواړی که دغه وینه ددرى ورځونه کم کې ونه دریده اوددې وینی دراتلونو وړاندې طهر دطهر په حالت کې تیرشوى نودا حیض دى کته نواستحاض دى وى الدرالمختار فان لم یظهر له شی فلیس بشى والمرئى حیض ان دام ثلاثا وتقدمه طهر تام والاستحاضه اه باب الحیض والنفاس ۹ ذیقعد ۱۳۳۰ هـ تته اولی ص ۱۰

د کومى بنځى چه لمړنى ماشوم وشى دهغه حکم:

سوال: (۷۹) کومه بنځه چه اول ځل بهې ماشوم وشو دپاکیدلو لپاره دڅلو بنبت ورځواتظار نشته، اودهغه دڅلور ورځو وینه دنفاس راغله او بنده شوه اویوه شپه او ورځ بنده وه، نودوهمه ورځ دهغه سره دمیره وطى جائزه اوکته؟ ځکه چه په اول اولاد کې دعادت حال هم معلوم ندی، یا اول اولاد چه د کومى بنځې وی دهغه دمیره لپاره څلو بنبت ورځى انتظار کول ضرورى دى که ضرورى ندی نو څو ورځى وینی راتلونو وروسته وطى وکړی احتمال شته چه بیاراشى؟

جواب: فى الدرالمختار وان لعادته انى قوله حتى تغسل او بعضى وى ردالمختار تحت قوله وان لعادتها مانصه وكذا لو كانت مبتدأة درددى لامله چه په دى کار کې دحیض او نفاس یوشان حکم دى د مذکوره روایت څخه معلومه شوه چه مسئوله صورت کې وطى جائزه ۱۶ محرم ۱۳۲۲ هـ تته اولی ص ۲

د عادت دمیر وگنې هائضى حکم:

سوال: (۸۰) یوى بنځې ته د لسو ورځونه زیات وینه راغله اودهغه نه لمړنى خپل عادت پالکل هیرشوى چه لمړنى میاشت کې څو ورځى وینه راغلی وه نو اوس دغى بنځې لپاره څو ورځى لمونځ قضا کول لازم دى؟

جواب: هغه دى تحری یعنی اټکل دى وکړی یعنی یاده دى کړی چه څو ورځى تیره میاشت کې حیض راغلی و، او کومى ورځى چه په غالب گمان کې حیض یاد شونوهرمه ورځى دى خان حائضه وگنئ اود هغو لمونځونه دى نه قضا کوی، او کومى ورځى چه په غالب گمان سره طهر په یادوى هومره دظاهر وگنئ اود هغوى لمونځونه د قضا کړی اود چا چه دواړه جانبه برابر وی په احتیاط دى عمل وکړی، یعنی د هغو لمونځونه دى هم قضا کړی، او که په راتلونکې میاشت کې هم دمظنونو عادت څخه خبره وه نو بیادهم د لمونځونو په وختونو کې په اټکل باندې عمل وکړی، یعنی د دغه اټکل څخه کوم وخت چه په غالب گمان سره دحیض معلوم شونولهته دى دحیض په احکامو عمل وکړی، یعنی لمونځ وغیره دى نه کوی او کوم وخت چه دطهر ښکاره شولته دى غسل کولوسره لمونځ وغیره وکړی، او هغه څوک چه په غالب گمان سره بهې کوم کار پوهى ته رانغلو هغه دى په احتیاط باندې عمل وکړی یعنی کله چه داشبه وه چه زه حائضه یم یعنی تراوسه څما حیض قطع شوى ندی یا ظاهره یم یعنی سابقه حیض څما بند شوى نو غسل دى وکړی لمونځ دوکړی اویدې صورت کې احتیاط داهم دى چه راتلونکې وخت هم غسل کولوسره دوختى لمونځ نه وړاندې دى دهغو اعاده وکړی بیادى وختى لمونځ وکړی او کله چه داشبه وی چه زه پاکه یم یعنی څما ومبى طهارت دوامدار دى حیض شروع شوى ندی یا حائضه یم یعنی حیض شروع شوى نویه اودس کولوسره دى لمونځ وکړی کذابهم من الدرالمختار وردالمختار حیث قال وحاصله انها تتحرى الخ ۸ جمادى الاخرى ۱۳۲۹ هـ تته اولی ص ۲

دهغې بنځې حکم چه وینه بهې ددرى ورځو څخه کمه بندیرى:

سوال: (۸۱) کومى بنځې لپاره چه اکثره داسې عادت وی چه درى شپى او ورځو څخه وړاندې وینه بندیرى آیا هغه په شروع کې دوه درى ورځى روژى قضا نه کړی په انتظار کې احتیاطا روژه ونیسی، که درى شپى او ورځى پوره شى دغه وخت دى نو حیض وگنئ روژى دى

نه شمیری ، اوبیادی دهغو قضایې ونیسی ، که دری ورخواو شپونه په کم کې بنده شی نو استحاضه گمان کولوسره دی پوه شی چه هیڅ روژه نده تللی دلته څه کول پکار دی ؟

جواب : فی الدر المختار فی (ای بالروز) ترک الصلاة ولومبتداة فی الاصح لان الاصل الصحة

والحیض دم صحة شی رد المختار ج ١ ص ٢٩٢ ، پدې ترتیب دلته دعادت په سبب غالب اوبیکاره داده چه داہ بیماری وینه ده ، اوددې غوښتنه داده چه داینځه لمونځ اوروزه پری نژدی لکه څنگه چه سوال کې بې تجویز شوی ١٧ رمضان ١٣٣٢ هـ ١٢٦٦ هـ ١٢٦٦ هـ

دهغې وینې حکم چه داقل ظهرنه وړاندې شروع

شی اوداقل ظهرنه وروسته پورې روانه وی

سوال : (٨٢) که دچامیاشتی عادت ٩٠ ، نهه یالس ١٠٠ ، ورځی وی اود شل ورځوپاکوالی عادت شی وی اودهغې دوم میاشتی عادت شروع شو اولسم تاریخ پاکه شوه اود پاکیدونه ٩٠ ، نهه ورځی وروسته بیاراشی کومی چه اوس بې شپږمه ورځ ده په دغه موده کې بې لمونځ ، روژه ټول دعادت سره سم کړی دی ، هماغه شان چه زیوریهشتی کې دی چه دهر لمانځه لپاره دی تازه اودس وکړی اوس داپوښتنه ده چه اوس دپاکې زمانه پنځلس ورځی شوی نو اوس دی سرله صباح میاشتی زمانه شروع کیږی اوکه دعادت موافق ٢٠٠ ، ورځی پاکه پاتې کیږی اودشل ورځوڅخه وروسته دهیاشتی زمانه شروع کیږی که دصباڅه دپاکې زمانه نه وی نو پدغه حالت کې اعتکاف درست دی اوکنه یعنی دقرآن اولمونځ تلاوت دی نه کوی یوازی تسبیح وغیره دی وائی ؟

جواب : فی رد المختار وان وقع (ای الاستمرار) فی المعتادة فظهرها وحیضها ما اعتادت فی جمع الاحکام ان کان ظهرا اقل من سنة اشهر والاقتدالی سنة اشهر الا ساعة وحیضها بحاله ج ١ ص ٢٩٤ قلت یراد بالاستمرار ظهور الدم فی غیر زمان الحيض فبحکم فی المسئول عنها بالاستمرار لان المدة التي ظهر فيها الدم ليس بزمان حیض لانه لم ينقض اذا كان اقل زمان الظهر ولا یراد بالاستمرار عدم الانقطاع ابدا لانه ح یعتبر الحکم علیها ابدا مادامت حیه هف ویصدق علی هذه ایضا ان کان ظهرا اقل من سنة اشهر فبحکم علیها برده الی عادتها ، خلاصه

داچه ددی دغی وینې ته داستحاضی وینه ویل کیږی اودعادت موافق دشلوورځوپورې پاکه بلل کیږی ٢٨ رمضان ١٣٣٣ هـ ١٢٦٦ هـ ١٢٦٦ هـ

ظهره پنځلس ورځوڅخه کم نه وی اگرکه لیکم هم وی

سوال : (٨٣) دفته کتابونو کې لیکل شوی دی چه کمه موده دظهر پنځلس ورځی پوره نیریدل دی ، اودکومی ټسځې حیض ، یانفاس مثلاً درمضان په اول تاریخ دماسپینین نه وروسته ودریده اودیادی شوی میاشتی په پنځه لسم تاریخ په همدغه وخت بیا وینه ولیدل شوه آیادری ساعت ، یا یو ساعت یادو ساعت کم ته اعتبار وورکولوسره دظهر حکم شته اوکنه ؟

جواب : ظهريه نه وی ځکه چه پنځلس شپه اوورځ څخه کم دی فی الدر المختار باب الحيض والناقص عن اقله الخ وی رد المختار قوله والناقص الخ ای ولویسوقال القهستانی فلورات المبتداة الدم حين طلع نصف قرص الشمس وانقطع فی اليوم الرابع حين طلع ربعه كان استحاضة ای ان یطلع نصفه فحينئذ یكون حیضاً المعتادة بخمسة مثلاً اذا رات الدم حين طلع نصفه وانقطع فی الحادی عشر حين طلع ثلثاه فالزائد علی الخمسة استحاضة لانه زاد علی العشرة بقدر السدس اه ای سدس القرص ج ١ ص ٢٩٣ - ٢٩٤ ذی الحجة ١٣٣١ هـ ١٢٦٦ هـ ١٢٦٦ هـ

دهانضی دعائانو او اوراه ولوستلو حکم

سوال : (٨٤) دځینومستوراتو سوال دی چه دجناب تالیف کتاب قریات عندالله وصلوات الرسول او مناجات مقبول دحیض په ورځو کې هم دهغوی په کور کې ولوستل شی اوکنه ځکه چه په دی کې دقرآن مجید آیتونه اودرسول الله حدیثونه لیکل شوی دی ؟

جواب : فی الدر المختار احکام الجنب و یحرم به تلاوة القران ولودون ایه علی المختار بقصده فلو قصد الدعاء او الثناء او افتتاح امر او التعليم ولقن کلمة کلمة حل فی الاصح اه وی رد المختار قوله علی المختار ای من قولین مصححین ثانيهما انه لا یحرم مادون آیه ورجحه ابن الهمام بانه لا یعد قارئاً بمادون آیه فی حق جواز الصلوة فکذا ههنا واعترضه فی البحر تبعاً للحیلة بان الاحادیث لم تفصل بین القلیل والكثیر والتعلیل فی مقابلة النض مردوداه قلت (ای اشرفعلی) بانه ليس تعلیلاً بل تفسیر للحديث الناهی كحديث ابن عمر متلاعن النبی ﷺ لا تقرأ الحائض

ولا جنب شيئا من القرآن اخرجہ الترمذی فان النهی تعلق بالقران وما دون اية لا يسمی قرانا و النصوص واردة على محاورات اهل اللسان فهو ايضا عمل بالحديث ثم ذكر في الدر المختار احكام الحيض وقرآنة بقصده الخ و في رد المحتار قوله بقصده فلوقرات الفاتحة على وجه الدعاء او شيئا من الايات التي فيها معنى الدعاء ولم ترد القراءة لابس به كما قدمناه عن العيون لابي الليث قلت وهو منقول في احكام الجنب ونصه قال في العيون لابي الليث قرا الفاتحة على وجه الدعاء او شيئا من الايات التي فيها معنى الدعاء ولم يرد القراءة لابس به و في الغاية انه المختار واختاره الحلواني لكن الهندواني لافق به وان روى عن الامام الخ د غور و ايتونو خخه خوكارونه اخستل شوى دى . اول امر: د جنب او حائض قرآن لوستل رواندى ، پدي كې د چا اختلاف نشته د دينه د اهم معلومه شوه چه د يوه پوره آيت لوستل جائز ندى .

دوم امر: د حديثون لوستل جائز دى ، پدي كې هم اختلاف نشته

درېم امر: د خينو پر تزد آيت نه كم لوستل جائز ندى .

خلورم امر: كه قرآن د تلاوت په قصدونه لوستل شى بلكه د دعاء په قصد و لوستل شى ، كله چه په دى كې د دعاء معنى وى نو د اكثر و په نزد جائز دى ، خينو په دى فتوى نده وركړى .

پنځم امر: د دې لامله چه معناگانى د فقهيه روايتونو جحت دى ، لهذا همدغه روايتونه د حديثونو د قرآن په جواز باندې خصوصا د دعاء په حديثونو باندې دال دى د دې تقرير څخه مفصل خواب سوال حاصل شو . دا خوبيان د نفس حكمونو و چه ضرورى و چه د دلائلو بيبانول د عمل كولو لپاره ضرورى ندى ، لكن د اهل علمو د نشاط لامله د هغو د دلائلو په طرف په لنډه وول اشاره كوم : د اول امر دليل په مذكوره عبارت كې ذكر دى يعنى : لا تقرأ الحائض ولا جنب الخ و فى الباب احاديث كثيرة . شير ما ذكر . د اول امر دوام جزء دليل هم همدا حديثونه دى څكه چه پدي باندې د قرآن قرائت صادقېرى . دوام امر دليل هم همدا حديثونه دى څكه په دى باندې د قرآن قرائت نه صادقېرى همدارنگه پرته د بخارى او نسائى څخه ټولو اصحابو د صحاحو د احاديث ذكر كړيدى . كان ﷺ يذکر الله فی كل حیاته كذا فى احياء السنن . بنكاره دى چه دغه حديث ته هم شامل دى بلكه قرآن ته هم شامل دى ، چون د قرآن د قرائت څخه نهى واره ده نو د دې څخه مخصوص شوى دى . او د حديث قرائت په دى عموم كې داخل پاتې دى . همدارنگه خپله حضور عليه السلام داسې حالاتو كې كلام فرمايلى اودهغه هر كلام حديث دى نو د حديث د لوستلو جواز د فعلى دليل څخه هم ثابت شو .

درېم امر: د مانع دليل هم همدا حديثونه دى منظوقا ، پدي بناء چه قرائت په لغت كې دى ته هم شامل دى او د مبيح دليل هم همدا حديثونه دى مفهوماً پدي اساس چه دا په عرف او محاوره كې قرائت نده .

خلورم امر: د اكثر و دليل دغه حديث كيدائ شى ، عن عائشة كان رسول الله ﷺ اذا كان جنباً و اراد ان ياكل او ينام توضا وضوءه للصلاة رواه مسلم و عن عائشة ان النبى ﷺ كان اذا اردان يطعم و هو جنب غسل كفيه و مضمض فاه ثم طعم رواه الدارقطنى و قال صحيح كذا فى احياء السنن اوبه نور و حديثونوسره په اول د خوراك كې بسم الله او دخوراك څخه په فارغيدلو كې الحمد لله و بيل نقل شوى دى او شرعى اودس هم د جنابت لرى كونكې ندى ، اولغوى اودس خوا و دس ندى ، نو د جنابت په حالت كې د بسم الله او الحمد لله و بيل ثابت شول ، او د بسم الله قرآن كيدل په تواتر سره ثابت او دلايل مطلق دى د تسميه تامه او غير تامه لپاره او الحمد لله په يوه قول چه د قرآن آيت غير تامه هم عام دى قرآن دى ، خود دې لامله چه د دې تسميه او حمدله څخه مقصد تلاوت نه و بلكه د افتتاح ، اختتام ، او تبرك مقصود و ، نو جائز وگرځول شوى نو په امر رابع كې د اكثر قول ثابت شو ، او بعض قول معلوم شو كه يوازى په تنزه او احتياط باندې مبنى (تاله) دى چه خلک د حدودو څخه تجاوزونه كړى شى ، نو د سد ذرائع په ډول يې د جواز فتوانده وركړى ، كنه هغوى هم تسميه او حمدله نا جائز ندى و بلى څكه چه په دغه وخت كې د دې د قرآن كيدلو خطوره هم نه و ، نو پدي كې د تجاوز عن الحدود احتمال نه و .

د پنځم امر لپاره د امر ثانى تقرير كافى دى فرع د دې لپاره چه د حائض او جنب په حكمونو كې دومره توپير نشته نو دغه حكموته او دلايل د دواړو لپاره مشترك دى ، د اصل سوال خلاصه خواب دادى چه د قريات عند الله قرانى او حديثيه دعاگانى د حائضى لپاره لوستل جائز دى ، يوازى په ادعيه قرانيه كې دغه قيد شته چه د دعاء په نيت دى و لولى د قرآن په نيت دى نه لولى او څنگه چه د دې احتياط علماً او عملاً توقع نه وه هلته احوط او اورع منع دى او تعجب ندى د فقيه هندوانى لپاره چه هغه د دعواو لپاره د دې منع فرمايلى دى .

فائده: د دې تحرير څخه معلومه شوه چه د ټولو اهل فتوى هدف د حديث اتباع ده گواكي د استدلال په طريقه كې اختلاف شته دى و الله اعلم بشرى على ٤ شعبان ١٣٥٦ هـ ، النور رمضان ١٣٥٧ هـ .

باب الانجاس وتطهيرها

مردار هجرين مرنگولو خسته وروسته پاک دی اوداهو کی وغیره شکونه

سوال : (۸۵) څه فرمایي ددين علماء اومفتیان دشرع متين دهغه حيوان دخرمنى په پاکوالى کې چه په خپل قضاء مړشى اور نگمال (رنگ ورگونکې) قوم دهغه حرامه غوښه په خپل تصرف کې راوسته اودهغه پوستکې څخه درنگ ورکولوڅخه وروسته يوجوره بوت وغیره تيار وي په ټولواهل السنة والجماعة مسلمانانو کې دغه کارواج موندلى دی چه د اودس څخه وروسته خپى دوينخلو سره په دى کې کېدى پدې صورت کې ددى خپى اومصله جاي نماز پاک دی اوکه نجس؟ اورنگ ورکړل شوى دکافرهغه څرمن لره چه اصل يې مرداروى څنگه کيدای شى چه پاک شى؟

جواب : دخنزيرنه پرته چه نجس العين دى اوانسان څخه پرته چه مکرم اومحترم دى نورديولو څارويوڅرمن په رنگ ورکولو سره پاکيږي اگرکه هغه څاروى مردار وي، وکل اهاب دبع فقد طهر وجازت الصلوة فيه والوضوء منه الاجلد الخنزير والادى لقوله عليه السلام اما اهاب دبع فقد طهر هدايه جلد اول ص ۲۴ عن ميمونة قالت اهدى لمولاة لنا شاة من الصدقة فماتت فمرها النبي ﷺ فقال الاد بغتم اها بما فاستمتعتم به فقالوا يارسول الله ﷺ اها ميتة قال اما حرم اكلها ابوداؤد جلد ثاني ص ۲۱۳ نوردير حديثونه ددي مضمون شة من شائى فليرجع الى كتب الحديث نو كله چه رنگ شوى څرمن پاچه شوه نوپه دى کې لمدى خپى په اچولوسره نه مردار يږي امداد صفحه ۱ جلد ۱

سوال : (۸۶) دزمرى، ليوه، اوسپى وغیره په خيرڅاورى چه مردار دى مسلمانان ددوى هډوکې، او وازېې وغیره استعمالولى شى اوکنه؟ که استعمالولى شى نوپه کومه لاره؟

جواب : دمردارو حيواناتو پوستکې پرته دخنزيرنه په رنگولو سره پاکي کېږي دهغو استعمال روا دى اوهډوکې، ملا، شاخ، وينسته وغیره ټول پاک دى اودهغه نه گټه اخستل جائز دى اود مرداروازدى (وازيه) ناپاچه ده هغه دى په هيڅ ډول استعمال نکړاى شى، ولاييع جلتو الميتة قبل ان تدبغ ولاباس بيعها ولاانتفاع بها بعد الدباغ ولاباس بيع عظام الميتة وعصيا وصوفها وقرمها وشرها ووبرها ولاانتفاع بذلك كله ۱۲ هداية ج ۱ ص ۲۷ وكذلك الزيت اذا وقع

فيه ودك الميت فان كان الزيت غالباً جازبعه وان كان غالباً لم يجز المراد من الانتفاع حال غلبة الحلال الانتفاع في غير الابدان واما في الابدان فلا يجوز الانتفاع به كما في المحيط ۱۲ عاتقوى ج ۳ ص ۱۳۱ فقيل يارسول الله ﷺ ارايت شعوم الميتة فانه يطلى بها السفن ويدفن بها الجنود ويستصح بها الناس فقال لاهو حرام ۱۲ ابوداؤد ج ۲ ص ۱۳۷ فقط ۱۹ ربيع الثاني ۱۳۰۱ هـ امداد ج ۱ ص ۱۵

داداه بيمارى ده ، څخه چه كوم رضوبت وڅى دهغه پاکوالى اونه پاکوالى

تحقيق اويپه كوم رخت چه ده رضوبت ولگيږي په هڅى باندي نولمونڅ کولو حکم

سوال : (۸۷) داد دگرولوڅخه چه کومى اوبه بهيږي هغه پاکي دى او کنه داوبونه رته جوړيږي نولمونڅ کيږي اوکنه؟

جواب : وځي رد المختار عن المجتنبى الدم والقح والصديد وماء الجرح والنفطة وماء البثرة والندى والعين والاذن لعله سواء على الاصح ددينه څرگنده شوه چه داوبه ماتونکې دى، اوبه درمختارکې دى، و کذاكل ما يخرج منه موجيل وضوء او غسل مغلف، ددينه ټيکاره شوه چه داوبه نجسى دى، اوددې لپاره چه دامغلفه نجس دى ددي داغو نو وينخل واجب دى ۱- اومغلفه نجس ديوه درهم پورې معاف دى نوکه دغه داغ دخوريد ولامله ديوى رويى نه زيات نه وي نولمونڅ کيږي ۱۷ رمضان ۱۳۲۲ هـ امداد صفحه ۱ ج ۱

دلاصده رخت کومى مردارى څمکې باندي ايتوبل يامردار رخت سره تاوول

سوال : (۸۸) که يوه جامه پاکولولپاره وزويښل شى اودغه پاکه لمده کيږه په کومى ناپاکی جامى يابوجى ياڅمکې باندي کيښودى شى نو هغه پاکه کيږه پاکه ده اوکه ناپاکه؟

جواب : في الدر المختار لف ظاهري نجس مبتل بماء ان بحيث لو عصر قطرت نجس والا لا ولولف في مبتل بنحوبول ان ظهر ندواته واثره تنجس والا لدينه معلومه شوه چه هغه ناپاچه لباس پوزه کې وغیره که دعين دکوم نجاست څخه ناپاک وي نوددې دائر دراتلو څخه دغه پاک لباس

دا هغه صورت کې دے چه دزخم نه لازى شى اوبه بهيږي اوکيږي باندي ولگيږي، اوکه اوبه، نووغیره صرف دزخم په حوله باندي وي اولباس ورباندي خوڅوڅله ولگيږي تردى چه په لباس باندي خورى شى داناپاک نه اونه نى وينخل واجب دى ۱۲ محمد شفيق

ناپاکه کپری گنی نه ، اوکه هغه دعین نجاست نه ناپاکه نه وی بلکه دنایاکه اوبووغیره نه ناپاکه شوی وی نوکه دغه پاک لباس دزیبیلو نه په خاڅکو شوی وی نونایاکه کپری اوکنه نه ناپاکپری ۲ ذی الحجہ ۱۳۲۲ هـ امداد صفحه ۱ ج ۱

اصلاح وتصحيح الاغلاط خخه :

ددې لپاره چه په سوال کې لوند شوی پاک ده اووچ نجس ده اود پوښتونکې مقصد دادی چه که مبتل ظاهر په نجس غیرمبتل باندې کیښودی شی نو هغه پاک پاتې کپری اوکنه ناپاکه کپری ، اوبه خواب کې چه کوم فقهیه روایات نقل کړای شوی دی هغه ددې اوبه (برعکس) دی یعنی مبتل نجس دی او غیرمبتل ظاهر نوپه مذکورہ روایت کې نص نه دی شوی ، همدارنگه عنوان دخواب په ظاهره کې دسوال موافق ندی ، همدارنگه هغه کپره چه دنایاکو اوبو خخه نجسه شی هغه په نحوبول کې داخل دی خود خواب خخه معلومیږی چه هغه په نجس مبتل بالماء کې داخلولی شی ددې دلایلو خخه دعبارت تغیر هرومرو معلومیږی اود خواب تقریر پدې ډول پکارو ، ددې عبارت خخه مفهومیږی چه که پوزکې وغیره داوبو خخه بالکل لوند شوی نه وی ، نو کپره پاکه دی ، اوکه لوند شوی وی نوکه دومره لوند شوی وی چه په کپره باندې دومره لوندوالی راغلی دی چه هغه په زیبیلوسره خاڅی دغه مهال نونایاکه ده کته نوپاکه ده خکه چه دغه وخت پوزه کې وغیره نجس مبتل بالماء دی چه دهغې حکم دادی چه بحیث ان عصر ، تنجس والا ، لکن په دی تقریر هم دغه خواب مخدوش دی خکه په صفحه ۱۷۲ دشرح منیه کې راغلی دی وکدا (ای لایتنجس) لونشر الثوب المبلول الطاهر علی مکان یابس نجس فابتل منه لکن لم ینظهر عین النجاسة فی الثوب وکذا ان نام علی فراش نجس فغرق وابتل الفراش من غیره فانه ان لم یصب بلل الفراش بعد ابتلا له بالغرق جسده لایتنجس جسده وکذا اذا غسل رجله ومشی علی لبدن نجس فابتل اللبدن لایتنجس رجله وکذا ان علی ارض نجسة بعد ما غسل رجله فابتلت الارض من بلل رجله واسود وجه الارض ای بالنسبة الی اللون الاول لکن لم ینظهر اثر البلل المتصل بالارض فی رجله لم ینتجس رجله وجات صلوته بدون اعادۃ غسلها لعدم ظهور عین النجاسة فی جميع ذلك الخ ددې روایاتونه معلومیږی چه هرکله کوم مبلول ظاهر دنجس یابس سره ونښلی نو تر هغه وخته به دمبلول لوندوالی دنجس یابس سره یوځای کیږدوسره نجس نشی ، اونجس کیږدوسره ظاهرشی سره دوباره متعلق نه شی دغه وخته پورې

طاهر څیز نه نجس کپری ، اوترڅوچه همداسې وی نونجس گرځی ، برابرڅیره ده چه دزیبیلو نه وروسته خاڅکې تری راځی اوکنه ، اوبه بادشوی خواب کې دتقاطر اشراط مذکور دی ددې لامله مذکور خواب صحیح نه شو نو ددرمختار دروایت پریښودوسره دشرح منیه په روایتونو استدلال کول پکار و اود خواب تقریر داسې کیدل پکار و پوزکې وغیره دکپری خخه لمدی نه وی نو تر دغه وخته پورې پاک ده اوکه لمده شوی وی نوکه دومره لوندی شوی وی چه دهغې لوندوالی په کپره نه لگیږی نو دغه وخت هم پاک دی ، اوکه دومره لوندشی چه دهغې لوندوالی کپری ته رسیږی نونایاک شو ، اوکه پوزه کې وغیره هم لمده دی نوبیابه هرحال ناپاک دی هذاماعتدی والله اعلم بالصواب

تشبیه دخرطوم (پزی) خخه چه کومی اوبه شی دهغې حکم :

سوال : (۸۹) څه فرمائی ددین علماء پدې مسئله کې چه څوک په فیل باندې سوریږی اوفیل په گرځیدو کې دگرمی په سبب دپوزی په ذریعه دگیدی اوبه نقلولوسره خپل بدن باندې شیندی دادهغه عادت دی ، آیا دغه اوبه پاکې دی اوکنه - خکه دسورلی لباس باندې کم اوزیات غورځوی فقط .

جواب : ناپاکه دی فی العالمگیریه - لعاب الفیل نجس کلعب الفهدوالاسدا اذاصاب الثوب بخرومه پنجسه کذا فی فتاوی قاضی خان اه ۲۹ مطبع مصطفائی . والله اعلم وعلمه اتم ۷ رمضان ۱۳۲۱ هـ امداد ج ۱ ص ۸

دماهی صفراء نجس دی :

سوال : (۹۰) څه فرمائی پدې مسئله کې چه دماهی صفراء (زیره) پاک دی یانایاک ، دصفراء حکم شی په فقه کې دمتیازوبه شان لیکلی ، مگرد ماهی دمتیازوبه وجودکښی شبه ده اوکه وی هم نوداوبودڅاروی په سبب غالبانایاک به نه وی - دوهم داچه که دماهی صفراء په پاکو اجزاؤ کې شامله شی تیل شی ویستل شی نودماهییت بدلون په سبب اولری کولو دنجسه اجزاؤ لکه (دلیم اوسرطان بیړه) جانزدی اوکنه ؟

جواب: (۱) ناپاک فی الدرالمختار کره تعریضاً مع الحیاء والخصیة والغدق والمخانة والمراة والدم المسفوح والذکر وی رد المختار ذکر الشاة اتفاقاً لان الحكم لا یختلف فی غیرها من الماکولات اه .
(۲) جائزندی داد ماهیت بدلون ندی بلکه دیوه خاص ترکیب لامله ددی اجزاء لاسته راورل ، یا وروسته دمرکب کیدونه دمجوعه نجس غوری ترانه کول دی ، په خلاف دیبری چه هغه بالکل دیونوی خیزنه وروسته استحاله حادث کیبری، اودا کاره دیرینکاره دی . والله اعلم .
۲۹ رمضان ۱۳۲۱ هجری امداد صفحه ۸ ج ۱

۹۰. نمبر مسئلی تتمه داوولی صفی تخفه ۲۲۱

خلاصه: ۱. سوال : دپاکوالی یا نه پاکوالی دصفره (زیر) دماهی خخه (۲) جواز دلایسته راورلو دغور بود هغه نه
دشواب خلاصه: ددوارو سوالونو خخه ناپاک

تصاح: پاکوالی ، نه پاکوالی بل خه دی او حل او حرمت بل خه دی لکه خنکه چه حیوان مانی المولد لکه شمشتی او چنگنه پاک دی چه که وور وورشی او او بوکې او چول شی او به نه ناپاکه کیبری وضوء روادی ، مگر دهغوی دحرمت په خاطر اکل او شرب حرام دی . فلوتفتت فیه نحو ضفدع جازالوضوء به لاشربه لحرمة لحمه ۱۲ الدرالمختار ص ۱۹۱ . نودماهی دصفره دحرمت دثبوت دمنلوسره دهغه ناپاکې نه ثابتیبری کمالایخی که وویل شی چه مراد دسائل دپاکې او ناپاکې ، خخه حل او حرمت دی لهذا مولنا دهغه په عرض پوهیدلی خواب نی ورکړی ، وایم په مفتی باندې خواب دهغو الفاظو چه دسائل خخه حاصلیبری واجب دی نه دمراد خخه چه داقلبی کاردی دمفتی علم په هغه محیط ندی خصوصاً په خواب کې مفتی صاحب هم دناپاک لفظ ویلی دی که داسې وای نوبه حرام یا مکروه سره په نی تعبیر فرمایلی و تتمه اولی ۳۳۱

دکریف دپاکولو طریقته

سوال: (۹۱) دشامی صفحه ۲۲۱ جلد اول کې متنجس خوقسمه کریدی (۱) هغه چه دنجاست جذب پکې نه وی (۲) لېر جذب پکې وی (۳) دیر جذب وی دریم قسم دوه قسمه دی (نمبر ۱) زینبیل ممکن دی (دوم نمبر) زینبیل ممکن ندی که دیر جذب وی اوزینبیل ممکن نه وی نود امام محمد په نزد طهارت کومه طریقته نشته ، اود امام ابویوسف په نزد پاکیبری چه دری خلی پریمنخل

ددی مسئلی مزید تحقیق ددینه وروسته دنمبر ۹۰ مسئلی تتمه په عنوان کې راخی هلته دی وکتل شی ۱۲ محمد شفیع

اوج کرای شی لکه نوی ساعت وغیره سوال دادی چه کرسف په کس کې داخل دی اوددی دطهارت خه طریقته دی ، اودا وینا ممکن دی چه دازینبیل والاتشی کیدای او دیر جذب کوی ؟
جواب: کرسف ظاهرآ په دریم قسم کې بنکاری دادجامی وغیره په منزله کې اوزینبیل هم ممکن دی لکه چه بنکاره ده ۱۲ ذی الحجه ۱۳۳۳ هـ امداد ج ۱ ص ۸

دلاس دنایاک والی په صورت کې دلوتی وغیره نه داوبود راویستلو صورت

سوال: (۹۲) په لوی لوتی کې اوبه شته لکن ددینه داخستلو کوم خیز نشته او دده لاس نجس دی نوبه دغسی صورت کې خرنکه اودس وکړی اولمونخ وکړی دلماخه وخت تیریری آیاتیمم وکړی اولمونخ وکړی یانی قضا کړی ؟

جواب: که دوم سری هرجودوی هغه ته په ویلوسره دی اوبه راویاسی اولاس دی پریمنخی کنه نود دستمال په اچولوسره دبیرون راویاسی کومی اوبه ددی خخه وڅاخی ددینه دی یولاس ووینخی نو داسې دی وکړی ، یا که خوله په کبسی خاییده نو غرغره کولوسره دی لاسونه پریمنخی ، او که دایوهم ممکن نه وی نو پدې صورت کې تیمم کولوسره دی لمونخ وکړی اودهغه اعاده دی نه کوی . فی الدرالمختار ص ۱۱۶ ولولم یکنه الاغتراف بشی ویده نجستان تیمم وصلی ولم یعد : نور صورتونه په ردالمختار کې مذکور دی ۱۷ محرم ۱۲۳۴ هـ امداد صفحه ۹ ج ۱

په هسی کیبری دلونخ کولو حکم چه دظورمی بزخی نه زیاته نجسه وی

سوال: (۹۳) که دچادجامی خلورمی حصی خخه زیاته نجسه وی او اوبه وغیره نه پیدا کیبری چه پریمنخل شی پدې صورت کې لمونخ جائزده که روادی نویا وروسته دلماخه اعاده وکړی او کنه ؟

جواب: که دده سره ددینه پرته کومه پاکه جامه نشته نو پدې کې دی لمونخ وکړی او اعاده دی نه کوی . فی الدرالمختار شروط الصلوة ولو کان ربعه ۱ طاهر اصلی فیه حتماً اذالربع کالکل ۱۷۵ محرم ۱۳۳۴ هـ امداد صفحه ۹ ج ۱

هذا الجواب مبني على ماهو الظاهر من السؤال من كون النجس من الثوب اقل من النصف ووجه الاستدلال ان الظاهر منه على هذا التقدير اكثر من الربع لامحالة فتجب فيه الصلوة بالاولى وان كان المراد بكون النجس اكثر من الربع اعم فالجواب انه ان كان الظاهر منه بقدر الربع فتجب فيه الصلوة حتماً والا فان كان اقل من ربعه طاهر اذ انب الصلوة فيه وان كان الكحل نجس فان كانت نجاسة عارضة بنحو بول وغیره ندب صلوة فيه ايضا وان كانت اصلية يصلی عرباناً حتماً كما يظهر من الدرالمختار والسامی ۱۲ نوب ، داتغیر دتصحیح الاغلاط صفحه ۳ خخه اخستل شوی دی

په ولایتی رنگ باندی درنگ شوی کپری حکم :

سوال: (۹۴) فقهاء په ډیروخیونوکې نجس شیان داستهلاک په خاطر ظاهر گڼلی دی لکه صابون اوبه کاه گل کې که بوس بدبویه (متعفن) شول او خوشانی، حتی چه په درمختار کې نی تردی لیکلی چه په اوبو اوخته کې هر څیز ظاهرېری مرکب دهغې تابع وی، اگرکه صاحب فتح ددې خلاف ته ترجیح ورکړی ده مگر په هر حال دامستله دگنجایش قابل دی، نونن صبابه ولایتی رنگونوکې علی الاغلب ساده رنگ شاملیږی، که گنجائش راویستل شی نوڅنگه دی؟ د خوشایوڅخه خود دی حالت لوی نده اوعموم بلوی ددې مقتضی ده چه ولایتی کپری چه څومره راخی ټول په دغه رنگونوکې رنگی وی، دټولووینځلونه وروسته استعمالول علی الخصوص په ژمی کې دخامو کپری استعمال مشکل دی، خصوصاً امام صاحب په مذهب هم گنجایش شته ځکه الکول د انگوروشرابوڅخه نه جوړیږی، اودامام محمد مذهب اگرکې مفتی به ده خوددې لپاره په هغه فتوی ورکول کپری چه خلک پرهیزوکړی نود همدې لامله شریاً خوبصیح ده او استعمالا دبحث وړ ده دحدیثونونه هم حرمت ثابت دی نه نجاست، باقی دعموم بلوی دغه حالت ده چه پرهیزمشکل دی حتی چه څرمن چه په پوښونوکې لگیږی چه دقرآن مجیدپورې ددینه محفوظ ندی پاتی شوی؟

جواب: دفقهاء دتصریحاتوڅخه څرگندیږی چه دحقیقت بدلون مطهرده خودوصف بدلون پاکونکې ندی ردالمحتار ج ۱ ص ۲۳۵. نو دینه دحقیقت بدلون ویل مشکل ښکاری بل هوکالدیس لانه عصر حمدبالطبخ ردالمحتارص مذکور اوبه صفحه ۳۳۵ هغه کې دی مایستقطرمین دردی الخمرهو المسمی بالعرقی فی ولایة الروم نجس حرام کسانراصناف الخمرآه. نوالکول سره معلومه شوه اوس پاتی شو مرکب، نوددرمختاریه دی جزیه کې ډیری څیری دی، او صحیح نجاست ده اودا ضرورت ده نوچه کله دا شته ده چه تحرز نشی کیدای اودامفقود ده درالمختار صفحه ۳۳۴- کې دی چه لواصیه بلا قصدالخ یاکوم ضروری شی پرته لدینه نشی جوړیدای ردالمختار صفحه ۳۲۱ کې راغلی دی: بخلاف السرقین اذا جعل فی الطین للتظنن لاینجس لان فیہ ضرورة لانه لا یتهیبالابه حلیة البتة دغه خبر چه داداشریه منهیه وڅخه نشی جوړیدای دگنجایش ځای دی که ثابت کړای شو تحقیق د وکړای شی یکم ربیع الثانی ۱۳۲۴هـ امداد الفتاوی ص ۱۰۱ ج ۱

سوال مربوط دذکر شوی جواب (۹۵)

دالکولونسبت داكثرانواودداكثری کتابونوڅخه چه ترکومه تحقیق شوی دادی چه دشرابوڅخه جوړیږی همدارنگه پدې عموم بلوی کې دخوشایو څخه خودرجی زاید دی، ادنی امردادی چه دهرتعلیم والاجیب کې څه ناڅه کاغذ اوخطونه وی چه عمومادانگریزی رڼانی څخه لیکل شوی وی اوبه پوسته خانه کې دښارنوم لیکل کپری هغه خوعموما انگریزی رڼانی وی بلکه داسې رڼانی هم دولایتی رنجوڅخه جوړیږی چه حال نی دنورو رنگونوبه شان دی، هغه کتابونه چه په مطبعه کې چاپیږی اوس عمومابه ولایتی رڼانی سره چاپ کپری اوس ترکومی چه پوهیږیویوه مطبعه،والاد داسې رڼانی نه کتاب نه چاپوی پدې ټولو کښی احتیاط ډیرزیادسخت دی هونوخوشایوکې هم احتیاط ممکن دی مکان پوخ پلستریاخام پلسترکړی اویدې طرف یوشان توجه گرځول ممکن دی دخوشایوفاندی یوازی دادی چه دکاه گل (اخیو، لیو) نه وروسته دچری والی څخه بندوی. ممکن دی چه په دی څیری والی کې خټه راووخی ددې په هکله په درمختارکې راغلی دی لانه لایتهبالابه، اوڅرگنده ده چه نن صبارنگ دولایتی رنگ نه بغیرسته سخته ده غرض داچه ابتلاء خودرجی دخوشایوڅخه زیاته ده اوضرورت ددینه څه کم ندی فقهادنجسویوسویه هکله تصریح کړیدی چه کله بدبویه کیدوسره په اخیرکې یوځای شی نودحقیقت انقلاب به منل کپری ددینه هم ددې حالت کم ندی که پدې باندې نظر واچول شی نوممكن ده، غرض دا چه په هرصورت کښی ددې په هکله ښه په اسانی معلومیږی؟

جواب: دحقیقت بدلون خوتراوسه ځمابه زړه ندی لگیدلی البتة ضرورت اوعموم بلوی په رښتیا معلومیږی، اوداشریه منهیه ونه نه جوړیدل دگنجایش محل جوړیدودامخکې هم عرض کړای شو، والله اعلم امداد صفحه ۱۱۱ ج ۱.

په ناپاک رنگ باندی درنگ شوی جامی حکم :

سوال: (۹۶) که به نیل کې پلیته جامی ته غویه ورکول شی اودهغې نه وروسته پاکې جامی ته غویه ورکول شی، هغه څرنگه پاکه کیدای شی؟ فقط په دری ځله پریمنخلوسره یازیات؟
جواب: دومره ووینځل شی چه اوبه بی رنگه لاری شی. (تمه خامه صفحه ۲۴۷)

دشیدو او غوریو د پاکولو طریقہ :

سوال: (۹۷) په ترکیب الصلاة کې ئی لیکلی دی چه که شیدی یا غوری ناپاکه شی نو هغه کې درى حصی او به یوخای کولوسره په اورباندي پخول شروع کری کله چه ټولی او به وسوریری یوازی شیدی او غوری پاتې شی نو پاک شول دهغه استعمال درست وکړی ؟

جواب: فی الدر المختار ویظهر لېن وعسل ودبس ودهن یغلی ثلاثاوی رد اختار عن الدر ولوتجسس العسل فیهوان یصب فیہ ماء بقدره فیغلی حتی یعودالی مکانه والدهن یصب علیه الماء فیغلی فیعلموالدهن الماء فیرفع بشینی هکذالک مرات آ هـ وهذا عندای یوسف خلافا لعمدوهو اوسع وعلیه الفتوی ج ۱ ص ۳۴۵ . ددی روایت نه معلومه شوه چه په دی طریقہ پاکیری _ فقط والله تعالی اعلم . ۷ ربیع الثانی ۱۳۲۵ هـ امداد اض ۱۳ ج ۱

دیوکس پاکي کپري بل کس استعمالوی شی

سوال: (۹۸) دنایا کو کپرو د پاکوالی لپاره فقهاؤ د نچور لپاره دومره قدری شرط لگولی چه دطاعت څخه زانندنه وی تردی پوری که ددینه زانددت و الاظهار نه کپري دامسئله ډیره مشکله ده لازم گرځی چه وینخل شوی کپره کی دوهم مونځ نه کپري

جواب: فی الدر المختار ویظهر محل غیرهای غیر مریه بغلیه کُن غاسل لومکلفاوالا فمستعمل طهارة محلهاالی قوله طهر بالنسبة الیه دون ذلك الغیرو فی رد اختار لان کل احد مکلف بقدرته ووسعیه ولا یکلف ان یطلب من هواقوی لیعصر ثوبه . دټولو عبارتونو څخه معلومه شوه چه که داستعمالونکي غالب گمان دزوال دنجاست وی ددی په حق کې هم پاکه ده ، او که نه وه خو غاسل خپل پوره قوت خرڅ کری دی نو د غاسل په حق کې پاکه ده او داستعمالونکي په حق کې ۱- پاکه نده ، اولدی کبله چه دغه صورت کم دی لهدا کوم مشکل نه لازمیری والله اعلم ۲ رجب ۱۳۲۵ هـ امداد صفحه ۱۴ ج ۱

۱- در مختار ټول عبارت دادي لان کل احد مکلف بقدرته ووسعیه ولا یکلف ان یطلب من هواقوی لیعصر ثوبه شرح المنیة قال فی البحر خصوصاً علی قول ابی حنیفة ان قدرة الغیر غیر معتبر علیه التوی اه ددی عبارت څخه معلومه شوه چه دامام صاحب مذهب دادے چه دبل قدرت ته اصلا اعتبار نشته ، نه د غاسل په حق کې اونه دمستعمل په حق کې کما یدل علیه قوله خصوصاً واداهم معلومه شوه چه مفتی به قول دامام دے نو د نتیجه راووته چه کوم مکلف غاسل په خپل پوره قوت سره دزیبني نو هغه علی الاطلاق پاکیری والله اعلم التصحیح الاخلاط صفحه ۵

په لوبنی باندي دسپی دپس خوردی پاکولو طریقہ :

سوال: (۹۹) ددین علماء او مفتیان دشرع متین څه فرمائی چه دسپی پس خوردی باندي لوبنی ددری ځلی پرینخلوسره پاکیری د فقه د کتابونو په موجب لکه چه یوسنددي کبني داهم ده چه علامه ابن عدی په کامل کې دابوهریره څخه مرفوع روایت کری دی چه کله سپی دچاپه لوبنی کې خوله ووهی نو پاکارده چه هغه تشه کری اودری ځلی ئی پرینخی نودسائل مقصد دادی چه دمس ، نقری اونورولوبنی اودختو اولرگیولوبنی اوچینائی لوبنی ټول قسمونه دلوبنوپه دری ځله وینخلوکي داخل دی او پاکیری اوکنه یاڅه فرق اوتفصیل په هغوکي شته ؟ بینواو توجروا .

جواب: په کوم لوبنی کبني چه نجاست جذب نه وی هغه یوازی په دری ځل وینخلوباندي پاکیری او کوم لوبنی کبني چه جذبیری لکه دختی نوی لوبنی اودهغوبه شان هغه دمفتی به قول پراساس دری ځل وینخلواو هرځل وچولوسره پاکیری . اودوچولو څخه مقصد داده چه داویو څښدل ودریری (وقدرت تثلیث جفاف ای انقطاع تقاطر فی غیره منعصر لای شرب النجاسة والایقلعهادر مختار وان علم شربه کالحدف الجدید المدیوغ بدهن نجس والحنطة المنفخة بالنجس فعند محمد لا یظهر ابدأوعندای یوسف ینقطع فی الماء ثلاثاویجفف کل مرة والاول اقیس والثانی اوسع اه ویه یفتی در ۱۲ شامی جلد اول ص ۲۲۱ والله اعلم ۲۴ سوال ۱۳۰۴ هـ امداد الفتاوی صفحه ۱۵ ج ۱

دکرسف لرونکي ټوټی دپاکولو طریقہ او دورو مانو مانو متیازو حکم :

سوال: (۱۰۰) څه فرمائی ددین علماء چه په بالنیت ، پرستن باندي غلیظه نجاست ولویری ، نود کرسف راویستل او پاکول شرط دی یا څنگه ؟ اود صبی اوصببي په متیازوکي درضاعت په مودی کې طهارت دبالغینود متیازوپه شان کول په کاردی او که څه فرق شته ؟

جواب: دکرسف ویستل شرط نه دی ، بلکه دکرسف سره دری ځله وینخل کافی دی ، اوزیبینل بالکل ضروری ندی که مشکل ؤ . بلکه دری ځله او به بهول او هرځل څاڅکي دریدل کافی دی ، او که زیبینل مشکل نه وی نودری ځل نچور کول پاکار دی . وقدر بغسل وعصر ثلاثا فیما یعصر وبتلیث جفاف ای انقطاع تقاطر فی غیره ای غیر معصر در مختار قوله ای غیر معصر ای بان تعدل عصره کالخراف اوتعصر کالسیاط افاده فی شرح النیة رد اختار .

دوم سوال شواب دصبي اوصبي متيازى غليظه نجاست دى، اگر كه شوى سكي، و بول غير ماکول و لومن صغير لم يطعم، در مختار، او د غلام دبول دنضح بول حديشونه محمول دى په شديد تكليف پريښود وياندي نه په طهارت يا نجاست خفيفه باندي كفاي محله، والله اعلم امداد ص ۱۶ ج ۱.

دغير ماکول اللحم شيدو (پي) حکم:

سوال: (۱۰۱) دغير ماکول اللحم شيدى (پي) نجس يا غليظه نجاست دى يا پاكي دى؟ بينوا توجروا؟

جواب: پرته دخنزيره نوردتولو خاړو يوبى پاكي دى اگر كه حلالى نه وي نو دحرام خاړوى شيدى خښل به حلالى نه وي. كذا فى الدر المختار قبيل فصل البير فقط.

دترجيح الراجح خلور من هصى (۷۹) صفحى شته:

تتمه اولى ص ۳، بغير دخنزيره دتولو خاړو يوبى پاكي دى الخ اگر كه مسئله مختلف فيه ده مگر ترجيح صريح په قول ناپاكي دى. ولبن الميتة والفتحها عندى حيفة وقال الجسة وهو الاظهر الخ ۱۲ نفع المفتى از مواهب الرحمن دمذهب جزئيات په ناپاكي باندي تصريح لرى لبن الاتان نجس فى ظاهر الرواية ۱۲ نفع بيض مالا يوكل لحمه اذا نكسر على ثوب انسان فقيل نجس اعتبار اللحم مالا يوكل لینه ۱۲ ترجيح صاحب الدر المختار ماخوذ از تقدم ملتقى صريح نده و قول شامى وانه لا خلاف فى اللبن الخ غير مسلم دى قال فى التحرير المختار حاشية شامى قوله وان لا خلاف فى اللبن الخ نص على الخلاف فى البحر فى اللبن كالا نفعة ۱۲، خصوصاً په پاكي اونا پاكي كې احتياط دناپاكي په حكم كې دى دپنځم ترجيح ص ۱۵۰ در تحقيق طهارت و نجاست حيوانات غير ماکول اللحم.

سوال: (۱۰۲) په صفحه ۳ دتمه ثانيه دامداد الفتاوى باندي بهي ليكلى دى چه بغير دخنزيره دنوروتولو خاړو يوبى پاكي دى اودغه مضمون بهي ددر مختار خخه نقل فرمايلى دى ددر مختار په عبارت كې ددې مضمون تصريح نشته دى اگر كه ددې معنى موهم هرومروده خود مراقى الفلاح په عبارت كې ددې تصريح شته چه دغير ماکول اللحم خاړو يوبى (شيدى) نجسى دى، لكه چه دمراقى سره له طحاوى ص ۱۹ باندي راغلى دى لتولد لعابها من

لحمها و هو نجس كلبنها ددي لامله دجناب عالى خدمت كې گذارش دى چه دغير ماکول اللحم خاړو يوبى (پي) شيدى نجسى دى او كنه؟

جواب: صريح په ضمنى مقدم دى لهذا ترجيح نجاست ته دى ۹۱ جمادى الاخرى ۱۳۴۳ هـ.

مردار او هرام خاړوى په غورويو كې سوخولوسره غورناپاكييرى او كنه؟

سوال: (۱۰۳) چه غورويو كې يو حرام خاړوى لكه موربک، مېړه، اونور سوخيدلوسره خاړوى كړاى شونوددې غورويو خرخول، اخستل كول او په هغه باندي مالش كول بغير دوينخولومونخ كول درست دى او كنه بينوا توجروا؟

جواب: فى الدر المختار ونجيز بيع الدهن المتنجس والانفعا به فى غير الاكل بخلاف الودك وفى رد مختار قوله فى غير الاكل كالا ستصباح والدباغة وغيرهما بن ملك ج ۴ ص ۱۸۶، ددې روايت خخه معلومه شوه چه ددې غورويو خرخول او اخستل صحيح دى، اود ضرورت لپاره مالش هم روا دى مگر بغير دوينخولومونخ صحيح ندى. ۲۷ رجب ۱۳۲۷ هـ تتمه اولى امداد الفتاوى ص ۳.

دترجيح الراجح خلور من هصى صفحى ۷۹ شته:

تتمه جلد ۱ ص ۳۰ عنوان دمستلى مردار حرام خاړوى په غورويو كې سوخيدلوسره غورنه مردار يوبى ۱۲ الصواب: مردار يوبى لكه چه په ص ۲ كې مصرح دى

وينى واآ سكاره په غورويو كې سوزولوسره ددغو غورويو حکم:

سوال: (۱۰۴) يوه وينى والاسمسار دكلمو وغيره سره دکنجدو په غورويو كې ښه سوزولوسره سكاره وگرخول شى نودغه غورويو پاكي دى او كنه؟

جواب: ندى تتمه اولى صفحه ۷.

دهلال خاړوى سوزول شوى غورويو حکم:

سوال: (۱۰۵) كوم خاړوى چه حلال وي هغه كه دكلمو وغيره سره داسې وكړى نو غورويو پاكي پاتې كيږي او كنه؟

جواب: نه كيږي، تتمه اولى صفحه ۷.

دفرج لوندوالى حکم

سوال: (١٠٦) دا کثرو بښوځو در حمو نوڅه سپين لوندوالى هميشه بهيږي آيا هغه پاکې دى او کته ؟ او داخراج په حالت کې لمونځ جاتړدى او کته ، داخراج په حالت کې خواودس نه ساقطيږي ؟

جواب: دلته درى مواقع دى او هرځاى کې درطوبت حکم بييل دى ، يوه موقع دفرج داخراج دى ددې رطوبت په حقيقت کې خولى (عرق) دى او هغه بڼکاره دى ، او يوه موقع دداخلى فرج باطن دى يعنى ددينه وړاندې دى يعنى رحم ، ددې رطوبت مڼى ياد مڼى په قسم دى او هغه نجس دى او يوه موقع خپله دفرج داخل دى ددې په رطوبت کې تردد دى چه هغه خولى (عرق) دى او که مڼى دمدى لامله ددې په نجاست کې اختلاف دى او احتياط دپته په نجس ويلوکې دى او ان کان الاقوى دليلاً هو الطهارة لان هذا اغل ليس بمعدن للنجاسة ولا الرطوبة هذان الرحم وانما هي اخرة محبسة صارت ماء بالاحتقان فهى كالعرق ومن ثم ابيح الوطى في هذا الغل والالم يبح لكونه موضع الاذى كحالة الحيض نومذکوره رطوبت دسوال ددوم قسم څخه دى دهمدى لامله نجس دى البته که محقق شى چه اول قسم دى نوظاهر دى يادريم قسم دى نواحتياطاً نجس دى ، او کوم چه نجس دى داودس ماتونکې هم دى ، البته که هروخت جارى وي دهغه حکم دمعذوره به شان دى ، فى الدرالمختار اى برطوبة الفرج فيكون مفرعاً على قولهما بنجاستها واماعنده فهى طاهرة كسائر رطوبات البدن جوهره وفي ردالمحتار قوله برطوبة الفرج الخارج طاهرة اتفاقاً وفي منهاج الامام النووى رطوبة الفرج ليس بنجسة فى الاصح قال ابن حجرى شرحه وهى ماء ابيض متردد بين الابيض والعرق يخرج من باطن الفرج الذى لايجب غسله بخلاف مايجزى ممايجب غسله فانه طاهر قطعاً ومن وراء باطن الفرج فانه نجس قطعاً ككل خارج من الباطن كالماء الخارج مع الولد اوقيله اه ج ١ ص ٣٢٢

سوال: (١٠٧) دددين علماء څه فرمايې چه دښوځو در حمو نوڅه چه کوم لوندوالى څڅيږي هغه ماتونکې داودس دى او کته ؟

جواب: فى الدرالمختار اى برطوبة الفرج فيكون مفرعاً على قولهما بنجاستها واماعنده فهى طاهرة كسائر رطوبات البدن جوهره وفي ردالمحتار قوله برطوبة الفرج اى الداخلى بدليل قوله اوج وامارطوبة الفرج الخارج طاهرة اتفاقاً وفي منهاج الامام النووى رطوبة الفرج ليست بنجسة فى الاصح قال ابن حجرى شرحه وهى ماء ابيض متردد بين المذى والعرق يخرج من باطن الفرج الذى لايجب غسله بخلاف مايجزى ممايجب غسله فانه طاهر قطعاً ومن وراء باطن الفرج فانه نجس قطعاً ككل خارج من الباطن كالماء الخارج مع الولد اوقيله اه ج ١ ص ٣٢٢

ددې روايت څخه معلومه شوه چه دلته درى مواقع دى (١) بيرون فرج چه وينځل يې په غسل کې فرض دى ددې رطوبت پاک دى ، (٢) دننه فرج چه وينځل يې په غسل کې فرض ندى ددې په لوندوالى کې اختلاف دى او احتياط په نجاست کې دى (٣) نه فرج داخل ونه فرج خارج بلکه دفرج داخل به هم تجاوز کونکې ددې لوندوالى نجس دى ١٢ ذى القعدة ١٣٣١ هـ تنه ثانيه صفحه ٩٤

سوال: (١٠٨) دڅينونښوڅخه چه کوم سپين والى په اکثروختونوکې راځي دپاک دى او که ناپاک او دس ددينه ماتيدونکې دى او کته ؟

جواب: فى الدرالمختار رطوبة الفرج طاهرة خلافاً لها وفي ردالمحتار تحت قوله رطوبة الفرج طاهرة مانصه ولذا نقل فى التاتار خانية ان رطوبة الولد عند الولادة طاهرة وكذا السخلة اذا خرجت من امها وكذا البيضة فلا يتنجس بها التوب والماء اذا وقعت فيه لكن يكره التوضى به للاختلاف وكذا الانفحة هو المختار ج ١ ص ٣٢١ ددينه واضح شوه چه پدې مسئله کې اختلاف شته ، مگر دامام صاحب دمذهب كيدويه سبب اود دى زمانى دضرورت كيدويه خاطر هم ترجيح دپته دى چه هغه پاک دى او ددينه اودس هم نه ماتيري ١٢ شوال ٢٤ هـ تنه رابعه ٥٧

دترجيح خامس او تحقيق او تفصيل در رطوبت فرج څخه:

په امداد الفتاوى څلورمه حصه کې نوشته شوى مسئله په ٢٧ تاريخ دشوال كال ١٣٣٤ هـ کې چه کومه رساله دالامداد له بابت دمحررم ٣٥ هـ کې دفرج در رطوبت دظهارت متعلق يو خواب شائع شوى ؤؤ ليکل شوى دى په دى باندي لاتدنى خط ديوصاحب علم راغى ، بله دومه مسئله چه په هغى کې ظاهراً جمهور مخالفت لازميري دى باندي غور کولو سره داشاعت اصلاح ضرورى ده او هغه داده چه په مذکوره پارچه صفحه ٣٤ کې چه دفرج داخراج دسپين والى چه کوم سوال دى

ددينه مراد هغه سپينوالى دى چه په مرض د سيلان الرحم كې بيرون راوځي ، لكه چه نارينه وټه چه د جريان مرض وى كوم ته چه د اطباق و افقها . په اصطلاح كې ودى ويل كيرى د ابالاتفاق نجس اود اودوس ماتونكي دى اوتاسو چه كوم عبارت د درمختار ددي سوال په خواب كې فرمايلى دى په (٣٥) كې دلته هغه رطوبت مراد دى چه په فرج باندي هروخت موجود وى لكه څنگه چه دانسان په شونډو په همدې ترتيب په سپين گل اودولدي په څرمن چه كوم رطوبت موجود وى هغه پاك دى فتغايرا

ددې خواب ددې ضايمه داليلك شوى دى :

فى شرح الاسباب والعلامات بحث سيلان الرحم انه قد يعرض للنساء ان يسيل من ارجامهن دائماً رطوبات ورماعرض من سيلان المنى كما يعرض للرجال وتلك الرطوبات اما يكون تولدها فى الرحم نفسه اذا ضعفت القوة الغذائية التى فيها واما فصول تصل اليها من جميع البدن على جهة الاستفراغ والتنقية وفيه ويستدل على المنى بلونه فى البياض وقوامه فى يسير الغلظ وعدم العفونة الى قوله فلذلك يكون (اى المنى السائل) خالياً من العفونة بخلاف الرطوبات الفضلية التى تصرف فيها الحرارة الغريبة الى قوله واما سيلان المنى فقد ذكر اقسامه وفيه قيل ذلك فى تعريف الودى وهورطوبة لرجة تسيل فى مجرى البول عند ارادته (اى البول) الى قوله وهى اذا كثرت غلظت وسالت بعد البول ايضاً وفيه اما سيلان المنى وخروجه من غير ارادة اى من غير مزاوله جماع فيكون اما لكثرة المنى لقله الجماع وكثرة تناول مولدات المنى واما لحدّة المنى وحرافته واما لاسترخاء اوعية المنى وبردمزاجها وضعف قوتها الماسكة واما لتشنج وتعدد يعرض لعضل اوعية المنى واما لضعف الكلية وذربان شحمهاى شدة الشهوة او كثرة الجماع واما لفكر فى الجماع او سماع من حديثه او ملخصاً وفي رد المختار على قول الدر المختار ان رطوبة الفرج طاهرة عنده او مانصه اى الداخلى اما الخارج فرطوبته طاهرة باتفاق الى قوله فرطوبته كرتوبه والانف والعرق الخارج من البدن ص ١٧٢ ج ١ ددي عبارتونه لاندنى كارونه مستفاد شول :

(١) كوم لوندوالى چه اكثر ادرحم څخه بهيگى كوم چه اصل سائل بهي پوښتنه كړى ده لكه چه په سوال كې لفظ اكثر تصريح دى هغه ودى ندى همغه شان چه دودى تعريف مذكور فى العبارة الطبية المذكورة نه معلوم شو

(٢) هغه لوندوالى منى هم ندى څكه چه د منى سيلان د داسې اسيا بوڅخه وى چه كله كله عارض او پښيرى لكه چه ددى مذكوره اسباب دى فى العبارة الطبية المذكورة ، نه معلوم شو اوددي مسئوله رطوبت سيلان اكثر اوى

(٣) نوچه نه هغه ودى دى اونه منى اوسائله رطوبت دى ، نوپيا دغه دى چه پدي عبارت كې ذكر شوى دى ، قديعرض للنساء ان يسيل من ارجامهن دائماً رطوبات ، اوددائما څخه مراد همدا دى چه دهغې تعبير اصل سائل په عنوان د اكثر سره كړى لكه چه ظاهر دى اودار رطوبت هغه هم ندى چه سائل دهغه تشبيهه دانسان دشونډوسره وركړى څكه چه داخوبالاتفاق ظاهر دى لكه چه په عبارت فقهيه مذكوره مصرح دى ، نوديته محل اختلاف څنگه ويل كيدى شى ؟ نوهركله چه نه ودى دى همغه شان دروستنى سايل شهبه وه اونه منى دى اودمذى نه كيدل خو ظاهر دى نوددي دنجس كيدو لپاره دودى اومنى نجس والى څوكافى ندى ، كوم دوم مستقل دليل غواړي اونه هغه رطوبت دى ، كوم رطوبت چه دخولى په حكم كې دى چه په اتفاق سره طاهر دى نوداسې رطوبت معائنه للودى والمنى والمذى والشبهة باللغاب كې امام صاحب اوصاحبينو مختلف دى اوبه طريقه د ابتلاء سره په اصل خواب كې قول په طهارة باندي فتوى وركول شوى په كوم چه دوم سائل ددي دودى كيدويه اساس شبه وكړه ، نوهركله چه برنى تقرير كې ددي منهدم والى ثابت شونډشبهى نشتوالى هم ښكاره شو

تنبیه : د اصل خواب په وخت د طب نه پوهيدويه سبب دا حق ذهن ددي تفصيل څخه خالى وو ، بيا وروسته تردد د دوم سوال وشونډيوه ميلمه دوست په پته راكولوسره د شرح اسباب په طرف مى رجوع وكوله ، نوداپورتنى تحقيق په ذهن كې راغى ددي لامله چه په طب كې دنه مهارت نقص اوس هم په ما كې باقى دى دنوروعلم او په خواب باندي دى نظرو كړاى شى كوم چه صحيح جواب ثابت شى په هغه دى عمل وكړاى شى . ٢٠ ربيع الاول ١٣٣٥ هـ

دپښتنى ترجيح ص ٨٨ په تحقيق د ملا محمد داود اوس

په رطوبت د فرج سره دهغه د ظهارت په صورت كې

يوه لفافه راغله چه په هغى كې څما ديو خواب نقل اودهغه په خلاف دوم خواب نوشته ولاندنى شته

سوال : (١٠٩) ځينوپښخونه چه كوم سپين والى اكثر وخت راروان وى هغه پاك دى يا ناپاك دى اوددينه اودس ماتيرى اوكنه ؟

جواب : في الدر المختار رطوبة الفرج طاهرة خلافاً لما في رد المحتار تحت قوله رطوبة الفرج طاهرة مانصه ولذا نقل في التاتارخانية ان رطوبة الولد عند الولادة طاهرة وكذا السخلة اذا خرجت من امها وكذا البيضة فلان نجس لها التوب والاماء اذا وقعت فيه لكن يكره التوضي به للاختلاف وكذا الانفة هو المختار الخ ج ١ ص ٣٢١، ددینه خرگنده شوه چه پدی مسئله كې اختلاف دى خود امام صاحب دمذهب كيدويه سبب هم اودى زمانه كې ضرورت كيدويه سبب هم هغه ته ترجيح دى چه هغه پاك دى او اودس هم نه ساتيږي.

سوال : (١١٠) ماقولكم دام فضلكم في رطوبة الفرج الداخل هل هي طاهرة ام لا وعلى الاول فلخرجت من الداخل هل ينتقض بها الوضوء ام لا؟

جواب : رطوبة الفرج الداخل طاهرة عند الامام لكن ينتقض بها الوضوء لو خرجت منه في الوقاية وناقضه اى الوضوء ماخرج من السيلين او من غيره ان كان نجس اى شرح الوقاية قوله ان كان نجس متعلق بقوله او من غيره في عمدة الرعاية لا بقوله ماخرج من السيلين فان الخارج من السيلين ناقض من غير تقييد ولى البحر الرائق شرح كثر البدائق تحت قوله لا خروج دودة من جرح بعد كلام ان الدودة حيوان وهو طاهر في الاصل والشئ الطاهر اذا خرج من السيلين نقض الوضوء كالريح بخلاف غير السيلين كالدمع والعرق وفي منية المصلى وشرحه الكبيرى ان كانت اى المرأة احتشت اى الكرسي في الفرج الخارج فابل داخل الحشو انتقض وضوءها سواء نفذ البلبل الى خارج الحشو ولم ينفذ للتيقن باخروج من الفرج الداخل وهو المعبرى الانتقاض لان الفرج الخارج بوزلة القلفة فكما ينتقض بما يخرج من قصبه الذكر اى القلفة كذلك بما يخرج من الفرج الداخل الى الفرج الخارج وان لم يخرج من الخارج واما اذا احتشت في الفرج ان لم ينجس بل نفذ البلبل الى خارجه اى الحشو انتقض الوضوء والاى وان لم ينفذ الى خارج فلا ينتقض كما في حشوا لاجليل الخ ومن ههنا وضع الحجاب والله تعالى العم بالصواب،

دلته مولوى حبيب احمد صاحب ضمايه استفسار ياندي هغه دغه خواب وليكه :

دجناب عالی فتوی دعدم انتقاض درطوبه الفرج درطوبت مذکورہ دطهارت په صورت کې بالکل صحیح دی اودمولوی صاحب محمد امین خواب صحیح ندی، ددی تفصیل دادی چه

ليکه ځنگه چه دخروج من غير السيلين په صورت کې دانتقاض طهارت لپاره دخارج نجاست ضرورى ده همداسې دخروج من السيلين په صورت کې هم ضرورى ده، اوددی دليل دادی چه دريخ قبل غير مفضاة غير ناقض كيدومتعلق شرح منيه ليكلي دى الذى عول عليه قاضى خان وغيره ان الخلاف انما هو في الخارجة من قبل المفضاة ولا خلاف في عدم النقض في غيرها لانها غير منبعثة عن محل النجاسة كذا في الهداية وهو يشير الى ان الريح نفسها ليست بنجسة وانما نجس لمرورها على محل النجاسة ددینه معلومه شوه چه دخارج من السيلين لپاره هم نجس والى ضرورى دى خواه بنفسه هو كالبول والغائط بالغيره هو كالريح المستع للنجاسة وعلل صاحب مراقى الفلاح عدم الانتقاض بريح القبل بقوله لانه اختلاف لا ریح وان كان ریحاً فلان نجاسة فيه وريح الدبر ناقضة لمرورها بالنجاسة كذا في السعاية اويه سعاه كې دى علل في البدائع كون الدودة ناقضة بالنجاسة لتولدها من النجاسة وذكر الاسيحي ان فيه طريقين احدهما ما ذكرنا واثباتها ان الناقض ما عليها واختره الزيلعي كذا في السعاية داروايتونه نص دى په اشتراط نجاست باندي همدارنگه په سعاه كې دى، ان كانت اى الدودة من قبل المرأة ففيه اختلاف المشايخ فالذين قالوا بيقض الريح الخارجة من القبل قالوا بيقضها ومن لم يقل به لم يقل به والخارجة من الذكر ناقضة كذا في الذخيرة والخلاصة وفي التاتارخانية الدودة اذا خرجت من قبل المرأة فعلى الاقوال التي ذكرنااه ددینه هم ضرورت داشترط ثابت دى اويه شرح منيه كې دى، وكذا الدودة والحصاة اذا خرجت من احدهذين الموضعين اى الدبر والقيل فعليه الوضوء لاستتباع الرطوبة وهي حدث في السيلين وان قلت بخلاف الخ د هغه نه هم اشتراط ثابت دى لانه قال لاستتباع الرطوبة اذ لو كان الخروج مطلقا ناقضاً محتج الى التعليل المذكور عناية كې دى ان قلت الكلية (اى ماخرج من السيلين ناقض) منتقضة بالريح الخارجة من الذكر والقيل فان الوضوء لا ينتقض به في اصح الروايتين اجيب بانه خصوص من العموم لان الريح لا تبعث من الذكر وانما هو اختلاف والقيل محل الوطى وليس فيه نجاسة ينجس الريح بالمرور عليها وهو في نفسه طاهر عند المصنف انتهى، ددی ټولو تنصيصاتونه ثابتته ده چه په سيلين كې هم دغير سيلين په شان خروج نجس شرط دى هركله چه دامعلومه شوه نودرطوبت فرج دطاهر والى په تقدير كې انتقاض دوضوء كومه معنى نشي درلودلاى هغه روايت چه مولوی صاحب دغنيه څخه پيش

کرمی نوددی متعلق ویل کپیری چه هغه مینى دی درطوبت دنجاست په قول کمايدل عليه دليله المذكور بقوله لاستتباع رطوبة نوددی څخه استدلال نشی کيدای اوبه البحر الرائق کې چه کوم عبارت دی الشئ الطاهر اذا خرج من السيلين نقض الوضوء كالريح دی عبارت کې دطاهر څخه مراد ظاهر لذاته نجس لغيره دی نه چه طاهر مطلقا همغه شان چه د عبارت مذکوره نه ظاهر دی عمدانگه په درمختار کې دی و خروج غير نجس مثل ریح او شامی ددی لاندې ليکلی دی فانها تنقض لانها منبعثة عن محل النجاسة لان عينها نجسة لان الصحيح ان عينها طاهرة دغه عبارتونه څمونږ پرييان باندې دلالة واضحه کوی پاتی شو عبارت دشرح وقایه نو ددی خواب دادی چه هلته دنجس څخه لذاته كالبول والغائط مراد دی او هر کله چه پدې صورت کې ریح ونشې وودهمدی په خاطر شارح وویلی چه ان كان نجسا او من غير سره متعلق دی ترڅو چه پدې کې ریح داخل شی هغه چه طاهر لذاته نجس لغيره وی ، ددی دليل دادی چه شارح ویلی دی والروایة النجس بفتح الجيم وهو عين النجاسة همدانگه شارح دلادوده خرجت من جرح په شرحه کې ليکلی دی لانها طاهرة ۱- وماعليها من النجاسة قليلة ۲- واما الخارجة من الدبر فتنقض لان خروج القليل منه ناقض ددينه معلوم پیری چه خروج دطاهر من السيلين ناقض ندی کنه نوده ته په کار ووجه هغه دلان خروج القليل منه ناقض نه القليل منه ناقض په مخ ای لان خروجها ناقض مطلقا ویلی وای کمالا يخفى على من له ذوق سليم ومعرفة باساليب الكلام نوددينه ثابتته شوه چه دطاهر وتل هم ناقض دی ، بلکه ددی خلاف ثابت دی ، وفقی عمدة الرعاية صحح صاحب الهداية والمنية والمحيط وغيرهم عدم نقضها ای الریح الخارجة من القبل (قالین انها اختلاج لا ریح وان كانت ریحاً فلا نجاسة ددی عبارت څخه هم اشتراط : نجاست ظاهر دی ، اومولوی عبدالحی صاحب چه څه په عمدة الروایة کې فرمایلی دی قران کان ای الخارج من غير السيلين ناقض من غير تقييد ددی مطلب دادی چه من غير تقييد بهذا القيد ای کونه عين النجاسة اونفی دمطلق تقييد مقصد ندی ددی دليل دادی چه هغه دشارح دقول متعلق بقوله اومن غيره لاندې بهي ليکلی ددی لایقوله ماخرج من السيلين والايلزم ان لا يكون ریح الدبر ناقضة لانها ليست بنجسة بنفسها اووجه دلالت دادی که دهغه پرتزد دمصنف داقول

فلا تنقض بنفسها ۱۲ منه

فلا تنقض بغيرها فثبت عدم النقض مطلقا ۱۲ منه

ان كان نجسا نجس لعينه ولغيره دواړولپاره شامل پیری سره لدی چه هغه تصريح دشارح خلاف ده څکه چه هغه دادحيم په فتحی ضبط کړیده اوددی معنی عين نجاست گنل شوی نوددينه په تقریر سره ددی چه ما خرج من السيلين متعلق کيدوسره دریح دسرغير ناقض کيدل نه لزم پیری څکه چه اگر که هغه بنفسه نجس ندی مگر لغيره نجس دی وحيثه بطل قوله الايلزم ان لا يكون ریح الدبر ناقضه وايضا بطل تعليله بقوله لانها ليست بنجسة بنفسها لان عدم كونه نجسة بنفسها لا يستلزم عدم نقضه لجواز نقضه بالنجاسة المكسبة العرضية اوکه بالفرض شارح دو قايې ياصاحب البحر الرائق هم همدامسلک وی چه خروج من السيلين مطلقا ناقض دی نودايه نور وفقهاء باندې حجت ندی کومو چه دنجاست شرط لگولی دی فلا اعتراض بقوله هما فثبت المدعى باحسن وجه والله الحمد ثم الجواب الثالث اوس دکتونکې علماؤ نه دی ددی تنقيد وکړی

دپنځمې ترجیح ص ۱۲۶ اودموهم تفصيل اجمال متعلق درطوبت دفرج :

سوال : (۱۱۱) دتتمه رابعه امداد الفتاوى دالامداد پانې دی ۱۳۳ هـ محرم میاشت کې شروع صفحه ۳۵۰ باندې چه کوم خواب په ۱۲ اشوال ۱۳۳۴ ليکل شوی درج دی هغه دسوال موافق ندی څکه چه سوال کړای شوی دسپين والی چه خارج وی من الفرج څخه اوبه خواب کې چه کوم دلايل قائم شوی هغه دی دفرج درطوبت سپينوالی خوي سبب دسيلان درحم دفرج څخه راخی ، لکه څنگه چه دنارينه ولپاره دمنی دجريان په وجه سپينوالی راخی او ذکر شوی رطوبت په خواب کې هغه رطوبت دی لکه دشونو و رطوبت چه دفرج په پوست کې هروخت موجود وی ، دغه معنی درطوبت مادمرحوم مولنا محمود حسن صاحب څخه اوریدلی ده هيله لرم چه په دی مسئلې باندې ديبا کتنی سره اصلاح شده شائع وفرمايې اينده کومه راهې عالیه وی ؟

جواب : په ربنستيا مادطب نه پوهيدويه سبب دغه رطوبت سائل من الرحم نه گانه هغه چه نجس هم دی اوداودس ناقض هم زه مطلق پوه شوی يم بياباه دغه مطلق کې په غير سائل من الرحم پوه شوم هغه چه دامام صاحب په نزد طاهر او غير ناقض دوضوء دی اوهمداهم غلطی ده دمطلق گنلويه صورت کې هغه تفصيل ته ضرورت وکوم چه دتتمه اولی امداد الفتاوى صفحه ۳ باندې دداسې یوسوال په خواب مرقوم ۱۲ رمضان ۱۳۲۷ هـ کې ذکر دی چه خلاصه دادی چه دلته دری موقع دی اودهر موقع درطوبت جدا حکم دی لوندوالی دفرج خارج طاهر دی ، اودفرج داخل دباطن یعنی رحم رطوبت نجس دی ، اوخپله دفرج خارج لوندوالی مختلف فيه دی دامام

صاحب په نزد ظاهر د صاحبیتوبه نزد نجس اویه دی خای کې روایتونه هم مذکور دی
نو ناظرینوته پکار دی چه دغه مجمل په دی تفصیل باندې حمل کړی اگرکه دغه مفصل په
تاریخ کې مقدم دی خودغه مؤخره ناسخ نه گنی ۴ ربیع الثانی ۱۳۴۲هـ

د چنگینی متیازی

سوال: (۱۱۲) د چنگینی بولی پاکې دی کنه که ناپاکې دی نو کومی ناپاکې؟

جواب: فی الدرالمختار فی النجاسة الغلیظة ویول غیر ماکول، نو ددی قاعدی پر اساس د چنگینی
بولی غلیظه نجسی دی البته په هغه چنگینه کې چه اوبوکې اوسیری حکم د نجاست دی ونه
کولی شی للضرورة کما فی الدرالمختار مسائل البرولانوح فی بول فارة علی الاصح و فی
ردا مختار ولعلهم رجحوا القول بالعقل للضرورة ۹ جمادی الاولی ۱۳۳۸هـ (تمه اولی ص ۵)

د چنگینی په پاکوالی باندې شبهه اودهغې شواهد

سوال: (۱۱۳) تاسویه زیور بهشتی کې لیکلی دی د سیند خاړوی بغیرد ماهی (مهی) نوربول
حرام وی، په گوهر بهشتی کې نوشته دی چه د بحری ماهی وازده پاکه ده که پاکه وی نو خورل
بې پکار دی یا که په استعمال او خورولو کې شه فرق شته ددینه موخیر کړی؟

جواب: د پاکوالی لپاره حلال والی لازم نده دهمدی لامله خورل درست ندی (تمه خامسه ص ۳۲)

کوم چه دیاوولوسره پاکیری

سوال: (۱۱۴) یوسری چه بوت لاندې استعمال یی د بننگرو څخه بره پورې په اودس سره
واغوسته اوبنکار نه لار، په لاره کې دهغویه تلی باندې، نجاست ختیه، خوشابې وغیره ونبتل
کله چه دلمانځه وخت شو د بوتونو د خنبلو څخه معلومه شوه چه پتی خلاصه شوی اودموزی
په غورخولوسره بوت ولیدی ددی لامله ددی د بوتونو تلی (بیخ) بې په بوسو باندې په
اینبودوسره ښه صفا کړی اوبنو په پښو کولوسره بې لمونځ وکړنو دالمونځ وشواوکنه؟

جواب: فی الدرالمختار ویظنر خف ونحوه کعل نجس بذی جرم هوکل مایری بعد الجفاف ولومن
غیرها کخمر و بول اصابه تراب به یفی بذلک یزول به اثرها، ددی روایت نه معلومه شوه چه په
مستوله صورت کې بوتونه پاک دی ۱۳ صفر ۱۳۳۰هـ (تمه اولی صفحه ۸)

مورک دسوی په غوروکې پوخ کرای شی نودهغه حکم

سوال: (۱۱۵) په پنځه کیلو غورپوکې یوه سویه وخت کیدی کله چه تحقیق وشو نو معلومه
شوه دغه غورې پاک دی کنه؟

جواب: فی ردالمحتار وان خراها (ای الفارة) لا یفسد مالم یظهر اثره ج ۱ ص ۲۲۷. ددینه معلومه
شوه چه داغورې پاک دی ۲ شعبان ۱۳۳۱هـ (تمه ثانیه ص ۲۰)

انسانی اعضاء په غیر منحصره شیانو کې داخل ندی

سوال: (۱۱۶) د دین علماء څه فرمایې پدی مسئله کې چه شرعی قاعده داده چه کوم ناپاک
څیز نه نچور کیری نو هغه هغه وخت پاکیری چه دهغه څاڅکې څاڅکې وختیږی نو اوس سوال
دادی چه آیا د انسان لاس، خپی پدی مخکینی قاعدی کې داخل دی اوکنه، که داخل دی
نوهیڅوک هم داسې نه کوی، یعنی څاڅکې څاڅکې نه څڅوی، او همداسې دزی څلی پرله پسې
وینځلوسره لاس په لوته وغیره کې لگوی نو آیا لوته وغیره ناپاکه کیری اوکنه؟ او که داخل نه وی نو څه
قاعده ده؟ که د نچورلو قاعده ده نوهیڅوک بې هم نه نچوروی، نو د هیجا دلمانځه صحیح کیده نه
دی پکار جناب تحریر وفرمایې چه دانسانی اعضاء پاکولو څه قاعده ده؟ بینوا توجروا؟

جواب: فی الدرالمختار وقدریتلیث جفاف ای انقطاع تقاطرفی غیره ای غیر منحصرا یشرب
النجاسة والا فقلعها فی ردالمحتار قوله والا فقلعها الی قوله ومثله ما یشرب فی شی قلیل کالبدن
والنعل ج ۱ ص ۳۴۳. ددی روایت نه معلومه شوه چه په بدن کې دا قاعده نده ۲۴ رمضان ۱۳۳۱هـ
(تمه ثانیه صفحه ۷۷)

دهرامو څارویو پوستکې په ذبح کولوسره پاکیری

دامسئله ددی فتاوی په صفحه په فصل فی الغسل باندې په پوره توگه لیکل شوی دی

په گرمی کې ایښودل شوی پوستکې په لمدیدلوسره نه ناپاکه کیری

سوال: (۱۱۷) داوین مرداز او خام پوستکې په غورپوکې دایښودولپاره یولوبنی (آخور)
جوړول کیری دداسې لوبو غورپو خورل روادی اوکنه؟

جواب : درنگولو خخه هغه پاکیرې اودرنگولوبوصورت داهم دی چه هغه بالکل وچ شی اوذره لوندوالی په هغه کې پاتې نه وی نو هغه بیاد لمدیدوسره هم نه ناپاکه کیږی کذا فی ردالمحتار فقط ۲۲ ذی الحجہ ۱۳۳۲ هـ ، تتمه ثانیہ صفحہ ۲۰۳ .

داوبو چینجی نجس ندی :

سوال : (۱۱۸) وچ چینجی په غوریویاتیلوکې لویدلوسره په کوم اندام باندې ولیکیده نویغیردوینخلونه لمونځ جائز دی اوکنه ؟

جواب : جائز دی ځکه هغه حرام دی خونجس ندی ځکه دموی ندی ۱۲ ذی الحجہ ۱۳۳۱ هـ ، حوادث الفتاوی صفحہ ۱۲۵ جلد ۱ و ۲ .

په نجس رنگ باندې درنگ شوی کوزی پاکول :

سوال : (۱۱۹) داوبومنگی په کلیوکې دهندوستان کلان په نقش اونگار سره جوړوی اودخنزیر دوزرو لاندې بې پتوی ، داوور کولونه مخکې پتول شوی دی په دی کې داوبو استعمالول جائز دی اوکنه ؟

جواب : دغه رنگ ناپاکه کیږی ، ددی لامله ترخوچه دغه رنگ پاتې وی هغه په سطح دلوبنی ناپاک دی ، البته که هغه ښه سولولوسولوسره پریمنځی نوپاکیرې خودومره وینخل چه اوبه صفراوخی . ۲۷ رجب ۱۳۳۲ هـ ، حوادث صفحہ ۱۴۵ ج ۱ و ۲ .

هغه منی اومذی چه نری وی دظهارت لپاره سولول کافی ندی :

سوال : (۱۲۰) هغه منی چه پدې زمانه کې دطبیعتونود کمزوری لامله نری وی ، که په جامه ولگیرې اووچ شی نودسولولو سره پاکیرې اوکه غسل ته ضرورت ؟ اومذی که په جامه ونبیلی نوسولول کافی دی اوکه غسل لازم دی ؟

جواب : فی ردالمحتار والنص ورد فی منی الرجل ومنی المراهلیس مثله لرقته وغلظ منی الرجل والفرک الثانی لرقی زوال المفروک او تقلیله وذلك فیماله جرم والرقيق المانع لا یحصل من فرکه هذا الغرض فیدخل منی المراه اذاکان غلیظاویخرج منی الرجل اذاکان رقیقاوعارض ج ۱ ص ۳۲۲ وفيه قال شمس الانمة الحلوانی مسئله المنی مشکلة لان کل فحل یبذی ثم ینمی الا ان یقال انه مغلوب

یالمنی مستهلک فیه فیجعل تبعاه ج ۱ ص ۳۲۱ داول روایت څخه معلومه شوه چه نری منی په گړولوباندې نه پاکیرې اوددوم روایت څخه معلومه شوه چه دمذی وینخل مطلقا واجب دی ، والام یکن لهذا الایرادوالجواب معنی ، ۸ صفر ۱۳۳۳ هـ ، تتمه ثانیہ صفحہ ۱۲ .

هغه چاتې چه خوشابې پری ونبیلی په اورباندې دسوزیدونه وروسته پاکه ده :

سوال : (۱۲۱) یوه بله خیره دپوښتنی وزده چه که دچادچاتی بیخ ددارو په وجه په خته اوخوشایوسره پلسترکړه چه هغ داری بندی شوی ، او اوبه تودی شوی نوپدې اوبوغسل اوادس جائز دی اوکنه ؟

جواب : کله چه څه اوبه دغه نجاست ته ورسیرې اونوری اوبه دی پورې ښستی وی ، تولی ناپاکه کیږی ، خوهرکله چه هغه خوشابې دری څلورڅله داوپه بلولوسره وسوزیدی نودماهیت په بدلون سره هغه پاک شوی نو اوبه هم پاکې شوی ، نودسوزیدلونه وړاندې پدې کې اوبه گرمول اوغورخول پکار دی اودسوزولونه وروسته دغه چاتی پاکه کړی اوبه استعمال کې بې راولی ۱۳ ربیع الثانی ۱۳۳۳ هـ ، تتمه ثانیہ صفحہ ۲۹ .

په شاتوکې مورک مرنوونو دې دپاکولو طریقہ :

سوال : (۱۲۲) یوه مسئله دپوښتنی ده چه خمادشهدویوه پیپه وه چه په هغی کې دوه ویشته کیلوشهد ۷۰ ، په هغی کې مورک په لویدلو سره مرشوپرسیدلی اوشیدلی ندی ، شهددبوین کیدوپورې هم ونه رسیدل ددې دپاکیدوکوم صورت شته اوکنه ؟ یوجناب تجویز وړاندې کړی چه دشهدویه اندازه اوبه ورسره یوځای کړی اودری څلی بې پاک کړی اواوبه بیلی کړی نوپاکیرې لکه څنگه چه په غوریوکې بې لیکلی دی ، که پاک نه شول نودموجیانواوجاروکتیولاس وروپل ورته درست دی اوکنه ؟ هرکله چه هغوی دمرداروپوستکو عادتی دی یادکلالتولاس وروپل ورته درست دی اوکنه ؟

جواب : که شهدبهیدونکې دی نوتول ناپاکه شول ، اوبه اچول اوجوش ورکول سوخول دختیویه نزد مظهردی ، پدې ترتیب سره دی پاک کړی شی اوکفاروباندې دی خرڅ کړای شی ، اودنجس خرڅول هم درست ندی ، ۲ شعبان ۱۳۳۳ هـ ، تتمه ثانیہ صفحہ ۵۹ .

سپس په ټپلو غاښونو سره کپړه چرى کړه نو هغه پاکه ده که ناپاکه ؟

جواب: (۱۲۳) دزید په کوز کې سپی ده دساتنی لپاره هغه جامه چه دکت لاتدی زورنده ده داری اچوی یوه ورځ سهار زید په مسجد کې لمونځ وکړ خادریې په سر کې دلمانځه نه وروسته پته ولگیده چه خادر د اړل شوی دی ددینه قیاس چه سپیو په شپه کې د اړلی دی ، د سپیولاری به ضرور لگیدلی وی د سپیود اړل لیدل شوی ندی ، اوس دامعلومول غواری چه دزید لمونځ اومقتدیانو وشویاوگرځول شی .

جواب: داخولې لری خبره ده چه کپړه دکوم بل سبب پخاطر شلیدلی وی اوداهم لری ده چه لازی لگیدلی نه وی خودالری نده چه لازی دی ددرهم له اندازی نه کمی وی ، خصوصاً کله چه کپړه لری د اړل شوی وی اولې اندازه مانع دصلاة نده اوهرکله چه دکثیرکوم دلیل نشته نوقلیل باندي حمل کپړی ددی لامله لمونځ درستپری ۱۲ ذی القعدة ۱۳۳۳ هـ (تمه نالته ۱۰۰)

هغه مورک چه حلال شوی نه وی هغه وازدی ناپاکه دی ؟

سوال: (۱۲۴) خمپه پنبه باندي دمورکانوچری رسیدلی خلک وائی نو آیادا نجس دی لمونځ په دی حالت کې درست دی اوکنه ؟

جواب: فی الصلاح الطب عن العالمگریة الجلد الاول فصل مايجوز به التوضی ماطهر جلد به بالدباغ طهر جلد به بالزکوة وکذالك جميع اجزائه بطهر بالزکوة سوی الدم اه ددی جزئیې څخه معلومه شوه چه که مورک بلا ذبح په کومه بله طریقه مرشی نوددی وازدی نجسه دی اودهغې سره لمونځ نه صحیح کپړی البته که دیرزیات ضرورت وی دغه وخت کې استعمال کړی چه دلمانځه په وخت کې وینځل کپړی ۳ محرم ۱۳۳۴ هـ (تمه رابعه صفحه ۱۰)

دعام ابتلاء په وخت کې دجاموپه ظهارت کې دگنجایش او توسیع احکام :

جواب: (۱۲۵) دلته دسرکار له طرفه ، دویمان کپړی دوینځلو لپاره سرکاری حوضونه واره واره جوړکړی دی ، به هغو کې دغه خلک کپړی وینځی ددی حوضونواوبه دځاگانونه دکپړی ډیری کپړی په یوځل دغو حوضونو کې وینځلو لپاره غورځول کپړی پدې کې پاک اوناپاک ټول وی ، دداسې حوض نه وینځل شوی جامی پاک کپړی اوکنه ناپاک او هغو کې لمونځ کپړی اوکنه ؟ ددوی وینا ده چه هغه دری ځلی اوبه بدلولو سره وینځی خوددی نه اطمینان نه وی ددینه علاوه

هندو دویې هم وینځل کوی چه دوینځلو طریقه اوباکولو طریقه هم ورته معلومه نده ، نو ددی خایه دری میله لری ده نوددی سببه ډیر کم دویمان هلته کپړی وینځلو باندي پوهیږی ، دحوض فراخوالی دومره ده چه دهغه شمیریه قلیتینو کې کولی شی ، چه شاید امام اعظم په نزد جائزنده ؟

جواب: دامسئله دامامانو تر مینځ مختلف فیه ده ، په سخت ضرورت کې همغه شان چه په صورت مسئله کې ده دوم امام قول اخستل جائز دی ، دهمدی لامله کوم شخص چه په بلی طریقی سره نه صفا کوی ددی لپاره دپاکې حکم څنگه به وی ؟ ۲۲ جمادی الاخری ۱۳۳۴ هـ (تمه رابعه ۴۵)

د حضور علیه السلام فضیلت پاک وکنه ؟

سوال: (۱۲۶) دمعتبر روایت څخه په احد کې دخینوصحابه وڅخه د حضور ﷺ دزخم دوینی خټل اودهغې دذائقی حاصلول اود حضور ﷺ دبولواخستل ثابت دی پداسې حال کې چه دا دواړه څیزونه نجس العین دی نوددی واقعی تاویل څه دی ارشاد فرمایې ؟

جواب: په روایت کې خوتنقید نشته مگرکه دانابته هم شی نوعلما ورسول الله ﷺ دی رطوباتوته طاهر ویلی دی ، علامه شامی ددی تحقیق کړیدی نویخی کوم اشکال نشته اوددی په کوم دلیل کې مادچاکوم کلام منقول لیدلی ندی خو په دی وخت کې خمادهن ته راغلی هغه داچه نبی ﷺ دی شارینو باندي بدندي ویلی اودهغه ﷺ بدنه فرمایل بالاجماع شرعی جحت دی ربیع الثانی ۱۳۴۱ هـ (تمه خامسه ۲۳۸)

سوال: (۱۲۷) یوه واعظ صاحب دلته تشریف راووزوهغه په لاتدی ترتیب روایتونه بیان کړل چه دهغو متعلق دلته اکثریاران اختلاف کوی حضور لطفاً داهل اسلام داطمینان لپاره ددی روایتونومتعلق تحریر وفرمایې چه هغه صحیح دی اوکه غلط اوکه تکلیف نه کپړی نودکوم کتاب حواله هم تحریر وفرمایې ؟

روایتونه: (۱) نمبر دانبیاء علیهم السلام بول اوبرازیاکې وی اوخصوصاً زموتی درسول الله ﷺ فضلات بالکل پاک ول ځکه هغه سرتر څپونورؤ (۲) نمبر دانبیاء علیهم السلام بول اوبراز زمکه ډیر زهضموی

جواب: هرورویې داسې خبری بیان کړی مسلمانان پریشانه کړی چه نه په عقاید ضروریه وکې دی اونه داحکامو څخه دی ، دیبانولو څیز عقائد اواحکام دی ، نه داسې روایتونه چه په هغوباندي نور قومونه هم وځاندي ، داسې روایتونه په ځینو غیر معتبرو کتابونو کې راغلی دی

کوم چه تصدیق نه کول بی واجب دی ، خکه صحیح سند نشته ، اونه تکذیب واجب ده خکه چه په نفسه ممکن دی دهمدی په خاطر په داسې کارونو کې مشغولیدل پکارته دی، نه تصدیقاونه تکذیبیا، اود داسې واعظانو خنکه دوعظ اوریدل کیږی ، اود دوی نه دسند مطالبه خنکه نشی کیدای پداسې حالاتو کې حقیقت معلومیږی. ۸ ربیع الثانی ۱۳۵۰ هـ. النور رمضان ۱۳۵۰ هـ. صفحه ۱۰.

ددینه وروسته ددې متعلق بل خط راځی چه لاندې منقول دی

سوال: (۱۲۸) استاد محمد شریف خان صاحب اوس یوه استفتاء دعالمقام په حضور کې پیش کړی وه چه ددې عریضی هم رسته ده د جواب خکه دظاهریږی چه مذکوره روایتونه ضعیف دی، او هیڅ سند دهغوی نشته ، اتفاقا یوه صاحب ته په نشر الطیب کې ددغور وایتونو دلیدلو اتفاق ورپیش شو هغه دنشر الطیب ۱۳۵ او ۱۳۲ صحنی ماته راوښودی اوس هغه فتوی اوداتحریر متضاد پکار یږی په نشر الطیب کې روایت دعایشی صدیقی په قول بیان کولی شی خواب زر عطا کړی چه ترڅو تسکین وشی (۱۲۲ اگست ۱۹۳۱ عیسوی)

جواب: ضعیف بی سنده نه وی بلکه په ضعیف سند باندې وی چه په عقایدو کې حجت نه وی په فضایلو کې منل کیږی ، مایه سابقه تحریر کې همدالیکلی دی چه سند صحیح ندی نودوارو تحریرونو کې تضاد نشته دی خکه چه دضعیف نفی خومی نده کړی ، اود دغه سندی کمزورتیا لامله داسې کتابونه غیر معتبر کتابونه ویل راغلی دی ، خکه معتبر صحیح ته ویل کیږی اوضعیف ته نه ویل کیږی پاتې شوه داچه بیانو کتاب کې ولی لیکلی دی نو کتاب خوبه فضایلو کې ده په عقایدو احکامو کې نده ، او که شاذ اونا در داسې کوم یو روایت ولیکل شی نو گنجایش شته ، بخلاف دهغه وعظ چه دعقایدو ، احکامو دتعلیم لپاره وی په هغوی کې داسې مضامینوته گنجایش ورکول ندی پکار دنورو وعظونو او ویردونو کې ډیری کم فهم وی او کتاب لوستونو کې والا اکثر فهم وی. ۸ ربیع الثانی ۵۰ هـ.

اضافه: ددې خواب دلیکلو خکه وروسته می شرح الشفاء دملاعلی قاری کې دابحث له نظره تیر شو ، هغه په فصل نظافت جسم نبوی کې پدې باندې ډیر مبسوط لیکل کړیدی چه دهغې خلاصه داده چه دخینور وایتونو ثبوت مقدوح دی اود بعضو دلالت او په بعضی روایتونو کې دشاریبینودا قول ذکر دی چه شرتبه وانا لا اعلم اویالا اشعراو په یوه روایت کې ددې متعلق دحضور ﷺ نهی فرماییل ذکر دی ، او هغه دادی، روی ابن عبدالبران سالم بن ابی الحجاج حجه ﷺ

ازرد دای ابتلع فقال اما علمت ان الدم كله حرام وفي رواية لاتعد فان الدم كله حرام نومستله بالكل واضحه شوه چه د طهارت دعوی دلیله ده ۸ ربیع الثانی ۱۳۵۰ هـ. النور شوال ۵۰ هـ. صفحه ۷.

دالکول په حکم کې تفصیل:

سوال: (۱۲۹) هغه انگریزی دوا چه خنیکل کیږی عموما په هغی کې الکل گډیږی (د اقسام دشرابو اعلی قسم دی یعنی دشرابواصل دی) ، نو هرکله چه ددې خبری یقین وشو او مسلمان دی نو په انگریزی شفاخانه کې دوا خنیکل جائز دی او کنه؟

جواب: که الکل دانگورو ، ممیزو ، هوسکو) اورطب اوخر ماخه لاسته نه وی راغلی نویدی کې گنجایش شته للاختلاف او کنه نولاره نشته للاتفاق. ۲۱ محرم ۱۳۳۴ هـ. حوادث رابع صفحه ۲۲.

دماپام خالی (شوپرک) متیازی او گندگی پاکه ده:

سوال: (۱۳۰) دشموک متیازی او گندگی پاک دی او کنه؟

جواب: دشوپرک متیازی او گندگی پاک دی فی الدرالمختار و بول غیرماکول ولومن صغیر لم یطعم الابول الخفاش و خراه فظاهرو فی ردالمحتار عن البدائع وغیره لیس بنجس لتعذر صیانة الثوب والا انی عنہائم بعد اسطر کان الاولی ان یقول فمعفو عنه اه باب الاتجاس ، ۱۴ جمادی الثانی ۱۳۴۹ هـ. النور صفحه ۱۸ رمضان ۴۹ هـ.

دنوی کیږی دنجاست دطهارت تحقیق:

سوال: (۱۳۱) نوی کپره دبزاز دلته بغیر دصفا کولو جائز ده او کنه؟

جواب: فی الدرالمختار ثیاب الفسقة واهل الذمة طاهرة جلد ۱ صفحه ۳۲۲، ددینه معلومه شوه چه نوی کپره په اولی درجه پاکه ده ۱۳۲۵ هـ. (امداد صفحه ۱۷۹ جلد ۲).

سوال: (۱۳۲) دی ورڅو کې دلته په اخبارونو کې یومضمون شائع شو چه دشرعی مسئلی پورې بی تعلق ده دکله نه چه مادغه مضمون لوستلی دی په زړه کې می خفگان پیدا شوی دهمدی لامله دخپل اطمینان لپاره خان خیرول غواړم هغه داچه دسببی دحکومت لخوا تردید کیږی چه په هندوستان کې چه ددولتی لباس متعلق داخبره مشهوره شوی چه ددې دجلاء ورکولو لپاره دخنزیر او غوانی وازږی استعمال کیږی داغلط دی ددې قیمت زیاتیرې ددې لامله ددې وازږی استعمال نشی کیدای، بلکه دنورو خاړو یوچر بواستعمال کولی شی د

دی مضمون خُخه دخوپاوغوانی دوازدی داستعمال تردیدخوکیبری خودوازدی استعمال ثابت دی. په اروپا، یورپ، کې دحلالولو طریقه زواج نه لری پدې صورت کې دکوم مردارخاړوی وازدی هم نجسه وخته، اودغه صفاکړی شوی جامی اغوستلوسره لمونځ جائز دی اوکنه؟ دکوم په خاطر مونږ مطلع وفرمایې بله داچه اکثره مروتو ددولتی کپرو کفن ورکول کیږی، که په اصل استعمال دوازدی کې کپره نجسیږی نوداخومره دافسوس خبره ده ۲۵/شوال ۱۳۵۰هـ؟

جواب: ددې لامله چه دامسئله دطهارت اونجاست دباب خُخه ده دهمدی لامله دقاعده شرعیه خُخه داسې روایت ترهغه وخته چه ددې تواتر ثابت نه شی برابر خبره دی چه تواتر بالذات وی یاعارض دقرائت حافه وی، یا که متواتر نه وی نوترخوچه متصل سند دمسلمانوراویانو ثابت نه وی حجت نندی، همدارنگه ددې تحقیق هم ضروری ده چه دخالسی وازدی استعمال وکولی شی یادکوم خیزسره ترکیب ورکول شی اویه بل صورت کې راشی، پدې ترکیب سره دوازدی استعمال کیږی، لکه څنگه چه په صابون کې دنجسوتیلواستحاله کیږی یا استحاله نه کیږی، اوکه دچالپاره بیاهم شبهه وی نووینخلوسره دی استعمال کری شی، ۲۹، شوال النورجمادی الاولی ۱۳۵۱صفحه ۷.

سوال: (۱۳۳) زیدوانی چه په نیوچکومتی کپرو کې بی دغسل نه لمونځ جائزندی څکه چه کوم وخت چه هندوستان کې دغه خبرشهرت منونکې وو، چه ددې په صفایې اواستروکې دخوگ وازدی یوخای کولی شی اوس مهال دکارخانومشران اوشریکانودطرف نه اعلان شوی ووچه مونږ ته دخوگ وازدی نه پیداکیږی څکه هغه مشکل خیز دی دغوانی وازدی پیداکیږی، خودامعلومه ده چه هلته دماشین په ذریعه ذبح کیږی اوحلالونکې غیرمسلم هم دی، دهمدی لامله دوازدی استعمال پدې کې ضرور کیږی لهذا هغه کپری ناپاکې دی، کماق بدائع الصنائع صفحه ۸۱جلداول وقالواق الدبیاح الذی ینجسه اهل فارس انه لایجوز الصلوة لاهم یتعملون فیه البول عندالنسج یزعمون انه یزیدق اصل بریقه ثم لایغسلونه لان الغسل یفسده فان صح اهم یفعلون ذلک فلاشک انه لایجوز الصلوة معه اه عمروانی چه الیقین لایزول بالشک دجدیدوکپرو داهل الذمه لخوا دقرون اولی خُخه استعمال راروان دی لهذا دیته دطهارت حکم ورکول کیږی، کماق بدائع الصنائع صفحه ۸۱ جلد اول ولاباس بلبس ثیاب اهل الذمه والصلوة فیها لا الازاروالسراويل فانه تکره الصلوة فیهما وتجز اما الجواز فلان الاصل فی الثیاب هو الطهارة فلاثبت النجاسة بالشک ولان التوارث جار فیمابین المسلمین بالصلوة فی الثیاب

المنعومة من الکفرة قبل الغسل، اوطهارت اونجاست ددیانتونوخه دی اویه دینیاتوکې دکافراوفاسق خبر معتبرندی دهمدی لامله ترخوچه عادت مسلم ددې خبرورنکړی کپرونه نجس نشی ویل کیدای، نو پوښتنه داده چه پدې دواړوکې دچاوبناصیح قابل عمل ده، زیداو عمرو دواړه دحضور ﷺ دفیصلی دمنلوپاره تیاردی اویسبب دا اعتماد سره خوبی دچون اوچرانه بې قبلوی؟

جواب: دزیدپه دلیل کې فان صح په خپله ددلیل خواب دی پاتې شو دعمرو دلیل کې دیوشق کمبود دی چه که دامتواتروی صورة یامعنی او په تواتر کې اسلام اوعدالت شرط نندی اوس دحکم مدار ددې خبردشان پورې دی نوددې تحقیق سایل هم کولی شی ۱۹ صفر ۱۳۵۱، النور شوال ۱۳۵۱، صفحه ۷، تنه، اوکه ددې وازدی استحاله کولی شی نوقفهه دی دداسې صابون دطهارت تصریح وفرمایې.

چرگه دحلالولو وروسته بغیر دپاکولو دصیغ نه بې

په اوبو چوشونوسره ناپاکه ده دنامی په هواله

سوال: (۱۳۴) په ۹ صفحه دبهستی گوهر مطبوعه گورکھپور کې نو شته دی دچرگی یادکوم پرندي (الوتونکې) دگیډی دشلولو اودپاکولو نه مخکې په اوبوکې جوش ورکول شی لکه څنگه چه نن صبا په انگریزانو اودهغوی په انډیاوالاتو هندوانوکې رواج ده نوهغه په هیڅ ډول نه پاکیږی انتهی، اوس دامعلومول غواړی چه دامسئله دکوم کتاب اوکوم باب خُخه نقل شوی ده مادشامی کتاب الطهارة کتاب الذبایح په پوره ډول او اکثره برخه دالحظروالاباحه لیدلی دی ماته دغه جزیه کله هم پیدانشوه، ماته پدې مسئله کې څه شبه نشته نوروته دتسکین ورکولولپاره ضرورت دی؟

جواب: عرض دی چه دغه چرگه یاپرنده په مسئوله صورت کې به مکروه تحریمی وی یا حرام پدې اطرافو کې قانون ده چه دچرکې دحلالولو وروسته دخیدوخخه په اورباندي سوخول ورکول کیږی، پدې صورت کې ددې چرگی څه حکم دی؟ په اول صورت کې بغیر دچولونو دمرداریدوپه بسبب ناپاکه دی اویدې صورت کې په ظاهر ډول تلوث نشته، که ددی گیډه وچول شی اووسوزل شی نوییا کوم قباحت نه معلومیږی امیدي چه ددې ټولو خبرو خواب دکتاب دحوالی سره دصفحې اوباب دقیدراولیرې مونږ ممنون کری.

جواب: په بهشتی گوهر کې خودی وخت کې ندی لیدل شوی خو په شامی کې دغه جزئیة پیدا شوه دهغې عبارت نقلوم فی الدرالمختار وکذا دجاجة ملقاة حالة على الماء للنتف قبل شقها فتح وی رد المختار قوله وكذا دجاجة قال فی الفتح انما لا تطهر ابدالکن علی قول ابی یوسف تطهر والعلة والله اعلم تشربها النجاسة بواسطة الغلیان اه ص ۳۴۵ مطبوعه مصر ۱۲۹۴ قبل فصل الاستنجاء ، ددینه داهم معلومه شوه چه مسئله مختلف فيه ده او ددی لامله منع ته ترجیح ده چه ددی په نظیر مذکور فیما یتقبل متصلا کې بهی عدم طهارت مفتی به گنیل شوی او دیته دامام صاحب قول ویل او هر کله چه مانعین دیته نجس وائی نوحرام هم ورته ویلی شی پاتې شوی سوزول دهغه حکم دادی چه که ددینه دنجس نینسی لری شوی نو طاهر پیری او کنه نونه؟ وی الدرالمختار تحت قوله ونازکما لواحرق موضع الدم من راس الشاة (بحر) وله نظائر تاتی قریبا ولانظن ان کل ما دخلته النار یطهر کما یلغی عن بعض الناس انه توهم ذلك بل المراد ان ما استحالت به النجاسة بالنار او زال اثرها یطهر ولذا قد ذلک فی المنیة بقوله فی مواضع اه ۷/

ذی قعدة ۵۴۲۵ تنه خامسه صفحه ۳۱۴

فصل فی الاستنجاء

داوس ماتی په مهال دا استقبال او استنجاء جواز

سوال: (۱۳۵) دبول او برازیه وخت کې دقبلی په لوری مخ اړول اوشا کول ممنوع دی . او استنجاء کول یعنی اوس ماتی کول دقبلی په طرف مخ کول یا شاکول څنگه دی؟

جواب: ددی لپاره چه کوم دنهی نشته نوجانزده (خونه کول دثواب موجب دی کما فی المنیة ان ترکه ادب الخ شامی ص ۳۵۳ جلد اول ، وروسته معلومه شوه چه دامستله په داسې مسئلو کې درج کړای شوی چه دهغې متعلق دمشایخوباندې ځینې علماء تنبه فرمایلی ده وگوره دتنه اولی ملحقات دفتاوی امداد الفتاوی صفحه نوب اضافه دتصحیح الاغلاط صفحه اڅخه کړی شوی دی ۱۵ شوال ۱۳۲۱ هـ امداد صفحه ۳ جلد ۱

داولنی تنه صفحه ۲۴۰

خلاصه سوال: دمخ اړولو قبلی په لوری (طرف) دقبلی ته داستنجاء په وخت
خلاصه جواب: جائز دی

تساخ: دکعبی اوقبلی شان په نظر کې نیولوسره چه عین مقصود داهل اسلام ده ضروری وچه پدې ډول بهی خواب ورکړی وای

جواب: دادب پریښودل دی بایدونه کولی شی فلولا استقبال لم یکره ۱۲ الدروق المختار قوله (لم یکره) ای تحرمای المنیة ان ترکه ادب ولامرفی الفسل ان من ادابه ان لا یتقبل القبلة لانه غالبا یكون مع كشف العورة ولقولهم یکره مدالرجلین الی القبلة فی النوم وغیره عمدأ و کذا فی حال مواقفه اهله ۱۲ رد المختار صفحه ۳۵۳

لمرته دمخ اړه ولود متیازوپه وخت کې دلمرد پوتیوپه وخت په وریشوکې:

سوال: (۱۳۶) که لمر دوریخوپه اړکې وی اولیدل کپړی ته نودی طرفته مخ واره وی اومتیازی وکړی اوکنه؟

جواب: فی رد المختار والذی یتظهران المراد استقبال عنهما مطلقا لاجهت هما ولا ضوء هما وانه لوکان

ساتر اتبع عن العين ولو سحابا فلا كراهة وان الكراهة اذا لم يكونا في كبد السماء جلد اول ص ۳۵۴ باب الاستنجاء ددينه خرگنده شوه چه په صورت مسئوله كې په هغه طرف مخ اړول اومتيازي كول درست دى ۲۴ جمادى الاخرى ۲۲ هـ امداد صفحه ۵ ج ۱

په لمانځه كې داستنجاء ديايدلو حكم

سوال: (۱۳۷) ددين علماء څه فرمايې پدې مسئله كې چه امام ته د تحريمه نه وروسته په يادشوه چه استنجاء په لوته وكړه او اوبه يې وانخستى نواوس څه وكړى؟

جواب: كه نجاست دمخرج نه متجاوز ندى شوى نواستنجاء په اوبو باندي سنت ده او كه متجاوز وونوكه داندازى ددرهم څخه زيات نه وي نو وينخل واجب دى او كه اضافه وونوينخل فرض دى او كه په لمانځه كې ورپه يادشول نو په آخرنى صورت كې لمونځ باطليري اوبه دوم صورت كې مكروه تحريمى شوه او اول صورت كې مكروه تنزيهى دى ، والغسل سنة ويجب ان جاوز المخرج نجس وى در مختار وى موضع اخر منه وعفى عن قدر درهم وان كره تحريمافيجب غسله ومادونه تزيها فيسن وفوقه مبطل فيفرض اه والله اعلم ، امداد صفحه ۱۴ جلد ۱

په جذبونكې كاغذباندي عدم جواز استنجاء كول

سوال: (۱۳۸) دجاذب كاغذپه ذريعه سياهى وچيرى دغه كارترن پورې دوچى ختى نه اخستل كيږي ، په وجه خاوره استنجاء جائزه آيا په جاذب كاغذباندي هم استنجاء جائز ده ، په سفر كې هم ارام وركولى شى ، په نوم دپته كاغذ ويل كيږي دادليک لپاره كارنه وركوي

جواب: فى الدرالمختار وكره تحريمالى قوله وشى محترم فى ردالمحتار واما الشى المحترم فلما ثبت فى الصحيحين من النهى عن اضاءة المال قوله وشى محترم اى ماله احترام واعتبار شرعا فيدخل فيه كل متقوم الامناء كما قدمناه والظاهر انه يصدق بما يساوى فلسا الكراهة اتلافه كما مر ثم قال ويدخل ايضا الورق قال فى السراج قيل انه ورق الكتابة وقيل ورق الشجر ووايهما كان فانه مكروه اه واقره فى البحر وغيره والظن المعلقة فى ورق الشجر ولعلها كونه غفالا للذواب الخ ثم قال واذا كانت

نو په اخبرني صورت كې لمونځ دي مات كړي اودوم كې دي لمونځ پوره كړي اودريم صورت كې اعاده هم ضروري دى ۱۲۱ هـ

العلقة فى الابيض كونه اله للكتابة كما ذكرناه بوخدمتها عدم الكراهية فيما لا يصلح لها اذا كان قالعا للنجاسة غير متقوم كما قدمناه من جوازه بالخرق البوالى وهل اذا كان متقومًا قطع منه قطعة لاقيمة لها بعد القطع يكره الاستنجاء بما لم يظاهاه الثانى انه لم يستنج بمتقوم نعم قطعة لذلك الظاهر كراهية بلا عذر بان وجد غيره لان نفس القطع اتلاف جلد ۱ صفحه ۳۵۱ ۳۵۲ ددي روايتونو څخه خرگنده شوى اومفهومه شوى چه خيښي كاغذونه په سبب داله دعلم او كتابت كيدو اوبعض په سبب دقيمتى كيدو څخه چه ددي ادنى يوه پيسه دى د استنجاء كول په كوم ځاى كې چه لوته وغيره موجودوى مكروه تحريمى ده ، دمال دضائع كيدويه سبب او كه دغه لوته ددومره قيمت نه وه خوددومره قيمت والاخيرنه څه حصه قطع كول دهغه تلفول دى دهمدى لامله ددي حكم همدا ده ، بهرحال مسئوله صورت صحيح ندى ، اوددي لامله په خته باندي قياسول جائز ندى چه نه هغه دعلم دالتو څخه ده اونه دقيمت ورده ۲ جمادى الاولى ۱۳۳۳ هـ ، حوادث ثالث صفحه ۱۳۲

داستنجاء په وخت كې دسلام څو اوبولو جواز

سوال: (۱۳۹) داستنجاء په وچولو كې سلام كول يادسلام خواب وركول جائز دى او كنه؟

جواب: جائز دى ، خوداستنجاء وچول په داسې ځاى كې چه دتيريدو نكو مخامخ كيدل وى دانسانيت خلاف ده ۱۹ ذى الحجة ۱۳۳۹ هـ ، حوادث خامس ص ۳۰۷

داستنجاء په وخت دسلام تحقيق

سوال: (۱۴۰) داستبراء كولويه وخت دسلام خواب وركول يا خپله سلام اچول پكاردى او كنه ، په حديث شريف كې خولفظ د (اذا يبول) راغلى نو خلك ولى داستنجاء كولودوخت دسلام خواب نه وركوي؟ آياداد هغوى غلط فهمى ده ، يا څه اصل هم شته ، ددي نه علاوه په حديث شريف كې دا هم راغلى دى چه حائضه دى هم سلام كوي اودسلام خواب دى وانى ددي نه معلومه شوه چه تقاطر دتحبى مانع نده؟

جواب: فى الدرالمختار اول باب مفسدات الصلوة سلامك مكروه على من استمع الى قوله فيهدا اختتام الزيادة تنفع . په دى بيتونوكې د سلام ذكرهات ځايونه شميرل شوى دى ، خويدي

کې دغه حالت شمیر ندی اود تامل څخه نور هم کوم دلیل دمنع نه معلومیږی ، نو ظاهراً دایو بلاسند محض رواج چوپړ شوی دی .

دپورتني ځواب متعلق سوال :

دجناب مولنا صاحب دام شرفه په خدمت کې دنیاز دسلام څخه وروسته واضح داچه علماء دتاسو پدې لیک باندې طعن وائی ، او وائی چه داسې کار کول گناه ده چه په استبراء کې سلام اچول ، لهذا ستاسو عالی همت خدمت کښی لیکل کیږی باید چه ددې دنیاز پانی په لیدلو سره ددې تحریر ځواب د فقه او حدیث معتبرو کتابونو څخه ولیکې ډیره مننه به مووی .

جواب : عن السؤال الاخير څما په ځواب کې دلیل د حدیث او فقه څخه موجود دی اوس نو دکوم څیز استفسار دی اود څه انتظار دی ؟ ۹۲ ج ۲ ص ۴۳ هـ . ترجیح خامس ۵۴ .

دتمیازونه وروسته په لویه استنجا .

سوال : (۱۴۱) داهل تسنن په مذهب کې دوری اولونی استنجا صفائی داوی دلی څخه څنگه وی آیادغه طریقه معمولی دی او که دکوم حدیث موافقه ده مهربانی وکړی ددې متعلق دتاسی چه کومه رایه ده دهغې نه مومطلع وفرمائی ؟

جواب : فی نيل الاوطار باب وجوب الاستنجا بالحجر والماء عن عائشة ان رسول الله ﷺ قال اذا ذهب احدكم الى الغائط فليستطب بثلثة احجار فانما تجزئ عنه رواه احمد والنسائي وابوداؤد والدارقطني وقال اسناد صحيح حسن قال المصنف وهو دليل لمن قال بكفاية الاحجار وعدم وجوب الاستنجا بالماء ص ۸۸ ج ۱ ددې حدیث نه چه کله ځینې وختونو کې یوازی دلوتی اخستلو باندې اکتفاء کول ثابت شوه او ښکاره ده چه کله ئی پدې صورت کې اوبه وانه خستی اود تمیاز وځای هم نجس وو چه پاکول ئی ددلیل شرعی نه واجب دی کقوله استنزهوا من البول شویغیر دلوتی ددې دپاکولو کوم صورت دی ، ددینه دوری استنجا په لویه ثابت شول ، اولویه استنجا خواصلی غرض دی دلوتی داخستلو څخه نودواړه مدعاوی ثابتی شوی اوددینه وروسته داویو اخستلو اولویت په نورو حدیثونو کې منصوص دی ۲۷ رمضان ۱۳۳۲ هـ . ج ۲ ص ۱۷۱ .

سوال : (۱۴۲) دتمیازونه وروسته دلوتی نیولومتعلق حدیث څخه جناب والا استنباط فرمایلی دی هغه کوم حدیث دی ؟ پوښتونکې صحیح غواړی ، اگر که دقضاء حاجت نه وروسته دحضور علیه السلام

بیرون تشریف وړل اواستنجا کولو څخه خودلوتی اخستلو استنباط کولی شی مگر ددینه اصرح مطلوب دی . په ازالة الخفاء کې شاه ولی الله صاحب تحریر فرمایلی دی . ابوبکر عن یسار بن عمیر کان عمر اذا بال مسح ذکوره بخائط او بحجر ولم یسه ماء قلت اجمع علی ذلك علماء اهل السنة وليس فيه حث مرفوع وانما هو مذهب عمر قیاساً علی الاستنجا من الغائط اطلق علی تقلیده العلماء ؟

جواب : ماته په یادندی ، داستنباط متعلق ما کوم ځای کښی لیکلی دی ، شاید ددې مقام دعبارت څخه زیات په یادراخی . بعضی وختونه زه داستنزهوا من البول څخه تقریر کوم چه داستنزهوا م یوصورت دی و صحیح الحدیث ابن خزیمه وغیره کذافی فتح الباری ، ددې عموم په اعتبار دپته مرفوع ویل کیدای شی اوبه مرفوعیت کې ددینه اصرح په مجمع الزوائد کې دا حدیث دی عن عمر بن الخطاب انه قال لمسح ذکوره بالتراب ثم التفت اليه فقال هكذا علمنا رواه الطبرانی فی الاوسط و هیه روح بن الجناح وهو ضعيف اه علمنا علمنا به رفع کې صریح دی پاتی شو دروح بن الجناح ضعیف نو په هر صورت بعضو دهغه توثیق هم کړیدی کمافی التهذیب والمیزان ، نو حدیث حسن شی نوممکن دی چه دحضرت شاه صاحب دنظر څخه دغه زیادت نه وی تیر شوی یا هغه دضعیف سبب ته اعتبار ندی ورکړی خوددې ضعف درجه معلومه شوه دی مدی لامله صالح للاحتجاج دی . خصوصاً چه دتعارض نه بغیر نور مویدات هم وی وانه اعلم . والروایات کلها من احیاء السنن واستدراکه ۱۲ جمادی الاخری ۱۰۵۴ هـ ، النور صفحه ۱۰ جمادی الاخری ۱۰۵۴ هـ .

دتمیاز وکولو په وخت کومه مستقلة دعاشته

بلکه دیول اوبراز دواړولپاره پکې یوه دعاده

سوال : (۱۴۳) ټټی ته دتللولپاره چه څنگه دعادی ، دتمیاز وکولو په وخت هم کومه دی شته او کته ؟

جواب : مستقلة نشته همغه دعاء مشترکه ده لاطلاق اللفظ واشترا کهما فی اکثر الاحکام الفقهیة کما فی الدر المختار احکام الاستنجا ۱۳ ربيع الاول ۱۳۲۹ هـ . نته اولی صفحه ۲۰۵ .

د کتاب الظاهرة مربوطه خوری وری (منشوره) منلی دقرآن حکایت کونکې بشقاف
بلاوضو- مس کولو تهقیق

سوال: (۱۴۴) فوتوگراف چه د آواز نقلونکې وسیله ده پدې کې، تقریرونه، د موسیقی نغمې، اود قاریانونه د قرآن مجید رکوع گانو آوازونه په یو خاص ایجاد سره بندول کیږي، اویا همد آوازونه په یوازی والی، مجلسونو، نندارتونونو کې ددې وسیلې ایښودلو سره اوریدل کیږي. نو پدې طریقې د قرآن مجید آواز پدې کښی بندول اویا د فوتوگراف څخه اوریدل درست دی او کته؟ او فوتوگراف بیا چه ده او که څه څیز ده، اوددې قسم کلام مقدس آواز قرآن بلل کیږي او که څه ورته ویل کیږي حضرت امام اعظم په فقه اکبر کې فرمایې: **والقران فی المصاحف مکتوب و فی القلوب محفوظ و علی الالسن مقروء** دغه تعریف په یاد شوی آواز باندې په نفی کې صادق کیږي یاه اثبات کې هم دغه امر هم د ویلو وړ دی چه دکومی وسیلې څخه چه دهغه په بشقاف باندې آواز تول راځی ددینه دهغه په قاف څه خطونه ددوانروپه ډول جوړیږي او چه کله ددې ماشین چلول کیږي نو دهغه یوه پرزه چه په آخر کې نی د قیمتې کافی یخړ کې لگول شوی وی دغه یخړ کې په دغو دوانرو باندې مزل کوی اود هغونه آواز پیدا کیږي دغه خطونه خپل مینځ کې هیڅ ممتاز نه معلومیږي، بلکه په هر لیت باندې خطونه یوشان معلومیږي، ممکنه دی چه فی الواقع کې څه تمایز وی، لکن نه لیدل کیږي، د چلونکې لپاره یاد ساتل پکار دی چه دغه هیئت باندې فلانی څیز نقش شوی دی او هغه باندې بل څیز، نو ددغونقشونو څه حکم دی؟ اودا خو ظاهره ده چه پدې خاطر چه د ادلهوی وسیله ده نه د تذکر، د همدی لپاره ددې ډکول اواوریدل د ادب قرآنی خلاف دی، لکن که څوک به ډکوی نوی اودسه ددې پلیت مس کول جائز دی او کته؟ اود قرآن تعریف پدې صادق دی کته؟ اودا هم ښکاره ده چه دغه وسیله خپله موزیک نده بلکه یوازی د آواز نقلول کوی، که موزیک ډک شی نو د موزیک آواز اویاسی او کته چه کوم څیز د کیږي د همدی لامله هغه ته مطلقا بجه نه ویل کیږي، په هر صورت امید دی چه ددې په نسبت حضرت اقدس خپله رای تحریر و فرمائی؟

جواب: دغونقوشو کې تر څو چه دلوستلو صلاحیت ثابت نه وی دلیکل شوو توروپه حکم کې ندی د همدی لامله دهغه مسح کول د محدث او جنب لپاره جائز دی لکه په دماغ کې چه د الفاظ قرآنیه ارتسام وی اوددې دماغ مسح کول جائز دی، البته که هغه ولوستل شی نو دغه وخت کې بسبب د دلالت وضعیه غیر لفظیه هغونه حکم د حروف مکتوبه ورکول کیږي، دا حکم

خود نقوشودی، او کم آواز چه د هغه نه راوونځی هغه تلاوت ندی بلکه نقل او عکس د تلاوت دی د هرغه د آواز اوصدا مشابه، نو ددی حکم هم د تلاوت په شان نه شو، اودتاسو دارا بهی صحیح ده چه ددی حکم د موزیک په قسم ندی بلکه په جواز او عدم جواز کې د محکې عنه تابع ده، لکن پدې خاطر چه ددې نه مقصد بیخ دی د همدی عارض په وجه د قرآن ډکول په دی کښی جائز ندی همدارنگه اوریدل هم، والله اعلم بحقیقه الحال ۲۷ شوال ۱۳۲۵ هـ امداد صفحه ۱۸۳ ج ۲ وحوادث صفحه ۱۸ ج ۱ او ۲.

بی اودسه دتفسیر اوترجمی مسح کول

سوال: (۱۴۵) اردو قرآن شریف مسح کول بی اودسه روادی او کته؟

جواب: مکروه دی کذا فی رد المحتار تحت قول الدر المختار و التفسیر کمصحف قبیل باب المیاه تنه اولی صفحه ۱۰

سوال: (۱۴۶) دتفسیر په کتابونو کې چه کرم ځای چه آیت لیکل شوی مسح کول ددغه ځای بی اودسه مکروه دی او که محرم؟

جواب: فی غنیة المستملی ویکره ایضا للمحدث ونحوه مس تفسیر القرآن وکتب الفقه وکذا کتب السنن الی قوله والاصح انه لا یکره عندانی حنیفة ص ۵۷) ددې نه معلومه شوه چه هر کله دغیر قرآن عبارت زیات وی دهغه مسح کول مطلقا کما هو الظاهر دامام صاحب په تدریک دی، و فی الاخذ به سهولت، ۱۷ صفر ۱۳۲۳ هـ، تنه ناله صفحه ۱۹

دقریبات عندالله مسح کول بی اودسه اوهر هغه

کتاب مسح کول چه قرآنی آیتونه پکښی وی

سوال: (۱۴۷) قریبات عندالله وصلوات الرسول چه دتاسو مولفه ده ددې لامله چه لمړی منزل ددی ډیری قرآن شریف آیتونه دي نوعرض دادی چه ددی بی اودسه مسح کول اودحائضی او جنب مسح کول او لوستل روادی او کته؟

جواب: یوازی ددې حصی بی اودسه مسح کول رواندی او دحائضی او جنب په لوستلو کښی داتفصیل دی چه دقرآن په نیت لوستل بهی جائز ندی ددعا په نیت بهی لوستل روادی ۷ دی القعد، ۴۱ تنه خامسه صفحه ۲۴۵.

سوال: (۱۴۸) ستاسوپه مواعظوکي اکثر آقرآن مجيد آيتونه دي اوزه اکثره وحت په فرصت کي مواعظ گورم خوبي اودسه دقرآن مجيد مسح کول رواندي، دمواعظوپه باره کي څه حکم دی ددي کتاب بي اودسه اخستل او لوستل جائزدي او کنه؟

جواب: في درالمختاروقد جواز صاحبانمس كتب التفسير للمحدث ولم يفصلوا بين كون الاكثر تفسيراً او قراناً لوقيل به اعتبار اللغالب لكان حسناً وفي ردالمحتار عن السراج عن الايضاح ان كتب التفسير لا يجوز مس موضع القران منهاوله ان يمس غيره وكذا كتب الفقه اذا كان فيها شيء من القران بخلاف المصحف فان الكل فيه تبع للقران آه الى قوله تعالى وما في السراج اوفق بالقواعد اه ج صفحه ۱۸۲ ددي عبادرت نه معلومه شوه چه ددي لپاره چه مواعظ نه دتفسير کتابونه دي او نه په هغو کي دقران آيتونه په نوروعبارتونو باندې برلاسي دي لهذا دهغوي بي اودسه مسح کول جائزدي په همدې ترتيب لوستل په اولي درجه البته په کوم خاي کي چه آيت ليکل شوی وي يوازي دغه خاي بلاوضو هم مسح کوي.

۱۸ رجب ۱۳۴۲ هـ شتمه خامه صفحه ۲۷۱

دظهارت نه بغير مسح مصحف په حرمت باندې دځواب دتجسس په استدلال

سوال: (۱۴۹) استدلو اعلى عدم جواز مس القران المجيد للمحدث لقوله تعالى لا يمسه الا المطهرون والحال انه محتمل التفسير كما ذكر واق التفسير فاذا جاء الاحتمال بطل الاستدلال واما حديث لا يمسه القران الا طاهر فهو ضعيف لا يحتج به وكذلك حديث لا يمسه المصحف الاعلى طهارة كما حرم بذلك فيهما النووي وابن كثير على ان بعضهم قال ان المراد بالطاهر المؤمن او الطاهر من النجاسة الحقيقية والمروى عن ابن عباس والشعبي والضحاك وداود جواز مس المصحف للمحدث والجمهور اتفقوا على عدم جواز مس المصحف للجنب ولكن لم يعرف للجمهور دليل؟

جواب: ليس اتفاق الجمهور علامة لكون الحديث له اصل قوى وان طرء عليه الضعف لعارض السنودان اشتقتم الى التفصيل فعليكم بالرجوع الى احياء السنن، ۱۳ ربيع الثاني ۳۷ هـ شتمه خامه صفحه ۸۳

په داسې ډول دقرانی آیتونو دليکلو حکم چه دکاغذ مسح ونه شی

سوال: (۱۵۰) بی اودسه چه کوم آیت دقران مجيد هم ونه ليکي نويو مولوي صاحب وويلی چه که دکوم آیت قرانی بلا اودسه دليکلو ضرورت وی نوپه هغه کاغذ باندې لاس مه لگوي په کوم چه قرانی آیت ليکل شوی دی نو دا صحيح ده او که غلط؟

جواب: اختلاف شته، ددي هم امکان شته دی، وفي الدرالمختار ولا تکره کتابه قران والصحيفة واللوح على الارض عندالثاني خلافاً لحمد وينبغي ان يقال ان وضع على الصحيفة ومايجوز بينها وبين يده يوخذ بقول الثاني والافيقول الثالث قاله الحلبي ج ۱ ص ۱۸۰، ۲۸ رجب ۱۳۴۲ هـ شتمه خامه ص ۲۷۷.

کتاب الصلاة

باب المواقيت

دماينام اومازيگر ترمينخ دلمانغه وغيره حکم

سوال: (۱۵۱) پدې مسئله کي ددين علماء څه ارشاد فرمايې چه د ماذيگروا ماينام ترمينخ سجده دتلاوت جنازي لمونخ اوقضاء فرض يابل کوم لمونخ په کوم ترتيب ادا کول جائزدي او کنه؟

جواب: دماينام اومازيگر ترمينخ پخوا دبدلون دلمرخه دتلاوت سجده، دجنازي لمونخ اوقضاء فرض او وترروادي اونواقل اوسن ممنوع دی اودلمر دتغير په وخت دغه څيزونه منع دی، تسعة اوقات يکړه فيها النوافل وماي معناها الا الفرائض هكذا في النهاية والكفاية فيجوز قضاء الفائتة وصلوة الجنائز وسجدة التلاوة كذا في فتاوى قاضى خان (وقال بعد اسطر منها ما بعد صلوة العصر قبل التغير هكذا في النهاية والكفاية ۱۲ عالمگیری جلد اول صفحه ۵۱ ثلث ساعات لايجوز فيها المكتوبة ولا صلوة الجنائز ولا سجدة التلاوة اذا طلعت الشمس حتى ترتفع وعند الانتصاف الى ان تزول وعند احرامها الى ان تغيب عالمگیری جلد اول والله اعلم (امداد ج ۱ ص ۱۷).

لاکن دهمدی ورځی د عصر لمونخ کول پکار دي ۱۲ مه،

دماسخوتن دلمانخه دوخت بیان

سوال: (۱۵۲) خومره برخه تیریدو دسپی سره دماسخوتن دلمانخه وخت شروع کیږی ؟
جواب: یوه نیمه گینته وروسته دغروب څخه دماسخوتن وخت راخی والله اعلم ۲۷ ذی قعدة ۱۳۲۲ هـ امداد صفحه ۲۴ ج ۱

دمازیگر وخت

سوال: (۱۵۳) دورخی خومره اندازه تیریدوسره دمازیگر دلمانخه وخت شروع کیږی ؟
جواب: دمازیگریه باره کې دگومی خاصی برخی دورخی نه مناسره تحقیق شته اونه تجربه شته داسې پیچیده معلومه ده چه پوره دولس بجی په وخت یولرگی په هواره ځمکه کې په ادرولوسره ددی دسوری په اندازه واخلی دغه اندازه اوددی لرگی دوه حصی نوری سیوری چه کله وشونودعصروخت راغی په هرموسم کې داقاعده کلیه ده والله اعلم ۱۳ ذی العجه ۱۳۲۲ هـ امداد صفحه ۲۴ ج ۱

سوال: (۱۵۴) دمثلینوڅخه وروسته چه څوک دمازیگر لمونځ اداکوی دامام اعظم په مذهب دروايتونواو فقهي له مخه داقوی قول دی یادپوه مثل روایت . اوکوم امام چه په یوه مثل دمازیگر لمونځ اداکوی . اودهغه نه شاته ځینې مقتدیلن دهغه هم فکړه دی چه هغوی په یوه مثل باندې دعصر لمونځ جائزگنی . اودځینو مقتدیانو عقیده اوتحقیق په مثلینوده اوهغوی ددی پسی په ناپوهی دوخت سره یادفساد نه کیدوپه سبب لمونځ اداکوی ددوی دمازیگر لمونځ اداشواوکه اعاده فرض ده اودابه نقل وی . اوداسې امام دی دو قسمه خلکو د مسجد امامت کولو گنهگارخونه گرځی یامقتدی دهغه دامامت څخه په جداکیدو دوم امام دی چه دمثلیتونه وروسته دمازیگر لمونځ کول مقررکړل ترڅویقینا دتولو لمونځونه وشی دا کول دده یاد مسجد دمتولی ذمه واری ده اودداسې انتظام دنه کولوڅخه گنهگار پری اوکته ؟ په دلائلواحواله دکتب معتبره دحدیث اوفقه ولیکې ؟

جواب: دمتونو روایت دمثلینودی . اواصل مذهب په متونوکې دی کماهو مقرر وصرح او اگرکه بعضولکه درمختارو غیره بومثل ته ترجیح ورکړی مگر محققینو دغه ترجیح ندی

په دي متنو کې دشفق ایض غیوبت اعتباریه کولی شی اوبه زیور بهشی کې دشفق احمر غروب نوجوه دتطبيق دادی چه په زیور بهشی کې دحکم تحقیقی بیان دی

منلی لکه چه علامه شامی په ردالمحتار کې پدې باندې مبسوط کلام کړیدی په ج ۱ ص ۳۷۱ کې اوهمدارنگه براءة ذمه یقینی هم په دی کې ده نوهمدی احوط هم شوه . اومازیگریه یومثل باندې له اداکولوڅخه ددی صحت اختلافی شو . دهمدی لامله دفساد یاداعادی یقینی وجوب حکم خو نشته دی . په همدې ترتیب په دی امام باندې دعاصی کیدلو حکم لگول یقینی نشی کیدی . په همدې ترتیب ددی دعزل وجوب په ذمه دمتولی یا جماعت یقینی کیدلی په اختلافیاتو کې بیا خصوصاکله چه په یوه مذهب کې مختلفه اقوال وی اودواپه طرف نه اکابروی دداسې حکمونو قطع مشکله ده البته دداسې مازیگر اعاده غوره کیدل دداسې ترتیب دداسې امام لپاره دتاخیر امر کول اودعدم امتثال په صورت کې دوم امام معین کول دغه حکمونه ټول په احوط اوافضل درجه خواه مخواه دی لکه چه دردمحتار دغه روایت ددی صریح مؤید دی ، والنظر هل اذالزم من تاخيره العصرالى المثلىن قوة الجماعة بكون الاولى التاخيرام لاوالظاهر الاول بل يلزم لمن اعتقدت رجحان قول الامام تامل ثم رایت فی آخر شرح النية ناقلا عن بعض الفتاوى انه لو كان امام محلته يصلى العشاء قبل غياب الشفق الايض للافضل ان يصليها وحده بعد الايض ج ۱ ص ۳۷۲ والله اعلم . ۳ محرم ۲۸ هـ شتمه اولی صفحه ۲۵

دمازیگر دگراعت د وخت توضیح

سوال: (۱۵۵) کله چه احقر په دوره حدیث کې وپه دغه وخت کې د ژمی موسم کې ترمذی شریف دعصر څخه وروسته وه . په دغه وخت کې حضرت استاذ مولنا صاحب مدظله العالی خوورخی دغه فرموده اوروله چه دعصر په لمانخه کې تاخیر کیدای شی . دیروختونه گمان کیدلی شی چه داصفرار حدته ورسپړی په دی وجه ما اکثر . . . په مسجد کې عصر ادا . کوم هلته . . . مسجدنه وړاندې لمونځ وی . حضرت عالی کوم وخت . . . په مسجد کې لمونځ کول دلمانخه نه دفراغ نه وروسته یوساعت یاڅه زیات ورځ وه ددی نه شبهه پیدا کیده چه اوس اصفرار څنگه وی . خو پدې پوهیدلوسره چه . . . صاحب دزیات پوهیدوسره دمازیگر لمونځ بهی دغروب څخه یوه نیمه گینته مخکې اداکولوکه تاخیر کولو نویوه گډوډی کیدله . او پدې خاطر چه دلته چه کله لمونځ گذار راخی . جماعت کیږی . کوم وخت دساعت له حسابه مقررندی اوکه ټول مقتدیان نه وی راغلی یادوه څلور انسانان د اوداسه نه پاتې شوی وی دهغوی انتظار بهی ونه کړ . لمونځ شروع کیدلو پدې گمان چه کوم وخت اصفرار اوچت نشی

اولمونخ مکروه تحریمی نه شی اوس یوصاحب فرماہی چه حضرت مولنا ،،، قدس سره نه ہی اوریدلی چه داصفرار وخت دغروب نه لگ مخکی وی کله چه دلمر په سترگه باندی په بنده طریقه نظر کیدای شی ، اوس ددی ته تردد کیدای شی اوس حضرت والادی ارشاد وفرماہی چه هرکله ورخ وره وی لکه څنگه چه دنن صبا ورخ ده پدی وخت کې دغروب نه څومره مخکی داصفرار وخت شروع کیږی دساعت له حسابہ اندازه وکړی ووانی ترڅو په هغی عمل وکړی ؟

جواب : فی الدر المنجرام لم یغیر ذکاء بان لا تحار العین فیها علی الاصح وفی رد المحتار صحیحہ فی الهدایة وغیرها وفی الظہیریة ان امکنه اطالة النظر فقد تغیرت وعلیه الفتوی وفی النصاب غیره وبه ناخذ وهو قول ائمتنا الثلاثة ومشائخ بلخ وغیرهم کذا فی الفتاوی الصوفیة اه وفی المسئلة اقوال اخریضا دی عبارت کې چه دتغیر کوم حددی چه لمرته دکننی څخه یاد یروخت پورې کتلو څخه سترگی نه خیره کیږی دایوم محسوس امردی په دی کې دساعت اوگړی پوښتنی څه ضرورت دی ددی تغیرنه وړاندی دعصر نه فارغیدل پکار دی ۹ج ۲۴۳، تنه خامسه صفحه ۳۲۵.

دظهر مغرب، او عصر دپیژندلو طریقه

سوال: (۱۵۶) دلته دمازیگراوماسپنین اوماہنام اوماسختن په مینځ کې دوخت تمیز کول مشکل دی دا هغه وخت وی چه دلمر سترگی اوچت والی اومغرب نه وروسته درناہی گمان کیدلی شی ، گنی د ساعت دپیروی څخه څوکوم مشکل نشته مثلاً دغرمی مهال کې دلمر سترگی اوچتوالی دافق څخه یوه نیزه برابره وی ، داسې معلومیږی چه روځ په غروب کیدلو کې یوه کیټه ټول پاتی شوی دی ، نن صبا پاوکم څلور بجی لمر پریوخی ، یودوه بجی په وخت چه دماسپنین وخت گڼل کیږی، لمر سترگه دومره ټیټه معلومیږی لکه څنگه چه دعصر آخری وخت وی، نوداسې حالت کې که دظہر او عصر تر مینځ فاصله کول ضروری وی نو ظہر څه وخت اداء کولی شی اوعصر څومره وروسته ددینه ؟

جواب : ددی لپاره یوه دوه ورځ لږ وخت مصرفول لازم دی ، گینته هم ددی نه وروسته دلاریونی لپاره کافی کیږی ، هغه کار دادی چه کله کومه ورځ څه لمر سترگه وی اوگرمی وی اوغرمی څخه وړاندی یو بالینت، دوه بالینت برابر دزمکې هواره ولوسره پدی باندی یوی مستقیم خط شمالا اوجنوباً راکش کولی شی قطب نماچه شمالی لوری رابنیسی داد هغه لپاره کافی کیږی ، ددینه وروسته ددی خط په جنوبی نقطه باندی یو ځل یو بل سیده لرگی یاگز یاتور تارسیده

ودرول شی ، ددی لامله چه دغرمی وړاندی وخت وی ددی لرگی سیوری عین خط باندی نه وی ، بلکه ددی خط نه مغرب په طرف یو اندازه کور وی بیوقتاً فوقتاً دخط په طرف راتگ شروع شی تردی چه بالکل په دی خط باندی منطبق کیږی ، په دغه وخت کې ددی سیوری په آخر باندی نینی جوړه ولوسره ددغه سوری اندازه اوناپ د کوم بل لرگی وغیره په واسطه واخستل شی اودغه پیمانہ دی محفوظه وساتل شی دغه وخت عین دغرمی دی ددینه وروسته هغه سیوری د مشرق په طرف مایل کیدل شروع وکړی داد ظہر اول وخت دی بیا لږ لږ وروسته دغه لرگی چه سیوری یی اندازه شوی ددغه سطح باندی سیده درولوسره وکتل شی اوڅومره سیوری چه دعین غرمی دوخت وچه پیمانہ یی دتاسوسره محفوظه ده ددی پیمانہ برابر سیوری پریږده نور سیوری وگوری خپله ددی سیوری لرونکی لرگی برابر به وی اوکنه ؟ که نه وی نو لږ وروسته وگوری چه کله برابر شی نودا دامام شافعی اوصاحبینو په نزد دعصر اول وخت دی ، اوکله چه ددی پیمانہ برابر سیوری پریږدی نودی سیوری لرونکی لرگی څخه دوه برابره سیوری گرخی دادامام اعظم په نزد دعصر اول وخت دی تاسوته آزادی ده چه دامام شافعی په وخت عصر وکړی یاد امام ابوحنیفه په وخت کې، کوم وخت چه فرصت اوموقع میلاوشوه، او په اوقات مذکوره کې په خپل ساعت کې وخت گوری ، بیادهغی مطابق ساعت ته کتلوسره لمونځ اداء کوی بیادیوی میاشتی څخه وروسته په همدې ترتیب سیوری کتل کیږی لږ تفاوت وی ، دغه دشمس میاشت په قیدسره ضبطوی دتاسوسره یوه گتوره اوکار آمده جنتری موجودیږی دادعصر د وخت دپیژندلو اوضبط طریقه دی ، تنه خامسه صفحه ۴۱۹.

دماہنام دوخت پیژندلو طریقه

سوال: (۱۵۷) کله چه ورځ نه وی نودلمر سترگی دپیوتونه وروسته ډیر لږ وروسته پورې یوه صفارناہی یعنی (خلا) پاتی کیږی معلومیږی چه لمر سترگه اوس لویدلی ده ، اوریدل شوی دی چه په گرمیو کې خو دلته دلمر سترگی دپیوتو نه وروسته دساعتونو پورې داسې خلا پاتی کیږی داسې ورځ وی نوآیا پدغه حالت کې دماہنام دلمانځه وخت دغه اندازه پورې پاتی وی چه کله پورې دتیاروننسی ښکاره نه وی یادلمر سترگی دغرویدو نه وروسته دکوم معین وخت پورې شمارولی شی ، اودعشاء دوخت شمار په کوم لحاظ سره کولی شی دلمر سترگی دلویدلو څخه وروسته دساعتونو دگمان څخه یادخلاد زایلیدلونه وروسته ؟

جواب: اول پدی پوه شه چه دلمرد پربوتو او ابتدا د وخت عشاء تر مینخ دومره جدایی وی خومره چه دصبح صادق دراختلو اولدلمرد راختلو کي ده اوس زه دصبح صادق قاعده وایم دیته هم کتل پکاری دی، قاعده اکثریه داده چه دقمری میاشتیو به ۲۶ شیه کي دسپویمی د راختلو سره صبح صادق وی پدی ترتیب ۱۲ شیی دغروب سره یوخای صبح صادق وی به دغودووشپوکی چه کومه شیه زره شواری دصبح صادق وخت دی وگوری اویه ساعت دی دلمرختلو یوزی فاصله وگوری، اوددی قاعدی خخه چه کوم وختونه منطبق شول هغه دی له لپ احتیاط سره واخلی یعنی عصر او عشاء هم دعین اول وخت نه لس پنخلس دقیقی وروسته دی اداکری شی اوروزه کي دی همدومره اندازه مخکي پیشمی (سحری) پریودی اودولسم اوشپرویشتمی شیی نه مراد هغه ده چه دکومی صباهی دولسمه اوشپرویشتم تاریخ وی مادیری آسانی کولوسره لیکلی دی بیاهم لپ سوچ سره ولولی (تممه خاصه صفحه ۴۲۰)

دقوم پابندی مقررده وختونودلمانخه لپاره دهغه ضبطول په ساعت او غیره:

سوال: (۱۵۸) ددین علما په دی مسئله کي څه فرمابی چه مسجدونو کي دلمانخه لپاره د وخت تاکل اویدی تاکلی وخت باندی دلمانخه کول او یا بل باندی کول رو دی اوکنه؟

جواب: عن ابی هریره قال قال رسول الله ﷺ اذا اشتد الحر فا بردوا بالصلوة رواه البخاری وعن رافع بن خدیج قال کانصلی العصر مع رسول الله ﷺ ثم تحر الحرور فتقسم عرقهم ثم تطبخ فیاکل لحما نضیجا قبل مغیب الشمس متفق علیه وعن رافع بن خدیج قال کانصلی المغرب مع رسول الله ﷺ فینصرف احدنا وانه لیصر مواقع تبله متفق علیه وعن النعمان بن بشیر قال انا علم بوقت هذه الصلوة العشاء الاخرة کان رسول الله ﷺ یصلیها لسقوط القمر لثالثة رواه ابو داود والدارمی وعن رافع بن خدیج قال قال رسول الله ﷺ اسفروا بالمجر فانه اعظم للاجر رواه الترمذی وعن ابی سعید قال صلینامع رسول الله ﷺ الحدیث وفیه قال ﷺ ولولا ضعف الضعیف وسقم السقیم لآخرت هذه الصلوة رواه ابو داود والنسایبی وعن ام سلمة قالت کان رسول الله ﷺ اشد تعجیلا للظهور منکم واتم اشد تعجیلا للعصر منه رواه احمد والترمذی وعن انس قال کان رسول الله ﷺ اذا کان الحرار دبالصلوة واذا کان البرد عجل رواه النسائی وعن ابن مسعود قال کان قدر صلوة رسول الله ﷺ الظهور فی الصیف ثلثة

الاقدام الی خمسة اقدم وفي الشتاء خمسة اقدم الی سبعة اقدم رواه ابو داود والنسائی، ددی روایتونو خخه څو کارونه مستفاد شول (۱) سره دتوسیع دوختونودلمانخه دجناب رسول الله ﷺ معمول اکثریاه معینو وختونو باندی لمونخ کول و اوددی خلاف کول دکوم عارض په سبب به و. (۲) دعین اساس دوخت فضیلت اورعایت دحال دمقتدیانو و (۳) صحابه و هم پدی ترتیب دعین معمول همداونواوس چه مساجدو کي کوم تعین کیری دهغی حاصل همدادی چه دمذکوره روایتونونه اخستل شوی پاتی وگینته کیری یعنی دوختونو دانتضباط خخه کار اخستل خو هغه خپله مقصود نده بلکه مقصود مخصوصه وختونه دی او هغه یوازی دوختونود پیوندلویوه وسیله ده چه داسانیتیا لپاره معتبر گنل کیری لکه څنگه چه ځینی وختونه دزړه نحری معیار گرځول کیری په حقیقت کي ساعت او گینته دزړه دتحری معین او مرستندویه ده. نپه مشهور طریقه بلاتکلف اوبی تردهه جائز بلکه مستحسن او موافق اودرست دی والله اعلم و غلمه تم ۲۹ صفر ۱۳۲۴ هـ، امداد صفحه ۱۷۰ ج ۱

په ساعت باندی دلمانخه دوختونودالتزام حکم

سوال: (۱۵۹) نن صباح ځینی مسجدونو کي دساعت گهنٹی داسې پابندی کولی شی چه مرکله مقررده وخت وی که لمونخ کونکي اودس کوی لمونخ شروع کولی شی اودهغه انتظارنشی کولی او که دوه لمونخ کونکي هم راشی نودمقرر وخت کیدوسره امام ودریبری بغیر د راتلو دنورولمونخ کونکو، داسې پابندی په التزام مالایلمز کي داخل ده اوکنه؟ اودنور وخت تلفی به وی اوکنه؟ خکه چه دحدیثونو خخه داسې معلومیږی چه که لمونخ کونکي لپ مخکي راته نولمونخ هم مخکي کیده او که وروسته راته نور وروسته کیده؟

جواب: دالتزام دلمونخ کونکو دآسانتیا لپاره ده اومنع نده ممنوع التزام هغه دی چه ددین ددال په کسره یادین په فتح ددال په ډول وی اود حدیث محمل هغه موقع ده چه هلته په التزام کي حرج نه وی فقط ۱۳ جمادی الاولی ۱۳۲۴ هـ، حوادث رابعه ص ۷۲.

سوال: (۱۶۰) الف، دساعت په اعتبار اذان کول پکاری دی او که دسماویه علامو په اعتبار؟

جواب: اصل خو آسمانی علامی دی، مگر که چیری دساعت تطابق ددی علاموسره متیقن یا مطمئن وی په ساعت باندی عمل هم روادی کطبل السجور، ۴ جمادی الاولی ۱۳۴۹، النور شعبان ۱۳۴۹.

دساعت په ذريعه دوختونو پيژندلو

سوال: (۱۶۱) ليدل كيږي چه نن صبا دلمانځه دوختونو پيژندلو لپاره دساعت ايښودل اكثر وځلكو لازمي گرځولى دى، دساعت ايښودل اوپه شرعيه حكمونوكې دساعت ايښودل كوم حكم كې داخل دى؟

جواب: فې نفسه مباح او دمعين طاعت جوړيدويه نيت داجر موجب دى پدې شرط چه كوم بل امر مانع نه وي لكه دوښتنو نقره ياد طلا كولو.

دجواز صلاة بعدالظلوع وقبل الغروب اندازه

سوال: (۱۶۲) څومينته وروسته دلمرختلوڅخه وخت مكروه كيږي او د اشراق لمونځ روا كيږي، او دغروب نه څو دقيقې مخكې كراهت شروع كيږي ددې ځاى عواموته ددقيقو دشمبر معلومول ضروري دى؟

جواب: فې الدرالمختار وكره تحريمالى قوله معه شروق و فې ردالمحتار ومادامت العين لا تقار فيها فهى فې حكم الشروق كما تقدم فې الغروب انه الاصح كما فې البحر (ح) اقول بئى تصحيح مانقلوه عن الاصل للامام محمد بن انه ما لم ترتفع الشمس قدر رمح فهى فې حكم الطلوع لان اصحاب المتون مشوا عليه فې صلوة العيد اخ ج ۱ ص ۳۸۴ و فې قدر رمح هو اثنا عشر شبر اخ صفحه ۸۷۰ ددې نه دوه قوله ثابت شول اول دپراسانه ده دوم دپراحتياط دى، ۲۸ رمضان ۱۳۳۳ هـ، شمه ثلثه ۸۵.

دتكبير اولى وخت

سوال: (۱۶۳) دتكبير اولى ثواب ترڅه وخت حاصل كيږي يعنى په تكبير اولى كې شريك نه شوي لكه دفاتحى يا ختم سوره نه مخكې په ركوع كې شروع شو نو دتكبير اولى ثواب ورته ملاوشو او كنه؟

جواب: دى كې دپراقوال دى يو خود امام دتكبير مقارنت يعنى دواړه دى يوځاى ووانى، دوم امام دثنا نه دفارغيدونه وړاندې، دريم كه مقتدى موجود دى آيتونو دلوستلونه مخكې او كه وروسته راغى نو داووايتونو دلوستلونه مخكې څلورم دالحمد لله د خلاصولونه مخكې، پنځم په اول ركعت كې دشريكيدونه مخكې، و تظهير فائدة الخلاف فې وقت ادراك فضيلة تكبيره الافتتاح فعنده بالمقارنة وعندهما اذا كبر فې وقت البناء وقيل بالشروع قبل قراءة ثلاث آيات لو كان

المقتدى حاضر او قبل سبع لوغانبا وقيل بادراك الركعة الاولى وهذا اوسع وهو الصحيح اه وقيل بادراك الفاتحة وهو المختار خلاصه ۱۲ شامى والله اعلم، امداد صفحه ۲۱ جلد ۱.

در رمضان صياضت كې دماينام په لمانځه كې دتاخير حكم

سوال: (۱۶۴) ددين علماء پدې مسئله كې څه فرماني دلته مسجدته روژه ماتى دخوړلو لپاره راوړل كيږي، او ځلك په حويلې اوسوري لاندې دروژه ماتى لپاره ناست وي، دماينام داذان سره روژه ماتى كولو سره خوراك كول راځي چه په دې كې ډير ځلك لاندې ناست روژه ماتى، او ځينى حضرات په چت باندې روژه ماتى داذان كولو نه وروسته دلس منتووقفى كولو نه وروسته دجماعت لمانځه لپاره ودرپري چه په دې كې هر مصلې په اطمينان سره دروژه ماتى نه دفارغيدلو نه وروسته په جماعت كې شامل كيږي مگر دچت حضرات په جماعت كې نه شامل كيږي او ناست وي خپل خوراك كوي، سگرت څنگ كې پان خورى، كله چه لاندې جماعت تمام شى دغه وخت دغه حضرات په چت باندې دوم جماعت كوي اوس سوال دادى چه دپام والا حضراتوپه اول جماعت كې نه شامليدل او ډيره پورې خوړونكې پاتې كيدل او بيا دوم جماعت كول دشرعى له مخې روا دى او كنه؟ كه روانه وي دداسې كونكو ځلكو لپاره څه حكم دى؟

جواب: فې الدرالمختار كتاب الصلوة و (يستحب) تعجيل المغرب مطلقا و تاخيره قدر ركعتين بكرة تزيها و فې ردالمحتار تحت هذا القول ان ما فې القية من استثناء التاخير القليل معمول على مادون الركعتين وان الزائد على القليل الى اشتباك النجوم مكروه تزيها وما بعده تحريما لا بعذر قال فې شرح المنية والذى اقتضته الاجاز كراهة التاخير الى ظهور النجوم ومقابلته مسكوت عنه فهو على الاباحة وان كان المستحب التعجيل اه ونحوه ما قدمناه عن الحلية ج ۱ ص ۳۸۲، ددې عبارت څخه معلومه شوه چه دماينام په تاخير كې درى درجى دى ۱) اول درجه خود دوه ركعت څخه كم دادچاپه نزد مكروه نه ده، ۲) دومه درجه ددوه ركعت په اندازه ياد دې نه زيات دستور و دظهور پورې، دادددرمختار په روايت مكروه تزيه ده اود منبى دشارح په تحقيق صباح ده خود مستحب خلاف اودريمه درجه چه پكې ستورى ظاهر كيږي دامكروه تحريمى ده، نودلس دقيقونه زيات تاخير كول مكروه امرهم نده لكه څنگه چه دخيښي روايتونو مقتضى ده بيهام دمستحب ترك كول خو ضرور كيږي او بغير د ضرورت نه دمستحب په پريښودلو ټينگار كول

داسي كاردى چه په هغه باندې بعض فقهاؤ دمكروه تنزيهې اطلاق كړى دى لكه څنگه چه دمذكوزه عبارت دردمختارنه وروسته داعبارت شته انه الى ما قبل ذلك مكروه تنزيهالترك المستحب وهوالتعجيل اودغه دمستحب دپريښودوپورې هغه وخت وى كله چه جماعت تاخير كړى ، اوكه جماعت په مستحب وخت كې ودرېږي نوتخلف عن الجماعة بلاعذر قوى حرامونه نژدى ده اودومره مشغولتيا په اكل اوشرب اودهغه توابع كې دجماعت دپريښودو په اعذار كې ندى نوددغو خلكو داكار يقيناً شرعاً ناجائز دى ۹۰ نوال ۱۳۳۷ هـ شمه خامس ۹۵

باب الاذان والاقامة :

دلمونځ كولو حاضر يدلو حكم په تالى نه په اذان :

سوال: (۱۶۵) داذان داواز احترام څومره دى ، څولمونځ گزاران دسر كاري زنگ په مقابل كې هيڅ احترام داذان چه نغاره دحاكم حقيقى ده نه كوى ترڅوسر كاري زنگ چه تاكل شوى غږ وكړى دلمانځه لپاره مسجده نه راځي پدې كې څه حكم دى تفصيلى مطلع وفرمايې اواجر داحترام كولو او تاديپ دنه توقير كولو څومره دى ؟ بينوا توجروا ؟

جواب: په زنگ راتلل اوپه اذان نه راتلل كه دزنگ دتوقير اونه احترام داذان وى يقيناً دير قبيح اوشنيع كاردى مگر كوم ځاى داسي ليدل او اوريدل شوى ندى بلكه دلمانځه تراوله وخت سره دى اودوخت دمعرفاتو څخه زنگ هم دى ددې لامله چه نور معرفات اولات لكه هغه مقياس چه دهندپه په دايره كې زور بند دى اوفقهاؤ هم ورته اعتبار وركړى نوهرڅوك چه په تالى (زنگ) راځي نه په دى حيثيت چه مقصد يې دتالى خصوصيت دى بلكه پدې حيثيت چه هغه دوخت دمعرفاتو څخه دى پروانه لرى اوپه مسلمانانو باندې بدگمانى كول خپله داسلام احترام دى چه داذان دعدم احترام څخه اشد دى ، والله تعالى اعلم وعلمه اتم ۹ نوال ۱۳۳۳ هـ امداد صفحه ۲۶ جلد ۱

داذان په دعاء كې دلسونو پورته كولو حكم :

سوال: (۱۶۶) ددين علماء اودشرع متين فقهاء په دى مسئله كې څه فرمايې چه داذان نه وروسته دعاء غوښتلوكې لاس پورته كول څنگه دى ؟

جواب: بالتخصيص داذان په دعاء كې خولاس پورته كول نشته اوندى ليدل شوى مگر مطلقاً دعاء كې لاس پورته كول دا حديث كشره فعليته ، قوليه شهره څخه ثابت دى من غير تخصيص

بدعاء دون دعاء نو داذان دعاء كې هم لاس پورته كول سنت ۱ شول ، لاطلاق الدلائل وعن انس قال كان رسول الله ﷺ يرفع يديه في الدعاء حتى يرى بياض ابطيه وعن السائب بن يزيد عن ابيه ان النبي ﷺ كان اذا دعا رفع يديه فمسح وجهه يديه رواهما البيهقي وعن عكرمة عن ابن عباس قال المسئلة ان ترفع يديك حتى منكبيك او نحوها الحديث رواه ابو داود كلها في المشكوة كتاب الدعوات ورواها احاديث متكررة متوافرة في هذا الباب بفضي ذكرها الى الاطبا ۲۷ ذى الحجة ۱۳۰۴ هـ امداد صفحه ۹۸ جلد ۱

سوال: (۱۶۷) حضوريه امداد الفتاوى جلد اول مطبوعه ص ۹۸ منهيه كې ليكلي دى چه داذان نه وروسته دعاء په وخت لاس نه پورته كول افضل دى پداسي حال كې چه كوم حديث څخه دعاء په وخت عدم رفع يد ثابت ندى نه قولاً اونه فعلاً كه اوويل شى چه داذان ددعوا ولا حديث كې در رسول الله ﷺ دلاس پورته كولو ثبوت نشته دى ، نوددې خواب دادى چه پدې حديث كې دعاء مسنونه اظهار اوفضيلت بيانول مقصود دى نه كيفيت لكه څنگه چه درجمه الباب اودحديث الفاظو څخه ظاهر دى اوددعاء په كيفيت كې مستقل حديثونه موجود دى دكومونه چه معلوم يږي چه هره دعاء كې لاس پورته كول دشرعى په طريقه مستحب اوافضل دى لكه چه ابن ماجه صفحه ۸۴ باب من كان لا يرفع يديه فى القنوت كې دى عن ابن عباس قال قال رسول الله ﷺ اذا دعوت الله فادع بباطن كفيك ولا تدع بظهورهما فاذا فرغت فامسح بهما وجهك بس نهر كله چه دمطلق قولى څخه دمطلق رفع يد فضيلت ثابت دى نوكه كوم فعلى حديث څخه عدم رفع يد عند الاذان فضيلت رابرسيره كيږي نو د اصول فقه ددووقاعدو خلاف لزم يږي ، اوله قاعده خوداده چه در رسول الله ﷺ دكوم فعل جهت معلوم وى په دى فعل كې ددې جهت سراسر اقتداء كولى شى اودكوم چه جهت معلوم نه وى نوهغه په اباحت باندې حمله وو اوداظهاره ده چه دعدم رفع يد جهت معلوم ندى لهذا دفعلى حديث څخه عدم رفع يد مستحب اوافضل كيدل ثابت شود لمرنى قاعدى عبارت نه راووخى دهمدى لامله هغه نه نقل كوو ، اوددوهمى قاعدى عبارت دادى فى نور الاتوار صفحه ۲۱۳ بحث الافعال النبى ﷺ والمصنف ترك هذا كله وبين ماهو المختار عنده فقال والصحيح عندنا ان علمنا من العالمة واقعا على جهة من الوجوب او الندب او الاباحة تفدى به فى ايقاعه على تلك الجهة حتى يقوم دليل الخصوص فما كان واجبا عليه يكون واجبا علينا وما كان مندوباً عليه يكون مندوباً

دلمطلب نه چه افضل وى

علینا وما كان مباحا عليه يكون مباحا لنا وما لم نعلم على اية جهة فعله قلنا فعله على ادنى منازل افعاله وهو الاباحة، اوس په دی صورت کې عدم رفع ید افضل گنل کیږي یادرفع ید امیدشته چه دخواب څخه دخاکسار شک رفع وفرمایې؟

جواب: زه دروایتونو دتبع فرصت نه لرم دهمدی لامله ددرایت څخه چه کوم څه زده کوم اوپوهیږم هغه تقویم، بهتر داده چه دکوم محقق لخوا تنقید وکولی شی که کوم دلیل څخه ددی خطا والی معلوم وی نوموتو دی هم اطلاع کړی، زه په دی پوهیږم چه دعاگانی دوه قسمه دی یووختی حاجت غوښتنه بغیر دتا کلو دالفاظو درفع یدین حدیثونه ددی متعلق دی دوم ټاکل شوی دعاگانی برابره ده چه جوامع وی یا موقت وی درفع حدیثونه ددی متعلق نشته الاماوردقیه بالخصوص په اول کې رفع ید افضل دی اوعدم رفع مباح دی، په دوم کې عدم رفع افضل ده اورفع مباح ده اوپه هره دعاء کې رفع ته افضل ویل ډیر مستبعد دی، په بعضو کې خونگی رفع تقریبا مصرح دی مثلا منکوحه په اول خلوت کې یا اشتراء رقیق یادابنه کې وارد دی فلیاخذ بصاحبها ولیقل اللهم ان اسالك الخ اخذدنا صیه ظاهر دی چه درفع سره جمع نه شی کیدای یا مثلا دهجاء په وخت اللهم جنبا الشيطان الخ په دغه وخت کې رفع بدخنگه کولی شی یا مثلا دنزال په وخت اللهم لا تجعل الشيطان الخ علی هذا والله اعلم، ۴ جمادی الاول ۴۹ هـ، النور صفحه ۸ شعبان ۴۹ هـ.

دادان دشروعیت ځایونه

سوال: (۱۶۸) ددین علماء څه فرمایې چه کوم کوم خای او موقع په طوفان وغیره کې اذان سنت دی او کوم کوم خای کې بدعت دی؟

جواب: په دی ځایونو کې اذان سنت دی (۱) فرض لمانځه (۲) دپیدا بینت په وخت دماشوم په غوږ کې (۳) ددشمنی دختمولوپه وخت (۴) دکفاور دجنگ په وخت (۵) دمسافرنه وروسته (۶) کله چه شیطان ښکاره کیدو ډارول وکړی (۷) دغم په وخت (۸) دغصی په وخت (۹) کله چه مسافرازه ورکه کړی (۱۰) کله چه چاته میرگی راشی (۱۱) کله چه دکوم انسان یا څاروی بدخلقی ښکاره شی دا ردالمحتاروالا په خپل کتاب کې ذکر کړیدی اودمرضونو دعوموم

اودغیر قیدود ډاږ په وخت دځینو بزرگانو عمل هم لیدل شوی خو کوم روایت ندی لیدل شوی^۱ اودطوفان په وخت کې خولیدل شوی خواوریدل شوی ندی البته فقهاؤ ډی وخت کې لمونځ لیکلی دی اوپه نورو وختونو کې یې هم لیکلی دی (۱) کسوف (۲) اوخسوف (۳) باد (۴) په تیاره ورځ (۵) دشپې سخته رنایې کې (۶) ددشمن ډار (۷) زلزله (۸) برق (۹) واوره (۱۰) هغه باران چه داودریدونه وی (۱۱) ټولوامراض (۱۲) استفتاء داددرمختار صاحب ذکر کړی دی اوتعمیم یې کړی چه کوم آیتونه دالله ﷻ دتخويف موجب وی په هغه وخت کې لمونځ کول پکار دی ویویزه قوله طیل السلام اذارایتیم من هذه الافراع شینا فافر عوالی الصلوة والله اعلم امداد صفحه ۹۸ جلد ۱.

په اذان او اقامت اودماشوم په اذان کې دهی علی الصلاه

اوهی علی الفلاح دویلوپه وخت کې دالتفات حکم

سوال: (۱۶۹) په اذان کې په حی علی الصلاه اوحی علی الفلاح کې مخ شمال اوالیمین طرف کیږي نویه اقامت یاچه کله دماشوم په غوږ کې اذان ویل کیږي دلته هم مخ اړول پکار دی اوکنه؟

جواب: التفات ښی اوچپ طرف ته لکه څنگه چه اذان کې سنت دی همداشان په اقامت اوهمداسی ددهماشوم غوږ ویلنه فيه وکدافیه مطلقاوقیل ان اخل متسع ییناوسار فقط فلا یستدبر القبلة بصلوة وفلاح ولووحده اولمولودلانه سنة الاذان مطلقا در مختار باشامی ج ۱ ص ۱۵۹ مورخه ۱۳ جمادی الاول ۱۳۰۳ هـ امداد صفحه ۱۰۵ جلد ۱.

دادان دتعدد په وخت کې دبیح کراهت په اول اذان دجمعی سره

سوال: (۱۷۰) کله چه دجمعی په ورځ دخطبی اذان ویل کیږي دغه وخت خوخرخول، اخستل منع دی آیا په ټول ښارباندي حکم یوشان دی اوکه مختلف دی؟ څکه چه ځینې مسجدونو کې اذان وختی وی اوپه ځینو کې وروسته وی دهر محلی دمسجد موافق حکم علیحده علیحده ده یادټول ښار لپاره حکم یوشان دی؟

^۱ دهمدی لامله ندی پکار خصوصاکله چه معوامواعتقادپه دي کې دفساد دجهت پوري رسيدلي وي ۱۲ هـ.

جواب: کومه بیعه چه مخل دسعی وی دجمعی داوول اذان په وخت کې مکروه ده اوکه خوځایه اذان ویل کیږی نواظهداده چه داوول اذان سره کراهت ثابتیږی اگرکه ددې صریح روایت اقرندی لیدلی لکن دتعدد اذان په اول پکار دی برابره خبره ده چه مسجددمحلی وی یاغیر کې وی ولوتکراراجاب الاول درمختار قوله اجاب الاول سواء کان مؤذن مسجده اوغیره شامی ج ۱ ص ۳۲۲ اویدې حکم کې ټول بناریان یو شان دی البته په کوم باندي چه جمعه واجب نده هغه مستثنی دی دهغه بیع جائزده وکزه البیع عندالاذان الاول وقدخص منه من لاجمعة علیه درمختارباشامی ج ۱ ص ۱۳۲ جمادی الاول ۱۳۰۳ هـ امدادصفحه ۱۰۶ ج ۱.

داذان دځواب ورکولو حکم په ټولودی

سوال: (۱۷۱) څه وخت چه اذان وی اوپه کوم ځای کې پنځه لس کسان ناست وی نودټولو لخوا یوځواب ورکول کافی دی اوکنه؟

جواب: ندی لعدم دلیل علیه. تتمه اولی صفحه ۳۴ ج ۱.

داذان دځواب استحباب

سوال: (۱۷۲) کوم سړی چه مسجد کې وی په هغه باندي داذان ځواب واجب دی اوکه مستحب؟

جواب: مستحب دی فی الدرالمختار ولومسجدلانه اجاب بالحضوراڅ ورجح الاستحباب فی ردالمحتار. تتمه اولی صفحه ۳۴ جلد ۱.

خوځله اذان اوریدلو سره داذان داجابت حکم

سوال: (۱۷۳) څوورځی وشوی چه یوه عریضه می ستاسو شریف حضورته روانه کړیوه اودهغی یوسوال داهم وچه په لاتدي ډول سره له ځوابه بعینه پدې عبارت کې مذکور دی سوال یووخت کې داذان ځواب یوخل ورکول واجب دی یاخومره ځله چه اوری هومره ځله واجب دی؟ (ځواب: ځپله دواجب والی کوم دلیل اوس عرض دادی چه خماسره دومره بصارت اوطاقت نشته چه ستاسو حضورمخې ته کوم دلیل وړاندي کړم. لکن دبهشتی گوهر عبارت نقلولی شی دملاحظی څخه وروسته دسوال ځواب په مهربانی سره په داسې ډول عنایت وفرمایې چه دهغی نه کامله تشفی وی، دبهشتی گوهر عبارت په لاتدي ترتیب دی دبهشتی زیور یوولسمه

برخه داذان او اقامت حکمونه صفحه ۲۴ کې مسئله کوم شخص چه اذان واورى نړوی اوکه پنځه ظاهروی یا جذب، په هغه باندي داذان ځواب ورکول واجب دی؟

جواب: په وجوبی اجابت کې اختلاف دی چه بالقدم دی اویاباللسان دبهشتی گوهرفتوی په قول ثانی باندي مبنی ده اوددلیل څخه اول قول راجح ده الشامی، اویدې صورت کې اجابت باللسان مستحب کیږی بیاکه ډیراذاثونه واورى نودرمختار کې یوازی داوول اذان اجابت نی اختیار کړی دی، واجب وی اوکه مستحب اودشامی راښی دټولو اجابت ده کمافصله تحت قول الدرالمختار ولوتکراراجاب الاول جلد ۱ ص ۱۰۴۱۲، ربيع الثاني ۱۳۴۲ هـ تتمه خاصه صفحه ۲۵۸.

داذان په اوریدونکو باندي دسلام ځوابول واجب ندی

سوال: (۱۷۴) داذان اوریدونکو باندي برابره خبره دی چه هغوی داذان ځواب ورکوی یاغلی وی دکوم راتلونکې سړی دسلام ځواب ورکول واجب دی اوکنه؟ اوکوم شخص باندي داسې موقع کې سلام کول پکار دی اوکنه؟

جواب: داسې وخت کې سلام نه دی پکار اوکه سلام بهې وکولو ټو څوک چه داذان ځواب ورکوی په هغه باندي خودسلام ځواب ورکول واجب ندی اوکوم چه غلی دی ظاهره داده چه په هغوی باندي واجب ندی، لان سماع الذکر کالذکر کماقی الدرالمختار مصل وتال ذاکرومحدث خطیب ومن یصغی الیهم ویسمع فقط. تتمه اولی صفحه ۳۷.

په مسجد کې په چپ طرف داذان کولورواج ښکته دی؟

سوال: (۱۷۵) علی العموم داچه کوم رواج دی چه هغه منبر چه په هغه باندي خطبه دجمعی لوستل کیږی هغه په مسجد کې په چپ طرف جوړیږی ددې ثبوت حدیثونو څخه دی اوکه محض رواج دی اوکه نسی لاس ته منبر جوړشی اوخطبه ولوستل شی نودرست دی اوکنه اوداذان په باره کې څه حکم دی ددې رواج په پنځه وخته مسجد کې چپ طرف اذان کول دی ددې ثبوت حدیثونو کړیدی؟

جواب: هیڅ اصل ځمپه یاد نده، تتمه اولی صفحه ۴۱.

په يوه وخت کې په دوه مسجدوکې ديوپورې اذان کولو حکم

سوال: (۱۷۶) که کوم امام يا موذن بغير دکومې طمعی په څو مسجدونو کې ديوه وخت اذان وکړي نو څنگه دی؟

جواب: في الدر المختار باب الاذان يكره له ان يؤذن في مسجدين وفي رد المحتار لانه اذا صلى في المسجد الاول يكون متفلاً بالاذان للمكتوبة وهو في المسجد الثاني يصلي النافلة فلا ينبغي ان يدعو الناس الى المكتوبة وهو لا يساعدهم فيها اه بدائع ج ۱ ص ۱۲۴۱۵ محرم ۱۳۳۳ هـ رتبه نالته صفحه ۱۰

په هغه ځايونو کې چه غروب ياطلوع ونه شي دلمانظنه وهتونه :

سوال: (۱۷۷) حضرت مادلته راتلوسره او ريډل چه په نورو کې کوم چه قطب شمالي ته نژدی دی يو يودی دلته دژمی په موسم کې او دگرمی په موسم کې دوه مياشتی داسې وی چه دوه مياشتو پورې ورځ ورځ پاتې کيږي او دوه مياشتو پورې شپه شپه وی نو حضرت په دې صورت کې څنگه لمونځ ادا کيږي؟

جواب: (من الاحقر) آيا دغودو مياشتو کې غروب بيخي نشته ياطلوع بالکل نشته يالږ ډيروخت لپاره وی دهر يو جدا حکم دی

دهې په ځواب کې لاندې خط راغی :

د دوم سوال متعلق دا عرض دی چه دوه مياشتو پورې غروب بيخي نه وی، ټوله ورځ وی او په ټول کال کې دوه مياشتی داسې کيږي چه لمر نه راووخی دامونې ته دلته په راتلوسره معلومه شوه څماسره دلته کومه لويه جغرافيه نشته ترڅو زه هغه اوس فوراً اولولم معلومات وکړم دلته اکثره خلک دمذهب متعلق سوال کوي نو گمان دی که څوک سوال وکړي چه داسې ملک کې چه هلته لمر سترگه نه راووخی يا څو راووخی خو غروب نه وی نو بيا لمونځ څنگه وکولی شي نو څماسره ددې هيڅ کوم صحت وړ کونکې ځواب نه وو، پورتنی پوښتونکي

الجواب من المونوي عبدالكريم :

په کوم موسم کې چه ورځ يا شپه ډيره لويه وي دغه وخت دا حکم دی چه ددې علاقې سره ډيري نژدی علاقې دی دا وختونه معلوم کړي (کوم ځای چه عادی حالت سره غروب کيږي، او روژه اولمونځ ټول دی په همدې حساب سرته رسوي، مورخه ۹ جمادى الاخرى ۱۳۵۰ هـ

ددې حاصل (من الاحقر) دادی چه په کومو ځايونو کې دوه مياشتی شپه او دوه مياشتی ورځ وی دا کتل په کار دی چه ددې اطراف په ځايونو کې چه کوم ځايونه داسې وی چه په همدې ورځو کې هلته ټول شپه او ورځ څليرشت ساعته وی پدې مقاماتو کې کوم ډول مقام دبل مقام په نسبت، دغه پورتنی مذکور مقام طويل النهار او طويل الليل ته نسبة نژدی دی ددغه عادی طلوع او غروب والا مقام په حساب دی ددغه طويل الليل والنهار وی، حساب وی، يعنی په عادی مقام کې دفجر نماز نه څو ساعته وروسته د ماسپينين لمونځ وی همدومره ساعته وروسته په دغه طويل الليل والنهار مقام باندې دظهر لمونځ کولی شي په همدې ترتيب نور لمونځونه په همدې حساب دغه اوږدی شپه يا اوږدی ورځ کې ددوه مياشتو لمونځونه دساعتونو په حساب ادا کړي، په کوم ترتيب چه دهغه ځای اوسيدونکې خپلې نورې معاملې، نوکړی، مزدوری داسې حساب کولو سره سرته رسوي، يعنی په دغه اوږدی ورځ کې مزدور خلک ديوې ورځې مزدوری نه اخلي بلکه ددوه مياشتو اخلي په همدې ترتيب دغه لويه شپه کې دکارخانې خلک مزدورانو نه په رخصت وړ کولو کې يوه شپه نه شميري پدې حساب په لمونځونو پوهيدل دی، همدا ډول روژه ماتې به دساعتونو په حساب وی او دڅينو علماؤ قول دی، او څما په نژدې پدې کيسې ډير سختی دی دهمدی لامله دنورو څينو علماؤ قول ته ترجيح ورکوم يعنی په کوم موسم کې چه څومره لويه شپه او ورځ وی ددغی شپې او ورځې مجموعه کې پنځه لمونځونه فرض دی، يعنی دصبح صادق او طلوع شمس په مينځ کې دفجر لمونځ بيا د ورځې پورته کيدوسره ماسپينين وعلی هذانور لمونځونه او روژه په داسې اوږدی ورځ کې ادا کول فرض ندی بلکه په عادی ورځو کې دی قضاېې ونیول شي نصف جمادى الاول ۱۳۵۰ هـ

لويزې نمبرونوې: (۱) نمبر په آينده کې په ځواب کې دا عانت لپاره دمسئلو څخه په لاندې ډول تنقيحات دعاقلانه ځواب انتظار دی (۲) دهغه ځای هستوگن خپل حسابونو او معاملو کې دغه شپې او ورځې شماروی نو دهغو معيار څه دی؟ دکوم نه چه منضبط کولی شي دکوم په بناء چه دتيارو څينې برخی دورځ او درنابې څينې برخی شپه گرځول کيږي (۳) ددې فرع داده چه هلته

یوکال دولس میاشتی گنل کیبری یادکمو میاشتو. پدی ترتیب هره میاشت ۲۹-۳۰ شمیر کولی شی یادخینو میاشتو کم؟

دوم نصیرنوین: ۲۰ ددی خواب متعلق یوه نقشه دهغه خای دطلوع او غروب یوماهر فن لخوا مرتب کولوسره ملحق کری شوه، اشرف علی.

طلوع، غروب، وشفق، اوصیح صادق عرض البلد ۵۵ درجی ۵۳ دقیقی طول البلد خلور ۴ درجی ۲۳ دقیقی مشرق این فیرو واقع په اسکات لندن کی، دمحمد مظهر تهانوی دبهوپال اوسیدونکی لخوا، دلویې برطانی دریلوی وخت په حساب

(استیندر دتائم)

طلوع آفتاب	طلوع	غروب	شفق	گنته مننت	گنته مننت	گنته مننت	گنته مننت	گنته مننت
6	28	8	50	15	56	18	17	جنوری 1
6	26	8	54	16	10	18	28	11
6	19	8	33	16	28	18	54	جنوری 31
6	7	8	17	16	49	19	0	31
5	50	7	57	17	11	19	19	فروری 10
5	30	7	34	17	33	19	38	20
5	2	7	7	17	55	19	59	مارچ 2
4	49	7	44	18	16	20	21	12
4	9	6	17	18	26	20	46	21
3	36	5	51	18	56	21	13	اپریل 1
3	0	5	25	19	15	21	45	11
2	17	5	0	19	37	22	24	21
1	19	4	36	19	50	23	23	مئی 1
1	11	4	14	20	17	23	23	11
	21	3	56	20	26			21
	31	3	42	20	52			31
	10	3	33	21	4			جون 10
	20	3	35	21	10			20
	30	3	35	21	26			30

پورتنی اعد او د اشمادشاهی ترصدخی څخه چه گرینوېچ کې واقع دی شانع شوی دناتی کل المنک په امداد تیار شوی

د نقش ضمیمه: د ترتیب ورکونکې ددې نقشی دکاربه ذریعه چه عبارت نی دادی چه دطلوع څخه تر غروب پورې دوخت له نیماېې کولو څخه زوال معلومېږی اود شفق دمقدار څخه یوربع کم مقدار ته نزدی کله چه په غروب کې وخت وی نودعصروخت شروع کیږی ادا اشرف علی (النور صفحه ۳ ذی قعدة ۵۰ هـ تاالنور صفحه ۷ ذی الحجه ۵۰ هـ)

په بیان فصل دماينام او ماسخوتن په لمانځه کې په هغه ځای کې چه علم دغروب شمس

او طلوع دصبح صادق هلک منکل دی

سوال: (۱۷۸) دلته نن صبا پنځه بجوته نزدی لمر سترگره راووخی اود شپې نه ۹ بجی غروب وی. زه دماينام لمونځ (۹ بجی کوم او ماسخوتن لس نیمې بجی اداء کوم. لکن څو ورځو کې لمر سترگره تقریباً څلور نیمې بجی راوتل کوی او غروب پاوکم لس بجی وی. ددې متعلق عرض دی چه په دې صورت کې دماينام او ماسخوتن ترمینځ کم تر کمه څومره جداېې پکار ده؟

جواب: (من الاحقر) کلیه قاعده داده چه څومره جداېې دصبح صادق او طلوع شمس ترمینځ وی همدومره دغروب څخه دعشاء دوخته پورې نوکه مخکې فصل معلوم شی نودومره نور گنل کیږی او که معلوم نه وی نوپه دغی پانی باندې دی بیا واپس کرای شی زه به د دی فن پوهانونه تحقیق کولوسره اطلاع درکوم.

ددینه وروسته بل نظر راځی:

سوال: (۱۷۹) دهغه جناب دحکم په موجب پانیه واپس کوم دصبح صادق معلومول مشکل دی ځکه چه دلته رتباېې دصبح صادق په شان د شپې کله دیوی بجی پورې پانی وی اوددې طرف نه بیادری بجی ته نزدی شروع کیږی، دلته وختونه زر زریدلېږی وړاندې ورځو کې دجون میاشت کې دلمر سترگی دراختلو وخت دڅلور و بجولوری راغلی ؤ او غروب د شپې لس بجی کیدلولاکن لږ وخت وروسته اوس دطلوع وخت شپږ بجی دی اود غروب وخت اته نیمې بجی کیدلی دامعلومه شوی چه ورځ په ورځ غتیږی اوتردی لویږی چه طلوع دورځی نه بجی وی او غروب دورځی دری بجی نه مخکې. ددې چه داصورت وی حضرت ا په دی صورت کبسی دلمانځه

وختونه په کوم ترتیب قایمیدلی شی او که رمضان شریف په دی زمانه کې راغی نو دروژی اویشلمی څه وختونه کیدل پکار دی. (پورتنی سائل)

جواب: (من المولوی عبدالکریم) د صبح صادق پیژندل دادی چه مشرق کښی یوه اوږده رڼائی شروع کیږی یعنی دلمر دراختلوپه ځای یواوچت دستنی په شان وی دغه صبح کاذب دی دغه نه وروسته دغه رڼائی تقریبا غایب کیدلوسره دوهم ځلی یوه رڼائی دآسمان په عرض کې یعنی شمالاوجنوبیاخوریږی ددی دابتداء نه مخکې پیشلمی بندول لازم دی او ددی په خوریدوسره دفجر دلمانځه وخت شروع کیږی او دغه مذکوره رڼائی دخپریدو څخه مخکې پدی ترتیب دغه سپینه رڼائی ترهغه وخته چه دغروب نه وروسته پورې وی هغه شفق دی دغه وخته پورې دی دماسخوتن لمونځ نه اداء کیږی ، کله چه دغه رڼائی غائبه شوه ماسخوتن دی اداء کولی شی، پیشلمی خورلوسره روژه شروع کیږی او دلرپه غروب باندي افطار کول پکار دی ، برابره خبره ده چه ورځ وپه وی او که اوږده وی هغه څه اعتبار نلری (البته که ډیره زیاته لویه وه دهغې حکم بل دی ، کومه چه نمبر ۱۷ او ۱۳ سوال کې مذکوره ، حاصل من الاحقر دادی چه د صبح صادق معلوموالی مشکل نه دی په همدې ترتیب دغروب څخه وروسته دشفق سپینه رڼائی معلوم والی مشکل ندی ځکه چه ددی خاص اوچتوال همدادی ، یعنی دشپې تیاره خوممتاز څیزدی نو کومه رڼائی چه مشرق یا مغرب کې ددی خلاف وی هغه هم ممتاز دی خودار رڼائی ترهغه وخته پورې چه دمغرب په طرف وی دمغرب وخت دی اوترڅوچه هغه غائبه شی هغه دعشاء وخت دی اودی شان رڼائی ترڅوچه مشرق کې ښکاره شوی نه وی هغه شپه ده او کله چه په مشرق کې ښکاره شی هغه صبح صادق دی دلمانځه وخت شو ، النور سوال ۱۳۵ هـ صفحه ۱۰ دالنور صفحه ۳ ذی قعدة ۵۰ هـ

نوټ: نمبر ۷۲-۸۳ سوالونه دیوه سائل دی چه انگلستان هیوادین فرواستکلندڅخه راغلی دی

د اقامت خواب یواځی په مقتدی باندي دی او که په ټولو:

سوال: (۱۸۰) د اقامت خواب دی مقتدی، امام اوقارغ الصلاة ټول ورکوی یا فقط مقتدی؟

جواب: امام او مقتدی ټول دی ورکړی^۱ اوقارغ له لمانځه دی هم خواب ورکړی فی الدر المختار

^۱ فی الجواب بحث من وجوه اما الاول فلان الروایة المنقولة متعلقة بالاذان والسائل يستفتي عن حكم الاقامة وجوابه انه استدلال بالنظر على التنظير لان الاقامة في الجواب مثل الاذان وهو ظاهر واما الثاني فلان سببية السماع في غير الفارغين

ولوتکر راجاب الاول وفي رد المحتار ويظهر لي اجابة الكل بالقول لتعدد السبب وهو السماع كما اعتمده بعض الشافعية اه قلت دل على سببية السماع فاذا وجد السماع وجد الاجابة ايا من كان والله تعالى اعلم . ذی قعدة ۱۳۲۲ هـ امداد صفحه ۲۴ جلد ۱

د ماښام اذان اولمانځه تر مينځ د هدايي حکم

سوال: (۱۸۱) د جناب عالی په خدمت کې دا عرض دی چه هر کله چه حاضر خدمت و ما د جناب څخه يوه مسئله پوښتلی وه مگر په هغه وخت کښی د وخت د تنگی لامله کافي خواب می حاصل نه کړل شو ، تا سو فرموده هم وه چه دمسئلی په لیدوسره وایم نو دغه وخت نه لیدل کیږی بیا زه دلته راتلو سره مسئله می په هدایه اول کې ولیدله او هغه مسئله داده: ما پوښتنه کړی وه چه ځینې حضرات وائی: چه دلته د ماښام لمانځه کې اذان نه وروسته کافي ډیر وخت وی، همدارنگه د مونږهم څو ځل دا گمان و خود پوښتنی فرصت نه ملاویده ، دامام اعظم فعل اوقول داوچه هغه د ماښام اذان نه فوراً وروسته اقامت کاوه اودا په باب الاذان هدایه اول کې ذکر شوی دی (صفحه ۷۲ مطبوعه مطبعة عیسی دهلی) او هغه عبادت دادی ويجلس بین الاذان والاقامة الا في المغرب وهذا عندنا في حقيقته (اوپه ۷۴ صفحه باندي د یعقوب) څخه روایت ده چه داسې ده (قال یعقوب: ثبت ابا حنیفه یوذن فی المغرب ویقیم ولایجلس بین الاذان والاقامة، او دینه نی صریح په (باب المواقیب) کې بیان کړی اودا دامام شافعی قول دی: صفحه ۲۴ باب المواقیب اوله هدایه مطبع علمی دهلی، عبارت دادی: وقال الشافعی مقدار ما یصلی ثلث رکعات لان جبریل علیه السلام ام فی یومین فی وقت واحد یوازی د صاحبینو خلاف دی هغوی وائی چه داسې خفیفه جلسه پکار ده چه په خطبتینو کې کیږی ، دانی هم په باب الاذان کې ذکر کړی ده، اوس هغه څه چه ددی حاصل شوه هغی نه مو متنبه کړی ما چه ددی کوم خواب په خپل زړه داسې ورکولو چه شاید مسئله هغه وخت وی چه کله امام په یومسجد کې مقرر وی او هغه ته د کوم سبب لامله مجبوریت وی، یا په راتگ

مسلم واما الفارغون فلا لاته دعاء لغير الفارغين لاللكل فيكون الجواب عليهم لا على الكل وجوابه ان شرعية الجواب لمراعاة حسن الادب مع داعي الله وهو لا يختص بغير الفارغين ويؤيد عن ما قلنا ما قال العلامة الشامي في رد المحتار حيث قال هل يجيب اذان غير الصلوة كالاذان للمولود لم اره لامتثنا والظاهر نعم ولذا ابلتفت في حيلته كما مر وهو ظاهر الحديث الا ان يقال ان ال فيه للعهداء ما فيه اقول فان كان للجنس او الاستغراق فظاهر وان كان للعهد فلا يضر في مانحن فيه لانه يشمل كل اذان للصلوة وفيه المدعى (دعبارت د تصحيح الاختلاف صفحه ۱ نه ليکلی شوی دے)

کي زنبوشي نودهغه انتظار کول پکار دي خوددي نه تشفي نه کيدله نوماددي اشکال دلري کولو لپاره دجناب څخه استفسار وکړايميد دي چه دتاسود خواب څخه کافي تشفي وشي ؟

جواب : په سوال کي دمندرجه روايتونو څخه يوازي عمل ثابتيږي ، او دزيات تاخير کراهت ورڅخه نه ثابتيږي ، نو عمل په استحباب باندي هم حمل کولى شي اومقصود بالبحث کراهت ده ، نويه درمختار او ردالمحتار کي ددي نه هم تعرض دي چه حاصل نى دادى چه په تاخير مادون الركعتين کښى خو کراهت نشته اوددي نه زيات داشتباک نجوم دقبيل پورې دشرح منيى په تحقيق سره مباح اوځينو اقوالوپه تحقيق مکروه تنزيهى اوداشتباک نه وروسته تحريمى دي ، روايتونه دادى في ردالمختار والمستحب الى قوله دتعجيل مغرب مطلقاوا تاخيره قدر رکعتين يکړه تزيهاو في ردالمختار افادان المراد بالتعجيل ان لايفصل بين الاذان والاقامة بغير جلسة اوسکنة على الخلاف وان ماى القنية من استثناء التأخير القليل محمول على مادون الركعتين وان الزائد على القليل الى اشتباک النجوم مکروه تزيها وبعده تحريرا الا بعدر کما مر قال في شرح النية والذى اقتضته الاخبار کراهة التأخير الى ظهور النجوم وما قبله مسکوت عنه فهو على الاباحة وان کان المستحب التعجيل اه ونحوه ما قدمناه عن الحلية او عذر کي کراهت هم نشته اولدته امام ته انتظار کي تاخير ددوه رکعتونو څخه لږ وي هغه هم کله کله نه استمرار او عاداتا او که دمادون څخه څه اندازه اضافه هم فرض کړى شي نويه يوتحقيق مباح دي اودکراهت تنزيهى قول باندي عذر دکراهت نفى کونکې دي ، اوفقهاؤ د عذر مثال اکل اوسفرور کړى دي اودحصر کوم دليل نشته ، اود امام لپاره اودس اودقوم لپاره دمقر امام انتظار خصوصاکه هغه حاضر وي نو اکل څخه قوی عذر دي ، والله اعلم ۲ محرم ۱۳۵۳ هـ النور صفحه ۹ ربيع الثانى ۱۳۵۸ هـ

د اقامت په وخت په حى على الفلاح باندي دودريدو حکم

سوال : (۱۸۲) دکانپور په ځينو مسجدونو کي دمودى راهيسى دتکبير په وخت دمؤذن نه علاوه ټول خلک ناست وي ، او کله چه مؤذن حى على الصلاة وائى دغه وخت ټول خلک ودريري اودشرح وقايه ددغه عبارت حواله ورکوي ، ويقوم الامام والقوم عند حى على الصلاة ويشرع عند قد قامت الصلاة ، صفحه ۱۵۵ سطر ۱۲ ، او کوم شخص چه مخکي نه ولاړ وي هغه

ته په بدى سره گوري ، په دى مسئله کي دجناب څه رايه ده اويدي مسئلى عمل کونکي ديدعتى نوم سره يادوي ، او عمل نه کونکو ته وهابى وائى فقط

سوال : دشرح وقائى عبارت مبهم دى څکه چه په دى کښى ددي عمل درجه نه ده بيان کړى شوى اوځينو نور وکتا بونو کي مفسرده دهمدى لامله مبهم به دمفسر طرف ته راجع کوو لکه چه په درمختار کي قبيل فصل صفة الصلاة داعبارت ده ، ولها اداب ترکها لا يوجب اساءة ولا اعتبارا کترک سنة الزوائد لکن فعله افضل الى قوله والقيام لامام وموتم حين قيل حى على الفلاح الخ ثم قال وشروع الامام فى الصلوة مذقيل قد قامت الصلوة ولواخر حتى انها لا يباس به اجالا وهو قول الثانى والثلاثة وهو (اى التأخير) اعديل المذاهب کما فى شرح المجمع لصنفة وفى القهستاني معزيا للخلاصة انه الاصح اه وفي ردالمختار قوله انه الاصح لان فيه محافظة على فضيلة متابعة المؤذن واعانة له على الشروع مع الامام اه) ددغو عبارتونو څخه لاندې امور مستفاد شول (۱) دغه کار دادابو څخه دى چه پريښودل نى داساعت او عتاب موجب بندى نوددي په تارک باندي نکير کول دحدودونه تجاوز دى هغه چه ديدعت فردي ، نوکه دغه عمل کونکي په تارک باندي نکيرونه کړى نو عامل بالادب دى او که نکيرو کړى نومبتدع دى (۲) داديونوله جملې څخه دقد قامت الصلاة ويلويه وخت دامام شروع کول دى خوددي باوجود ددي تاخير کول ديو عارض لامله اصح او اعدل بلل شوى چه دافضل والى مستلزم دى اوهغه عارض دمؤذن اعانت ده په شروع مع الامام باندي همداسې داهم ديوعارض لامله دى چه هغه دعامة الناس داغتناب په وجه دلترم په شان گرځيدلى ، گنجائش شته چه داقامت نه وړاندي ودريدلو ته افضل وييل شي اوهغه عارض تسويه دصفوده چه نهايت موکددى ، دهمدى لامله چه دعوام الناس نه پاملرنه اواهتمام کم والى په وجه ليدل کيږي چه په حى على الصلاة باندي له اودريدو څخه دامام دتحريمي تروخته پورې دصفونو برابر والى نشى کيدلى بلکه اکثر ليدل شوى چه که دمخکي نه ولاړ و دصف برابرولو انتظار وکولى شي نو داقامت او تحریمه دامام ترمينځ دفصل ضرورت کيږي ۲۰ صفر ۱۳۵۰ هـ النور صفحه ۱۳۵۰ هـ رمضان المبارک ۱۳۵۰ هـ

سوال : (۱۸۳) اذادخل الرجل عند الاقامة بكرة الانتظار قائما يقعد ثم يقوم اذ يبلغ المؤذن حى على الفلاح يفهم منه كراهة القيام ابتداء الاقامة والناس عنه غافلون (طحطاوى على مراقي الفلاح) دطحطاوى نه علاوه په شامى البحر الرائق شرح وقايه ، ملتقى البحر ، مجمع التنوير ، مظاهر حق اونور وکتا بونو کي تصريح ده چه څمونږ ددر يواړو امامانو په نزديک حى على الصلاة ، حى على

الفلاح (على اختلاف الاقوال) اودريدل پكار دى اويہ قد قامت الصلاة باندي شروع كول پكار دي، خويہ مراقى الفلاح كې تصريح دى چه كه داقامت دخلاصيد ونه وروسته لمونخ شروع كرى لباس به فى قولهم جميعا، لکن د اقامت په شروع كې داودريدلو ديروست پيداشو، بلکه كراهت ثابتيږي، داكارو تعامل ليدلوسره شبه پيداكيږي چه ممكن دى چه كوم امر مانع دتعامل وي چه داحقر نظريه هغى ندى لگيدلى دهمدى لامله مؤذبانه عرض دى چه ددي پوښتنوخوا بونه عنایت وفرمايې؟ (۱) دقامت په ابتداء كې ودريدل مكروه دى اوكنه؟ (۲) كه مكروه ندى نو داوول نه ودريدل افضل دى او كه دحى على الصلاة نه؟ (۳) كه دحى على الصلاة نه ودريدل افضل وي نو دجمعى په ورځ دخطبي نه دفارغيدو سره امام په ممبرناست پاتي شى ياپه جاي نماز ترڅو چه مؤذن حى على الصلاة ته ورسيرې؟

جواب: مقدمة الروايات يفسر بعضها بعضا ددينه وروسته پوهيدل پكار دى چه په حى على الصلاة او حى على الفلاح باندي اودريدلوته درمختار قبيل فصل صفه الصلاة كې من حمله ادا بويل شوى دى، اودا دپوښتنيو په صفت كې تصريح ده چه (تركها لا يوجب اساءة ولا عتبا بالكن فعله افضل الخ ددي نه معلومه شوه چه په يكره له الانتظار كې مراد ديكره څخه ترك افضل ده ددي نه وروسته ددي اديونويه جمله كې يې دامام شروع يې په لمانځه كې په قد قامت الصلاة باندي شمار كړى ويلى يې دي ولواخر حتى اتمها لابس به اجماعا اوددي نه وروسته لان فيه محافظة على فضيلة متابعة المؤذن واعانتة له على الشروع مع الامام ددي قياس څخه معلوميرې چه كله يې ديوه ادب ترك ته يعنى دامام دشروع تاخير دعارض دمحافظة او اعانت په سبب ترجيح وركړى په همدې ترتيب ددوم ادب يعنى قيام عند حى على الصلاة ترك يعنى تقديم قيام على الحيعلتين يې دتسوية صفوف دعارض په وجه راجح گڼل كيږي، اودا دتسوى عارض ډير موكد دي، اودعوا مو دعدم اهتمام او قلت مبالاة په وجه ليدلى شى چه په حى الصلاة باندي داودريدونه تر تحريمى وخت پورې دصفونو تسويه نه كيږي بلکه اكثر ليدل شوى چه دوراندي نه په اودريدلوسره هم كه دتسوية صفوف انتظار وكولى شى نو دامام تكبير تحريمه او اقامت ترمينځ فصل حتماراخي، نو ددغه موكد عارض لپاره دغه ادب ترك كووددي څخه دتولو سوالونوخوا ب معلوم شو.

اطلاع: داسې يوخوا ب ۲۰ صفر ۱۳۵۰ هـ كې ليكل شوى دى، ۲۳ صفر ۵۱ هـ، النور صفحه ۸ شوال ۱۳۵۱

په حى على الفلاح باندي دوهريدلو حكم:

سوال: (۱۸۴) ددين علماء اودشرع متين مفتيان څه فرمايې په دى مسئله كې چه زيدوانى چه دجماعت لمانځه لپاره تولومقتديانو او امام لپاره مناسب دى چه دقد قامت الصلاة نه وروسته ودريري كه دقد قامت الصلاة دويلوسره ودريري نو گنهگاريږي تردى چه كه كوم سړى اودس كوى او اقامت شروع شى او اودس كونكې داسې وخت داودس څخه فارغ شى چه لامكبر قد قامت الصلاة ته نه دى رسيدلى نو دغه سړى دى هم اول ناسته بيادى لمانځه كې شريك شى اوس سوال دادى چه دقد قامت الصلاة نه وروسته دلمانځه لپاره ودريدل واجب دى اوكنه سنت يا مستحب؟ اودقد قامت الصلاة ويلونه وړاندي ودريدلوسره امام يامقتدى گنهگاريږي اوكنه؟ فقط بينوا توجروا؟

جواب: په ديكې ډيرا قوال دى خوتولو كې وسعت دى، كوم يونه كوم قول اختيارونكې ته گنهگار ويل نه دى پكار اونه دگناه كوم دليل شته په اعلاء السنن څلورمه برخه باب وقت قيام الامام والمأمومين للصلاة كې تول قولونه ددلايلوسره چه آثار دى ليكلې دى، اوځينو ثقه وفقهاؤ ددي تولو اقوالوپه بناء دتوقيت محمل داويلې ده چه ددي نه تاخير مه كوى اودامراد نه دى چه له دى نه تقديم مه كوى لكه چه په مذکور كتاب كې دى وقال العلامة الطحطاوى والظاهر انه احتراز عن التأخير لا التقدم حتى لو قام اول الإقامة لابس وجزاء لكه څنگه چه داسې يوه جزئيه كې همدا شروع الامام فى الصلاة مذقيل قد قامت الصلوة تصريح ده ولواخر حتى اتمها لابس به اجماعا (كذافي فى الدر المختار قبيل فصل بيان تاليف الصلوة اود ترمذى په خيل من باب الجنائز كى دافصله د الفقهاء هم اعلم بمعانى الاحاديث اه كنه اشرف على ۱۸- رجب ۱۳۵۲ هـ، النور صفحه ۷ شعبان ۱۳۵۷ هـ).

په رمضان كې دفجر اذان تصدق پيشمنى اوصبح صادق په وخت

سوال: (۱۸۵) دپيشمنى لپاره اذان ويل بيادصبا اذان ويل لكه څنگه چه حديث څخه ثابت دى ياپه دى باندي په قرون ثلاثه كې كړه وړه؟ څمونږ فقهاؤ هغوى دا اذان دمواقعو څخه ندى ليكلې نو يادلته څمونږ سره مكروه دى؟

جواب: قال مالك فى المؤطاخر ماجاء فى النداء بالصلوة مانصه لم تزل الصبح ينادى بمقابل الصجراخ وفى الجزء الثانى من عمدة القارى باب اذان الاعمى فى بيان اذان ابن ام مكتوم وبلال

في وقت الصبح تحت قوله اصيحت قال عياض ولانه العمل المنقول في سائر الخول بالمدينة اه
 ددي نقلونو خخه معلومه شوه چه ديشمى په وخت اذان كول په خير القرون كې معمول و. په
 راتلونكي كې دابيل بحث دى چه په دى باندي اکتفاوكولى شى اوكنه؟ په دى كښى
 مشهور اختلاف دى دا اختلاف نفس نقل عمل كښى محل اوقادح نه دى قال محمدى المطاباب
 مايعوم الطعام على الصائم تحت حديث ان بلالاينادى بليل فكلواواشربواحتى ينادى ابن ام
 مكتوم وبطريق اخر وکان ابن ام مكتوم لاينادى حتى يقال له قد اصيحت مانصه كان بلال ينادى
 بليل في شهر رمضان لسحور الناس وفي عمدة القارى باب الاذان قبل الفجر تحت قوله
 وطاطمانصه فيه ان الاذان الذى كان يؤذن به بلال كان لرجع القائم وابقاظ النائم وبه قال
 ابوحنيفة . ددغو نقلونو خخه معلومه شوه چه امام ابوحنيفه دغه اذان ته مكره ندى فرمايلى
 لكه څنگه چه امام محمد كراهت نه نقلول اود عيني قال ابوحنيفه ويل ددي صفادليل دى
 اودباقى فقهاونه ليكل په دى سبب دى چه داد مقاصدو خخه ندى ، لکن فقهاء دكراهت حكم
 هم نه كوى نومذهب كې مخيرفيه پاتې شو. لکن دقواعدو خخه دامقيد كولى شى د تشويش
 دشتت والى سره والله اعلم ۱۰ ذى قعدة ۵۵۵هـ النور صفحه ۱۲ ذى قعدة ۵۵۷هـ

باب شروط الصلاة و صفتها

د تحريمى په وخت د قيام فرضيت

سوال: (۱۸۶) مدرک کله چه امام په ركوع كښى دى د تكبير تحريمه نه وروسته فوراً ركوع ته
 لاړشى او كه ثنا ويلوسره ياد ثنا د اداء په اندازه قيام كولو سره ركوع ته لاړشى، او كه مدرک د دينه
 هم داربېرى چه دشنا په اندازه ادریدوسره ركوع نشى نيولى نوڅه وكړى؟ يعنى دا قيام فرض دى
 او كه يوازي سنت يا مستحب؟

جواب: في الدر المختار اول باب صفة الصلوة من فرائضها التي لا تصح بدونها التحريمه قائما وفيه في
 فصل بلبه ويشترط كونه قائما فلو وجد الامام راكعاً فكبر متحياً ان الى القيام اقرب صح ولغت نية
 تكبيرة الركوع وفي هذا الفصل وهو مخير بين قراءة الفاتحة وتسيح ثلاثا وسكوت قدرها وفي النهاية
 قدر تسيحة وفي رد المحتار قوله قدر تسيحة قال شيخنا وهو الیق بالاصول حلية اى لان ركن القيام
 يحصل بالامر ان الركنية تتعلق بالدانى وفيه في مفسدات الصلوة ويقسدها اداء ركن وهو قدر ثلاث

تسبيحات مع كشف العورة اه . ددي روايت څخه معلومه شوه چه په تكبير تحريمه كې قيام
 فرض دى . اوداهم معلومه شوه چه دادنى مقدار دركن ديوى يادرى تسبيحويه اندازه ده .
 نودغه شخص باندي په ولاړى والى كښى تكبير تحريمه ويل پكاردى ، اودوسره څڼدوى
 ولاړوى^۱ چه يو يادرى ځل سبحان الله ويل كيږى بيادى ركوع ته لاړشى او ثنا ويل او يا دشنا په
 اندازه ولاړيدل ضرورى ندى البته داچه كوم عادت دى چه دالله اكبر سره اول څخه ركوع ته
 رسيږى ددغو څلكو لمونځ نه كيږى ۱۷، ذيقعدة ۱۲۳هـ امداد صفحه ۲۷ جلد ۱

در ركوع نه مخكې د قيام نه بغير د تكبير تحريمه حكم

سوال: (۱۸۷) د جناب په كتاب بهشتى گوهر يولسمه برخه بهشتى زيور صفحه ۲۲۷ د تكبير
 تحريمه په بيان كې دامسئله بيان شوى چه دهغې مطلب دادى چه اكله امام په ركوع كښى وى
 نو كوم خلك چه د قيام نه بغير تكبير تحريمه وائى اوركوع كې داخلېږى نودغه لمونځ نه كيږى
 په داسې حال كښى چه په شامى كښى دى چه داعارضى قيام كافى كيږى په دى هم لمونځ
 روا كيږى اگر كه داسې كارښه نه دى تاسوشامى وگورى؟

جواب: په شامى كښى دى فلو اذرك الامام راكعاً فكبر متحياً تصح تحريمه (ج ۱ ص ۴۷) او په
 دى كې دى فلو كبر قائمافر كع ولم يقف صح لان ما اتى به من القيام الى ان يبلغ الركوع يكفيه فيه
 لى رد المحتار قوله فر كع اى وقراى هويه قدر القرص او كان اخرس او مقتديا واخر القراة (ج ۱ ص ۴۲۳)
 دگوهر بهشتى دا عبارت دى ، راخى كړيدوسره څى او په دغه حالت كښى تحريمه تكبير وائى الخ
 دغه عبارت دشامى دمخكښى عبارت فكبر متحياً بنكاره ترجمه ده . شايد سايل سره
 ددرمختار دبل عبارت ولم يقف څخه شبهه پيداشوى وى نود او قوف بعد التحريمه للقراءة دى، اگر
 كه دعارض په سبب قراة ونه شو، لكه څنگه چه په دى قول باندي دشامى قول وقراى هويه الخ
 صريح دليل دى ، نوددې نه ضرورت دانتفاء دقيام للتحريمه نه لاړميږى لكه چه په درمختار كښى
 ددي لم يقف څخه مخكې فكبر قائماددي قيام ضرورت ثابتوى ۱۰ شوال ۱۳۴۲هـ بتمه خامسه صفحه ۵۹۵

^۱ د تكبير تحريمه په ولاړى ادا كولو سره بيادى يايو ځل تسبيح برابر ولاړيدلو ضرورت دمسبق لپاره دكوم فقهي روايت
 څخه ثابت ندى ددي ځواب په ۸۱، سوال كې چه كوم څه حضرت فرمايلى دى هغه پدي شاهد دى او هلته دشامى په حواله
 دالفاظ هم منقول دى لو كبر قائمافر كع ولم يقف صح يعنى كه يوازي تكبير تحريمه دقيام په حالت اداء كولو سره ركوع ته
 لاړشى اواضاغه څه قيام بهي ونكړنو لمونځ صحيح كيږى دهمدى لامله دغه ځاى كې چه دلمانځه نه كيدوكوم حكم
 فرمايلى پدي كې څه نسامح شته صحيح دادى چه لمونځ كيږى ۱۲ محمد شفيع .

دلمانخه په نيت كې د اقتديت بالقران ، جملی وپلو حکم

سوال: (۱۸۸) دانيت دامام جائز دی او که ناروا. (نويت ان اصلى لله تعالى ركعتي صلوة الفجر فرض الله تعالى ان امام لمن حضرو لمن لم يحضر اقتديت بالقران متوجهالى جهة الكعبة الشريفة الله اكبر يعنى په قران مى اقتدا وكړ اود رسول الله پسى لمونخ كوم آبادغه روادى او كنه ناروا اودغه نيت امام لپاره ضرورى دى او كنه؟

جواب: د دې شخص نه پوښتنه پكار ده چه د قران پسى اقتدا كولو اود رسول الله ﷺ پسى د لمونخ كولو څخه څه مقصد دى كه د دې نه دامطلب وى چه په قران يارسول الله ﷺ پسى اقتدا كوم اودادواړه ماته لمونخ راكوى بيانود دې فساد او بطلان ښكاره دى قران خوامام نه جوړيږي اود رسول الله بالفعل ده ته لمونخ نه وركوى نوپدې صورت كې خپله د دې سړى لمونخ ونه شو. لان الانفرادى موضع الاقتداء مفسد كعكسه ص ۶۴۳ شامى ولانه نوى الاقتداء معدوم وهو لاجوز شامى ص ۴۴۳. كله چه دده لمونخ ونه شونود دده پسى دنورولمونخ هم ونه شو. او كه د دې سړى دامطلب وى چه زه درسول الله دتعليم په طريقه اودقران دامرپه اساس لمونخ كوم نودامطلب صحيح ده لکن په دى كې دلمونخ داقتداء وينايوه مخترع اصطلاح ده په دى صورت كې لمونخ كيږي مگرداسې الفاظونه هرومرو شورش پيدا كيږي دهغوړيښودل واجب دى. والله تعالى اعلم ۷ ربيع الثاني ۱۳۲۱ هـ. امداد صفحه ۷۲۳ ج ۱.

په لمانخه كې دنيت تلفظ كولو حکم اود مجده صاحب دقول تحقيق

سوال: (۱۸۹) دزيور بهشتى دوهمه برخه صفحه ۱۰۸ دلمانخه دشرطو نودبيان فصل كې لاندې مسئله درج ده. مسئله؟ كه په ژبه باندي نيت ويل غواړي نودومره ويناكافي ده چه نيت كوم دنن ظهر فرضو الله اكبر الخ ددينه معلومه شوه چه كه په ژبه نيت وكړى څه حرج نشته مگردمجده الف ثاني په مکتوبات كې تحریر دى اول جلد يوسل وشپږ ايتاييم ليك نقل په لفظ او همدارنگه ده هغه څه چه علماؤ دلمانخه په نيت كې مستحسن گڼلى چه دقلب دارادى سره سره بايد په ژبه هم وويل شى په داسې حال كې چه دحضور ﷺ څخه ثابت شوى ندى. نه په صحيح روايت اونه په ضعيف روايت اونه داصحاب كرام اوتابعين عظامونه چه په ژبه بهې نيت كړى وى. بلکه كله بهې چه اقامت ويلي تكبير تحریمه بهې وپله نوپه ژبه باندي نيت بدعت دى اودى بدعت ته بهې حسنه ويلي دى. اودغه فقير پوهيږي چه داڅه دستت رفع كوى بلکه د فرض

رفع كوى خكه چه په تجويز د دې كې اكثر خلك په ژبه اكتفاء كوى اود قلبى غفلت پروانه كوى نوپه دى ضمن كې يوفرض د فرضونو دلمانخه چه قلبى نيت دى پريښودل كيږي اولمونخ فسادته رسوى. دتطبيق وجه وليكي؟

جواب: دادمجده الف ثاني خپله خاصه رايه ده لكه چه دا جمله چه اين فقير ميدانده په دى صريح ده دنوروتولو لپاره منع فرمايونيكي هم نده بلکه خاص دهغه لپاره كوم څوك چه پدې اكتفاء كولوسره دزړه نه بالكل اراده نه كوى لكه چه دعبارت آخريه دى صريح دى نودفقهاؤ او مجده صاحب په قولونو كې كوم تعارض پاتې نشو ۱۱ شعبان ۱۳۳۳ هـ. تتمه ناله صفحه ۲۱.

په سجدي كې حكم دوضع ركبتين قبل اليبدين

سوال: (۱۹۰) دركوع نه وروسته سجدي ته دتللو په وخت لاس لگولو سره دى څى؟

جواب: حديثونه په دى كې مختلف دى چه سجده كې لمړى زنگونه ردى او كه لاس؟ دوائل بن حجر څخه وضع اليبدين مروى دى. اود ابوهريره څخه دوه روايتونه دي. يومذكوره روايت. دوم ددې عكس امام طحاوى فرمايې دابوهريره روايتونه دمرتفع دتعارض په وجه ساقط دى. دوايل بن حجر حديث دتعارض څخه سالم پاتې شولهدا ديتته ترجيح وركول شوه اودا دحنيفه و عمل دى امداد صفحه ۹۹ ج ۱.

په سجدي كې د اليبدين درفع تحقيق

سوال: (۱۹۱) زيدچه مولوى اومشهور عالم دى كله چه نوافل وغيره د ناستى په حال كې اداء كوى نو سجدي كولو كې كناتى دخمكي څخه نه پورته كولو او خپلومقتديانو او اتباعوته بهې حكم كاوه چه نفل په ناسته كوى نوسجدي كې كناتى دخمكي څخه مه پورته كوى گنى لمونخ فاسديږي اودصحيح مسلم شريف دحديث واقعه باب جواز النافلة قاعدا وقائما څخه استدلال كوى. ان النبي اذا صلى قائما ركع وسجد وهو قائم واذا صلى قاعدا ركع وسجد وهو قاعد، اودفقهِ لاندې عبارت پيش كوى. من صلى قاعدا فسجد لا يرفع اليه وان رفع اليه فسدت صلوته لان الاليتين فى صلوة القاعد بمنزلة القدمين واذا رفع قدميه فى صلوة القائم فسدت الصلوة فكذلك اليه كذا فى اغيظ چلبى والاصل ان المريض او غيره اذا صلى قاعدا لا يرفع كمالا يرفع رجليه فى السجدة واذا رفع رجلا واحدا واليه واحدة لاتفسد كذا فى چلبى ابن الملك

والمختاران يفتقدون حالة التشهد وهو الذي اختاره الفقيه ابواليث وشيخ الائمة السرخسي وقال ابو يوسف اذا هات وقت الركوع والسجود بقعد كما يقعد في التشهد كذا في العيني شرح الهداية ج ۸۲۱ انتهى اوس سوال دادی چه در صحیح مسلم حدیث معنی همداده چه زید پیری پوه شوی چه دقائم اوقاعده هیئت سجده کی رفع الیتین اوعدم رفع الیتین ترمیخ فرق کول پکار دی اود فقه دعبارتونو تصحیح وکری داسی واقع دی اوکنه اومفتی بهادی اوکنه . هغه شان چه دعلماؤ اواساتذه اوشیوخو دتعامل خخه رفع الیتین فی السجده لیدل شوی . بیواباسنادالکعب المعیره عند الحنفیه توجروایوم الحساب ؟

جواب: دزیدیه قول کوم صحیح دلیل قائم ندی دمسلم په حدیث کی که دسجدوهو قاعد دامعنی ده چه دسجده په وخت هم دقعود هیئت درلوده . نواول خوداخیله دزید دمقصود خخه خلاف دی خکه چه په خمکه باندي دسرایینودوخخه دقعود هیئت باقی نه پاتې کیږی اوکه خنی هیئت مراد وی نوهغه درفع الیتین په حالت کی هم حاصل دی . دوم لازم گرخی چه پدې طریق ددی حدیث دغه جزء سجدوهو قائم هم دغه معنی وی چه دسجده په وخت قیام هم درلوده په داسی حال کی چه دابالاتفاق باطل ده نومعلومه شوه چه دحدیث دغه معنی ندی . بلکه مراد دادی چه اکثر اېې داسې نه کول چه رکوع اوسجده نه مخکی به اودریدی اوبیادقیام خخه به رکوع ته اودهغې نه وروسته سجده ته راتلولکه خنکه چه کله کله داسی هم کولولکه خنکه چه دمذکوره حدیث خخه وروسته په دوم حدیث دمسلم کی دی قلت لعائشه کیف کان یصنع فی الركعتین وهو جالس قالت یقرء فیها فاذا اراد ان یرکع قام فركع . هغه دیر عبارتونه دفقیه کتابونو ددی خخه اول عبارت یعنی من صلی قاعداودوم عبارت یعنی والاصل الخ اول خود تصحیح دنقل محتاج ده مستدل لپاره ددی عبارتونوپوره پته ویل پکارده چه دکوم خایه بی نقل کیږی دی ترخو چه دماخذسره مطابق کولی شی دوم داچه په اول عبارت کی بی چه کوم دلیل بیان کیږی ، لان الیتیه فی صلاة القاعد الخ هغه به مذکوره دعوی باندي نه تطبیق کیږی خکه هغه که دسجده حالات بیان وی نودلیل کی د وادارفع قدمیه فی الصلاة په خای به رفع قدمیه فی السجود وگنی دفی صلاة القائم قیدخخه لازمیږی چه په صلاة قاعد کی به رفع قدمین فی السجود مفسد دصلاة نه واصلاته قائم کی به و په داسی حال کی چه ددلائلو اطلاق دتفاوت مبطل ده ددی ته غالب گمان داکیدای شی چه پدې عبارت کی فسجدد ناقلا

دالفظ پوهی نه رانه غی په ظاهره کی جان دے

یا کتاب غلطی ده اوددی عبارت مطلب دادی چه دقیام حکمی په حالت کی رفع الیتین مه کوی گنی هغه به داسی وی لکه خنکه چه په قیام حقیقی کی کوم سری رفع قدمین وکری چه مفسد دصلاة دی پدې تقریر سره د دغه بحث خخه خارج دی اویه عبارت ثانیه کی خود لیرفع الیتیه سره قید دفی السجده هم مذکور ندی ، نوددی ته به هم همدا مراد وی چه لیرفع الیتیه فی القیام اوراتلونکی کی چه کوم دشبیه به سره فی السجده مذکور دی نوهغه محتمل ده چه یوازی دلایر رفع رجليه سره متعلق وی اوتشبییه یوازی په فساد کی وی . که دا احتمال هم متعین نه وی اگرکه دمستدل لپاره مضرده لاته اذاجاء الاحتمال بطل الاستدلال دریم په متونو شروحواومشهورفتواگانوکی چه مطلقا دنارینه و دسجده هیئت لیکلی دی هغه ددی خلاف ده اویه قاعدی درسم المفتی هغه مقدم دی نوکه دمذکوره عبارتونودنقل صحت او دلالت دواړه مسلم وی نودی وخت کی هم دمشهوره روایتونودتعارض په وجه غیرمقبول اوغیر معمول بهاگرخی اواخرنی عبارت یعنی دردمحتار الخ هم نه دموجود والی په وجه دعینی منطبق نه شی کیدلی غالبا ددی په نقل کی هم خه غلطی به پاتې وی لکه خنکه چه دهات مهمل والی په دی دال دی خوددینه په قطع نظر کولوسره ویل کیږی چه ددی مبحث خخه هیخ خه خطاندی په دی کی یوازی دقعود دکیفیت بیان دی اودتربیع وغیره خخه احتراز ده په هرحال دزید نه دعوی درست اونه استدلال صحیح دی . والله اعلم یکم جمادی الاولی ۱۳۲۲ هـ

په تکیه باندي دسجده کولو حکم تحقیق:

سوال: (۱۹۲) په لاندنی مسئله اوراتلونکی روایت کی تعارض بشکاربیری ددی تحقیق مطلوب دی مسئله دسجده کولو لپاره د بالنبت اونور کوم اوچت خیزایینودل اویه هغه باندي سجده کول پکار ندی . کله چه دسجده توان نه وی نوبوازی اشاره دی کوی دبالنبت په سردسجده کولو ضرورت نشته بهشتی زیور مطبوعه الامداد پریس باب صلاة المريض صفحه ۲۸ دومه حصه روایت ولایرفع الی وجهه شینا یسجد علیه فانه یکره تحریمادر مختار قوله فانه یکره تحریماقال فی البحر واستدل للکراهة فی الخیط بنهیة علیه الصلوة والسلام عنه وهو یدل علی کراهة التحريم او ونعه فی النهار قول هذا محمول علی ما اذا کان یحمل الی وجهه شینا یسجد علیه بخلاف ما اذا کان موضوعا علی الارض یدل علیه ما فی الذخیره حیث نقل عن الاصل الکراهة فی الاول ثم قال فان كانت الوسادة موضوعة علی الارض وکان یسجد علیها جازت صلوته فقد صح ان ام سلمة

كانت تسجد على مرفقة موضوعة بين يديها لعله كانت يحاول بمنعها رسول الله ﷺ من ذلك اه فان مفاد هذه المقابلة والاستدلال عدم الكراهة في الموضوع على الارض المرتفع ثم رایت القهستاني صرح بذلك رد المحتار جداول ص ۹۰ باب صلوة المريض؟

جواب: في مرافى الفلاح وجعل ايماء براسه للسجود اخفض من ايماء براسه للركوع وكذا الوعز عن السجود وقدر على الركوع يؤمى بمالان النبي ﷺ عادميرضا فراه يصلى على وسادة فاخذها ورمى بها فاخذعودا يصلى عليه فرمى به وقال صل على الارض ان استطعت والاقوام ايماء واجعل سجودك اخفض من ركوعك رواه البزاز والبيهقي عن جابر كذا في نصب الرواية ج ۱ ص ۳۰۴ قال المجيب، الى قوله فان فعل اى وضع شيئا فسجد عليه وخفض راسه للسجود عن ايماء للركوع صح اى صحت صلوته لوجود الايماء لكن مع الاساءة لما روينا ج ۱ ص ۲۵۰ وفي حاشية الطحطاوى عليه قوله وجعل ايماءه للسجود اخفض تمييزا بينهما ولا يزمه ان يبالغ في الانحناء اقصى ما يمكنه بل يكفيه ادنى الانحناء فيهما لمر عن الخبي، ديهشتى زيور مذكوره صفحه ددي صريح تاهب ددي نوتطبيق پدي ترتيب كيدى شى چه كراهت دعدم عذريه حالت كى وى او عدم كراهت دعدم عذريه حالت كى وى عذردا چه دبالتنت نه بغيريه تتييدلو كى تكليف وى وى عبارة الحاشية نفى لما كتب في المكتوب السابق من لزوم اقصى ما يمكن من الانحناء فالنص يقضى على الراى، ترجيح خامس صفحه ۱۲۵.

دمذهب شنفيه تحقيق ددوارو سجدوترمينخ په ماثوره د عاگانو وغيره كى:

سوال: (۱۹۳) عن ابن عباس ان النبي ﷺ كان يقول بين السجدين اللهم اغفرلى وارحمنى واجبرنى واهدنى وارزقنى رواه الترمذى صفحه ۲۸ مطبوعه اصح المطابع حنفيانو دايه نوافلو باندي حمل كرى ددي دليل قوى شه شى دى؟

جواب: دروى الشيخان عن ابى هريرة قال قال رسول الله ﷺ اذا صلى احدكم للناس فليخفف مشكوة باب ماعلى الامام وى رداختار تحت قول الدر المختار وليس بينهما ذكر مستون مانصه بل فيه اشارة الى انه غير مكروه اذ لو كان مكروها لنهى عنه وعدم كونه مستونا لا ينافى الجواز كالسمية بين الفاتحة والسورة بل ينعى ان يتدب الدعاء بالمغفرة بين السجدين الخ وفيه عن

الخلية ان ثبت في المكتوبة فليكن في حالة الافراد او الجماعة والمأمون محصورون لا يتقبلون بذلك جداول صفحه ۵۲۷ و ۵۲۸، ددي روايتونوداستيعاب خخه وروسته معلوميرى چه احناف په مكتوباتو او جماعت كى هم مطلقا نه منع كوى بلكه كله چه په قوم باندي ثقيل وى چه خيله په متفق عليه حديث كى مصرح دى اودسنتيت دنفى خخه دموكده نفى مقصود ده ،نويه دى كى دكوم حديث سره تعارض نشته ، والله اعلم ۱۵ ربيع الاول ۱۳۲۵ هـ امداد صفحه ۸۲ جلد ۱.

په قومه او جلسه كى دمانوره دعاء دجواز دشبهى ثواب:

سوال: (۱۹۴) دقومى او جلسى په باره كى هم په دى رسالى كى ماثوره دعاء ليكلى ده اودمسلم دحديث حواله بهي ور كرى او امام صاحب په فرائضوكى منع فرمايهي كه مناسب وى ددي سبب هم ارشاد وفرمايهي؟

جواب: لمرنى مقدمه په فرائضوكى اصل جماعت ده دوهمه مقدمه په نص دحديث امام ته په لمانخه كى دتخفيف صلوة امرده دريمه مقدمه په دى اذكارو كى او بدوالى ليدل كيږي ،نوتولى دريواره مقدمى دليل دى حمل على التطوع باندي او تفصيل ددوارو خوابونوپه مطولاتو كى شته چه دضرورت په اندازه نى په اعلاء السنن كى هم نقل كرى ۲۸ ذى الحجه ۱۳۴۲ هـ شمه خامسه صفحه ۳۷۷.

دامامت نيت:

سوال: (۱۹۵) كه امام داقتداء نيت يعنى دمقتديانودلمانخه ونه كرى نولمونخ كيږي اوكنه؟ اودچانيت كول په هغه لازم دى؟

جواب: كه دامامت نيت ونه كرى شى نودامامت ثواب به ترلاسه نكړى شى ،نودامامت دثواب دحصول لپاره دامامت نيت ضرور دى دمقتدى دلمانخه دصحت لپاره نوكه مقتدى نارينه دى نوضرور نده اوكه بسخه وى نوهغه كه دكوم نارينه محاذى ده دغه وخت دهغى دلمانخه دصحت لپاره دامامت نيت ضرورى ده ،اوكه محاذى نده نوپدي كى اختلاف دى ،اوپه جنازه كى بالاجماع اوپه جمعه او عيدينو كى بناپه صحيح قول دهغى داقتداء نيت شرط ندى والامام بنوى صلوته فقط ولايشترط لصحة الاقتداء نية امامة المقتدى بل لنيل الثواب لوام رجالاوان ام نساء فان اقتدت به المرأة محاذية لرجل في غير صلوة جنازة فلا بد لصحة صلوتها من نية امامتهاوان

لم تقدر بماذیة اختلف فيه فقیل بشرط وقبل لا كجنازة اجماعا وكجمعة وعید علی الاصح
در مختار والله اعلم امداد صفحہ ۱۰۲ ج ۱

پہ اولین فرضوں کی دقراۃ ووجوب تحقیق اور سرہ پہ آخرینوں کی دسورت یوحای

کول اوددی متعلق نور مسائل

سوال: (۱۹۵) ای ددین علماء اودشرع متین مفتیانو پہ فرضو دماسپنین اومازیگر کی پہ
شفع اولی کی قراۃت فرض دی اوکد پہ آخری کی یا مطلق دوه رکعتونو کی کہ پہ اولی کی
فرض ده نوهغه سری چه پہ آخری کی قصدا قراۃت ترک کر دهغه لمونخ صحیح شواوکنه ؟
اوکوم سری چه سهوا ترک کری پہ هغه باندي سجده سهو واجب ده اوکنه ؟ کہ کوم شخص پہ
شفع ثانی کی قصدا یاسهوا سورت یا بعض سورت دفاتحی نه وروسته ولوست تویه دی
باندي پہ کوم صورت کی سجده سهو واجب ده، اوکوم صورت کی نده، کہ کوم شخص
قصدا یاسهوا دسورت یوحای کول ترک کر نودهغه سری پہ کوم صورت کی پہ شفع ثانی کی
سورت قضا کری، اودقضا پہ صورت کی پہ سری اوجهری دواړو لمونخونو کی پہ قضا کری
یا یوه کی ؟ اوپه کوم صورت کی پہ دی باندي سجده سهوا واجیبری، په سهار لمانخه کی ضم
دسوره پہ رکعتینو کی واجب دی اوکد یوه کی، دماسپنین په لمانخه کی دسوری ضم په
کومورکعتونو کی واجب ده اوکوم چه سنت دی دڅلور رکعتونو په څلور واپور رکعتونو کی
قراۃت فرض دی یا شفع اول یا ثانی یا بعض کی اوضم دسورت په ټولور رکعتونو کی واجب دی
یا بعضو کی اوڅور رکعتونو کی دترک ضم سورت څخه سجده واجیبری، کوم سری چه
دماسپنین یا عصر د فرضو په څلورم رکعت کی شریک شو هغه پاتی دری رکعت په څه ترتیب
اداء کری، دڅور رکعتونو څخه وروسته جلسه وکری په څور رکعتونو کی ضم دسورت وکری ؟ او
څومره رکعتونه دسورت نه بغیر وکری، اوکوم سری چه دریم رکعت کی شریک شی هغه خپل
پاتی رکعتونه په کوم ترتیب اداء کری، اوضم دسورت په څور رکعتونو کی وکری، خواب فقط
دکتاب په سند تحریر وفرمایې، بینوا عند الله توجروا ؟

جواب: په فرض کی دوه اولو رکعتونو کی قراۃت واجب دی په آخرینو کی اختیار دی چه قراۃت
وانی اوکنه ؟ یا نسبیج وانی یا ساکت پاتی کیبری، والقراۃ فی الفرض واجبه فی الركعتین
وهو مخیر فی الاخرین هدایة، نوکه اخیرینو کی قصدا قراۃت ترک کری نولمونخ صحیح دی
اوکد سهوا بی ترک کری هلته هم په راجح قول لمونخ صحیح دی اوسجده سهوه واجب ده

ولهنذا الایجب السهوترکها فی ظاهر الروایة هدایة اوپه شفع ثانیه کی قصدا یاسهوا دفاتحی نه
وروسته دسورت یاخینی سورت له یوحای کولوسره سجده سهو واجب نده دا خلاف اولی ده
واکنفی فیما بعد الاولین بالفاتحة فانها سنة فی ظاهر الروایة ولوزا دلایس به در مختار فکان
الضم خلاف الاولی ردالمحتار، اوکد په شفع اولی کی پہ قصدا ضم دسورت ترک کره
نوده واجب پرینبودل قصدا وشونولمونخ مکروه تحریمی شو، اعاده واجبه شوه، اوسجده سهو
کافی نده، اوکد سهوائی داسی وکر نوبه آخرین کی دی دفاتحی نه وروسته ولولی اوپه
جهری لمونخ کی فاتحه اوسورت دواړه په جهر سره ولوله، وان قراۃ الفاتحة ولم یزد علیها قرء فی
الاخرین الفاتحة والسورة وجهر ووجهر بهما هدایة اوسجده سهوا واجیبری اودسری اوجهری
دواړو حکم یودی دسهار د لمانخه دواړو رکعتونو کی قراۃت فرض دی، اود ظهر او عصر په
شفع اولی کی فرض دی لمامن الهدایة ان القراۃ فی الفرض واجبه فی الركعتین، په سنن
ریاعیه کی څلور واپور رکعتونو کی قراۃت فرض دی، که سهوا بی ترک کر نوسجده سهو
واجیبری، هغه څوک چه یودوه رکعت پہ دامام سره فوت شوی وی هغه مسبوق بلل کیبری
ددی پاتی لمونخ دقراۃت په حق کی اول دی اودتشهد په حق کی آخر دی ویقضى اول صلاته فی
حق قراۃت و آخرها فی حق تشهد، در مختار نوکوم سری چه دعصر او یا ماسپنین په څلورم
رکعت کی شریک شودامام دفراغت نه وروسته دی په ودریدلو سره ثناء اوتعوذ ولولی فاتحه
اوسورت دی ولولی اودرکعت په پوره کولوسره دی قعدده وکری بیادی ودریبری دارکعت دی هم
فاتحه اوسورت ولولی ورپسی رکعت دی یوازی په فاتحی لوستلوسره پوره کری، اوپه دریم
رکعت کی شریکیدونکی دی دواړه رکعتونه په فاتحه اوسورت سره اداء کری اوددی دواړو په
مینځ کی دی جلسه نه کوی، ددواړو نه وروسته دی قعدی کولوسره فارغ شی هغه چه په
مغرب کی په دریم رکعت کی شریک شو هغه دی دواړو کی فاتحه اوسورت ولولی اوپه
هر رکعت دی کینی، والله اعلم امداد صفحہ ۱۰۷ ج ۱

په لمانخه کی ورون کنائی، زنگون دری عضوی اوکد دوه

سوال: (۱۹۶) دنارینه و دنامه نه تر کنائی پورې بدن پتول فرض اوپه لمانخه کی څلورمه برخه
اندام لوخیدل مفسد دصلاة دی نو آیا کنائی علاحده، او ورون اوزنگون علاحده اندامونه دی
یا داتول یودی ؟

جواب: کنائی یو عضوه دی، او ورون اوزنگون یوحای کولوسره یو عضو فقط، تنه اولی صفحہ ۳۵

په جامو باندې ناپاکې ليدونکې باندې د څو وختونو لمانځه اعاده کول لازمي دي :

سوال: (۱۹۷) سوال: یوسری دجمعی په ورځ جامی بدلی کړی او د شنبی په ورځ کې په دی کې پروباندي دناپاکې لگیدل ولیدل نودی سړی باندي دڅو لمونځونو راگرخول شته؟

جواب: فی الدر المختار فصل البیر وجدفی ثوبه منیالی قوله اعاده من اخراج احتلام ای من اخر نوم کما فی ردالمحتار، ددی نه معلومه شوه چه داخیرنی خوب څخه چه پاڅیده ددغه وخت څخه لمونځونه دی راوگرځوی فقط ۳۰ رجب ۱۳۲۹ هـ اتمه اولی صفحه ۳۲.

سوال: (۱۹۸) یوسری چه دشپې جامو اغستلوسره ویده شی سهارېې په دغی جامی باندي دناپاکې اثر پیدا شوی ده ته دامعلومه نده چه دڅو ورځو دادوینځلو حاجتمندوه، اوس داسری دڅو ورځو لمونځونه راوگرځوی، او داسری ډیر پریشان دی؟

جواب: وجدفی ثوبه منیالی او بولاد ما اعاد من اخراج احتلام و بول و رعاف کذا فی الدر المختار و فی ردالمحتار فی بعض النسخ من اخر نوم وهو المراد بالاحتلام لان النوم سببه كما نقله فی البحر، ج ۱ ص ۲۲۲، ددی روایت څخه معلومه شوه چه دوروستی خوب نه دی لمونځونه راوگرځوی یعنی که خوب نه پاڅیدل په فجر کې ېې ولیدل نویدی دی پوه شی چه دی دشپې احتلام شوی غسل کولوسره دی فجر ادا کړی او که دفجر ادا کولونه ېې وروسته ولیدل نو دسهار لمونځ دی راوگرځوی ۲۴ جمادی الاولی ۱۳۳۳ هـ

امام لپاره جهر بالتکبیر سنت دی واجب ندی :

سوال: (۱۹۹) که امام په سهوی سره دانتقالو د تکبیر و نوڅخه کوم تکبیر په جهرونه ویلی، خفیه ېې وویلی ددینه سجده سهولازمېږي او کنه؟

جواب: نه ځکه د تکبیراتو په جهرو ویل د تکبیراتو سنت دی، کذا فی الدر المختار فی سنن الصلوة حیث قال وجه الامام بالتکبیراه فقط ۱۲ شعبان ۱۳۲۹ هـ

د تشهد په وخت کې دسبابی گوتی پورته کولو حکمت

سوال: (۲۰۰) په التحیات کې چه کومه د شهادت گوته پورته کیږي دهغې څه اساس دی؟ د اسلام شارع کوم سبب بیان فرمایلی او کنه؟

جواب: د توحید هغه اشاره دی چه شیطان لپاره ناخوښه ده دروایاتو په نظر

سوال: (۲۰۱) دسلام تر وخته درفع سبابه پاتې کیدلوڅه دلیل دی؟ ما ډیری هلی ځلی وکړی خو پیدانشو بلکه مولنا عبدالحی صاحب په التعليق الممجد کې دملاعلی په حواله دانقل کړی والصحيح المختار عند جمهور اصحابنا ان يضع كفيه على فخذه ثم عند وصوله الى كلمة التوحيد يعقد الخنصر والنصر ويخلق الوسطى والاهمام ويشير بالمسبحة رافعها عند النفی واصعا عند الاثبات ثم يستمر على ذلك لانه ثبت العقد عند ذلك بلا خلاف ولم يوجد امر بغيره فالاصل بقاء الشئ على ما هو عليه ددینه معلومیږي چه رفع سبابه یواځی دنفی په وخت کیدل پکار دي بیادهغې ایښودل پکار دي او همدا ترتیب حلق سره له وضع سبابه دلمانځه تراخه پورې پکار ده او کوم حدیث چه دترمذی په ابواب الدعوات کې ده دهغه نه رفع اسبابه الی آخر الصلاة نه ظاهرېږي بلکه دهغه نه یوازی دامعلومیږي چه قبض اصابع اوسط سبابه دلمانځه تراخه پورې پکار ده په هرکلیف درفع سبابه الی آخر الصلاة کوم روایت سره دهلوڅلو په سترگو راغلو؟

جواب: ربنسبیا دترمذی روایت په بقاء اشاره کې صریح نده اگرکه متحمل ده اود ملاعلی قاری دعبارت مدلول هم په حقیقت کې دقبض اصابع اوسط سبابه ده اوبقاء اشاره نده نودزبوریهشتی دمضمون څخه رجوع کوم او هغه په دی ترتیب بدلوم په تشهد کې دلاله په وخت گوته پورته کړه اویه الا لله باندي ېې کوزه کړه خود عقد او حلقی هیئت دلمانځه تراخه پورې باقی پریږده وجزاکم الله علی هذا التنبيه یکم صفر ۱۳۳۵ هـ ترجیح ج ۵ صفحه ۲.

سوال: (۲۰۲) سائل دیوه طالب العلم څخه اوریدل شوی چه جناب والا دبقاء اشاره الی آخر القعدتین پورې څخه رجوع فرمایلی ده بنده پدې کې شکې دی کومه چه دحل په غرض عرض ده امیددی چه د خواب ورکولوسره سرفراز کولوسره ممنون وگرځوی دشبهی تقریر دادی چه رفع عند النفی و وضع عند الاثبات لکه څنگه چه صاحب دمحیط اوبرهان، درمختار او علی متقی اوملاعلی قاری، اودهغوی په اتباعو کې شیخ عبدالحق، محدث ده لوی اومولنا عبدالحی للکهنوی وغیر هم رحمهم الله اختیار فرمایلی دی دهې ثبوت کوم حدیث یا اثر یاروایت عن الائمة څخه لاسته رانغلی سواء ددینه چه دشمس الائمة حلوانی څخه مروی ده اونکته درفع النفی او وضع للاثبات لپاره متضمن ده

مهیبت شمس الائمة (حلوانی) دشامی دتصریح مطابق ددریمی طبقی دفقهاؤ څخه دی چه څمونږ لپاره دهغه بلکه دهغه نه وروستو څلکو قول هم جحت دی لکه څنگه چه په درمختار کې دی واهانحن فعلینا اتباع ما راجحوه وما صححوه الخ بیاد نورو مصنفینو کثیرینو نقل کول دال

دی چه دا قول منصور او معتمد دی شاذ او مرجوح ندی دهمدی لامله دتزیین العیارت والادیته دجمهور قول ویلی دی عیارت هکذا و قالوا ای جمهور علما بنا برفع المسحة عند قول لا اله و یضعها عن قول الا الله ۳۰ او به یوخای کپی بی ویلی دی الصحیح المختار عند جمهور اصحابنا انه یضع الی قوله و یشیر المسحة رافعا لها عند النقی واضعها عند الایات ص ۷۰ نومونر ته دمقلدینویه حیث دهغه مخالفت او یادهغه نه ددلیل مطالبه کولو گنجایش نشته ، فی ردالمحتار تحت قول الدر المختار کمالو افتوناق حیاقم مانصه ای کمانتبعهم لو کانوا احياء وافوتنا بذلک فانه لا یسعدنا مخالفتهم ج ۱ ص ۸۰ البته که ددی په مقابل مذهب کپی بل قول هم منقول وی نودهغه ترجیح ممکن وه . یا کوم صحیح او صریح حدیث ددی خلاف وای بیاددی قول ترکول به واجب و او که په حدیثه روایتونو کپی غور و کولی شی نودتهلیل په وخت داشاری تخصیص پته هم لگیدله . فی تزیین العیارة عن معاذ بن جبل و فیه یشیر باصبعه اذا دعا رواه الطبرانی فی الکبیر ص ۸ . او ددعا تفسیر په تشهد سره مسلم ده او ظاهرده داذا کلمه دتوقیت لپاره ده چه معلومیری چه اشاره یوازی دتهلیل په وخت وه نودهلیل په ختمیدوسره اشاره هم ختمیری او همداحاصل دی درفع عند النقی و وضع عند الایات او دا بوداود اونسانی په روایت کپی دی رافعا اصبعه السبایه و قد حناها شینالی امالها تزیین ص ۸ او په اشاره کپی دگوتی سیده والی لیدل شوی نودهغه انحناء هغه وخت وی چه اشاره خونه وی لکن دعقد هیئت دی باقی پریودی نوددینه دوه کاره ثابت شول یوداخره پوری اشاره مستمر نه کیدل ، دوهم دعقد مستمر کیدل بیاداشاری دعدم استمرار تفسیر دلته دحدیث داذا دعا خخه کیری

سائل په خلاف دابقاء داشاری تراخر القعدتین چه ددی ثبوت کپی خووجهی په ذهن کپی راخی چه دهغونه دخوعرض دی اوله وجهه دترمذی روایت کپی مندرجه وجه ثانی ملاعلی قاری په تزیین العیارة کپی دنقل کولوسره فرمایلی دی وروی ابویعلی نحوه ای نحو ماروی الترمذی الا فی الوجه الثانی ، و قال فیه بدل بسط یشیر بالسبایه انتهى و هکذا نقل الشامی فی رفع التردد عن تزیین العیارة دحدیث دابویعلی دحضور ﷺ دسلام پوری داشاری باقی پاتی کولو بیاندی صراحة دال دی

محبیب په دی روایت کپی زمانتحقیق نشته که دا دعقواعد و موافق قابل احتجاج وی نوبینا په دی عمل اودهغه مشهور قول پریسودل ضروری ده اوچه کله احتجاج کیدل ثابت نه شول نوددی وجودکاعدم دی اودهغه قول دترک کومه وجه نشته نودابویعلی دروایت درجالو تحقیق پکار دی

سائل دوهمه وجه من عاصم بن کلب عن ابيه عن جده قال دخلت على رسول الله ﷺ وهو يصلي وقد وضع يده اليسرى على فخذه اليسرى ووضع يده اليمنى وقبض اصابعه وبسط السبابة وهو يقول يا مقلب القلوب ثبت قلبي على دينك رواه الترمذی داروایت هم دابویعلی دروایت مؤیددی ددی لامله چه سبایه دعقد او تحلیق په وخت لپ کپه وی تام هواری نه وی ترهغه پوری چه اوچته نه شی

محبیب : دا خود مشاهدی خلاف دی

سائل نوددی روایت هم مطابق نه صحیح التزامی مدلول استمرار داشاری ده همدواوجه ده چه په راتلونکپی روایت کپی چایه یشیر بالسبایه او چایه بسط السبایه باندی تعبیر کپی ده

محبیب : دهمدی په مبنی دمشاهدی خلاف کیدل مذکور شول

سائل دریمه وجه عن ابن عمر ان النبي ﷺ كان اذا جلس في الصلاة وضع يديه على ركبتيه ورفع اصبعه اليمنى تلى الالبهام ودعا بما خديث رواه مسلم وابوداود و الترمذی ، و فی شرح معانی الآثار عن وائل بن حجر الحضرمی فلما قعد عقد اصابعه وجعل حلقة بالابهام والوسطى ثم جعل يدعو بالآخرى دغه حدیثونه هم ددعاء په وخت په اشاره کولو دال دی او که مذکوره حدیثونو کپی ددعاء خخه دلماخه اخره دعاء مراد وانه خيستل شی اودعاء دتشهد یا تهلیل په معنی مراد کیری شی نویدی وخت کبسی هم رفع عند النقی او وضع عند الایات درست نه کیری ددی لپاره چه طحاوی وغیره ثم جعل يدعو بالآخرى روایت کیری چه په استمرار دال ده اودا په همدی کبسی مقصود دی

محبیب : دلالت علی الاستمرار غیر مسلم دی

سائل (خلورمه وجه) امام طحاوی دحدیث ثم جعل يدعو بالآخرى خخه عدم تورک فی القعدة الاخیره باندی استدلال کوی ، اوداهغه وخت مستقیم کیری چه په حدیث دی ثم جعل يدعو کبسی دعاء داخر الصلاة مرادوی نوددی نه دطحاوی هم داستمرار اشاره الی آخر الصلاة قائل والی لزمیری (فی شرح معانی الآثار قال ابو جعفر فهذا يوافق ما ذهب اليه من ذلك وفي قول وائل ثم عقد اصابعه يدعو ليل على انه كان في اخر الصلاة)

محبیب : دیدعو په تفسیر کپی دطحاوی قول حجة لزمه نده

سائل (وجه خامس) عن بشراته سمع ابن عمر يقول ان رفعكم ايديكم في الصلوة لبدعة والذ
 مازاد رسول الله ﷺ على هذا يعني باصبعه (رواه ابن ابي شيبة) ددي اثر خنجه معلومه شوه چه
 اشاره في الصلاة درفع يدين قائم مقام ده اوظاهره ده چه رفع يدين مع بسطهما سوال لپاره
 موضوع ده نه چه دتهليل لپاره چه عادتاً سائل دمسئول عنه په طرف لاس اوږدولوسره دعا
 غواړي او شريعت هم داسې ادبونه ددعا شمار كړي دي . نور رفع يدين به دسوال محل شي دكوم
 نه چه غومپړي چه ددي نائب مناب (اشاره بالسيابه) محل دسوال هم يعني دعاء دآخرت
 دصلوة وي دايبيله خبره ده چه تهليل ددعاء مقدمه كيدوسره دكاملجزء كيدو په سبب هغه هم
 محل درفع يدين كښي داخل شو او ددي په واسطه په محل كښي ددي نائب هم داخل شو .
 دهمدي لپاره دتهليل دابتداء څخه داشاري امرده ، علاوه له دينه په اشاره كښي دنيايت لرفع
 اليدين دجهت سره يو بل جهت اشاره (فعلية) الى التوحيد والاخلاص وه چه بيهقي روايت كړي
 ان النبي ﷺ كان يشير بهاللتوحيد ، اودابن تميمي څخه روايت دي (سنن ابن عباس عن
 تحريك الرجل اصبعه في الصلوة قال ذلك الاخلاص) دتهليل دابتداء څخه حكم وه چه
 ددعاء د ادب كيدوسره يو بل هدف يعني اشاره الى التوحيد والاخلاص هم حاصل شي او دقول
 او فعل ترمينځ مطابقت راشي ييا باريكې داچه ددي فوائدو تر څنگ نوري قاندي لکه انقطاع
 دظمعي شيطان لاخلاله ابعده والقائه في الشرك ، ورفعه سهو ووقع شيطان وتخويف شيطان
 هم مرتب كېږي چه وار ددي هي اي الاشارة اشده على الشيطان من الحديد (رواه البيهقي) او
 وارد دي چه هي مذبة الشيطان لايها احدكم مادام يشير باصبعه . او وار ددي چه تحريك
 الاصابع في الصلاة مذعرة الشيطان ، رواه البيهقي ، الحاصل اشاره بالمسبحه درفع اليدين
 في ادعاء دقائم مقام كيدلو په سبب دسلام دآخره پورې به پاتې وي

محيب دابن عمر قول په دي كښي صريح ندي دا هم يوه معني كيدې شي چه حرکت درفع يدين
 دلمانځه دهيت سره منافي ده ځكه در رسول الله ﷺ څخه په لمانځه كې دومره حرکت څخه
 زيات ثابت نده . دغه حرکت په كومه موقع و ددينه روايت ساكت دي اونور روايتونه مبين
 دي ، چه دتشهد وخت و ، پاتې شوه په مذكوره حديثونو كې كه دا وجه ثابته هم وي په مانحن فيه
 كې هيڅ څه غلط ندي او وروستي حديث ته خوابن حجر ضعيف هم ويلي دي كمافي المرقاه
 جلد ۱ ص ۵۵۵ . اوسائل چه تهليل دصلوة دآخره دعاء دمقدمه كيدلو په سبب داشاري ځاي
 گرځولي كه دا كار صحيح وي نو په قاعده اولي كښي به اشاره نه وه چه هلته تهليل ددعاء

مقدمه نده وهو كماتري نوري دعاگاني داخر صلوة موكدې ندي نولزمپړي چه دهغه په ترك
 باندي اشاره عبث ده وهو كماتري

سائل وجه سادس هر كله چه دصحيحه كثيره حديثونو او اثار صحابه څخه سنيت داشاري ثابت
 شول او ددي په مقابل كې كوم حديث يا اثر صحيح ضعيف هم داسې نشته چه داشاري نيت رفع
 شي ، نوقياس حلي داسې غواړي چه داشاري سنيت دقعدې اخره پورې پدي ترتيب دوامداره
 پاتې كېږي چه داصول مسئله ده چه شي په خپل سابقه حالت باندي باقي پاتې كېږي ترڅو چه
 كوم بدلونكې امريداشوي نه وي نو داشاري سنيت حكم به دقاعدي آخره پورې باقي پاتې وي
محيب دلته دبدلونكې نه پيدا كيدل يقيني ندي . ددريمي طبقې فتوي ظني دليل ده .

دمغير دوجود دوهم داچه يوقياس ددي معارض هم دي هغه داچه اصل عدم اشاره للمعارض ده
 نو دعارض دليري كيدلو سره اشاره مرتفع كېږي لکه څنگه دلمانځه په اصل كښي رفع يدين
 عدم ده مگردا انتقال دعارضيدوسره ددي تحقق كېږي ، بياددي دارتفاع څخه هغه رفعه هم په
 وضع يابه ارسال باندي بدلېږي ، گني دسائل دقياس مقتضي داده چه مثلاً دو ترپه دريم
 ركعت كښي چه دقراءت نه وروسته رفع يدين كولي شي او ددينه وروسته وضع يا ارسال په
 روايتونو كې منقول ندي نو پكارده چه همغه هيئت درفع دركوع تر وخته پورې دوامدار پاتې
 شي . او قنوت همدغه هيئت رفع په حالت كښي ولوستل شي ، فافهم ، البته ددي قياس څخه په
 ترتيب كې داستمرار هيئت عقد لپاره كار اخستي ده (ويشير بالمسبحه رافعها عند النفي
 وواضعها عند الاثبات ثم يستمر على ذلك لانه ثبت العقد عند الاشارة بلاخلاف ولم
 يوجد امر غيره فالاصل بقاء الشيء على ما هو عليه واستصحابه الى اخر امره وماله اليه هذا ص ۱۷)
 او هيڅ معارض ددي قياس هم نشته بلکه دترمذي حديث ددي مؤيد دي نو په استمرار
 عقد كښي به په دي قياس باندي عمل وي

سائل وجه سابع داسې ده چه هر كله څمونږ دري امامان ابو حنيفه وصاحبين څخه حكم دسنيت
 اشاره په معتبره روايت ثابت شو او ددي په مقابل كښي كوم رافع پيدانشونواتمه ودمذهب په
 بناء هم داشاري دسنيت حكم تر آخره باقي پاتې كېږي ؟

محيب : فيه ما قدم في الجواب عن الوجه السابق

الشماس ۱، که تزیین عبارت دلته وی نو تکلیف وفرمانی دلته نی امانت راولپری دهغی مطالعه ضروری بنکاری ۲، دلته کتابونه نشته ماته داوولی وجهی دروایت مذکوره څخه څه تردد پیدا شو، که دهغه خای حضرات دتولواجزاوتحقیق وکړی اخیرې خبره ترلاسه کړی شی زه به دهغی اتباع وکرم ۱۲ جمادی الاول ۱۳۳۵، ترجیح ۵ ص ۲.

سوال: (۲۰۳) په بهشتی زیور دوهمه حصه کښی لیکلی دی چه دتشهد لوستلو په وخت کله چه کلمی ته ورسیږی نودمینځنی اوغنی گوتی نه دی حلقه جوړه کړی دکلمی گوته دی اوچته کړی اودسلام ترگرځولو پورې دی همداسې اوچته وساتی، لکن ددې خای څوملایان صاحبان په دی معترض دی اووانی چه دادشافعی المذهب طریقه ده اوپه حنفی مذهب کې ترآخړه پورې دگوتی اوچت ساتل په کوم کتاب کښی نشته لکه چه دغوخلکوداردویريوکتابونه ماته راوښودل چه پکې (دشامی اوکبیری وغیره) حواله شته، په کوم کښی چه لیکلی دی چه داشهدان لاله دوینا په وخت کښی دکلمی گوتی اوچتول اوکله چه الاالله په ژبه وانی په دغه وخت کښی گوتنه راوغورخوی؟

جواب: لږنی راکړه کړه دامعنی ده دراغورخولو او حلقه جوړه ساته اوبیخی نی مه غورخوه، صرح به ملاعلی قاری فی رساله تزیین العبارة بتحسين الاشارة، ۱۴ جمادی الثاني ۱۳۳۳ هـ، نشته ثالثه صفحه ۴۱.

دبنخولپاره په تشهد کې دسبابه اوچتول

سوال: (۲۰۴) بنځې په تشهد کښی رفع دسبابه وکړی اوکنه؟ که دهغوی لپاره هم درفع حکم وی لکه څنگه چه ظاهره ده نوزیوربهشتی کښی نی لیکل پکارو دکاردزیات تست هرڅومرو خلاف ده خو هیڅ چاپه دی خای کې فرق بین النساء والرجال ندی لیکلی؟

جواب: ددې لپاره چه فقهاوپه باب صفة الصلاة، کې التزام کړی ده چه په کومو حکمونوکې دنراوښځې ترمینځ تفاوت شته دهغی تصریح پې کړی دی اورفع سبابه پکې تصریح ده داددې دلیل ده چه دا مشترک حکم دی، پاتې شوه شبه دزیات تستردخلاف کیدلونو ضعیف ده څکه رفع الیدین په اتفاق سره عند التحريم مشروع او مستنون ده اوبقیناپه دی کښی داشاره بالسبابه څخه زیات کشف دی فقط امداد صفحه ۳۶ ج ۱.

۱ لکه چه هغه رساله پیدا شوه هغی ته په کتلوسره په دی ځواب کې لږ لږ اضافه هم واقع شوه ۱۲ مته

دقدمونو دبرابرو حکم په ولاړه کې

سوال: (۲۰۵) صفحه ۲۰۲ جلد ۲ الهادی دجمادی الثاني ۱۳۴۵ هـ سطر کښی نی دحضرت انس په روایت حواله ورکړیده چه درسول الله ﷺ دتاکید سره تولوخلکوصف سیده کاوه نودمونږ څخه هرپوځپله اوږدی دهمڅنگ داوږوسره ملاوه وله، اوخپل قدم پې دهغه دقدم سره ددینه علاوه هم ډیرتاکید لیکل شوی مگر مونږ په هر خای کښی لیدلی چه ددې نه څوک کوم خیال کوی اونه څمونږ علماء کله ددې تاکید کوی که کوم ډیر محتاط عالم کله تاکید هم وکړی نوددینه زیات نده چه اوږه داوږی سره یو خای شی اودقدم ذکر می کله هم نه دی اوریدلی؟

جواب: آیاداهم لیکل شوی چه هغوی ترآخړه پورې یو خای پریښودلی. آیاداممکنه نه ده چه دصف دسیده کیدلو لپاره قدم می دقدم سره یو خای کولو سره لیدلی دی، بیا نی په خپل حالت باندي پریږدم، څما خلاصه داده چه محاذات یا الزاق چه حدیثونوکې راغلی ددې لغوی مدلول دمحاذات یا الزاق حدود یاد هغه بقاء ده ۲۷ صفر ۱۳۵۱ هـ، التور صفحه ۱۰ اشوال المکرم ۱۳۵۱ هـ.

دهغه انحراف عن القبلة اندازه چه مضدنه وی

سوال: (۲۰۶)

فی رد المختار وكان الخط الخارج من جبين المصلي يصل على استقامة الى هذا الخط المار على الكعبة فانه بهذا الانتقال لا تزول المقابلة بالكلية لان وجه الانسان مقوس ثم قال المفهوم مما قد مناعن المعراج والدر من التقييد بمحصول زاويتي قائمتين عند انتقال المستقل لعين الكعبة يمينا ويسارا انه لا يصح لو كانت احداهما حادة والاخرى منفرجة بهذه الصورة - وفيه ان الانحراف اليسر لا يضرو هو الذي يبقى معه الوجه اوشى من جوانبه مسامتة للكعبة اولهوانها بان يخرج الخط من الوجه او من بعد جوانبه ويمر على الكعبة اولهوانها مستقيما ولا يلزم ان يكون الخارج على استقامة خارجا من جهة المصلي بل منها او من جوانبها كما دل عليه قول الدر من جبين المصلي فان الجبين طرف الجهة وهما جبينان ج ۱ ص ۳۰۰ و ص ۳۰۱ شب ۲۷ صفر ۱۳۳۱ هـ، شتمه ثانيه صفحه ۱۸.

۱ نی علی زاویتین قائمتین ۱۲

دقبلی شخه دائرہ انحراف حدیچہ مفسد لمانشہ نہ وی

سوال: (۲۰۷) پدی مسئلہ کی ددین علماء خہ فرمائی چہ دافریقا هیواد د بریون پہ بنہار کی یوہ مسجد واقع دی دلائدینی نقشی مطابق لہذا پہ دی صورت کبھی کوم طرف چہ دمحراب شخہ واقع دی کہ لمونخ وکرای شی نو جائز دی اوکنہ؟

دمسجد صورت دادی، دغلطی لاملہ پہ دی ارج باندی بنا کیری دمعلو میدلو شخہ اوس دقبلی دطرف فرق دومرہ دی چہ برہ چہ ددنیا کومہ نقشہ دی پہ ہعی کبھی دبریون بنا چہ پہ کوم طرف واقع دی ہقہ ہم ملاحظی لپارہ ورائدی دی؟

S پہ مستقیم طرف چہ کوم خط گش کری شی کہ دمصلی دتندی او اوچولی کومی برخی شخہ ہم داسی خط راووخی چہ دلبری خط شخہ پہ قائمہ زاویہ باندی تقاطع وکری نوپہ دومرہ انحراف سرہ لمونخ کیری اوکوم چہ دکوم جزء شخہ داسی خط راونہ وخی نولمونخ نہ کیری اوس داویہ خپلہ وکتل شی دلیل المسئلہ^۱ (ما فی رد المختار وکان الخط اخ قلت ماخذہ قولہ تعالی فول وجہک شطر المسجد الحرام حیث امر بتولية الوجه لالجهة خاصة تانبہ ص ۱۸،

دریج دائری پوری دطرف اختلاف مضرندی

سوال: (۲۰۸) دجماعتونود جو رولوپہ وخت کی پہ پنجاب کبھی قبلہ نی دستاری دقطب شخہ شمال جو رولو سرہ پدی زاویہ قائمولوسرہ مغرب جو رولو اوپہ ہر مسجد کبھی دکبھی طرف برابر مغرب طرف جو رودی، خما گمان دی چہ کلہ حملہ کونکو مسلمانانوا مبلغینود تولونہ ورائدی دہندوستان سندتہ راغلل نوصورت تہ نردی بندرگاہ باندی کوزشول ہلتہ چہ پہ اولنی

^۱ قدمرت ہذہ العبارة قبل ہذا السؤال متصل ۱۲۳ تہ

بت خانہ کی دمسجد تعمیر وشو، پہ صورت یاہغہ تہ قریب خود مسجد دغہ طرف بالکل مغرب کی درست دی، لکن پہ شمالی ہند کبھی دمسجد ونو طرف دکبھی پہ طرف ندی گر خولی شوی ددی شخہ انتظام وکری شی؟ دگجرات پہ بنا رکھی دمسجدونو دطرف امتحان دکمپاس پہ ذریعہ واخستل شونو پہ تولوکبھی فرق راووتہ دخینولہ درجی فرق واودخینو زیات، دری مسجدہ ہم، نو تقریباً دیر شو مسجدونو کی یو طرف نشتہ دہمدی لپارہ دحضور دراپی اوشرعی مسئلہ معلومول غواری آیاداعلظی دعلماؤ دکومی کمیٹی لہ خواؤاویا مسلمانانویودیل پہ تقلید کبھی ہر خای کی داغلطی کریدہ؟ فقط

جواب: دریج دائری شخہ کم اختلاف مضرندی، دتولولمونخ کیری

داول خط پسی دوہم خط

برنی مندرج خواب آیاد جناب فتوی پہ ذاتی گمان باندی مبنی دہ اوپاد دی تاہبہ دکوم کتاب پہ حوالی سرہ کیدی شی؟

جواب: فی رد المختار من الدرر وجہتہا ان یصل الخط الخارج من جبین المصلی الی الخط المار بالکعبۃ علی استقامۃ یحیث یحصل قائمتان الی قولہ ویؤیدہ ما قال فی الظہیریۃ اذا تیمن او تیسر تجوز لان ر جہ الانسان مقوس الخ وفيه یلزم ان یكون الخط الخارج علی استقامة خارجا - من جبهة المصلی بل منها ومن جوانبها کما دل علیہ قول الدرر من جبین المصلی فان الجبین طرف الجبهة واما جبینان وفيه ولا یحقی ان اقوی الادلة النجوم والظاهران الخلاف فی عدم اعتبارها انما هو عند وجود الخاریب القدیمۃ اذ لا یجوز التحری معها کما قدمناہ لتلا یلزم تحطیۃ السلف الصالح وجمہیر المسلمین بخلاف ما اذا کان فی المقازۃ فینبی وجوب اعتبار النجوم ونحوها فی المقازۃ لتصریح علمائنا وغیرہم بكونها علامۃ معتبرۃ اہ (شرائط الصلوۃ) داتول عبارتونہ خما پہ دعوی باندی کافی او واضح دلیلونہ دی چہ دریج دائری شخہ کم اختلاف مضرندہ فقط

بقیۃ السؤال: دلتنہ خمونہ سرہ حکومت یوہ احاطہ دمسجد لپارہ وقف کریوہ چہ دقبلی پہ لورندہ لکن پدی کی دریج دائری نہ دیر کم یعنی پہ اندازہ د ۱/۲ حصہ ددائری فرق کیدای شی آیا ہلتہ مسجد جو ر کیری شی؟ شخہ چہ دقبلی مخ طرف کولو کی دخلور طرف شخہ دتوتود کات کولو شخہ خلور دیوالی بالکل لہ مینخہ خی، کہ پہ داسی ترتیب مسجد جو رولو کبھی اعتراض نہ وی نومسجد دیر زیات لوی پیری اود ضرورت تول خیزونہ جو پیری؟

جواب: برنی گنجایش دمسجد ونود جوړولولپاره مذکورده ترخود جمهور مسلمین خطاکول لازم نه شی لکن په قصد سره مسجد منحرف جوړول چه پکې مذکوره مفسدی یعنی دتخطیه څخه زیات مفسد دی. لکه افتراق بین المسلمین واطالت لسان معترضین وجسارت عوام علی الخروج عن الحدود واستخفاف حدود و امثالهاد مصلحت خلاف دی نظیره ما مرمن عدم اعتبار النجوم فی المساجد القديمة و فی اعتبار هافی المفاوز ددغومفسادوپه مقابله کښی دا حاظی کم والی ډیر اسانه دی دا ځمار ایې ده. بهتره وه چه دنورو اهل علم حضراتو څخه هم مشوره شوی وی کتبه اشرف علی ۲ رجب ۱۳۵۷ هـ النور صفحه ۹ شعبان ۵۷ هـ

دناوورغوی دښې عورت کیدلو تهقیق:

سوال: (۲۰۹) ددې نه مخکې دالبکل کیدل چه کله ښځه دلاس دورغوی شا لوڅولوسره لمونځ ادا کړی نو ددې اعاده کول لازمی دی اوکنه؟
ددې ځواب جناب عالی داتحریر فرمایلی چه ددې لمونځ صحیح دی اعاده دی نه کوی اوس داخبره دمعلومولوده چه هرکله په درمختار کښی دا لیکلی دی چه (فظهر الکف عورة علی المذهب) نو هرکله چه په لمانځه کښی ستر عورت ونه شونولمونځ ونشونوددې اعاده ضروری شوه. لهدا ددې تردد رفع وفرمانی؟

جواب: ددې لپاره چه ظهر کف عورت کیدل مختلف فیه دی مادسهولت او عامی بوختیا لپاره دوم قول واخسته ۲۱ جمادی الاولی ۱۳۳۱ هـ (تمه ثانیه صفحه ۲۹)

په سجدي کې داکثر تندي ایښودلو وجوب

سوال: (۲۱۰) ددین علماؤ پدې مسئله کښی څه فرمائی چه په لمانځه کښی دسجدي په حالت کښی څومره برخه دتندي لگول په زمکه باندي واجب دی؟ که لږ برخه دتندي په زمکه کیښودی شی او اکثره کیښودل شی نولمونځ بلاکراهته کیږی اوکنه؟ بینواتوجروا

جواب: فی الدر المنختار وسجد بانقه وجهته ووضه اکثرها واجب و قیل فرض کبعضها وان قل و فی رد المحتار اختلف هل الفرض وضع اکثر الجبهة ام بعضها وان قل قولان ارجحهما الثاني نعم وضع اکثر الجبهة واجب للمواظبة كما حرره فی البحر والوعاء وضع جميع اطراف الجبهة ليس بشرط اجتماعها اذا اقتصر على بعض الجبهة جاز وان قل كما ذكره ابو جعفر الخزان ج ۲ ص ۵۲ ددې روایت

څخه معلومه شوه چه اکثره برخه دتندي ایښودل اگرکه علی الاصح فرض او شرط ندی لکن واجب دی دداسې نه کولوسره به لمونځ مکروه وی ۹ ذی قعدی ۲۳ هـ (تمه ثالثه صفحه ۹۸)

دهغه چادلمانځه ادا کولو طریقہ چه لمونځ کولو باندي نه پوهیږی او تعلیم ته محتاج وی

سوال: (۲۱۱) په رمضان کې دوه دری سړی داسې هم راخی چه په لمونځ کولونه پوهیږی او یوسړی یویولفظ کولوسره ورته وائی ددې لمونځ کیږی اوکنه؟ که نه کیږی نوڅه کول پکار دی؟ څکه پدې طریقې سره خو هغه لمونځ هم کوی مسجد ته راخی، او که ورته ونه ویل شی نو هیڅکله مسجد ته نه راخی په دی مسئله کې معتکف وی یا غیر معتکف برابر دی اوکنه؟

جواب: داسې سړی دی دوهم ځل لمونځ وکړی، یوځل خوپه همدې ترتیب هغه دی دلمانځه تعلیم وشو او دوهم ځل بلاتعلیم په هغه ترتیب چه دلمانځه نه مخکې ورته وویل شی چه ددې لپاره چه تاته دلمانځه اذکار او قرائت یادندی ته په هر رکن کښی دری ځل سبحان الله وایه دابه دهغه اصلی لمونځ وی ۱۵ شعبان ۱۳۲۷ هـ (تمه خامسه صفحه ۹۲)

دسجدي څخه ډیورته کیدلو بڼه طریقہ:

سوال: (۲۱۲) په لمانځه کې کله چه دسجدي نه پورته کیدل غواړی نوپه ورتونو باندي دی لاس ایښودوسره دی پورته شی؟

جواب: هو

تتمه السؤال: یادی په زمکه باندي لاس ځښولوسره ودریږی؟

جواب: نه الا بعد

تتمه السؤال: یادی کوم ځای باندي لاس نه ځښوی په هر صورت د اودریدلو بڼه طریقہ اودستور کوم یودی؟

جواب: بیره لیکل شوی (فی الدر المنختار و بکیر للنهوض علی صدور قدیمه بلا اعتماد قعو داستراحة فی رد المحتار بلا اعتماد ای علی الارض - قال فی الکفاية اشار به الی خلاف الشافعی فی موضعین احدهما يعتمد ببیده علی رکتیه عندنا وعنده علی الارض الثاني الجلسة الخفيفة الخ فصل ای فی بیان تالیف الصلوة، ۱۹ ربیع الاول ۱۳۵۵ هـ النور صفحه ۷ صفر المظفر ۱۳۵۲ هـ

دامین بالجهر هواز

سوال: (۲۱۳) امین بالجهر ویل جائز دی اوکنه؟

جواب: جائز دی لکه څنگه چه بالسره هم جائز دی او مرجع واحد الشقین یا تحقیق دی یا تقلید
۲ صفر ۱۳۴۱ هـ بمتمه خامسه صفحه ۲۳۳.

هو از رفع الیدین

سوال: (۲۱۴) په لمانځه کښی رفع الیدین جائز دی اوکنه؟

جواب: جائز دی لکه څنگه چه غدم رفع هم جائز دی او مرجع واحد الشقین تحقیق دی یا تقلید
اېزنی تاریخ احواله.

دنارینه و لپاره دښنگرو و ښلولو حکم

سوال: (۲۱۵) په دوهمه حصه دبهستی زیورکې د فرض لمانځه د اداء کولو د طریقې بیانول
درج دی چه په رکوع کښی د دواړو لاسونو گوټی سره یوځای کولو سره په ورنوښاندې کیږدی
او دواړه بازوگان ښه یوځای کړی اود دواړو ښوښنگری دی بیخی یوځای کوی دوه اول
الذکر کارونو کښی دنارینه و لپاره چه کوم اختلاف ده هغه خړېدې صفحه کې درج ده په آخر
الذکر امر کښی کوم اختلاف درج نه دی فرمایل شوی نو دا کار د پوښتنی ده چه آیا دنارینه و لپاره
هم د دواړو خپو د ښنگرو یوځای کول پکار دی په دی حقله په گوهر بهستی کې هم څه تذکره
نشته؟ د ښځو لپاره د تکبیر تحریمه دوخت څخه د دواړو خپو د ښنگرو ملاوول پکار دی یا یوازی
درکوع په وخت؟ دنارینه و لپاره که د دواړو خپو د ښنگرو نه ملاوه ول پکار دی نو د دواړو خپو تر
مینځ څومره فاصله راوستل پکار ده؟

جواب: ۱: په رکوع کې د ښنگرو د ملاوولو متعلق د فقهاؤ په کلام کښی عموم پیدا کیږی یعنی
دنارینه و لپاره هم الصاق دکعبینو لیکلی دی مگر په حدیث کښی می کله هم ندی لیدلی
لهذا د میل او لوبنا په روایات فقهیه و باندې دی اودنه میلاوولوبنا علی عدم النقل فی
الاحادیث دی د دواړو امکان شته (۲) د قیام په حالت کښی د ښنگرو ملاوول د نظر څخه تیر شوی
ندی (۳) په کوم حالت کښی چه ښنگری نه میلاوېږی لکه قیام کې په دی کښی د څلور
گوټو د خپو په اندازه فاصله پرېښودل پکار ده فی ردالمحتار بحث القیام وینبغی ان یکون

بینهما (ای بین القدمین) مقدار اربع اصابع البدلانه اقرب الی الخشوع هکذا روی عن ابی
نصر الدبوسی انه کان یفعله کذا فی الکبری ج ۱ ص ۲۴۲ ربیع الثانی ۱۳۴۲ هـ بمتمه خامسه ص ۲۵۲.

سوال: (۲۱۶) د سلام مسنون د شروع نه وروسته په سل نیاز سره عارض د خپلې مدعا یم چه
د جمادی الاولی میاشت کال ۱۳۴۲ هـ صفحه ۱۳ د النور کې د الصاق کعبین سوال په خواب
کې تحریر فرمایلی چه د فقهاؤ په کلام کې عموم پیدا کیږی مگر په حدیث کې کله هم ندی
لیدلی لهذا په ملاوولو او نه ملاوولو کښی گنجایش شته انتهى ملتقطاً او مولانا عبد الحی
مرحوم په سعایه کښی په دی مسئله په پوره بسط سره بحث فرمایلی دی په آخر کې نی
فرمایلی دی چه د فقهاؤ مراد د الصاق څخه محاذات احدی الکعبین ده بالاخرته الصاق
حقیقی ، همدارنگه فرمایلی دی چه امام د هغو کسانو چه الصاق نی راوړی زاهدی دی او نسبت
د زاهدی بې په نافع الکبیر او فوائد بهیه کې لیکلی دی او هغه داچه (کان اماما جلیلا فی الفقه
لکنه متساهل فی نقل الروایات و ایضا هو معتزلی الاعتقاد حنفی الفروع قال صاحب
ردالمحتار فی تنقیح فتاوی الحامدیة فی کتاب الاجارة الحاوی الزاهدی مشهور بنقل
الروایات الضعیفة ولهذا قال ابن وهبان وغيره انه لا عبرة بما یقوله الزاهدی مخالفاً لغيره)
انتهی ملخصاً . د برکت نه دک خدمت کې عرض دی چه کوم څه چه د سعایه او النور څخه ډیر
صحیح وی دمهربانی له مخی تشفی وفرمایې؟

جواب: د دې لپاره چه منطوق قاضی ده په مفهوم او مفسر مبهم باندي لهذا تحقیق د سعایه په
عمل کې ترجیح او څما قول چه کله می په حدیث کې ندی لیدلی اشاره همدې خدشی ته وه چه
د قواعدو څخه په زړه کې را لیدلی وه . هرجب المرجب ۱۳۴۲ هـ ترجیح خامس صفحه ۱۳۸.

د تسبیح نه وروسته د ښځی د تسبیح تحقیق

سوال: (۲۱۷) جناب عالی په صفت صلاة د زیور بهستی بیان تحریر فرمایلی دی چه بیاد سمع
الله لمن حمدی په ویلوسره دسر اوچت کړی کله چه ښه سیده شی نوبیا الله اکبر ویلوسره
سجدی ته څی نو آیا د ښځې لپاره درینالک الحمد ویل ندی پکار یا د کاتب سهوه ده یا که
د جهاب غلطی ده مونږ مطلع کړی؟

جواب: په عبارت کې کموالی شوی دی داسې کیدل پکار دی چه کله چه ښه سیدی ودریږی
نورینالک الحمد له ویلوسره الله اکبر ویلو باندي دی سجدی ته لارشی اوس دامعلومه ندی چه

دمولف غلطی دی اوکه دکاتب حیراتیا نشته هغه بهی دسمع تابع گنلی دی دمستقل لیکلواهتمام بهی ونه کرو زیات نظریه دی باندي دی چه دسیده ودریدونه بغیر سجدی ته رانشی لکه څنگه چه دځینو عادت دی ترجیح خامس صفحه ۱۰۸.

دقوس دوچوب یاسنیت تحقیق:

سوال: (۲۱۸) داغرض دی چه دامستله چه تاسوپه دوهمه حصه دزیور بهستی کې تحریر فرمایلی دی چه مسئله که درکوع نه وروسته په نسی طریقې سره ونه درپړی لپ سر اوچتولوسره سجدی ته روان شی نولمونڅ دی له سره اداء کړی ددی په حاشیه کې لیکلی دی چه که قصداً بهی داسې وکولونویادی اداء کړی اوکوم چه په غلطی سره بهی وکړونو سجده سهودی وکړی، غرض داچه یومولوی صاحب وائی چه پدی صورت کې سجده سهوه نه لازمیږی ځکه درکوع نه وروسته سیده والی واجب نده سنت موکده پدی صورت کې سجده سهونشته اوس حضور تحریر وفرمایې چه داتیک ده اوکه هغه چه په زیور بهستی کې لیکل شوی هغه تیک ده په خواب مومشرف کړی!

S: ددی په سنیت اووچوب کې اختلاف دی دغه مولویصاحب دسنیت په بناء دافرمایلی اودزیور بهستی مضمون ددی دوچوب په بناء ده اودیروعلمای وچوب ته ترجیح ورکړی ده دهمدی لامله په زیور بهستی کې ئی هم همداقول اختیار کړی ده کماق رداختار عن البحرو وچوب نفس الرفع من الركوع والجلوس بين السجدين للمواظبة على ذلك كله وللإمرفی حدیث المسئ صلوته ولماذکره قاضیخان ومن لزوم سجودالسهوینترک الرفع من الركوع ساهالی قوله والقول بوجوب الكل هو مختار احقق ابن الهمام وتلمیذه ابن امیر الحاج حتی قال انه الصواب والله الموافق للصواب اه وقال فی شرح المنية ولاینعی ان يعدل عن الدراية اذا وقتها رواية على ما تقدم عن فتاوى قاضیخان وفيه عن القنية فيمکت فی الركوع والسجود فی القومة بينهما حتى يطمئنكل عضومه هذا هو الواجب عندناي حنیفة ومحمد حتی لو ترکها اوشینا منها ساهیا يلزم السهو ولو عمد ایکره اشد الکراهة ويلزمه ان يعيد الصلوة ويكون معتبرة فی حق سقوط الترتیب وغیره ج ۱ ص ۴۸۳ و ص ۴۸۴ ذی الحجه ۱۳۳۸ هـ ترجیح خامسه صفحه ۱۱۰.

دهغې نېمې ځواب چه دتحریمی نه مخکې په نیت دتوجیه په جواز باندي دی:

سوال: (۲۱۹) په ځینورسانلوکې صحیح حدیثونه نوشته دی چه د نیت نه وروسته توجیه یعنی انی وجهت وجهی الخ دلاس دترلو اوتحریمه نه وړاندي ثابت ده څمونږ امام صاحب منع فرمایې ددی سبب که مناسب وی وی لیکې؟

جواب: دتحریمه نه مخکې دتوجیه کوم حدیث په ذهن کې حاضر ندی که داسې وی نودامام صاحب دقول سبب ښکاره دی چه ددلیل نه بغیر څنگه قابل اوسی اوکه کوم حدیث وای نونقل به بهی کړی والته دتحریمی نه وروسته منقول دی لکه څنگه چه په مسلم کې روایت دی امام صاحب داپه نواقلو باندي حملوی لکه څنگه چه دنسایې په روایت کې تصریح دی دادواړه حدیثونه په مشکوة باب ما یقرء بعد التکبیر کې شته (تمه خامسه صفحه ۳۷۷).

باب القراءة ۵:

په لمانځه کې دوه سورتونه داسې لوستل چه مینځ کې یو سورت پاتې شی:

سوال: (۲۲۰) په لمانځه کې دوه سورت داسې لوستل چه په مینځ کې یو سورت خوشی شی مثلاً په اول کې دفتح سوره یعنی اذاجاء اودوهم کې داخلص سوره لوستل څنگه دی؟

جواب: که په مینځ کې لوی سورت پرېښودل شی په کوم^۱ که چه دوه رکعته کولی شو جائز دی وړوکي ناجائز والذاعلم ۷ رمضان ۱۳۱۹ هـ

په ایتنو باندي دجداېې کولو حکم دیوه سورت په قرات سره په دوه رکعتونو:

سوال: (۲۲۱) امام دسهاریه لمانځه کې سوره دهرولوستله په اول رکعت دپیل اتی نه ترمشکوراپورې یعنی یوه رکوع بهی ولوستله په دوهم رکعت کې دان هولاء څخه دسورت دخلاصیدوپورې بهی ولوستله په مینځ کې واره واره دری ایتنونه پرپړدی دمقتدیانو یوسری دیوسلام دگرځولونه وروسته دسجدي سهوی لپاره تکبیر وویلی امام سجدي سهوونه کړله او

^۱ داسی دیاده لیکلی وویا کوم رایت مساعدا نشود تنبع څخه معلومه شوه چه ددی مطلب چه دلوی سورت مینځ پرېښودل ناروا دی دانچه چه هغه سورت چه له اول څخه لوی وی چه ددی له لوستلو څخه دوم رکعت داول رکعت څخه اوږد بهی لکه چه داذاجانته وروسته تبت بدالوستلوسره همدالامر لازمیږی کذاقن ردالمحتار فصل القراءة ۱۲ منه.

وی ویل چه لمونخ و شو، تکبیر و یونکی و ویل چه و خوشو مگر کراهت راغی خکه په مینخ کې دوه واره سورتونه او یاد ددی په اندازه دسورتونو عبارت پریښودل پکار دی چه په هغودور کعته اداء کیږی ، امام وائی چه ددوه سورتونو پریښودل کومه ضروری خبره ندی که دی نویه ورو سورتونو کې دی په لوی سورت کې چه خومره غواری پریښودوسره لمونخ کوه تردی چه که کوم وړوکی آیت هم ددوه رکعتونو په قراحت کې پاتې شی دغه وخت هم لمونخ بلا کراهت کیږی ، تکبیر و یونکی و ویلی چه خمال مونخ ونه شویویدی سبب چه پورته ذکر شو دوه ددی سبب خخه چه دامام صاحب گتکې په پرتوگ پتی وی اولمانخه نه مخکې هم ویل کیدی چه پرتوگ پورته کری شی نوخیر پورته شونودغه یعنی گتکې مه پرانیزی ، ددغو وجوهاتو په نظر کې نیولوسره دوه خل وکولی شی اود جماعت په تکرار امام صاحب هم شریک شو آیا په مذکوره صورت کې لمونخ بلا کراهته شویاله کراهت سره که دکراهت وی نودا کراهت تحریمی دی او که تنزیهی اود دوه رکعتونو دقراعت په مینخ خومره عبارت پریښودل پکار دی چه پکې خه قسم کراهت پاتې نشی بینو ابالکتاب توجروا یوم الحساب ؟

جواب: فی الدر المختار و لاباس ان یقرا فی اولی من محل فی الثانیة من خرو لومن سورة ان کان بینهما بیان فاکثرو فی رد المختار تحت قوله ولومن سورة لکن الاولی ان لا یفعل بلا ضرورة لانه یوهم الاعراض والترجیح بلا مرجح شرح المنیة ج ۱ ص ۵۷۰ ددی روایت خخه ثابت شوه چه په مینخ کې ددری ایتونو په پریښودوسره کراهت نشته دی البته خلاف اولی شو ، لکن داویناچه که ددور کعتونو د قراعت په مینخ کې یووړوکی آیت هم پریږدی نودغه وخت هم بلا کراهت لمونخ کیږی داغلط دی لمامرفی الروایة من قوله ان کان بینهما آتیان فاکثر فقط والله اعلم ۱۵ ربیع الثانی ۱۳۲۷ هـ رتمة اولی صفحه ۱۵

دقراعت خلف الامام په مسئله کې دهنفیه و دلیل

سوال: (۲۲۲) دامام شاته دمقتدی سورة^۱ فاتحه لوستل جائز دی اوکنه ؟ دامام اعظم په مذهب د کوم ډول آیت شریف په حواله منع فرمایې چه دامام پسی مقتدی الحمدونه لولی ؟

جواب: دامام اعظم په نزد ممانعت ده او اگر چه دواذا قرء القرآن فاستمعوا له وانصتوا خخه پدی خبره استدلال ممکن ده او علماؤ کری دی خواصل استدلال دصحیحه حدیثونو خخه دی لکه

^۱ یتعلق بالحديث خخه زیات واقف دے ۱۲

چه په صحیح مسلم کې داذا قرء فانصتوا حدیث موجود دی ، وجه داستدلال دقراعت اطلاق دی نوجهری سری اوفاتحه او غیر فاتحه ټولونه شامل دی بنده په رساله اقتصاد کې دنورو مسئلو سره دامسئله هم لړ تفصیل سره لیکلی ده . ۱۲ رجب ۱۳۲۴ هـ امداد اول صفحه ۷۹

دجنازی په لمانخه کې دفاتحی دقراعت حکم او په اودس کې د غاری مسخ

سوال: (۲۲۳) په لمانخه کې قراعت^۲ خلف الامام ماثوردی اوکنه ؟ او حنفیه و په خه دامتناع کوښښ کریدی اود جنازی په لمانخه کې د فاتحی سورت لوستل هم سنت دی او که مستحب یا مکروه او ممنوع بینواتوجروا ؟ دغاری مسخ کول په اودس کې مستحب دی او که بدعت ؟

جواب: خلاصه دخبری پدی هکله داده چه پدی هکله حدیثونه په دري ډوله تقسیم دی خنی په وجوب دلالت لری خنی په جواز دلالت لری کمافی قوله لاتقولوا للامام القرآن ، اوخنی دلالت په امتناع دلالت لری کماذکره الامام محمد فی موطاه دصحابه واقوالوا وفعالو ته مورجوع وکړه هغه مومختلف وموندل قیاس ته لږو دترجیح اوتطبیق په بیلا بیلو طریقو راووتلو ، فکل اخذ بما رای دحنفیه علماؤ دوجوب حدیثونه په مطلق قراعت عام له حقیقه او حکمیة باندی حمل کری دی یعنی تبعاً للامام بی گر خولی کماهو موید ببعض الروایات ، مثل قوله علیه السلام من کان له امام فقراة الامام قراة له الحدیث ، او کماقال او حرمت ته بی په جواز ترجیح ورکری (کما هو مقرر فی اصولهم لثلا یلزم تکرار النسخ ، نودوجوب په دلائلویاندی عمل دقراعت دامام په ضمن کې لاسته راغی ، باقی پاتې شول دلائل دجواز اومنع که جائز پریږدو کومه ملامتیا نشته په خلاف دارتکاب دممنوع چه د خطر خای ده . همدادا حنا فومسلک دی اما په سنیت د قراعت فاتحه په صلاة جنازه کې کلام نویوه شه چه سنت په دوه معنا اطلاق کیږی ، یوداچه کله کله دجواز او غیره بیان لپاره چه دمصالح شرعیه دشارع^۳ خخه بی یوفعل کری وی په دی معنی سره دسنیت دفاتحی خخه دجنازی په لمانخه کې انکار نه شی کولی لکه خننگه چه ابن عباس اقعاء ته سنت فرمایلی دی بله داچی نبی علیه السلام دهغه خیز داستحسان عمل کری وی لکه چه اکثر اطلاق ددی لفظ په همدې معنی ده په دی معنی کې دفاتحی په سنیت کې کلام شته امام صاحب نفی فرمایلی ده اونور وفقهاؤ دا ثبات کوښښ کری دی او که انصاف وکړو اود ترمذی قول په یاد کړو الفقهاء هم اعلم بمعانی الحدیث دمجتهدینو خخه مطالبه نه کیده چه

^۲ دغه تحقیق مایتعلق بالحديث لیکل زیات مناسب و ۱۲ منه

دامعناهی د کوم خایه تعین کړیده دهغوی په حق کې د زړه استفتاء د صدریه شرح کې کافی ده . نو تک دامام صاحب د سنیت په طرف په اوله معنی سره اود نورو فقهاؤ په معنای ثانی سره امکان لری . ددوی څخه د دلیل غوښتل په منزله د دلیل غوښتلو دی له زرگراڼو څخه په حکم د ښه والی او خرابوالی د سرواوسپینو فافهم وانصف علاوه لدینه این عمر چه شدید التفحص والاتباع د سنت د رسول الله ﷺ وپه جنازه کې بې فاتحه نه لوستله کما رواه مالک فی الموطا دغه روایت هم د ابو حنیفه مؤیددی د دینه زیات لفظ د حدیث د فاخلصوا له الدعاء رواه ابن ماجه دامام ابوحنفیه دراپې مؤیددی چه اصل د صلاة جنازه دعاء ده . او اخلصوا لخرنگه لطیفه اشاره کوی چه غیر دعاء د دعاء سره نشی گډولی د همدی خایه که د ثناء او دعاء په نیت وویل شی اجازه فرمایې . او د شارح فعل که په همدی معنی محمول شی په خای ده په هرحال شرح صدر د مجتهد او فعل د ابن عمر او لفظ د اخلاص دامام همام دراپې مؤیددی . څومره ښه ده چه که لولی بې چه د دعاء په نیت بې ولولی چه عمل بالحدیث هم ترسره شی اود دین د مشرانو اختلاف څخه هم بهر شی . والله اعلم امام غزالی مسح نو علمایو په دری لارو نلل کړی سنیت ، استحباب او کراهت ، اقرب الی التحقیق دوم قول دی حسان روایتونه پدې باب کې وارد شوی دی چه داستحسان عمل مفید اود فضایلو مثبت کیدلی شی ذکر هده الروایات وحید عصره المولوی عبدالخی اللکوی فی رساله تحفة الطلبة فی مسح الرقبة ، والله اعلم لفظ امداد اول صفحه ۲۹

ادنی درجه دقاری قرأت سربیه

سوال: (۲۲۴) په زیور بهشتی کې لیکل شوی چه په لمانځه کې دقاری قرأت وانه اوریدل شی نولمونځ نه کیږی ددې څه مطلب دی اکثر لمونځ کونکې خپل لوستلی دشور او غالمغال له سببه نشی اوریدلی اویاکونې اوبی پروا دی څکه دهرڅیز دوه درجی دی یوه اعلی اویوه ادنی مثلا دجهرا اعلی درجه داده چه دقاری قراة لری خلیک هم واورې . او ادنی داچه نژدی چه ولاړدی هغه بې اوریدلی شی اودسری قراة اعلی درجه داده چه دقاری قراة خپله قاری واورې اوبل څوک بې وانه وری اگرکه یوځای ولاړوی او ادنی درجه داچه دقاری دژبی اوستونی حرکت وشي او خپله قاری بې وانه وری مگر قلبی توجه وی چه زه لوستل کوم لکه حنیفه کرام چه دلته په

یعنی بلا التزام

کومو لمونځونو کې چه جهرنشته دیورولوستل اولی دی دا کومه درجه ده ادنی یا اعلی اویدی ترتیب سره چه دلمونځ کونکې حلق او ژبه حرکت وکړی او غوږ بې وانه وری نولمونځ کیږی او کته ؟

جواب: فی الدر المختار فصل القراءة وادنی الجهر السماع غیره وادنی المخافة السماع نفسه اویه ردالمختار کې دغه قول هندوانی ته منسوب لوسره اصح اوزاجع ویل شوی اوددې لپاره چه په دی کې احتیاط و نود زیور بهشتی مولف دا اختیار کړ او یوقول دامام کرخی دی یوازی دحروفو تصحیح کافی ده اگرکه خپله هم وانه وری او خینو خلکو ددې هم تصحیح کړی ده . کذا فی ردالمختار نواحوط خود امام هندوانی قول دی باقی داچه دامام کرخی په قول دعمل کونکې لمونځ هم کیږی . والله اعلم ۲۷ ربیع الاول ۱۳۲۵ هـ امداد اول صفحه ۸۸

په لمانځه کې دقاری دعاه زانو شو بیدنیو حکم دیورتنی فتوی متعلق دتحقیق سره

سوال: (۲۲۵) ددین علماء څه فرمایې ددې مسئلی په هکله دحنفی فقهې موافق چه نن صباڅومره علماء او څومره غوام لکه څنگه چه هغه جناب ته هم ښکاره دی چه دتجوید علم څخه بالکل ناخبردی . یعنی د کوم باخبر استاذ څخه بې ندی زده کړی بلکه په خپله خوښه سره په خینو حرفونو کې فرق کولوسره بې له سوچه د مخرج اوصفاتو بې لولی مثلا دس اوص ترمینځ اویات اوط کې په داسې حال کې چه دتجوید دفن ماهرین لیکې چه دحروفو دتمیز باوجود چه حرفونه دخپل مخرج څخه اداء نشی خصوصا دض توری چه داڅو عموما برابر خبره دی چه عرب وی او که عجم کوم یوهم دا حرف دهغه د مخرج څخه نه راویاسی خینې دظا مشابه اوخین بې دالذال مشابه بیاخینې بې صفا دال اوخینې بې مفخم دال لولی اوخینې بې په لوستلو کې یوواهم پوهی ته راځی نویه دغسی حالت کې څه حکم دی ؟ آیا دغه خلک د معذورتوبه حکم کې دی اودحرفونو زده کول اودهغومخارج سره دصفتاوداء کول په هغوی باندي فرض اودترک کولوسره گنہکاری ؟ ددې لپاره چه دحرفونو مخارج مشترک وی خو فرق په صفاتو کې وی یادعموم بلوی په سبب مطلقا دلمانځه دصحت فتوی ورکول شوی ده که ورکول شوی وی نودلیل تحریر وفرمایې . اوس په داسې حالت کې که کوم سړی حرفونه په عمدی طریقې سره د مخرج څخه راویاسی اودضاد حرف هم د مخرج څخه راویاسی اگرکه ددی صورت دظا سره مشابه وی نودداسې سړی لمونځ د مذکور الصدر خلکو پسی چه کوم په خپله خوښه حرفونه متمیز کولوسره لولی اودضاد حرف بسط دال یا مفخم دال کولوسره یادظا سره مشابه کولوسره لولی صحیح کیږی او کته ؟ خصوصا کله چه داسړی چه په تجوید پوه دی

دلمانخه د ضروریہ مسایلو پوه هم وی اوبل سری د فقه او حدیث عالم وی مگر دهغه قراءت د تجوید د قواعدو موافق نه وی بلکه ددی زمانی مروجہ قراءت په شان وی، که ددی واقف تجوید لمونځ صحیح نه وی نو ددی قاری د مقتدی کیدلو په وخت دامام دنورو مقتدیانو لمونځ هم درست شو او کته، لکه څنگه چه کله قاری د امی پسی اقتداء وکړی په دغه وخت دهیچا هم لمونځ نه کیږی ند امام اونه د مقتدیانو احقرته د دغو عبارتونو د قهاؤ څخه معلومیږی چه مونږ خلک د اهل علم د مشهور تیبیا وجود دامامت قابل نه یواو د تجوید زدی کول فرض دی او دهغه په ترک کولو هروخت گنهکاری آیا ددی عبارتونو څخه د افهم د احقر صحیح دی او کته؟ ایا به بدیل جهده دائمای فی اناء اللیل و اطراف النهار فمادام فی الصحیح و التعلیم ولم یقدر فصلوته جائزۃ وان ترک جهده فصلوته فاسده قال فی الذخیره و انه مشکل عندی لان ما کان خلقة فالعبد لا یقدر علی تعبیه کالامی فلا یؤم الامثله و لا تصح صلوته اذا امکنه الاقتداء بمن یحسنه او ترک جهده او وجد قدر الفرض مما لا ینفع فی هذاهو الصحیح المختاری حکم الا لئ ینف و کذا فی رد اختیار باب الامامة ددی څخه معلومیږی چه کله گونگ چه فطره معذوری معنی بلکه مجبور دی نه معافیږی بلکه په دوامداره توگه په هغه باندي زده کول او کوښښ کول فرض دی تردی چه کله تردی زده کول کیږی نولمونځ درست کیږی او کته نولمونځ فاسدیږی او د کوښښ نه وروسته هم هغه امی دی کله چه داسی فطری معذور معذوریږی، نو کوم سری چه د فطرت په اعتبار مجبور ندی فقط دخپل تهاسل په خاطر د زده کولو اراده نه کوی څنگه معذور و شمیرل شی او څنگه دده لمونځ صحیح شی او څنگه به گنهکار نه وی البته دشامی د ذخیره د عبارت نقلول شبه پیدا کوی چه شاید ددی حکم په تصحیح کې کوم کلام شته، راتلونکې عبارت ددی نه زیات تصریح کوی، و کذا من لا یقدر علی التلقظ بحرف من الحروف و ذلك کالرهن الرهیم و الشیتان الرجیم و الامین، ایاک نابو ایاک نستعین و انامت فکل ذلك حکمه مامر من بذل الجهد دائما فلا تصح الصلوة، اوس په دی حکم کې هغه خلک هم داخل دی او که ندی چه دضاد حرف د مخرج څخه نه راویاسی که نه وی نو څه دلیل دی؟ نو د فقهاؤ د عبارت څخه را معلومیږی چه دضاد زیات مناسبت دی له ظاسره نه د ذال سره، لکه څنگه چه د زلة القاری دشامی کې دی وان لم یکن الا بمشقه کالظاء مع الضاد و الصاد مع السین فاکثرهم علی عدم الفساد لعموم البلوی په بل خای کې راغلی (وفیها اذا لم یکن بین المشانخ

۱) په قاضیخان کې دی لوقرا الظالین بالظا و بالذال لا یفسد صلوته و لوقرا الدالین بالدال تفسد ددی عبارتونو څخه چه تر کومه خایه معلومیږی هغه داده چه د ذال په مشابه لوستلو څخه فاسدی او د ظاء مشابه لوستلو سره د څینو په نزد فاسدی، خود متقدینو د قاعدی مطابق صحیح ندی نو په داسی صورت کې کوم سری چه دضاد حرف له مخرج څخه راویاسی ددی لمونځ دن صبا علم او پسی چه اکثر ا دوا د لولی صحیح کیږی او کته او د چا امام جوړول پکار دی؟ خود مسئوله امور و کې مختصر اعرض کوم (۱) د واجب تجوید مقدار څومره دی آیاتیمیز بین الحروف مطلقا یا اداء الحروف من المخرج مع الصفات (۲) د شرع په نزد امی څوک دی او قاری څوک دی؟ (۳) دضاد حرف د مخرج څخه نه راویستونکې برابره خبره ده چه ظاء و لولی یا مشابه بالدال و لولی امی دی او کته؟ (۴) کوم سری چه ضاد د مخرج څخه راویاسی دده لمونځ د مذکور شخص پسی کیږی او کته که نه کیږی نو د مقتدی کیدلو په وخت ددی قاری دامام چه دوا د لولی او د مقتدیانو لمونځ هم کیږی او کته؟ (۵) دوا د لوستونکې عالم امام افضل دی یا قاری چه د ضروریہ مسایلو دلمانخه څخه خبری (۶) سایل د قراءت در سالی یو عبارت نقل کوی چه هغه د فتح القدير او وسیلة السعادة حواله ورکوی، پوه شه چه لوستل او پوهیدل د قران په تجوید سره چه عبارت له ورکولو د حقوقو د حروفو څخه دی فرض عین اولزام دی په هر جاباندي چه قران لولی ددی لپاره تجوید نازل شوی او همدارنگه درسول الله څخه داستنده په واسطه منقول شو لکه څنگه چه په شرح د مقدمه جزوی کې یې راوړی اگر که محترم فقهاء پدی سبب چه لمونځ فرض عین دی په زلت او په تجوید کې په خطاء کولو کې وسعت کړی لمونځ یې جائز گرځولی دی امام مذکور شخص دامامت د پریښودو یې فرمایلی دی معلومه ده چه معنی د زلت او خطا هغه بی اختیار ناخوښه فعل دهوښیارسری څخه صادریدل دی نه دا چه هغه څه چه نه پری پوهیږی هغه ته زلة وانی لکه څنگه چه په وسیلة السعایه کې چه یو د معتبرو کتابونو د فقه څخه دی راغلی دی هغه څوک چه د حروفو اداء او قرانی قواعدو د رعایت څخه عاجز وی هغه ته لازمه ده چه پاتې عمر شپه او ورځ د قران په تعلیم کې کوښښ وکړی والا لمونځ یې جائز ندی کما فی فتح القدير لابن الهمام، نو ددی نه څرگندیږی چه دان صبا چه کوم جاهل او عالم د تجوید د علم څخه غافل وی دهغه لمونځ نه کیږی او امامت خودی هیڅکله نه کوی نو د داسی سری امامت جائز دی او کته؟ (۷) قاری عبدالرحمن په خپله رساله تلفظ الضاد کې تحریر فرمایې چه د معجمه ضاد مخرج د ټولو حروفو څخه جدا دی که دخپل مخرج څخه راونه وخی او د کوم حرف د مخرج څخه راووخی د ظاء یا ذال وغیره څخه نو هغه

وشونه داچه ضاد شواوکه دمعتبر حرف خخه راونه وخی دحروفو په شمار کې نه شویلکه مهمل شو. (۸) بیافرماېې : چه داسې نده چه هر سړی چه څرنګه وغواړی قران دی ولولی دحضرت علی خخه چاتپوس وکړو چه مونږ قران په خپله ژبه کې ترجمه کړو ترڅو مونږ ته لوستل اسانه شی وی فرمایل چه هیڅکله نه بلکه قران پاک دهغه په منزلو حرفونو باندې وی. هویه خپله ژبه باندې تفسیر وکړه. حضرت علی رضی الله عنه ترجمه جائزه نه کړه نو دحرف تبدیلول څرنګه روا شول چه دقران صریح تحریف دی هرکله چه دقران اوحدیث په هدایت دعجم په لهجه لوستل ممانعت معلومیږی نودغه وخت ددې په مقابل کې دبعضی مفسرینولکه تفسیر کبیروغیره اقوال چه دمکلف انسان سره تمیز دحرف ضاد نه بغیر خخه دخپل خان خخه دی نه اوریدل کیږی بلکه په دی خای کې دحضرت علی اوامام ابوعمرو دوانی قول چه امام قرات اوتجوید کړی وی مقبول کیږی چه دی بزرگانوڅومره تاکید دتصحیح اوتجوید فرمایلی دی غرض داچه دقرات فن یوجدا فن دی چه دمدارسو یوازی نقل اوروایت دحضور علیه صلی الله علیه و آله خخه دی اوقیاس پدې کې بالکل دخل نه لری. اوکوم چه ځینومفسرینو لیکلی دی چه دصحابه وپه زمانه کې چه کوم عجم و هغوی درسول الله خخه صحیح کړی و اوکومو صحابه وچه سره دتعلیم آنحضرت اودهغه دکوینیش سره سره دهغه دژبی مطاوعت ونکړواوقایوکې نه شو هغه معذوروول الغرض داسې مضمونونه دبزی. ابوعمرو دانی اوملاعلی قاری په کتابونوکې وگوره چه داخلک دقرآه امامان ول اومحدث فقیه اومفسرول اودالفظ یواخی دعرب دی نه دعجم په خپله ژبه باندې چه عجم لپاره اسانه و هغه بې اداکړه اودخاص عرب چه دواړه یوکورده هغه بې ترنته پورې صحیح لولی ددې وخت دغریو اداء دحروفو داستدلال لائق نده (۹) بیافرماېې چه دضاد مخرج پریښودل اودکوم بل حرف دمخرج خخه قصدا اداء کول خو حرام دی بلکه لری ندی چه کفروی اوکه قصدا بې اداء کول دضاد صحیح کړه بیادژبی دسبقت لامله غلطی وشی په دی صورت کې دالله تعالی دمعافی امیدوار یو اوکه دژبی دعدم مطاوعت په سبب بې کړی وی اوژبه په واک کې نه ده نو لوستل دصحیح ضاد پورې مشق کول ترصفا کولو پورې معاف دی. اوچا چه داستادخخه زده کړد هم نده کړی اوښه ښکاره دغسی غلط لوستل کوی. نولمړی گنهکاری خودغلط لوستلو دوهمه گناه د واجب دپریښودلو. اوکه دتعلیم کولو سره صحیح نه شولوستلی نو بیا دغه سړی معذوردی اودغه سړی نه امی وی اودمخکینی زده کولو خخه معذورنه شو. اوفقیه روایتونه دمعذور دلمانځه دجواز په حق کې دی نه دکاهل په حق کې (۱۰) بیافرماېې دغلط لمونځ کونکې د جوازه هکله په فقهاوکې اختلاف دی اواصح

عدم جواز دی ددغو اصولیه قواعدو موافق دی. اذا دار الامر بین الحظر والاباحة فالفتوی علی الحظر. دوهمه داچه دفقه مسئله دقرات په مسئلی قیاس کول درست ندی. دریم داچه دجواز اوعدم جواز دقرات معنی بله ده چه صحت دقران دی اود جواز اوعدم جواز صلاة معنی بله ده. چه براءة الذمه ده نوهرکله چه معمول مختلف شونوقیاس مع الفارق شو اوهغه باطل دی. څلورم داچه جواز اوعدم جواز ددرمیانه فقیه روایتونو معمول دی دلمانځه په جواز باندې غرض داچه دمونږ ټولوخخه گذشت وکړی اونظر قطع کړی چه قاضیخان اوشامی اوتولو روایتونه فقهاء دزلة القاری اوغلط خوان ذکر کې راوستی دی پسبب دعدم مطاوعت دژبی اوعمو بلوی دجواز حکم ورکول شوی. نوییا چاچه فتوی ورکړی ده دلمانځه دجواز دهغه سړی حکم ده چه ژبه بې په واک کې نده. اوییاوروسته زده کول غلط شول دقاری صاحب عبارت تمام شولهذا گذارش دی چه ددغو عبارتونومخالف چه دحدیث یا فقیه عبارتونوپه خاطر دداسې سړی دلمانځه اوامامت دجواز وی تحریر وفرماېې داوستی زمانی دفقهاؤ فتوی چه هرڅه وی هغه ظاهره دی مگرددی لپاره چه قاری صاحب هم دهغه زمانی محدث اوفقیه اومفسر ووقاری صاحب ولی مخالفت کړی ددې لپاره ددلیل ضرورت دی چه په څه کولوسره دداسې خلکو لمونځ کیږی اود کومی درجی گنهکار گرځی. (۱۱) که کوم سړی دماهر استادخخه تجویدزده کول شروع کړی نودتعلیم په دوران کې دامامت لایق دی اوکنه؟ (۱۲) که جواز دامامت اولمونځ دی اوییا هم کوم ماهر تجوید سړی پدې سبب چه دامسئله اختلافی ده اول داچه دمتقدمینو اومتاخرینو اقوالوکې اختلاف دی بله داچه قاری عبدالرحمن صاحب اودنورو علماء حال دا اختلاف دی دهمدی لپاره په احتیاط باندې عمل وکړی. اوددې لمونځ دا عاده چه غیرموجود امام اوقاری پسې بې کړی وه وکړی پسبب دلریوالی دا اختلاف خخه نودا روا ده اوکنه؟ (۱۳) اودمذکوره نمبر په موجب دسهار اومازیگر دلمانځه عاده کولی شی اوکنه؟

- جواب:** اول امر دفقیه روایتونو دتبع خخه معلومیږی چه دزلة القاری څوقسمه دی اویه اکثره اقساموکې دروایتونوتوسع موجود ده لکه چه هغه اقسام دادی (۱) خطای الاعراب (۲) ابدال حرف په بل حرف (۳) تخفیف دمشدد (۴) تشدید دمخفف (۵) دحرف زیاتول (۶) دحرف کمول (۷) دینس لول دحرف له کلمی سره (۸) قطع بعض الکلمة عن بعض (۹) وقف اوابداء (۱۰) دمپړی ښودل (۱۱) دکلمی زیاتول (۱۲) دکلمی کمول (۱۳) تقدم (۱۴)

تكرار كلمه (١٥) تبديل دكلمى اوروايتونه دادى ١، في رداختاروا اما المتاخرون كابن مقاتل وابن سلام واسماعيل الزاهد و ابى بكر البلخى والهندوانى وابن الفضل والحلوانى فانفقوا على ان الخطا في الاعراب لا يفسد ولو اعتقاده كقرلان الناس لا يميزون بين وجوه الاعراب قال قاضيخان ومقاله المتاخرون اوسع ومقاله المتقدمون احوط (٢) وفيه قال في الخلاصة الاصل فيما اذا ذكر حرفا مكان حرف وغير المعنى الى قوله قال القاضي ابو عاصم ان تعمد ذلك يفسدون جرى على لسانه اول يعرف التمييز لا يفسد وهو المختار عليه وفي البزاية وهو العدل الا قاويل وهو المختار (٣) وفيه قوله او تخفيف مشدود قال في الفتح عامة المشايخ على ان ترك المد والتشديد كالخطا في الاعراب اه قلت وقد مر عدم الفساد في الخطا في الاعراب آنفا في الرواية الاولى (٤) وفيه قوله وعكسه قال في شرح المنية وحكم تشديد المخفف كحكم عكسه في الخلاف والتفصيل (٥) وفيه قوله او بزيادة حرف قال في البزاية ولو زاد حرفا لا يغير المعنى لا يفسد عندهما وان غير افسده بعد اسطر لكن في المنية وينبغي ان لا تفسد ثم قال اقول والظاهر ان مثل زرايب ومثاليين يفسد عند المتأخرين ايضا اذ لم يذكر وفيه خلافا (٦) وفيه قوله او نقص حرفا ما ان يغير المعنى اولافان غير تفسد الى قوله وان لم يغير لا يفسد اجماعا (٧) وفيه قوله او بوصل حرف بكلمة - الخ قال في البزاية انه لا يفسد في المنية لا يفسد على قول العامة (٨) وفيه بعد اسطر واما قطع بعض الكلمة فافنى الحلوانى بانه مفسد وعامتهم قالوا لا يفسد لعموم البلوى في انقطاع النفس والسيان وعلى هذا الوقعه قصدا ينبغي ان يفسد وبعضهم قالوا ان كان ذكر الكلمة كلها مفسدا فذكر بعضها كذلك والافلاقال قاضيخان وهو الصحيح والاولى الاخذ بهذا في العمدة يقول العامة في الضرورة (٩) وفيه قوله او بوقف ابتداء قال في البزاية الابتداء ان كان لا يغير المعنى تغييرا فاحشا لا يفسد الى قوله وان غير المعنى لا يفسد عند عامة المشايخ لان العوام لا يميزون (١٠) وفيه قوله الاتشديد رب عزاه في الخاتبة الى ابى على النسفى ثم قال وعامة المشايخ على ان ترك التشديد والمد كالخطا في الاعراب لا يفسد في قول المتأخرين (١١) وفيه قوله ولو زاد كلمة اعلم ان الكلمة الزائدة امان تكون في القرآن اول او على كل امان تغير اولافان غيرت افسدت مطلقا وان لم تغير فان كان في القرآن لم تفسد في قولهم والافسدة عند ابى يوسف تفسد (١٢) وفيه قوله او نقص كلمة قال في شرح المنية

١٧٥

وان ترك كلمة من اية فان لم تغير المعنى لا يفسدون غيرت فانه يفسد عند العامة وقيل لا والصحيح الاول (١٣) وفيه قوله او قدمه قال في الفتح فان غيرت فسدت والافلا (١٤) وفيه قوله وكذا لو كرر كلمة قلت ظاهره ان الفساد منوط بمعرفة ذلك فلو كان لا يعرفه الى قوله ينبغي عدم الفساد وكذا لو لم يقصد شيئا (١٥) وفي الدر المختار كما لو بدل كلمة بكلمة وغير المعنى نحو ان الفجار لفي جنات اه اى يفسد) ددغوروايتو نوخه خرگنديرى چه برته دزياتوالى او كموالى دحرف يا كلمى يا تقديم او تبديل دكلمى چه كله دائول دمعى مغيروى به نوروتولو قسمونوكي توسع پيدا كبرى

دوم امرى في المقدمة الجزرية والاخذ بالتجويد حتم لازم من لم يجود القرآن اثم

وهو اعطاء الحروف حقها من صفة لها ومستحقها

ورد كل واحد لاصله واللفظ في نظيره كملته

داول شعرخه دتجويد وجوب اودوهم خخه دصفا تورعايت اوددريم خخه دمخارجو رعائت دتجويد داهميت كيدل ثابت دى نومجموعه پورتنيوروايتونواودى شعرونوخه معلومه شوه چه جوازيه معنى دصحت دصلاة اوجوازيه معنى درفع اثم ، دوايه متلازم ندى، نه صحت دصلاة مستلزم درفع اثم دى اونه وجود دائم مستلزم دفساد دصلاة دى دريم امر (ق) الدر المختار ولا غير الا لئى به اى بالائى على الاصح كما في البحر من الخبثي وحرر الحلبي وان الشحنة انه بعد بدل جهده دائم كما كالا مى فلا يؤزم الامثلة ولا تصح صلوته اذا امكنه الاقتداء بمن يحسنه وفي رداختاران بمن ما يبلغ هويه او يحسن القرآن وهذا معنى على ان الامى اذا امكنه الاقتداء يلزمه وفيه كلام مستعرفه ثم قال بعد اوراق تحت قول الدر المختار بخلاف حضور الامى بعد افتتاح القارى اذ لم يقدره وصلى منفردا فان تفسد في الاصح اه مانسه وهو مخالف لما قبله الذى صححه في الهداية فان ما قبله شامل لما اذا شرع معا وافتتح الامى اول اثم القارى او بالعكس الى قوله والتحقيق الاول الذى في الهداية الخ) ددغو خخه د الشغ دامى به شان كيدل اودامى منفردا المونخ صحيح كيدل على الراجح معلوم شول اوس دتحقيق نه وروسته دامورثلاثه مويده بالدلائل والروايات پوهيدل غوارى چه دحرفونوبه صحيح نه اداكولو كنبى ابدال دحرف به حرف ده دكوم حكم چه دامراول دتحقيق به ضمن كنبى دعبارت دخلاصى خخه معلوم شوچه دمعى دتقديره صورت كي تعمدأ دصلاة دفساد موجب ده. اودعدم تمييز يا جريان

اللسان په صورت کې مفسدنده، نو کوم خلک چه دمشق اور ریاضت نشتوالی په وجه په هغو کښی تمیز نشی کولی دهغوی لمونځ صحیح کیږی او په همدې معنی معذور دی ، لکن د ضروری نده چه دعدم اثم په معنی هم معذور وی لکه څنگه چه په دوهم امر کښی بیان وکولی شو ، بلکه په تصحیح کې کونښن کول دده په ذمه واجب ده او ظاهر اهدامعلومیږی چه د صحیح اداء کونکووالا لمونځ دداسې سری پسی صحیح ندی، هر کله چه په معنی کښی تغیر راځی، جوړ خپله په المعنی المذکور سره معذور گڼل کیږی اود قواعدو مقتضا داده چه په داسې خاص حالت کښی داسې قاری په لمانځه کې شریکیږی اود مقتدیانو لمونځ هم ددې غلط ویونکې پسی صحیح نه شو همغه شان چه ددریم امر څخه مفهومیږی . لکن داوینا چه که هغه د تصحیح کونښن ونه کړ نو خپله دهمدی سری لمونځ صحیح ندی غلط ده لکه چه په دریم امر کې دی احقر تصریح کړی ده ، او ښکاره هم ده ځکه په امی کښی چاندی ویلی چه که هغه سعی ونه کړی نو دهغه لمونځ صحیح ندی ، نو هر کله چه دغه سری دامی په شان دی نو دهغه دعدم صحت صلاة کومه وجیهه وجه ندی معلومه، نو دفساد دصلاة حکم څما په نزد مهر مؤول دی په کوم مناسب تاویل سره، وی به دا کار چه په ظالین سره به لمونځ نه فاسدیږی په دالین سره کیږی، ددې مبنی دا گڼل دی چه دظان اوضاد په مینځ کې مشابهت دی، اود قاضیخان دجزئی څخه ددې موید کول اوددې بناء څخه داحکم کول چه هر ځای کښی ظان لوستل پکار دی داصحیح نده ، ځکه په قاضیخان کې نور جزیهات دغه مبنی وړانه کړی لکه څنگه چه ماته یادیرې چه پدې کښی غیر المغضوب علیهم اووالعادیات ظبحالوستلوته دصلاة مفسد ویل شوی دغه وخت کتاب^۱ موجود ندی گنی په جزم به می لیکل کړی و، لکن داسې جزیهات په هغه کې بالیقین مذکور دی ، نوکه مذکوره مبنی صحیح وه نو دی باب کښی تول موارد دضاد بریددی شی ، اوددې فرق کومه وجه نه وه نومعلومه شوه چه ددې کومه بله وجه ده کومه چه احقر خپلو څینې^۲ تحریراتو کې هم ذکر کړی ده ، او په دی صورت د فقهاؤ دعدم فساد حکم بالظان کښی دی کله چه عمدأ نه وی ، لکه چه وان لم یکن الابمشقة ویل خپله ددې دلیل دی اوکه عمدأ وی نو په فساد کې شبهه نشته لکه چه نور جزیهات دقاضیخان په همدې

^۱ دا اولینی رایی ده چه داستنباط په طور قائمیدله ددې نه وروسته فتوی چه ص ۱۲۲ باندي واقع دے هغه ته دی رجوع وکړی شی ۱۲ تصحیح الاعتلاط ص ۲۰

^۲ داروایتونه دغه باب التجوید اول سوال په خواب کی مذکور دے اوس جزم وشولو ۱۲ منه

^۳ ددې نه مراد هغه خواب اول سوال ددغه باب التجوید دے

مبنی دی اود اول امر د تحقیق دخلاصی څخه ددې تصریح کیږی او هغه عبارت مطلق دی په کوم حرف پدې مقید ندی دمذکوره تقریر څخه معلومه شوه چه قصدأ داسې ونه کړی، او که بلا قصد په سبب دعدم مشق ولوستل شی، بیالیه څه اداء وشو نو خپله دهغه لمونځ کیږی، لکن د صحیح خوان امامت دی نه کوی، بلکه صحیح خوان چه د ضروری مسائلو څخه واقف وی احق بالامامت دی لکه څنگه چه ټول کارونه دالله په فضل مفصل اومدل لیکل شوی ددې تقریر څخه اجمالاً اکثر وسوالونو ځوابونه ووتل مگر د سهولت لپاره د ټولویاتو سوالونو ځواب فرادی، فرادی لیکل کیږی (۱) اداء الحروف من المخارج مع الصفات کما مرمن الجزیة (۲) دچا چه قدر ما یجوز به الصلاة یادنه وی هغه امی دی^۱ او په کوم ترتیب چه عام خلک قرآن لولی داحکم په صحت دصلاة کښی صحیح دی . کما یفهم من الفتوی الآتیة (۳) کالامی^۲ دی (۴) ندی اوندی (۵) کوم قاری چه د ضروری مسائلو باندي خبر دی هغه په امامت کښی اقدم دی . (۶) خپله دهغه خولمونځ صحیح دی ، کما مر فی الامرالثالث البتة دصحیح لوستونکې امام دی نه جوړیږی ، (۷) و (۸) و (۹) و (۱۰) دمسلم وجوب دی، اوددې دترک سعی کښی گناه هم ثابته ده لکن عدم صحت دصلاة غیر مسلم ده همغه شان چه په امرثالث کښی بیان واولول امر کښی روایتونه مذکورول او په دی خاطر چه دغه مسئلی اختلافی دی نو بعض روایتونو په اختلوکې نه په قاری صاحب باندي ملامتی ده اونو په نورو باندي . (۱۱) چه تر څو صحیح نه شی نو کالامی ده (۱۲) احتیاط جائز ده (۱۳) کله چه هغه د عدم صحت په روایتونو باندي عمل وکړ نو دعصراو فجر اعاده هم جائزه ده والله اعلم وعلمه اتم ۲۱ صفر ۱۳۲۲ هـ، امداد صفحه ۱۱۷ ج ۱

سوال: (۲۲۶) محترم المقام دکوم وخت نه چه احقر دغه فتوی لیدلی ده کومه چه مولوی کفایت حسین صاحب دقرامت په باره کې دحضور والاخه غوښتل شوی دهمدغه وخت څخه پریشان یم ، اگر که حکم صاف دی مگر دزړه دتسکین لپاره ددې متعلق څو کارونه معلومول غواړم کله چه دغه خبره قرار پیدا کړی چه تجوید فرض دی او خصوصاً دحرف ضاد د مخرج نه راویستونکې دامی په شان دی ، اود داسې سری اقتداء کې قاری کوم چه دغه حرف له مخرج څخه راوباسی وکړی نو دهیچا لمونځ نه کیږی نو اوس په داسې حالت کښی که دغه قاری په جماعت علماء کښی وای څه وکړی آیا هغه مطلع کړی مگر په دی کښی سخته بی ادبی ده

^۱ دغه جزیهات دغه باب التجوید اول سوال په خواب کی منقول دی ۱۲ منه

^۲ ددې نه په آینده فتوی کې رجوع کړی ده ۱۲ تصحیح الاعتلاط صفحه ۲۰

اوصورت تعالى ده اوخينوخوايونو کي دفساد اندېښنه ده يااطلاخ ورنه کړي نويه دى کي دفتوى موافق دتولولمونخ فاسددې يادى دغه سړى په جماعت کښى شريک نه وي اوترک د جماعت دى وکړى ، القرض څه و کړى محترمه ماته تشويش لاحق دى هغه دپرسخت دى چه په ژبه راويستل نى دپرمشکل دى ؟

جواب: في الدر المختار ولاغير الالغ به اى بالالغ على الاصح الى قوله وكذا من لا يقدر على التلظ بحرف من الحروف ولا يقدر على اخراج الفاء الا بتكرار ولى رد المختار قوله على الاصح اى خلافا لما في الخلاصة عن الفضلى من انها جائزة لان ما يقوله صار لغة له ومثله في التاتارخانية ولى الظهيرية وامامة الالغ لغيره تجوز وقيل لا تجوز من الخانية عن الفضلى و ظاهره اعتمادهم الصحة وكذا اعتمده صاحب الحلية قال لما اطلقه غير واحد من المشايخ من انه ينبغي له ان لا يؤم غيره وكما في خزنة الاكمل وتكره امامته اتفاقا ولكن الاحوط عدم الصحة كما مشى عليه المصنف وفيه بعد اسطر (تتمه وسئل الخير الرملى واما اذا كانت اللقمة يسيرة فاجاب بانه لم يرها لا تمتنا و صرح بما شافعية بانه لو كانت يسيرة بان ياتى بالحرف غير صاف لم يؤثر قال وقواعد التاتارخانية او ومثله افق تلميذ الشارح المرحوم اسمعيل الخانك مفتي دمشق شامى ج ۱ ص ۳۹۲ مجتبانى في العالمگيريه وان جرى على لسانه او كان لا يعرف التميز لا تفسد وهو اعدل الاقوابل المختار هكذا في الوجيز لكردرى ددي روايتونوخه معلومه شوه چه په كوم ترتيب سره اكثره عوام او دپرخواص هم قرآن لولى دداسي ډول لوستونوكوهم دامامت امكان شته ، اودعموم بلوى په سبب په دى روايتونوباندي عمل كول جائز دى دهمدى لپاره څما په زرده مستوله صورت كښى د فجر لمونخ كيږي . والله اعلم امداد صفحه ۱۲۵ ج ۱)

دعصريه صورت كښى دامام دوعملو الصالحات دپريښودو حكم

سوال: (۲۲۷) نن دمغرب په لمانځه كښى پيش امام صاحب څخه په سورة عصر كښى وعملو الصالحات سهوا پاتې شونويدې حالت لمونخ وشواوكنه؟ وسجده سهوة هم نده كړي كه كړي واي نو آيا لمونخ كيږي ؟

سوال: په صورت مسئول كې دقرات فرض خوادا ، شوه همدى لامله فرض لمونخ هم ادا شو لکن علاوه دواجب قرات څخه دفاتحى سورت يو او پدآيت يادري لنوايتونه اداء نشول ۱ ځكه چه داخرى ايت دبعض اجزاؤ دپاتې كيدوسره آيت پوره نه شو ،لهذا دواجبو پريښودل وشول چه دهغه تدارك په سجدي سهوى سره كيږي نواوس دغه لمونخ واجب الاعاده شوبه وخت كښى اعاده كولوسره بالكل مكمل لمونخ به و . اوس هم دااحوط ده چه ټول لمونخ كونكي يوازي ، يوازي دغه لمونخ اعاده كړي والسلام ۲۰ محرم ۱۲۳۲ هـ ، نسمه اولى صفحه ۱۰ .

ديوه سورت څو برخى كولوسره دلمونخ كولو حكم

سوال: (۲۲۸) ځينې امامان چه دقرآن سورت په دوه ركعتونوكي دوه ټوټى كولوسره اداء كوي يادهرځاى څخه ركوع لولى داستنت دى او كه خلاف اولى دى يا مكروه ؟

جواب: في العالمگيريه الافضل ان يقرائى كل ركعة الفاتحة وسورة كاملة في المكتوبة فان عجز لان يقر السورة في الركعتين كذا في الخلاصة ولوقر بعض السورة في ركعة والبعض في ركعة قيل يكره وقيل لا يكره وهو الصحيح كذا في الظهيرية ولكن لا ينبغي ان يفعل ولو فعل لا باس به كذا في الخلاصة ولوقر اى ركعة من وسط سورة او من اخر سورة وقرائى الركعة الاخرى من وسط سورة اخرى او من اخر سورة اخرى لا ينبغي له ان يفعل ذلك على ما هو ظاهر الرواية ولكن لو فعل ذلك لا باس به كذا في الذخيرة في الحجة لوقر اى الركعة الاولى او سورة ولى الركعة الثانية سورة قصيرة كما لوقر اى الرسول في ركعة وقل هو الله احدى ركعة لا يكره كذا في التاتارخانية قراءة اخر سورة في الركعتين افضل من قراءة السورة بتمامها ان كان اخرها اكثر اية من السورة وان كانت السورة اكثر اية فقراتها افضل هكذا في الذخيرة ج ۱ ص ۹۹ فصل رابع في القراءة) دليل كل شوى روايت نه معلومه شوه چه په مسئوله صورت كې بقول اصح مكروه نده مگر ددي خلاف

ددي فتوى مداريه دي دے چه درى لنوايتونه پوره نشي لکن ددر مختار اوشامى وغيره دتصريحاتو څخه داثابت دے چه ددرى اينونوپوره كول شرط ندى بلکه دوزونه دروايتونوبه اندازه كيدل كافي دي دكوم چه مثال په در مختار كې په تم نظرم عيس و بصرتم ادبرواستكبر وركه شوى اوددي نه وروسته نى ليكللى دي وكذلك لوكانت الآية او الايتان تعدل ثلاثا قصارا ذكره الحللى ، اوشامى دغه مزبده توضيح فرمايلى چه دي درى ايتونوكي دپرش حرفه دي كه څوك داسي بويادوه آيتونه ولولى چه دپرش حرفه وي نو واجب ادا شوه همدى لامله په مندرجه صورت دسوال كې اعاده واجبه نه معلومېږي والله سبحانه وتعالى اعلم ۱۲ بندے محمد شفيع

اعاده اولی ده اوکه احياناً نو درجه مستون کې دی (لما رواه مسلم عن ابن عباس قال کان رسول الله ﷺ یقرأ فی رکعتی الفجر قولوا المئابله وما انزل الینا. والتي فی ال عمران قل یا اهل الکتاب تعالوا لی کلمة سواء بیننا و بینکم. مشکوٰۃ فصل اول من باب القراة فی الصلوة ۳ محرم ۱۳۲۸هـ رتتمه اولی صفحہ ۲۴.

په والعصر کبني والتين الخ :

سوال: (۲۲۹) په والعصر سورت کبني دو عملو الصالحات په خای فلهم اجر غير ممنون څخه انتقال کولو سره سهواً دوالتين والزيتون سورت ختم کړی نو لمونځ صحيح شو يا معنی بدله شوه اوکنه ؟
جواب: صحيح شو ۲ ربيع الاول ۱۳۳۰هـ.

دمقتدی د شرکت څخه وروسته د بقیه قراءت د جهر د وجوب ترجیح او عدم وجوب اعاده د قراءت وروسته دا تمام د قراءت مقتدی د شرکت په سبب :

سوال: (۲۳۰) که کوم لمونځ کونکي اقتداء وکړه وروسته دلوستلو د ټولې او جزه د فاتحې په وروسته نوباتح دی په جهر سره اعاده کړی ، بحر الرائق دا اعاده کولو وجه د الیکلی ده چه د بیل داقتداء په سبب په دی باندې جهر واجب شو ، اوس که یوازی پاتې قراءت په زور سره لولی نو په یوه رکعت کې ورواوکه ورواو په زوره لوستل سره یو خای شی په داسې حال کبني چه دا کار بدده نو د جهر د واجبی دلو څخه وروسته ورو لوستل ترک واجب ده لهذا اعاده په جهر سره لژمه ده ، غایة الاوطار ، شامی په دی مسئله کې دیر قیل او قال کړی جنبه لږ شامی وگوری او تحریر و فرمایې چه د شامی قول درست دی اوکه د غایة الاوطار او په کوم صورت کې چه د الحمد اعاده کولی شی نو سجده سهویه کولی شی اوکنه؟ اوکه سجده سهوه وکولی شی نو په هغه کې دا خدشه وی په دی صورت کبني د فاتحې سورت اعاده بالقصد ده او سجده سهوی د سهوی په وجه کولی شی . مولوی عبدالشکور صاحب لکهنوی په علم الفقہ کبني پدې صورت کبني سجده سهوی لیکلی ده اود شامی د قول څخه هم سجده سهو معلومیږی داخونی د سورة فاتحه په باره کې عرض کړی اوکه کوم سړی یوازی لمونځ لولی اود الحمد نه وروسته د سورت ختم هم وکولی شی په دغه وخت کبني چا اقتداء وکوله نوڅه وکړی ؟ یا که د الحمد دلوستلو وروسته نی اقتداء وکړه نوڅه کړی ؟

جواب: ماشامی ولیدله د عدم اعادی او جهر بالباقي متعلق شامی دا لیکلی دی : وهو اهل من لزوم الجمع بین الجهر والاسرار فی رکعة علی ان کون ذلك الجمع شیعا غیر مطرد لادکره فی اخر شرح المنية ان الامام لوسها فاختت بالفاتحة فی الجهرية ثم تذکره بالسورة ولا یعدولو خلافت باية او اکثریتها جهر او لا یعدالی قوله فدعوی انه ضعیف رواية ودراية غیر مسلمة فافهم ج ۱ ص ۵۵۵ ، نو همد اخصایه طبیعت لکبیرې اود شامی راېې هم ددې ترجیح معلوموی چه پاتې فاتحه په جهر سره ولولی اوس په همدې ترتیب که په سورت لوستلو کې یی اقتداء وکړه نوڅومره نور قراءت لوستل غواړی هغه دپه جهر ولولی اوکه د قراءت د ختمولو څخه وروسته نی اقتداء وکړه نو په کومه برخه ددې قراءت کبني جهر واجب ندی ۱۲۱ ذی الحجة ۱۳۳۱هـ رتتمه ثانیه صفحہ ۹۹.

دلمانځه صحت وروسته د تدارک ذللة القاری :

سوال: (۲۳۱) که چا امامن ثقلت موازینه فامه هاویه ولوست او فوراً نی صحیح کړه لمونځ نی ادا کړ لمونځ نی صحیح دی اوکنه ؟

جواب: فی العالمگیریه ذکر فی القوائد لوقرائ الصلوة بخطاء فاحش ثم رجع وقرأ صحیحاً قال عندی صلوته جائزه وكذلك الاعراب ، ج ۱ ص ۱۰۱ قلت وكذلك سمعت شیخی مولانا محمد یعقوب رحمته الله پس بناء علیه نمازای کسی صحیح باشد . یکم محرم یوم الثلاثاء ۱۳۳۴هـ رتتمه رابعه ص ۴.

د لمانځه لپاره د سورت تعیینوالی کراهت :

سوال: (۲۳۲) لکه څنگه چه د سورت تعیین په فرائضو کې مکروه دی آیا په نقلونو کې هم مکروه دی اوکنه ؟

جواب: فی العالمگیریه ویکره ان یوقت شیئامن القران بشی من الصلوة الخ ج ۱ ص ۴۹ ددې روایت نه معلومه شوه چه فرائض او نوافل په دی حکم کې یوشان دی یکم محرم ۱۳۳۴هـ پورتنی خواله.

۱ اود اتول هغه وخت دے چه داشخص دامامت کیدونیت هم وکړی اوکنه نوکه اوس هم خان منفرد وگنی نو دامامت احکام چه په هغو کې جهر د قراءت ده د باندې به واجب نه وی اود مقتدی لمونځ به هم صحیح وي چه دمقتدی دلمانځه د صحت لپاره دامامت نیت شرط نه ده ۱۲ منه

دهميني قرآنيه غلطيو حکم په لمانځه کې :

سوال: (۲۳۳) دا عرض دی چه ددې مسائلو خواب ارشاد وفرمايې (۱) یوسری د میثاقه الذی واثقکم په خای چه دماندی سورت دوهمی رکوع کښی دی میثاقه الذی واثقکم په تراویح کې ولوستله اوس دالمونځ جائز دی اوکنه واوعاطفه گڼل په همزه باندي زورولوستل شی؟
(۲) یوسری دانعمت علیهم په خای انعمت علیهم دزور په خای پیښ ولوست بیاجه کله الحمدپوره شوه ده ته یاده شوه دیادیدلو په سبب بهی دانعمت په تاء باندي زورولوسته اوس دالمونځ جائز دی اوکنه؟ مهربانی کولوسره تحریر وفرمايې؟

جواب: اولنی غلطی دمعنی مفسده نده بلکه دلفظ بی معنی کونکې دی دهمدی بخاطر لمونځ وشو اودوهم خای دمعنی مفسد دی، خو کله چه ددې تدارک وکولی شونو کالعدم شوه، دهمدی په خاطر پدې کې هم لمونځ وشو، دا خواب می دقواعدو څخه لیکلی، جزئیه می نده لیدلی، بهتره ده چه کوم محقق هم وپوښتل شی ۲ ربیع الاول ۱۳۲۹ هـ شتمه خامسه صفحه ۱۸۲.

لیری کول دهغې نښې چه مسافر مقتدی په دمه باندي قرائت نشتوالی باندي واره ده په نور لمانځه کې :

سوال: (۲۳۴) کله چه مقیم یا مسافر امام سلام گرځوی نوباقی پاتې لمونځ والا مقتدیانو دامام سره اود امام دهغو مقتدیانو سره هیڅ تعلق پاتې نه شو ځکه چه دسلام دگرځولو څخه وروسته امام چه څه غواری هغه کولی شی دامام دفعل دمقتدیانو باقیمانده لمانځه کې کوم دخل او اثر نشته، او کله چه دامام دسلام گرځولونه وروسته په مقتدیانو باندي په باقیمانده لمانځه په رکعتونو کې دالحمد اوسورت لوستل لازم دی، اویه حدیثونو کې واردې چه کوم رکعت کې چه الحمدونه لولی هغه رکعت نده اگرکه دغه حدیث دامام اومنفرد په حق کې دلمانځه دتکمیل لپاره دی لکن بیا دکوم سبب لامله دی چه دمسافر امام دسلام گرځولو نه وروسته، دوه یا یو رکعت پاتې والا مقتدی په خپلو باقی پاتې رکعتونو کې الحمد اوسورت نه لولی اودری یا څلور رکعت پاتې والا مقتدی یا هیڅ رکعت پاتې نه والا قعدی نیونکې مقتدی په

دا حکم دمقدمینو دظاہلی مطابق ده، اومتاخرین خودمعنی مفسدونکي زیر او زور غلطی هم دلمانځه مفسدته دگرځولی ۱۲ محمد شفیع

خپلو باقی رکعتونو کې الحمد اوسورت هر ورو لولی دنه لوستونکې والا دلمانځه دصحيح کیدلو دلیل دصحيح حدیث څخه لیکل وفرمايې؟

جواب: ددې لپاره چه دمسافر امام دسلام نه وروسته مقیم لاحق دی اولاحق دمؤتم په منزله دی نودهمدی لامله ددی حکمونه به دمؤتم په شان وی، فی الدر المختار فی احکام اللاحق وحکمه کمؤتم فلایاتی بقراءة ولاسهو ولا تغییر فرضه بنیة اقامته ویدابقتضا ما فاته عکس المسبوق، اودمؤتم قرائت نه ویل حدیث څخه ثابت دی اودلاحق دمؤتم په شان کیدل دصحيح قیاس څخه ثابت دی اول دجمادی الاولی ۱۳۲۲ هـ امداد صفحه ۵۱ جلد ۱.

کراهت دجدايې په واره سورت سره او قرائت بلاترتیب یې دلزوم دسجدي شو :

سوال: (۲۳۵) که دکافرون سورت دلوستلونه وروسته انا عطينا یالایلاف وغیره ولولی نو خلاف دترتیب قرآنی لوستلوکې لمونځ کیږي اوکنه؟ او که سجده سهو وکړي نو کراهت له مینځه ځي اوکنه؟ (۲) په اول رکعت کې بهی انا عطينا اودوهم رکعت کې اذا جاء ولوستله نولمونځ مکروه کیږي اوکنه ددې لپاره چه هغه وړوکې سورت ... یو بهی په مینځ کې پرېښودوسره اداء کړ د په سجدي سهوی کولوسره دلمانځه کراهت له مینځه ځي اوکنه؟ (۳) په اول رکعت کې وړوکې سورت ولولی اودوهم کې لوی سورت ولولی نولمونځ مکروه کیږي اوکنه؟ اودسجدي سهوی سره لمونځ ټیک شوی معنی کراهت له مینځه ځي اوکنه؟

جواب: (۱) فی الدر المختار فصل القراة ویکره الفصل بسورة قصيرة وان یقرء منکوسا (ددې نه معلومه شوه چه لمونځ وشو اوسجده سهو لازمه نده خصوصاً کله چه بلا قصد وی نو کراهت هم نشته، لما فی الرد قوله ثم ذکرینم افادان التنکيس والفصل بالقصيرة انما یکره اذا کان عن قصد فلو سهو فلا کما فی شرح المنية اه ص ۵۷۱ (۲) فی الدر المختار ویکره الفصل بسورة قصيرة فی رد مختار امام بسورة طويلة بحيث یلزم منه اطالة الركعة الثانية اطالة كثيرة فلا یکره شرح المنية (ددې نه څرگنده شوه چه وړوکې سورت چه په مینځ کې پرېښودل مکروه دی نوهغه کې شرط داده چه متروکه سورت داوول سورت څخه لوی نه وی کښی مکروه ندی اوچون مسئوله صورت کې متروکه سورت یعنی دکافرون سورت دالکثر نه لوی دی دهمدی لپاره داترک

دلته دتصحیح الاعتلاط ص ۱۰ څخه په عبارت کې اضافه وکولی شوه ۱۲
دلته هم تصحیح الاعتلاط صفحه ۱۰ څخه د عبارت ترمیم وکولی شو ۱۲ محمد شفیع عفی عنه،

مکروه ندى البته دوهم رکعت اوږدوالی ذکر اہت موجب شو کما فی الدر المختار ایضا واطالۃ الثانية على الاولى بکرة تنزیها لکن سجدة سهو لازم نده (۳) مکروه په معنی دخلاف سنت ده لمامرفی الجواب عن السؤال الثاني لکن سجدة سهو واجب نده واللہ تعالی اعلم وعلمه اتم ذی الحجہ ۱۳۲۳ھ امداد صفحہ ۲۸ ج ۱

تحقیق مراکز شولودسورت په ورستیونکې په وخت دسوپه اولینوکې

سوال: (۲۳۶) د ماسپینین په لمانځه کې سهو په ابتدايې رکعتونوکې دضم دسورت څخه قاصر راغی لکن په اوله قعده کې ده ته پته ولگیده اوس په پاتې دوه رکعتونوکې هغه قصداً ضم دسورت ونه کړ اودايې وگنله چه اوس څه ضرورت دی ، سجدة سهو په وکړم لکه چه سجده سهو يې وکړله نولمونځ وشواوکنه ؟ اودسپهوی نه وروسته په خالی رکعتونوکې داغادي په طور ضم کول دسورت واجب ووکه څنگه ؟

جواب: فی الدر المختار ولوترک سورة اولی العشاء مثلاً ولوعمد اقرها ووجوبها قبل ندبامع الفاتحة جهرا فی الاخرین الخ فی رد المحتار تحت قوله مثل ازاده الی قوله ولیمع الرباعية السرية فانه یاتی بما فی الاخرین ایضاً افاده (ط) واماخص المصنف العشاء بالذکر لکان قوله جهرا الخ وتحت قوله وجوبها قبل ندباً بعد بحث طويل والحاصل ان اختيار صاحب الفتح والبحر والنهر النذب لانه صریح کلام محمد) ص ۵۷۸ و ص ۵۵۵ ددینه څرگنده شوه چه اخیرین کې ضم دسورت مستحب وو ، که وی نه کړنودلته هم درست ده اویه دواړو حالاتوکې سجدة سهو شته ، لترکه تعیین الاولین للسورة وکان واجبا ۱۰ رمضان ۱۳۳۳ھ رتبه ثلثه صفحہ ۷۴

په لمړی رکعت کې د (اعلی) اوپه دوهم سورت کې دغاشیه سورت د لوستلو حکم په

داسې حال کې چه ایتونه زیات دی

دغاشیه سورت ایتونه زیات دی

سوال: (۲۳۷) په سوره اعلی اوسوره الغاشیه دی دواړوکې دسوره غاشیه آیتونه داغلی دسورت نه زیات دی په لمانځه کې ددې دواړو دلوستلو څخه څوڅه قسم کراهت نشته ؟

سوال: لکونه ماثور افيستثنى من الكراهة ۲۳ / رجب ۱۳۴۹ھ

فصل في التجويد

دضاد او ظاء تحقيق

سوال: (۲۳۸) خلکوپه قران شريف کې دضاد په لوستلو باندې بيل بيل لازي اختيار کړي دي ، دیر خلک دواو وائی ، دیر خلک صفادال وائی ، دیر خلک ظا یا زاء وائی ، دیر خلک عجیبه گډوډی کوی ، چه څه ځای دواو وائی اوڅه ځای صفادال لولی اوددې گډوډ کونکو والو تعداد په دنیا کې دیر معلومیږي ، همدا خلک دی چه خپل لوستل دحقیانو موافق کښی ، نور لوستونکې په خپل گمان غیر مقلد پیژنی ، په دی کې شک نشته چه ضاد ته ظاء ، یا زاء ، یا ذال ویل تول غلط دی ، خو کوم سړی نی چه په کوم ترتیب لولی هغه دتجوید دقواعدو موافق کښی اویه نورو طریقوسره لوستونکو ته په غلطی باندې وایی ، اود هغوی لمونځ فاسد کښی دعوامو څوڅه شکایت نشته ، ددې بیچاره گانو خوشین اوقاف پورې درست نه وی ، نن صبادغه بلاه په نورو علماؤ کې گورم ، اعراب دیر ځای معروف وائی اودیر ځای مجهول ، وقف کوی اونفس نه بندوی ، اظهار او اخفاء بیخی نه کوی ، دترقیق اوتفخیم دنامه څخه په بنه ترتیب واقف ندی ، دقلقلی اواستعلاء حرفونو غیره کوم یو څخه خبر ندی ، په همدې داحال دی چه یوه ډله دبلې ډلې لمانځه ته باطل وائی او ټوله جگړه بالاخره یواځی دضاد په سر راځی ، په کوم ترتیب چه دضاد ، ضادلوستل دتجوید دقواعدو سره موافق دی په همدې ترتیب نوری خبری هم دی ، مگر دا خبره په پوهه کې نه راځی چه نورو خبروکې ولی جگړی نشی کولی ؟ ځینی علماء دافرمايې چه حرفونه د هغودمخارجونه ادا کول پکار دی اوبس دا خبره هم په طبیعت نه لگیږی ځکه چه په کوم ترتیب چه حرفونه دخپلو مخارجونه اداء کول ماموریه دی په همدې ترتیب دتجویدنوری خبری هم ماموریه دی ، بیایوازی بوی قاعدی باندې عمل کول اودنورو پرېښودو سره لمونځ څنگه صحیح یا کامل گرځی شاید ددواړو ماموریه کیدوکې څه فرق وی په کوم چه زه نه پوهیږم بعض حضرات فرمایې چه دضاد په دوا دیلو باندې اجماع شویده دا خبره ځمپه طبیعت نه لگیږی ځکه چه دبعض ماهرین فن څخه می اوریدلی دی چه

داسوال او جواب النور محرم ۱۳۵۰ څخه لیکل شوي دي کي څو نوري شمېري هم وي چه دهغه تېوېب کې چه بل ځای کې را تلل مناسب و ، هماغه درج کېږی ۱۲ بنده محمد شفيع عقی عنه

هغوی دوا دانه لوستلو، بعض حضرت درتل القرآن ترتیلا تخه دفن تجوید زده کول و جب فرمایلی دی که داخبره صحیح دی نولوی مشکل دی دلکها و لمونخونه برباد دی اوبریادیبری اوبریادیبه وی، خکه دافن سخت مشکل دی، حضرت علماؤ کپ کله دوه خلور موجود راووخی، مگر هغه خلک چه واجب فرمایې دایې ندی ویلی چه خه مقدار دواجب دی، خینی په زور کپ راغلی دایې ویلی دی چه دحرفونو دمخارجو تخه اداء کول دومره مقدار واجب دی، لکن ددی تخه که پدی خبره باندي کوم نقلی دلیل طلب کړی نو فضول خبری جوړی کولی شی دخپلی ذاتی رایې نه بغیر هیخ خواب نه جوړیبری امید کوم چه دضاد متعلق چه خه عرض کولی شی په دقت سره ملاحظه فرمایلسره کافی شافی خواب مرحمت شی ترخو قلب ته تسکین وشي اودهغه مطابق اعتقاد او عمل وکولی شی؛

جواب: ۱: فتاوی قاضیخان (وان ذکر حرف امکان حرف و غیر المعنی فان امکن الفصل بین الحرف من غیر مشقة كالطاء مع الصاد فقرا الطالعات مکان الصالحات تفسد صلوته عندالککل وان کان لا یمكن الفصل بین الحرفین الامشقة كالطاء مع الضاد والصاد مع السین والطاء مع التاء اختلاف المشایخ فیه قال اکثرهم لا تفسد صلوته اه و فیها ایضا ولوقرا العادیات طحا بالطاء تفسد صلوته اه و فیها و کذا لوقرا غیر المغضوب علیهم بالطاء وبالذال تفسد صلوته ولوقرا الدالین بالذال لا تفسد صلوته ولوقرا الدالین تفسد صلوته اه ولوقرا ونخل طلعهما هضم قرء بالطاء وبالذال تفسد صلوته اه و فیها ایضا و لسوف یعطیک ربک فرضی قرا فرضی بالطاء تفسد صلوته اه و فیها یکید هم فی تضلیل قرا بالطاء بعضهم لا تصح اه و فیها ومن یضلل الله قرا بالطاء لا تفسد صلوته اه و فیها الذی فرض علیک القرآن قرء بالطاء تفسد صلوته اه و فیها انذا ضلنا قرء بالطاء ظللنا لا تفسد صلوته وهو قراة فمن فرض فیهن الحجج قرا بالطاء فرض وبالذال تفسد صلوته اه) دغور وایتونوکې دتدبر کولونه وروسته خوکارونه معلومیبری (۱) یوداچه دلمانخه فساد هغه وخت وی چه کله

په دې ځای کې داخبره هم په یاد ساتلوه چه ضاد دوا دوا و طا دوا و په ترتیب لوستل غلط لکن دطا په لوستلو کې علاوه دمفسده غلطی څخه یوه لویه مفسده داده چه د دې کې تشبه بفرق ضاله مثل رواقض و غیر مقلدین اودهغه اتباع ده، په خلاف دوا دچه پدی کې یوازې مفسده غلطی ده، دهمدی لامله دعا جز لپاره په حکم داذابتلیت بیلتین فاخترهونهماد دوا د لوستلو اجازه ورکول کپړی اودطا، لوستونکی بندول پکار دی ددی څخه ددی لږ هم معلومیبری چه خلک ضاده طا باندي لوستونکوباندي زیات ملامت کوی اوداسې کولو باندي شور و شغب کولی شی ۱۲ والله اعلم تصحیح الاطلاق ص ۱۸

بلا مشقت په دوه حرفونو کې تمیز و کړی اوضالین په دال لوستلو مفسد دصلاة په همدې بناء ده اوینکاره ده چه په کوم ترتیب اکثر خلک ضالین وانی هغه دال ندی دکوم چه امتیاز معکن دی البته که کوم شخص خالص دال وانی نودده لمونخ ته فاسد ویل کپړی، اویه کوم ترتیب چه اکثر اددي لوستل تعارف دی اگر که دمشق دنه کولوپه وجه هغه صحیح نده مگر صحیح حرف اوریدونکې والا دغه امر او چتولی شی چه داطریقه مشهوره دهغه مشابه ده په دې ترتیب چه دوا و ترمنیخ تمییز شاق دی حتی چه کوم سړی چه ضاد صحیح مخرج څخه مشق کول غواړی اوهغه دلوستلوسره اوریدل غواړی، هغه دادا، کولوپه وخت کله کله ددی مشهوری طریقی اداء کولوسره ناست وی، اودوا وروکې ددی تمیز مشکل وی دهمدی لامله دغه مشهوره طریقه په دال کې داخلولو سره مفسد دصلاة ویل بعیده ده

(۲) دوم کار دا معلوم شو چه دضاد په ځای دطاء ویلوته مفسد صلاة عند اکثره ویل علی الاطلاق ندی بلکه دا هغه وخت دی چه کله بلا عمد وی گنی داهم مفسد صلاة ده گنی په العادیات ضبحا او مغضوب علیهم اوهیم اوفترضی، اوفرض کې دطاء لوستلوته مفسد دصلاة نه دی ویل شوی لکه چه مدار دعدم فساد بې عدم امکان الامشقة را مخی ته کول ددی دلیل دی څکه عمداً بې هغه لولی چه بلا مشقة بې فصل کولی شی نوددی حاصل داشو چه دکوم سړی لپاره بلا مشقت جدائی ممکن نه وی اوهغه دضاد لوستلو قصد کوی مگر ظاهراً اوخی ددی لمونخ صحیح کپړی اودده دتعمد اجازه دفساد صلاة مذکوره جزئیات رد کوی (فافهم) (۳) دریم کار دا معلوم شو چه په ولا الضالین کې دطاء لوستل چه مفسد ندی ددی اساس نده چه دضاد په ځای عمداً دطاء لوستل جائز دی گنی دمغضوب علیهم اوضالین تر منیخ څه فرق وچه په مغضوب علیهم کې خو ظاهراً ته مفسد ویل کپړی اویه ضالین کې غیر مفسد، بلکه ددی مپنی داده چه په ضالین کې د معنی فساد نشته اونه وی لکه څنگه چه دقاموس څخه معلومیبری چه ظل په ظاء سره معنی لیل اوجنح الیل اوسواد السحاب هم ده نود ظالین معنی مثلاً داخل فی الظلمات کپړی چه دضلال بالفساد حاصل دی یا به داد افعال ناقصه ظل یظل څخه وی په معنی دالکانتین او خبریه مقدروی فی ضلال یافی غضب بقرینة مغضوب علیهم لکه څنگه چه په انذا ظللنا یا بالطاء په قراة کې به هم همدا توجیه وی لکه څنگه چه په راتلونکې کې مذکورده همدا وجه ده چه قاضیخان په العادیات ضبحا وغیره کې ظاهراً ته مفسد ویلی دی، اوکوم کوم ځای چه دضلال ماده راغلی ده لکه ومن یضلل الله او اذا ظللنا هغی ته بې غیر مفسد ویلی دی گنی ددی هیخ سبب نشته چه هر ځای کې فساد

دغى مادى پورې خاص كولى شى لكه چه په اذالللنا كې خپله هم ظللنا يوقرات په ظاء هم نقل كړى دى ددې نه واضح معلومه شوه چه ددې قرات دمراعات څخه هرځاى كې په دى مادى كې دمعنى دصحيح كيدلو تاويل كولى شى په همدې ترتيب مفسدندى ويل شوى او اگر كه چه تضليل كې چه ددې مادى څخه دى دبعضو دلاتصح قول نقل كولى شى مگر ددې قول دخپل طرف ته نه منسبول بعض مجهول طرف ته منسوب كول خپله قرينه ده چه دا دده مختار نده نوپه مذكوره بناء باندې دلته هم ارجح عدم فساد كيدلى شى فتدبروتشكر اودتجويد مقدار واجب يوازى تصحيح دحروفو اورعايت دوقفونودى پدې ترتيب چه دمرادتغيرونه شى اونو مستحسن دى فتاوى قاضىخان وان تغير المعنى تغير افاحشا نحو ان يقرب لاله ويقف ثم يبتد بمقوله الاهوالى قوله قال عامة العلماء لانفسد صلوته لما قلنا وقال بعضهم تفسد صلوته اه قلت الاختلاف فى الفساد يوجب الوجوب، په همدې اساس اكثره خلكو دا واجب حاصل كړى اوديرتاركين هم دى خودهغوى لمونځ هم داكثر وعلماوپه قول كيږي . البته دداسې خلكو دامامت څخه احتراز واجب دى فى فتاوى قاضىخان فان كان لا ينطق لسانه فى بعض الحروف الى قوله لا يوم غيره كذا الرجل اذا كان لا يقف فى مواضع الوقف اه ، والله اعلم ۱۸ ربيع الاول ۱۳۲۱ هـ امداد صفحه ۱۰۸ ج ۱.

سوال: (۲۳۹) دضادپه څه ترتيب لوستل پكاردى اوداكثر فقهاؤ قول څه دى؟ او اكثره كتابونو ددينيات كې ددې ذكر څنگه ليكل كيږي؟

جواب: فى الجزرية والضاد من حافظه اذولى الاضراس من ايسا ويمنا هاهركله چه مخرج معلوم شونود ضاد داداء كولو طريقه همدا ده چه ددى د مخرج څخه راويستل شى ددې راويستلو څخه چه دعدم مهارت په سبب برابره ده لې راووخى عفو ده او كه قصداً دال يا ظاء ولولى هغه جائز نده لكه څنگه چه ددال لوستل نى عادت گرځولى دى ، او د ځينو فقهاؤ په كلام كې دايدل چه ضاد دظاء سره مشابه ده دظاء لوستل بهي شروع كړى پداسې ځاى كې چه د مشابهت حقيقت يوازى مشاركت فى بعض الصفات دى، اود اشتراك فى بعض الصفات څخه دذات اتحاد نه لزميږي كيدى شى چه دقاضىخان ددې جزئي څخه چه لوقراوالالظالين لانفسد صلواته دظاء لوستل پوهيدل اخستل د قاضىخان نوزى جزئي ددې رد كوى ، وهى هذه لوقراوالعاديات ظبها بالظاء تفسد صلوته اه وكذلولقرء غير المفظوب عليهم بالظاء او بالذال تفسد صلوته وامثال ذلك من القروع المتعددة ، والله اعلم ۱۰ ربيع الثانى ۱۳۲۲ هـ امداد صفحه ۱۳۲ ج ۱.

سوال: (۲۴۰) دمخدوم مكرم جناب مولنadam مجد هم په خدمت كې دمستون سلام نه وروسته التماس دى چه خوار دالله په فضل په خيريت دى اودتاسو دمزاج خيريت غواړى دلته دضاد او ظاء ډيره جگړه ده يوه ډله ضادلولى اوبله ډله ظاء اوبه دى كې دومره غلوده چه يودبل پسى لمونځ نه كوى ، ضادوالا دديروفقهي روايتونو موافق دظاء لوستلو څخه لمونځ فاسد گڼي ، او ظاء والا دضاد حرف محض يو غلط حرف او دعوامو راجوز كړى حرف گڼلوسره دلوستونكو پسى بهي لمونځ نه كوى ، تاسو خپله هم عرب ليدلى چه ټول ضاد لولى او څوك ظا پيژنى هم نه ، بيادغه هم نه دى چه عوام اوناخبره لولى بلكه واقفين دفن بهي هم ضاد لولى لكه څنگه چه اكثر قراء دعرب اومصرو وغيره بهي همداسې لولى ، استاذ عبدالله قارى صاحب چه ددې فن څخه په بنى طريقي سره واقف دى ، دهغه په خدمت كې پاتې كيدل اتفاق راپيدا شو او لږه مشغولتيا دتجويد هم وه ، هغه هم ضاد لولى ، په عربوكې پدې معاملې باندې كومه جگړه نده پيدا شوى دلته راتلوسره مى دا جگړه وليدله ، نودقراوت اوصرف وغيره كتابونو دليدلواتفاق وشو ، چه دهغه څخه په طبيعت كې يوه انديښنه ده ځكه چه داكثر كتابونو دفقهي او قراوت څخه معلومه شوى چه دضاد صورت دظا اوزوغيره سره مشابه ده اوبه كوم ترتيب چه مونږ اوعرب اوغيره لولى ددې ثبوت په صحيح طور نه معلوميږي ددې لپاره چه اكثره كتابونو دفقهي قاضىخان وغيره كې ليكل شوى چه كوم دوه حرفونو په مينځ كې تمميز مشكل وي لكه ضاد او ظا ددوى څخه كه يودبل په ځاى ولوستل شى نولمونځ صحيح كيږي ، ددې څخه هم معلوميږي چه ض په صورت كې دظ مشابه دى اوددې صحيح تلفظ ضاد دى ، بيا هغه په كتابونو دفقهي كې داهم ليكل شوى چه ديرو ځايونوكې دض په ځاى ظ يادظ په ځاى ض ولوستل شى نولمونځ نه كيږي ، ددينه معلوميږي چه دواړه بالكل مغاير دى ، اوبه ظاهر كې دتعارض صورت معلوم شو ، مگر ددې ځواب خودا په ذهن كې راځى چه دعدم جواز صلاة هغه ځاى كې دى چه كوم ځاى كې په معناگانوكې فاحش تغيروى ، او كوم ځاى كې چه تغير نه وي هلته لمونځ صحيح دى ، بيادقراوت كتابونه وليدل شول نوصفا معلوميږي چه ظ اوضاد كې ديرو صفتونه مشترك دى دضاد په حرف كې استطالت شته اوبه ظ كې نشته ، نوريه مطبقة اومصمة ، او مستعليه رخوه اومجهوره كيدلوكې دواړه شريك دى ، په خلاف ددال دكوم چه ض مشابه لوستل كيږي چه دض اودال ترمينځ اكثر صفتونه مخالف دى ددينه هم معلوميږي چه ض او ظ قريب المخرج اومتحد الصوت دى ، اگر كه دمتحد المخرج كيدلو څخه دصوت اتحاد نه لزميږي خودقراوت دانموؤ دتصريحاتو متحد الصوت كيدل معلوميږي مثلاً په

رعایا کی چه دابو محمد مکې تصنيف دى مذکور دى ، الضاد حرف يشبه لفظه فى السمع بلفظ
الظاء الخ ، بيادضاد چه كوم مخرج ليكل شوى چه دحافه دژبى له اضراسوسره له لگولونه
راووخى چه دلام مخرج ده په صحيح ډول باندې دمخرج څخه راووخى نو ظاء راووخى نود
ضاد په صفاتو کې يرورخوت هم ده ، دغه ځاى هم ضاد راوخى ض كه راووخى نواطراف لسان
دثنايى عليانه جدا كېږي ، لكه څنگه چه نورحروف درخوه مثلاً ز ، ظ ، س ، زعيرخ كې بلكه
دض په اداء كولو كې اواز بندېږي اودشديدى په طور اداء كېږي ، پخلاف ددې چه څه وخت ظا
داداء كولى شى يعنى همزه مفتوحه ددې سر كې لگولوسره چه دمخرج دمعلومولوطريقه ده
اواز راوخى ، نويه دى كې رخوت يعنى جريان داواز همغه شان وى ددينه هم معلومه شوه چه
ضاد په اواز كې دظ مشابه ده بيارعايه كې ليكل شوى دى (فليحفظ بتريق الذال فى اللفظ
فان دخلها تفخيم فيؤدى الى الاطلاق فيصير عندها ظاء او ضاد الا لما اخت الظاء فى المخرج وقوية
من الظاء) ددينه معلومېږي چه ض ، او ذاوظا په صورت كې مشابه دى په تفسير كبير كې ليكل
شوى دى (الا انه حصل فى الضاد انبساط لاجل رخاوتها وهذه السبب يقرب مخرجه من مخرج
الظاء) شاه صاحب په تفسير عزيزي كې فرمايې پوه شه چه فرق دظاء او ضاد دمخرج ترمينځ
ډيرمشكل دى په شرحه دقصيدى نونيه كې دى (لان الظاء تشارك الضاد فى الاوصاف
المذكورة غير الاستطالة فلذلك اشتد شبهة به وعسر التمييز واحتاج القارى فى ذلك الى الرياضة
لاتصال بين مخرجيهما بيابى په تمهيد كې ليكلې دى لولا لا استطالت واختلاف المخرجين
لكانت ظاء ، په بل ځاى كې وائى : فمثال الذى يجعل الضاد ظاء كالذى يبدل الصاد سينا) او په
همدې شان دامام محمد مرعشى په رساله اوجهد المقل اورعايه كې صفاتصريح ده چه
(الضاد والظاء والذال والزاء المعجمات الكل متشاركة فى الجهر والرخاوة متشابهة فى السمع) په
شعله شرح دشاطبى كې بهي ليكلې دى (ان هذه الثلاث اى الضاد والظاء والذال متشابهة فى
السمع والضاد لا تفرق عن الظاء الا باختلاف المخرج وزيادة الاستطالة فى الضاد ولولاها لكانت
احداً من العين الاخرى) ددې ټولو څخه واضحه معلومېږي چه دض اواز دظاء سره مشابه ده په
كوم ترتيب سره بهي په مونږ لولو كوم ته چه دال مطبقة ويل پكار دى ددې ذكر په كم كتاب كې
نشته دى دطوالت دخوف څخه مى ډير دلايل پريښودل گنى ډيرى صفاطر يقى سره
دټولو كتابونو څخه معلومېږي چه دض اواز دظاء سره مشابه دى ، شاه صاحب په تفسير عزيزي

تحرير فرمايې : پوه شه چه دضاد او ظامخرج كې فرق ډيرمشكل دى ، دا اشكال هغه وخت
كيداي شى چه كله ض دظا مشابه ولوستل شى او كوم ترتيب چه ددې لوستل مشهور دى كه په
دى ترتيب ولوستل شى نوفرقت كول ذره مشكل هم ندى ، شيخ جمال مكې په خپله فتوى كې
ليكي چه ضاد ظا ولوستل لغت دا پكشراهل عربو ده امام رانې په تفسير كبير كې فرمايې (ثبت
بما ذكرنا ان المشاهدة بين الضاد والظاء شديدة وان التمييز عسير واذ ثبت هذا فنقول لو كان هذا
الفرق معتبر الوقوع السؤال عنه فى زمان رسول الله ﷺ اوفى ازمة الصحابة لاسماعه عند دخول
العجم فى الاسلام فلما لم يتقبل وقوع السؤال عن هذه المسئلة علمنا ان التمييز بين هذين الحرفين
ليس فى محل التكليف انتهى مختصراً ، ددينه ښكاره معلومېږي چه دظ اوض دفرقت كولو څه
ضرورت هم نشته امام غزالي په احبا العلوم كې فرمايې : (وفرقة اخرى تغلب عليهم الوسوسة
فى اخراج حروف الفاتحة وسائر الاذكار من مخارجها فلا يزال يحاطط فى التشديد والفرق بين الضاد
والظاء وتصحيح مخارج الحروف فى جميع صلواته لا يهيمه غيره ولا يتفكر فيما سواه ذاهلاً عن معنى
القران الخ) ددې نه معلومېږي چه دا خبره كوم نوى نده بلكه علماء تل ضاد دظاء مشابه لولى
اودى كې فرق كول بهي فاندې بولى دغه مروج ضاد كوم نوى ايجاد ده په مخكينو كتابونو كې
ددې هيڅ پته نشته آخردا دكوم ځايه راغله اوبيا ټول امت په دى غلطى كې څنگه مبتلا شول
عاميانه خواب خودا كيدلى شى چه ټول عرب اومكې اومدينى والا په همدې ترتيب ولوستل
كوى ، مگر يومحقق انسان ددومره زارواونو و كتابونو دتصريحاتوسره سره دغه خبره څه قسم
منلى شى خصوصاً په دى وخت كې چه دعربانو ژبى ډيرى خرابى دى اودقاف په ځاى كاف او په
همدې ترتيب ډير غلط الفاظ وائى ، اگر كه عربان په قران شريف كې غلطى نده كړى
، مگر دتركانو څخه مى خپله اوريدلى دى چه په قران شريف كې هم دك په ځاى چه وائى كه
مروجه ضاد صحيح وى نوددې څه معنى؟ دنشر صاحب ليكلې دى (ليس فى الحروف
ما يعسر على اللسان مثله فان سنة الناس فيه مختلفة وقل من يحسنه فمنهم من يخرجه ظاء ومنهم
من يخرجه بالذال الخ) دا ندي ښه هغه وخت وى چه څه وخت دض مشابه ظاء ولوستل شى
گنى دضاد په لوستلو كې ذره هم اندي ښه نشته ، دجهد المقل والا وائى : (منهم من
يجعلها ظاء الضاد الخ هذا ليس بعجيب لثبوت التشابه وعسر التمييز بينهما فانه يشارك الظاء فى
صفاتهما كلياً ويزيد عليها بالا استطالة فلولا اختلاف المخرجين والاستطالة فى الضاد لكانت ظاء ، ملا

علی قاری رحمته اللہ علیہ دجزریہ دشرحی دی شعرلاتدی : چه : والضاد باستطالة ومخرج میز عن الظاء
 وکلها تهنی (تحریر فرمائی) لماکان تمیزه عن الظاء مشکلة بالنسبة الی غیره امر الناظم بتمیزه نطق
 ، دکیمیای سعادت په شرح کی امام غزالی تحریر فرمائی : چه دضاد او ظاء ترمینخ دی فرق
 وکری او که ونه کولی شی نوروا ده ، ددی تصریحاتو خخه غرض په واضح ډول معلومیږی ، چه
 ض او ظ کینی یوازی داستطالت اومخرج فرق دی گنی دواړه متحدالصوت دی اوبله
 دامعلومه شوه چه دظ اوض ترمینخ داسې فرق دی چه څنگه دس اوض اوت او ظ کینی دی
 بیانوخه وجه ده چه دعامی بلوی په ډول هیخ کوم هم پدی ترتیب نه لوستله بلکه هغه مطبقه نی
 لوستلودکوم چه اړو پته نه معلومیږی ، غیرمقلدین نی پدی ډول لولی ، اودغه دلایل
 دهمدغوخلکودی اوبه ظاهره قوی معلومیږی ماداندی عرض کری چه په واقع کې دادلیل
 قوی دی یاضعیف ، زه دخپلومحدودواقفیت په اساس عرض کوم چه زه تاسوته یوازی
 دهمدی عرض سره لیکم چه تاسودی فن کینی واقف هم یاستی اودفقهي کتابونوته هم نه
 واقف نی ، ددی لپاره چه ددی خلکو دلایل دی اوبه ظاهره ډول قوی معلومیږی اوض چه په کومه
 طریقه چه مونږ اوتاسی لولو ددی کومه پته نه معلومیږی ، دا حواله په اکثر وکتابونودقرات
 کینی وه اوس دفقهي کتابونو طرف سوچ و فرمایې : درمختار لیکلی دی (ولوزاد کلمة ونقض
 کلمة او حرفاوقدمه او بدله باخرائی ان قال امامایشقی تمیزه کالضادوالظاء فاكثرهم لم یفسد ها)
 په فتاوی قاضیخان اوفتاوی عالمگیری کینی راغلی دی : (فان ذکر حرفا مکان حرف
 وغیر المعنی فان کان الفصل بین الحرفین بلا مشقة کالظاء مع الصادق فالطاحات مکان الصالحات
 تفسد صلوته عندالکل وان کان لا یمكن الفصل الا بمشقة کالضاد مع الظاء والصاد مع السین
 والظاء مع التاء اختلف المشائخ فیه قال اکثرهم لا تفسد) علی هذا داکثرو کتابونو خخه دا فکر
 په زړه کینی راخی چه په کومدوه حرفونو کې فرق کول مشکل ندی دهغه په بدلید لوسره که
 معنی ته زیان رسیده نودتولویه نزدلمونخ فاسدیږی اود کوموچه فرق کول مشکل دی دهغوپه
 خپل مینخ کې دبدلیدلوخخه لمونخ نه ماتیرې په همدې اساس که دضاد په خای دال ولوستل
 شی لکه چه اکثره خلک نی وانی لمونخ فاسدیدل پکار دی ، بیاد حرمینو شریفینو دعلماوپه
 فتوی کینی هم همدا مضمون ولیدل شو . لکه دمکې دعلما وشیخ احمد وچلان مرحوم شیخ
 العلماء تحریر فرمائی : (ولوا بدل الضاد بغير ظاء لم تصح قرائته قطعا) داسې فتوی شیخ جمال

حنفی تحریر فرمائی چه (محمد بن سلمة قال لا تفسد لانه قل من یفرق بینهما) مفتی عنایت
 احمد صاحب په البیان الجزیل فی الترتیل کې لیکلی دی چه دی زمانه کینی یوه لویه
 بلا داشوه چه ضاد د دال په صورت لوستل کیږی دانی مشتبه الصوت دال گرځول شوی چه دال
 ډک ندی او هغه ډک دی نوداخره دتولوکتابونودقرات اوتفسیر سره خلاف ده ، په
 تولوکتابونو کې ض دظامشبهه الصوت کیندل ثابت دی نه ددال سره ، دمفتی مرحوم
 صدرالدین یوه فتوی دی چه په کې تحریر فرمایې : دمودو راهسی ددی ښار اومضافاتو
 دمسلمانانوپه مینخ کې په ضادمعجم کې نزاع پیدا شوی ده خنی ضادمعجم دمفخم دال
 مشابه لولی اوبعضی دظاء معجمه مشابه ، بلکه دیندراکثرو عام معجمه ضاد په قران کې په
 داسې ترتیب لولی چه ددال حرف مشابه بلکه عین دال کیږی ددال سره نی دومره فرق کوی چه
 ضادمفخم دال اوډک اواز سره راویاسی ، داپخپله خطا و فاحشه غلطی ده په خودلیلونو ددینه
 وروسته ددی غلطی په لیکلو سره فرمائی : ددینه وروسته واضحه شوه چه معجمه ضادهغه
 ده چه دمعجمه ظاء سره مشابهت لری ، نه هغه چه مخرج نی ددال دمخرج سره نزدی دی لکه
 څنگه نی چه د هندوستان عوام خلک بلکه بعضی خواص نی هم وانی څکه چه دال له ضاد سره
 پوره مخالفت اوتباين لری په صفتو کې اوفرک کول ورباندې آسانه دی اومشکل ندی ، په
 خلاف د معجمی ظاء الخ ددی مطلب هم هماغه دی چه ض دظاء مشابه لوستل پکار دی ، یوه
 دوهمه بله فتوی ده چه په هغی باندې دنواب قطب الدین خان صاحب اومفتی صدرالدین
 صاحب امضاگانی دی په هغی کې نی هم همدا لیکلی دی چه دمفتی صاحب الفاظ دادی :
 اوددی منطقی خلک په ضاد اودال کینی فرق نه کوی ، اوجاهل اوبی تمیزه دی بیابوه فتوی د
 عذر (اوبلوی خخه وړاندې هماغه ده چه په هغی باندې دمولوی نوازش علی صاحب
 اومیر محبوب علی صاحب ، اوخواجه ضیاء الدین صاحب اومولوی عبدالرب صاحب اومولوی
 محمد یعقوب صاحب مهورنه دی ، په دی کې هم همدا دی چه ضاد ډیر مشابه دظ سره ده نه
 ددال سره دی ، اود مولوی عبدالحی یوه فتوی می هم لیدلی په کومی کې چی لیکل شوی دی
 چه ض ددال سره مشابه لوستلوسره په لمانځه کې خلل کیږی ، اودا دظاء مشابه لوستل صحیح
 دی ، مادتا ډیروخت ضائع کر تاسومعافی وکری څکه دلته ددی ډیر زیات شایعه ده ، اویوازی
 دهمدی په سبب دینمنی او عداوت اویارتی جوړی شوی ، اوهریوه ډبل پسی لمونخ کول
 پریښی ، دهمدی وجهی خخه یوازی د خپل اطمینان په خاطر تاسوته تحریر وکولی شو ، تاسوته
 خوبه یقینا تکلیف وی خو ډیروخلکو ته به گټه وی ، تاسو ډیر مفصل اومدلل خواب ددی

تحریر و فرماہی، کہ ددی کومہ رسالہ ترتیب شینو غالباً دیروخلکو تہ بہ فاندی وی خہ زیات جلدونہ نہ پہ آسانی چہ ہر کلمہ تاسی تحریر و فرمائی خو دیرہ مدللہ او محققہ خبرہ پکار دہ کومہ چہ مخالف ہم تسلیم کری، زہ خویقینا ہفہ خہ چہ تاسوئی تحریر و فرمائی منم مائہ تراوسہ پوری خپل گتور مطلب یوازی دومرہ معلوم شوی چہ شافعی جار بردی وغیرہ ہغسی ضاد چہ دظاء مشابہ یابین بین ولوستل شی بد او غیر مصحح لیکلی دی، داخبرہ یقینا داسی وہ چہ زہ تہ لویدلہ خود دومرہ تصریحاتو او قاطعہ دلایلو پہ ورناندی داخبرہ خنگہ پیش کولی شی نو ہفہ خلک وائی چہ دا ہفہ وخت بددہ چہ کلہ ددی مخرج اوصفات پہ پورہ دول مراعات نہ کری شی کہ داد مخرج اوصفاتو خخہ اداہ وکولی شی نو بدندی او علی سبیل التسلیم بدض ہم ضاد ددی پخلاف ددی چہ ددال مشابہ ولوستل شی، ددی لپارہ چہ ہفہ ضادندی پہ ہر ترتیب بدض ددال او مشابہ ددال خخہ بہتر دی، کہ دتاسویہ نزد ہم ددال مشابہ لوستل غلط دی، نو ددی خخہ جواز صلاہ دبلوای عام پہ بناء دہ یا خنگہ؟ کہ پہ دی کبسی عامہ بلوادہ نو د عوامو خخہ سوا چہ کوم خلک ہفہ صحیح وائی ہفہ دی داپہ کوم ترتیب ولولی، دحرمینو او عربو اتباع کولوسرہ ضاد ولولی، یا قوی دلایلو کتوسرہ ظاد ولولی، اگر کہ ددی بی معنی دفتر بہ لوستلو کی ستاسو دیروخت مصرفیری، خواللہ تعالی تاسو ددی کار لپارہ ہست کری یاست چہ تاسو د اللہ مخلوق تہ ہدایت وکری ددی ض او ظ پہ گرداب کی دیر مخلوق مبتلادی تاسو ضرورت حمل او صبر وکری او د مظلومانو مدد وکری، داوپردالی لہ دارہ می دیری خبری پربینودی، کومی چہ خپلہ دتاسو دانی توجہ خخہ معلومیہ ما ددی اندیننی دلری کولولپارہ دخپل زہ خخہ دیرہ مشورہ اخستی دہ مگرد تاسونہ سوابل طرف تہ رجوع نہ کوی دہمدی لپارہ تاسو حتی الوسع خما داندیننی درفع کولو کبسی دریغ مہ کوی فقط والسلام؟

جواب: دضاد پہ باب کبسی عوام پریردی خواص او اہل علم دحالت تتبع کولوسرہ پہ حصر استقرائی سرہ شپہ صورتونہ پیدا کیہری (۱)، اول ض او ظ پہ مخرج کی میانہ تمیز نہ وی یعنی ضاد واضح مخرج دظاء خخہ راویستل کیہری (۲)، دوم پہ مخرج کبسی تمیزی لکن پہ صوت کبسی بالکل تمیز نہ وی یعنی دخپل صحیح مخرج خخہ خوراویستلی شی، لکن ددوارو پہ صوتونو کی تشابہ تام وی کوم تہ چہ اتحاد صوت ویل کیہری (۳)، دریم پہ مخرج اوصوت دوارو کی تمیزی مگر اقرب الی الظاء وی یعنی دصحیح مخرج خخہ راویستل ہم شی اوددوارو صوت کی تشابہ تام نہ وی، بلکہ من وجہ دون وجہ وی، لکن غالب مشابہت دصوت ظاء دہ اودغہ دریوارہ صورتونہ دتشبیہ بالظاء دی (۴)، خلورم دضاد او دال مخرج کی

تمیز نہ وی اگر کہ دتفخیم فرق کولی شی، یعنی ضاد واضح ددال مخرج خخہ راویستل کیہری (۵)، پنجم: پہ مخرج کبسی تمیز وی، لکن پہ صوت کی تمیز نہ وی یعنی راویستل خو وکولی شی دخپل صحیح مخرج خخہ لکن ددوارو پہ صوت کبسی تشابہ تام وی (۶)، شپہم پہ مخرج اوصوت دوارو کبسی تمیزی مگر اقرب الی الدال یعنی راویستل کیہری ہم دصحیح مخرج خخہ اوددوارو پہ صوت کی تشابہ تام ہم نہ وی، بلکہ من وجہ دون وجہ وی، لکن غالب مشابہت ددال دصوت وی اودغہ دریوارہ صورتونہ دتشبیہ بالدال دی، اوس اکثر داختلاف کونکو خواول او خلورم راا خستلوسرہ اختلاف کولی اوددغہ دوارو صورتونو باطل والی داسی بدیہی دہ چہ بیان تہ احتیاج نہ لری خخہ چہ ظاہرہ دہ چہ دیوہ حرف دبل حرف دمخرج خخہ اداہ کول عاڈہ محال دی او بعضو پہ اختلاف کبسی دوم او پنجم صورت نی راا خستی دی اودا خلک پہ اہل اختلاف کی محقق شمیرل کیہری، اودتامل کولو خخہ دغہ دوہ صورتونہ ہم صحیح نہ معلومیہری خخہ پدی باندی کوم دلیل قائم ندی او مطلق تشابہ، پہ تشابہ تام کی منحصرہ ندہ بلکہ ددی پہ خلاف دلیل قائم دی لکہ چہ خپلہ پہ سوال کبسی دجہد المقل خخہ نقل شوی لثبوت التشابہ و عسر التمییز بینہما، او عسر تمیز خپلہ وائی چہ تمییز خوشتہ مگر عسیر دی گنی عسر دتمیز نہ پاتی کیہری بلکہ عدم التمییز گرخی، او کلہ چہ دضاء خخہ متمیز دی سرہ لدی چہ دوارہ پہ دیروصفتا و اقرب مخرج کی شریک دی نو ددال خخہ پہ اولی درجہ بہ متمیزی خخہ عسر دتمیز نی پہ جہد المقل کی پہ دی علت سرہ معلل کری دی (فانہ یشارک الظاء فی صفاتها کلہا)، اود علت لری کیدل علت دہ دمعلول دارتفاع نو پہ صفاتو کی ددال عدم مشارکت دلیل دہ دعدم عسر دتمیز نو تامہ تشابہ نفی شوہ و ہذا هو المطلوب اوس دریم او شپہم صورت پاتی شویہ کوم کی چہ تردد کیدلی شی، لکن دریم حق معلومیہری چہ صوت کی تمییز شتہ مگر پہ نسبت سرہ دال وغیرہ تہ اشبہ بالظاء دی دتمیز لپارہ دجہد المقل دعسر تمیز حکم کولی اودا شبہت لپارہ ہفہ تہ مشارک الصفات ویلودلیل کافی دی پہ ہفہ شان چہ اوس د دوارو تقریر تیر شو، ہر کلمہ چہ پہ تولو صورتونو کی ددریم صورت حق والی تعین شو، نو اوس پہ سوال کی چہ ثومرہ شبہات لیکل شوی دہفو خخہ یوہ ہم ددی صورت لپارہ مضمرہ ندہ، لکہ چہ قاضیخان کبسی عسر تمیز لیکلی دی نو پہ دی کبسی خپلہ دتمییز اثبات وشو، اود عسر سبب اشبہت دی راتلونکی کتابونو دقرات خخہ نی داشتراک فی الصفات اثبات کری دی ددینہ ہم اشبہت ثابتیری نہ چہ اتحاد راتلونکی کی درعیہ عبارت نوشتہ دہ (ہی شبہ لفظہ فی السمع الخ نو ددی تحقق دمطلق اشبہت خخہ ہم کولی شی، تشابہ تام

اوتحاد لازم ندی راتلونکي کې دمخرج څخه په راويستلو باندې دظاد دراويستلو دعوی کولی شی، دامسلمه نده البته اشبه بالظاء راووخی، راتلونکي کې درخوت څخه استدلال دی داددال په صوت راويستلوته مضرده نه مطلق تميز عن الخطا لپاره راتلونکي کې ئی درعايه عبارت نقل کړی دی چه (فليحفظ) الخ ددينه هم مطلق تشابه ثابتیږي نه اتحاد فی الصوت اوکه شاید ددې تردید څخه شبهه وی فیصير عندها ظاء جوړیږي اوکه مخرج هم محفوظ پاتې شو. په ځای دطرف دژبی به حافه دژبی وی نوضاد جوړ شولکه چه ددې تردید نه وروسته د هغه داوینار لاته اخذ الظاء فی المخرج الخ ددې مؤید دی، راتلونکي کې د تفسیر کبير عبارت دی الا انه حصل الخ پدې کې هم په اتحاد باندې کوم دلالت نشته دی اود مشابهاً انکار نشته. لاتدي د شاه صاحب قول دی نو عسر تميز خپله مسلم دی، مگر اتحاد غیر مستلزم راتلونکي کې دشرح قصیده نونیه عبارت دی پدې کبسي هم عسر تميز واوشتد او شبهه مذکوره ده چه مضره نده راتلونکي کې د تمهید عبارت دی په دی کبسي یوازی استطالت او اختلاف مخرجین قارق کیدل بیان شوی، نو همدا تميز بینهما مبنی ده ددينه تميز فی الصوت نفی کول دکوم ځای څخه راغلی، په همدې ترتیب په بل عبارت کې د مشابهاً اثبات دی د تميز نفی نده، ورپسې د مرعشی مضمون دی پدې کبسي هم دمطلق مشابهاً حکم دی ورپسې چه د جهد المقل اورعايه څخه کوم نقل کولی شی هغه کې هم مطلق تشابه فی السمع مستلزم د نفی تميز نده، ورپسې د شاطبي د شرح عبارت دی په هغه کې اثبات دمطلق تشابه فی السمع افتراق فی المخرج والاستطالة، ده ددينه هم اتحاد صوت نه لزمیږي، اوکه د نفی او استثناء دال علی الحصر څخه شبهه وی چه په دی کبسي نفی د افتراق فی الصوت هم وشوه گنی حصر نه پاتې کیږي، په هر صورت کله چه دادمسلمتو څخه ده چه (الشی اذا ثبت ثبت بلوازمه) نو کوم سړی چه افتراق فی المخرج ملزوم د افتراق فی الصوت ومنی هغه به وائی چه په دی حصر کې دمجموعه لازم او ملزوم نه بغیر نفی ده، نه چه لازم چه د شاه صاحب قول په سوال کې مکرر شوی دی، ددې ځوابپورته تیر شوی، ورپسې د شیخ جمال او امام غزالی په اقوالو څخه په همدې استدلال کړی دی، چه دضاد او ظاء فرق کولو ضرورت نشته دی اول خودغه تصریحات دفن دکتابو نو خلاف دی، لکه چه خپله سوال کې دجزریه شعروالضاد الخ منقول دی په کوم کې چه د تميز امر کولی شی او په صنهای التجويد کې ئی درعايه څخه نقل کړی چه (ولا بد للقاري من التحفظ بلفظ الضاد حيث وقعت الی ان قال ومتی فرط فی ذلک اتی بلفظ الظاء او الذال) اود نشر څخه ئی ویلی : فليحذر من قلبه الی الظاء اود ربع اول داحياء العلوم

څخه ئی راوړی، و بجهتهد فی الفرق بین الضاد والظاء اود جزری دشرح دمقدمی څخه: ان الضاد اعسر الحروف علی اللسان فليحسن برعايتها لئلا تكون مشابهة بالظاء والذال والزاءه اوملا علی قاری دجزری مقدمی په شرحه کې ویلی دی: ليس فی الحروف ما يعسر علی اللسان مثله والسنة الناس فيه مختلفة فمنهم من يخرج ظاء ومنهم من يخرج دال المهملة او معجمة ومنهم من يخرج طاء ومنهم من يخرج ميملة ومنهم من يشبهه دال ومنهم من يشبهه بالظاء المعجمة لكن لما كان تمييزه من الظاء مشكلا بالنسبة الی غيره امر الناظم بتمييزه لفظا ه ددې تصریحاتو مقابله کې دهغو حضراتو وینا چه خپله د متابعینو داهل فن څخه دی دفن دائمه وڅخه ندی حجت کیدلی نشی ددينه علاوه دامام غزالی مقصد دانه دی چه دضاد او ظاء تميزونه کولی شی او هغه ضرورت نشته بلکه دهغه مقصد په هغو خلکو انکار ده چه هغوی تصحیح دحروفو دلما نڅه مقصود گرځولی دی، اوتدبروتفکر فی المعانی وغیره ئی چه دلما نڅه مغزده بالکل پریښودی ده اودلیل ددينه علاوه دهغه دنور و عبارتو نو خپله همدا عبارت ده، ځکه چه هغه چه په کوم ترتیب فرق بین الضاد والظاء داعتراض قابل بللی ندی د تصحیح مخارج حروف محل داعتراض واقع کړی دی نوکه دا اول اعتراض مقصد داوی چه ضاد او ظاء ترمینځ فرق ضروری ندی نو دثانی اعتراض همدا مقصد کیدل پکار دی چه دجیم او ځاء دال اوسین کې هم امتیاز ضروری نده، ولایقول به احد قشیت ما ذکرنا دوم راتلونکي سوال کې بهی خپله دغزالی قول کړی دی (فرق میان ضاد وظاء بجا، آرد) دا قول دمخکنی معارض دی، دریم محمول کیدی شی په معذور باندې لکه چه رازی اول لیکلی دی (ان المشابهة شديدة وان التمييز عسير) بیابې دا ثابت په ویلوسره هغه بهی متفرع کړی اوبه کیمیای سعادت کبسي بهی دپورتنی عبارت څخه وروسته ویلی دی اگر تواند روا باشد ورپسې دنشر او جهد المقل وغیره ما عبارت دی د هغه نه همدا عسر د تميز معلومیږي نه چه عدم تميز بلکه په جزریه کې خوا مر یا ل تميز تصریح دی ورپسې بهی ددال دلوستلو وجه پوښتلی په هر صورت مونږ خپله دغه صورت ته صحیح ندی ویلی دهمدی لامله څمونږ لپاره مضرندي، ورپسې د غیر مقلدینو دلوستلو په نسبت لیکلی که مقصد دهغو دلوستلو تصحیح ده نو دغه وخت ترکومی لیدل شوی اوریدل شوی دغه خلک اول صورت لولی یعنی دظاء خالص

دلته دما ذکرنا پورې د تصحیح الاطلاص ۲۰ ص څخه اضافه شوي ده ۱۲ داتسليم بالنظر الی الذات دے گني که به خارجی عارض یعنی تشبه بالروافض وغیره باندې نظر او چل شی نویا څلورم صورت راجع دے کمابینامن قبل ۱۲ تصحیح الاطلاص صفحه ۲۱،

له مخرج خُخه بې لولی دکوم چه غلط والی پورته تیر شوی ، او همدارنگه ددې غلط والی دقاضیخان خُخه معلومیږی چه په هغی کې غیر المغضوب کې دظاء په لوستلوسره صلاة مفسد لیکلی دی. همدارنگه په ۴۴ درساله محو الفساد کې دامام ابو عمرو دانی خُخه نقل کړی دی ، و قد کان بعض الفقهاء من اصحابنا لا یقرء الصلوة خلف من لم یعیز الضاد من الظاء وذلك لانقلاب المعنی وفساد المراد، بلکه دا کثراً نی دظاء دمخرج په خای دزاء له مخرج خُخه وانی، بلکه خپله ظاء هم دزاء دمخرج خُخه لولی چه غلط والی بې نورزیات ظاهر دی ، او که مقصد ترجیح ورکول وی نویه خلورم صورت باندي ترجیح مسلم ده او په پنځم اوشپږم باندي غیر مسلم خُخه چه دی دواړو کې مخرج خوبصیح دی ، اوخالصه ظاء کې خومخرج نه پاتی کیږی او ښکاره ده چه دحرف په حقیقت کې دمخرج ډیرزیات اتردی، ورپسی دعالمگیری درمختار اوقاضیخان عبارتونه دی هغوکې دوه حکمونه دی اول عسر دتمیز هرچند مسلم ده خودنغی تمیز مستلزم ندی دوم حکم دفرق په مینځ دحروف عسیر التمییز او حروف یسیر التمییز په صحت اوعدم صحت صلاة کې نو اول خوبعض جزئیات ددې معارض دی لکه چه په غیر المغضوب علیهم کې دظاء مفسد صلاة کیدل دقاضیخان خُخه تیره شوی چه معلومیږی چه په حروف عسیر التمییز کې هم تبدیل مفسد دی همدارنگه په قاضی خان کې دی (ولوقرأ یعودون برجال یعدون بالذال لاتفسد صلوته) اولی ډیر وروسته شته چه ولوقرأ وما هو علی الغیب بذنن لاتفسد صلاته هرکله چه ض اوډ په بضنین کې په عدم فساد کې مساوی وی اودال اوډال په یعودون ک په عدم فساد کې مساوی وی اود مساوی مساوی مساوی دی نودال اوضاد مساوی شول نودلته په یسیر التمییز حرفونو کې تبدیل هم مفسد نه شو ، اوقطع نظرد مساوات دقیاس خُخه بلا واسطه هم په یعودون کې ددال اوډال تبدیل ته مفسد نه ویل ددې حکم مستلزم ده چه دیسیر التمییز حرف تبدیل هم مفسد نه وی خُخه چه په دال اوډال کې تمیز ډیر اسان دی نودا جزئیات ددې قاعدی سره ټول خلاف دی بله داچه ځینو فقهاؤ په یسیر التمییز حرفونو کې دعوم بلوی په وجه فتوی دجواز ورکړی ده لکه چه شامی په زلة القاری کې تصریح کړی ده نویه تبدیل دض په ذال کې هم حکم فساد یقینی نه شی کیدلی ، ددینه وروسته دشیخ احمد و حلان قول دی لم تصح الخ دابناء په بعض الاحوال ده دکوم چه التزام لازم ندی ، وروسته دمحمد بن سلمه قول دی دهغه نه مضر کیدل ظاهر دی ، ورپسی دلکنهو اودهلی دعلمان اوقوال دی نودریم صورت لپاره هیڅ مضر ندی دکوم دصحت چه التزام کولی شی پاتی شوه د قبحی کیسه په هغی باندي داشبهه بالکل ضعیفه ده چه

دتصریحاتو په وړاندي دپیش کولو قابل نده ، که دهغه دلالت په مقصود باندي ومنل شی نوددې شبهی خواب ډیر صفا ظاهر دی چه دا حکمونه د عربیت دانمه وخُخه ماخوډ دی اوقاریان خپله په دی احکامو کې دانمه و تابع دی او په شافیه جاربردی وغیرهما کې د عربیت دانمه و اوقوال جمع شوی دی دهمدی لامله دی ته په ټولوباندي ترجیح وشوه ، اود نورو اوقوال به دی طرف ته راجع کړو ، په دی ترتیب دا عذر چه کله دمخرج اوصفتو لحاظ نه وی نودغه وخت بددی داهم په نهایت کې دال دی خُخه دغه وخت خودادض دماهیت خُخه راووخی نه چه ض مستهجن گرخی خُخه چه جمله د مسلماتودی (ثبوت النشئ للنشئ فرع ثبوت المثبت له) اوهرکله چه مثبت له یعنی ض باقی پاتی نه شونوددی لپاره استهجان خُنگه ثابت شویالاخره عذریه اول عذریاندي مبنی دی لکه چه تصریح اویل کیږی چه مستهجنه ض هم ض دی الخ نودمبنی ورائی اوس وشواو که تقریر یدي ترتیب بدل کړی شی همغه شان چه بعضو ویلی دی چه ظاء ته ددې لپاره ترجیح ده چه هغه خوکوم حرف دی اومفخم دال خو کوم حرف هم ندی ، البته دا حق در معقول امر دی ، لکن ددې معارضه پدې طریق سره کولی شی چه مفخم دال اگر که کوم حرف ندی ، مگر د نورو حرفونه دظاء وغیره خُخه ممتاز خودی او په دی لزم کې ض شریک دی اوظاء وغیره کې خوامتیاز هم نشته اوامتیاز خپله فی نفسه مطلوب دی دهمدی لپاره هغه ته په ظاء باندي ترجیح ده ، نوددې معارضی جواب داول مرجع مسؤلیت پاتی کیږی ، اوددې نه دی دانه پوهول کیږی چه مونږ ددې ترجیح قایل یو ، یوازی ددلیل حال لیدل مقصود دی گنی ځمونږ مسلک خودریم صورت ده همغه شان چه پورته بیان شو ، نوداستهجان په دلیل سره ددغو شبهاتو خُخه هیڅ شبه واقع نشوه ، البته خپله ځماداشبه ده چه شاید بین بین په اعتبار دمخرج وی ، یعنی که دحافة اللسان اواضراس خُخه سره له استطالته اداء شی نوض فصیح دی ، او که دطرف اللسان اوثنایاؤ خُخه اداء شی نوظاددی ، او که دحافة اواضراس خُخه بلا استطالته اداء شو نومستهجن ضاد دی خُخه چه پدې صورت کې دغه مخرج بین مخرج الضاد الفصیحة و بین مخرج الظاء به وی نودا په بین کې به وی نه په صوت کې دهمدی لامله په مدعا باندي دال ندی ، ددې شبهی خواب کې ما ډیر سوچ وکړ مگر نه کوم کتاب راسره شته او نه کوم ماهر فن قریب دی اوزه خپله ماهر نه یم ددې لپاره داشبه ماهرینو ته حواله کوم په هر حال تر نن پورې چه څومره نظرافکر کارور کړی ددینه ددریم صورت ترجیح معلومیږی اوعوام ته ددال دمخرج خُخه لوستل اودغیر مقلدینو دظاء دمخرج خُخه لوستل محض غلط ثابتیږی پاتی شول فساد اوجواز دلما نڅه اگر که په دی کې فقهبه روایات سخت

مخالف او متعارض دی مگر ظاهراً ددی نولو لمونخ کیری خکه دتولو قصد درض ادا کول دی یوازی غلطی په پوهیدلو دطریقې دادا کولو دمتاخرینو فقهاؤ دقول خخه په دی ترتیب وسعت معلومیری، خلاصه داچه دخپل قدرت موافق خومشق وکړی په دریم صورت کې باقی لمونخ دغیرمشاق په هر ترتیب کیری، اوکه دغیرمشاق دژی خخه بلا قصد غلط راووخی ددی لمونخ هم کیری البته که دمشاق کیدوسره په دی قصدی ولولی چه زه ظاء لولم یادال لولم ددی لمونخ بلاشبهه فاسد دی رفی الشامیه عن الخزانة الاكمل قال القاضيخان ابو عاصم ان تعدد ذلك نفسوان جرى على لسانه اولاً يعرف التمييز لا تفسدوهو المختار حلية وفي البزاية وهو عدل الاقاريل وهو المختار (بوالله اعلم وعلمه اتم واحکم ۱۴ جمادی الاخری ۱۳۲۲ هـ امداد صفحه ۱۲۶ جلد ۱)

الفتوى المتعلقة بالصادفیه کلام فی مواضع :

سوال: (۲۴۱) الاول قوله في الجواب عن السؤال الاول معجمه ضاده امتياز دخيل مخرج دظاء معجمه آوازته مايل بايد تلفظ كرى، قلت که مقصد دادی چه ددی دوارو حرفونوبه مينخ کې امتياز محض په اعتبار دمخرج دی اوبه اواز کې اصلاً تمايز نشته دی، فلادليل عليه والحكم بالتشابه في كتب القراءة لا يستلزم الحكم بالتشابه التام بل يمكن تحققة في ضمن التشابه الغير التام، اوکه مقصد دادی چه په صوت کې هم امتياز بايد وکړی نوعبارت ددی مقصد لپاره کافی ندی^۱ بالخصوص د بعضی عوامو په اعتبار چه دخالصی ظاد ويلومينان دی هغوی به دا عبارت دخپلې هواموافق محمول کړی وی الثاني قوله في لاجواب عن السؤال الثاني باعث دعدم تعسر دامتياز ددوارو ترمينخ يعنى ضاد او دال به بالاتفاق دلما نخه مفسد وی الخ قول في رد المختار مانصه وفي التاتارخانية عن الحاوي حكي عن الصفار انه كان يقول الخطاء اذا دخل في الحروف لا يفسدان فيه بلوى عامة الناس لانهم لا يقيمون الحروف الا بمشقة اه وفيها اذا لم يكن بين الحرفين اتحاد المخرج ولا قرينه الا ان فيه بلوى العامة كالذال مكان الضاد والزاي الخض مكان الذال والطاء مكان الضاد لانفسد عند بعض المشايخ اه قلت فينبغي على هذا عدم الفساد في ابدال الناء سيناً والقف همزة كما هو لغة عوام زماننا فاهم لا يميزون بينهما ويصعب عليهم

في نفسه عبارت کافی دے خکه مفتی مايل به صوت ظا ويلی دي نه په صوت دظاء نعم به مظنه دغلط فهمی دعوام دے چه پداسی یاریکیونه پوهیری یاد تعصب لامله دهغی نه سترگی پتی گری، په همدی اساس ددی تنصیب به ضرور دی چه باید دظاء به اواز تلفظ ونه کولی شی ۱۲ تصحیح الامتلاط ۱۲

جداً كالذال مع الزاء ولا سيما على قول القاضي ابي عاصم وقول الصفار نوبه حکايت کې اتفاق دکلام دی اوشک نشته چه خنی عوام لکه خنکه چه دضاد معجمه په بدلولو کې په ظاء خالصه سره مبتلا دی همدارنگه خینی بلکه اکثر په بدلوسره به په دال باندي ککړدی، نوعوم بلوی په دوارو کې مشترکه ده، اودردالمختار دروايت مطابق دواړه په عدم فساد کې مساوی دی اودهغه خه چه دقاضیخان وغيره خخه فساد په ابدال ددال په دال سره نقل شوی خپله قاضي خان په مغضوب عليهم والعاديات ضبحا کې ابدال دضاد په ظاء ته مفسد ویلی دی فكان الابدال متساويين الثالث قوله في الجواب عن السؤال الثالث بلا قصد واختيار عين ظاء، په ژبه جاری شی یافرق نه پیژنی الخ قول داصحیح دی لکن اکتفاء کول په یوه مشق باندي ددی لپاره دعوامولپاره مضر دی چه ظاء والا قصداً او اختیاراً ظاء، وائی هغوی دعدم قصد او اختیار دقید خخه قطع نظر کولوسره په لوستلو دخالصی ظاء به تمسک کوی، هوکه دوم مشق هم تصریحاً مذکور وی چه دقصد په حالت کې لکه چه دزمانی عوام به کوی رواندی نوددی اضرار واحتمال به پاتی نه وی بیافرق نه پیژندل مشترک دی ددال او ظاء په مینخ کې دضاد خخه نوصحت دصلاة باید مشترک حکم وی او ممکن ده چه دتول کلام منشاد احقر عدم مهارت په تجوید کې وی لکن د دستخط نه کولو لپاره یو عذر کافی دی قال الله تعالی ولاتقف ماليس لك به علم وقال ﷺ لا تشهد حتى ترى مثل الشمس فقط والله تعالی اعلم وعلم اتم ۱۷ رجب ۱۳۲۲ هـ امداد صفحه ۱۲۹ ج ۱

سوال: (۲۴۲) دمتین دین علماء خه فرمایې په دی مسئله کې چه دختر په ورخ دض مشابه له ظاء اوض مشابه له دال داخراج په سبب په دوه علیحده علیحده خایونو کې لمونخ شوی اعنی دوه جماعته اول ض مشابه دال علیحده، دوم جماعت ض مشابه له ظاء سره علیحده دفریقینو په مینخ کې تقيض دی چه ستاسولمونخ درست ندی یوله بل سره متنازع دی؟ اجیبوا وبینوا والله تعالی اعلم

جواب: قاضي خان وان كان لا يمكن الفصل بين الحرفين الا بمشقة كالطاء مع الضاد الخ وفيه لوقرء غير المغطوب بالطاء او بالذال تفسد صلوته ولوقرء الظالين بالطاء او بالذال لا تفسد صلوته ولوقرء الدالين بالذال تفسد صلوته (داوول روايت خخه معلومه شوه چه ضاداشبه دی دظاء سره ددال خخه اوددوهم روايت خخه مفهومه شوه چه قصدا ظاء لوستل او همدارنگه دال لوستل رواندی، نو واجب دی چه دهغه د صحیح قصد وکولی شی، دصحیح لوستلو قصد سره سره لوستلو کې

غلطی عقوه ده لعموم البلوی نومفسده دتزع ددی مفسدی خخه اقبح اواشنج ده ، داسی کارونه دتفریق بین المسلمین گرخواست لویه گناه ده،^۱ اما امام ته لازمه ده چه دظاء دلوستلوخخه خان وساتی ، چه په هغی کي علاوه دغلطی خخه چه مشترک دی ددال لوستلوددوارو شبهه داهل هواسره مثل الروافض خذلهم الله اوغیرمقلدین اوپیروی دهغوی دهوا تابعداری اودهغوی دبذعت روا جول دی والله تعالی اعلم وعلمه اتمه واحکم ۹ شوال ۱۳۲۳ هـ، امداد صفحه ۱۴۰ ج ۱

سوال: (۲۴۳) ددین علماء خه فرمایې چه کوم سړی چه دمعجمه ض حرف دهغه دمخرج خخه په اداکولو باندې قادر نه وی هغه سړی دغه مذکور حرف دمنقوط ظاء په صورت کې چه دواړه حرفونه مفخم او مشبهه الصوت دی همغه شان چه په کتابونودقراعت اوتفسیر اوفقهې لکه جذری، اوقیح العزیز اواتفاق اودقاضیخان اوفتح القدير وغيره کې تصریح ده اوصفاتو کې هم لکه رخوه ، استعلاء، اوطباق اوغیرد دوی دی متحد دی ولولی کما بحث عنه فی موضعه یادمهمل دال په صورت چه مرقق اوغیر مشبهه الصوت اوبعضی صفات متضاده دض معجم لکه شدت اوانخفاض او انفتاح سره یوخی متصف کری همغه شان چه زمونږ زمانی کې نی دیرخلک لولی؟ بینواتوجروا؟

جواب: داخو ظاهره ده چه تغایر دمخارجو په تغایر دحروف خارجه باندي دلالت کوی اوتغایر دمخارجو دضاد، دال اوذال اوظاء مجمع علیه اومصرح به دی کمالایخفی نودغه دلیل په دی خبری چه دضاد ذات بیل دی اودظاء اودال ذات بیل دی، هرکله چه ذاتی تغایر ثابت شونواوس ضاد ظاء یا دال لوستل داسی دی لکه چه باتاء یا تائیا جیم جاء اوخاء لوستل وهذا باطل بالاجماع فكذا ذلك اودصفاتو داتحاد خخه د موصوف اتحاد لازم ندی لکه خنکه چه جیم اودال په صفات جهر او شدت اوانفتاح اوانخفاض اواهمات اولقلقه کې متحددي دمذکوره صفاتو داتحاد باوجود بیادوارو کې دخمکي اواسمان تفاوت دی وعلی هذا القياس اوددینه علاوه داخبره چه لکه خنکه چه په ضاد اوظاء کې تشابه تام شته، اویوازی تغانرفی المخرج اواستطالت فارق دی په همدی ترتیب په ضاد اودال کی تقارب بلیغ دی چې یوازی تغانرفی المخرج اوطباق فاصل دی ، کماصرح به فی المفتاح الرحمانی فی علم القرأة لولا الاطباق فیها لکان الصاد سینا و الطاء تاء و الظاء ذال و الضاد دال انتهى ، ددی نه ثابت

^۱ دلته په عبارت کې دتصحیح الاغلاط صفحه ۲۱ خخه ترمیم وکولی شو ۱۲ منه

شوه چه د ظاء دذال سره اوضاد ددال سره تام قرب دی چه یوازی اطباق ممیزدی ، بلکه دمخرج په اعتبارضاد ددال سره زیات اقرب دی ، په نسبت سره ظاء ته ، لکه چه په شافیه کې دی ، والضاد المعجزة اول حافة اللسان ومايلیها من الاضراس واللام مادون طرف اللسان الى منتهاه وما فوقه والراء منهما مايلیها والنون منهما مايلیها والطاء والذال المهملتین والتاء المناة طرف اللسان واصول الثایا العلیا والصاد والزاء والسین طرف اللسان والثایا السفلی والطاء والذال والتاء طرف اللسان وطرف الثایا العلیا الى ان قال کل مخرج قدم ذكره فهو اقرب الى الصلبر لمابعده وكذا كل حرف سبق ذكره فهو اقرب اليه لمابعده انتهى نوکله چه دضادنه وروسته ددال ذکرشوی او ددوارو ترمینخ خلورحرفه یعنی لام ، راء ، نون ، طاء ، مذکوردی اوظاء بهی دتولوخخه وروسته ذکرکړی اوددی اودضاد ترمینخ خو حرف یعنی لام ، راء ، نون ، ظاء ، دال ترصا، زاء ، سین ، مذکوردی معلومه شوه چه دضاد^۱ اودال په مینخ کې زیات قرب دی په نسبت سره ضاد ، ظاء ، ته ، نومتحققه شوله چه لکه خنکه چه دضادله ظاء سره تشابه ده همداشان ده یازیاته ددال سره ده اولکه خنکه چه ددال سره ذاتی تغایرشته همغه شان دظاء سره ، نودضاد له ظاء اودال دواړوسره اقل درجه برابرنسبت وشو اودواړه په جواز یاعدم جواز کې متساوی^۲ لاقدام دی که ضاد ظالوستل جائزدی نودال لوستل هم جائزدی اوکه دال لوستل جواز نلری نوظاء لوستل هم جواز نلری، او اول یعنی ضاد ددال اوظاء په اواز لوستل بالاجماع باطل دی، نودوم متعین شوچه هیخ صورت کې لوستل جائز ندی ، اوهمدارنگه په تصریح دائمه ودقرائت دغه ضاد محض^۳ دظاء په مشابهت دمستهجنه حروفو خخه راخی وی الشافیه والضاد الضعيفة فمستهجنة انتهى وفي النظامية شرح الشافية والضاد الضعيفة ای التي تكون بين الضاد والظاء وقال في الكفاية شرح الشافية والضاد الضعيفة بين الضاد والظاء انتهى نوهرکله چه داستهجان په سبب دظاء مشابه لوستل جائز ندی نودبعینه ظاء لوستل خنکه جائز شول ، بلکه که عمداً بهی ولولی نودده دلمانخه په صحت اوفساد کې اختلاف دی اومفتی په فساد صلاة ده قال في الحاتية والخالصة الاصل فيما اذا ذكر حرفا مكان حرف وغير المعنى انا امکن الفصل

^۱ یعنی دتعمد ادا په اعتبار ۱۲ منه
^۲ یعنی په اعتبار دقریبت دمخرج نه دصفات اوصوت
^۳ یعنی مشابهت سره دتبدیل دمخرج اداسی مشابهت صوت لازم دی ۱۲ منه

بینهما بلا مشقة تفسدوا لا يمكن الا بمشقة كالظاء مع الضاد المعجمتين والضاد مع السين المهملتين والطاء مع التاء قال اكثرهم لا تفسدوا في خزانه الاكمل قال القاضي ابو عاصم ان تعد ذلك تفسدون جرى على لسانه اول يعرف التميز لا تفسدوه والمختار حلية وفي النزاية وهو اعدل الاقويل وهو المختار انتهى نود مذکور تحقیق خُخه واضحه شوه چه ضاد، ددال یا ظالو ستل ناجائز او صریح تحریف ده وقد ورد فيه ماورد قال الله تعالى يحرفون الكلم عن مواضعه الآية بلکه حتی الوسع دهغه دمخرج خُخه در اویستلو قصد وکری، راووخی اوکه راونه ووخی، صحیح راووخی اوکه غلط ظاء راووخی اوکه دال معمله یا غیره په دواړو کې هغه شرعا معذور او مصیب دی لقوله تعالى لا يكلف الله نفسا الا وسعها الآية، تکلیف او مشقت سره که اداء نه شودغه وخت هم دوه اجر په لاس ورخی اجر دمشتت او اجر دقرات عن عائشة قالت قال رسول الله ﷺ الماهر بالقرآن مع السفارة الكرام البررة والذي يقرأ القرآن ويتتبع فيه وهو عليه شاق له اجران متفق عليه لكن همیشه ددی ددزه کولو کونین کول واجب دی لقوله تعالى ورتل القرآن ترتیلا په خینی تفسیر کې ددی آیت لاندی راوړی چه مرتضی او دمرتضی علی ﷺ نه نقل کری چه مراد د ترتیل خُخه حفظ د وقفونو ده او اداء دحرفونو اورتل دوجوب لپاره ده ددی په عملی کولو کې سعی کول واجب دی اوکه په جهدا وطلب کې کوتاهی وکولی شی گنہکاریه شی لما من الامر المذکور ولما في الدر المختار في بحث عدم جواز اقتداء غير الالغ بالالغ هكذا وحرر الخليل وابن الشحنة انه بعد بذل جهده دائما حتما كالامی وفي الشامي قوله دائما في اثناء الليل واطراف النهار فمادام في التصحيح والتعلم ولم يقدر عليه فصلوته جائزة وان ترك جهده فصلوته فاسدة كما في المحيط وغيره قوله حتما في بدلا حتما فهو مفروض عليه انتهى داحکم دالشیخ وچه دراء اوسین په تلفظ باندی قادر نه وی او همداحکم دی دهغه سری چه دکوم خاص حرف یعنی ضادو غیره په تلفظ باندی قادر نه وی لما في الدر المختار: وكلما من لا يقدر على التلفظ بحرف من الحروف اه وفي الكلام سعة لا يتحمله المقام والله الهادي الى الصواب وهو المنعم فقط ۲۲ رجسوخ بکنش ۱۳۰۳ هـ امداد صفحه ۱۴۲ ج ۱

سوال: (۲۴۴) دتجویدله مخی دضادحرف مخرج دحافتی اللسان او دواړه ژاموڅخه دی، کچیری دضاد اصلی مخرج نه ویستل غواړی نو ضاددظاء په صوت اداء کولی شی، اودمروجه مخرج خُخه یعنی دمخامخ غاښونوداوریوڅخه یعنی ددال دمخرج خُخه

دمعمول مطابق راویستل کچیری نوضاد دمفخم دال په صوت اداء کچیری، دققهاؤ سلف کتابونو نوضاد په صوت دظاء ثابتیږی اورواج ددال په صوت دی خُخه چه په حقیقت کې ددی مخرج مشکل دی، اودتجویدله مخی ضاداومعجمه ظاء په صفاتوکې یوشان دی، یوازی دطول او قصر فرق دی، اوددال سره ډیر تفاوت شته لهذا اوس التجاء داده چه مونږ ته دنابوهوسره خُخه کول پکار دی، ضاد دظاء په صوت جائز دی اوکه په صوت دمفخم دال په جائز وی، خُخه چه اوس دالله تعالی به فضل اوکرم سره ځمونږ علماء موجوددی بیاخمونږ لپاره داندیننی کولو ضرورت نشته ترهغه ځایه پورې چه دکتابونوڅخه می تحقیق کری ضاددظاء په صوت معلومیږی، اوس تاسو جناب ددی دتحقیق خُخه خبرولو سره مومعزز وفرمایې؟

جواب: پدې کې چه کوم دوه عادتو دی یوددال دمخرج خُخه راوتل او بل دظاء دمخرج خُخه راوتل دواړه غلط دی، دصحیح مخرج خُخه راویستل پکار دی، دهغه نه صوت مشابه له ظاء پیدا کچیری نه عین ظاء دمشاق په اداء کولو کې په ذاوض او ظ کې فرق متمیز کچیری، فقط والله اعلم، ۲۵ جمادی الاخری ۱۳۲۹ هـ، تتمه اولی ص ۴۴

سوال: (۲۴۵) زید معجمه ضادحرف ددال یا ظاء مشابه لولی، اوکه زده بهی کری نوصحیح بهی زده کولی شی، خونه بهی زده کوی، دغیر مقلدپشان بهی ظاء لولی، او کلیوال پنجابی دال غتولوسره لولی، اوکه تمرین وکری نوصحیح بهی لوستی شی، کوم چه ضادا داکولی شی هغه داسې نه وائی چه دهغه لمونځ نه کچیری اونه دهغه پسی لمونځ کول درست دی؟

جواب: دا حرف چه څوک غلط دصواب په گمان اودصواب په قصد بهی ولولی لکه چه عامه ابتلاء ده ددی لپاره چه عموم بلوی دتخفیف اوتیسیردموجباتوڅخه ده نوڅماپه نژد دتولولومونځ صحیح کچیری دا بیله خبره ده چه دصحیح لوستلودنه کونین په سبب گناه ده، والله اعلم ذی الحجه ۱۳۲۹ هـ، تتمه اولی صفحه ۴۴

سوال: (۲۴۶) یوسوال راغلی دی چه خلاصه بهی داده چه دالین لوستل او ظالین لوستل هریوته یوه یوه ډله مفسد دلمانځه وائی دلته دا خواب ورکولی شی؟

جواب: دضاد په خای دال لوستل هم غلط او ظاء لوستل هم غلط، قصد اوستل گناه ده اگر که دعموم بلوی په سبب ددواړولومونځ نه فاسدیږی دکوم ماهر تجویدڅخه دمشق کولوسره دصحیح ویلو کونین وکری که په دی هم غلط راووخی نومعذوریت دی، ۱۰ صفر ۱۳۳۹ هـ، تتمه خامه صفحه ۱۷۵

سوال: (۲۴۷) بسم الله الرحمن الرحيم الحمد لله الذى خلق صوت كل حرف من الحروف متخالفا ومتغايرا وان كان اشتراك بعضها مع البعض في الصفات ظاهرا والصلوة والسلام على من لا ينطق عن الهوى ان هو الا وحى يوحى وعلى صفة الدين من تابعهم فقد اهتدى ومن خالفهم فضل وغوى) اما بعد فاقول اولاً چه سره داخلاق دمخارجو دحروفو او اشتراك دبعضى صفتونو اتحاد دصوت ياتشابه دهغوى يودبل سره لزميرى او كنه لکه مخرج ددال او جيم مختلف دى او په خصوصياتو كې لکه جهر، شدت، انفتاح، انخفاض، اصمات، جرس او قلقله سره شريك دى همدارنگه كاف او فوقانى تاسره ديبلوالى دمخرج په صفت دهمس، شدت انفتاح، انخفاض، اصمات، جرس او سكوت كې سره مشترك الصفات دى نو آيا صوت ددال او جيم، همدارنگه صوت دكاف اوتاء فوقانيه متحدا ويوشان دى او كه مختلف او گډوډ؟ دوم داچه هغه اختلاف او افتراق چه اهل تجويد اوريا ب قراعت په مينخ دمخرج دضاد وطاء كې فرمايلى دى صحيح اوتيك دى او كنه؟ ثالثاً داچه مفردة حرفونه دتهجى چه عربى ژبه ددې څخه جوړه شوى، په اعتبار د انحصار د عربو دقراؤ څخه زايد دى څه نوميرى او مخرج بهي څه دى؟ رابعاً داچه كوم حرف د انحصار د عربو دقراؤ څخه زايد دى څه نوميرى او مخرج بهي څه دى؟ خامساً داچه دمخارجو دمخالفت او تغاير د اصواتو د حرفونو كه څوك قصداً يو حرف دبل حرف په اواز اداء كوى مثلاً والظالين په معجمه ظاء سره لولى آيا لمونخ بهي صحيح او درست دى او كنه؟ كه لمونخ بهي صحيح دى نو هغه څه چه مولانا محمد قاسم صاحب نانوتوى په رساله الدليل المحكم صفحه ۱۲۱ كې ليكل كړيدى چه جناب لکه څنگه چه دباپه خاى تا او ددال په خاى زال او دهاء په بدل كې خا او دشين په عوض كې سين او دعين په مقام غين او دلام په خاى ميم نو څوك لولى اونه بهي څوك روا بولى (گنى) په همدې ډول دضاد پريښودل او دطاء لوستل هم د عقل او نقل خلاف دى، دا خبره د عقل او نقل له مخى يو ډول تحريف ده، دكوم چه بدوالى په خپله كلام الله كې موجود دى بيانده معلومه چه دن صبا عالم په كوم دليل داسې نامعقوله خبره قبولوى، كيداى شى عوام دفتوا گانو دمهورنو دليد لوسره درميانه جوړيرى اودا څوك پوهيرى چه دكتابونو پوهيدل هرچاته نه ورځى انتهى څه معنى لرى؟ او دضاد په خاى دطاء قارى عمداً مرتكب دكبيره دى او كنه؟ اوداسې تعليم ددى چه شاگردانوته بهي وركوى دغراؤ شريعت له مخى باعث دثواب دى او كه عقاب؟ بينوا تو جوړوا؟

سوال: الكلى الاجمالي اما عن الاول اتحاد باطل دى اجماعاً او تشابه نه لازم ده اونه ممتنع بل كه د دليل تابع ده او تشابه دليل په ضاد يادطاء كې دفن دماهرينونه منقول ده نه په ضاد يادال كې وعن الثانى دهغه په صحت كې څه شبهه شته وعن الثالث والرابع دا احتمال په درجه هم باطل ده لکن ددې پويستنى غرض ذهن ته ندی راغلی بيا هم دامحدوريه لوستلو دضاد په صورت دمفخم دال كې لزم دى، نه په لوستوكې بهي دطاء په صورت كې، اگر كه بل محذور مثلاً تحريف په لزم وي كماسياتى وعن الخامس صحت او فساد دلمانخه دمعنى دصحت او فساد تابع دى، لکن په دواړو صورتونو كې معصيت مشترك دى اود احكم مخصوص ندی دضاد په تغير سره نده، لکه چه كه څوك په شېبى سره د ذلك الكتب لازيم فيهِ، په خاى ا هذالك كتاب لازيم فيهِ، ووانى لمونخ نه قاسديرى، اودا تغير دضاد په سبب د شېبى ده باقى تشخيص كول دكبيره يا صغيره والى دمجتهد كاردى اويښكاره خبره ده چه دمعصيت زده كول هم معصيت ده، لکن همداشان چاپوري ټرل دمعصيت بلا دليله، اود تشابه فاعل ته دا اتحاد قعل ويل هم معصيت دى، په هر حال ضاد مستقل حرف دى نه عين ظاء ده اونه عين دال اگر كه مشابه الصوت ده له ظاء سره، لکن دمشابيه مفهوم خپله مستلزم دامتياز دى، ځكه دپوشى مشابه والى په خپل ذات كې معنى نه لرى مشابيهت په متغايرينو كې وي، نو امتياز داواز علمياً يا عملاً رفع كول ښكاره غلو دى، اما د امتياز داواز دكتابونو څخه لاسته راځى دماهر څخه داوړيدلو پورې ټرلى دى مادپاڼى پت دقار يانو څخه چه په دى فن كې خاص امتياز لرى دا حرف او ريدلى دى دهغوى په اداء ضريح امتياز محسوسيرى، هم دطاء او هم ددال هدا اوينخم خواب تتمه هم لرى او هغه داچه دمتاخرينو په فتوى حكم دفساد دصلاة عام نده بلکه مخصوص ده دقادريه صحيح ادا پوري، اما غير قادر نو لمونخ بهي او همدارنگه امامت بهي دصحيح لوستونو كې لپاره او غلط ويونكي لپاره په دواړو صورتونو كې صحيح دى، برابره خبره ده چه ددال په صوت بهي ووانى او كه دطاء په صوت، چه دهغه لغت گرځيدلى بيا دغلط اداكولو په صورت كې آيا مفخم دال ته ترجيح ده چه اگر چه غلط دى لکن ممتاز دى په خلاف دطاء چه ممتاز هم ندی ياد معجمه ظاء لپاره ده چه اگر كه ممتاز ندی، لکن دقران حرف دى په خلاف ددال، دابله خبره ده اوبه هر طرف كې يوه ډله شته داهل علمو ولكل وجهه هوموليها ۱۳ جسادى الثانى ۱۳۵۳ هـ النور صفحه ۹ جمادى الاولى ۱۳۵۳ هـ

دعوامو دفتنی داحتمال په وخت په سبعة قرات کې له ټولو څخه ممانعت

سوال: (۲۴۸) په بعضی مقاماتو کې دسبعة قرات اواز دحد څخه تجاوز کولو سره روانه ده ځینې حافظان ماشومان اوناپوهانو ته مختلف روایتونه یادولوسره لولی اونورته یې ورزده کوی اوداصریحادریابه غرض لولی اونورته یې وزاوری په تراویح کې هم داسې کیږی . د کوم څخه چه خان بنودلونه سواکومه نفع نشته آیاداسې ترتیب لوستلو اوزده کولو څخه په دی جنجالی زمانه کې دآدار نشته چه جهال او مخالفین داسلام ددی اختلافاتوپه اوریدلوسره مشوش شی ، اودفتنی خوف نشته لکه چه ځینې حفاظو داویلی دی چه په یورکعت کې د حفص روایت لولی اویل رکعت کې دقالون روایت چاه یوسری ته وویل چه ته نه پوهیږی چه داسې صورتونه بڼه نه معلومیږی آیادا کار دیندولوقابل ندی ، مهربانی وکړی که دمانعت قابل دی نو که ددی خواب لږ په تفصیل سره په الامداد کې طبع کړای شی نوبهتره ده دماخیال داهیکله نده چه ددی تعلیم بندشی ، بلکه ټینگار کیږی چه دتجوید نوم قرات ده اوعوامونه ددی ضرورت دی ، که کوم لیکونکې ، لوستونکې انسان ددی حرف هم ښه وی نو هغه سبع لوستل کیږی ، سفیهان اوتنگ نظره خلک دی یوازی تجوید لولی اوقرات غوښتونکوته پکار ده چه هرکس اوناکس ته سوادروایت دحفص اوتجوید څخه کوم څیزونه لولی ؟

جواب: قال الله تعالى ولا تسواالدين يدعون من دون الله فيسواالله عدوا بغير علم في تفسير بيان القرآن ددی څخه شرعيه قاعده ثابته شوه چه مباح بلکه مستحب هم کله چه دحراموسبب وگرځی هغه حرامیږی الخ وروی البخاری عن علی قال حدثواالناس بما يعرفون اتحبون ان یکذب الله ورسوله في حقيقة الطريقة دځینې بی اوبه خلکو په وړاندې بی تکلیف دقانع بیانولوسره ناست دی ځینې عوام دهغوی تکذیب کوی اوځینې دشرعیات مشهوره قواعدو څخه منکر یږی نویه هر حال دالله اورسول د تکذیب تحقق وشو ، والثانی اشد من الاول په دی حدیث کې ددی عادت ممانعت ده وروی مسلم عن ابن مسعودانه قال ماانت بمحدث قومالا یبلغه عقولهم الاکان لبعضهم فتنة في حقيقة الطريقة ددی حدیث نه هم همغه مضمون ثابتیږی کوم چه ددی حدیث نه مخکې حدیث څخه ثابتیږی ص (۸۲) ، وفي ردالمحتار تحت مسئله کراهة تعیین السورة في الصلوة من الدرالمختار مانصه حاصل کلام هذین الشیخین بیان وجه الکراهة في المداومة وهوانه ان رای ذلك حتما یکره من حیث تغییر المشروع والا یکره من حیث ایهام الجاهلج ص ۵۲۸ ، دآیت حدیث اوفقهی ټولو څخه دغه قاعده ثابته

شوه په دکوم عمل نه چه په عوامواو جاهلانوکې مفسده فتنه اعتقادیه یا عملیه یا حالیه پیدا شوه ددی پریښودل په خواصو واجب ده باقی دفتنی حدوث یا عدم حدوث دمشاهدی څخه معلومیږی ، په سوال کې په ځینو حالاتو کې چه کومه فتنه په سبعة باندي مرتبه کیدلو ذکر دی هغه دمشاهدی څخه وروسته شرعی فتوی شوه چه خاص په دغو احوالو کې دسبعة استعمال ممنوع کیږی ، اوکه ددی سره دقاری نیت هم اظهار دعلم ، دعوی کمال ، اوریاء اوتصنع اوتفاخروی نودافتنه دهغه لپاره اضافه ده لهذابه دی باب کې چه کومه مشوره په سوال کې مذکوره ده واجب الاتباع ده ۱۴ ذی الحج۱۳۳۵ هـ ، نتمه خامسه صفحه ۱۴

دبیان القرآن په عبارت باندي دشبهي خواب چه دابن مسعود دقراءة نقلولوپه باره کې ده وعلی الوارث ذی الرحیم یلاسنند الخ

سوال: (۲۴۹) دبیان القرآن په منهیه کې دابن مسعود قراة وعلی الوارث ذی الرحم یې یلاسنند ذکر کړی ؟

جواب: دتفسیر مظهری څخه اخیستلی چه په نقلولوسره یې مفسر لیکې چه امام ابوحنیفه په خپلې اصلی قاعدی عمل کړی چه دابن مسعود قرات څخه یې دکتاب تخصیص اوبه هغه باندي څه زیاتوالی جائز دی اوهدایه کې هم داقرانت نقل شوی ، نوکه داقریه کتاب باندي شبهه وی چه ددی خواب دومره بس دی چه دهغه ماخذ فلانی کتاب دی اوکه شبهه دهغه په کتابونو باندي دی نودهغې تصریح پکار ده چه بل خواب ورکول شی ۹ جمادی الاخری ۱۴۳۳ هـ ، ترجیح خامس صفحه ۱۴۹

تحقیق اثبات اواسقاط الف تشبیه ذاقا الشجرة وقالا الحمد لله

سوال: (۲۵۰) د تشبیه الف لکه ذاقا الشجرة وقالا الحمد لله الذي او او دجمع لکه وقالوا الحمد لله ، وافعلوا الخیر دکلام په درج کې ساقطیږی اوکنه ؟ اودهغولوستل پکار دی اوکنه ؟

جواب: پدی باب کې کوم معتبر سند خماله سترگونه دی تیر شوی البته حضرت مولنا قاری عبدالرحمن صاحب په خپلو بعضو رسالو کې دالتباس په موقع کې دتشبیه الف خقدر په اظهار کې لیکلی دی مگر د جمع واو یې ندی لیکلی مگر ددی لپاره چه په دی باندي کوم دلیل نشته لهذا داخما معمول ندی اوالتباس خویه ځینو خابونوکې دجمعی واوکې هم دی ، لکه

سهود کتاب نه دوم نمبر سوال ۲۴۲ و ۲۴۳ دهغه د خواب سره دکتابت څخه باقی شوی دتصحیح په وخت کتابت کولو سره تارک داخل کړای شو مگر د نمبر اوسلسله ۲۴۴ ۲۴۵ لیکل شوی ده کتاب تالی کې به درست کړای شی ۱۲

خنگه چه قل ادعوانه اوداد عوالرحمن کي په داسي حال کي چه دلته هيڅوک قائل نشته اودالتباس دلری کولولپاره سيقه قرينه کافی ده والله اعلم ۲۵ رجب ۱۳۲۵ هـ امداد صفحه ۱۱۲ ج ۱

سوال: (۲۵۱) په نولسمه سپاره کي چه دولقد آئينا داودوسيلمان علما وقالوا الحمد لله الذي داعرض دي چه په قالا الحمد لفظ کي الف قطع کيږي اوکنه؟ قلال دي اوکه قائل دي نوصيفه به تشبه پاتي نشي که قلال وي نواجتماع دساکينوراخي دلته می دحافظانو څخه معلومات وکړنواختلاف شته، څوک به قلال وائي اوڅوک به قائل وائي نومحترمه ددي تصحيح وفرمايي؟

جواب: زه الف نه لولم او نه ترينه دالف لوستلوکوم دليل پيدا شو، او داشبهه عجيبه ده چه تشبه نه پاتي کيږي آيا دتثبي الف دکوم عارض په سبب لفظ نه ساقطیږي گني لازمیږي چه دسورة بني اسرائيل په اخرکي په قل ادعوانه کي هم واظهار کولوسره ولولي گني جمع به پاتي نشي پداسي حال کي دلته هيڅوک هم دواولوستلو قائل ندي، که چاته دالتباس شبهه وي نودمقام خصوصيت دهغه دافع دي گني په قل ادعوانه کي هم دمفرد سره دالتباس اعتبارکول پکاردي، که دسماع عن القراء څخه استدلال کولي شي نو ددي خلاف هم مسموع عن القراء ده ۲۴ جمادى الاخرى ۱۳۲۲ هـ امداد صفحه ۱۳۸ ج ۱

تحقیق اختفاء

سوال: (۲۵۲) آيا داصحيح ده چه په اخفاء کي ساکن نون يانتوين پدي ترتيب اداکړي چه څه نون ساکن يانتوين راووخې اوڅه هغه حرف راووخې چه دساکن نون يانتوين څخه وروسته دي مثلا رنگون اورنگت وغيره؟

جواب: صحيح دي ځکه چه حقيقت داخفاء بين الظهار والادغام دي اوپه اظهارکي نون خالص وي، اوپه ادغام کي بالکل نه پاتي کيږي، گواکي غنه شوه نو دايبين بين شو فقط ۲۵ رجب ۱۳۲۱ هـ امداد صفحه ۱۱۲ ج ۱

تحقیق ادغام وظاياه اذظلمواکي

سوال: (۲۵۳) په ولوا انهم اذظلموا کي ايا دزال ادغام په ظا کي به وي په ځينو قرانونوکي به ظا باندې تشديدوي؟

جواب: په اذظلمواکي بالاتفاق ادغام دي، کمافي غيث النفع المدغم اذظلموا للجمع اوددي لپاره چه اول حرف ساکن دي دغه ته په اصطلاح کي صغيره ادغام ويل کيږي داهم په مقدمه

دغيث النفع کي شته اودسابقه عبارت نه وروسته چه (ک) ليکل شوي چه دکبير ادغام رمزدی، يعنی هغه وخت چه حرف اومتحرک وي دادما بعد مواقعولپاره ده، داتعريف اواصطلاح هم په مقدمه کي ده التور صفحه ۸ محرم ۱۳۵۸ هـ

په بعض اوقات باندي دشبهي رفع کول

سوال: (۲۵۴) اذيعدون في السبت کي اذالقرينه لپاره ظرف دي يعنی واستلهم عن القرية التي كانت حاضرة البحر کي چه کومه قرينه ده ددي مضاف محذوف دي اذيعدون ظرف دي ددي مضاف نو دا دجدا کول دقرينه څخه رواشول، يعنی بحر دا دسره يوځای لوستل پکاردي بيا په بحر باندي وقف آيا علماؤ بي دتحقيقه ليکلي دي اوکه کومه وجه شته نويان بهي کړي؟ داڅويه سورة اعراف کي وه، همدارنگه په سورة المومنون کي په اعناب باندي وقف لازم گني پداسي حال کي چه داوقف هم قبيح دي ځکه چه اعناب مفعول دي دانشانالپاره يقينا او وشجرة تخرج معطوف دي په اعناب باندي دمعطوف اومعطوف عليه په مينځ کي فصل کول خصوصا کله چه مفردات وي جملي نه وي نا جائزدي نو دانشان څخه تر لاکلين پوري وقف کول رواندي، نويه اعناب باندي هم وقف کول نارواشول، ناروا ته لازم ويل معاذ الله سخته گناه ده بلکه که پوهه اودانسته سره ووائي نو کافرکيږي مثلا دپردي لمس کول ناروا دي که څوک دپته واجب ووايي نو دمسلمانانوپه اتفاق سره کافرکيږي؟

جواب: اول څومقدمو باندي پوهيدل پکاردي، لمړي مقدمه: د آيتونودسرونوڅخه علاوه چه هغه دسبعه قرات په شان توقيفي دي، اوکوم اختلاف چه په هغوکيني شته هغه بناء علي اختلاف للروايات دي، اوباتي څومره اوقاف چه دي هغه ټول اجتهاديه اودوقيه امور دي، اودذوق لساني څخه په هرلغت کي دافصل او وصل په مختلفو مواقعو کي استعمالولي شي، اوبدي کي اختلاف په اساس اختلاف على التفسير والتاويل والاعراب دي لکه اختلاف دمسائل قياسيه حنفيه وشافعية، په همدې اساس دوقفونو په باب کي دقرات دامامانو اصطلاح بيله بيله ده، لکه چه د بعضويه نزد اذخو قسمه دي تام، اتم، کافی، اکفي، حسن، احسن، صالح، اصيل، قبيح، اقبح اودامام سجاوندی رحمته الله داصطلاحات دي مطلق، جائز، مجوز، مرخص، اويو قسم ددي مطلق لازم دي اودځينو داصطلاحات دي تام، شبهه بالتام، ناقصا، شبهه بالناقص حسن، شبهه بالحسن، قبيح، شبهه به قبيح لکه چه

داتول اصطلاحات په منارالهدى كې موجود دى دكوموجه عنوانونه، معنونات، تعين دمواضعوتولو مختلف دى

دوهمه مقدمه: په وقف لازم كېنى لزوم په معنى دواجب يافرضيت ندى بلکه په معناد مؤكد استحسان دى اوددي لزوم مدارپه ايهام دى كه وصل د غيرمراذاردى موهم وى هلته وقف لازم گنل كېرى

درېمه مقدمه: په همدې ترتيب په وقف قبيح كې قبيح دكفر يامعصيت دلزوم په معنى نده بلکه په معنى دعدم استحسان ده اوددي لزوم مدارهم په ايهام ده څه وقت چه فصل دغيرمراذاردى موهم وى هلته وقف لازم گنل كېرى لكه چه ددواړومقدمودليل په منارالهدى كې شته. اذاعلمت هذاعرفت بطلان قول من قال لايجل لمن يؤمن بالله واليوم الاخران يقف على سبعة عشر موضعا فان وقف عليها وابتدأ ما بعدها فانه يكفر ولم يفصل والمعتمد ما قاله العلامة النكراوى انه لاكره ان جمع بين القول والمقول لانه تمام قول اليهود والنصارى والواقف على ذلك كله غير معتقد لعناه انما هو حكاية قول قائلها حكاها الله عنهم ووعيد الحق الله بالكفار والمداري ذلك كله على القصد وعدمه ومانسب لابن الجزرى من تكفير من وقف على تلك الوقوف ولم يفصل ففى ذلك نظرنعم ان صح عنه ذلك حمل على ما اذا وقف عليها معتقدا معناه فانه يكفر سواء وقف ام لا الى اخر ما قال واطال وفيه ايضا القبيح وهو ما اشتد تعلقه بما قبله لفظا ومعنى ويكون بعضه اقب من بعض نحو ان الله لا يستحي فويل للمصلين فانه يوهم غير ما اراده الله تعالى فانه يوهم وصفا لا يلبق بالبارى سبحانه وتعالى ويوهم ان الوعيد بالويل للفرقيين وهو لطائفة المذكورين بعده الى اخر ما قال واطال وفي الجزرية وليس فى القرآن من وقف واجب ولا حرام غير ما له سبب وقال الملاعلى قارى فى شرح البيت وحاصل معنى البيت بكماله انه ليس فى القرآن وقف واجب ياتم القازى بتركة ولا وقف حرام ياتم بوقفه لانهما لا يدلان على معنى فيختل بهما لانا ان يكون لذلك سبب يستدعى تحريمه وموجب يقتضى تحريمه وكان يقصد على ما من اله واني كفرت ونحوها كما سبق من غير ضرورة اذ لا يقصد ذلك مسلم واقف على معناه واذا لم يقصد لا يحرم عليه لا الوصل ولا الوقف فى ميثاقه او بناء على المقدمة الاولى، ممكنه دى چه دى ايهام كې قاريان مختلف وى څلورمه مقدمه په اجتهاد په امور وكې دا اختلاف كولو څخه تضليل يا تفسيق نه كېرى، گنى په تولو مجتهد پنيوندي به عاقبت تنگ شى

پنځمه مقدمه: فى منارالهدى يظلمون كاف شرعا جائز و فيه ايضا واعتاب جائز ومثله كثيرة ومنها تاكلون كاف على ان قوله وشجرة منصوب بفعل مضمر تقديره وانسانا شجرة وانبتنا شجرة وليس بوقف ان عطفت شجرة على جنات وحيث لا يوقف على واعتاب ولا على كثيرة ولا على تاكلون

شپږمه مقدمه: په اذيعدون فى السبب كېنى دا احتمال هم شته چه اذد عامل مقدر لپاره ظرف وى، اودا كلام مستانف وى، يعنى كله چه دا وويل شى واستلهم عن القرية التى كانت حاضرة البحر، ماكان حالهم نويدې باندي قدرة داسوال پيدا كېرى چه متى؟ ددي خواب وركول شوچه اذ يعدون فى السبب اى كانت تلك الحال اذ يعدون فى السبب او همدا احتمال دسجاوندي په ذهن كې راجح دى

اوومه مقدمه: په لكم فيها فواكه كېنى هم داستئناف قوى احتمال دى، څكه هر كله چه دانعام په طور دا وويل شول فانسانا لكم به جنت من نخيل واعتاب نودلته سوال پيدا شو اى نعمة كان لنافى انشائها ددي خواب وركول شولكم فيها فواكه كثيرة ومنها تاكلون، سجاوندي دغه احتمال غوره كړى.

اتمه مقدمه: ددي لپاره چه دوقف علم ډير دقيق علم دى چه پكې دډيرو علومو ضرورت دى دهمدا لامله ددي تولو آلتواو علومونه بغير يوازي دلې مناسب ددرسى علومو په سبب پدي كېنى كلام جائز ندى همغه شان چه دتولو اجتهاد ياتو حال دى، وروسته دتمهيد دى مقدماتو په خواب پوهيدل پكار دى، چه په سوال كې په دواړو ځايونو كې چه كوم وقف لازم دى هغه دسجاوندي په قول دى، دكوم چه سبب دادى چه په وصل كې ايهام داذاو واسئل دمتعلقاتو څخه دكيدلو او هغه دسجاوندي په ذهن كې دقرانى مراد خلاف دى څكه دهغه په نزد دا جمله مستانف ده، همغه شان چه په شپږمه مقدمه كې ظاهر شوى، دهمدى لامله هغه په بحر باندي وقف كړى، او ايهام دا اعتاب دموصوف او جمله دلکم فيها فواكه كثيرة دصفت كيدلو الخ دغه ايهام

په اصل كتاب مطبوعه مجتباتى دهلى كې لس ځايه دغه مقدمات شته. لکن ددي سره ضميمه په نوم دتصحیح الاعتلاط كې ددي مقام څخه اتمه او نهمه مقدمې حذف كولو هدايت كړى شوي اوباقى مقدماتو كې اوبيا په اصل خواب كې تى ځاي په ځاي ترميم اواصلاح فرمايلي شوي، افر دتصحیح الاعتلاط هدايت موافق دواړه مقدمو حذفولو سره اته په بالي رېښودى اونورو مقدماتو باندي هم دترميم قابل عبارتونو كې حضرت تحرير كړى ترميم درج كړى يوازي دري ځايه داسې لوجه په هغو كې خو حضرت دترميم ضرورت فرمايلي خود ترميم نه وروسته به چه كوم عبارت اېښودى دي هغه به تحريرند فرمايلي دهمدي لپاره دغه ځايونه به يعينه پرېښودى دي اود حضرت تحرير په دغو ځايونو كې دحاشيې په طور ليكلي دي ۱۲ محمد شفيع ډيوندي عفى الله عنه.

په وقف باندې نه لری کیږی ، ځکه وقف په کوم ترتیب په دی باندې دلالت نه کوی چه داذاعتاب صفت ندی ، بلکه نخیل واعتاب ټول یادجنات صفت دی ، لهدا استدلال هلته پکار دی چه دسجاوندی په نزد دا کلام مستانف دی همغه شان چه په اومه مقدمه کې ظاهره شویده ، اویه وصل کې دجنات ، یانخیل واعتاب دصفت کیدلو شبهه وه کومه چه دده په نزد خلاف مراد قرانی ده دهمدی لپاره هغه وقف کړی پاتې شوه شبهه دقبیح وقف کیدلو نوهغه دپورتنی بیان څخه دفع شوه ، ځکه بره معلومه شوه چه عدم وقف کې دسجاوندی په نزد خلاف مراد ایهام دی دهمدی لپاره وقف ضروری شو نه چه قبیح ، اوکه یوازی دفصل په موجب قبیح ویل کیږی نو اول خوداتفسیر قبیح هیچاندی کړی اوکه دانوی اصطلاح تسلیم هم شی نووقف کولو باندې څه موقوف دی ، خپله په دوهمه موضع کې دومره لوی کلام فاصل شولکم فیها فواکه کثیره ومنها تاكلون دقبیح دلزوم لپاره کافی کیدل پکار دی ، دانمی مقدمی په حکم ، بلکه داسې قبیح^۱ خو قران مجید کې سلها خایونه لزمیری مثلاً په مذکوره آیت کې وقیله کې دنصب دقرانت په بناء چه متواتره قرانت دی داخفش دا اختیار مطابق چه دنحوی جلیل امام دی ، دقبیله عطف په سرهم اونجوا هم باندی تجویز شویدی چه کوم کې عامل اومعمول ترمینځ اوه توقیفی اجماعی آیتونه فاصل دی اودزجاج دقول مطابق په ساعه باندې دعطف تجویز شوی دی په کوم کې چه دوه آیتونه فاصل دی (دنهمی مقدمی په حکم ، نوکه فصل مطلقاً دقبیح موجب وی نودغو بزرگانو امامانو په قران کې دومره قبائحولزوم څرنگه برداشت کړی^۲ ، علاوه ددې چه بناء دشبهاتوده چه په اذیعدون کې اذددې مضاف ظرف دی الخ یا شجرة دانشان لپاره مفعول دی ، خپله په همدې کې کلام کولی شی ددې لپاره چه داتوجیه هم ممکن ده چه داذاعامل محذوف وی مثلاً کانت حاضرة یا وقعت القصه یاددې په مثل ، لکه چه په قران کې ددې نظایر په کثرت سره موجود دي ، نویه هر حال دقبیح دلزوم هیڅ کوم اساس پاتې نه شواووروسته دالتیباواللتی که هرورمو څوک دقبیح قائل وی ، اودچاپه دی کې شرح دصدروی نودهغه دغه تحقیق په خپل نفس باندې حجت کیدلی شی ، په قایلین بالزوم باندې دچاچه مستند دلیل صحیح شته حجت ندی (داولی مقدمی په حکم) بیالمس اجنبیه باندې

داعتراض هم سائل باندې نه واریدیری ځکه چه دجملی معترضی فصل نگیل کیږی په خلاف دلزم دهغه توضیح پدی سره کیدی شی قلت اليهود لعنهم الله تعالى واذا قهم عذاب الحریق الاتیبا بالانفاط جائزده اویه قتلت اليهود والاتیبا کې یهود باندې وقف لازم صحیح نده لهدا دغی اعتراض ساقطیدل پکار دی ۱۲ تصحیح الاعتلاط ص ۱۹ ج ۱
^۱ تصحیح ده خویدی کی دومره نوره نسخه په کارنده چه سجاوندی همدارکب اکثر کړی ده اویه همدی بناء نی وقف لازم کړی ده لکه چه ورندي بیان کړی شوی ده ۱۲ امله تصحیح الاعتلاط ص ۲۰ ج ۱

چه قطعاً حرام اجماعی ده قیاس کول داخلافی اجتهادی امر اول خو غفلت دی دمعنی دلزم اوقبیح څخه بیا به په سبب د فارق قطعیت اواجتهادیت څرنگه صحیح کیږی (دخلورمی مقدمی په حکم) لکه چه صاحب دمنار په کانت حاضرة البحر باندې وقف نه دی گرخولی اویه اعتاب باندې بی وقف جائزمنلی (دپنځمی مقدمی په حکم) لکن دا قسم اختلاف لکه چه صاحب دمنار دامام سجاوندی سره کړی ده زمونږ پشان خلکو لپاره چه نه دومره علم شته اونه هغه ذکاء اوسلامت دنظر روانده (دلسمی مقدمی په حکم) فقط والله اعلم الاول د شعبان ۱۳۲۱ هـ امداد صفحه ۱۳ ج ۱

د تجوید او قرانت د علم دوجوب تحقیق

سوال: (۲۵۵) دقرانت دمدرسی دخدمت څه څه فضیلتونه ایینی دی اود اعلم ایا واجب دی اوکه مستحب؟

جواب: قال الله تعالى وتعاونوا على البر والتقوى ددې څخه په هرامر خیرکې اعانت باندې امر او فضل ثابت دی ، البته کله کله خیرکې شریو خای کیږی دهغه اصلاح واجب ده ، اوددې علم دری شعبی دی تصحیح دحروفودامکان په اندازه ، اومراعات دوقفونوپه دی معنی چه کوم خای چه دوقف کولو څخه په معنی کې فساد او اختلال وی هلته وقف مه کوه اویه اضطرار کې عفوه ده لکه دیوی دوو کلیمو اعاده کول احوط دی دا دواړه کارونه خو علی العین واجب دی ، اودچاچه په کوبشین کولوسره هم د حصول څخه ناامیدی وی هغه معذور دی اویوه شعبه دا اختلاف قرات ده ، داپه مجموع امت باندې علی الکفایه واجب ده ، که ځینې پوهیدونکې موجودوی ، یا بعض د یو قرات حافظ وی اوبعضی دبل قرات نوداواجب د ټولو دذمو څخه اداء کیږی یوه شعبه درعایت دادغام ، تفخیم ، اظهار او اخفاو غیره ده چه هغه مستحب ده یظهر هذا کله من المراجعة الی کتب الفقه والقراءة فقط والله اعلم ۱۲ ذی قعدة ۱۳۲۵ هـ امداد صفحه ۱۴۰ ج ۱

د کلام مجید او قافونوت

سوال: (۲۵۶) دا کوم رموزونه چه په قران شریف کې موجود دي اود قران معمول بهادی ددې ثبوت دکوم خایه څخه دی لکه آیت ، سنت اجماع اوقیاس دی اوکنه ؟ او کوم شخص چه په دی باندې قصد عمل ونه کړی دهغه په هکله څه حکم دی ؟

جواب: آیتونه اووقفونه دقران مجید دکتاب، سنت، اجماع، او قیاس څخه ثابت دی اما الکتاب فقال الله تعالی ورتل القران ترتیلا حضرت علی فرمایلی دی چه دترتیل معنی داده چه دحرفونو تجوید او سرته رسول دووقفونودقاری مرحوم قادریخش دمصنف مختصر التجوید څخه فی الصراح ترتیل، او اړلوستل او ښکاره لوستل، وقال الله تعالی - ولقد اتیناکی سبعاایات^۱ وهی الفاتحة بیضاوی ۱۲ اما السنة فعن ام سلمة قالت کان رسول الله ﷺ یقطع قرانه یقرا - الحمد لله رب العلمین ثم یقف الرحمن الرحیم - ثم یقف ترمذی ج ۲ ص ۱۳ وعن ابی هريرة عن النبی ﷺ ان سورة من القران ثلاثونه ایه شفعت لرجل حتى غفرله وهی تبارک الذی بیده الملك ترمذی جلد ۲ ص ۱۲۶ وفي الحديث^۲ من ضمن ان یقف علی عشر مواضع فی القران ضمنت له بالجنة کذا فی الدررة دمرحوم قاری سید محمدی دهلوی دمصنف نهایات البیان څخه واجماع دادې چه ترنته پورې په سلف اوخلف کې چا ددې خلاف ندی کړی بلکه همیشه په دی فن کې تصنیفات فرماېې کما یعلم من مطالعة رسائل القراءة او قیاس داچه په کلام کې مواضع دفصل او وصل مینځ ته راځی نود هغوله جملی څخه دحسن کلام مراعات ددې هم رعایت دی مگردومره فرق دی چه دژبی خاوندانو لپاره په دی کې څه تکلف اومشقت نه وی او غیر دژبی والو لپاره مشکلات پیدا کیرې دهمدی لپاره صحابه ېې کرامو رضی الله عنهم ته ددغه تعلیم اوتعلم حاجت نه وکله چه قران شریف ټولوملگونوته خپور شو او دهغوی ژبه عربی نه وه نوگړو دی مینځ ته راغله اوبی موقع او غلط لوستل پیدا شول دهمدوی لپاره دسلف علماو دقران اعراب اورموز دقران تجویز وفرمایلو اوضبط ېې وکړلو ترڅو هغوی ته سهولت وی، نوددې ثبوت دخلور وارو شرعیه ادله وڅخه دی اوحتی الوسع دهغو مراعات ضروری دی چه بعضی خایونوکې دمخالفت کولو څخه معنی ته زیان رسیږی، لکه په براءة سورت په والله لایهدی القوم الظالمین آیت کې دریدل لازم دی اوکه دلته ونه دریرې اودالذین امنوا وهاجروا سره ېې یوځای کړی نومعنی بالکل فاسدیرې کمالا یخفی وکفی قدوة بماقال النبی ﷺ

^۱ په دی مبحث احقرکې یو تخریر مسوط ده چه داستیاط وقف لازم رسالی په آخرکې چاپ شوی ۱۲ منته
^۲ آیت هم وقف بالمعنی الاعم کې داخل دی ۱۲ منته
^۳ دا حدیث د حدیثیه کتابونوکې ځماله نرزه نده نیر شوی

مراه المسلمون حسنا فهو عندالله حسن، اوڅوک چه ددې قصد امخالفت وکړی هغه دجماعت مخالف دی، والله اعلم محرم ۱ ۱۳۰ هـ امداد صفحه ۱۴۱ ج ۱،

سوال: (۲۵۷) یوازی دادی چه قران مجیدکې هرځای کې چه دا، لا، علامه وی هلته وقف کول یانه کول حضرت رسالت مآب ﷺ وقف فرمایلو دا حضرت ام سلمه دروایت څخه ثابت دی لکن دگجرات حفاظ او علماء دغلته دووقف څخه منع کوی لهذا دحضور څخه معلومات کول؟

جواب: ښه کول اولی دی مگر کوم ځای چه منقول وی هلته وقف کول اولی دی ۹ ذی القعدة ۱۳۳۷ هـ ۲۱ منته خامه صفحه ۷۱،

دوقف په ځای وقف نه کول:

سوال: (۲۵۸) دووقف په مواضع کې دقران مجید دقرات وقف یوازی په اسکان دحروف موقوف علیها بیا لانقطاع انفاس تیریدل لکه چه دا کثرو حفاظو عادت جاتر ده اوکنه؟

جواب: شترعا روا ده یعنی گناه نده، لکن دعربی اوفن قرات خلاف ده فقط ۹ محرم ۱۳۲۲ هـ ۲۱ منته اولی صفحه ۴۲،

په مشدد حرف باندي دوقف کولو طریقہ:

سوال: (۲۵۹) په مشدده حروفو باندي وقف دسکون سره کولی شی یا په اشاره دتشدید، اوبه دی حکم کې دروا، اورنون، اونورو حروفوکې څه فرق شته اوکنه؟

جواب: څه اندازه دائثر ښکاره کول په کار دی هر حرف چه وی فقط ۹ محرم ۱۳۲۲ هـ ۲۱ منته اولی صفحه ۴۲،

انعام سورت په ایټونو باندي دشبهې ځواب:

سوال: (۲۶۰) دسجاوندي په واقفوکې اکثرا اندیښنه وی مخکې می هم عرض کړی وواوس په دوه خایونوکې اندیښنه ده که دمبارک په خیال کې کومه توجیه راغله یا مویه کوم کتاب نظر وغورزیده نواعلام ېې وفرماېې (۱) واقسموا بالله جهدایمانهم لئن جانتهم ایه لیؤمنن بهاقل انماالایات عندالله ومایشرکم انها اذا جاءت لایؤمنون جمله دومایشرکم ترلایؤمنون

په اصل کتاب کې دا عنوان لیکل شوی ده الاستئنة المسؤلة من بعد الاجلا للاجلة مدفوضهم ۱۲
المراد سیدنا الخلیل علیه السلام

پوری یہ قرآء دان مفتوحہ سرہ دما قبل خُخہ منقطع دہ دقول یہ مقولہ کی داخل نہ معلوم میری اود عدم وقف یہ صورت کی شبہہ پیدا کیبری چہ یہ مقولہ کی داخل وی لہذا یہ ہنکارہ یہ عند اللہ باندی وقف لازم دہ ، مگر یہ کوم قرآن اویا کتاب کی وقف ندی نوشتہ ، حضرت چہ یہ خیل تفسیر شریف کی ددی ایت متعلق چہ کوم خہ تحریر فرمایلی دی ہغہ ہم تحریر وفرمایہ نویدیربہ بہ وی ۲ ، الا انہم من افکھم ليقولون ولدانہ وانہم لکاذبون ، ددی لپارہ چہ یہ ظاہرہ کی جملہ دانہم لکاذبون دما قبل خُخہ بالکل منقطع دہ اودقول داخل ندہ ، لہذا وقف لازم دی درحالیکہ سجاوندی کی لائوشتہ دی تعجب دہ ، ہوکجبری دقول لاندی ہی داخل کری اودسیاق خلاف ضمیر وانہم مرسلین یہ طرف راجح کری نو کومہ مضائقہ نشتہ مگر نہایت بعیدہ معلوم میری اویہ منار الہدی کی دغہ خای کی جائز لیکلی دی ؟

جواب: داول مکررہ دلیدلو خُخہ معلوم میری چہ ابن عامر ، اوجمزہ ، یہ قراء سبعہ وکی انہایہ فتح دان اولاتومنون نی دخطاب یہ صیغہ لوستلی دہ نویہ دی صورت کی جملہ دومایشعرکم دمقولی داخل کیدلی شی ، ویکون المعنی مایشعرکم ای لاتعلمون بل یعلم اللہ تعالیٰ انہا اذا جاءت لاتؤمنون نومکنہ دہ چہ دسجاوندی ہم ہمدہ قراءت وی ، اویا قی قراءت باندی ہم یوہ توجیہ ادا کیدلی شی چہ دقل مقول لہ کفار نہ وی ، بلکہ دکفار ودقسم یہ اوریدلوسرہ کومو مسلمانانوتہ چہ دہغوی دایمان طمع اوددغی طمعی خُخہ دایتونو دظہور تمنی پیدا کیدلہ ہغوی تہ ددوار وجملو خُخہ انما الایات خُخہ ہم اودومایشعرکم خُخہ ہم معلومات وشواوکفار ددی یہ سبب چہ معاند دی دخطاب قابل ونہ گرخول شول ، واللہ اعلم ،

دوہم : دغہ وخت نورخو خایونہ ہم یہ یادراغلل پہ ہر خای کی چہ دکفار و قول نقل کری دہغہ ردنی کری اوددواروپہ مینخ کی وقف لازم دی ، نویہ دی کی دویل کیبری چہ کہ داصل خُخہ دکوم خاص نکتی یہ وجہ عدول وی نومضائقہ نشتہ اولتہ اصل وقف و مگردنکسی یہ سبب عدول کری شوی دی : اوہغہ نکتہ ہغہ دہ چہ شایدچہ جناب یوخل فرمایلی وو چہ تعجیل تنزیہ دحق اوتعجیل ابطل دباطل مقصود دہ واللہ اعلم ددینہ علاوہ اوقاف اجتہادی دی والاجتہاد یحتمل الخطاء والصواب ، اوداہم ^۱ ویل کیبری چہ لازم وقف ہلتہ وی چرتہ چہ وقف نہ کول دخلاف مقصود موہم وی اولتہ عقلیہ قرینہ ددی ایہام قطع کونکی دہ ، خکہ چہ پدی دلالت کوی چہ یوسری دیوہ کار دعوی وکری اوخپلہ ہی ددی سرہ سرہ ، تصریحاً اوالتزاماً

^۱ اوہم دغور کولونہ معلوم میری چہ یہ وقف لازم کی دکفار ایہام نہ دیچ کیدواعتبار کرای شوی دی نوکہ کفار کومہ خبرہ دایمان وکری نوہاکفر ندہ لہذا یہ داسی مقام باندی وقف لازم ندہ شوی ۱۲ منہ ،

ددی ابطل وکری ، داعادہ ممنوع دہ ، نودلتہ یہ وانہم لکاذبون کی ضمیر خویقینا دی غو دقائلینویہ طرف دی ، دمذکوری بناہ یہ اساس دامستنح دی چہ ہغہ خلک چہ ولد اللہ ہم وائی اوخپلہ ہغہ کاذب ہم ووائی علی ہذا یہ وقالواتخذ اللہ ولداسبحانہ آیت کی یہ پورتنی اساس باندی دامستنح دی چہ ہغہ خلک اتخذ اللہ ولداً ہم ووائی اوتنزیہ ہم وکری نوددی لپارہ چہ ایہام دمقصود خلاف نہ و لہذا یہ دغومواقعباندی وقف لازم نہ شو واللہ اعلم ۴ سوال ۱۳۳۲ ہ ۱۳۳۲ ہ اولی صفحہ ۱۳۳۲ ہ

دسببہ قراءت دضرورت یہ شکلہ دالامدادیہ رسالی باندی دشیمی خواب

سوال: (۲۶۱) د ۱۳۳۶ ہ ربیع الثانی دمیاشتی دالامداد ۱۷ رسالی یہ مضمون کی چہ حضور د یوسوال یہ خواب کی تحریر فرمایلی دی چہ یہ ورائندی کولوسرہ یوصاحب دیر معترض شوجہ تہ وائی چہ دقراءت سبعہ فن زدہ کول فرض کفایہ دی ، اوتولوخلکوباندی لہ اوزیات حتما زدہ کول پکار دی ترخوجہ ددی علم دفقدان اوانعدام گناہ یہ تولوباندی نہ وی ماہغوی تہ خواب ورکری مگردہغو یہ نزد خواب ددی درجی ندی چہ داطیمان قابل وگرخول شی احقر تہ ہم ددی مضمون پہ لیدلوسرہ یہ یوہ درجہ کی داشبہ پیدا کیبری چہ ہرکلہ چہ داددین علم دی خصوصاً دقرآن پاک علم دی ، نوہرکلہ چہ دعوامودتشویش پہ گمان ہغہ ترک وکولی شی نوییابہ خہ کولوسرہ قائم اورانج کولی شی ، دلتنہ داهل علمولویہ مجموعہ دہ ، خوسبب ناخیرتیادہ ، استعجاب خو پر بردہ اکثر استہزاء اوانکار کولی شی نوییاشنگہ کولوسرہ ددی دیقاء اوداجراء طریقہ اختیار کری شی ، مثلاً یہ خینومقامونوکی پہ تشہد کی اشارہ بالنسبایہ ہر زیات بد گنلی کیبری دہغہ اصلاح کول پکار دی اوہغہ مسنون ظاہر کولی شی پاتی شوددی خواب سوال کی چہ کومی خرابیانی ظاہری کرای شوی دی یقینا ہغہ ہر ورو واجب اصلاح دی ، نہ داچہ دہغہ دتعلیم اوتعلم سلسلہ ممنوع وگرخول شی ، قریب اوتقریب ددی معترض دا اعتراضونو ماحصل دی احقر دخپل پورہ قلبی اطمینان لپارہ داغریضہ در شیری

جواب: دسایلی پہ کلام کی ہنکارہ مشورہ دہ اویہ خواب کی ددی تقریر ہم شوی دی چہ کہ دکوم لوستونکی اولیکونکی انسان حرف ہم بنہ وی نوہغہ تہ د سبعہ وویلی شی سفھاؤ اوننگ خیالو خلکولپارہ دتجوید ولوستلی شی الخ اودا داکثر وکفایہ فروضو حال دی ، مثلاً تبخرفی العلوم الشرعیہ فرض کفایہ دی ، لکن ددی سرہ داحدیث ہم شتہ دی چہ واضع العلم فی غیر اہلہ کمقلد الخنازیر اللؤلؤ والجواہر اوکما قال اومشادہ ہم دہ چہ خینی بدطبیعت

خلک دی اود علومو د تحصیل سره مقتدا جوړ شو، د دین په څه څه مفاسد پیداشوی دی اوددی مفاسدو اشداد د دین په څه څه دی چه نااهلان دی درجی ته اوچتول نه دی پکار یاد قضا په منصب چه په حدیثونو پدی څومره وعیدونه راغلی دی سره له دی چه فرض کفایې ده ولی حدیث ابی هریره مرفوعا العرافة حق ای واجب ولو علی الکفایة، ولكن العرافة فی النار اذا کانوا غیر اهل لها، او کوم خلک چه نن صبا ددی فن مخالف دی نو هغه خو نفس نن ته فضول وائی د هر یوه لپاره بلکه د هراهل فهم لپاره هم او هر یو شعبی لپاره حتی چه د تجوید لپاره هم فشتان بینهما غرض داچه منکرین د دوه کلیمو مدعیان دی اودی خواب کې التزام کړی شوی دی د دوه جزیبو او بیکاره ده چه جزیبه مستلزم دکلیه نه شی کیدلی اود سبعة دعامة فرضیت دعوی څنگه کیدلی شی هر کله چه په خپله په یوه قرات سره هم د قران اتمام فرض عین ندی اود اظهاره ده. شوال ۳۶ هـ تتمه خامسه صفحہ ۲۷.

په قران کې د ابراهیم په لفظ کې د بیا نه لیکلو سبب:

سوال: (۲۶۲) په قران مجید او فرقان حمید کې په سورة بقره کې چه څومره ځایونو کې د ابراهیم لفظ راغلی په هغو کې دی، نده لیکل شوی یوازی ولا وزیر (ابراهام) ورکول شوی، اود سورة بقری نه علاوه نور څومره چه په ټول قران کریم کې د ابراهیم لفظ راغلی دی په هغو کې دی، لیکل شوی ده په عجیبه مخمصه کې یم ایا په معنی کې څه تفاوت شته یاد قرات باعث دی، امید دی چه دا خادم الناس د خواب څخه په سرفراز کولو سره دهغه دراز څخه موخبر کړی؟

جواب: د مخمصی کومه خبره نشته په بعضی ځایونو کې دهشام قرات ابراهام دی نو په بعضی ځایونو کې ددی په مراعات ای، نه لیکل کیرې چه د دواړو قرائتونو رعایت وشي، پاتې شوه داچه په ټولو مواقعو کې ددی مراعات ولی نشته نودنکنی اطراد ضروری ندی، فقط ۱۹ رمضان ۱۳۲۷ هـ، تتمه اول صفحہ ۴۴.

سوال: (۲۶۳) بنده ته اکثر وخت دکلام مجید د تلاوت کولو کې داخیال و او شته چه د ابراهیم علی نبینا و آلائه مبارک نوم په ټول کلام مجید کې ۱۷۷ ځایونو کې راغلی دی د ۱۷۷ ځایونوله جملی څخه په ۷ ځایونو کې د زیر سره لیکل شوی او ۱۷۰ ځایونو کې د بیا سره په ابتدا کې گمان داووجه کاتب پدی ترتیب لیکلی دی، پنځه، لس نور کلام مجیدونه می هم وکتل ټول می همداسی وموندل اوس حیران یم چه حتما ددی کومه خاصه وجه به وی؟

سوال: رسم خط د سلفو څخه همداسی را روان دی چرته چه دی، نشته د بعض قاریانو د ابراهام قرات ده عجیب نده چه دهغه د مراعات څخه ابراهام ولیکل شی په دواړه طریقو سره لوستل زدی کړی ابراهیم او ابراهام، والله اعلم ۱۱ جمادی الاولی ۱۳۳۱ هجری، تتمه ثانیه ص ۲۷.

د نور سورت رجال لاتلهیهم کې په رجال باندې د وقت تحقیق

سوال: (۲۶۴) په پنځمه رکوع د سورت نور کې دبسیح له فیها بالغدوو الاصل نه تر ذکر الله پورې، یوسری لیکلی دی چه درجال نه وروسته سجاوندی دط وقف لیکلی دی، او اکثر و مطبوعه قران شریفونو کې (لا) جوړ کړی داغلط دی ابوبکر وغیره کوم خلک چه بسیح په صیغه دمضمول سره لولی دهغوی په زرد په الاصل باندې طاء کیدل پکار دی اویه رجال باندې (لا) او څوک چه ئی معروف لعل دهغه په زرد په رجال باندې ط بودن پکار دی اویه الاصل باندې (لا) د حفص په قرات کې په رجال باندې لایکل غلط اوسهود کاتب ده، نه وایم چه په اکثر قرآن کبسی په رجال باندې لایکل شوی اویه بعضو کې هیڅ هم نشته کوم چه قریب المعنی ده لاته او تبادر د معنی هم مشعرده چه رجال باندې د یادولو لپاره هم وقف قبیح ده دکوم چه علامه لا ده ددی لپاره چه لاتلهیهم جمله صفت ده لهذابه رجال باندې فصل بین الصفة والموصوف راخی چه قبیح ده، او آیت هم ندی، نو ط ایښودل په رجال باندې مناسب دی بلا په هر حال په ټول قرآن شریف کبسی اتفاق د قیاس موافق معتبر شو، اویه رساله د سجاوندی کبسی په رجال باندې وقف مطلق دکاتب سهویاد، سخی اختلا وغیره باندې محمول کیرې یاد سجاوندی رساله معتبره شوه؟

جواب: څما په زرد دواړه توجیه صحیح کیدلی شی دمشهور مصاحفو په تقدیر خو ظاهره ده اود سجاوندی په تقدیر پدی ترتیب چه رجال ته موصوف ونه ویل شی بلکه د بعض په معنی اخستل سره کلام ته خاتمه ورکول پکار دی، ورپسې جمله استنافییه د سوال په طور ویل شوی وی چه هغه رجال څرنگه دی؟ اور رجال څنگه څنگه دی (داسی داسی دی، فارفع الاحمال ۲۱ دی حجه ۱۳۲۹ دوشنبی ورځ، تتمه اولی ص ۴۵).

د یاسین شریف په سورت کې په من مرقدا نامد صحیح دی او که یکنه ؟

سوال: (۲۶۵) اکثر قرآن شریفونو کې دسورت یاسین په من مرقدا باندې وقف لازم وغیره لیکل شوی، اود حفص څخه سکنه منقول ده، نویسکنه لیکل صحیح دی او که وقف لازم دسجاوندی اومناری الهدی درسالود اختلاف په صورت کې کوم یوزیات دا اعتبار قابل ده؟

جواب: ځمابه نژد ددو وارو تر مینځ تعارض نشته ځکه چه دووقف لازم داده چه هلته فصل کول پکار دی پدې خاطر چه دوصل څخه دمعنی دفساد ایهام ده اودغه غرض دسکنی څخه هم حاصلیری نووقف په اعتبار د قطع نفس ضروری نه شویه همدې خاطر تعارض پاتې نشو ۱۳ هیجده ۱۳۲۹هـ تنمبه اولی ص ۴۵

فکانت سرا با ، کې دادغام تحقیق

سوال: (۲۶۶) د فکانت سرا با آیت لوستل په څه ترتیب دی یعنی د فکانت ته ساکنه پاتې کیږی اوکنه، یاسین مشدد کیږی اوت موقوفه کیږی؟

جواب: د ابو عمرو، او حمزه او کسائی په نژد د کانت په سین د سرا با کې مدغم کولوسره لوستل کیږی اودنور وائمه وپه نژد چه امام عاصم پکې هم دی دکوم چه قرائت په هندوستان کینی لوستل کیږی دادغام ته بغیر لوستل کیږی، کذا فی المکرره ۲۴ ربیع الاول ۱۳۳۰هـ تنمبه اولی ۴۲

په عبارت دتنشيط الطبع ووجوه المثانی، بعضی ثواب چه دحرف لین چه مخکې

ورڅته مشنوح وی دمديه باره کې

سوال: (۲۶۷) دتنشيط الطبع اووجوه المثانی متعلق دیوه طالب العلم دالیک راغلی ځمابه تنشيط الطبع اووجوه المثانی کینی څه شبهه ده او هغه داچه دتنشيط الطبع ص ۷ یا مقدم اولین مؤخریه بیان کې دالیکل شوی دی چه یا باندې فتحه وی نولین کینی به طول وی په داسې حال کې چه په صاه غیث النفع باندې دو عسی ان تکرهوا شینا لاتدی داسې لیکل شوی دی (یا تانی ای الفتح فی عسی التوسط والطویل فی شیئ ویا تیان ایضاعلی التقلیل) اوپه ص ۱۲ دوجوه المثانی باب الهمزین من کلمة کینی دالیکل شوی دی : اوله همزه مفتوحه وی اودوهمه مکسوره وی نوقالون اوبصری لپاره ادخال دالف : وی په داسې حال کینی شاطبی دهشام لپاره هم دخلف سره لیکلی دی لکه چه ومدک قبل الفتح والکسر حجة بهالذوق قبل الکسر خلف له ولا، فرمایلی دی شرح ابن القاصح ص ۶۱ فقط؟

سوال: داور کړل شو، کتاب مقدم دی یا اوپا په سرسری مطالعی باندې د دواړو مقامونو اصلاح مسلمه ده که کوم صاحب دغه رسالی بیجا پوی هلته په حاشیه باندې دی متنبه کړی اودغیث النفع مطلب خو ظاهردی اود شاطبییه مطلب دادی چه که دوهمه همزه مفتوحه یا مکسوره وی نو بصری اوقالون، اوهشام دکومونومونوبه طرف دحاو با اولام څخه اشاره کولی شی ددې او اولی همزی په مینځ کې دیوه الف په اندازه مدکوی مگرد هشام څخه یوازی دهمزته ثانیه مکسوره په صورت کې دمدترک هم مروی دی ۲ رجب دجمعی ورځ ۱۳۳۴هـ ترجیح رابع ص ۷۷

تحقیق دشبلی دفتوح شتات په بعضی قرات

سوال: (۲۶۸) فلان مولوی صاحب په خپل کتاب کې هم لیکلی دی اوپه وعظ کې نی هم فرمایلی دی چه دابو عبدالله محمد بن شجاع ثلجی څخه منقول دی چه فرمایې چه خما عادت دالحمد شریف په لوستلو کې دمالک یوم الدین والاقرات لوستونکې ول، یوه ورځ ماد یوه لوی عربی پوه ادیب قاضل عالم څخه واوریدل چه هغه ملک یوم الدین بی الف والاقرات لوستلواودانی فرمایل چه دابی الذه قرات نهایت فصیح، بلیغ قرات دی دهغی ورځی څخه ما هم په ملک یوم الدین لوستل شروع کړی ده، هغه قرات می چه په هغه کې یوالف زیات وه موقوف کړ، یوه شیه می په خوب کې ولیده چه غیبی آواز ماته چیغی وهی اوداوانی چه ای بنده تاوی دقرآن شریف یو حرف پریښوده، ستالس نیکیانی کمی شوی، آیاتاد جناب سید المرسلین ﷺ عالی فرمان نه دی اوریډلی چه دقرآن مجید دلوستونکو لپاره دهر حرف بدله لس نیکیانی میلاویږی، ددی نه معلومه شوه چه هغه چه پکینی ملک یوم الدین دی ویل پکارندی ولی خپلې لس نیکیانی کمی کړم، دادکوم خای پورې صحیح دی که رښتیا کمیږی نو ددی لوستل پکار دی اوکنه؟ دوهم عرض دادی چه که قل هو الله احد الله الصمد سره یو خای کولوسره یا نستعین داهدنا الصراط سره ولولی یعنی په وصل کولوسره ولولی نو دهمزی دغور خولوبه سبب په دواړو کینی نیکیانی کمیږی اوکنه؟

جواب: اووره قرائتونه متواترا ومنقول عن النبی ﷺ دی، دمنقول په اتباع کې څه قسم نقصان نه وی په حدیث کې دقرانیه احرفوبه باب کې راغلی دی کلها شاف شاف، پاتې شوه شبهه دتقص ثواب بتقص دبناء علی الحدیث، نو دتقص فی الکم څخه نقص فی الکیف نه لزمیږی آیامعلوم ندی چه یودوچند ددویوچند څخه باوجود ناقص والی فی العدد کینی په کیف اوکمیت کینی برابر دی پاتې شو خوب نواول خو هغه حجت ندی بله داچه هغه ته دانتبیه ددی

لیاره ورکولی شوی چه یوقرات نی مفضلون گنلوسره هغه نی پرینودی دی نویه یواعتبار سره ددی فاضل کیدل ورته وویل شول، پاتی شووصل کینی دهمزه وصل کم والی نواول خوددی هغه خواب دی کوم چه اوس ولیکل شو، دوهمه داچه ممکنه دی چه هغه حکما ملفوظ کیدلویه سبب مکتوب الاجرشی . والله اعلم، اشرفعلی ۴ شوال ۱۳۵۵ هـ، تتمه خامسه ص ۳۴، رساله منیاه الشمس فی اداء الهمس : قاری محمد یامین صاحب مدرس تجوید مدرسه امداد العلوم تهانه بهون

په ناء اوقاف کینی دهمس داداء کیفیت :

سوال : (۲۶۹) ددین علماء اودقرآن مبین قراء خه فرمائی پدی مسئله کینی چه دکاف اوتاء حرفونه چه مهموسه حرفونه دی ددی دهمس صفت خه معنی ده اویه خه ترتیب اداء کولی شی، یوصاحب فرماهی چه دکاف اوتاء دهمس صفت خوک اداکولی نشی، او هغه خپله نی پدی ترتیب اداء کوی چه په کاف اوتاء ساکن اومتحرک کینی دها، هوزاوریدل ورکوی آیادغه آواز صحیح دی اوکنه؟ همدارنگه هغه صاحب دخپلی اداء دکیفیت په تایید کینی دجهدمقل کتاب لاندنی عبارت پیش کوی واما الشدید المهورس فهی حرفان الکاف والتاء المثناة الفوقية فلشدتها یحتبس صوتهما بالکلیة بل نفسهما یضآن حین احتباس صوتهما لان احتباس الصوت بالکلیة لایکون الا احتباس النفس بالکلیة لان حقيقة الصوت هی النفس ثم یفتح مخرجهما ویجرى فیهما نفس کثیر مع صوت ضعیف لیحصل الهمس اه، آیاددی عبارت خخه دهغه صاحب داداء تا بهد کیری اوکنه، که کیری نوداقول قابل عمل دی اوکنه؟ بینواتوجروا؟

جواب : همس دجهدمقابل دی او جهر په لغت کې قوی او اوچت اواز ته ویل کیری، او همس ضعیف او خفیف اواز ته ویلی کیری، اودقراء په اصطلاح کې دغه لس حرفونو ته چه مجموع بی فحشه شخص سکت ده حروف همس او مهموسه ویل کیری، خکه ددغو حرفونو داداکولویه وخت کې دهغوی د مخرج خخه آواز داسې کمزورتیا سره راولاړیږی، چه نفس جاری پاتی کیری، او آواز ضعیف او خفی کیری، دهمدی خخه دجهدمتعریف او حروف هم مقابله معلوم شو، کما قال العلامة علی القاری الهمس فی اللغة الخفاء، وسمیت حروفه مهموسه بجریان النفس معالضعفها ولضعف الاعتماد علیها عند خروجها وضدها المجهورة اه منح الفکرية علی متن الجزرية، مطبوعه مصر ص ۲۰، اودحروف مهموسه و خخه دوه حرفونه کاف اوتاء شیدیه دی اونور رخوه دی، اودشدت معنی لغة قوت اوسختی ده اواصطلاحاً دغه اته

حرفونه کوم چه په اجذک قطبت کې راتول دی دینه حروف شدت اوشدیده ویل کیری خکه چه دهغو داداء په وخت کې اواز د هغویه مخرج باندې داسې قوت سره رابهر کیری چه بند یږی، اویه اواز کې قوت اوسختی پیدا کیری اوددی لپاره چه شدت درخوت مقابل دی لهذا شدت لغوی اوعرفی معنی خخه مقابله درخوت معنی هم معلومه شوه، او علاوه دحروف شیدیه مذکوره اونورینخه حرفه دمتوسط لن عمر خخه باقی شپارسو حرفوته رخوه ویل کیری، نودمذکوره تمهید خخه معلومه شوه چه کاف اوتاء مهموسه هم دی اوشدیده هم دی، لکن دیادشوی تعریف پراساس دهمس اوشدت په اجتماع کې په ظاهره اشکال وارد یږی، او هغه داچه دهمس په تعریف کې دا اعتماد ضعف، اوضعیف صوت او جریان نفس مذکور دی، اودشدت په تعریف کینی قوت دا اعتماد او صوت او احتباس صوت ماخوذه په داسې حال کینی چه دا کارونه یو دیل مخالف اوضددی، لکن په حقیقت کینی هیخ اشکال نشته ددی لپاره : دجهر، او همس اوشدت اورخوت په تعریفونو کې چه کوم قوت اوضعیف دا اعتماد او صوت او جریان او احتباس نفس او صوت بلل کیری دا اضافی او اعتباری اموردی، یعنی په هر یوه صفت کې ددی دمقابل صفت په نسبت قوت، ضعف، جریان او احتباس پیدا کیری نویه کافاوتاء، کې من حیث الهمس چه کوم ضعف اعتماد او صوت او جریان نفس شته هغه په نسبت سره حروف مهجوره ته دی، او من حیث الشدة چه کوم قوت اعتماد او صوت او احتباس صوت شته هغه په نسبت سره رخوه حرفوته دی فازتفع الاشکال، همدارنگه په هر یوه صفت کې حرفونه په خپل مینخ کې هم سره په قوت اوضعیف، جریان او احتباس نفس و صوت کې تفاوت پیدا کیری، بسبب دگایدو دنوروقویه یا ضعیفه صفاتو سره نو کاف اوتاء په نسبت دصا دضعیف دی، خکه چه په صاد کې دری دری قوی صفتونه موجوددی اطباق، اواستعلاء اوضعیف، اویه نسبت سره ناء صاء اوضاء اوسین اوشین اوفاء اوها قوی دی اویه نسبت سره نوروشدیده حرفوته ضعیف او خفی الصوت دی، مگردشدت صفت په سبب پدی کې جریان د نفس لړدی په نسبت سره نورومهموسه حرفوته : لاته فی الشدة یوجد احتباس الصوت واحتباس الصوت یستلزم احتباس النفس کما فی جهد المنقل، نودمذکوره تقریر خخه ثابت شوه چه کاف اوتاء کې همس حقیقی یعنی ضعف او خفاء صوت په هر حیثیت پیدا کیری، خو جریان د نفس په ښه ډول نه وی، اوددی لپاره چه په نسبت سره نورومهموسه حرفوته په دوی کینی جریان د نفس ډیر کم وی دهمدی لامله ځینو علماؤ ددی په مهموسه والی کینی اختلاف کېږدی، او هغوی ته نی مهجوره ویلی دی، خکه داسې لږ جریان نفس خخه خومهجوره حرفونه

هم خالی ندی لکه چه ملاعلی قاری ددی خلاف په منح الفکریه شرح جزریه کې دشافیه داین حاجب څخه نقل کړی. همدارنگه دنورو محقیقنو د فن تجوید والقراءة واقوالوڅخه هم دا امر ظاهرېږي چه په کاف اوتاء کېسی جریان نفس په ښه ډول نه وی یا کم وی دنورو مهموسه توروڅخه لکه چه حضرت مولنا قاری عبدالرحمن صاحب پانی پتی تحریر فرمایي لکن جریان د نفس په کاف اوتاء کې ښه نه معلومېږي اگر که ضعف د صوت شته، لهذا ځیني علماء ددی په مهموسه والی کې اختلاف کړی دی آه تحفه نذریه مطبوعه بلالی پریس سادهوره ص ۱۹ حضرت قاری محمد علی خان صاحب جلال آبادی تحریر فرمائی ترجمه د فارسی اما جریان د نفس په کاف اوتاء کېسی لږ کم دی اویه نورو کېسی ا کمل دی آه حجة القاری مطبوعه محمود المطابع کانیورص ۱۲ همدارنگه دا هم واضح شوه چه قوت اعتماد، یا ضعف اعتماد، اوجه الصوت یاخفی الصوت کیدل خویه حرفونو کې په هر حال پیدا کېږي، متحرک وی او که ساکن ځکه چه دا کارونه د حرفونو په صفاتو په تعریف کېسی د ذاتیاتو له جملی څخه دی، لکن جریان یا احتیاس د نفس یا جریان او یا احتیاس د صوت داد عرضیاتو د جملی څخه دی چه د سکون په حال کېسی دهغو ظهور کېږي اوجه کله حرفونه متحرک وی نو د نفس اوصوت جریان او احتیاس نهایته خفاء کې وی، کما قال صاحب الرعاية ان جرى النفس في الهمس وحس النفس في الجهر في الساكن زاید من المتحرک وفي الوقف ازید من الساکن اه هکذا قال الجاربردی و ذکر الجاربردی ان جریان الصوت وعدم جریه عند ساکن الحرف ایین منهما عند تحریکه الخ نو که کاف اوتاء متحرک وی نو ددی لپاره چه د حرفونو اداء کیدل د مخرج د انفتاح سره وی لهذا د انفتاح په سبب فی الجملة جریان د صوت خامخاوی، نو کله چه د صوت جریان وی نو ددی سره جریان د نفس خواه نخواه وی، په موجب د قاعدی مسلمه: جریان الصوت ایستلزم جریان النفس کذا فی الجهد مگر دا جریان د نفس اول خویه سبب د تحریک د حرف دوهم په سبب د قوی صفت د شدت په آخره درجه خفاء کېسی به وی، چه خپله قاری ته هم دهغه پته نه لگېږي بلکه معدوم ویل پکار دی لکه څنگه چه د ځینو په قول د قلقله حروفوڅخه د حرکت په حالت هم د قلقلی صفت نه جدا کېږي اونون اومیم متحرک هم د غنی له صفت څخه خالی نه دی مگر د عدم ظهور او غیر محسوس والی په وجه قلقله او غنه کالعدم گرځي په همدې ترتیب په کاف اوتاء متحرک کې هم اگر که جریان د نفس وی مگر په سبب د عدم ظهور او غیر محسوس والی لایعیا به دی، د انفتیل خودتاء او کاف متحرک متعلق و، او که تاء او کاف ساکن وی، نو ددی لپاره چه د حرف ساکن اداء کول داستقراء صوت او التصاق مخرج سره وی خصوصاً په حروف

شدیده کې چه په هغوی کې تصادم کوم چه بالقوه وی لهذا شدت اتصال کوم چه دهغه په سبب چه کله صوت محتبس شی نو نفس هم حتماً محتبس کېږي، گما ذکره صاحب الجهد نو کله چه دواړه نفس اوصوت بند شی نو دغه وخت پورې مخرج نه جنبش نه وی تر څو چې کوم حرف نه وی اوریدل شوی، د همدی لپاره د حروف شدیده وڅخه په حروف قطب جد کې په سبب د صفت جهرقوی په حالت و سکون کې صفت قلقله یعنی په مخرج کې جنبش د قوت سره ایښودل شوی تر څو په آواز کې قوت جهربیداشی دومره چه نزدی اوریدونکي نی هم محسوس کولی شی لان ادنی الجهر ا سماع الغیر، مگر اکثر همزه د قلقلی څخه ویستی ده ونوجیهه مذکورې المطولات، اودواړه حرفونه کاف اوتاء ساکن کې په سبب د ضعف همس جنبش (خوزیت) د پیرضعیف اونومی سره گرځولی شوی تر څو په آواز کېسی ضعف او خفا قائمه پاتی شی دومره چه خپله قاری هغه محسوس کولی شی لان ادنی المخافة ا سماع نفسه خوددی کمزوری جنبش څخه، چه د همس صفت داداء په غرض کولی شی، چه کوم نفس جاری کېږي دهغه سره کوم قسم صوت نه جاری کول پکار دی، ځکه چه د همس په تعریف کې جریان نفس ماخوډدی نه چه جریان الصوت اود نفس او صوت ترمینځ همدافرق دی چه که دانسان د داخل څخه راوتونکي هوامسموعه وه نو صوت دی او که غیر مسموعه وه نو نفس دی کما قال صاحب الجهد لقل اعلم ان النفس الذي هو الهواء الخارج من داخل الانسان ان كان مسموعاً فهو صوت والافلاتتهی ص ۲۷ وقال مؤلف حقيقة التجويد في رسالته المذكورة فالنفس يوجد في كل صوت ولا يوجد صوت في كل تنفس بل بعضه مع الزيادة واذا خرج الحرف من فم الانسان بغير ارادته ولا يطلق عليه الحرف ولا يرا منه المعنى فالصوت على قسمين جهري وخفي والجهري ما يسمعه الغير والخفي ما يسمعه النفس كما قال الفقهاء وادنى الجهر ما يسمعه الغير وادنى المخافة ما يسمعه النفس في القراءة والطلاق والعتاق والبيع والاستثناء والتسمية على الذبح ووجوب السجدة بتلاوة آية السجدة وغيرها والمراد من الادنى حد الجهر والخفي اه ص ۱۲ نو د مذکور تقرير خلاصه داشوه چه اول خویه کاف اوتاء کېسی مطلقاً ساکن وی او که متحرکه جریان د نفس په ښه ډول نه وی، اودنورو مهموسه حرفونوڅخه ډیر کم وی اوبالخصوص په متحرک کې د ساکن څخه هم لږ لکه څنگه چه د دلالتو اود محقیقنو د شواهدوڅخه ثابت کړی شوه، دوهم د همس صفت داداء کولوبه غرض په کاف اوتاء متحرک کېسی د مخرج د انفتاح سره اویه ساکن کېسی کمزوری اوخفی جنبش سره چه کوم څه جریان د نفس راځی هم ددی صوت جاری کیدل ضروری دی، ځکه نفس عام دی او اوازونه خاص اودعام د تحقیق سره

دخاص تحقق لازم ندی همدارنگه دصوت جاری کول درست هم ندی نه عقلاً نه نقلاً، عقلاً به دی سبب چه که اواز جاری کولی شی نوتاء اوکاف به شدید پاتی نشی، بلکه رخوه به وی، څکه چه جریان داوازیه رخوه کې وی نه په شدید کې اودا خبره دادنی شامل څخه ښکاره کېږی، چه کوم د شدت په باوچیم دباری او جاری کېسی دی هغه په باوچیم د بهاری او چهاری کېسی نه شی کیدلی، په همدې قیاس کوم شدت چه دکانا او تانا په کاف اوتاء کېسی دی هغه دکهانا اوتهان په کاف اوتاء کېسی نشته اونه پیدا کېږی نویوصفت دهمس چه مختلف فیه ده ددې دادا کولویه سبب د شدت صفت چه متفق علیه ده ورکېږی اوداروانده اوتقلأ پدې خاطر چه امام جزری شدت لپاره علیحده کتاب النشرفی القراءات العشرکې اوملاعلی قاری څخه منقح الفکریه علی متن الجزریه کېسی ددې عدم جواز غلط والی ثابتېږی لکه چه په کتاب النشرفی القراءات العشرکې دی والتاء یتحفظ بما فیها من الشدات والهمس لثلاثتصری رختا کما یمنطق بعض الناس والكاف فلیعن والهمس لثلاثتذهب الی الکاف الصماء الثابتة فی بعض لغات العجم فان ذلك من الجائز فی لغات العرب ولحذر من اجراء الصوت معها کما یفعله بعض الاعاجم . ددینه ثابته شوه چه اجراء دصوت د عجمو اداء ده کومه چه ممنوع او قابل احترازه . ملاعلی قاری منقح الفکریه علی متن الجزریه کې فرمائی دی ثم ان النفس الخارج الذی هو صفت حرف ان تکلیف کله بکیفیه الصوت حتی یحصل صوت قوی کان الحرف مجهور او ان بقی بعضه بلاصوت یجری مع الحرف کان الحرف مهموسا وایضا وان انحصار الصوت فی مخرجه انحصاراً تاماً فلا یجری جریاناً سهلاً یسمی شدیداً واما اذا جری جریاناً ما ولا یتحصر اصلاً یسمی رخوة ددې عبارت څخه هم ثابته شوه چه په مهموس من حیث مهموس کېسی نفس بلاصوت یعنی د غیر مسموع جریان به وی، او د فلا یجری جریاناً سهلاً څخه په شدید وکې دضعیف صوت د جریان تولونی وشوه، نو ددې لپاره چه د جهد المقل مذکوره عبارت په سوال کېسی مفهوم په ظاهره دکتاب النشرفی القراءات العشر او منقح الفکریه دمذکوره عبارتونو سره معارض ده لهذا امام جزری اوملاعلی قاری په مقابل کې دصاحب د جهد المقل دقول اعتبار نشی کولی، ددینه علاوه د جهداً لمقل په عبارت کې کافا اوتاء متحرک مرادو، ساکن یاتاء متحرک خو مراد نشی کیدلی، څکه چه اول خو خپله د جهد المقل په صفحه ۲۰ دا عبارت حاصله انهما ناقصان عند تحریک الحرف ، دهغه معارض دی دوهمه داچه حرکت خپله د مخرج دانفتاح څخه پیدا کېږی، بیادثم ینفتح کومه معنی نه جوړېږی اوددینه لکن هم نفی وشوه، څکه چه متحرک ته شامله دی نولامحاله د جهد المقل مراد مذکوره

عبارت څخه ساکن کاف اوتامدی، نوورپسی عبارت د جهد المقل موافق دی تلفظ وکړی نو د ساکن تاء اوکاف نه وروسته صوت جاری ساتل پکار دی څکه چه دتم حرف د تعقیب اوتراخی لپاره ده . اوس که دغه صوت دکوم حرف دی نوزیادت فی القرآن لازمیږی او که صوت مسموع غیر حرفی پیدا شونوددینه عدم جواز داداء دا عجمو د نشر او منقح څخه ثابت شو، نو حکم دادی چه که صوت حرفی پیدا شونولحن جلی شوه او که غیر حرفی ونولحن خفی شوه، او که دجری الصوت وهم اوشبهه وی نویاداء مطابق داداء دمحققینوده اوهمداکیدل پکار دی، او غالباً مراد د جهد المقل همدادی، لهذا په اکثر وځایونو کې دهغه دکلام تاویل کول راخی او یاداوایل کېږی چه په هغه باندې عجمیت غالب زاویدې مقام اوهمدارنگه په نورومقامونو باندې چه څه وخت ویل کېږی جریان نفس کثیر او صوت ضعیف ویل کېږی، داخوفیه کیدلی شی چه د جهد المقل مراد د جریان نفس کثیر څخه کثیر په نسبت سره حروف مجهوره ته دی، اگر که دنورومهموسه حرفونو په نسبت قلیل دی او مراد د صوت ضعیف څخه صوت خفی غیر مسموع دی لان ادنی المخافه اسماع نفسه نوددې توجیه په اساس د جهد المقل د عبارت څخه دامخصوص صوت یعنی کاف اوتاء مخلوط بهاء وی هم ثابت نشول، نو دکاف اوتاء جریان نفس کېسی دومره مبالغه کول چه دهغې نه دهاء هوزیاد کوم بل حرف آواز پیدا شی (هغه شان چه بعضی د سین مهمله او بعضی د تاء مثله آواز اوباسی) او عربی حرفونه مخلوط باتلفظ عجمی وگرځی کانا کهنا او ابتر ابتر لوستل نقلت، په نقلته او ذکرک، ذکر کهلو ستل، پدې ترتیب دهمس صفت لوستل بالکل غلط اوبی اصل دی، نه می دکوم ما هراو محقق قاری څخه اوریدلی اونه په معتبره کتابونو دمحققینو کې ددې ذکر شته البته د بعضی اعاجم لکه اهل خراسان اوترکستان او ایران اوبعضی اعراب د عربولکه په اهل نجد ووغیره کې دا قسم اداء اوریدل شوی ده ، اود کتابونو دائمه فن لکه شیخ جزری، اوملاعلی قاری څخه تغلیظ د اقسام اداء ثابتېږی کما ذکر، ددې قسم اختراعی اوبی اصله اداء څخه خو د هغو بعضی علماؤ په قول باندې عمل کول بهترؤ . کوم چه کاف اوتاء ته مجهوره وائی همدارنگه دنورومحققو قراؤ داقوالو څخه هم دداسې قسم اداء غلط والی ثابتېږی، لکه چه حضرت مولنا قاری عبدالرحمن صاحب پانی پتی په تحفة نذریه کې تحریر فرمائی اوبنکاره دی وی چه د حروفو د صفاتو په مقام کېسی داسې فساد قائم کړی چه که دمخترعه قواعدو په ترتیب کلام الله ولوستل شی خواهی نخواهی کلام الله محرف کېږی څه وائی چه دهموسه په وقف کېسی وروسته د سکون د تاء اوکاف بل آواز پیدا کېږی کله چه ددې قول معنی

دشاگردانوڅخه وپوښتل شوه وي ويلی چه په لفظ دخلفت کښی باید خلقتس وویل شی، یعنی دتا، دسگون نه وروسته دساکن سین اواز باید راویاسو، چه اجتماع دساکینووشی پرته لدینه دهمس صفت نه حاصلیږی همدارنگه په ساکن کاف کې دکاف دسگون نه وروسته وقف کې باید یوساکن سین په خفیف اواز سره وواښی، همدارنگه دخلفی په حروفوکې اونوروکې په فسادونوسره اختراع کړی اودخلکوتهعلیم ئی گرځولی، سبحان الله دقراءت دکتابونو په عبارتونوکې ئی څه غلط فهمی کړیده اوکوم شریف علم ئی دخپل مرکب جهل سره فاسد گرځولی انتهى بقدر الحاجة ص ۸ تحفه نذریه مطبوعه بلالی پریس سادهوره همدارنگه په مذکوره رساله کښی په بل مقام ص ۳۲ کښی فرمائی په کاف کښی داحتیاط وکړی ترڅوکاف فارسی چه هغه ته کاف صماء وائی ونه گرځی، خصوصاکله چه مکرروی لکه بشرککم، اوهم د مهموسه وړاندې راشی لکه تستکثراوسیاکې دی احتیاط وکړی چه په هغه کې صوت جاری نه شی لکه چه لغت دبعضی عجمیانو دی آه حضرت قاری محمدعلی صاحب جلال آبادی په حجة القاری مطبوعه محمودالمطابع نص ۵۳ کښی فرمائی کاف به دفارسی کاف سره نه گډوی اوهادهوزیکې پیدانشی خصوصاکله چه مخکې دحروف مهموسه څخه راشی محتسکثرواهمدارنگه که مکرروی نحوشرککم آه وقال العلامة الجزری فی مقدمته وراع شدة بكاف ویناء، کشرککم وتنوفی فتتافقط والله اعلم وعلمه اتم واحکم کوم چه نهایت صحیح اومدلل اودمقدمینو اومتاخرینو دکتابونو او اداء څخه وی، عبدالرحمن المکی ثم الابدادی عفی عنه حضرت مولنا دمرشدناتھانوی افاض الله تعالی علی برکاتهم احقرته دغه فتوی راوښودله احقر دې خواب سره حرف په حرف موافق دی اوداحقرڅخه اکثر وځلکوداقسم سوالونه کړیدی دکوموجه په مختلف طور جوابونه ورکړی شوی دی کوم چه د الله په فضل سره په خواب کې سره دشی زایده مضمون موجود ده احقر دفرصت اواسبابو د دشتوالی لامله دی حدپورې هم ونه کولی شول، ددې تکمیل څخه نهایت مسرت پیداشو، کمترین دمخلوقاتو عبدالوحداله آبادی عفی الله عنه خادم درجه قراءت مدرسه عالیه دیوبندضلع سهارنپور زه ددیری مودی څخه دداسې تحقیق شائق وم ددې رسالی په لیدلو جوش دمسرت کې می دغه شعرپه جوړښت دزړه راغله لله الحمدهرآن چیزکه خاطر میخواست، آخر آمدزس پرده تقدیرمدید، جزی الله تعالی المولف خیرالجزاء، اشرف علی ۷ ربیع الاول ۱۳۳۸هـ، شمه خامسه صفحه ۱۰۷.

دجمال القرآن تصحيحه نوشته دقاری محمدیامین صاحب

په جمال القرآن باندې دسوالونوڅوابونه

سوال ۱: (۲۷۰) - په جمال القرآن کې یومکان باندې پوه نشوم معلوم ندی چه دمطبعی غلطی ده اوکه پوهه کې نقص، خویدم کیص، ۴۳ او ۴۴ عدہ ۷ لئن بسطت اواحضت اوفرطم الم نخلتکم کې الخ ص ۴۷ داوولی تصحیح څلور لفظونوکې ناتمام ادغام متعین اوپنځم الخ په دی کې می دغه خبره پوهی ته رانه غله چه صفحه ۴۳ او ۴۴ باندې ټول صرف ۴ لفظونه دی نودڅلور اوپنځم کوم چه په تصحیح کې ده به څه مطلب وی؟

دوم سوال - دض مخرج کې حافه لسان داضرأسو دبیخوسره ملاوول پکاردی، یا په ضواحک، اوطواحن اونواجذ کې دکوم یوه سره تماس دحافه دلسان کافی ده؟

جواب: داوولی شهبی خواب د۴۳ او ۴۴ صفحی قاعده کې غالباً دمطبعی دغلطی لامله دمافرطم نه وروسته اومافرقت پاتې شوی نومذکور لفظ دملاوولوسره څلر لفظ شول چه پدې کې ناتمام ادغام متعین دی اوالم نخلتکم پنځه لفظ دی چه پدې کې تام ادغام بهترده **دوهمس شهبی خواب:**

دضادمخرج دحافه لسان نه پورته پنځه واړه غاښونه، ضاحکه اودریواره طواحن اوناجذیبی طرف وی اوکه چپ طرف، دبیخونوملاوول پکاردی یوازی یودووسره ملاوول کافی ندی اولاندې داضرأسوسره ملاوول غلط دی ۲۷ شعبان ۱۳۳۹هـ، شمه خامسه ۱۹۵.

دضعف بالضعف قرأت متعلق سوال شواب

واقعه دسورت روم دمولناقاری عبدالسلام صاحب پانو بشی عباسی

سوال ۱: (۲۷۱) اما بعد دسورة الروم په آخره رکوع کې من ضعف به ضمه دضاد دحفص به روایت کې لیکل شوی دی امام عاصم دغه ضاد په فتح سره لولی په داسې حال کې چه دحفص څخه دواړه روایتونه اودالوستل درست دی ددې څخه غلط روایت نشی کیدلی، فان

تاییدے متعلقه ددې خواب سره، دروم به سورت کې چه کوم دری خایه لفظ دضعف واقع دے دهغودضاد ضمه حفص اختیار کړی ده پداسی حال کې چه دعاصم په قرأت کې فتح ده پدې باندې داسوال راځي چه هرگله دواړه قراخه متواتر دي نیووه ته دترجیح کومه وجه کیدلې شی، ونف المصباح الضعف لفتح ضادفی لغت تسمیع وبخشبهافی لغت قریش خلاف القوة والصحة کتب احقر عبدالکریم عفی عنه ۲۳ شعبان کال ۴۴.

قلت هل يقرء الحفص بهذا الاختيار لانه وان لم يروه عن عاصم فقد رواه عن غيره وثبت قرانته به لانه خالف شيخه وخرج عن طريقه وروايته قلت المشهور المعروف بجواز القراءة به بذلك قال الذاني واختيارى فى رواية حفص منه طريق عمر وعبيد الاذبالو جهين بالفتح والضيم فاتابع بذلك عاصم على قرانته ووافق به حفص على الاختيار وقال المحقق وبالوجهين قراءة له وبهما اخذ غيث النفع سورة روم (محمد عبد السلام عباسى) تنه صفحه ۳۲۷

رسالة التدقيق الجلى فى تحقيق النون الخفى

بسم الله الرحمن الرحيم:

سوال: (۲۷۲) الحمد لله الذى هونعمر الوكيل والصلوة والسلام على رسوله النبى الجليل واله وصحبه الذين هم اولوا البيوت الصبر الجليل

امابعد دمخفى نون به اداء كى دكتابونوخه دهغه خايه پورې پته لگيرې تقريرى دنىمى
صدى راهيسى ترنن پورې قاريان به دى ترتيب سره اداء كوى اوليكلسره راروان دى چه دنون
مخرج بالكل نه ادا كيرې فقط غنه دمابعد سره يوخاى كولوسره راووخى لكه خنكه چه به
اردوكې پنكها جنگ اوسنگ اودا اداء دومره شانغ اوخپره ده چه عرب اوعجم ماهران
اوغير ماهران تول پدي كې مبتلاء شوى دى پداسې حال كې چه به اداء كولواودناقص ادغام به
اداء كې دمن يقول به شان پاتې شو، لکن دكريم الله تعالى سل زره شكر چه امام العصر وحيد
الدهر ته معلومه نده چه به خه ډول بهې توجه وكړله چه يو يو بهې په يو مضمون كې ليكل
وفرمايل چه به هغه كې ثابت شوى چه اداء داخله مروجه كوم چه پدي ترتيب وى چه ژبى ته
ذره پوره دخل نه وى . يوازي دخيشومى صوت دمابعد حرف سره ديوخاى كولوسره اداء كيرې
، صحيح نده بلكه پدي ترتيب سره كيدل پكار دى چه دژبى خو كه دنون به مخرج كې به اخره
درجه ضعف سره ولگيرې يعنى اتصال كوم كې چه اخره درجه ضعف وى لكه چه ددي اثبات
ددلايلو اوعللوسره فرمايلو سره دغه عالمى مضمون خپل دغه ناخيزه خادم ته هم راوليږه هغه
اوچت مضمون بنمامه به اخره اندازه معمولى توضيح او تشريح اومختصر لفظى تغير سره
اوهغه هم مقطعا به لاندې ډول ده لايقال لابدمن عمل اللسان فى النون والشفتين فى الميم مطلقاً
حتى فى حالة الاخفاء والا دغام بغنة وكذا للخيشوم عمل حتى فى حالة التحريك والا
ظهار فمابعد التخصيص لانهم نظر والا غلب وحكموا له بانه المخرج فلما كان الاغلب فى حالة

اخفانها اودغا مهمابغنة عمل الخيشوم جعلوا مخرجها حينئذ ايضا كما افاده البعض عن العلامة
الشبر املى ، اودهغه ارشد تلاوة علامه احمد دمياطى به خپل كتاب التحاف فى القرات
الاربعت عشر كې ليكلې دى يجب على قارى ان يحترز من المد عند اخفاء النون فى نحو ان كنتم
وعند الايتان باللغة فى النون والميم فى نحو ان الذين واماءه وهو خطاء قبيح وتحريف ويتحرز ايضا
من الصاق اللسان فوق الثنايا العليا عند اخفاء النون فهو خطأ وطريق الخلاص منه ان تتجافى
اللسان قليلا من ذلك الخ مع الاختصار اوبه نهايت قول المفيد كې دى قال فى المرعى يجب
على ان يحترز فى حالة اخفاء النون من ان يشبع الضمة والفتحة والكسرة وليحترز ايضا من
المد عند الايتان باللغة فى النون والميم فى نحو ان وامان ذلك خطاء صريح وزيادة فى كلام الله تعالى
وليحترز ايضا من الصاق اللسان فوق الثنايا العليا عند اخفاء النون فهو خطأ ايضا وطريق الخلاص
منه ان يجافى اللسان قليلا من ذلك انتهى مع الاختصار ، اوامام جزرى به الشرفى القرات
العشر كې ليكي ، الحرف السابع عشروهو الغنة وهى تكون فى النون والميم الساكنين حالت
الاخفاء اوماى اخفا حكمه من الادغام باللغة فان مخرج هذين الحرفين يتحول فى هذه الحالة عن
مخرجها الاصلى على القول الصحيح كما يتحول مخرج حروف المد من مخرجها الى الجوف على
الصواب ، بيابى ورسى داحكام النون والتنوين به تنبيهاتوكي ليكلې : الاول مخرج النون
والتنوين مع حروف الاخفاء الخمسة عشر من الخيشوم فقط ولاحظا همامعنه فى الفم لانه
لاعمل للسان فيهما كعمله فيهما مع ما يظهر ان اويد غمان لغنة او ملاعلى قارى به منح الفكره
كې ليكلې وان النون المخففة مركبة من مخرج الذات ومن تحقق الصفة اودامام مكې به
كتاب الرعايه كې به ليكي دى الاخفاء ام هوان تخفى الحروف فى نفسه لاهى غيره والادغام
انما هوان تدغم السين واخفيت النون عند السين ولا تقول خفيت فى السين ولا خفيتا فى
السين وتقول ادغمت النون فى الواو ولا تقول ادغمتها عند الواو امام شبر املى احمد دمياطى
مرعى امام جزرى ملاعلى قارى امام محمد مكې ددي تولوانمه وداقوا لوخه ثابتة شوه چه
به نون مخفى كې داصلى مخرج دخل دى ، لكن دضعيف اعتماد سره كوم چه هريو به مختلف
عنوان خخه تعبيري كې ده مثلا شبر املى به مقلوب اودمياطى اومرعى به تجافى قليل او
جزرى دكعمله به قيد سره او اول قول كې ديقول به لفظ او محمد مكې به فى نفسه لاهى غيره

اوملاعلی قاری مرکبته من مخرج الذات سره تعبیر کری ده اوس هرکله چه دکلام دانمه و
دسباق اوسباق خخه داخبره ثابتہ شوه چه خیشومی صوت بدون داعتماد مطلق پدی اندازه نه
پیدا کیبری، او مخکی خلکو داهم ثابتہ کریده چه نون مخفی دخپل اصلی مخرج خخه دخیشوم
به طرف اړول کیبری او ذات دنون باطلیبری، او دژی دالصاق خخه هم داختر از حکم دی نو
هر و مرو ددی خخه تولید دحرف مدلز میبری، خخه چه هرکله نه خودات دنون باقی، اونه
الصاق دژی دکوم مقام پوری نوخیشومی صوت یوازی دجنوف خخه اداء شو او همدا
تولید مده دی، کوم چه محذور اوممنوع دی او زیادت فی کلام الله دی، نو بیاددی خخه
دخلاصون طریقه چه نون خفی هم اداء شی او تولید دحرف مده هم نه وی اوالصاق دژی هم نه
وی دادی چه اعتماد به خپل اصلی مخرج باندي ضعیف وی کوم خه چه هرچا به
مختلفو عنوان سره تعبیر کری لکه خنگه چه پورته تیر شو، اوس تعارض بین الاقوال هم پاتی نه
شو، او دحقیقی اختلاف صورت هم رفع شو، یوازی دلغظی مزاج صورت دی اوس هرکله چه
داکار ثابت شوچه به نون مخفی کی د اصلی مخرج دخل نشته اویدی باندي اعتماد ضعیف
شی نو دنون خفی اداء کولویه وخت د مابعد حرف به مخرج باندي اعتماد کول لکه سنگ،
چنگ و غیره بالکل باطل شول او ددوی خه اصل نشته، په داسی حال کی چه مونږ خلک
عموماً او خصوصاً پدی کی مبتلا یو، ثانیاً داچه که اعتماد به مابعد خه اصل وای نود تحول الی
الحیشوم لیکلو کوم ضرورت نه و بلکه تحول الی مخرج ما بعد الحرف به نی لیکلی و ددینه
علاوه دمخفی نون عند الجمهور بنخلس حرفه دی او دامام جعفریه نزد اولس دی، نو تعجب دی
چه اهل فن د تجوید ذره ذره دقائق په خپلو کتابونو لیکلی دی مگر دومره مخارج لرونکی والا حرف
بې پریشودی دی، او کوم خای کی بی اشاره هم اعتماد د مابعد الحرف نه دی ذکر کری ثالثاً داچه
ددی لپاره چه دنون مخفی په ادا کی مظنه د تولید د حرف موجود وی لهذا که لسان یعنی اصلی
مخرج ته کوم دخل نه وی نو د حرف مده پیدا کیدل پکار وو لکه خنگه چه دما سبق عبارتونو خخه
خرگندیبری، په داسی حال کی چه د مابعد حرف د مخرج اعتماد خخه ددی مظنه هم نشی کیدلی
نود تولید مده د مظنه نه معلومه شوه چه اعتماد به مابعد الحرف باندي صحیح نه دی.

سوال: (۲۷۳) که خوک داشبهه وکری چه تولید دحرف مده خود مبالغه فی الغنة لپاره وی
همغه شان چه لیکلی بی دی و بیالغ فی الغنة؟

جواب: دی کی دادی چه دحرف مدخخه دغنی تقویت نه کیبری بلکه نور مانع عن الغنة وی لکه
خنگه چه دا کثرو غیر مشاقولخواه په اتحا جونی و غیره کی غنه نه ادا کیبری که مده دغنی لپاره

مویده وی نودغه وخت به نه وی، نود مذکور عبارت مطلب داده چه ان بیالغ فی الغنة یعنی
فی اخراج حرف الغنة من الخیشوم رابعاً داچه په جهد المقل کی راغلی چه فی حذر القاری عن
اطباق الاقصى لسان الی الحک عند التلفظ بالغنة قبل القاف والكاف ددی تحذیر خخه
صفا ظاهره شوه چه غنه یعنی دمخفی نون دقاف او کاف نه مخکی دادا کولویه وخت کی حنک
اعلی داقصى لسان خخه اطباق کول ندی پکار لکه خنگه چه په اردو کی پنکها اوستگ و غیره
کی بی مونږ کوو، خامساً داچه د امام جعفرله طرفه په خاء او غین کی هم اخفاء کیدلی شی
، اولته اعتماد د مخرج د مابعد کوم صورت نشته، سواد دینه چه دادنی خلق خخه صوت
خیشومی مفخم په دیر دقت سره ادا شو، بلکه پدی کی دغین او خاء خه بوی اوشایبه هم
مسموع وی، ددی خه خصوصیت به وی، بلکه په اکثر و حروفو کی دنون مخفی دادا کولویه
وخت دراتلونکی حرف شایبه وی، خصوصاً به حروف مستعلیه کی مفخمه غنه ادا کیبری
، او د ممنوع اومنهی غنه ده لکه خنگه چه په نهاية القول کی دحروف فرعیه په بیان کی دی
قال الحلبي وزاد القاضي الميم والنون المخفأة وهو هم اذ ليس فيهما شائبة حرف آخر ولم يقعا
بين مخرجين او ملاعلی قاری په شرح شاطبی کی لیکلی وان التون المخفأة ليس فيهما شائبة
حرف آخر ولم تقع بين مخرجين وكونها ذات مخرجين لا يلزم بنيتها حلبي او ملاعلی قاری
تصریح کړیدی چه دخفی نون شایبه په بل حرف کی نشته اونه له دوو مخرجونو خخه ادا کیبری
خخه مخرج خو خیشوم وگر خول شو، او اصلی مخرج به سبب دضعف اعتماد او تجافی قلیل
کالعدم وگنل شو، نو اوس بل مخرج چرته چه نون خفی ته حرف فرعن وائی او که مابعد حرف
باندي اعتماد صحیح وای نولم يقع بین المخرجين به بی نه لیکل، بلکه وقع بین مخرجين به
بی لیکل اونون بی په فرعیه حرف کی داخل کول، خخه دنون خفی لپاره خو یو مخرج خیشوم
و دوهم دحرف مابعد مخرج کیدلی شو، نو د فرعی تعریف ماتردد بین مخرجين صادقیبری.

سوال: (۲۷۴) ددی لپاره چه دا ثابتہ شوه چه دخفی نون مخرج خیشوم ده او دژی هم دخل
شته نو دحرف فرعی تعریف ماتردد بین المخرجين خوصادق شونویا حلبي او ملاعلی قاری
ولی لم يقع بین مخرجين لیکلی دی؟

جواب: داده چه دلته صفت مذوف ده یعنی لم يقع بین مخرجين متغایرین حرفاها او د مابعد
حرف اعتماد یعنی دسنگ په مثل اداء کولویاندي صادق راخی وقع بین مخرجين متغایرین
حرفاها او وقوع بین مخرجين متغایرین حرفاها لپاره لازم ده، تردد بین المخرجين همغه شان

چه الف معاله صاد مشممه همزة مسهله گرخی پداسی حال کې داعلم وشو چه په نون خفی کې دبل حرف شایبه هم نه وی، نو د همدې لپاره حلبی ددې دجزئیت څخه انکار کړی لکن ددې لپاره چه ملاعلی قاری دفرعی حرف تعریف په بل ډول لیکلی یعنی ماعدل عن مخرج الاصلی او الصفة الذاتية لهذا ددې تعریف په موجب خفی نون او مخم لام هم فرعی گرخی سادسداچه حضرت شیخ عبدالحق صاحب محدث دهلوی په درة الفرید کې داخفا تعریف وغیره نه وروسته لیکي چه ولا یخفی مافیہ من اللطف والدقة که همدا اعتماد مابعد الحرف معتبر وی یعنی دپنکها وغیره په شان اداء وکړی نودقت بهی کولودقت په دی کې دی چه داظهار و الاهم اعتماد نه وی او ادغام و الاهم نه وی علاوه په دی شیخ داخفاء لپاره ددې ویناڅه خصوصیت وه هرکله چه په ادغام ناقص او اخفاء کې کوم فرق نه و؟ سابعاد اچه ټول اهل فن سلفا و خلفا د لیکي چه په مخفی کې تشدید نه وی او په مدغم کې تشدید وی دافرق ټولو لیکلي اود تشدید داتعریف کوی هوشده اتصال الحرفین مع امتزاجهما فی السمع بحيث یرتفع اللسان ارتفاعاً واحداً اوس مونږ خلک کوم چه په مابعد حرف باندي زور کولوسره اخفاء اداء کوویدی کې تشدید پیدا کړی اومذکور تعریف صادقېری، مگر ناقص تشدید لکه چه دا حطت اوبسطت په ادغام کې ناقص تشدید وی، ثامناً داچه مرعشی وغیره لیکي چه داخفاء کوم حرفونه دنون څخه بعید المخرج دی په هغو کې به نون اقرب الی الاظهار وی، او اقرب الی الاظهار هله اداء کړی هرکله چه دنون خپل اصلی مخرج سره تعلق وی او اعتماد زیات وی، پداسی حال کې چه داخفاء په مروج اداء کې په حرف فا، قاف او کاف کې اصلی مخرج سره څه ذره بیرون هم دخل نه وی لهذا ددغو ټولو ادله او نقلونو څخه ثابتته شوله چه: غه اعتماد مابعد الحرف اومروجه اداء باطل اوبی اصله دی، اود دی درواج سبب یوازی دتجوید دماهراتوبی توجهی او قلت ده، بله دا چه دامتل شوی قاعده ده چه په اصعب کې اسهل جذبېری، ځکه چه دطبیعت پاملرنه داصعب په طرف وی دکوم نه چه داسهل خرابی مینځ ته راځی، نوددې لپاره چه ساکن نون دحروف اخفاء نه مخکې په ژبه باندي تقیل وی، دهمدی لپاره ساکن نون په مابعد حرف کې کوم چه سهل الخروج دی جذبېری لهذا دغه اعتماد مابعد الحرف مروج شو.

سوال: (۲۷۵) که داشبه وکولی شی چه داخفاء تعریف حاله بین الاظهار و الادغام عار من التشدید ده، او بیینته هغه وخت وی کله چه دما بعد سره هم لگیدلی وی؟

جواب: داده چه عار من التشدید په منزله دفصل ده اوددې اندیوالی یعنی اعتماد سره دناقص ادغام په شان کړی په کوم کې چه تشدید هم ناقص کړی، پداسی حالی کې چه په اخفاء کې هیچ قسمه تشدید هم نه وی، بله داچه مخفی نون، اومدغم نون وغیره دنون مطلق قسم دی اودمقسم داقسامویه مینځ کې تباين وی، اوددې اعتماد څخه مخفی اومدغم دناقص ادغام سره په مثل ديقول څه ناڅه داسی فرق به وی، دکوم څخه چه دادغام تعریف صادقېری، دبین الادغام و الاظهار حالت معنی دالیکي لاطهار فیه و الادغام، داظهار معنی ده دخپل اصلی مخرج اود اصلی صفاتوسره ادا کول، اود ادغام معنی ده دحرف گډول دحرف سره بحيث یرتفع اللسان ارتفاعاً واحدمع شده الاتصال فیهما اود گډولو دري صورتته دی یاخودخلط سره قلب ذوات دټولو صفتونو به وی لکه چه په قل رب کې دی، یاقلب ذوات سره له بقاء، دصفت غنه لکه چه په من یقول، اومن وال کې دی یاخلط سره دشدت اتصال او انعدام دبعضی صفات لکه چه په احطت کې وی، اوس دمذکوره تعریف مطلب باندي پوه شو، په اخفاء کې دنون ذات په کامل ډول سره خپل مخرج څخه نه ادا کړی نواظهار ونه شو اوددې لپاره چه څه مخرجونو کې هم کحل دی اودغنی صفت هم باقی ده مگر ادغام خلط او دشدت اتصال سره به وی، او په اخفاء کې داخبره نشته، لهذا اوس داتعریف داخفاء چه بین الاظهار و الادغام ده هم صادق شو، او الاظهار و الادغام هم صادق شو، دهمدی لپاره نودغیره فی نفسه معنی ای فی مخرجه اود عندغیره معنی ای عندحروف الاخفاء لانغیر، اودلاقی غیره معنی ای لاهی مخرج غیره او په ادغام کې لیکي: اخفاء الحرف فی غیره وهذا خلاف ماصرحوا به.

سوال: (۲۷۶) بله داچه څرگندېری چه امام سخاوی او امام دانی په یاه او اوو کې ادغام ناقص لیکلی چه حقیقت کې ادغام نده بلکه هغه اخفاء دی؟

جواب: داده چه دغو حضراتو دمطلق ادغام هیڅکله نفی نه ده کړی، بلکه دتمام نفی بهی کړیده، ځکه چه په تیسیر کې لیکي: والناقون یدغمون فیهما ای فی الواو والیا، لکن القلب الصحیح مقنع فیهما ددې وروستی جملی څخه معلومه شوه چه نفی دکامل قلب ده پاتې شو ادغام ناقص ته اخفاء لیکل دامنتشاری چه داخفاء تعریف ده حاله بین الاظهار و الادغام ددې تعریف څخه د اخفاء اودادغام ترمینځ قدر مشترک ثابت شو سره لدی چه خپل مینځ کې قسیم دی لهذا یوپه بل باندي اطلاق کولی شی، گنی ددواړو حقیقت بیل بیل اومستقل دی اومتباين ځکه دومره عبارت بین الاظهار و الادغام خوپه منزله دجنس ده اوددې نه وروسته

عبارت عار من التشدید دقید په طور دکوم څه چه وائی اوسخاوی هم تصریح کړیده دایه منزله دفصل ده ددی قید سره اخفاء دادغام څخه ووخی . بلکه بره چه کوم تعریف دادغام اواخفاء بیان کړای شوهغه سره خوادغام اخفاء ده شاید ناقص ده ولی به نه وی هیڅ مناسبت نشته . یوازی په لغوی معنی کې اشتراک شته یعنی محض مطلقا استتار دهمدی په خاطر امام جزری اوملاعلی قاری وغیره لیکلی دی چه دا اطلاق داتی اوسخاوی چه ادغام ناقص ته اخفاء لیکل صحیح نه دی ، یاد اوویل شی چه ددغو حضراتو اصطلاح بیله ده لکه چه لیکې الاخفاء مابقی مع الغنة ، ددی عبارت مطلب داشوچه داوول حرف هلته څه اثر باقی پاتې شو . مگر بیاتفصیل هم دهغوی دا قوالو څخه ثابتیږی چه په اقساموکې کله بلاقلب و خلط ویلا تشدید همغه شان چه په اخفاء حرفونو کې وی ، اوکله مع القلب والخط والتشدید مع الغنة همغه شان چه په من یقول اومن وال کبسی وی ، اوکله خلط بلاقلب مع التشدید لکه چه په احطت کبسی وی ، فی الحال دهغو تفصیل څخه واضحه شوه چه ادغام ناقص اواخفاء دواړه غیردی اوهغه اطلاق محض اصطلاحی دی ، دتول تحریر حاصل دادی چه مخفف نون دنون مظهر دمخرج څخه په ملتیا دفرع ضعیف اداء کولی شی اود ما بعد حرف په دی کبسی شایبه هم نه وی اونه دهغه په مخرج باندي اعتماد وی ، واخر دعوانا ان الحمد لله رب العلمین فقط .

د استاد الامامه حضرت مولانا قاری عبدالرحمن صاحب اله ابادی لخوا تصدیق :

ان هذا هو الحق ان يتبع عبدالرحمن بن محمد بشير خان الاله آبادی

(تممه خامس ص ۲۶۰)

د جمال القرآن د هینو عبارتونو اصلاح اود زینة القرآن

د عبارتو نو سره د ظاهری تعارض دفعه کول

سوال : (۲۷۷) په ص ۲۰ قاعده ۴۵ د جمال القرآن کبسی لیکل شوی دی کچیری دنون ساکن اوتنوین څخه وروسته دباء توری راشی نودغه په میم باندي په بدللو سره الخ نوکه بآ په میم باندي بدله کړی شی نودمن بعد څخه من معدجور پیری اویه کتابونو کبسی لیکل شوی چه که بآ دنون ساکن اوتنوین څخه وروسته راشی نودغه نون ساکن یاتنوین په میم باندي بدلولی شی نویدی صورت کبسی به داسې شی یعنی من بعد به میم بعد شی آیا د جمال القرآن عبارت صحیح دی یا ځما دکم فهمی په سبب ذهن ته رانغله ؟

سوال : په رشتیه د جمال القرآن په عبارت کبسی لغزش سته داسې لیکل بکار وچه دنون په میم باندي بدل کړه ربیع الاول ۱۳۳۵ هـ ترجمیح خامس ۶

سوال : (۲۰۸) دا عرض دی چه احقرد زینت القاری اود ورسالی مطالعه وکړه . بعض مضامین په جمال القرآن مخالف پیدا کړی ، لهدا جناب والا څخه استفسار کوم چه امیددی چه په شافی خواب سره مومنون وفرمائی ، اوس یوازی دری سواله تاسو خدمت ته درولیرل شول ځکه چه ستاسو جناب مقرر قاعده وه چه دوه دری سوالونو څخه زیات په یوخل نه پوښتل کیږی لهدا تورو سوالونه به په آینده کبسی انشاء الله درولیرم ؟

سوال : السلام علیکم ! ددی لپاره چه دفن قراءت متعلق سوالونه ول لهدا ماد خواب لپاره قاری محمد یامین صاحب مدرس مدرسه هدا څخه وکړل لکه چه لاندې منقول دی

سوال (۱) : په جمال القرآن کبسی دلحن جلی په صورتونو کې یو دا لیکلی شوی چه دیوه حرف په خای بل حرف ولوستل شی ، اود لحن خفی په تعریف کبسی لیکل شوی دی چه دحرفونو حسن والی چه کومی قاعدی مقرر کړی دی دهغولوستل (صفحه ۱۳ او ۴ المعه ۲) اویه زینت القاری کبسی کې مذکوره صورت ته لحن جلی ندی لیکلی بلکه دا ئی لیکلی دی چه جلی اعراب سیهو کیدلوته ویل کیږی ، یا په لفظ کې دهغې داصل څخه څه کم کولوته ، اولحن خفی ویل کیږی دحرف مخرج خلاصولوته په دی ترتیب سره چه حرف دخپل مخرج څخه ادا شوی نه وی ، انتهى (ص ۱ مطبوعه مجیدی کان پور) بیانی دڅینې مشتبه الصوت حرفونو مثالونه لیکلی دی ، نویه مشتبه الصوت کبسی یو دبل په خای لوستلو څخه د جمال القرآن په وینا لحن جلی به وی ، اود زینت القاری په وینا خفی اوخلاف دقواعد حسن لوستلو سره ئی لحن ندی لیکلی نودمحقق امر څخه مومطلع وفرمائی ؟

سوال : ظاهرا ومسلم امردی چه په متعارضو اقوالو کبسی داسې قول ته ترجیح وی چه دکوم موبدنظریه وینا داکابر وعلماؤ او معتبرو سلفو اقوال وی ، په همدې بنا د جمال القرآن قول محقق اودرست معلوم پیری ځکه چه ملاعلی قاری شارح دمقدمة الجزریه اومرعی صاحب دجهد المقل دغه دواړه حضرات دفن تجرید او قراءه لوی محقق اوماهر اومستند او عالم مسلم دی ، ددغودواړو دکلام خلاصه دلحن جلی او خفی په متعلق نه پایة القول المقیدی علم التجرید مطبوعه مصر چه په فن تجرید کې بهتر تصنیف دی اومقبول او متداول بین القراء والمجودین دی په صفحه ۲۲ کې په دی ترتیب منقول دی وهو ای اللحن نوعان جلی وخفی

ولكل احد منها حد يخصه وحقيقة يمتاز بها عن صاحبه فاما الجلى فهو خطاء بطرا على اللفاظ فيخل بالعرف اعنى عرف القراء وسواء اخل بالمعنى ام لم يخل وانما سمي جليا لانه يخل اخلافا ظاهرا يشترك في معرفته علماء القراءة وغيرهم وهو يكون في المبني اول الحركة او السكون والمراد من المبني حروف الكلمة ومن الخطاء فيه تبديل حرف باخر كتبديل الطاء والايترك اطلاقها واستعلائها اوتاء يتركهما وباعطائها همسا واما اللحن الخفى فهو خطا يطرأ على اللفظ فيخل بالعرف ولا يخل بالمعنى وانما سمي خفيا لانه يختص بمعرفته علماء القراءة واهل الاداء وهو يكون في صفات الحروف كذا اطلق لكن ينبغي ان يقيد الخطاء بما لا يودي الى تبديل حرف باخر كترك الادغام واما اذا ادى اليه كترك الاطلاق في الطاء وترك استعلائها فهو منار الحن الجلى نوددي عبارت مدلول دجمال القران دمدلول سره مطابق دى، دوهمه خبره داده چه دلحن به تعريف كي فيما بين جمال القرآن اوزينة القارى هيخ تعارض نشته، خكه به زينة القرآن كنبى دلحن جلى د خلو وصور تونوخه درى بيان شوى دى، اوديو پريخودى شوى، نوديوه دپرينود وخخه تعارض نشى كيدلى اودلحن خفى تعريف خيله مصنف دزينة القارى مولناكرامت على صاحب جونپورى به خپلى بلى رسالى شرح هنرى جزرى كنبى دجمال القرآن مطابق بيان كرى دى به ۲۴ صفحه كنبى ليكي، دوهمه طريقه داجه معنى بدليلد نه وى لكه چه باريك ذك اودك نرى ياد اظهاريه مقام كي ادغام وكرى يا خفايى وكريه دى ته لحن خفى وائى، ددي غلطي خخه خومعنى نه بدليرى مگردقران به نيكلاكى خلل غورخوى اودهغه خوبانى اوزره رايشكوتنه ضياع وركوى

سوال به جمال القرآن كنبى ل، ن، رته ذبقيه او ط، ذ، ث ته لثويه ليكلى دى، ص ۹ المعه ۴ اويه زينة القران ليكلى شوى ذبقيه حروف يعنى هغه چه دژبى دباريكى يعنى خوكى خخه راووخى، ط، ذ، ث اولثويه يعنى هغه چه له اوربوخخه راووخى ل، ز، ن، انتهى ص ۱۸، دبالكل عكس دى نو كومه خبره تيك ده تحرير وفرمانى؟

جواب: دجمال القران قول تيك ده خكه چه فن تجويد او قراة متداوله مذكوره كتابونه اوشرح دملاعلى قارى المقدمة الجزرية المسمى بمنح الفكرية اونور مستند كتابونه دزينة القارى موافقت نه كوى، غالب داد ناسخينو غلطي معلوميرى، اودجمال القران قول دتجويد كتابونوسره موافق دى، فظهر الامر للمقدمة المذكورة

سوال به جمال القرآن دراء دتكرير صفت متعلق ليكلى دى چه ددي نه خان ساتل پكاردى اكر كه به دى باندي تشديد هم وى الخ ص ۱۷ المعه ۵ اويه زينة القارى كي لى ليكلى دى چه

رايه داسي دول ادا كره چه دهغه دكرار صفت له مينخه لاپنشى ذكه هم وى اودتكرار صفت هم باقى، وى خصوصاً كله چه مشدده وى، (ص ۱۲)، دا نيكا ره تعارض ده، اميدده چه دشافى جواب سره زرمشرف وفرمايى ترخو چه نور سوالونه زريه خدمت كي دروليريم؟

جواب: دجمال القران قول محقق دى كما قال اعحقق ملاعلى فى منح الفكرية على المقدمته الجزرية المطبوعة فى مصر ص ۲۳ مانصه فى شرح قول المتن وتكرير جعل والمعنى ان الرءاء يوصف بالتكرار ايضا كما وصف بالاخرف والتكرار اعادة الشى واقله مرة على الصحيح ومعنى قولهم ان الرءاء مكره وان الرءاء له قبول التكرار لاتعاد اللسان به عند تلفظه، كفولهم لغير الضاحك انسان ضاحك يعنى انه قابل للضحك وفى الجمل اشارة الى ذلك وهذا قال ابن الحاجب لما تحسه من شعبه ترديد اللسان فى مخرجه واما قوله ولذالك جرى مجرى حرفين فى احكام متعددة فليس كذلك بل تكريره لحن فيجب معرفة التحفظ عنه للتحفظ به وهذا كعرفة السخر عن تضوره وليعرف وجه رفعه قال الجعبرى وطريقة السلامة ان ينطق الالفاظ ظهر لسانه باعلى حكه لصقا محكما مرة واحدة ومتى ارتعد حدث فى كل مرة راء قال مكى لا بدق القراة من اخفاء التكرير وقال واجب على القارى ان يخفى تكريره ومتى اظهر فقد جعل من الحرف المشدد حرفا ومن المخفف حرفين، انتهى والله تعالى اعلم بترجيح خامس ص ۱۰۵.

دفاتنى سورت په دواړو خايونو كي دالصراط كلمى په قرايت كي تحقيق

سوال: (۲۷۹) احقر دتيسير مطالعه كوله، په يوه مقام كنبى شك واقع شو، ما په دغه مقام كي وجوه المشانى راويستلوسره وليدلو لكن اطمينان مى ونه شو، دهمدى بخاطر دحضوريه خدمت كنبى عرض دى چه جناب على خواب تحرير وفرمايى چه په كوم عبارت باندي عمل وكولى شى؟ شك دادى چه مطلب د عبارت دتيسيريه الصراط كي خلف الصاديه اشمام دالراء سره لولى اوخلاد هم يوازي په سورة فاتحه كي صاديه اشمام دالراء سره لولى، مطلب د عبارت وفى المشانى په الصادا كنبى صاد، خلف په اشمام دالراء سره لولى او قبتل بالسين اوباقى قاريان نى خاص صادلولى، ددي نه داثابتيرى چه خلاد هم داصادلولى، په داسي حال كنبى چه خلاد خصوصاً په دى كنبى اشمام بالراء كوى، يعنى دفاتحى په سورت كنبى، اميددى چه جاب وباصواب سره خواب باندي مونږ معزز او ممتاز وفرمانى؟

سوال: بماد مکرره څخه دارساله مرتبه کړیده په دغه وخت ماد هغه په طرف مراعت کړی. معلومېږي چه د هغه عبارت څخه به هغه وخت کي په غور سره کارنه واخستل شوی. د هغه اود تفسیر کي یو مطلب دی لکه چه څمارساله تشبیه کسې د تفسیر موافقه ده اوس د هغه عبارت داسې ترمیم کوم، قوله تعالی: الصراط الاول المعروف فيه قراءت الاولی بالاشتمال وهوان یطلق القاری بحرف متویدین الصادوالرای مختلفه والثایة بالسین لقبیل کجسمیع القرآن والثالثة بالصادخالصه للباقیین کالجسمیع قوله تعالی صراط المثانی المتکرفیه قراءتان الاولی بالاشتمال خلف کجسمیع القرآن والثانی بالسین لقبیل کما ذکر والثالثة بالصاد اخالصه للباقیین ومنهم څلان که په دی عبارت کسې هم شبهه وی نوڅه به په زیات غور کولو سره بیا به نی درست کړم او که شبهه نه وی نو دخواب حاجت نشته، مکرر داچه د سوال عبارت د توضیح قابل دی. پدې ترتیب قوله څلا دم په فاتحی سورت کسې الصراط بلام التعریف کسې الخ وکذا قوله حالیکه خصوصاً په دی کسې الی قوله یعنی په سورة فاتح کي الخ داداسي کیدل پکار دی خصوصاً په دی کسې یعنی سورة فاتحی په الصراط ل اورا کسې ۲۴ رجب ۱۳۳۵ هـ ترجمیح خمس ص ۲۲

تشیق د مزلقه او مصمته

سوال: (۲۸۰) بفضلله تعالی په سنډی ژبه باندي د جمال القرآن ترجمه کوم. او چه کله الله تعالی وغوښت نو د هغه په فضل سره د دې د چاپولو بندوبست به وکولی شی. د جمال القرآن ص ۱۵ کي صفت نوشته دی چه اددې صفت مطلب دادی چه هغه حرفونه د ژبی اوشونډو د برسر د څنگونو څخه نه ادا کيږي اوسواد مزلقه څخه نور ټول مصمته دی. عرض دادی چه ددې نه معلومه شوه چه په مصمته حرفونو کسې د ژبی اوشونډو د اړخونو دخل به نه وی. په داسي حال کسې چه په برسر ۹ صفحه کسې لیکل شوی دی ۱۳ مخرجد طاء، ذال، او ثا، دی او هغه د ژبی څنگونه اود ثنایای علیا سره نه دی. ددې نه معلومه شوه چه په دیار لسم مخرج کي د ژبی د څنگونو دخل شته په داسي حال کسې چه دا حرفونه مصمته دی نه مزلقه حضرت دا څما شبهه صحیح ده او که غلطه څما اصلاح وفرمائی؟

جواب: ماته ددې فن مسائل مستحضری ندي. د ډیرو کتابونو څخه د کتلوسره به لیکل وی اوس دکوم مستقل ماهر څخه تحقیق کولو سره ددې په اصل باندي خان پوه کړی ترجمیح خمس ص ۸۳

د تویس سورت په پیل کسې دبسم الله تحقیق

سوال: (۲۸۱) سیدی ومولای دام ظلکم العالی السلام علیکم اذ عرض دی چه تا سوجنا ب ذیرات په سورت کي دبسم الله پریښودل دعوامر په اغلاطو کي داخل کړی ده اویه مکروه کي راغلی دی. واجمع القراء علی ترک البسملة فی اول براءة سواء ابتدایها او وصلها بالانفال همداسي ده په شاطیبه کي لهذا ستاسي د قول اومکرره ترمینځ که کوم صورت د تطبیق وی هغه تحریر وفرمائی؟

جواب: ترتیباً مادد وارو قولونو ترمینځ تطبیق ونه کولی شوم که دامستله دقرات دقن نده دهمدی په خاطر څما په نزد پدې کي دقاری قول حجت نده څما په نزد د فقهیه قواعدو مقتضاً هغه ده چه مالیکلی ده والله اعلم. ددې کرښو د لیکلو څخه وروسته یوه وجه د تطبیق چه ماته ډیره باریکه معلومېږي په سوچ کي راغله. هغه داچه په شروع سورة براءة کي دبسم الله دلوستل دوه حیثیته دی یوحیثیت دابتداء په مطلق القرءه او یل حیثیت دابتداء بالسوره تویه اغلاط العوام کي داول اثبات دی اویه مکرره اوشاطیبه کي دثانی نفی ده فلاتعارض والله اعلم ترجمیح خمس ص ۱۰۳

دبسم الله دجزئیت په حقله دعاصم او امام صاحب

دقولونو ترمینځ دتعارض رفع کول

سوال: (۲۸۲) خاورین په الامداد کي یوعبارت په عنوان د سوال او خواب دبسم الله په حقله لیدلی و. چه دخواب خلاصه داده چه بسم الله دمبسملیتوله طرفه جزء دهر سورت نده، او دشاطیبه چه کوم شعردی

وبسمل بین السورتین بسنة **** رجال ثموها وربته وتحملا

ددیته دانه ثابتیږي چه بسم الله دمبسملیتوله لوری جزء دهر سورت دی. بلکه دا ثابتیږي چه هغوی دهر سورت نه وړاندي بسم الله لوستلی ده. یقیناً داصحیح ده لکن په پینوړی شاطیبه کي چه به حاشیه باندي یې دوه شرحی برنی دی دهغوله جملی څخه شرح دکنز المعانی هم ده دکنز المعانی ۳۸ صفحه کي ددغه شعر په شرحه کي دی. ثم المسلمون بعضهم عدها یه من کل سورة سوی براءة وهم غیر قالون وعدها حمزة من التارکین ایه من الفاتحة فقط. ددې

عبارت خُخه واضحه معلوميرى چه دابن كثير، امام عاصم او امام كسابي په بزد بسم الله دهرسورت جزء ده جنابه اددې تحرير خواب وفرمايي؟

جواب: ماته هم ددي عبارت خُخه په خپل خواب كې تردد واقع شو، او كوم خواب چه مادسوال وركړى وه هغه بيا خواب محتاج شو، خما سره نه كتابونه شته اونه وخت، نورو علماؤد قرأت ته دى رجوع وكولى شي او كوم شافى خواب دى ترلاسه كړى، دمهلته په شرط دى ماته دى هم اطلاع راكړى زه به يې په خپل كومي رسالى كې نقل كړم. يوه توجه ذهن ته راځي او هغه داچه په دغه سورت كې بسم الله لوستل خودروايت پورې تړلى دى، او جزء كيدل اونه كيدل داجتهاد پورې تړلى دى. په روايت كې به دعاصم قول جحت وى او په اجتهاد كې دامام صاحب نوخماصلى خواب روغ پاتې شو. ۱۲ شوال ۱۳۳۹هـ.

مقدمه مكرم دامت قيوتمهم

دسلام نه وروسته په سلوتعظيمونوعرض دادى چه اعلى ليك صادر شو جناب قارى عبدالرحمن صاحب محدث انصاري پانې پتى د تسميه په هكله دامامانو داوالو په نقل كولو سره داسې ليكي او ټول قولونه حق دى اود قبيلې دا اختلاف قرأت دى، هغه نوريه داسې عبارت باندې خپله منيه كې ليكلې دى هغه داده يوه شه چه دبسم الله په هرسورت كې د جزيهت دقرآء اختلاف ده نويه قارى دقرآء دمبسملين باندې په تراويح كې دهر سورت په سر كې بسم الله ويل جهراواجب شول، او كنه نوديو سلواو خوارلس آيتونوترك په ختم كې لزميرى اول روانده اودحنفى المذهب دمناطقو معمول ددي په خلاف دى نوسب دتاركينو اودغفلت معلوم نده او په بله رساله كې يې چه خاص په همدې مسئله كې ده داسې ليكلې دى دتسميې مسئله اجتهادى هم نده خكه چه په منصوصاتو كې اجتهاد روا ندى لهذا ددي په خاطر چه مونږ دحضرت امام ابوحنيفه مقلد يو په اجتهاديه مسايلو كې نه په مسائل منصوصه كې نويه مونږ باندې پدي خبره قايل كيدل لزم شول چه مونږ په فقهييه مسايلو كې خودامام ابوحنفيه مقلد يو خكه چه هغه امام اومجتهد مطلق ؤ او په قرأت كې مقلد دامامانو دقرأت او راويانو دقرأت يو خكه چه هغوى دهرتورى اوهرتكي سند متصل اومتواتر دحضور عليه السلام پورې لري او پدي يې، او په قرأت كې امام ابوحنفيه هم دقرآن دراويانو مقلد دى او پدي مسئله كې داجتهاد احتمال دمنلوندى او په راتلونكي خاى كې ليكي اودلايل دمبسملينو اوتاركينو دواړو صحيحه حديثونه دى، دلته داجتهاد خُخه دخل دى دواړه اجتهاد ته قرآن كې دخل نه

وركوى، كه دخل وركوى نونشه وواياست داجتهاد دعاصم اوبوحنيفه كه مراد داجتهاد خُخه فرض اوتحسين وى نومقبول نشى كيدلى او كه مراد فقهي قياس دى، نودلته مقيس اومقيس عليه اووصف مشترك اوبدل اوعلت دووصف مشترك خُخه دى؟ انتهي؟

جواب: فى غير النفع بعدنقل بعض الاختلافات فى البسمة تحت عنوان البسمة وسورة الفاتحة مانصه: وايضا فان الخققين من الشافعية وعزاه الماوردى الى الجمهور على انها آية حكما لا قطعاً قال النووي والصحيح انها قرآن على سبيل الحكم ولو كانت قرآنا على سبيل القطع لكفرنا فيها وهو خلاف الاجماع وقال الخلى عندقول المنهاج فقههم والبسمة منتهى من الفاتحة عدلا لانه عليه السلام عدها آية منها ما صححه ابن خزيمة والحاكم لانصح صلوة من لم يات بهاى اول الفاتحة وهونظير كون الحجر من البيت اى فى الحكم باعتبار الطواف والصلوة فيه لاله لا باعتبار انه من البيت اذ لم يثبت ذلك بقاطع واذا قلنا انهاية قطعاً لاحكامها هو ظاهر عارة ابن كثير فيكون من باب اختلاف القراء فى اسقاط بعض الكلمات واتباقا وكل فراما تواتر عنده والفقهاء تبع للقراء فى هذا وكل علم يسأل عنه اهله والمسئلة طويلة الدليل وما ذكرناه لب كلامهم وتحقيقه ص ۱۹، ددي عبارت خُخه واضحه خرگنديري چه خما قول هم امكان لري اودقارى صاحب هم، بله دغور قابله كاردادى چه كه دقارى صاحب ټولى مقدمى ومنل شى نودترايحو خُخه تخصيص دى دامقدمات خوقرات فى الفرض كې هم جارى دى نوولى احناف دوجوب جهر بالبسمة فى الفرائض التزام به كوى. ۲۰ شوال ۱۳۳۹هـ، ترجيح خاص ۱۱۹.

ايضا

سوال: (۲۸۳) يوه دپوښتنى وړ خبره ده او هغه داچه په باب البسمله كې دامام عاصم په ترديدن السورتين بسمله ضرورى دى، اودامام ابوحنيفه په مذهب كې دننه په تراويح كې به هرسورت باندې بسم الله ويل نه كوى نويه دى صورت كې دحفض په روايت عن العاصم الكوفى په پوره ډول دكلام مجيدختم په خنكه كولو كيرى، دهمدى لامله بسم الله ديوه غيرمعين سورت په اول كې لوستل كيرى، اوباقى يوسل اودرى سورتونو په اول كې نه لوستل كيرى دقرآن مجيد په ختم كې دامام عاصم په قول باندې عمل كول ضرورى دى، او كه دامام ابوحنيفه په رايې عمل وكولى شى نو دكلام مجيد ختم به ناقص ختم وى دلمانخه نه بهر امام عاصم به قول باندې عمل كولو كې كوم مشكلات نشته، په لمانخه كې دننه په زوره

ویل دهرسورت په سرکې دبسم الله داحتافویه نژد جائز دی اوکنه؟ که داحتافویه نژد جائزده نو زمونږ په زمانه کې په دی باندې عمل کولوکې خوبه کوم حرج نه وی؟

جواب: دبسم الله په بابله یوه مسئله دقراءة متعلق ده او یوه دقده متعلق ده، دعاصم قول داوولی مسئلې تحقیق دی اودامام ابوحنیفه قول ددوهمی مسئلې تحقیق، داوولی مسئلې حاصل داده چه اگرکه بسم الله دسورت جزء نه وی، خو سره دعدم جزبیت روایه ددی لوستل په هرسورت موافق نه شوکواکې کوم جزء متروک نه شوکله چه کم نه کمه په یوه سورت باندې یې ولولی اوددوهمی مسئلې حاصل دادی چه گویا روایه په هرسورت باندې بسم الله منقوله وی، لکن دهرسورت جزء نده بلکه دمطلق قرآن جزء ده، که یوځای کې یې هم ولولی نوپوره ختم دقرآن کېی اگرکه دهغه د روایت موافق دهغه قرات ونه شو، نو دامام عاصم اوامام ابوحنیفه په قول کې هیڅ مخالف نشته ځکه چه ددواړودنفی او اثبات حیثتونه جلاجلادی اودحیثیتونو په بدللو لوسره تعارض نه مینځه ځی، دا هغه وخت ده چه په هرسورت باندې بسم الله ونه وائی اوکه وی لولی نودی شهبی اودوکنجایش نشته، اودامام صاحب هم خلاف ندی، ځکه چه امام صاحب تسمیه په هرسورت باندې ضروری نده ویلی دانه ده چه جائز یې نه دی ویلی په درمختاریا ردالمحتارکې یې په هرسورت باندې تسمیه حسن ویلی، پاتې شوه په هر ځای کې په زوره ویل دابلاشبهه داحتافو خلاف ده اوامام عاصم هم چهر ضرورته وائی یوازی تسمیه ضرورگتی، والله اعلم وعلمه اتها ۲ ربیع الثانی ۱۳۲۴ هـ امداد صفحه ۷۲

باب الإمامة والجماعة

دزیارت کونکې عالم دامامت حکم سره دحکم دلمانځه په استرلوونکې فرش

سوال: (۲۸۴) په دی مسئلوکې دشرع متین علماء څه فرمایې ۱، که په مسجدکې دوه استره فرش دامام سره له مقتدیانو لپاره وی نو درست دی اوکنه؟
۲، دیوه جامع مسجد امام دی چه دلمانځه فرضونه، واجبات، سنن، ماتونکې وغیره په ښه طریقه پیژنی اوصحیح ویونکې دقرآن شریف دی خو عالم ندی اویوعلمداروی نولمونځ هغه دکلی امام چه همیشه قدیمی موجودوی ورکړی اوکه نوی راغلی عالم یې ورکړی، اوکه دغه عالم دامام الحی داجازی نه پرته لمونځ ورکړی درست دی اوکنه؟ اولمونځ ورکول دعالم

بغیر داجازی دامام الحی چه موجودوی درست دی اوکنه؟ یا دامام الحی داجازی دعالم نه بغیر لمونځ ورکول درست دی اوکنه؟ اویه دغو خاصو صورتونو کې لمونځ کېری اوکنه؟

سوال: للسوال الاول استرلوونکې فرش باندې لمونځ درست دی وان یجد حجم الارض و فی درمختار تفسیره ان الساجد لویالیغ لایتسفل راسه بلغ من ذلك فصح علی ظنفسه وحصیر وحنطة وشعیر وسریر طحطاوی جلد اول ص ۲۲۳

سوال: للسوال الثانی په مذکوره سورت کې دامامت استحقاق دامام الحی دی، اوهم هغه به لمونځ ورکوی هغه ته دعالم داجازت څه ضرورت نشته اودغه عالم ته بغیر داجازت دامام حی لمونځ ورکول نه دی پکار، اوکه ورپسې کړی نولمونځ روا کېری، باقی الاستحقاق دامام حی دی فی سنن ابی داود قال رسول الله ﷺ ولا یوم الرجل فی بینه ولاق سلطانه ولا یجلس علی تکرمته الا باذنه ص ۸۷ وفيه ایضاً قال طبرانی من زار قوما فلا یؤمهم ولیومهم رجل منهم ص ۸۹ دخل المسجد من هو اولی بالامامة من امام الخلة فامام الخلة اولی کذا فی القنبه (عالمگیری ص ۸۲) والله اعلم امداد صفحه ۱۷ ح ۱

د فرضونه دمتخلف لپاره په جمعی سره دوترکول:

سوال: (۲۸۵) پدې صورت کې څه حکم دی چه دوه دری کسان وروسته داء د فرض لمونځ څخه امام په جماعت دتراویح مشغول دی په هغه کې حاضر شول دغه کسان فرض لمونځ په جماعت سره ادا کړی یا علیحده علیحده کولوسره دتراویح په جماعت کې داخل شی اویا دوترلمونځ دامام سره وکړی اوکه یوازی ځکه چه امام یې د فرضیه جماعت موندلی ندی؟

جواب: در یواړه کسان دی وروسته داء دجماعت فرض چه امام په تراویحو کې مشغول دی مسجد ته راغلل فرادی دی لمونځ اداء کولو سره دامام سره دی شامل شی اودوترلمونځ دې دامام سره وکړی، اگرکه فرض یې دامام سره ندی گیر کړی، ولوترکوا بجماعة فی الفرض لم یصلوا ل تراویح جماعة لانهما تبع فمصلیه وحده یصلیها معه درمختار، اما لوصلیت بجماعة فی الفرض وکان رجل قدصلی الفرض وحده فله ان یصلیها مع ذلك الامام شافعی جلد اول ۴۷۶ ولولم

یعنی مع الکراهة که دغه امام حی قرآن غلط لولی او عالم یې صحیح لولی نو دامام حی امامت درست ندی او هغه عالم دی لمونځ ورکړی

یصلیها الترابیح بالامام او صلاها مع غیره له ان یصلی الوتر معه بقی لو ترکها کلک هل یصلون
الوتر جماعة فلیراجع در مختار قوله فلیراجع قضية التعلیل فی المسئلة السابقة بقولهم لا یتابع ان
یصلی الوتر جماعة فی هذه الصورة لانه لیس یتبع للترابیح ولا للعشاء عند الامام رحمة الله . انتهى
جلی طحطاوی مصری جلد اول ص ۲۹۷. ددی روایت خخه معلومه شوه چه هرکله لمونخ
دترابیح چه دفرضوتابع دی اداء کول بی دمتخلف لپاره جائز دی . نو وترچه ناتابع دی به
جماعت سره اداء کول خنکه به روا نه وی . امداد صفحه ۲۰

دامام دیوسلام نه وروسته داقتدا حکم

سوال: (۲۸۶) زید دامام دیوسلام نه وروسته شریک شونودپانی لمانخه لپاره کله ودریری
اوشروع وکری . اودلفظ سلام خخه وروسته شرکت به جماعت کبی جائز دی اوکنه ؟

جواب: به مسئوله صورت کبی دامام سره شرکت صحیح ندی . نو تکبیر تحریمه دی له سره
وخلی خپل لمونخ دی یوازی پوره کری . اوله تحریمه باطله شونه . خکه اقتدا دانفردا به
موضع کبی دلمانخه لپاره مفسده وه او دادانفردا موضع وه . کما فی الدر المختار فی واجبات
الصلوة وتنقضی قدره بالاول قبل علیکم علی المشهور عندنا وعلیه الشافعیة والله اعلم
امداد صفحه ۲۱ ج ۱

دهغه لمانخه داعادی تحقیق چه دفاسق امام پی ادا ، شی

سوال: (۲۸۸) خمونب په کنابونو کبی دی چه که دفاسق اوبدعنی پی لمونخ وکری نودلمانخه
اعاده ضروری ده . لکن کله چه دحضرت عثمان په زمانه کینی بلوی وه اوصحابه
حضرانودبلواگرانوسی د لمونخ کولوپه هکله دحضرت عثمان خخه وپوینتل شونوهغه
حضرت اجازه ورکړه اودا پی ونه فرمایل چه وکوی اوبیا اعاده وکری . پداسی حال کبی چه خوک
دبرزیات فاسق اوبدعنی به وی خصوصاً داسی بلواگران چه په بر حق خلیفة المومنین
اودرسول الله روم اوبه عشره و داخل باندي نی بلوی کړی وی ؟

اوهمدارنگه به صغری کبی په صریح عبارت سره همدغه مذکور حکم دے وهوهذا واذالم یصل المفرض مع الامام قبل
لا یتبعه فی الترابیح واهی الوتر کذا لم یصل معه الترابیح لا یتبعه فی الوتر انصحیح انه یجوز ان یتبعه فی ذک کل ۱۲ منه

سوال: داروایت ماته ندی میلوشوی ، که حواله ولیکل شی نو تحقیق به وکولی شی . البته به
در مختار کبی بی قاعده به واجباتود لمانخه کینی لیکلی کل صلوة ادیت مع کراهة التحريم
تجب اعادتها . اوبه ردالمحتار کبی نی ددی په عموم باندي یوقوی اعتراض کولوسره
دتصحیح لپاره دغه توجیه ورکړی ده . الان بدعی تخصیصهابان مرادهم بالواجب والسنة
التي تعادبتراکه ماکان من ماهیة الصلوة واجزائها : نواول خویه صلاة خلف الفاسق ونحوه
کینی کوم امر داجزاء دصلوة مختل شوی ندی . لهذا قاعده دوجوب داعادی جاری نه شوه
دوهم په انفرادسره دهغه سره لوستل اولی دی . اواعادی کبی چه غالباً علی الانفراد به وی
داولی خخه دغیراولی په طرف را تلل دی فی الدر المختار صلی خلف فاسق اومبتدع نال فضل
الجماعة و فی ردالمحتار افا دان الصلوة خلفها اولی من الاجراد فقط ۲۷ محرم ۱۳۲۲ هـ
امداد ص ۴۷ ج ۱

د اخلاق ذمیمه کاوندیسی داقتدا . دکراهت تحقیق

سوال: (۲۸۹) گیره خریل ، یاسود خورل وغیره وغیره خوداسی فسق دی چه دصورت په لیدلو
یا اوریدلو یا معاملی خخه معلومیږی . خود ذمیمه اخلاقو لکه ریا ، بخل ، عجب ، حسد ، بغض
وغیره وغیره پته د نورو له مشکلاتو سره روان وی اودغه ذمیمه اخلاق هم یقینافسق دی آیا که
کوم سری کینی دغه ناوړه اخلاقو خخه کوم ذمیم خوی وی او کوم مقتدی ته ددی پته
معلومات ورکول شی نو دمقتدی د لمانخه اعاده واجب ده اوکنه ؟

جواب: په ۱ اعادی کینی خویره خیری وشوی . البته دکراهت سوال کول هم نه پیدا کیری نودغه
صفتونه ذووجهین دی دهمدی په خاطر ددی صفاتو د موصوف یقینافسق نه معلومیږی اوبه
مومن کبی اصل عدم فسق دی لهذا دهغو امامت مکروه ندی (۲۷ محرم ۱۳۲۲ هـ
امداد ص ۴۸ ج ۱)

دفرضو متخلف لپاره به جماعت سره دوترو کول

سوال: (۲۹۰) ددین علماء اومفتیان دشرح متین پدی مسئله کینی خه فرمانی چه یوسری
دعشاء فرض په تنهائی سره وکړلویه دغه حالت کینی دغه سری وتر به جماعت اداء کړی

یعنی دبری سوال به جواب کبی ۱۲ منه

اوکنه؟ یا که بوسری داسی وخت کی مسجد ته ورسیده چه دعشاء د فرضو جماعت شوی و دغه سری وتریه جماعت سره ادا کری یا علیحده علیحدہ یوازی؟ په بهشتی گوهر کبسی دامسنله داسی ده د تراویحویبان دی مسنله که کوم سری مسجدته په داسی وخت ورسیده چه دماسخن لمونځ شوی و نوده ته پکارده چه اول دعشاء فرض وکری بیابه تراویحوکبسی شریک شی او که په دی مینځ مینځ کی د تراویحوخه زکعتونه وکولی شی نو د هغونه وروسته دوترولوستل غوازی نوودی کری او دغه سری دی په جماعت سره او کری درمختار او صغیری لکن په غایه الاوطار حمة اردو درالسخنار باب الوتر والنوافل کبسی داسی لیکلی دی او که تراویح نی دامام سره ونکری او یایی تراویح دبل امام سره وکری نولمونځونه جائز دی داچه وتردی دامام سره وکری ددی مطلب دادی چه فرض نی دجماعت سره وکړل نو وتر دجماعت سره کولی شی لکن که فرض بی یوازی وکړل نو وتردی په جماعت سره نه کوی کذافی الشافی داعبارت دی نو اوس څه کول پکار دی یعنی فرض بی له جماعت سره نه دی کری نو وتریه جماعت سره وکری اوکنه؟

جواب: کوم سری ته چه د فرضو جماعت ملاونشی یوقول دادی چه هغه دی وتریه جماعت سره وکری فی الصغیری شرح المنیة واذالم یصل الفرض مع الامام قیل لایتبعه فی التراویح ولاهی الوتر کذا اذا لم یصل معه التراویح لایتبعه فی الوتر والصحیح انه یجوز ان یتبعه فی ذلک کله کذا کتب الی بعض ثقات اجابیی او یوقول دادی چه وتردی په جماعت سره وکری کما مر من قوله قیل لایتبع فی التراویح ولاهی الوتر او ظاهر عبارت دردمختار داول قول موافق دی لکه چه شامی ددرمختار دقول لاتدی فمصلیه وحده یصلیهامعه ویلی دی وبه ظهران التعلیل المذکور یقوله لانه تابع فیما ترک القوم الجماعة فی الفرض لم یصلوا التراویح جماعة لایشمل المصلی وحده فظهر صحة التفریح بقوله فمصلیه وحده الخ لکن ددرمختار دراتلونکی ولوله یصلها الخ لاتدی دقهستانی څخه یوه جزیه لکنه اذلم یصل الفرض معه لایتبعه فی الوتر نقل کولوسره ددرمختار په قول ولوله یصلها کی بی تاویل کری دی ای وقدصلی الفرض مرة البتة په دی کبسی نی تعمیم کری دی چه دی امام سره فرض وکری یا دبل امام سره لکن که ټول قوم فرض بلاجماعت اداکړه په دی کبسی دټولویه ترده دی تراویح او وتر دجماعت نه بغیر وکری یوازی اختلاف دیوه دوه کسانود فرض جماعت پاتی کیدلو کبسی دی لکن په صغیری کبسی نی اول قول ته صحیح ویلی دی کما مر منه لهند ایتیه به ترجیح وی ۲۲ رمضان ۱۳۴۲ هـ اتمه خامسه ص ۳۰۵

دهغه چا پسی دامتدا شتمن چه بنسټه بی بی پردی وی

سوال: (۲۹۱) د کوم سری چه بنسټه بیا لور یا مور او خور بی نقاب او حجابه بازار ته ځی آیا د داسی سری سره خوراک څکاک کول او دهغه پسی لمونځ کول شرعا بلاکراهه جائز دی اوکنه؟ و حجاب د عامو مؤمنانو لپاره هم واجب دی او که سنت او یا مستحب دی فقط؟

جواب: په فقهیه کتابونو کی مصرح ده چه د حره ټول بدن بغیر د ورغو او خپوچه فی نفسه او زوجه وغیره په عارض دفتنی واجب الستردی او دواجب پرینودل معصیت ده او په معصیت باندي سره د وجود قدرت په منع کولو سکوت او تسامح کول فسق دی او د فاسق پسی لمونځ مکروه تحریمی دی تحریم علی الارجح نو کوم سری چه خپل هغه اقارب چه هغو باندي قدرت لری او هغوی ته منع کوی نو هغه په دی حکم کی داخلیری او که قدرت نه وی او یا دهغه بنسټه او خور وغیره عمر خورلی دی چه دمخ د لوڅولو څخه خوف دفتنی نه وی بیابه خپل مخ باندي کپراچولوسره و ځی نو پدی خاطر چه دعسی وتل دخائف لپاره جائز دی دهمدی په خاطر منع واجب اوترک د فسق ندی په همدی خاطر په امامت کی کوم جرح نشته او یا د ساتل پکار دی چه پورته کوم صورتونه د فسق لیکلی شوی دی هیڅ دبیرون تلونکو لپاره خاص ندی بلکه دهغو بی پردی ناستویه حق کی هم دی چه دخپل نامحرم اقارب سره مخامخ بی حجابه مخامخ کیری و هذا کله ظاهر فقط ۲۶ جمادی الاخری ۱۳۲۱ هـ امداد ص ۲۵۴ ج ۲

سوال: (۲۹۲) کوم شخص کی چه پرده نه شته دهغه پسی لمونځ درست دی او که چه قدر کراهت شته او پرده واجب ده او که فرض او پرده نه کونکی څومره درجه کی گنهکار دی؟

جواب: څومره پرده چه فرض او واجب ده دهغی دترک څخه گناه اود هغی څخه په بی پروانی کولو څخه په امامت کبسی کراهت دی اوکنه نو نشته اوددی تفصیل د فقهی په اردو رسایلو کی موجود دی (تممه اولی ص ۱۷)

په نورو باندي دراتب امام دمنځی کولو حکم

سوال: (۲۹۳) په یوځای کبسی دشاهی زمانی تعمیر جوړیدلو اود تعمیر د خلاصیدلونه وروسته دجامع مسجد د امامت منصب یودصلحی سری ته وسپارل شولکه چه دهغه وخت څخه ترننه پورې دهغه امام اولاد پلاز تر پلاره امامت په تقلیدوسره راروان دی مگر تخمینا پنځه اوه کاله موده تیره شوه چه دوخت امام په کوم اخبار کی څه مضمونونه د

انتظامی قواعد و به نسبت طاعونی شکایتونه چابول چه دهغی نه خینی سرکاری افسران
خبرشول دینار خینی رسناتونه نی هدایت وفرمایه چه امام دمسجدته بهتره دی چه علیحد
کرلی شی لکه چه دوخت دمصلحت به اساس دهغه به خای نی دهغه واره دامامت به منصب
مقرر کر. خو کاله هغه هم کارو کر. خه موده وروسته هغه نه د خپلو ضروریه حوائجیو به سبب
اتفاقا سفر ورپیش شوچه دهغه به سبب نی په خپل خای نی یومولویصاحب قائم مقام
مقرر کر لهداوس دغو کالو راهیسی نوموړی مولویصاحب امامت کوی. اوس خه موده
وروسته هغه امام صاحب دجامع مسجدچه مولویصاحب نی خپل قائم مقام مقرر کر و کومه
جمعه نی قصد دامامت وکړ نو دغه کاریه مولویصاحب سخت ناخویش تمام شو. په کوم چه هغه
دخپلو خو معتقدینو په ذریعه ددی امر کویش وکړ او تر اوسه نی کوی چه دا امامت خمانه
لږنشی او خما سره دتل لپاره پاتی وی. مگر اکثر او سیدونکی دینار دخپل زاره امام په
پریښودلو او دمولویصاحب دامامت په قبولولو ناراضه دی او په هیخ ډول هغه نه خویشی اگر که
په مولویصاحب کنسی دزاره امام په مقابله کې حتما ډیر علم شته لکن دهغه په
نزد دخپلو خو گمانونو دسلف خخه ترته دومره دست تابع عالمان تیرشوی او اوس هم
موجود دی. او همدارنگه دهغه پیرو عام مسلمانان ټول دهابیان او بیدینه دی. خصوصاً آخری
زمانی بی مثله عالم مولنا شاه محمد اسحاق صاحب. او مولنا اسماعیل صاحب شهید
دهلوی. او مولنا رشید احمد صاحب گنگوهی او ددیویند علماء او په ندوه کې شرکت کونکی
عالمان په ناجائز و الفاظو باندې یادول نی وظیفه ده. او ددی ټولو خبرو سره سره. بعضی
صاحبانودشردفع کولو به منظور دمولویصاحب په خدمت کنسی نی عرض وکړ چه تاسو دیوی
جمعی لمونځ دامام صاحب پسی وکړی او په راتلونکې کې به دمعمول سره سم دقدیمی امام له طرف
به ادا. کولی شی. دا خبره نه خویشی او فرمایې چه مونږ ته ډیر ښی بیعت نشته. په داسې حال کنسی
چه دامام صاحب عقاید اهل السنه والجماعه دعقیدې خلاف ندی. نو په داسې صورت کنسی
دامامت استحقاق دزاره لپاره دی او که دامامت غوښتونکې مولویصاحب حق دی خکه چه په دی
حقله ددوار و طرفونو نه کویش کولی شی. کومه فرقه به حقه ده او کومه به غلطه ده؟ فقط

جواب: اول خو کله چه داول امام واره حقیقی دینار اهل حل او عقود د امامت په منصب باندې
مقرر کړی وو ترخوچه هغه معزول نکړی شی او معزول کونکې هم دینار اهل حل
او عقود دی. ددغه وخته پورې که دغه دوم امام دهغه عالم صاحب په شپاړتیا کې مینی امام ثالث
احق للامامة همدارنگه چه دغوصفاترته اعتبار د نصب په وخت کیم دی. نه وروسته د نصب

نه هغه شان چه په ردالمختار کنسی دی قوله اعتبار اکثرهم لا ینظر هذا الا فی النصب
او دچاد نائب جوړولو خخه اصل نه معزوله کیری. دوهم سوال خخه معلومیږی چه امام ثالث
ډیر علماء. دحق متبعین دست ته بدوائی چه تربته معلومیږی چه دریم امام په عقاید و کنسی
دست خلاف دی. عین مبتدع دی او ښه وینا خپله دفسق عمل دی او دفسق او مبتدع امامت
مکروه دی فی الدر المختار و فاسق واعی ونحو الاغشی نهار الان یكون ای الفاسق اعلم القوم
فهو الاولی و مبتدع ای صاحب بدعة وهی اعتقاد خلاف للمعروف عن الرسول لا بمعاندة بل
بنوع شبهة. دریم سوال خخه داهم معلومیږی چه دینار اکثره خلک دمولویصاحب دامامت
خخه ناراض دی. او په هیخ صورت کې هغه نه خویشی. او دوهمی وجهی خخه معلومیږی چه په
مولویصاحب کنسی دناراضی وجوه هم شرعی دی. نو خپله داسې صورت کنسی امامت کول
مکروه دی فی الدر المختار و لولو ام قوماً وهم له کار لهون ان الکراهة لفسادیه اولانهم احق
بالامامة منه یکره لذلک تحریماً لحدیث ابی داود لا یقبل الله صلوة من تقدم وهم له کارهون وان
هو احق لذلک کراهة علیهم. خلورم که په ثالث امام کنسی کوم خرابوالی هم نه وی دغه وخت هم
ددی لپاره چه اکثره خلک د سابق امام په طرف دی په دی صورت کنسی اکثره اعتبار دی فی
الدر المختار فان استنوا یقرع بین المستویین او الخیارالی القوم فان اختلفوا اعتبر
اکثرهم پاتی شوه ددریم امام عالموالی نیویازی عالموالی موجب داحقیق دامامت ندی. بلکه
پدی کې داهم شرط دی چه هغه شخص مطعون فی الدین نه وی. گنی هغه احق للامامة ندی
فی الدر المختار و الاحق بالامامة الاعلم باحكام الصلوة و فی ردالمختار الاعلم بالسنة اولی لان
یطعن علیه فی دینه لان الناس لا یرغبون فی الاقتداء به. لهدا په مستوله صورت کنسی دامامت
استحقاق دزاره امام لپاره حاصل دی او ددغه مولویصاحب طالب امامت هیخ حق ندی. والله
اعلم ۲ شعبان ۱۳۲۲ هـ. ۵۳.

سوال: (۲۹۴) یوشخص حافظ سید، شریف النسب امام دکومی محلی دمسجد مقرر دی
دهغه به موجودیت کنسی او بلا اجازت دهغه بل کوم سری لمونځ ورکولی شی او کنه؟ که ورنی
کړی نو لمونځ بلاکراهته جائز کیری او کنه او په لطایف التحیل سره چه دمذکور امام آمدنی چه د
ښادیو وغیره په مواقعو کنسی مقرر دی دغه شخص واخلی او مذکور امام محروم پاتی شی
نوددغی آمدنی اخستل ددغه شخص جائز دی او کنه؟

جواب: فی الدر المختار واعلم ان صاحب البيت ومثله امام المسجد الراتب اولی بالامامة من غيره مطلقاً الخ وفي رد المحتار قوله مطلقاً ای وان كان غيره من الحاضرين من هو اعلم واقرامنه الى قوله فان قدم واحد امنهم لعلمه وكبره فهو افضل واذ تقدم احدهم جاز ج ۱ ص ۵۸۴، ددینه معلومه شوه چه دمقرر امام داجازی نه بغیر دچا امام جویدل مکروه دی او دهغه لطائف الحیل تفصیل ولیکی نو حکم معلومیدلی شی ۲ رمضان ۱۳۳۳ هـ. تتمه ثالثه ۷۰۰

دنبالغ او هلک پسی دلناتشه حکم

سوال: (۲۹۵) دنبالغه اویسی مخی هلک پسی فرض لمونخونه کیدلی شی اوکنه مراد دچاچه بالغ خوشوی مگر کیره اوبریت هیخ ندی راغلی حافظ وی اوکه ددین دعلم لوستونکی وی او مقتدیانوکی دور کوالی په سبب دهغه په امام والی کینی اختلاف دی؟

جواب: که هغه بنکلی دی او هغه ته دخلکویه شهوت سره دکتلو احتمال شته دغه صورت کینی که هغه حافظ یا طالب العلم هم وی مع هذاهم مکروه ده اوکه داکارنه وی اویوازی دعواموناخوینی ده نوکه هغه دتولو مقتدیانو خخه په علم او قرآن کې بنه وی نودهغه امامت مکروه نده اوکه ددومره عمر وی چه دگیری درابهر کیدو امیدنه پاتی کیدو نو هغه امر دنه پاتی کیری. فی الدر المختار باب الامامة وكذا تکره خلف امردوی رد المختار لغاتوییه ایضا والظاهر كما قال الرجحی ان المراد به صحیح الوجه لانه محل الفتنة وهل یقال ههنا ببطاً اذا كان اعلم اقوم تنفی الکراهة فان كانت علة الکراهة خشية الشهوة وهو الاظهر فلا وان كانت غلبة الجهل ونفرة الناس من الصلوة خلفه فتعم فتامل وفيه عن حاشية المدنی شخص بلغ من السن عشرين سنة وتجاوز حد الانبات ولم یست عذاره فهل یخرج بذلك عن حد الامر دبة ای قوله فاجاب بالجواز من غیر کراهة اه، فقط والله تعالی اعلم. ۲۵ شعبان ۱۳۳۳ هـ. امداد ص ۵۲ ج ۱

سوال: (۲۹۶) دبهویال په ریاست کې تقریباً ۷۵ کالو راهیسی داسلسله روانه ده چه ۹۰ کلونو هلک پسی یوازی تراویح کولی شی، او همدا وجه ده چه په دی دوران کینی په لحاظ دآبادی په بهویال کینی دقرآن دحفظ خاص ذوق و سابقه علماء مولانا ابوب صاحب مرحوم مولانا عبدالقیوم صاحب مرحوم اونور قضاة او مفتیان دبهویال تل دغه فعل مستحسن خیال کری ده. په موجوده زمانه کې هم دجناب قاضی رحمته الله علیه دجواز فتوی به دی الفاظوشانع شوه

دتمیز لرونکی نابالغ هلک اقتداء په تراویح کې اختلافی مسئله ده، په دی کینی مشایخ د متاخرینو فقهاؤ د جواز قائل دی او د عاجز جناب والد صاحب مرحوم اود جناب مولانا عبدالقیوم صاحب مرحوم مسلک هم فتواد جواز دتل لپاره پاتی ده. البته نور علما دهغوی سره متفق ندی، دماشومانو دحفظ قرآن وغیره ترغیب کې موانع نه کیدل هم داصول شرعیه په اعتبار یدي کې لحاظ دی دجناب قاضی صاحب دستخط، دهمدی لامله عرض دی چه جناب معظم هم عالی توجه مبدول کولو سره دمفصل خواب خخه شکر گزار وفرمائی، اوداهم واضح وفرمائی چه حد دبلوغ داحناف فقهاؤ علیهم الرضوان په نزدخه دی اوکه ۹ کلونو خخه واخله ۱۳ ۱۴ کال پوری هلک پسی یوازی تراویح وکولی شی نوآباد شرعیه قواعدویه اساس اومتاخر و فقهاؤ داحنافویه نزد جاتر دی فقط رمضان المبارک ۱۴۹

روایة: الروایة الاولى: فی الدر المختار ولا یصح اقتداء رجل بامرأة او حتی اوصی مطلقاً لوی جازة ونقل علی الاصح وی رد المحتار قال فی الهدایة وی التراویح والسنن المطلقة جوزة مشایخ بلخ ولم یجوزه مشایخالی قوله والمختار انه لا یجوز فی الصلوات کلها اه.

الروایة الثانية: ایضاً فی الدر المختار ویکره غیر جماعه النساء وی التراویح.

الروایة الثالثة: فی الدر المختار فی تعلیل عدم صحة بعض الاقتداء البناء القوی علی الضعیف په اول روایت کینی تصریح ده چه باوجود اختلاف ترجیح عدم جواز نه ده او په روایت ثلثه کینی ددغی ترجیح داصولوخخه مؤید کیدل ثابتیری ددی لپاره چه دصبی تراویح محض نقل دی اودبالغ سنت مؤکد دی، بله داچه دصبی نقل دشروع خخه واجب نه وی اودبالغ واجب وی نودصبی لمونخ ضعیف دی په هغه باندي دبالغ قوی لمونخ بنا. کول دخلاف اصول کیدلویه سبب جاتر ندی او په روایت ثانیه کینی خواب دی دمصلحت مذکوره فی السؤال، خکه په دی کینی دمسئورانو لپاره دحفظ قرآن په ترغیب کې دموانع پیدا کیدلو احتمال شته، اصل دادی چه داحکامو بنا په دلائلو باندي ده په مصالحو باندي نده، علاوه ددینه داده چه په صبی کینی دمصلحوسره مفاسدهم شته چه اکثرأ هغه دظهارت، صلاة داحکامو خخه ناواقف اومتساهل هم وی، نوددی په تجویز دبانغانو دلمونخونو فساد یرغالب دی، بیاد تراویح په خای دهغو نوافل ادا کول ددغو محتمل رکاووت تدارک هم شته، لکه چه ددی کافی کیدل مشاهد دی، اوکه کومه علامه دبلوغ هم ونه لیدل شی نویه مفتی قول سره د پتخلسو کالویه

عمر باندی دیلوع حکم کولی شی به دغه وخت دهغه پسی به تراویح کنسی اقتداء جائزده. والله اعلم ۱۲ رمضان المبارک ۱۳۴۹ھ، النور ص ۹ جمادی الاولی ۵۰ھ.

په مزدوری سره دامامت حکم

سوال: (۲۹۷) د مسجد امام لپاره مقتدی خه مقرر کړی د مشاهدی په طوریا کلیزیا بلانقر اوتعین خه ورکړی نو د داسی امام پسی لمونځ جائز کبړی یا مکروه؟

جواب: فی الدر المختار باب الاجارة الفاسدة ویفتی الیوم بصحتها لتعلیم القرآن والاحیاء والاذان، د دینه معلومه شوه چه دامام د شرط کولو سره هم ورکول درست دی اوبی له شرطه به اولی درجه درست دی نو دده پسی لمونځ مکروه نه شو، فقط والله اعلم ۲ اذی الحجۃ ۱۳۲۲ھ، امداد ص ۲۴ ج ۱.

په قیام الی الفیاضه کنسی دامام د عدم متابعت حکم

سوال: (۲۹۸) که کوم سری په جماعت کنسی دوهم، دریم څلورم رکعت کنسی اخر یوځای شوی و اوامام اتفاقاً د څلورم رکعتونو د پوره کیدلوته وروسته سهوه شو، او د پنځم رکعت لپاره ودریده او مقتدیانو ته هم په یادنه شو او فتحه ورته کړه او ټول ودریدل، اوس د دغه امام دپه یادیدلو پورې هغه شخص چه وروسته په کوم رکعت کنسی راټلوسره یوځای شوی و د دغه امام متابعت وکړی او که خپل پوره رکعتونو کولوسره فارغ شی؟

جواب: فی الدر المختار باب سجود السهو وان قعدت الرابعة مثلاً قدر الشهد ثم قام عادوسلم ولوسلم قاتماصح ثم الاصح ان القوم یظرونه فان عادتبعوه وان سجدلخامسة سلموا لانه تم فرضه اذ لم یبق علیه الا السلام اه. ددی روایت څخه معلومه شوه چه که امام په څلورم باندی له ناستی نه وروسته ودریری نومسبوق دی منتظر اوسی که هغه راوگرځیده نو تر سلام پورې دی دهغه سره اوسی کته نو خپل لمونځ دی پوره کړی او که هغه په رابعه باندی نه وه ناست نو بیادی هم انتظار کوی که پنځم رکعت د سجد څخه وړاندی راوگرځی نو بییا د هم تر سلام پورې اوسی، او که راونه گرځیده نو د ټولو لمونځ باطل شو، والله تعالی اعلم ۹ صفر ۱۳۲۴ھ، امداد صفحه ۲۹ ج ۱.

د نثار عام په مسجدکې دوهم جماعت دکراهت او عدم کراهت تحقیق

سوال: (۲۹۹) فی جامع الاثر لهذا العبد الخیر هكذا كراهة تكرار الجماعة في المسجد عن ابي بكره ان رسول الله ﷺ قبل من نواحى المدينة يريد الصلوة وقد صلوا فقال الى منزله فجمع اهله فصلى بهم رواه الطبرانی فی الكبير والوسط وقال الهیثمی رجاله ثقات قلت ولولم یکره لماترک المسجد وعن ابراهیم النخعی قال قال عمر لا یصلی بعد صلوة مثلها رواه ابن ابی شیبة قلت واقرب تفاسیره حمله علی تکرار الجماعة فی المسجد وعن حرثه الخزان عمر کان یکره ان یصلی بعد صلوة اجمعه مثلها رواه الطحاوی واستاده صحیح قلت دل علی کراهة تکرار الجماعة خاصة وفى حاشیته تابع الاثر وما ورد من قوله علیه السلام من يتصدق لا یدل علی جواز التکرار المتکلم فیهِ وهو اقتداء المفترض بالمفترض اذا الثابت به اقتداء المتفعل بالمفترض ولا یحکم بکراهته بل ورد فی جواره حدیث اخر من قوله علیه السلام اذا صلینما فی رجالکم اثم اتینما صلوة قوم صلوا معهم واجعلا صلوتکم امامهم سجة کما هو ظاهر وما هو رواه البخاری تعلیقاً عن انس محمول علی مسجد الطريق او نحوه لما نقل فی انه اذن واقام وهو مکروه عند العامة اه اما الروایات الفقیهیه فی هذا الباب ففی الدر المختار ویکره تکرار الجماعة باذان واقامة فی مسجد محله لاف مسجد طریق او مسجد امام له ولا یؤذن وفی رد المحتار قوله ویکره ای تحریراً بقول الکافی لا یجوز والجمع لا یباح وشرح الجامع الصغیر انه بدعة کما فی رسالة السندي قوله باذان واقامة عبارته فی الخزان اجمع ثما هینا ونصها بکره تکرار الجماعة فی مسجد محله باذان واقامة الا اذا صلی بمنافیه او لا غیر اهله او اهله لکن بمخافته الاذان ولو کرر اهله بدوئهما او کان مسجد طریق جازاً جماعاً کما فی مسجد لیس له امام ولا مؤذن ویصلی الناس فیہ فوجافو جافان الا فضل ان یصلی کل طریق باذان واقامة علی حدة کما فی امالی قاضیخان اه ونحوه فی الدرر المراد بمسجد محله ماله امام وجماعة معلومون کما فی الدرر غیر همالی ان قال ولان فی الاطلاق هكذا تغلیل الجماعة معنی فانهم لا یجتمعون اذا علموا انهم لا یجتمعون ثم قال بعد سطر مقتضى هذا الا استدلال کراهة التکرار فی مسجد محله ولویدون اذان ویویده مافی الظهیرة لو دخل جماعة المسجد بعد ما صلی فی اهله یصلون وحداناً وهو ظاهر الروایة اه وهذا مخالف لحکایة الاجماع المارة ج ۱ ص ۵۷۷، وفیه مالمصه وفی اخر شرح النیة وعن ابی حنیفة

لو كانت الجماعة اكثر من ثلاثة يكره التكرار والافلاوعن ابى يوسف اذا لم تكن على الهيئة الاولى لانكره والانتكره وهو الصحيح وبالعدول عن الخراب تختلف الهيئة كذا فى الزاوية وقى التاتارحاجية عن الولوالجية وبه نأخذ ج ۱ ص ۴۱۰ وفيه قوله الا فى المسجد على طريق هوماليس له امام وموذن رابت فلا يكره التكرار فيه باذان واقامة بل هو الافضل خاتمة ج ۱ ص ۴۱۰، دققهيه مذكوره روايتونوخه خو صورتونه اودهغو حكمونه معلوم شول اول صورت دمحللى په مسجد كې غير اهل لمونخ وكړى، دوهم صورت دمحللى په مسجد كې اهل بلا اعلان اذان يا بلا اذان په اولى درجى سره لمونخ وكړى، دريم صورت هغه مسجد دلزى په سروى، څلورم صورت په دغه مسجد كې امام اوموذن معين نه وي، پنځم صورت دمحللى مسجد وي يعنى د هغه لمونخ كونكى اومام معين وي، او هغوى يدي كې دا اذان دا اعلان د صورت سره لمونخ وكړى نويه اولو څلورو صورتونوكې خوبالاتفاق دوهم جماعت جائز بلكه افضل دى همغه شان چه دافضيلت تصريح موجوده ده او په پنځم صورت كې كه دوهم جماعت د اول جماعت په صورت وي نويه دى وخت كې مكروه تحريمى ده همغه شان چه په درمختار كې د تحريمى كيدلو تصريح ده او كه دا اول په هيشبته نه وي نو دا د كلام خاى دى دامام يوسف په نزد مكروه نده، اودامام صاحب په نزد مكروه دى لكه چه په ظهيريه كې ددې دظاهر الروايت كيدلو مصرح دى، البته دامام صاحب څخه يوروايت دادى چه كه ددرى څخه ديرانسانان ول نومكروه دى او كنه نومكروه ندى، دا خود روايتونو ظاهرى مدلول، اوس په آينده كې دوه مسئله دى ياخويه دامام صاحب اوبو يوسف اقوالو ته د تعارض ويل پكار دى، يادواو پته تطبيق وركول شى كه معارض وگنل شى نو درسم المفتى په اعتبار، واختلف فيما اختلفوا فيه والاصح كما فى السراجية وغيرها انه يفتى بقول الامام على الاطلاق ثم بقول الثانى الى قوله وصح فى الحاوى القدسي قوة المدرك الخ هكذا فى الدر المختار دامام صاحب په قول به عمل وي، او كه دسراجيى قاعدى ته ترجيح وركول شى نو دغه وخت خوښكاره ده او كه دحاوى قدسى قاعدى ته ترجيح وركول شى نو دغه وخت هم د امام صاحب نقلى دليل حديث دى كوم چه اول نقل شو، اوقياسى دليل دردمختار څخه ولان فى الاطلاق الخ معلوم يږي دكوم چه قوت ظاهر دى، او هغه حديثونه چه دامام ددلايلو دى سره ظاهرا متعارض دى ددې ټولو خواب

كافى شافى تابع الآثار تير شوى او كه بعضوته^۱ شبهه داجماع^۲ على الجواز حكايه په حقله وي چه امام صاحب دحكيم بالكرهه څخه رجوع كړى ده، نوشامى دظهيريه روايت دنقلولو څخه وروسته چه دعدم ثبوت داجماع تصريح يې كړى ده نو دا استدلال قطع شو او كه دامام صاحب اوبو يوسف په اقوالوكې تطبيق وكول شى نو ددې تطبيق وجه دا كيدلى شى اومام صاحب خود كراهت تنزيه مثبت دى اومام ابو يوسف دكراهت تحريمه نافي دى، ددې قرينه داده چه درمختار كې چه په كوم مسجد محله كې دا اذان سره جماعت ثانيه ته مكروه ويل شوى په دى باندې شامى تصريح كړى ده چه مراد كراهت تحريمه ده نو ددې په مقابله كې چه په نورو صورتونوكې دعدم كراهت حكم وي دهغونه د كراهت مذكوره نفى وشوه نو د كراهت تنزيه نفى مستقل دليل نه احتياج لري، لكه څنگه چه په اولو څلورو صورتونوكې دافضيلت تصريح بالاستقلال دكراهت تنزيه په نفلى باندې دال دى نويه څلورو اولو صورتونوكې دنفى دكراهت څخه كراهت تحريمه منتفى شو او دافضيلت دحكيم څخه تنزيه كراهت منتفى شو، اوسندوييت ثابت شويه خلاف دمتكلم فيها صورت چه په هغه كې خود انتفاء كراهت تحريمه دليل قائم دى لکن دكراهت تنزيهيه دانتفاء هيڅ دليل نشته، او په ظاهر الروايات كې دكراهت

^۱ اولاد شبهه بيخايه ده ځكه چه نزاع په محل اجماع منقول شوي نده بلكه په هغو صورتونو باندې ده چه دهغوي په هكله په فتوى كې ويل شوي دي چه بالاتفاق لمونخ جائز بلكه افضل ده او ثانيه دهغه خواب چه شامى وروسته نقل دروايت طبري په دعدم ثبوت اجماع تصريح يې كړيده، نامناسب ده ځكه كه هغه تصريح ومنل شى نو دغه فتوى دهغې دعوي مخالفه شوه چه دغوالفاظو څخه كولي شى نويه څلورو اولو صورتونوكې خوبالاتفاق دوم جماعت جائز بلكه افضل شوه، ځكه چه څلور صورتونه چه دهغوي په هكله داجماع دعوي كولى يې په دوى كې بوضورت داهم دى چه دمحللى په مسجد كې اهل دمحللى بلا اعلان د اذان يا بلا اذان په اولى درجه دي لمونخ وكړى اودهظهيريه څخه ددو صورتونو كراهت ثابت يږي، نو داجماع دعوي صحيح نه شوه الحاصل خواب دشبهې دسابقه دعوي څخه مخالف دى دهمدى بخاطر د خواب مناسب ندى نويه دي صورت كې دواړه شبهه او خواب ماقطول پكار دى، همدارنگه كوم څلور صورتونوكې چه په عدم كراهت باندې اتفاق نقل كولى شى دهغه څخه به نورو صورتونوكې اختلاف نقل كيدل پكار دى، اوبادشامى قول ومقتضى هذا الاستدلال الخ رد كول پكار دى، ۱۲ تصحيح الاطلاق ص ۱۱

^۲ په دې خاى كې مولنار شيد احمد صاحب دكرامى دارالعلوم مدرس په بوي حاشيى ليكلى دي دهغې درج كول غواړي اوهغه اولو كړا هله بدونهامته جائز بلا اجماع ويل شوي دي په داسي حال كې چه كه اول هيت باندې تكرار دى يعنى عدول عن المحراب نى نه دى كړى نوبالاتفاق مكروه ده، اودهعدول عن المحراب حالت كې دنزاع خاى دى نو دغه قول چه په محل دنزاع كې اجماع منقول نده صحيح نده، همدارنگه دا قول چه دظهيريه څخه په څلورو اولو صورتونوكې په صورت ثانيه كې ددې كراهت ثابت يږي صحيح نده صورت ثانيه داده چه اول جماعت بلا اذان يا بغير اعلان اذان وي او په ظهيريه كې ددې كراهت مذكوره دى چه ثانيه جماعت بلا اذان وي، الفرض داصل خواب عبارت صحيح ده اودهتصحيح الاطلاق عبارت صحيح نه معلوم يږي، والله اعلم انتهى، ۱۲ محمد شفيع

اثبات دی، نوکراحت تحریمه منتفی شو، اوکراحت تنزیهی ثابت پاتی شو. نو دامام صاحب د اثبات اود ابویوسف دغی کوم تعارض پاتی نشو، اوکه داشبهه وی چه دجازاویباح وغیره عباراتوخه کراحت تنزیهی منتفی معلومیبری نودهغی خواب دادی چه دجائز لفظ کله کله مکروه ته هم شاملیبری کذا فی درالمحتارص ۱۲۵ج ۱ اولکه خنگه چه په درمختارکې اذان د صبی ته جائز بلاکراحت ویلی دی، او شامی ویلی دی چه مراد یغی دکراحت تحریمه ده اوتنزیهی ثابت دی صفحه ۴۰۲ج ۱. او همدارنگه په کراحت تحریمه باندي اجماع په کوم کې چه دتعارض بتقدیریه صورت کې کلام شوی دی په دغه تقدیرد تطبیق باندي بحالها پاتی کیدلی شی، چه په نغی دکراحت تحریمه باندي اجماع ده اوکه دثبوت دغی کراحت تنزیهه څخه قطع نظرهم وکولی شی اواباحه بالمعنی المتبادرومنل شی دغه وخت هم چونکه تدب واستحباب نه ددلیل څخه ثابته دی اونه د ابویوسف څخه منقول دی په همدې خاطر دغی کراحت سره ثبوت دثواب نه لزمیبری، همغه شان چه په جماعه فی التطوع دردالمختار کې صرف دغه مسنون کیدویه سربې دثواب نغی کړی ده اگر که په بعضی صورتونوکې مباح هم دی (۲۷۴ج ۱)، نوغایه مافی الیاب یوفعل مباح شو، په کوم کې چه نه ثواب اونه عقاب دی اوامام صاحب دکراحت قائل دی، په دغه وخت کې هم اسلم واحوط دهغه ترک دی ځکه چه په فعل کې خواحتمال دکراحت شته اوبه ترک کې هیڅ ضرر محتمل نده حتی چه حرمان دثواب هم نشته، نو ترک راجح شود اتول تحقیق په اعتبارد حکم فی نفسه دی اوددې مفاسد که امام ابویوسف ته مخامخ کړی شی تویقیناد کراحت شدید حکم به وفرمایې لکن ددې په خاطر چه مسئله مختلف فیها ده اود علماؤ فتوی گانی هم مختلفی دی نو په هیچاباندي دجالخوا نکیر شدید او طعن بنه ندی والله اعلم ۱۰ جمادی الاول ۱۳۲۴هـ، امداد صفحه ۷۳ج ۱.

جماعت ثانیه

سوال: (۳۰۰) دا حنا فویه نزد دوم جماعت مکروه دی اوبه حدیث کې دی عن ابی سعید قال جاء نبي رجل وقد صلى رسول الله ﷺ فقال ايكم يتجر على هذا فقام رجل وصلى معه رواه الترمذی ص ۵۹، اصح المطابع وفي البخاری عن انس تعليقا وابی يعلى موصولاً انه جاء انس الى مسجد قد صلى فيه قاذن واقام وصلى جماعة نوددي حدیث څه خواب دی اودبازار اودکلی مسجدونه په دی حکم کې برابر وی اوکه څه فرق شته اوکه فرق نشته نودلیل پې څه دی؟

سوال: د ابویسعید په حدیث کې دمثثل پسی دمفترض اقتداء او کلام په دغه جماعت ثانیه کې ده په کوم کې چه دواړه مفترض وی فلاحاجه فیہ اودانس فعل ممکن ده چه دلاری په مسجد کې و، لکه داذان تکرار ددې قرینه ده ځکه دجماعت ثانیه مجوزین هم تکرار داذان منع کوی فقط امداد صفحه ۸۷ج ۱.

سوال: (۳۰۱) د بعضی صاحبانود اقول دی چه دنزدی مسجد دثبه محراب شته دجماعت نوڅه خلک که پاتی شی اوهغوی دجماعت په صحن کې دوهم جماعت ادا، کړی نوهیڅ ډول مکروه نده، ځکه چه ددې ځای هر مسجد دوه مسجدونه دی یوداوری یعنی حویلی اوبل ژمی یعنی ددغه مسجد چه اکثر اچت لرونکې وی یاد بوجیوی اوبه درمختار کې دجماعت په باره کې ولوفاتته تدب طلبها فی مسجد الخ ظاهره ده چه دمسجد حویلی بل مسجد دی لهدا په دی کې جماعت ثانیه هیڅ نوع مکروه ندی خواب ورکول شوچه ددې ځای په مسجدونوکې صحن دوم مسجد ندی، په حقیقت کې ددې ځای مسجدونه یویومسجد دی، ځکه چه په عرف کې په یوه مسجد سره تعبیر کولی شی وگوره نفانس اللغات دانگنابې لغت په معنی دکور حویلی په عربی کې ساحت، سرح، فناء که دتولو اضافت دکور په طرف وشي نوصحن دکور اوکه دمسجد په طرف مضاف شی نودمسجد صحن اوفناء ویل کیږی اوفقهاء هم دغه صحن ته دمسجد صحن، دمسجد فناء سره تعبیر کوی، لکه چه پوهانوته معلومه ده دظاهری اویاطنی علومو واقف مولنا صاحب رشید احمد گنگوهی ددې ځای په مسجدونوکې دجماعت ثانیه دکراحت په باره کې یوه رساله تحریر فرمایلی که ددې ځای مسجدونه دوه مسجدونه وی نو جماعت ثانیه ته هغوی مکروه ندی فرمایلی بلکه دجماعت ثانیه کیدل مکروه فرمایې اوتصریح هم کوی چه دمسجد صحن دوهم مسجد دی او همدارنگه دحاجیانوته هم معلومیږی چه په مسجدنبوی او مسجد حرام کې هم صحن شته، په داسې حال کې چه حضور ﷺ دخپل مسجد د لمانځه اومسجد حرام کې فی مسجد هذا ومسجد الحرام فرمایې فی مسجدی هذین وفي مسجدی الحرام پې نه دی فرمایلی ددینه معلومیږی چه دمسجد حویلی دوهم مسجد ندی اود اوری اوژمی مسجدونه په بل طریقه دی یعنی دهغوی هر یومحراب پیل پیل وی، یودبل سره په څو اړخونوکې واقع وی اوبه مینځ کې یولنډ دیوال په اندازه دیودوه گزه، په دی کې یوه فرجه وی لکه چه قاضیخان ص ۴۲ څخه معلومیږی محمل علی ماکان الحائط قصیر السدمقدار فرج بین الصفین ذراع او ذراعین کمایکون بین المسجد الصیفی والشتری، لهدا جناب عالی ته تکلیف ورکوم چه دراتلونکو مفصله مسایلو خوابو نه صفا

تحریر فرمایلو سره ماخاورین ممنون اوشکور و فرمایو؟ (۱)؛ داچه ددی خای هر مسجد حقیقتاً اورین اورمین دی اوکنه؟ (۲)؛ داچه داصل مسجد محراب په کوم خای کې دی ایاهغه طاخچه یعنی محراب چه د مسجد په غربی دیوال دقبلی په طرف وی یا بل خای کې (۳)؛ دمعراج نه منقول د شامی ذفول والسنة ان يقوم الامام فی المحراب تحت قوله یقف وسط ص ۳۹۹ مطبوعه مصر و قول شامی منقول من تاتارخانیة یکره للامام ان یقف فی غیر المحراب الاضرورة صفحه ۴۵۳ تحت قوله لان العبرة للقدم حه مطلب دی آبادی ظرفیت خخه کامل قرب دمحراب مراد دی یا محاذ د محراب، قریب وی اوکه بعید مراد ده، که مذکور محاذ مراد وی نودفی خه موقع ده اوبه دی کې خه نکته ده؟ یا په حقیقت کې په عین محراب کې ودریدل مراد دی همغه شان چه په ظاهر کې دفی مفتضی ده، دبعضی صاحبانو خیال دی چه په حقیقت کې دمحراب اودریدل مراد ددی خخه چه داصحیح مذهب دطحاوی اوسرخسی رحمهمالله دی چه علت ذکر اهدت قیام فی المحراب خفاء امام دی نه مشابهت داهل کتابو سره که خفاء ده نو کراهت به وی گنی نه به وی، اگرکه دسرخسی ته مختار په اول کې داهل کتابو مشابهت و.

(۳) ددی خای په مسجدونو کې په گرمی کې په هغه صورت کې چه مسجد صیفی اوشتوی نه وی دمحراب دپربینود و ضرورت پینیدلی شی، همغه شان چه په شتوی اوصیفی کې وی چه دگرمی له وجهی صیفی ته راخی اودیختی لامله شتوی ته ورخی، اوکنه، اوددی خای په مسجدونو کې عمل در آمد ددی چه کله گرمی شی نو امام دمسجد په صحن کې بلانکیر خخه لمونخ وړکولی شی صحیح دی اوکنه اودغه عمل در آمد په کومه بناء دی؟

جواب: ددغو بعضی صاحبانو قول غلط دی، دمجیب جواب بالکل درست دی، البته دمجیب په تفسیر دلفظ دفناء کې تسامح شته، خخه چه فناء هغه خای ته ویل کیږی چه دمضاف الیه خخه بهروی، دهغه برخه نه وی، اود مسجد حویلی دمسجد برخه ده، باقی ټول تقریر دیر صحیح او کافی دی دادتمهید متعلق عرض وکولی شی، اوس دجزئی سوالونو د جوابونو متعلق لیکل کیږی (۱)؛ نه دی (۲)؛ هغه هم اوددی محاذات کوم چه دمسقف آخره درجه اود غیر مسقف په مقدم کې وی هغه هم (۳)؛ دلته فی محراب عبارت دی له فی الوسط خخه، خخه چه محرابونو په وسط کې وی، کله چه دمحراب خخه مراد وسط شونو فی په خپله حقیقی معنی باندې پاتی شوه، صرف مجاز لفظ دمحراب پاتی شو، نو عند القرینه هیخ مشکل نشته

لوقرینه لفظ دوسط واضح دی (۴)؛ هرکله چه دمحراب خخه مراد وسط دی نو عدول عن المحراب لازم نشو، والله اعلم ۲۳ رمضان المبارک ۱۳۲۸ هـ (تممه اولی صفحه ۳۰)

سوال: (۳۰۲) دلته بازار کې یومسجد دی چه جمعی لمونخ هم پکې کیږی، اود جماعت هم معقول انتظام شته، یعنی تنخواه لرونکی امام، موذن او نائب امام مقرر دی په داسی مسجد کې دوم جماعت جائز دی اوکنه؟

جواب: دبعضی خوابونو خخه جواز معلومیږی فی الدر المختار ویکره تکرار الجماعة باذان واقامة فی مسجد محله لای مسجد طریق اومسجد امام له ولاموذن فی رد المحتار ولو کراره له بدولهما او کان مسجد طریق جاز اجتماعاً کما فی مسجد لیس له امام ولاموذن الخ وفيه والتقیید بالمسجد المختص بالغلة احتراز من الشارع الخ وفيه واما مسجد الشارع فالناس فيه سواء لا اختصاص له بفریق دون فریق اه ومثله فی البدائع وغيرها ومقتضى هذا الاستدلال کراهة التکرار فی مسجد الغلة ولوبدون اذان ویؤیده مافی الظهریة لودخل جماعة المسجد بعد ما صلی فيه اهله یصلون وحداناً وهو ظاهر الروایة اه وهذا مخالف حکایة الاجماع المارة اه قال الناقل ولم يتعرض الشامی لمسجد الطريق فبقی حکمه المذكور سالماً عن الخلاف وفيه: لکن یشکل علیه ان نحو المسجد المکی والمدنی لیس له جماعة معلومون فلا یصدق علیه انه مسجد محله بل هو کمسجد شارع وقد مر انه لا کراهیة فی تکرار الجماعة فيه اجتماعاً اه، ج ۱ ص ۵۷۷، قال الناقل بنی الشامی الجواب علی کوفهما مسجد شارع مع ان هما اما ماموذننا معیناً، والله اعلم ۲۳ رجب ۱۳۲۳ هـ (تممه ناله صفحه ۵۶)

سوال: (۳۰۳) ددین علماء په دی مسئله کې خه فرمایو چه دبازار مسجد اوشارع عام او غیر آبادی وغیره نه بغیرد آبادی په مسجد کې لکه دکلی مسجد یا جامع مسجد کې دثانی جماعت کول خنګه دی؟

جواب: اختلاف دی ۱۳۲۸ هـ حوادث خامسه ۳۷.

دمقتدیانوپه مصلی دون امام کیدل یا بالعکس حکم:

سوال: (۳۰۴) دمقتدیانو لاندې مصله اود امام لاندې نه وی نولمونخ خنګه دی او چه ددی پرعکس وی نولمونخ خنګه دی؟

سوال: داجزیه می دنگرنه نده تیره شوی البته دامام لاندی او مقتدی بره اودریدلوسره دمکروه تنزیهی ویلوجه شته ، لکن که کوم عذر وی نوکوم مشکل نشته ۲۰ جمادی الاول ۱۳۲۴ هـ (امداد صفحه ۷۸ ج ۱)

دنواشلوه جماعت حکم

سوال: (۳۰۵) داهتمام نه پرته دتروایحونه علاوه دنواقلوجماعت جائز دی اوکنه اوپه دی کی د انسانانو خه تعداد شرط دی اوکنه ؟

جواب: فی الدرالمختارو لایصلی الوترو لالطوع بجماعة خارج رمضان ای یکره ذلک لوعلی سبل التداعی بان یقتدی اربعة لواحد و فی ردالمحتار اما اقتداء واحد بواحد او اثنين بواحد فلا یکره وثلاثة بواحد فیه خلاف بحراه ، ددغور وایتونوخه معلومه شوه چه په مسئوله صورت کی که مقتدی یویادوه وی نوکراحت نشته اوکه خلور وو نومکروه دی اوکه دری ول نواختلاف دی ۱۲ رمضان ۱۳۲۴ هـ (امداد صفحه ۸۰ ج ۱)

سوال: (۳۰۶) دتاسود کتاب بهشتی گوهر مطبوعه بلالی واقع سادهوره دجمعی دلمانخه دصحیح کیدلو شرطونه دعتوان لاندی دغه عبارت موجود دی چه که کوم سری دشرطونو د نه موجودیت سره دجمعی لمونخ وکری نو ددی لمونخ نه کیری ، دماسپینین لمونخ کول ورباندی شته ، اوپه دی خاطر چه دالمونخ نفل گرخی اودنفل کول په دومره اهتمام سره مکروه دی لهدا په داسی حالت کی دجمعی لمونخ کول مکروه تحریمی دی (درمختار) ددی عبارت خخه تردد اواندیشنه زه ته راغله ددی لپاره چه ددغه عبارت نه تعمیم معلومیری چه خواه کومه میاشت کی په دی اهتمام سره دجمعی لمونخ اداء کولی شی رمضان وی یا غیر رمضان دجمعی دشرایطو دعدم په صورت کی دجمعی لمونخ کول مکروه تحریمی دی اوراتلونکی عبارت په ظاهر کی ددی خلاف معلومیری او هغه دادی فی الهدایة ولایصل الوتربجماعة فی غیر شهر رمضان علیه اجماع المسلمین والله اعلم تحته فی فتح القدیر لانه نفل من وجه والجماعة فی النفل فی غیر رمضان مکروه فالاحتیاط ترکها فیه ، ددی شبهی خواب هم مفصل ورکری ، ددی لپاره چه خینی علماء په دیرو ورو ورو خایونوکی چه حنفی المذهب دی دجمعی لمونخ کوی اوچه کله ورته وویل شی نوهغوی دی عبارتو نوسره خواب وانی چه مونو خونفل کوو ، او په رمضان شریف کی په جماعت سره دنفل کولو سره قباحت اوکراحت نشته ؟

سوال: دفتح القدیر عبارات والجماعة فی النفل الخ مقصد دجواز فی رمضان خخه ایجاب کلی ندی بلکه دجواز فی غیر رمضان کلی سلب دی یعنی دامطلب ندی چه په رمضان کی هر نفل جائز دی بلکه مطلب دادی چه په غیر رمضان کی هیخ نفل جائز ندی اوپه رمضان کی بعض نوافل جائز دی اگرکه هغه من وجه نوافل شول لکه وتراوتراویح ۲۲ رمضان ۱۳۲۲ هـ ترجیح خامس صفحه ۱۴۴

دغیر مقلد او مبتدع او مخالف مذهب پس داقتداء حکم

سوال: (۳۰۷) دغیر مقلد پسی دجمعی لمونخ کیری اوکنه اوخنکه کیری ؟

جواب: غیر مقلد یدری بعضی داسی دی چه دهغو پسی لمونخ کول خلاف احتیاط یا مکروه یا باطل دی ددی په خاطر چه پوره حال معلومول فی الفور مشکل دی نو احتیاط داده چه دهغه پسی لمونخ ونه کولی شی ، فقط والله اعلم ۱۴ جمادی الثانی ۱۳۲۵ هـ (امداد صفحه ۹۰ ج ۱)

سوال: (۳۰۸) بعضی مومن موحد دبدعتی پسی نیت نه کوی داخنکه دی اود بعضو ویناده چه وودی کوی خوبیدای خپل لمونخ بیا اعاده کوی ؟

جواب: اگرکه دمبتدع پسی لمونخ کول مکروه دی کما فی الدرالمختار و مبتدع لکن دیوازی کولو خخه دجماعت کول افضل دی ، وفی النهر صلی خلف فاسق او مبتدع نال فضل الجماعة درمختارو فی ردالمحتار افادان الصلوة خلفهما اولی من الافراد اه او اعادی اگرکه دست دترک په وخت کی مستحب دی لکن په دی شرط چه په اعادی کی ترک دست لازم نه شی اودلته په اعاده کی دجماعت دست ترک لازمی نی نو اعاده هیخ ضرور نه ده (امداد صفحه ۱۰۲ ج ۱)

سوال: (۳۰۹) که دما بنام اذان نه وروسته دامام دموجودیت سره سره شپراوه دقیقی توقف وکولی شی په عذروی اوکه بغیر عذر آیا جائز ده اوکنه ؟

هغه وخت هم په ذهن کی راغله او اصل دلیل داده چه کوم سنت چه په لمانخه کی داخل دی دهغه په ترک سره اعاده شته دلته داسی نده ۱۲ مه عبارات واضح نده دغه وخت مطلب دابوهیدلی شوی چه امام لمونخ شروع کوی بیاکله کوم سری علیحده ولازباتی کیری داخنکه ده ، خواب په دی منطبق دے ، اوکه دسوال دامطلب وی چه امام او جماعت دی بول بول په کوم سبب سره ولازباتی وی نودهغه خواب داده چه ترخوجه مستحب وخت باقی پاتی وی تاخیر جائز ده په مقرب کی هم داذان سره دلمانخه اتصال واجب نده ۱۲ مه مگر په دی خواب باندي هم بعضی علماء خیری کیری کوم چه په ملخصات تنمه اولی کی درج دی اومونزه اصطلاحات کی ددی خواب ورکری دے چه حاصل تی داده چه دلته دجواز حکم خخه مطلقاً کراحت تحریمی نفی مقصد دے ۱۲ تصحیح الاختلاط صفحه ۱۷

جواب: دجماعت څخه تخلف په مغرب کې وی او که بل وخت کې وی بی له عذر ډیرید کار دی کما ورد لایخلف عنها الا المناق، البته که کوم شرعی عذروي یاد امام موافق المذهب انتظاروی نوجانزدي، مثلاً امام شافعی و الامحکي ادا کوی که د حنفی په انتظار کې ناست وی څه خرج^۱ نشته ولوکان لكل مذهب امام کما فی زماننا فالافضل الاقنداء بالموافق سواء تقدم او تاخر علی ما استحبته عامة المسلمين وعمل به جمهور المؤمنین من اهل الحرمين والمدینق ومصر والشام ولا غیرة من شذمهم، شامی ج ۱ ص ۳۷۹. والله اعلم. ۱۳ جمادی الاولی ۱۳۰۳ هـ امداد جلد اول صفحه ۱۰۲.

تغیر مقلد پسی اقتداء

سوال: (۳۱۰) د دین او شرع متین علماء څه فرمایې په دی مسئله کې چه آمین بالجهر، اورفع الیدین او په لمانځه کې په سینه باندې لاس ایښودونکې والا او همدارنگه دامام پسی الحمد لوستونکې والا پسی زمونږ اهل السنة والجماعة والا لمونځ کول جانزدي او کنه خواب دی دقران شریف او حدیث څخه وی؟

جواب: د دې خلکو اختلاف دا حنا فوسره صرف په همدې فرعیه مسایلو کې دی یا په عقایدو کې هم اودغه خلک دامام والی په حالت کې آیا د طهارت په مسایلو کې دخلاف مراعات کوی او کنه، ۲۸ شعبان ۱۳۳۷ هـ (تممه خامسه صفحه ۹۰).

سوال: (۳۱۱) تمهید: داقتداء بالمخالف په باب کې دیوه قول نسبت په علم فقه کې دا عبارت دی، په حقیقت کې دا قول بالکل بی دلیل او ډیر د نفرت سره دکتلو قابل دی که په دی قول باندې عمل وکولی شی نو خپل مینځ کې به سخت افتراق ولویږی اولوی مشکل به مینځ ته راشی او په دی باندې غلاة فی البدعات په غیر مهذب عنوان سره لیکل کوی اود مولف په حق کې دا الفاظ لیکي نه سنی دی، نه حنفی نه داسې امام گرځول حلال اونه د دې پسی لمونځ جانز او نه دده وعظ اوریډل روا دی، هغه خان خوینی دی، او کوږ فهم اوبی ادب دانمه سره گستاخ اود شرعیه مسایلو توهمین کونکې او خپله دخپل اقرار سره فاسق معین، وهایی، غیر مقلد دی، د دې پسی لمونځ نه کول پکار دی او نه د دې وعظ اوریډل پکار دی

^۱ دا یو قول دی چه دغه وخت کې راجع معلومیږی او ډیر محققین دغه انتظار منع کوی البته انتظار هغه وخت دی چه شافعی دخلافی او مراعات نه کوی. ۱۲۰

هغه عوام الناس بی لازمی کونی او هیڅکله هغه ته نژدی کیدل ندی پکار داسې گندم نسا جو فروش څخه اجتناب پکار دی، دوی فاسق وگنی دهغه مدح مه کوی چه د فاسق د مدح څخه د ذوالجلال غضب را کوزیږی د غیر مقلد بعض عقاید بڼه گیلویه سبب مستحق د کفر دی او د مولف جماعت لپاره دخانقاه تحریر پکار دی اولاً عذرو کړی شوثانیاً مکرره استدعاء باندې لاندې خواب ورکول شو، مکرمه سلمه، السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته لفافه ددری مطبوعه قطعات او کارد سره موصول شومونږ ته په خواب لیکلو کې مکرره مشوره را کولی شوه، امثالاً للامر څه لیکم، او که ستارایې وی څماله طرفه د دې داشاعت هم اجازت دی، چه د ملاحظی څخه معلومیږی چه ما دکوم عذراً مله خواب نه لیکلو د دې عذر حاصل دادی چه څما خواب اصلی مسئلی ته من کل الوجوه مفیدندی او څما څه خصوصیت دی شاید دکوم حنفی څخه د داسې خواب ملاویدو توقع نه وی چه من کل الوجوه مفید او موافق وی، اگر که من وجه چه په یوه اعتبار سره اصل مقصود دی خواه نخواه مفید دی.

اول امر: د دې لپاره چه پدې فرعیه مسئله کې دا قوال مختلفه په جمله کې څما په نژد احوط هغه تفصیل دی چه درمختار کې شی د بحر څخه نقل کړی دی (بقوله ان یقن المراعات لم یکره او عدم مالم یصح وان شک کره) او کوم چه ترجیح یې په ردالمحتار کې د حلبي څخه نقل ده (بقول هذا هو المعتمد لان المحققین جنحو الیه وقواعد المذهب شاهدة علیه الخ البته د دې تفصیل دریم جزء زه مول او مقید گنم تاویل دا چه مراد دکراهت څخه خلاف اولی دی او تقید دا چه دخپل مذهب امام بغيرد ارتکاب هرکله چه څه محذور اعراض عن الجماعة وغيره میسر شی ومعنی التاویل مانقله فی رد اغتار عن حاشیة الرملی علی الاشیاء الذی یمیل الیه خاطر ی القول بعدم الکراهة اذالم یتحقق منه مفسداه ووجه التقیید ظاهر) همدارنگه دمراعات محل صرف فرائض دی کما فی رد اغتار ای المراعات فی الفرائض من شروط وکان فی تلك الصلوة وان لم یراع فی الواجبات، والسنن کما هو ظاهر سیاق کلام البحر و ظاهر کلام شرح المنیة ایضاً حیث قال واما الاقتداء بالمخالف فی الفروع کالشافعی فیجوز مالم یعلم منه ما یفسد الصلوة علی اعتقاد المقتدی علیه الاجماع انما اختلف فی الکراهة اه قلت و فی التمثیل بالشافی الذی الاصل فیه عدم التعصب خرج من الحکم القائلون مجرمة التقليد المدعون للاجتهاد لانفسهم الذین الغالب فیهم التعصب وقد صرحوا بکراهة الاقتداء بالتعصب، اود دې لپاره چه زه هغه احوط گنم

او احتیاط شرعاً محمود او مطلوب دی لکه چه دزمعه قصه په صحاح کې مذکور ده چه هغوی ولدته دفراس حق وفرمایه اوسره ددې حضرت سوده بی ددې مولود څخه دا احتیاط حکم ورکړی د کوم نه چه داهم ثابت شوه چه که ددې قول غیر راجح والی هم ثابت شی وانې لاخذذلک - دغه وخت هم دا احتیاط لپاره ددې اخستل حفظول به حفظ للدين وی. دهمدی لپاره دغه احوط قول ته بی دلیل اوددیر نفرت سره دکتلو قابل اودشدیده افتراق موجب اوعظیم اشکال قرار ورکول زه نه خویشوم بلکه په کومی مجتهد فیها مسئلی باندې هم دموږنې والوپشان حکم کول غیر مرض دی خصوصاً کله چه دسلف څخه داسې جزئیه منقول هم وی. لکه چه دامام مالک په مدونه کښی دی: قال وسئل مالک عن صلی خلف رجل یقرء بقراءة ابن مسعود قال یخرج ویدعه ولا یأثم به قال وقال مالک من صلی خلف رجل یقرء. بقراءة ابن مسعود فلیخرج ولیرکبه قلت فهل علیه ان یعید اذا صلی خلفه فی قول مالک قال ابن القاسم ان قال لیاخرج فاری انه یعیدی الوقت وبعده ص ۸۴ قلت وظاهران من کان یقرء بقراءة ابن مسعود فهو یعتقدها قراناً و مع ذلك لم یجوز مالک الصلوة خلفه والمسئلة مجتهد فیها كما یظهر من مراجعة نیل الاوطار باب الحجة فی الصلوة بقراءة ابن مسعود الخ اوددې قول دعلم الفقه دقول مختار سره مغایرو الی ظاهر دی. ددې څخه اول امر ثابت شوچه څما خواب د اصل مسئلی لپاره من کل الوجوه مفیدندی.

دثانی امر بیان دی چه باوجود علم الفقه دقول دقائل دته کیدلو اود مقابل په نسبت دمذکور رابې نه خویشولویا هم دمذکور قول خاوند اود مذکور رابې په شان دداسې فتواگانو اوداسې الفاظ چه په اشتهار واجب الاظهار کښی نقل کړی شوی دی. معصیت. اوحرام او غلواو تعصب گڼم دکوم چه نه اعتقاد جائز دی اونه نقل جائز الالرد خصوصاً دهغوی په محاسنواو فضایلو اودینییه خدماتو باندې نظر ثانی کولو سره دهغوی کلام په صحیح محلل واجب دی اوبعض محاملو کښی د اشتهار واجب الاظهار په خواب کښی د نظا بر وسره هم وړاندې کولی شی ۱۲ او که د خواب ضرورت کیدلو نو دومره کافی ول چه مسئله مختلف فیها ده او زموږ په ترددوم قول راجح دی او د مجتهد فیها په نسبت داسې الفاظ ښکلی ندی دهمدی لپاره مشوره ورکول کیرې چه گواکې دفتوی څخه رجوع مکوی. اگرک اولی و اوفق بالمصالح العالیه داهم ده لکن هر ورو د داسې الفاظو څخه رجوع په ماسې چه اقرب الی ادب الحکام اوبعد عن تشویش العوام ده اونحو ذلک. ددینه ثانی امر ثابت شو. چه څما خواب

د اصل مقصد په اعتبار سره چه وجوب دکف لسان دی د علم الفقه دمولف دسب او شتم څخه مفید ده وفي هذا كفاية ان شاء الله تعالى لمن اتصف ولم يتعسف والله اعلم والسلام مع الاکرام خیر ختام. ۱۲ ذیقعد ۱۳۴۴ هـ. اتسه خامسه ص ۴۳۵.

مسئله: (۳۱۲) مقلد د غیر مقلد امام شاته دحنفی مسئلی له مخی په کوم حالت کې لمونځ کولی شی او کنه. که کولی نی شی نو په کوم حالت کې او که کولی نه شی او په ناخبر تیا کې وکولونو دمقلد مقتدی لمونځ وشو او کنه؟ که لمونځ ونه شونو د اعادی ضرورت شته او کنه؟ فقط

جواب: لمونځ د فقهیه قواعدو مطابق وشو مگر احتیاط په اعادی کې دی. ۲۴ ذی الحجة ۱۳۲۷ هـ. اتسه اول ص ۲۴.

مسئله: (۳۱۳) ماقولکم رحمهم الله تعالی فی هذه المسئلة. اقتداء الحنفی خلف غیر المقلد جائز ام لا یبوا بالدلیل

جواب: مسملاً و حامداً ومصلياً اقول التفصیل عندی ان غیر المقلدین هم اصناف شتی فمنهم من یختلف مع المقلدین فی الفروع الاجتهادية فقط فحکمتهم فی جواز الاقتداء بهم للحنفیه کالشافعية حيث یجوز بشرط المراعات فی الخلافات الصلوية. وفاقاً وعند عدم المراعاة خلافاً وبالاول افقی الجمهور فان امر الصلوة یمانبعی ان یحاط فیه. ومنهم من یختلف معهم فی الاجماعیات عند اهل السنة کتجویز النکاح مافوق الاربع وتجویز المتعة وتجویز سب السلف وامثال ذلك وحکمتهم کاهل البدعة حيث یشبهه الحال فالاولی ان یقتدی بهم دفعا للفتنة ثم یعیداً عداً بالاحوط ولو كانت للفتنة فی الاقتداء فلا یقتدی صوتاً للمسلمین عن التخلیط فی الدین والتجرء علی الشرع المتین. والله تعالی اعلم وعنده علم یقین والحق المبین تالی يوم النفر من ذی الحجة سن ۱۳۲۹ من الهجرة المقدسة. اتسه اولی صفحه ۳۹.

دلمانځه دپایبندد غیر پایبندیسی د اقتداء کولو حکم

مسئله: (۳۱۴) یود قرآن حافظ چه صحیح قران لولی خود لمانځه پایبندنه و کله کله به نی کولو او اکثر به نی برینودلو اوس هغه په رمضان کښی د تراویح ورکول شواړی دداسې حافظ پسی دهغو خلکو لمونځ چه همیشه دلمانځه پایبند دې بلاکرا هته کیرې او کنه که مکروه کیرې او هغه دغه وخت توبه وکړی چه توبه لمونځ ته بریرېدم او څومره لمونځونه چه قضا شوی دی دهغو به قضائی راوړم نو کرا هت زایلې دی شی او کنه؟

سوال: بیه نویسی سره کراهت زایل کیبری، خکه علت دکراهت فسق دی اویه نویسی باندی فسق زایل کیبری اومطالب بالحقوق پاتی کیدل دفسق موجب ندی. وهذا ظاهر فقط ۲۴ شعبان ۱۳۲۵ هـ امداد ص ۹۰ ج ۱

دهغه سری دامامت حکم چه علیائیانیه لری

سوال: (۳۱۵) کوم عالم یا حافظ چه علیائیانیه لری چه دطاء دال مخرج دی نودداسی سری پسی لمونخ درست دی اوکنه په اول تقدیر مع الکراهت او که بلاکراهت ددی مسئلو خواب سره له سنده دمعتبر کتاب تحریر و فرمائی اوداختلاف اوشک رفع وفرمائی، که درست نه وی نوکوم شخص چه دهغه پسی اقتداء وکبری دهغه اعاده لازمه ده اوکنه بینواتوجروا؟

جواب: اختلاف ده احوط عدم صحت ده او اوسع صحت د، خمپه نزد په دی زمانه کې د صحت ترجیح کول پکار ده ۵ شعبان ۱۳۳۲ هـ، تتمه ثانیه ص ۱۵۷

دالتغ دامامت حکم

سوال: (۳۱۶) یوحافظ الشغ دی اودلمانخه دپابندی په هکله دهه حال دحافظ مذکورفی الصدر^۱ پشان دی دواړه سین په خای لوی شین اودجیم په خای زیادیا بالعکس دهغه دژی خخه اداء کیبری دمزید کونین سره سره هغه د مذکوره حروفوپه اداء باندی قادر ندی، دصحیح قران لوستونکوخلکو لمونخ اوتر اویح به دداسی حافظ پسی درست وی اوکنه؟

جواب: دالتغ امامت د غیر الشغ لپاره مختلف فیه دی کمافی الحاشیته الشامیه، نودا حقربه نزد په فرایضو او وترو کینی عدم جواز احوط ده اویه تراویح کینی دجواز حکم اوسع دی والله اعلم ۲۴ شعبان ۱۳۲۵ هـ امداد ص ۹۱ ج ۱

دهغه سری دامامت حکم چه دراء په تلفظ قادر نه وی

سوال: (۳۱۷) دکوم شخص خخه چه دراء نه راووخی دهغه پسی لمونخ کیبری اوکنه؟

جواب: فی الدر المختار و لاغیر الا لتغ به ای بالالتغ علی الاصح، وی رد المختار خلا فالما فی الاخلاصیه عن الفضلی من المهاجراته الی قوله و ظاهره اعتمادهم الصحة ثم قال ولكن الاحوط عدم

^۱ یعنی هغه چه په سابق سوال کې مذکور شو یعنی هغه حافظ چه صحیح بی لولی خودلمانخه پای بند ندی ۱۲

الصحة وفيه هو الذي يتحول لسانه من السين الى التاء وقيل من الراء الى الغين او اللام او الياء زاد في القاموس او من حرف الى حرف وفيه انه (اي اللغته) ان كانت يسيرة بان اتى بالحرف غير صاف لم تؤثر الخ ج ۱ ص ۲۰۸، ۲۰۹، ددی روایتونوخخه دغه کارونه مستفاد شول (۱) که راء راووخی خوصفانده نو معتبره نده (۲) اوکه په لام وغیره بدلیبری نو اختلاف دی لکن کوم خای کینی چه بلوی وی دصحت حکم مناسب دی ۱۰ رمضان ۱۳۳۲ هـ، تتمه ثانیه ص ۱۶۱

دسبون دصف دمیخ نه دمقتدی دکشولو حکم وروسته دپوره والی دصف

سوال: (۳۱۸) په دی مسئله کینی ددین علماء خه فرمائی چه مثلابو سری مسجدته داخل شو اوجمعه ولاړه ده او اول صف پوره شوی ده اوس دغه سری دصف دکوم خای خخه دلمونخ کونکې درانیولو سره د خپل خای سره یو خای کړی او که دصف دوسط نه راوینسی نویه ظاهره کې دولتذروا فرجات الشيطان خلاف لازمیبری او که دصف دکنارو خخه راوینسی او هلته نی ودروی نود توسطوا الامام خلاف راخی اود کنارخخه نی مینخ د صف ته راوولی نود بیر حرکت کیبری، اودنیت ترلو سره را نیول بهتر دی او که خارج دلمانخه نی راوینسی؟ فقط

جواب: تصریح خونده میلاوشوی، لکن په ظاهر داسی معلومیبری چه دصف دوسط خخه راو نیول شی پاتی شوه داچه دا خود لاتذروا الخ خلاف لازمیبری نود فرجاتو د بندولو حکم دصف جوړولوپه وخت کینی دی اودلمانخه په مینخ کې که دکوم ضروری عارض خخه په مینخ کې فرجه راشی نود داسی فرجاتو دکراهت هیخ دلیل نشته، لکه چه که امام لارشی اودهغه د استخلاف حاجت وی یادکوم مقتدی اودس مات شی اوهغه لارشی ښکاره ده چه په پدې صورت کینی فرجه موجب دکراهت نده په همدې ترتیب په مسئوله صورت کینی هم هغه ضروری عارض دست اقامت او تحرز عن القيام خلف الصف وحده خخه، لهذا کراهت ونشو، البته کوم سری چه ددی نه وروسته راغی هغه ته پکار دی چه هغه فرجه بنده کړی اگر که مرور د مصلی مخی ته لازمیبری خخه دشرعی ضرورت په وخت دا هم مکروه نده دا خو تحقیق دی ددغه جذب المصلی دحکم لکن په درمختار او ردالمحتار کینی تصریح ده لکن قالوا فی زماناتر که اولی لغلیه الجهل علی العوام فاذا جره تفسد صلوته اه ج ۱ ص ۲۷۲ اورانیول د نیت ترلو او نه ترلو دواړو صورتونو کې درست دی، فی العالمگیریة الفصل الخامس من الباب الخامس من کتاب الصلوة فجاء ثالث وحذب المؤمن الی نفسه قبل ان یکبر الافتتاح حکمی عن الشیخ

الامام ابى بكرين طرخان انه لا يقصد صلوة المؤتم جذبه الثالث قبل التكبير او بعده الخ . والله اعلم، ۲۲ رمضان ۱۳۲۵ هـ امداد صفحه ۹۳ ج ۱،

دهغه سړى جماعت الصلاة کې د تړیکیدلو حکم چه لمونځ یې کړى وى :

سوال: (۳۱۰) د دین علماخه فرمائی چه مقتدی لپاره د فرائضو د اداء کولونه وروسته د څه وخته پورې شرکت مستحب دی؟

جواب: د فرائضو د ادا کولونه وروسته که په ماسپښین او ماسختن کښی جماعت پیداشی شرکت بهتر دی او په فجر عصر، مغرب کې ندى پکارى الدرالمختار ومن صلى الفجر والعصر والمغرب مرة فيخرج مطلقاً وان اقيمت لكرهه النفل بعد الاولين وفي المغرب احد المخطوبين البتراء او مخالفة الامام آه (امداد ص ۹۹ ج ۱)

د بشپړ د تماس د امامت حکم مع ذکر عبارات کتاب نفع المفتى او فتاوى اشرفيه وغيره :

سوال: (۳۱۱) که دامام په سر عمامه نه وى او د مقتدی په سروى نويه لمانځه کې کراهت شته اوکته؟

جواب: کراهت نشته اتمه اولی ص ۱۷،

سوال: (۳۱۲) مشهوره ده چه فقهاؤ ليکلی دی چه عمامه موجوده وى نو بدون عمامه لمونځ مکروه ده صحیح ده اوکته؟

جواب: صحیح ندى، البته که کوم سړى بې له عمامی دکورنه نه وى وتلی ددغه سړى لپاره خپله لمونځ بلا عمامه مکروه دی امام وى اوکه نه فى الدرالمختار و صلوته فى ثياب بذلة يلبسها فى بيته ۱۲ شعبان ۱۳۳۱ هـ تتمه ثانيه ص ۲۴،

سوال: (۳۱۳) که د جاداخيال وى چه په لمانځه کې دى د عمامی ضرورت وگڼلى شى او داسې ضرورى نده او هغه دهمدی لامله عمامه موجوده وه نه ئى ترله نو ددى دغه فعل بددى اوکته؟

جواب: که کله کله وى نو بد ندى . ونظيره مافى ردالمختار فى تعيين السورفان ايهاهم اللزوم ينتفى بالترك احياناً ج ۱ ص ۵۲۸ ۱۲ شعبان ۱۳۳۱ هـ تتمه ثانيه ص ۲۵،

په لاندې سوال او خواب باندې مشتمل يو خط راغى :

سوال: (۳۱۴) پدې مسئله کې د دین علما، څه فرمایې چه په خولى بدون د عمامه لمونځ کول مکروه دی اوکته؟

جواب: مکروه دی په غرائب الفتاوى کښی ئى راوړى رجل صلى مع قلنسوة وليس فوقها عمامة اوشى آخریکره ۱۲، او پکړى په سرتړل مسنون دی خصوصاً په لمانځه کې ملاعلى قارى په مقاله عذب کې روايت کوى انه عليه السلام کان يلبس القلانس تحت العمامم وبغير العمامم اوبه فردوس ديلمى کې د جابر نه روايت دی رکتان بعمامة خير من سبعين ركعة بلا عمامة وابن عمر آورده صلوة تطوع او فيضة بعمامة خمس مائة وعشرين صلوة بلا عمامة وجمعة بعمامة تعدل سبعين جمعة بلا عمامة او همدارنگه په مذکوره مقاله کښى وائى : اما ما حدثه فقهاء زمانتامن انهم يأتون المسجد بعمامة كبيرة ثم يضعونها ويلفونها بلقافة صغيرة ويصلون بغير عمامة فمكروهة غاية الكراهة انتهى والله الموافق فتاوى سعدي ص ۵۱

د سوال تتمه : جناب عالی عرض دادى چه د مذکور سوال لپاره مذکور خواب په فتاوى سعديه کښى د پورتنى مسطور موافق دی لکن په فتاوى رشيديه کې د مذکوره مسئلى په حقله مولنا گنجهوى جائز فرمائی په دى کې څه خبره ده ؟ بل عرض دادى چه په کومه جامه کې دانسان بيرون تلل عيب جن بلل کيږى که په دى سړى لمونځ وکړى دهغه لپاره څه حکم دی؟

ددې ځاى څخه لته کې نه دهغه دغه خواب وليکل شو :

دواړو فتواگانو تر مينځ تطبيق د اکيدلى شى چه دهغه لپاره کراهت شته چه څوک بلا عمامه مجامعوته نه راځى ، او عدم کراهت دهغه چالپاره چه جامعى ته بلا عمامه تللى شى دهمدى څخه دا سوال د آخر خواب معلوم شو چه مکروه دى ۲۷ جمادى الاولى ۱۳۳۷ هـ تتمه خامسه ص ۸۴،

سوال: (۳۱۵) بسم الله الرحمن الرحيم در رسالة الامامة بالعمامة د تحرير څخه د توبى ايښودلو سره لمونځ کول مکروه تحريمى معلوم يږى اود کتاب نفع المفتى ص ۸۸ څخه مکروه نه معلوم يږى همداسې دى په فتاوى اشرفيه تتمه جلد ۱ ص ۱۷ کې چه د جناب تصنيف دى ماهم مکروه ندى ويلى، مذکور دواړه رسايل ستاسو خدمت ته پيش کولى شى تر څو چه د ملاحظه فرمايلى سره د باصواب خواب څخه موه شرف وفرمائی تر څو تسلى وشى او جناب اجر پيدا کړى؟

جواب: مائتوله رساله ولوستله دکوم دلیل خُخه کراحت ثابت ندی لکه چه دبعض استدلال تو خواب دمولنا عبدالحی په کلام کې تصریح دی، او د بعض خواب بنکاره دی دهر استدلال خواب دکوم خایه پورې ولیکم نویوه رساله جوړیږی، تاسو ته چه کوم دلیل دمدعاموجب معلومیږی دهغه پوښتنه وکړی د کوم چه خواب دمولنا عبدالحی په تحریر کې نه وی، ددې کریښودلیکلونه وروسته دغه روایتونود مکروهات صلاة می په نظرو لگیدل وصلوته حاسراای کاشفازاسه للتکاسل ولاباس به للتذلل وامالا هانتها فکفرولو سقطت قلنسوته فاعادتها افضل الخ فی رد اغتار عن الدر وعن التاتارخانیة والظاهر ان افضلیة اعادتها حیث لم یقصد بترکیها التذلل علی مامرج اص ۲۷۰، ددې خُخه خوکاره مستفادشول بوداچه بالکل لوخ سر لمونخ کول هم مکروه ندی کله چه دتکاسل په خاطر نه وی، نوپه تویی باندي اکتفاء کول کله چه د تکاسل په خاطر نه وی یوازی په طریقہ دعادت وی خُنگه به مکروه شی؟ البته که کوم سری یوازی په تویی کې بازارونواو اجتماعاتود اجابوته نه شی نودهغه لپاره یوازی په تویی باندي اکتفاء کول لمونخ مکروه کیږی په کوم کې چه انفراد، امامت او اقتداء ټول برابردی دامام تخصیص نشته دداسې شخص لپاره یوازی تویی سپک او خراب لباس دی چه پکینی لمونخ کول مکروه دی لکن که د عمامی وسعت نه وی نویادداسې سری لپاره مکروه نده دوم کار ددې نه دا استفاد شوچه دتویی په غورخیدلو باندي اعاده افضل ده او که قصد د تذلل وی نواعاده نه کول افضل دی، دا جزیه دهغه سری په حق کې کیدی شی چه یوازی په قلنسوه یعنی تویی کینی لمونخ اداء کوی بیادغه جزیه ذکر کولوسره اوورسره دالانہ یکره بقاعده والسکوت عن البیان فی موضع الضرورة . نه ویل واضح دلیل دی دعدم کراحت ۱۱ رجب ۱۳۴۰ هـ تمه خامه ص ۲۲۱.

عدم جواز اجتماعات دترکولو په نوم دقلبت درعب دزرونود رعیت خُخه :

سوال: (۳۱۶) حضرته تراوسه پورې ماددې امرتعمیل نه دی کړې چه مسجد ته په راتلوسره لمونخ وکړم، دلته په جماعت سره لمونخ کوم دتهانی مسجد خُخه چه تقریباسل قدمه اویا ددینه خه زیاته فاصله کینی چه کوم خلک دی هغوی ته خما دتگ راتگ سره تکلیف وی، بار بار ودریږی منع کوم ئی نه ئی قبلوی . د ورخی که کله خه پنځه خله راشم نو غالباً هغی بالکل بی حجابه کیږی ددې خُخه دعهدی چه کوم اثر او رعب دی په رعایاو باندي هغه کمپږی اویا

کار کینی خرابی پیدا کیږی اگر که خپله بی تعظیم یالونی قطعاً مقصود نه دی یوازی داخیال چه دعهدی وقارله مینځه شی، اوهرکله چه ددې عهدی په رعایاو باندي اثر نه وی انتظام نه تهیک کیږی په همدی وجه مسجد ته نه خم آینده چه خه حکم وی اوس خو صرف دجمعی په ورځ اونن صبا دتراویحو لپاره خم؟

جواب: دتاسی شاتته سلیم الفهم هوینیارخُخه داسې گمان عجیب دی اول خودا محض یوتوهم دی چه دتجربې اومشاهدی نه خلاف دی بلکه ددې خُخه وقار اوچتیرې اول خودا دینداری داخاصیت دی خصوصاً کله چه په ممتازشخص کې دینداری وی، په ژبویاندي دهغه مدح اوزرونوکې دهغه عظمت وی

اول خوداهیبیت مع الوحشه والنفرة ووبیاهیبیت مع الاتس والمحة گرخی، بیاددې یودلیل هم شته چه په حدیث کې وارد دی: من هاب الله هابه کل شی: ددې ټولونه علاوه که کوم مقام کینی عوام په دی خیال کې وی چه دگیری خریلوسره زیات مرعوب کیږی په نسبت سره گیری پرینودهویاد کفارودلباس خُخه مرعوبیږی په نسبت سره اسلامی لباس ته یاددې نه هم اوچت کیدلو سره دعیسائی نه زیات مرعوبیږی په نسبت سره دمسلمان کیدلوخُخه آیاددی مصلحت رعایت دی حدپورې توسیع کولی شی ۱۳ رمضان ۱۳۴۲ هـ تمه خامه ص ۵۹۰.

دامام اوخطیب دبعضی نواقصوا حکام

سوال: (۳۱۷) ددین علماء اودشرع متین مفتیان خه فرمائی په دی باره کې چه دلته په جامع مسجد کې ددې منطقی دنورومسجدونو په شان دا قانون راروان دی چه دجمعی په ورځ داوول اذان نه وروسته دومره وقفه کولی شی چه څلورسنتونه په اطمینان سره ولوستل شی یعنی تقریباً نه لس منته وروسته په عربی ژبه خطبه شروع کیږی دمذکور جامع مسجد امام صاحب په هکله دمقتدیانوشکایت دخطبی داوردوالی په هکله دمخکې نه و، اودهمدی نه په هغوی باندي سختی وه ددې نه علاوه هغه دخوجمعو راهیسی نوی لاره اختیار کړی ده چه دخلورو سنتونه وروسته په مقرروخت دخطبی شروع کولوپه خای اول په اردو ژبه باندي دخطبی دمضمون نه علاوه نور تقریرونوشاملولوسره بیان کول شروع کړی دی، په کوم کې چه مقتدیانو محسوس کړی ده چه په دی تقریرونوکې په مسلمانانوباندي دروغ او طعنیه جملی اوغیره ذاتی نفسانیه جذبات هم شامل دی ددغو تقریرونونه وروسته ثانی اذان کولوسره ممدوح عربی خطبه ولوستله، د مسجد متولیان وغیره اول یودوه خله خه خیال نه ولاکن

وروسته هغه وکتل چه په مقتديانو کښې دهغې سره شوراوغو غا پيدا شوه او هغوته قوی اندېښنه پيدا شوه چه داسې نه شی چه کرار کرار په خای د عربي خطبې اردو خطبه جاری شی، د دینه علاوه د دې لپاره چه ډيرزيات تعداد لمونځ کونکي دمخکې څخه راغلي وی او دلمانځه نه وروسته خوراک کوی په همدې بناء په تاخير او طوالت هغوی ته نوره هم زیاته سختی راخی، د خطبې داوړدوالي په هکله دمسجد متولیانو د موصوف امام صاحب توجه راوړ ولی وه چه کومه خطبه چه اوږده لوستل کيږي هغه د مسنون طریقې مطابق مختصر و فرمايې اوبه خطبه او تقریرونکي دخپلو جذباتو څخه کار اخستلوسره په کوم مسلمان باندي حمله او طعن مه کوی، اوس دغه صورت حال په لیدلوسره اومذکوره وجوهوته په کتلو سره هدايت کړی چه آينده کې به اذان اول نه وروسته په زاړه دستور باندي عمل کوم یوازی په عربي خطبه باندي قناعت وکړی چه دغه نوی طریق د موصوف مسجد په لمونځ کونکو کښې د تفرقی او جنگ باعث گرځی د دې لپاره چه دمذکوره سختی نه علاوه چه غیر عربي ژبه باندي دخپلې لوستلو قایلینو تعداد دلته ډیر کم دی او تش په نوم دی، د متولیانوله طرفه امام صاحب ته د دې هم اطلاع ورکول شوی چه که د لمونځ کونکو مخی ته چه بیان فرمایل غواړی نو د جمعی د شپې د ماسختن دلمانځه نه وروسته په کوم کې چه هم سلگونه لمونځ کونکي وی، د صحیح صحیح خطبې مطلب داده په ساده گي سره بیان فرمایل دی اود متولیانو دا هم په خپل مینځ کې فیصله کړی ده چه که دامام صاحب خواهش وی هغه ته به د جمعی د فراغ نه وروسته د تقریر موقع ورکول شی، په دی صورت کې به ډیر مخکې راغلي اووړی خلک کورته تلونکي چه څوک غواړی تللی شی په هغوی باندي به کوم جبر نه غورځی نوارشاد دی چه په مننوله صورت کې د متولیانو دمسجد امام موصوف منع کول شرعاً درست دی اوکنه ؟ فقط بینواتوجروا؟

جواب: نومنه الصدق والصواب په سوال کې دامام د څو نواقصو یادونه شوی ده چه ټول په ټول د شریعت دا حکامو څخه خلاف دی دغه احکام په دی روایتونو کې دی (۱)، الاولی عن عمار قال سمعت رسول الله ﷺ يقول ان طول صلوة الرجل وقصر خطبة منة من فقهه فاطيلوا الصلوة والقصر والخطبة الحديث رواه مسلم (باب الخطبة والصلوة) قلت معنی قوله عليه السلام طول صلوة الرجل یعنی بالاضافة الى الخطبة فان الطول الثقيل قدھی عنه کما سیاتی عنقرب، (۲) الثانية فی الدر المختار باب الجمعة ویسن خطبتان خفیفتان ونکره زیادهما علی قدر سورة من طوالت

المفصل وفي رد المختار عن القهستاني وزيادة التطويل مكروهة اه قلت والتقدير بسورة من الطوالت يراد به التطويل الغير الثقيل كما في الدر المختار باب التراويح عن النبي عن الامام لوقرء ثلاثا قصارواية طويلة في الفرض فقد احسن ولم يسن فما ظنك بالتراويح اه وبالجمعة رعاية الخفيف واجبة على كل حال، (۳) الثالثة عن ابي هريرة قال قال رسول الله ﷺ اذا صلى احدكم للناس فليخفف فان فيهم السقيم والضعيف والكبير واذا صلى احدكم لنفسه فيطول ماشاء متفق عليه عن قيس بن ابي حازم في حديث طويل قال رسول الله ﷺ ان منكم منقرين الحديث متفق عليه (باب ما على الامام) (۴) اربعة في الدر المختار باب الامامة ويكره تحريما تطويل الصلوة على القوم زائدا على قدر السنة في قراءة واذكارا الخ قلت انظر ما قد سبق تحت الرواية الثانية وفي الدر المختار فصل الامامة في مقدار القراءة المسنونة واختار في البدائع عدم التقدير وانه يختلف بالوقت والقوم والامام وفي رد المختار عن البدائع والجملة فيه انه ينبغي للامام ان يقرأ مقدار ما يخف على القوم ولا يتقل عليهم بعد ان يكون على التمام وهكذا في الخلاصة اه، (۵) الخامسة عن النعمان بن بشير في حديث طويل قال رسول الله ﷺ فمن اتقى الشبهات استبرأ لدينه وعرضه ومن وقع في الشبهات وقع في الحرام كالراعي يرعى حول الحمى يوشك ان يرتع فيه (الحديث متفق عليه) (۶) السادسة في الدر المختار فصل في القراءة ويكره التعيين كالسجدة وهل اتى بفجر كل جمعة بل يندب قراءتها احيانا وفي رد المختار تحت قوله بل يندب بعد كلام طويل حاصل معنی كلام هذين الشيخين بيان وجه الكراهة في المداومة وهو انه ان رأى ذلك حتما يكره من حيث تغيير الشرع والا يكره من حيث ايها الجاهل الخ. (۷) السابعة في الدر المختار باب سجود التلاوة وسجدة الشكر مستحبة به يفتي لكنها تکره بعد الصلوة لان الجهلة يعتقدونها سنة او واجبة فكل مباح يودی اليه فمكروه اه وفي رد المختار تحت قوله فمكروه الظاهر انها تحريمية لانه يدخل في الدين ما ليس منه والا حاديت كليهما من المشكوة (دغو اوفقيهه روایتونو څخه دغه امورا مستفاد شول) (۱) دلمانځه نه دخپلې اوږدول دست خلاف دی اود سنت خلاف کولو باندي دوام کول کراهت شديده وی (۲) دامام داسې کار کول چه جماعت ته تنگسيا اوسختی پيدا کيږي مذموم دی (۳) کوم داسې کار کول چه فی نفسه مباح وی مگر به غالب گمان هغه مفضی کوم منکر ته وی دشرع له طرفه سخت قبيح دی هرکله چه دامام افعال ددي احکام خلاف کيدل ثابت شول

نوصاحب قدرت ته بالعمل بندول واجب دی هغه شان چه په نصوصوکې تصریح ده اود مسجد متولیان د قدرت خاوندان دی لهذا په هغوی باندې واجب ده چه ددې منکراتو مخنیوی وکړی . والله اعلم (کتبه اشرف علی ذی الحجه ۱۳۵۷ هـ / النور شعبان ۵۸ هـ ص ۸)

دگډ امامت

سوال: (۳۱۸) دگود امامت روادی اوکنه؟

جواب: که خپې سیده نه اودرېری نوتنزیهی مکره ده کذا فی رد المحتار اول صفر ۱۳۲۹ هـ / تسمه اولی ص ۳۳

په عذر سره په خپو ناسته کونکې امامت

سوال: (۳۱۹) یوسری دقران حافظ هم دی اودومره علم هم ورسره دی چه په مقتدیانو کې دهغه برابر نشته . اودبوخ عمر او پرهیزگار هم دی مگر په زنگونو کې د درد په سبب دتشهد لپاره دناستی په وخت دخپو په ادرولوسره کینی . په داسې ترتیب چه دواړه ورنونه دپند یوڅخه بیلوی خودواړه لاسونه په عادی ډول په ورنوتوباندې ږدی اونور ارکان ، واجبات ، سنن اومستحبات په عادی طریقه اداء کوی . ددې سری امامت سره دوجود تندرست مقتدیانو او همدارنگه حافظ دقران موجودوی درست دی اوکنه ، که مکره وی نوکوم قسم مکره تحریمی او که تنزیهی او که مکره هم نه وی نوترک اولی دی اوکنه او په مقتدیانو کې چه کوم حافظان خلک دی په هغوی کې هیڅ څوک هم دمذکور شخص سره په علم او فضل کې برابرندی . او په عمر کې هم کم دی بعضی ورپرونه دی اوبعضی واړه ورونه دی؟

جواب: ددې سری امامت بلاکراهت صحیح دی و فی الدر المختار وقائم الی قوله وکذا با عرج وغیره اولی باب الامامة . هربیع الثاني ۱۳۳۰ هـ / تسمه اولی ص ۴۱

په قیام باندې چه قادر نه وی دهغه امامت

جواز سره د استیجاب ترک امامت دهغه

سوال: (۳۲۰) ددین علماء اوشرع متین مفتیان څه فرمایې په دی مسئله کې چه زه یوه ورځ په مسجد کې وم اود مغرب وخت شواذان ویل کیده چه حافظ صاحب هم راغی مگر په استیجاب او اودس کولو باندې یې ډیر ځنډ وشو . دمسجد ملاماته دلمانځه دکولو وویل اول خو ما عذر

وراندې کړوبیاد وخت دتنگی په سبب دلمانځه دکولولپاره کنیاستم^۱ تکبیر ویل کیده چه یوسری وویلی چه دی پسی لمونځ جائزندی ځکه بل روغ حافظ موجود دی خلاصه داده چه ځینې وخت مابییچاره ناپوهه خلک تنگی دلمانځه دکولولپاره مجبوره کیدلوسره لمونځ کول لازم شی اوس امیدواریم چه کله جائز دی او کله ناجائز دی دهغه جناب دستخط په کار دی ځکه چه ټولو کې تشویش موجود دی .

جواب: فی الدر المختار وقائم بقاعدیرکع ویسجد وقائم باحدب وان بلغ حدبه الركوع علی العتمدو کذا باعرج وغیره اولی اه باب الامامة ، ددې روایت نه معلومه شوه چه دتاسوا امامت جائز دی لکن بهتره داده چه ترڅو چه بل ښه امام میسر وی ترهغه وخته لمونځ مه ورکوی . ۱۸ ذی الحجه ۱۳۳۱ هـ / تسمه ثانیه ص ۹۵

د جماعت پابندی لپاره دبالح هلك د و هلو حکم

سوال: (۳۲۱) داسې بالغ هلك چه دلمانځه دجماعت پابندی یعنی کله کله خوشریکېږی او کله ناغه هم کوی ددې تاکید دپابندی کې وهل شرعاڅنگه دی شبهه داسې کیږی چه دجناب رسول الله شریف عبارت واختار ایسر الامرین مالم یکن اثماً؟

جواب: که ددې حدیث دامعنی وی نوافضربوهم علی الصلوة وهم ابنا عشر سنین ، به یې نه فرمایل اوجماعت هم واجب دی چه عملاً دفرض مساوی دی اود احکام عملیه په ډولونو کې دی فقط ۴ ذی الحجه ۱۳۳۰ هـ / تسمه اولی ص ۴۲

تجاوز د کراهت دلمانځه دامام مقتدی ته

سوال: (۳۲۲) که دامام په لمانځه کې مکره شی نومقتدی دهغه نه بیج پاتې کیږی اوکنه؟

جواب: ښه دی باب کې هیڅ روایت نه دی میلاوشوی ، لکن دقواعد وڅخه دا پوهه راخی چه که کراهت دکوم فعل داخل فی الصلاة سره دی مثلاً ترک دواجب ، یازاید فعل نوهغه کراهت دمقتدی لمانځه پورې متعدی کیږی ځکه چه په دغه صورت کې دهغه لمونځ هم مکره شو وصلوته متضمنه لصلاة المقتدی او که کوم کار خارج عن الصلاة څخه دی لکه دکوم هیئت

^۱ داسانل معذوره دی نه شی ودریدی ۱۲ مه

غير مشروعه خُخه نوهغه نه متعددی کیری خُکه چه دغه وخت لمونځ نه مکروه کیری یوبیل فعل مکروه دی نو داسې سرې امام جوړول مکروه شو ۱۲ شعبان ۱۳۳۱تمه ثانيه ۲۴

د معذور د امامت حکم په وخت د انقطاع د عذر

سوال: (۳۲۳) د شرعی معذور د معذوریت د شرط باوجود دلې ارام سره دومره چه لمونځ په کې کولی شی امامت جائز دی اوکنه؟

جواب: فی الدر المختار باب الامامة و لظاهر بمعذور هذا ان قارن الوضوء الحدث او طرابعده و صح لتوضوا و صلی كذلك اه ددینه ثابته شوه چه په مسئوله صورت کې امامت جائز دی ۴۱۳۳۲هـ ۱۳۳۲تمه ثانيه ص ۱۸۰

دهغه امام د اقتداء حکم چه مخکې د پوره کیدلو تشهد مقتدی قیام و کړی او یا سلام و کړی

سوال: (۳۲۴) که مسبوق په اوله قعده کې په جماعت کې شریک شو او خنګه چه هغه شریک شوه هغه وخت امام دریم رکعت لپاره سیده پورته شونو مسبوق ته هم دامام متابعت کول پکار دی اوکنه او که مسبوق التحیات شروع کړی وه نوالتحیات په ختمولو سره پورته شی او که امام سره یوځای او درپیری؟

جواب: د تشهد ختمولونه وروسته دی او درپیری و فی الدر المختار فصل صفة الصلوة بخلاف سلامه او قیامه لثالثه قبل اتمام المومم التشهد فانه لا يتابعه بل يتمه لوجوبه و فی رد المحتار و شمل باطلاقه ما لواقندی به فی اثناء التشهد الاول او الاخير فحين قعد قام امامه او سلم الی قوله ثم رايته فی الاخيرة ناقلا عن ابي الليث الخ ج ۱ ص ۲۵۱۷ رجب ۱۳۳۲هـ ۱۳۳۲تمه ثانيه صفحه ۱۵۱

دامام سلام نه وړاندې د مقتدی سلام حکم

سوال: (۳۲۵) مقتدی په اخره قعده کې د نیمايي التحیات نه وروسته او دامام سلام د څرځولونه مخکې دا دوس د ماتیدلو ویری یا په دی مینځ کې مرغوب خوراک خوړل کیده او یا کوم بل څیز ته نقصان و دامام نه وړاندې سلام څرځولو سره لمونځ صحیح او درست شواوکنه؟

جواب: آخره قعده په قدر د تشهد فرض ده هرکله چه هغه په نیمايي التحیات باندې سلام څرځولی د فرض د ترک کیدلو په سبب لمونځ فاسد شو او که د ټولې التحیات نه وروسته مگر دامام نه مخکې به سلام و څرځاوه نو دلما نځه فرض خوا دا شوی دی لکن که بلاعذر به

داسې وکول نو د مکروه ارتکاب به وکړو سبب د ترک د متابعت واجبه او که په عذریې داسې وکول نو کراهت هم نشته او خوف د حدث عذر دی او کوم څیز نقصان په دی باب کې عذر کیدل می مصرح ندی لیدل - فی رد المحتار لواتم المومم التشهد بان اشرع فيه و فرغ منه قبل اتمام امامه فاتی بما یخرجه من الصلاة کسلام او کلام او قیام جازای صحت صلاته حصوله بعد تمام الازکان الی قوله وانما کره للمومم ذلك لتركه متابعة الامام بلاعذر فلو به کخوف حدث او خروج وقت جمعة او مرور ماریین یدیة فلا کراهة ج ۱ ص ۱۰۵۴ رمضان ۱۳۳۲هـ ۱۳۳۲تمه ثانيه ص ۱۲۱

د کوپ پسی د اقتداء حکم

سوال: (۳۲۶) د کوپ امام پسی لمونځ درست دی اوکنه؟

جواب: جائز دی لمافی الکتب و قائم بقاعدو باحدب و بسط القول فيه فی البحر الرائق ج ۱ ص ۳۸۲ و ص ۳۸۷ ربيع الثاني ۱۳۳۳تمه ثالثه ص ۲۸

دهغه ولد الزنا د امامت حکم چه عالم وی

سوال: (۳۲۷) د والد الزنا او دم خوی امامت عندالشرع بلا کراهت جائز دی اوکنه مستول عنه سرې تائب کیدو سره د علوم دینیې خُخه فارغ شوی دی لکن د ښار خلک په سبب د خبریدو په دی خیره چه هغه د دم خوی دی او یوی مودی پورې هغه په همدغه ښار کې مزامیره و غیره د زمانو سره کړی ده دهغه امامت خُخه نفرت کوی اونه هغه خپل امام جوړوی بیا هم په داسې حالت کې دهدایې په مذکور عبارت تنفیر جماعت عندالشرع موجود پوهیدل غواړی اوکنه؟ یاد عوام الناس تنفیر چه دهغه دا صلیت خُخه پوره واقفیت لری دا اعتبار قابل نه څرځولو سره بلا کراهت امامت کیدلی شی اوکنه او دیو شریف النسب د موجودگی په وخت کې اکوم چه د ضروریه دینیې مسایلو خُخه خبر دی د افضلیت تقدیم د چالپاره دی آیا د ولد الزنا چه خلک تربینه نفرت کوی تقدیم افضل دی یاد دغه شریف النسب سرې د چانه چه خلک خوشحاله وی؟

جواب: فی الدر المختار و بکره امامة عبدالی قوله الا ان یكون ای غیر الفاسق اعلم القوم فهو اولی فی رد المختار قوله ای غیر الفاسق تبع فی ذلك صاحب البحر حیث قال فید کراهة امامة الاعمی فی الغیظ و غیره بان لا یكون افضل القوم فان كان افضلهم فهو اولی اه ثم ذکر انه ینفی جریان هذا القید فی العبد و الاعرابی و ولد الزنا و نازعه فی النهیانه فی الهدایة علل الکراهة بغلبة الجهل

فيهم وبان في تقديمهم تنفير الجماعة ومقتضى الثانية ثبوت الكراهة مع انقضاء الجهل وفيه بعد اسطر لكن مايجزى في البحر صرح به الاختيار حيث قال ولوعدمت اى علة الكراهة بان كان الاعرابي الفضل من الحضري والعد من الحر وولد الزنا من ولد الرشدة والاعمى من البصر فالحكم بالضداه ونحوه في شرح الملتقى وشرح درر البحار ولعل وجهه ان تنفير الجماعة بتقديم يزول اذا كان الفضل من غيره بل التنفير يكون في تقديم غيره الخ ج ۱ ص ۵۸۵، ددي عبارت خخه معلومه شوه چه په كوم خلى كې چه د ولد الزنا دامامت خخه جماعت نه نفرت نه وي ددي دافضل والى په صورت كې هغه احق بالامامت دى او هغه خاى كې چه سره دافضليت ددي چه نفرت وي نودكراهت دعلت دبقاء په سبب يعنى نفرت ، دهغه امامت مكروه دى حيث علل كون الحكم بالضد يزوال التنفير فحيث لم يزل التنفير لا يكون الحكم بالضد يلاصل اى الكراهة نوبه مسئوله صورت كې دشريف النسب تقديم افضل دى ۲ رمضان المباركى ۱۳۳۳ هـ تتمه ثالثه ص ۲۸.

دامام دلمانځه اور دولو كراهت

سوال: (۳۲۸) يوامام په ركوع دومره خنډ كوى چه مقتدى ۱۳-تر ۱۷ پوري تسبيح دركوع اوسجدى ويلى شى اوپه تشهد كې دومره تاخير كوى چه مقتدى التحيات ، درود وغيره خخه فارغيدلو سره ددينه دير زيات وخت پوري چه ناست وي اومقتديان كاريگراومزدوران خلك دى دهمدى لامله دغه تاخير په مقتديانو باندي سخت اوشاق تيريږي اوچه كله امام صاحب ته وويل شى نودهغه خواب دادى چه لمونځ په خشوع اوخضوع سره پكار ده آيادالمونځ بلاكراهت جائز دى اوكنه ؟

جواب: في الدرالمختار ويكره تحريماتطويل الصلوة على القوم زاندا على قدر السنة في قراة واذكار رضى القوم اولالا طلاق الامر بالتخفيف (هر) وفي ردالمحتار و قد تبع الشارح في ذلك صاحب البحر واعترضه الشيخ اسمعيل بان تعليل الامر بما ذكره في عدم الكراهة اذ ارضى القوم اى اذا كانوا محصورين ويمكن حمل كلام البحر على غير المحصورين تامل ج ۱ ص ۵۸۲، ددينه ثابت شوه چه په مذكوره صورت كې دامام اوږدول مكروه تحريمى دى اوتطويل خشوع اوخضوع ته نه ويل كيږي بلكه ددي تطويل خخه دمقتديانو خشوع اوخضوع ورك كيږي ۲ رمضان ۱۳۳۳ هـ تتمه ثالثه ص ۲۰.

احياناً جماعت په ترك كولو كې دشوق ضياع مال عذر كيدلو تحقيق:

سوال: (۳۲۹) بنده دپوستكو تجارت شروع كړى دى مگر بنده ته ددي علم نشته دهمدى پخاطر يو بل سړى چه په دى كار به خبر دى بغيره اصل مال دمحتت شريك كړى دى اوس ددي كار پوښتل دى چه بعض وختونه دجماعت لمونځ نه شى اداء كولى ، خكه كه بنده دلمانځه لپاره مسجد ته لاړ شى اوددى نه وروسته خه مال خرڅ شى اودقيمت ارزښت دخان سره كړى اوبنده ته ونه واني په دى عذر جماعت ترك كول او داسې قسم تجارت كول جائز دى اوكنه ، خكه چه په گوهر بهشتى كې ليكل شوى دى چه كه د عذر لامله په جماعت كې شامل نه شونو جائز دى اوداپه ظاهره خماپه خيال كې يوقسم عذر دى لهذا دحضور خخه پوښتنه كيږي چه دكوم كار خخه د كوم وخت جماعت اكثرا فوت شى نوهغه كار كول څنگه دى بينواتوجروا ؟

جواب: في الدرالمختار في اعدا ترك الجماعة او خوف على ماله وفي ردالمحتار اى من لص ونحوه اذا لم يمكنه غلق الدكان او البيت مثلاً ج ۱ ص ۵۸۱ وفي العالم كبرى او يخاف ضياع ماله ج ۱ ص ۵۲، ددي روايتونو خخه ددي گنجائش معلوم كيږي مگر دواعادت نه گرځوي ، هر كله چه كوم انتظام نشى كيدلى نودهغه وخت معذور گرځي گنى كه ممكن وي ددكان په بندولو سره دى جماعت ته حاضر شى اول محرم ۱۳۳۴ هـ (تتمه رابعه ص ۵).

دهغه مقتدى لپاره چه صحيح لولى اضوط دادى چه شركت كولو نه وروسته اعاده

وكړى دخلط خوان امام پسي چه په عذراومجبوريت سره لمونځ وكړى

سوال: (۳۳۰) يوسړى قران صحيح لولى مگر دناسور عذريه سبب ، چه هروخت بهيږي اوعدم قدرت په قيام اوجلوس ، دستت موافق امامت نشى كولى اوتول اوسيدونكي دده دكلى دجواز صلاة په قدر قران نشى لوستلى اوس هغه خه وكړى كه دهغوى سره په جماعت كې شريك كيږي نودهغه لمونځ نه كيږي او هغه لمونځ نشى وركولى دهغه تقاعد عن الجماعة جائز دى اوكنه ؟

جواب: ددي لپاره چه دعوم ابتلاء په سبب بعضى علماؤ داسې اقتداء ته صحيح ويلى دى نوبت په احتمال صحت تخلف عن الجماعة دوعيد خاى دى اوخيني نور صحيح واني په همدي بناء عدم صحت دصلاة محل د وعيددي نوجمعابين الادلة احتياط داده چه دجماعت نه تقاعدونه كړي او وروسته دخپل لمانځه اعاده وكړي ۲ ربيع الثاني ۱۳۳۴ هـ (تتمه رابعه ص ۲۱).

سوال: (۳۳۱) بکر دیو مسجد امام دی اودقران حافظ هم دی مگرقران ډیرغلط لولی خینی الفاظ داسی سوزیدلی لولی چه که چاته دمخکی نه هغه الفاظ یادنه وی نویه پوهه کی نه راخی، ددینه علاوه په بعضی خایونوکی زبردومره اوچتوی چه الف پیداکیبری مثلا فقروافروا اوفقدالفتح قدافلحاوغیره لولی په خینو خایونوکی ساکن متحرک لولی مثلا اهدنا الصراط المستقیم اهدناپه کسردها، سره اوخینی خایونوکی متحرک ساکن لولی لکه الم ترکیف فعل الم ترکیف په سکون دعین سره لولی ددینه علاوه خای په خای په مینخ کی وقف کوی اودوقف په وخت دلغظ آخرساکن نه لولی بلکه همیشه بی متحرک لولی اوییا مخکی روان وی، په کوم لفظ باندی بی چه وقف کوی وی هغه دوباره نه وائی دداسی حافظ قران پسی لمونخ کول څنگه دی؟ که دهغه پسی لمونخ مکروه یا ناروا وی مگرخلک دی امام وگرخوی نودغه شخص لپاره آیاترک دجماعت کول پکاردی چه دتولوداسی غلطوڅخه بیج شی؟

جواب: فی فتاوی قاضیخان اما الخطا فی الاعراب اذالم یغیر المعنی لا تفسد الصلوة عندالککل وان غیر المعنی تغیرافحشا فسدت صلوته فی قول المتقدمین واختلاف المتأخرون فی ذلك ومقاله المتقدمین احوط ومقاله المتأخرون اوسع انتهى مختصراً وفيها أيضاً واما ترک المدان لم یغیر المعنی کما فی قوله انا انزلناه انا اعطیناک لا تفسد صلوته اه قلت وکذا المد فیمالیس فیہ کما هو ظاهر) نوکومی غلطیانی چه په سوال کی مذکوری دی ددی لپاره چه مغیرد معنی ندی نولمونخ کیبری. کوم سری چه داسی غلطیانوڅخه محفوظ وی هغه ته ترک دجماعت ندی پکار والله اعلم ۱۸ ربيع الاول ۱۳۲۱ هـ امداد ص ۱۱۱ ج ۱

دجماعت په لمانځه کی تراص او الزاق معنی

سوال: (۳۳۲) نن صبادلته دغیرمقلدی ډیرزیات زور اوشورکیبری حتی چه په لمانځه کی ویل کیبری چه بجلک د بجلک اوگوتی دگوتو سره یو خای کولوسره اودریبری اودیرخلک درپیری هم؟

جواب: فی مشکوة باب تسوية الصف عن انس قال قال رسول الله ﷺ سوواصفو فکم وقاربوايتها وحازوا بالاعتناق الحديث رواه ابو داؤد عن ابي امامة في حديث طويل قال قال رسول الله ﷺ سووا صفو فکم وحازوا بين مناکبکم الحديث رواه احمد، په اول حديث کی درصوا نه وروسته قاربوا راغلی دی ظاهره ده چه که تراص په معنی دمسامت اقدام وغیره واخستل شی نودقاربوا سره به منافی وی چه مقاربت غواړی عدم مسامت، لکه چه ظاهره

ده، ددینه معلومه شوه چه مقصد مقاربت دی ددی مبالغه تراص یا په بعضی حدیثونوکی الزاق فرمایلی دی اووریسی بی چه حادوا راغلی گوید هغه تفسیردی، او ددی تعبیر په بل حدیث کی په حادوا بین مناکبکم سره کړی دی وهذا ظاهر جداً والله اعلم وعلمه اتم واحکم ۲۹ رمضان ۱۳۲۳ هـ امداد ص ۷ ج ۴

سوال: (۳۳۳) دلته یومولویصاحب چه خپل شمیریه اهل حدیث کی کوی لکن یوبزرگ اوهو شمیرسری دی، نن صبا بی تشریف راوړی دی په مسجد کی دجماعت لمونخ همغه ورکوی، هغه په صف ترلوکی الزاق الکعب ته ډیررواج ورکړی دی هرسری په جماعت کی خبی دخپل څنگ والاو دخپوسره نسلوی په دی کی څونقصانه وی اول ددواړو خپو په مینخ کی دیوه انسان نه زیاته فاصله وی دوهم دچاچه قدمونه واړه دی اودصف څخه شاته معلومیبری یعنی ددی اوږه دهغوی له اوږوسره نه یوخای کیبری دریم کله چه سجدی ته خی نودتولوخپی دخپل خای څخه پورته کیبری بیا کله چه دوهم رکعت ته ودریبری نود خپو په طرف ملتفت کیدلوسره دهغو دواړه طرفونه پورته کولوسره یو بل سره یوخای کیبری دغه غیرمومارپها حرکت اوالفتات په مکروه فکرکولوسره په خپلی طریقی باندی قائم پاتی شوم اویم به بعضی حضراتوماته وویل نوماخواب ورکړوچه څما د فعل سره دتاسو څه بحث دی؟ لکن یوه ورځ ممدوح مولویصاحب په دی باندی زه ملامت کړم اووی ویل ته دموکدوستتوتارک بی ماوویل چه ددی سنت والی غیرثابت دی نوتاسی په ما باندی افتراء کوی دتاسو ته مناسبه نده هغه په ثبوت کی دنعمان بن بشیرروایت چه دهغه جزئیه داده «رایت الرجل منایلرق منکبه بمنکب صاحبه وکعبه بکعبه» اودحضرت انس روایت فکان احدنا یلرق منکبه بمنکب صاحبه وقدمه بقدمه فی الصف رواه البخاری پیش کړل ماوویل داوول حدیث څخه مواظبت نه راووخی اودثانی حدیث څخه دالزاق الکعب استدلال صحیح ندی، ډیر خفه شویا بی وویل چه خپل شبهات تحریراپیش کړه زه به ستا اطمینان وکړم مایوه برخه تقریرلیکلونه وروسته ولیکه ترنته پورې بی ځواب ندی را کړی په دی شبهه تول خلک بیادالزاق الکعب تارک شول اوس تاسو ته عرض دی چه دایبان مفصلاً تحریروفرما بی چه څما اودخلکو اطمینان وشی؟

جواب: ټپه دی باب کی مختلف الفاظ راغلی دی دبخاری الفاظ خوپه سوال کی مذکور دی، او په سنن ابوداود کی دنعمان بن بشیرڅخه دغه الفاظ راغلی دی، قال فرایت الرجل یلرق منکبه بمنکب صاحبه ورکبته برکبه صاحبه وکعبه بکعبه اودحضرت انس څخه مرفوعادغه الفاظ دی قاربوا بینهما وحازوا بالاعتناق اودعبدالله بن عمرڅخه مرفوعادغه الفاظ دی

خاذا وبالمناکب اودامریقینی دی چه ددی تولو عبارتو نومعبر عنه یودی دهغه خُخه کله په الزاق سره تعبیر کړی او کله په مقاربت سره کله په محاذات سره ددینه معلومیرپی چه محاذات او مقاربت ته الزاق ویلی شوی دی مبالغه فی المقاربة دوهم که دالزاق حقیقی معنی واخستل شی نو الزاق المناکب اولزاق الکعب په دی صورت متعارف اومعتادکي جمع کیدلی نشی . چه مصلی په قدمونو کي ښه انفراج پریښودی خُکه چه په دی کي الزاق الکعب خویه وی لکن الزاق المناکب به نه مراعات کیږی . کوم شخص ویلی شی چه الزاق المناکب اصل دی لوالزاق الکعب غیر مقصود دی ، دریم دالزاق الکعب چه کوم صورت هم واخستل شی دالزاق الرکب سره ددی تحقیق هیڅ صورت نشته خُکه درکبه په معنا د زنگون الزاق دبلې رکبی سره هغه وخت کیدلی شی چه دواړه سره متقابل اومتواجه وی لکه چه ظاهره دی البته محاذات درکب په هرحال ممکن دی ددی وجوهو خُخه ثابته شوه چه دکوم الزاق دعواکولی شی حدیث په هغه باندې دلالت نه کوی بلکه دفرجاتو دپریښودو دمانعت سره دهغه نفی کیږی . والله اعلم وعلمه اتم ۹ شوال ۱۳۲۳ هـ ، امداد ص ۸ ج ۴

تحقیق دصحت اقتداء اولوی مسجد لوی فصل سره سره

سوال: (۳۳۴) ستاسویه خدمت کي داعرض دی چه دگوهر بهشتی مطبع مجتبابي صفحه ۵۵ مسئله نمبر ۷ کي راغلی دی که مسجد دیر لوی وی ، په همدی ترتیب که کوز لوی یا خنگل وی اود امام مقتدی ترمینځ دومره خالی میدان وی چه دوه صغه پکي راتلی شی نودغه دوه خایونه یعنی هغه خای چه مقتدی ولاړدی اوهغه خای چه امام ولاړدی مختلف گنل کیږی او اقتداء به درسته نه وی ددینه معلومیرپی چه دگرمی په موسم کي چه خانه کعبه ته وصل ختیځ طرف ته امام ولاړوی بودوه صغه هم دهغه سره ولاړوی دهغوی اقتداء خوصحیح کیږی اودیرصفونه دشل پنځه ویشث صغه په فاصله باندې ولاړوی ، په مینځ کي خای خالی بیروت وی دهغوی اقتداء نه صحیح کیږی اوس دسوال مقصود دادی چه دبنده خو کاله هلته قیام و اولمونځ بی په فاصله والاجماعت کي شریکیدوسره کړی دی اوس هغه اقتداء صحیح نه وی نولمونځ وشواوکنه ، که درست نه دی نوڅه کول پکار دی ، ددکي دبعضو علماؤنه می پوښتنه وکړه خوشفاور کونکي خواب ندی ملاوشوی ، حضرت چه څه فرمایي هغه به انشاء الله په عمل کي راولم ؟

جواب: ددیرلوی مسجد مثال بی په درمختارو غیره کي قدس مسجد لیکلی نومسجد حرام هومره لوی ندی ، دهمدی لپاره هلته کوم اشکال نشته اوپه ردالمحتارکي دنوازل خُخه دجامع

قدیم خوارزم هم په مثال کي راوړی دی اودهغه صفت داسي لیکل شوی فان ربعه علی اربعة الالف اسطوانة اودجامع قدس په تفسیر کي لیکل شوی دی اعنی مایشمل علی المساجد الثلاثة الاقصی والصخرة والبیضاء کذا فی البزازیة په دی باندې هم هماغه تفریح ده والله اعلم ، اودعالمگیریه په باب خامس فی الامامة فصل رابعه کي په مسجدکي علی الاطلاق فصل غیر مانع عن الاقتداء ویلی دی اگرکه خومره لوی مسجدچه وی عبارتھا والمسجد وان کبر لا ینح الفصل فیه کذا فی الوجیز للکردری نودبهبشتی گوهر مسئله په یوه روایت دتفصیل محتاج اوپه بل روایت غیر معمول بهابه وی . اشرف علی ۲۳ رمضان ۵۷ هـ ، النور ص ۱۰ ، جمادی الثاني ۱۳۵۷ هـ

دناسق امام پی دلمانځه دجواز حکم اوعدم کراهت د اضطرار په وخت کي

سوال: (۳۳۵) دهغه جامع مسجدپیش امام چه په زرگونه مخلوق هلته لمونځ کوی یوجاهل ، سودخور ، بخیل ، بی تقوی ، متعلق ، کاذب ، او حریص وغیره وغیره سړی دی په جماعت کي عالم ، فاضل ، زاهد ، عابد ، قاری اومتقی داخل دی نولمونځ دهغوی خنګه دی ، اکثرقوم ناخوښه دی یوازی دحکومت له طرفه دوراثت په طریقه هغه پیش امام مقرر شوی دی ټول خلک دحکومت لخوا مجبوره دی شرعا بایدڅه وکولی شی؟

جواب: بایدصبر وکولی شی دحکومت سره مخالفت ښه ندی ، ددی لپاره چه مقتدیان دامام په لری کولو قادر ندی نودا ټول کراهت به په امام باندې وی ، دمقتدیانو لمونځ به بی کراهته صحیح وی ، اتمه اولی ۳۱۵

په شان باندې دمقتدی منکې کول کله چه امام په لمانځه کي بی اودسه شی

سوال: (۳۳۶) زید امام لمونځ ورکولو په کوم رکعت کي هغه بی اودسه شوددی لپاره چه دده شاته کوم مقتدی دلمونځ ورکولولایق نه و لهذا هغه غوښتل چه لمونځ پریږدی اوعلیحده شی ، دجماعت ښی اوچپ طرف دامام خُخه لس یا پنځلس لمونځ کونکي مخامخ تیرشودامام خای ته راتلوسره ودریده اولمونځ بی ورکړو آیا په دی صورت کي دټولولمونځ صحیح شواوکنه فقط؟

جواب: صحیح شوی الدرالمختارباب الاستخلاف ولم یقدم احدولوبنفسه ولی ردالمختار اشارالی انه یصیر خلیفة اذ اقدمه الامام او احد القوم او تقدم بنفسه كما قدمناه عن النهر - فقط یکم جمادی الاولی ۱۳۲۲ هـ ، امداد ص ۵۰ ج ۱

دهینوی او شروی غرض لپاره په غیر عربی ژبه

باندې په سجدي کولو کې دعاء د حکم تفصیل

سوال: (۳۳۷) دلمانځه په مینځ دعاء په باره کې یو خط د یو صاحب په لاس د دې ځای یو عالم ته راغلی دی چه د دې عریضی سره یو ځای یې ستاسو خدمت ته در لیرېم ځکه ځمادې په مضمون کې شک دی لهذا تاسو عالی خدمت مکلف دی چه دلاندې سوالونو د باصواب ځوابونو څخه معزز و فرمایې (۱) په فرض یا سنت لمانځه کې په سجدي پایه بل کوم رکن کې په عربی پایه کومه بله ژبه کومه غیر منقوله دعاء دنیا او آخرت لپاره کول جائز دی او کنه؟ (۲) دلمانځه په دوران کې مطلقاً کومه دعاء مفسده دلمانځه ده او کنه؟ خصوصاً په سجده کې وروسته د تسبیح څخه د هغه خط نقل دادی، په سجدي کې دعاء کولو متعلق صفاحدیشونه دی هوداربتیا دی چه د تسبیح نه علاوه دادې او تسبیح مقدمه ده په مشکوة کتاب الصلاة باب السجود کې راغلی دي کان النبی ﷺ يقول فی سجوده اللهم اغفر لی ذنبی کله دقه وجهه واوله و اخره وعلانیته و سره رواه مسلم او په مسلم کې دی وگوره مشکوة کتاب الصلوة باب السجود، قال قال رسول الله ﷺ اقرب ما یكون العبد من ربه وهو ساجد فاکثر والدعاء، دلته نې په سجدي کې په خصوصیت سره دعاء د کثرت حکم ورکړی دی د دینه علاوه نور هم حدیثونه شته خودا دوه کافی دی در رسول الله ﷺ عمل هم دی چه د ماثوره تسبیحاتونه علاوه به یې په سجدي کې دعاء هم کوله او د احکم هم دی چه په سجدي کې دعاء دیره کوی نو هر کله چه دعاء حکم دی نو چه په کومه ژبه یې انسان غواړی و دی غواړی، یوسری په عربی نه پوهیږی هغه په خپله ژبه باندې دعاء کولو سره دغه حکم پوره کولی شی د مسلمانانو لومونځونه د همدی لامله بی اثره دی چه په لمانځه او خصوصاً په سجود کې د کثرت دعاء څخه کار نه اخلی آه؟

جواب: ومنه الصدق والصواب اولاً لاندې مقدمات وړاندې کولی شی سره د دلایلو پې (۱) دعاء اطلاق په حمد باندې هم راغلی: عن جابر قال قال رسول الله ﷺ افضل الذکر لاله الا الله وافضل الدعاء الحمد لله رواه الترمذی وابن ماجه مشکوة ج ۱ ص ۱۹۲، په فرض لمونځ کې اصل جماعت دی او په جماعت کې اصل تخفیف دی، عن ابی هريرة قال قال رسول الله ﷺ اذا صلی احدکم للناس فلیخفف فان فیهم السقیم والضعیف والکبیر واذا صلی احدکم لنفسه فلیطول ماشاء متفق علیه مشکوة ج ۱ ص ۹۳، تطویل صلاة او ادعیه طویل د مقدمی په قرینه

په نوافلو پورې مخصوص دی: ویویدد ماروی عن محمد مسلمة قال ان رسول الله ﷺ اذا قام یصلی تطوعاً قال الله اکبر الی قوله اللهم انت الملك لاله الا انت سبحانک و یحمدک ثم یقرأ رواه النسائی مشکوة ج ۱ ص ۷۰، (۴) په رکوع او سجده کې اصل او مستمر سنت تسبیح ده عن حذیفة انه صلی مع النبی ﷺ وكان یقول فی رکوعه سبحان ربی العظیم وفی سجوده سبحان ربی الاعلی الحدیث رواه الترمذی و ابوداود والدارمی والنسائی وابن ماجه ص ۷۵ ج ۱ مشکوة (۵) دعاء اصل ځای په لمانځه کې د قعدی حالت دی د درود شریف نه وروسته عن فضالة بن عیبة قال بینما رسول الله ﷺ قاعد اذ دخل رجل فصلی فقال اللهم اغفر لی وارحمی فقال رسول الله ﷺ عجلت ایها المصلی اذا صلیت فقعدت فاحمد الله بما هو اهله وصل علی ثم ادعه قال ثم صلی رجل اخر بعد ذلك فحمد الله وصلی علی النبی ﷺ فقال له النبی ﷺ ایها المصلی ادع تحب رواه الترمذی و روى ابوداؤد والنسائی نحوه مشکوة ج ۱ ص ۷۸، په دی مقدماتو کې د شامل کولو سره معلومیږی چه د فرضو په سجدي کې دعاء عادت گرځول د سنت د قواعدو خلاف دی د څو وجه لامله اول هغه د صلاة د تطویل موجب دی چه په فرضو کې د جماعت په حالت کې ناخوبی دی او د جماعت پرینسودل خپله ناخوبی دی خصوصاً کله چه د دې باب دعاهم ملحوظ و گرځول شی د کومو چه اهتمام وړاندې چه د دینه وړاندې به درود هم وی د اتول یو ځای کیدلو سره ډیر تطویل جوړیږی، دوهم تغیر د محل دعاء دی د قعود د حالت دریم د اصل وظیفی د سجدي څخه عدول دی چه اکتفاء ده په تسبیح باندې همغه شان چه د نصوصو د ظاهر مقتضی ده اومو کد سنن ډیر احکم د فرض مشابه دی، نو هغه هم احتیاطاً د هغو سره ملحق ویل کیږی نو په کومو حدیثونو کې چه دعای السجود واره دی یا څومو محمول ده په فعل احیاناً باندې، پایه نوافلو باندې او بعضی نې محمول کوی په مطلق حمد، ثنا او تسبیح باندې ترڅو د نصوصو او روایتونو او دهغوی د مقتضیاتو او قواعدو کې تعارض نه وی نو دا خبری اتري په مطلق دعاء کې دی اوس په خصوصیت کې باقی پاتې شوی بحث دعاء بالعریبه و حرم بغیرها په نهر او ردالمحتار کې راغلی دی، قال فی غرر الافکار شرح درر البحار فی هذا الغل و بکراه الدعاء بالعجمیة لان عمر لم ی عن رطانة الاعاجم اه الی قوله ولا یعدان یكون الدعاء بالفارسیة مکروهة تخرمها فی الصلوة و تزیها خارج جهاج ص ۵۴۳، د دې روایت څخه معلومه شوه چه په لمانځه کې دننه په غیر عربی ژبی باندې دعاء کول حرام یا مکروه تحریمی دی

اود حضرت عمر اثریہ ہمدی باندی محمول دی او ہمدارنگہ داوجہ ہم ظاہرہ دہ چہ کلہ ہم کوم عجمی تہ ددی اجازت ندی ورکری، اویاتی شوبہ داچہ بی پوهی دعاکی حضورنہ وی نودداسی مختصرودعاگانوکوم چہ پہ لمانخہ کی پہ خپل خای کی لوستل کیری چانہ پوینتلوسرہ ترجمہ یادہغہ حاصل معلوم کول اودہغہ استحضارول دشواری گنی داسی عذر کیدلو کیدلوسرہ دقران مجیدپہ خای کی دہغہ ترجمہ لوستل پہ لمانخہ کی رانی بہ ورکول راشی ۲۹ ربیع الاخر ۱۳۳۴ھ ۱۲۷۴ھ ۲۷

پہ فجر، ظهر او عشاء، لمانخہ کی دقبلہ سنو لہ ادا، نہ بقیر امامت عدم کراہت

سوال: (۳۳۸) ددین علماء پہ دی مسئلہ کی خہ فرماہی چہ دفجر، ظهر، عصر یا عشاء پہ وخت کی دفرض نہ ورا ندی مقتدی سنتونہ کوی او امام صاحب بی لہ کوم عذر یا بلا عذرہ ونہ کری پہ جماعت کی خوبہ کومہ شبہہ دکراہت نہ وی؟

جواب: نشتہ ۱۹ ذی الحجہ ۱۳۳۸ھ، حوادث خامسہ ص ۳۷

دجامع مسجد فضیلت

سوال: (۳۳۹) ۱) پنخہ وخت لمونخونہ پہ جامع مسجد کی کول افضل دی او کہ دمحلی پہ مسجد کی دجماعت سرہ کول افضل دی؟ ۲) اودافضلیت دجمعی دلمانخہ پوری دی او ۳) کہ عام دی؟

جواب: ۱) دمحلی پہ مسجد کی ۲) ہودغیر اہل محلی لپارہ ۳) ہود اہل محلی لپارہ فقط ۲ رمضان ۱۳۳۰ھ

دلمونخ کونکو در ابطلو حکم دلمانخہ ادا کولولپارہ پہ مسجد کی

سوال: (۳۴۰) ۱) خمونہ پہ محلہ کی انتظام وشوچہ پنخہ وختہ ہر لمونخ کونکی دلمانخہ لپارہ راوغوبنشل شی دہمدی لپارہ خوارلس انسانان تاکل شوی دی، کلہ چہ اذان وشی پہ ہمدی وخت ہغہ تول سریان پہ محلہ کی اوازونہ کوی راشی لمونخ کونکولمونخ تیار دی پہ مسجد کی اذان شوی او ہغوی د خپلو کورونوختہ راوتلوسرہ ادمیان راشراری مسجدتہ راخی داسی کول درست دی اوکنہ؟ یوہ مولوی صاحب وفرمایل چہ دا بدعت او مکروہ دی؟

جواب: ماتہ ہم ہمدام معلومیری ۱۳۳۹ھ

سوال: ۴) او کہ اذان نہ وروستہ دمسجد دمنیخ نہ مؤذن یا بل آدمی دلمونخ کونکو دعوت وکری نویسا ہم جائز دی اوکنہ او کہ جائز دی نومکروہ وغیرہ خوندی؟

جواب: ہمغہ حکم دی (پورتنی تاریخ)

باب ما یفسد الصلوۃ وما یکرہ فیہا

پہ لمانخہ دتغنی بالقران حکم

سوال: (۳۴۱) کہ کوم سری قران شریف دتغنی پہ طرز اداء کری دہغہ پسی لمونخ درست دی اوکنہ؟

جواب: کہ دغہ لوستونکی محض تحسین داوازکوی نوعین بنہ والی دی اودداسی پسی لمونخ جائز بلکہ افضل دی، عن البراء بن عازب قال سمعت رسول الله ﷺ یقول حسنوا القرآن باصواتکم فان الصوت الحسن تزید القرآن حسنا رواہ الدارمی، او کہ حرف دومرہ تیبہ اویاس کوی چہ الفاظ او معنائگانی ورخخہ متغیر او غلطیری نودہغہ خپل لمونخ ہم نہ کیری، دہغہ پسی دمقتدیاتوبہ خنگہ وشی، عن حذیفہ قال قال رسول الله ﷺ اقرؤا القرآن بلحون العرب واصواتہا وایاکم ولحون اهل العشق ولحون اهل الکتابین وسیحی بعدی قوم یرجعون بالقران ترجیح الغناء والنوح لا یجاوز حناجرہم مفتونہ قلوبہم وقلوب الذین یعجبہم شائهم رواہ البیہقی فی شعب الایمان ووزین فی کتابہ ۱۲ من المشکوہ فی کتاب فضائل القرآن وانہ اعلم، امداد ج ۱ ص ۱۶

دامام پہ محراب کی داودریدلو دکراہت معنی

سوال: (۳۴۲) مسجد دمحراب نہ علاوہ دمسجد پہ صحن کی دمحراب پہ بریدو دریدلوسرہ دمقرامام جماعت کول جائز یا کراہت دی اوکنہ؟ او علماء کراموچہ غیر محراب کی ودریدل مکروہ لیکلی دہغی خہ معنی دی؟ او تودوخہ دجماعت دتبدل لپارہ شرعی عذر کیدلی شی اوکنہ؟ دخینو علماء و رواج دی چہ د مسجد پہ محراب کی ودریدلوسرہ جماعت کول ضروری گنی، برابرہ خبرہ دہ چہ کوم قسم تکلیف وی او طبیعت دقاعدی سرہ سم دلمانخہ پہ طرف متوجہ وی اوکنہ ددی کوم سند شتہ اوکنہ؟

یعنی کلہ چہ پہ معنی کی ہم تغیر اوفساد راشی او کہ یوازی حرفونہ لاندی باندی شی او پہ معنی کی فسادنہ وی نوواہ چہ لمونخ کیری خوشدیکراہت بہ وی ۱۲ منہ

جواب: فی رد اختیار (تسبیح) یفهم من قوله اوائی ساریه کراهه قیام الامام فی غیر اعراب و یؤیده قوله قبله السنة ان یقوم فی اعراب و کذا قوله فی موضع اخر السنة ان یقوم فی اعراب و کذا قوله وسط الصف الاثری ان اعراب منصبت الاوسط المساجد وهی قد عینت لمقام الامام الا والظاهر ان هذا فی الامام الراتب لجماعة کثیرة اه لئلا یلزم عدم قیامه فی الوسط فلزم ذلك لایکره تأمل ددی عبارت^۱ خخه واضحه معلومی میری چه دمحراب محاذی سخن کی دریدل بلاکراهته جائز دی بلکه وروستی عبارت خخه خود امفهوم میری چه دمحراب محاذ هم نه وی مگردصف مینخ وی دغه وخت هم جائز دی نومعلومه شوه چه د فقهاویه قول کی دمحراب خخه مینخ دمسجد یاصف مراد دی اوس گرمی دمکان دتبدل لپاره دعذر کیدل داستفسار محتاج پائی نه شو او بدی باب کی کوم مرفوع فعلی حدیث له سترگونه نه دی تیرشوی البته قولی حدیث غالبیه ابو داود کی شته توسط الامام وسدوالخلل، ددینه هم دمذکوره حکم تا بنید کیبری اوکه د حضور نیامده د غیر مسجد د حالت سفر لمونخ کولونه استدلال وکولی شی، چه هلته محراب هم نه وو نوامکان لری، او دی تقریر سره درسم مذکور فی السوال بی اصل والی هم ظاهر شو امداد ص ۳۵ ج ۱.

سوال: (۳۴۳) دجماعت په وخت کی دمسجدیه دروازه کی دخلکو ودریدل خنکه دی اوچه کله محراب دومره غوج وی چه امام بالکل په کی بتیدونود امام داسی محراب کی ودریدل خنکه دی؟
جواب: فی رد اعراب فی مکروهات الصلاة و قیام الامام فی اعراب لا وجوده فيه و قدماه خارجه لان العبرة للقدم مطلقاً وان لم یشتبه حال الامام ان علل بالثبته وان بالاشتباه ولا اشتباه فلا اشتباه فی نفی الکراهه فی رد اعراب سواء کان اعراب من المسجد كما هو العادة المستمرة اولاً كما فی الحروفیه عن اللؤلؤ الجیه اذ لم یضق المسجدين خلف الامام لاینبغی له ذلك لانه يشبه بتان المکانین وفيه بعد صفحه وحکمی الخلوئی عن انی للیث لایکره قیام الامام فی الطاق

^۱ په شامی ص ۲۷۵ باب الامامه کی مذکور دی، تسبیح فی معراج الدراییه من باب الامامة الاصح ماروی عن ابی حنیفه انه قال لکره للامام ان یقوم بین الساریتین اوزاویه اونا حیه المسجد والی ساریه لانه بخلاف عمل الائمة اه وقیه ایضاً السنة ان یقوم الامام از اوسط الصف الاثری ان المحارب منصبت الاوسط المساجد وهی قد عینت مقام الامام اه و فی التناخانیه لیکره ان یقوم فی غیر اعراب الا بضرورة او مقتضاه ان الامام لو ترک المحارب وقام فی غیره لیکره لوکان قیامه وسط الصف لانه خلاف عمل الائمة وهو ظاهر فی الامام الراتب دون غیره فاغتنم هذا الفائدة فانه وقع السوال عنها ولم یوجد نص فیها، دا عبارت د عبارت منقوله فی الجواب سره معارض ده دهمدی لپاره په خواب کی ددی لحاظ ساتل هم بکارده ۱۲ تصحیح الاملاط ص ۷.

عند الضرورة بان ضاق المسجد علی القوم فی رد اعراب الامامة فی الکلام علی الصف الاول هكذا و یعلم منه باولی ان مقصورة دمشق الی هی فی وسط المسجد خارج اعراب القبلی یكون الصف الاول فیها مایلی الامام فی داخلها وما اتصل به من طرفها خارجا عنها من اول الجدار الی اخره فلا ینقطع الصف بینها كما لا ینقطع بالنیر الذی هو داخلها فیما یظهره ددی روایتونه خو اموره معلوم شول اول امام دمحراب دننه اودریدل چه قدم هم دننه وی مکروه دی، دوهم داچه که ضرورت وی نومکروه ندی دریم داچه دصف داتقطاع دکراهت موجب دی نودمسجدیه دروازو کی دننه ودریدل دصف انقطاع موجب دی، لهذا مکروه به وی، ویناید بحدیث رواه الترمذی عن عبد الحمید بن محمود قال صلینا خلف امیر من الامراء فاضطر الناس فصلینا بین الساریتین فلما صلینا قال انس بن مالک کما نفی هذا علی عهد رسول الله ﷺ لکن به ضرورت کی دا هم جائز کیدنی شی، والله اعلم وعلمه امم واحکم ۱۷ القعدة ۱۳۲۳ هـ امداد الفتاوى ص ۲۷ ج ۱.

امام ودریدل په محراب کی

سوال: (۳۴۴) دمسجدیه دهلیز کی امام ودریدل خنکه دی په دلیل سره وفرمای؟

جواب: فی الدر المختار مکروهات الصلاة و قیام الامام فی اعراب لا سجوده فيه و قدماه خارجه لان العبرة للقدم مطلقاً وان لم یشتبه حال الامام الخ و فی رد اعراب اقتصر علیه فی الهدایة واختاره الامام السرخسی وقال انه الاوجه الخ ج ۱ ص ۲۷۵، امام دمسجدیه دهلیز کی داسی ودریدل چه خبی نی هم دننه وی مکروه دی فقط والله تعالی اعلم ۷ ربيع الثاني ۱۳۲۵ هـ امداد ص ۸۹ ج ۱.

په محراب کی دلماضه حکم

سوال: (۳۴۵) محراب په مسجد کی دننه دی اوکنه که یوازی محراب کی ودریدلو سره لمونخ وکولی شی صحیح به وی اوکنه په هر صورت دصحت صورت کوم دی فقط؟

جواب: فی الدر المختار باب ما یفسد الصلوة وما یکره فیها و قیام الامام فی المحراب لا تسجوده فيه و قدماه خارجه الخ، ددینه ثابت شوه چه په محراب کی ودریدلو سره لمونخ کول مکروه دی، اگر که محراب په مسجد کی داخل ده، تسه اولی ص ۱۸.

امام نه دفتح وړكولو دغير مفسد كيدلو حكم اگر كه ددرى ايتونونه وروسته دى :

سوال: (۳۴۶) په فرض لمانځه كې وروسته دلوستلو ددرى ايتونو كه امام ته دمړى ضرورت شو كه مقتدى مړى وركړه نولمونځ خو فاسديا مكره نه كيرى نو كه فاسديرې نود چا فاسد شو اوس مكرر لوستل پكار دى؟

جواب: فوراً ويل ياد امام منتظر كيدل چه ماته څه وايه نوبه تر نده بلكه بهتره داده چه دبل ځاى نه به شروع كړي واي، يابه په كافي اندازه لوستل كړى وي نور كوع به كړى وي لکن بيا هم كه مقتدى وويلي او امام واخستله نوده بچاپه لمانځه كې ځل نشته (فى الدر المختار باب ما يفسد الصلاة بخلاف فتحه على امامه فانه لا يفسد مطلقا لفتح واخذ بكل حال وفي رد المحتار قوله بكل حال اى سواء قرأ الامام قدر ما تجوز الصلوة ام لا انتقل الى اية اخرى ام لا تكرر الفتح ام لا هو الاصح فخرم قال بعد اسطر تممة يكره ان يفتح من ساعته كما يكره للامام ان يلجته اليه بل ينتقل الى اية اخرى لا يلزم من وصلها ما يفسد الصلوة اولى سورة اخرى او يركع اذا قرء قدر الفرض كما يجزم به الزيلى وغيره وفي رواية قدر المستحب كما وجهه الكمال بانه الظاهر من الدليل واقره في البحر وانظر فقط والله تعالى اعلم، ۵ شعبان ۱۳۲۲ هـ، امداد ص ۵۵۵ ج ۱.

سوال: (۳۴۷) كه امام زيات ددرى ايتونو دلوستلونه وروسته سهوه شى، مقتدى هغه ته مړى (فتح) وركړى نو امام به واخلي او كنه مشهور داده چه كه امام فتح واخستله نولمونځ نه كيرى بيا دوهم ځل لمونځ كول ضرورى دى، او كه امام فتح وانه خسته نو ويونكي لپاره دوهم ځل لمونځ كول پكار دى ماويل لمونځ كيرى يوصاحب وويلي چه دامام شافعى په مذهب كې كيرى دحنفى په مذهب نه كيرى آيا په حنفى مذهب كې دننه په دى مسئله كې اختلاف شته؟

جواب: هو اختلاف شته خو صحيح داده چه نه دامام لمونځ فاسد شو او نه دمقتدى فى العالم كبرى باب مفسدات الصلوة ومكروها فتاوان فتح على امامه لم تفسد اى قوله قالوا هذا اذا ارتج عليه قبل ان يقرأ قدر ما يجوز به الصلوة او بعد ما قرأ ولم يتحول الى اية اخرى وامام اذا قرأ او تحول ففتح عليه تفسد صلوة الفاتح والصحيح انه لا تفسد صلوة الفاتح بكل حال ولا صلوة الامام لو اخذ منه على الصحيح هكذا فى الكافي، ۵ ربيع الثانى ۱۳۴۲ هـ، تمه خامسه ص ۲۵۷.

په لمانځه كې دتنحنج (څارى تازه كولو) حكم :

سوال: (۳۴۸) په لمانځه كې مطلقا تنحنج جائز بلكه اهدت دى او كنه؟ او چه تحسين صوت لپاره امام او مقتدى تنحنج وكړى نو څه حكم دى؟

جواب: فى الدر المختار والتنحنج بحرفين بلا عذر امام به بان نشامن طبعه فلا او بلا غرض صحيح فلولا تحسين صوته اوليهتدى امامه اولاً علامه انه فى الصلوة فلا فساد على الصحيح (جلد اول ص ۲۴۷ باب المفسدات) ددې روايت څخه معلومه شوه چه كه تنحنج بلا اختياره وي هم جائزه ده او كه دتحسين صوت لپاره وي نو هم درست دى او امام او غير امام پدې كې يوشان دى، والله اعلم، ۲۰ رمضان ۱۳۲۲ هـ، امداد ص ۵۲ ج ۱.

په لمانځه كې دتاوه حكم :

سوال: (۳۴۹) عرض دادى جناب عالى چه دزيور بهشتى يوځاى كې يوى مسئلى باندي دكم فهمى لامله پوه نشوم، مهربانى فرمايلوسره دهغه تحرير وفرمايې په دريمه صفحه ددوم حصى دزيور بهشتى كې دلمانځه په مسئله كې اه ياوه، ياف، ياهای او وائى، يابه زور سره وژاړى نولمونځ له مينځه لاړ، البته كه دجنت، دوزخ په يادولوسره زړه ډك شى او په زور سره اواز راوځى نولمونځ نه ماتيرې ۱۲ ددې عبارت معنى داسې اخلم چه كه په لمانځه كې بهي آه ياف ياهای وويلي يابه په زوره وژړل نولمونځ تلل دى، او چه دجنت اودوزخ په يادولوسره زړه راډك شى او په زور سره دژړا اواز وځى نولمونځ نه ماتيرې او كه آه ياف ياهای ووائى نو هم لمونځ تللى دى زما داپوهه صحيحه ده او كه غلطه تحرير وفرمايې؟

جواب: فى الدر المختار والائين والتاوه والتايف والبكاء بصوت يحصل به حروف اومصيبة قيد للاربع الاربعة لا يملك نفسه عن انين وتاوة لانه حينئذ كعطاس وسعال وجشاء وتقاؤب وان حصل حروف للضرورة لا للذكر جنة اوناووف رد المحتار لا للذكر جنة اوناوولان الاين ونحوه اذا كان بذكرهما صار كانه قال اللهم انى اسئلك الجنة وان كان من وجع اومصيبة صار كانه يقول انما صاب فعزوفى كذا فى الكافي اه ملخصاً ج ۱ ص ۲۴۷، ددې عبارت څخه معلومه شوه چه كه ددوزخ او جنت دپادڅخه آه او اف وغيره هم دخولى نه رابهرشى دغه وخت هم لمونځ نه فاسديرې نودزيور بهشتى عبارت صاف ندى هر كله چه په هغه كې دادى چه په زور سره اواز راوځى هملته داوچتيدل هم پكارول چه اف يا آه وغيره راووت (ترجيع خامس ص ۱۳۱).

په لمناښه کې د شان سوټول

سوال: (۳۵۰) په لمناښه کې سوټول موږل درست دی اوکنه؟

جواب: فی الدرالمختار وکړه کفه ای رفعه ولولتراپ کمشمرکم اوذیل وعشه به ای بنویه وبجسده للنهی لالحاجة وفي ردالمحتار قوله حاجة کحک بدنه لشی اكله واضره وسلت عن یومه وبشغل قلبه وهذا لو بدون عمل کثیر قال فی القیض الحک بیدواحدة فی رکن ثلاث مرات یفسد الصلوة ان رفع بده فی کل مرة اوفی الجوهره عن الفتاوی اختلفوا فی الحک هل الذهاب والرجوع مرة اوالذهاب مرة والرجوع اخرى جلد ۲۹ ص ۲۲۹ مکروهات ددی روایت څخه معلومه شوه چه د ضرورت په وخت موږل جائز دی ترڅو چه د عمل کثیر حده نوبت ونه رسیږی او د عمل کثیر په تفسیر کې مشهور اختلاف شته والله تعالی اعلم ۲۰ رمضان ۱۳۲۸ هـ امداد ص ۵۷ ج ۱

دلن سوټول په لمناښه کې

سوال: (۳۵۱) دلنې یا پانځو ټولول په ساتلو د خړی والی د تنگسیا یا عموما جائز دی اوکنه؟

جواب: غالباً د سوال مطلب دادی چه په کوم ترتیب چه د بعضی اذمیانو عادت وی چه اکثرا سجدی ته دنلویاد هغې ته داو دریدلو په وخت پایځی لمن وغیره راټولوی دادرست دی اوکنه نوکه همدا مطلب وی نو خواب دادی چه که د عمل کثیر پورې نوبت ونه رسیده نومکروه دی البته که سخت حاجت و نوکراحت نشته دلیلله مامرفی الجواب عن السؤال السابق اوکه څه نور مطلب وی بنویه بیانولوسره خواب ممکن دی والله اعلم ۲۰ رمضان المبارک ۱۳۲۲ هـ امداد ص ۵۷ ج ۱

کراحت د لمناښه په شوا لباس کې د موندونکې لپاره

سوال: (۳۵۲) کوم چه په اکثره کتابونو کې لیکلی شوی چه که دکوم سړی سره کمیس پرتوگ اوپگړی موجودوی نودهغه یوازی په کمیس کې لمونځ کول مکروه دی دامسئله په حنفی فقه کې موجود ده اوکنه؟

جواب: فی الدرالمختار وصلاته فی ثياب بذلة بلبسهای بینه ومهنته ای خدمته ان له غیرهاوالا لافسرهائی ردالمحتار عن شرح الوقایة بما یلبسه فی بینه ولا یذهب به الی الاکابر والظاهر ان الکراهة تزیهة ددی روایت څخه معلومه شوه چه کوم قسم لباس سره شریفوخلکو مخی ته

څوک ورځی په هغی کې لمونځ کول مکروه ندی اوددینه په کم حیثیت کې کراحت دی لکن تزیهی دی والله اعلم ۲۱ ذی القعدة ۱۳۲۲ هـ امداد ص ۲۲ ج ۱

په غیر د نفلو کې داستعانت بالربک د کراحت دلیل

سوال: (۳۵۳) عن ابی هريرة قال اشکى اصحاب النبی ﷺ الی النبی ﷺ مشقة السجود علیهم اذا تفرجوا قال استعینوا بالربک حنفيه ذایه نوافلوحملوی دهغوی څه دلیل دی ؟ رواه الرمذی ص ۲۸ مطبوعه اصح المطابع ؟

جواب: زوی مسلم عن البراء بن عازب قال قال رسول الله ﷺ اذا سجدت فضع کفیک وارفع مرفقیک وعن عائشة قالت کان النبی ﷺ اذا سجد لول شاءت بهمة ان تمرین بیده لمرت مشکوة باب السجود دغه دواړه حدیثونه داستعانت بالربک نفی کوی نوده تطبیق لپاره واجب وه چه په نوافلوحمل شی بپه ضرورت او مشقت باندي لکه چه خپله په حدیث کې ددی قرینه واضحه ده فقط ۱۵ ربیع الاول ۱۳۲۵ هـ امداد ص ۸۷ ج ۱

دجلسه استراحت بین السجدين نه مفسدوالی حکم

سوال: (۳۵۴) جلسه استراحت د لمونځ باطلونکې دی نودحنفی لمونځ د جلسه استراحت کونکې پسی کیږی اوکنه؟

جواب: ددی مفسد کیدل ځماله نظر ندی تیرشوی لهذا د اقتداء د صحت مانع نده البته کوم خلک چه دی وخت کې دانمه و د تقلید تارکین دي بسبب دنه مراعات دخلاقیاتویه اوداسه کې او همدارنگه تجاوز دا فساد په عوامو کې دهغوی اقتداء خلاف مصلحت اود احتیاط خلاف دی والله اعلم وعلمه اتم ۲۱ شوال ۱۳۲۳ هـ امداد ص ۲۲

اوهمدارنگه ددی لپاره چه داحضرات اکثر امتیازی کولوسره لوته نه اخلی اویه سبب دضعف فوت ماسکه قطره راتلل طالب دي چه کله کله دے نه خبرهم نه وی نوڅلورنځه خل غالب گمان دادے چه دقدر درهم څخه زیات نجاست په پای جامه باندي ولگیږی نودصلوة دمانع کیدلویه سبب مانع دصحت دامامت هم دے ۱۲۰ منه

داعبارت چه افضل للامام ان يقف في مقام ابراهيم كوم چه شامى بسبب وقوع دمقام ابراهيم بين الساريتين كى شته اوكنه په دوهم صورت كى دظاهرى تعارض ددفع كولوڅه تقر: تنقيح دى؟

جواب: ۱: كراهت ثابتيرى كما هو ظاهر ۲: قياس مع الفارق دى للوجه المذكور فى السؤال ۳: دامقام ابراهيم ويل داسى دى لكه څنگه چه په باب الامامة ددينه لير وړاندې عبارت كى السنة ان يقوم فى المحراب الخ كى دالمحراب وينامگرديل دليل څخه فى المحراب يقيناً مقيد دى دقدمينودخروج سره فى مكروهات الصلاة من الدرالمختار وقيام الامام فى المحراب لايجوز فيه وقدماه خارجه نويه همدې ترتيب فى مقام ابراهيم هم مفيد دى دهمداسى قيدسره دهمدى لامله هيخ تعارض پاتې نه شو ۲۱ ذى الحجة ۱۳۲۷ هـ - ۱۲۳۰ اولى ص ۲۳

دمسجدپه صحن اودمحراب په مقابل كى دامام داودريدلو حكم

سوال: (۳۵۸) داخلاف علما څه فرمايې په دى مسئله كى چه دمسجد په صحن يابه وړاندې چت يابه سايبان كى دمحراب په سيدايې كى دامام اودريدل مكروه دى اوكنه اودمحراب څخه عليه ده كيدل څه وخت متصور كيدلى شى اوپه مكروه كيدلو كى فرض، تراويح اووتر و غيره حكم يودى اوكه بيل بيل اوڅنگه؟ ۲: مقتدى ته يامنفرد ته يامام ته دمسجد په تنه ياسايبان دستنويه مينځ كى ودريدل برابره خبره ده چه هغه ستنه دلرگى وى ياوسپنى اويادبرى دپوخ عبارت وى اوپه هغه باندې گرد محراب وى اوكنه وى لكه څنگه چه محراب كى اودريدل مكروه دى په دى كى هم مكروه دى اوكنه اودتولو حكم يودى اوكه بيل بيل؟

جواب: ۱: په ردالمحتار ۱ ص ۵۹۳ او ۵۹۴ كى داوول معراج څخه السنة ان يقوم فى المحراب اوددې به داعلت فرمايلى چه ليعتدل الطرفان ددينه وروسته به دامام صاحب قرن نقل كړى اكره ان يقوم بين الساريتين اوفى زاوية اوفى ناحية المسجد اوالى سارية لانه خلاف عمل الامة اوپه دى باندې به ددې حديث توسطوا الامام څخه استدلال كړى دى، ددينه وروسته به ددې تاهيد نى په دى ترتيب كړى دى الا ترى ان المحاريب مانصبت الاوسط المساجد وهى قد عينت لمقام الامام په دې سبب سره ظاهره ده چه مقصود محراب ندى بلكه توسط دامام دى اودمحراب د ترك څخه كله چه په يوه ناحيه دزاويه كى وى دتوسط ترك لازميرى همدا وجه ده چه په كراهت كى به دقيام بين الساريتين وقيام فى زاوية وقيام فى ناحية ذكر وكړو دقيام فى الصحن ذكر به ندى كړى څكه چه قيام فى الصحن مستلزم دترك توسط نده، لكه چه ددې نه

وروسته به تصريح كړى ده، والظاهر ان هذا فى الامام الراتب لجماعة كثيرة لئلا يلزم عدم قيامه فى الوسط فلولم يلتزم ذلك لا يكره تامل اوپه دغه حكمونو كى مطلقاً دامام لپاره ويل شوى دفرض اوغير فرض كى فرق ندى ليكلى اوكه دچا لپاره دردالمختار ددې عبارت څخه شهيه واقع شوه وفى التاتارخانية ويكره ان يقوم فى غير المحراب للضرورة اه ومقتضاه ان الامام لو ترك المحراب وقام فى غيره يكره ولو كان قيامه وسط الصف لانه خلاف عمل الامة ددې خواب دادى چه مراد دغير محراب څخه غيروسط دمسجد دى لكه څنگه ددې څخه پورته عبارت دهغه قرينه ده السنة ان يقوم الامام بازاوسط الصف الا ترى ان المحاريب ما نصبت الاوسط المساجد وهى قد عينت لمقام الامام ص ۲۷۵ ض ۱، اوله وجه داچه وسط د مسجد پريسودو څخه كله چه په مسجد كى تول صف وى نويوطرف مقتدى كم وى اوبل طرف زيات ۲: امام ته مكروه ده لاشتراك العلة او مقتدى ته دانقطاع صف په حالت كى اومنفرد ته مكروه نده لانتفاء علة الكراهة ۲۰ رمضان ۱۳۴۳ هـ - ۱۳۴۶ ص ۳۶۹

تخلل دستنويه صف كى

سوال: (۳۵۹) دپنجاب اوخراسان منطوقو كى دصيفى اوشتوى مسجدو نو دجوړښت په وخت كى دصف لاندې ددواړو ديوالونويه مينځ كى ستنه وركوى، اودلمونځ كونكو د صف تړلوپه وخت هغه ستنى دصف په مينځ كى راځى اودپومصلى خاى نيسى، بعضى علما فرمايې چه دا حائل كعدم حائل دى نوفرجات الشيطان متحقق شول، ويدخل فيه الشيطان كانها خذف برد مطلق، اوبعض فرمايې چه دصفونويه مينځ كى دستون حائل كيدل پشان داودريدل دمصلى دى اودشيطان په فرجاتو كى داخل شو، څكه چه دخول په هغه صورت كى دى چه قصد اېه صف كى فرجه دد ووكسانو په مينځ كى شيطان داخل نه شو، څكه چه دخول دشيطان په هغه صورت كى دى چه قصد اود ووكسانو په مينځ كى فرجه پريښودل شى او داراتلل دستنى اضطرارى حالت دى، نه اختيارى څكه دومره اوږدلرگى چه سريه سريه ديوالونو كېښودل شى نادرالوجود دى والضرورات تبيح المخطورات، پدې كار كى چه هرڅه ارشادوشى واجب العمل به وى، كه د اول بعض قول درست شى ترڅوستنى دمسجدونو څخه ويستل كيدلو سره په بل ډول وكولى شى اوكه دبعض ثانى قول درست شى نوموتو به دوعبيد و سواس څخه ايمن يواميد دى چه په دى صورت كى يوه جزئيه نوشته شى په حواله دكتاب، صفحه، باب ترڅوپه مخالف باندې قوى دليل شى؟

جزئیہ تصریحا نظر نہ تیرہ شوی اونہ دکتابونو ذخیرہ لرم چه پکھی تنسح و کرم
لکن هغه څه چه دکلیاتو او نظائرو څخه پوه شوی یم دادی چه که په کوم ډول دستنی دراتلو
مختیوی ممکن وی باید خان ساتنه تری وشي څکه چه مراصه په صفونوکې ماموریه ده او
دسواری خیلولت مفوت دمراصت دی اوکه تحرز ممکن نه وی نوامر واسع دی کمافی
ردالمحتار الجلد الاول ص ۵۹۵، قال ^۲ فی البحر تکلموا فی الصف الاول قبل هو خلف الامام
فی المقصورة وقيل مايلي المقصورة وبه اخذ الفقيه ابواللیث لانه ینع العامة عن الدخول فی
المقصورة لا تتوصل العامة الی نيل فضلیة الصف الاول ثم قال ویعلم منه بالاولی ان مثل مقصورة

^۱ مولوی خلیل احمد صاحب مدظلهم العالی په تشبیط الآهان کې دسرخسی دمیسوط څخه نقل فرمائی والاعتطاق بین
الانطراستین غیر مکروه لانه صف فی حق کل فریق وان لم یکن طویلا وتخلل الانطراستین بین الصف کتخلل متاع موضوع
او کفره و بین رجلین وذلك لا ینع صحته الاقتداء به ددی عبارت دظاهر څخه په ضرورت او عدم کې دعدم کراهت حکم
معلومی لاشتراک العلة لکن دانش حدیث ددی معارضفالح هو التفصیل المذکور فی الجواب ۱۲ تصحیح الاعتلاط
ص ۱۳

^۲ په دی نقل کې اختصار محل دے دهمدی لامله اول ټول عبارت نقل کولی شی ددینه وروسته ضروري تحقیق لیکل
کیرې په ص ۵۹۵ په شامی کې دی قال فی البحر فی آخر باب الجمعة تکلموا فی الصف الاول قبل هو خلف الامام فی
المقصورة وقيل مايلي المقصورة وبه اخذ الفقيه ابواللیث لانه ینع العامة عن الدخول فی المقصورة فلا تتوصل العامة
الی نيل فضلیة الصف الاول آه اقول والظاهر ان المقصورة فی زمانهم اسم لنبیث فی داخل الجدار القبلی من المسجد کان
یصلی فیها الامراء الجمعة و ینعون الناس من دخولها خوفا من العدو فعلى هذا اختلف فی الصف الاول هل هو مايلي الامام
من داخلها مايلي المقصورة من خارجها فاخذ الفقيه بالثانی توسعه علی العامة کی لا تفوتهم الفضیلة ویعلم منه بالاولی
ان مثل مقصورة دمشق التی هی فی وسط المسجد خارج الحائط القبلی یكون الصف الاول فیها مايلي الامام فی
داخلها وما اتصل به من طرفیها خارجا عنهما من اول الجدار الی آخره فلا ینقطع الصف بینهما کما لا ینقطع ^۱ الذي
هو داخلها فیما یظهر وصرح به الشافعیة وعلیه الفتوی فلو وقف فی الصف الثانی داخلها قبل استكمال الصف الاول من
خارجها یكون مکروها ویوخذ من تعریف الصف الاول بما هو خلف الامام ای لا خلف مقتدا آخران من قام فی الصف الثانی
بعده باه لمنبر یكون من الصف الاول لانه لیس خلف مقتدا آخر والله تعالی اعلم آه په دی عبارت کې امام شامی اول داو
صف تعیین کې بی دعلماؤ اختلاف ملاحظه کری چه بعضی دهغه صف ته اول وائی چه دامام پسی په مقصوره کې دننه وی
او ځینې هغه صف ته چه مقصوری ته نژدی او ورڅخه بیرون وی ددینه وروسته مذکور دعلامه ابواللیث رایه نی ظاهره کری
اوپه دی لغرض چه عوام داو اول صف دثواب څخه محروم نه شی نو قول ثانی اختیاروی ددینه وروسته هغه استنباط کری ده
اوپلی دی چه دامام ابواللیث دفتوی څخه د امر بالاولی ظاهریې چه په جامع دمشق کې په کوم کې چه مقصوره دپوال
دقبلی څخه بهر او دمسجد په مینځ کې واقع په دی کې اول صف هغه دے چه دننه په مقصوره کې واقع دے او کوم خلک چه
دمقصوره څخه بهر د مذکور صف په دواړو څخه باندې ولاړ دی هغه صف اول کې داخل دے او دمقصوره ددیوالوپه مینځ
کې دحایل کیدلو څخه صف نه منقطع کیرې اگر که موصوف علامه ددی استنباط وجه نده بیان کری مگر څما په نژد ددی
وجه

20

شده التی هی فی وسط المسجد خارج الحائط القبلی یكون الصف الاول فیها مايلي الامام فی
داخلها وما اتصل ^۱ من طرفیها خارجا عنهما من اول الجدار الی آخره فلا ینقطع الصف بینهما کما
لا ینقطع بالمسیر الذی هو داخلها فیما یظهر وصرح به الشافعیة آه قلت ^۱ وقد ثبتت بهذه الروایة ان
القاطع فی محل الضرورة لیس بقاطع ویویده ماروی الترمذی فی باب کراهة الصف بین السواری
عن عبدالحمید بن محمود قال صلیت خلف امیر من الامراء فاظنرنا الناس فصلینا بین الساریتین

پای : داده چه هر کله ابواللیث دعوام داو اول صف دفضیلت دحاصل کولو لپاره هغه صف ته اول صف وائی چه واقع فی
المقصورة شانه دے نو هغه صفونه چه ددی دواړو څخه دی هغه نوبالاولی په اول صف کې داخلېږی او چه کله هغه په اول
صف کې داخل شونو و منی صف ته داو اول صف ویلو کوم ضرورت نشته لهذا اول صف هغه صف دے چه دننه په المقصوره
او دهغه په دواړو څخه واقع دے او چه کله مذکور صف اول صف جوړ شونو او صف دمقصوره دیوالونه دصف قاطع نشی
کیدلی داتفریب سبب د استنباط و لکن څما په دی کې کلام دے اول ددی لپاره چه داو اول صف دفضیلت دحصول لپاره
دا ضروري نده چه دوهم صف ته اول صف وویل شی بلکه ددی لپاره دقرب امام امکانی کوشش کافی دے کما لا یخفی
علی العارف بقواعد الشرع او ثانیاً ددی لپاره چه که دمقصوره څخه خارج صف اول صف ومنل هم شی او دامم مثل کیدلی
شی چه کوم خلک صف واقع فی المقصوره او اړخونه نی هغه په اول صف کې داخل دے د دینه دانه لایمیری چه دمقصوره
دیوالونه قطع صف به نه وی داممکن دے چه دلمونځ گذارونو لپاره د صف دقطع کولو گناه نه وی څکه چه ددی نه بیج
کیدل دهغو په اختیار کې نده مگر دمقصوری دپاضیانو د گناه نه محفوظ کیدل مشکل دی څکه چه هغه ددی قطع
سبب په خپل اختیار سره جوړ کری ثالثاً ددی لپاره چه دامام ابواللیث دمقصوری نه خارج صف ته اول صف ویلو څخه دامم
نه لایمیری چه هغه صف چه واقع فی المقصوره دمشق کې اول صف وی او هغه خلک چه ددی په اړخونو کې ولاړ دي
هغوی دی په اول صف کې داخل وی څکه چه دکوم ضرورت لامله چه امام ابواللیث خارج صف ته اول صف ویلی وهغه
اوس هم موجود دے ددی لپاره چه هغه ددی وجه دایبان کری چه که دمقصور اتوصف ته اول صف وویل شی نوعوام داو
صف دفضیلت څخه محرومیږی څکه چه عوام حجری ته داخلیدلې نشی اوس زه وایم چه که په جامع دمشق کې صف اول
صف واقع فی المقصوره ته وویل شی نو خلک داو اول صف دفضیلت څخه محرومیږی څکه دمقصوری د داخلیدلو څخه
حکومت مسانعت کوی او ددی په اړخونو کې داو دریدلو څخه شریعت مسانعت کوی للزوم القطع، نو ضرورده چه بیرونی صف
ته اول صف وویل شی خلاصه داده چه ته دامام ابواللیث مسلک کوی دی او نه دعلامه شامی ددینه د استنباط کول چه
جامع دمشق کې اول صف فی المقصوره کې دے او کوم خلک چه ددی په اړخونو کې ولاړ دي هغه په اول صف کې داخلېږی
او دمقصوره دیوالونه دصف قاطع ندي کله چه داتمهیدي مضمون معلوم شونو اوس پوه شه چه ددی روایت څخه
غالباً استدلال وجه داده چه ددی څخه د اثباتیږی چه د ضرورت په وخت کې حائل کالعدم دے نودا مضمون صحیح دے
اود مدعی په دی باندې استدلال درست دے اگر که دامر چه په جامع دمشق کې دمقصوری دیوالونه دصف قاطع ندي
محل د کلام دے کما تبیین ویوید ما قبلنا نصریح ابن الحاج المالکی یلزوم قطع الصغوف بینا المقاصر لکن ددی په اصل
مقصد هیڅ اثر نشته نودا عبارت په خپل ځاے دے او ددی بی متعلقی څخه دمقام شبه دفع کیرې کومه چه په اول نظر کې
اخرته وه ۱۲ تصحیح الاعتلاط ص ۱۲

دلته دتصحیح الاعتلاط ص ۱۵ عبارت تعبیر شوی دی

فلما صلبنا قال انس بن مالك كنا نلقى هذا على عهد رسول الله ﷺ الحديث فلينظر في قوله اضطرنا وقوله نلقى يحصل التفصيل الذي ذكره - امداد ص ۸۰ ج ۱

دېر توک د زورندوالی په حالت کې د لمانځه حکم تحقیق:

سوال: (۳۶۰) په لاندې مسئلو کې د دین علماء څه فرمایې (۱) دکمیس وغیره دیتونیندولو او خلاصولوسره لمونځ کول یا لمونځ ورکول مکروه دی او کنه؟ (۲) درسول الله یاصحابه کرامو څخه دیتونو خلاصولوسره لمونځ کول ثابت دی او کنه؟ (۳) د بهشتی گوهر په ۵۸ صفحه باب مکروهات الصلاة کې د امستله ده چه د لمانځه په حالت کې د قانون خلاف د جامو اغوستلو یعنی کومه طریقه چه د دې داغستلو ده او په کومه طریقه چه هغه اهل تهذیب اغوندی دهغې خلاف استعمال کول مکروه تحریمی دی، په دی کې د صورت داخلیری او کنه څکه چه ټول مذهب خلک د تینو (بتنوا) او تکمونینلول او خلاصول عملا په تهذیب کې داخل گنی؟

جواب: عن الثالث وهو يغني عن الجواب عن الاولين به اصل کې د کراهت حکم په سدل کې منقول دی او دهغه تفسیر په ارسال ثواب بلا لبس معتاد سره دی کذا فی الدر المختار و حواشیا، برابره خبره ده چه ټول ثوب وی یا جزو کې لکه لستونی وغیره بعضویه دی کې توسیع کولوسره مطلق لبس غیر معتاد بهې هم پدیکې داخل کری دی لکه چه په رد المحتار کې دی قال فی الخزان بل ذکر ابو جعفرانه لو داخل یدیه فی کمیه ولم یشد وسطه اولم یزر ازاره فهو مسی لانه یشبه السدل اه عجب نده په علم فقه کې کوم چه د گوهر بهشتی اصل دی (د کوم چه د انتخاب کیفیت دهغه په خطبه کې مذکور دی د کوم په اساس چه ځمپه طرف نسبت تام هم نشته) دا قول را اخیستی دی لکن خپله شامی د دې قول رد هم کری دی د دې نه وروسته بهې نقل کری چه ونصه قلت لکن قال فی الحلیة فیہ نظر ظاهر بعد ان یكون تحتہ قمیص او نحوه مما یستر البدن الخ جلد ۱ ص ۲۲۸ و ص ۲۲۹ او د دې سبب ظاهر دی چه عدم لبس معتاد د سدل حقیقت ندی بلکه دهغه د حقیقت یوقیددی یعنی دارسال او د قید وجود د قید مستلزم ندی او همدارنگه د دې لبس غیر معتاد والی هم مسلم ندی د سل گونو صالحنو او متواضعینو دا معتاد دی د همدی لامله څومره نا تمام نسبت د دې مسئلې چه ځمپه طرف دی زه دهغې نه رجوع کوم. دی الحجج ۴۲، ترجیح ج ۵ ص ۱۴۸.

په لمانځه کې د بنځو تر څنگ لوی او یا گټیو پورې لوڅولو حکم

سوال: (۳۶۱) د بنځو د لاسونو لوڅولو تر څنگ لوی پورې او همدارنگه دهغوی د بجل کولو څول د لمانځه فاسدون کې دی او کنه؟

جواب: ذراع تر مرفق پورې کامل عضوه دی دهغه لوڅول مفسد دی که د درې تسبیحوپه اندازه وی او که بیین عضو کامل ندی لوڅول بهې مفسد نده (رد المحتار ج ۱ ص ۴۲۳ و ۴۲۴، اخیری حصه، ۱۱ صفر ۱۳۲۸، تنمہ اولی ص ۳۰).

په لمانځه کې د زړو حکم:

سوال: (۳۶۲) یوسری په جماعت کې لمونځ کوی او هغه یوپه یو دخپله ژاری په اوچت اواز د الله لفظ یا حق، یا هو هو یا آه کولوسره لرزه او چتوی مونږ ته داعلم نشته چه داد الهی ذوق سره کوی او که بغیر د الهی ذوق په مرقومه صورتونو کې دمذکور شخص لمونځ درست کیږی او کنه او د قرب او جوار خلکو لمونځ وشو یا فاسدیږی؟

جواب: فی الدر المختار مفسدات الصلاة والاین والتاوة والتاوی ضیف والبکاء بصوت لوجع او مصیبة قید لاربعة المریض لا یملک نفسه عن این اتاوه الی قوله لا لذكر جنه اوتارخ وفيه باب الامامة اماماتعارفوه (عن رفع المؤذنین اصواتهم) فی زماننا فلا یعد انه مفسد اذ الصیاح ملحق بالكلام فتح وبسط القول فی رد المحتار ج ۱ ص ۲۱۲، د دې روایت څخه معلومه شوه چه که هغه د الهی شوق او محبت په خاطر داسې کوی دهغه لمونځ درست شو او کنه ندی درست داتفصیل خو خپله د دې په لمانځه کې دی لکن دوسره خلکو لمونځ کې په هیڅ حال کې فساد نه راخی. ۲۸ دی الحجج ۲۸، تنمہ اولی ص ۳۲.

د لمونځ باطلوالی د ربیع عضوپه لوڅیدلو:

سوال: (۳۶۳) د دین علماء څه فرمایې چه دمصلی څومره سترپه لمانځه کې مکشوف شی نو لمونځ باطلیږی؟

جواب: که ربیع د عضولوڅ شی او دیورکن دادا په اندازه لوڅ پاتې شی لمونځ باطلیږی دا هغه وخت دی چه یوځای دومره لوڅ شی او که د دوه ځایونو څخه لږ لږ لوڅ شی نو که په یوه عضوه کې دوه ځایونه لوڅ دی که د دواړو په یوځای کولوسره د دې عضو د ربیع په اندازه گرځی دغه

وخت هم لمونخ باطلیبری اوکه په یواندام کې یوخای اوبل کې بل خای لږ لږ لوخ وی نوددواره اندامونوړوکی اندام دی که دهغه دربع برابر ددوارو خایونو څخه جوړیده دغه وخت هم لمونخ باطل شوو جمع کشف ربع عضو قدر اداء رکن بلاصنه وجمع بالا جزاء لوی عضو واحدوالا بقدر فان بلغ ربع اذناها کاذن منع (در مختار، مختصراً، والله اعلم، امداد ص ۱۰۹ ج ۱)

په لمانځه کې دعینکوا یینودلو حکم:

سوال: (۳۵۷) دلمانځه په حالت کې دعینکوا یینودل جائز دی اوکنه په دوهم تقدیر کراهت تنزیهی دی اوکه تحریمی متقدمینو فقهاؤ کې چا هم ددې مسئلې تصریح کړی اوکنه؟ بینواتوجروا؟

جواب: دچشمکوا یینودلو عادت نوی دی دهمدی لامله امید نشته چه دچاپه کلام کې دی ددې تصریح پیداشی مگر په قواعدو کې دا خواب دی چه فی نفسه جائز دی لکن عبث فعل دی او عبث په لمانځه کې مکروه دی، دهمدی عارض په سبب دافعل مکروه شو. (تمه ثانیه ص ۴۱)

تحریمی مکروه کیدل دلمانځه په هغه جای نماز

چه مسجدی په شای یې دشاروی تصویر وی

سوال: (۳۶۴) که په کوم مصلی دسجده په خای دانسان یا حیوان عکس وی دامام شافعی اوحنفی مذهب علماء په هغه باندې دلونخ کولو حکم وړکوی اوکنه؟ دمسئله دحل لپاره ددوارو مذهبونو چه په صحیح حدیث یا قرانی آیتونو باندې پایه نص باندې په پوره طور وضع او خلاصه تحریر و فرمایې چه پدې مصلی باندې لمونخ درست، یا مکروه، یا واجب چه څه د حل او حرمت څخه وی درحمت عنایت په نظر سره آگاهی راوبینی؟

جواب: فی الدر المختار مکروهات الصلوة وان یكون فوق راسه و بین یدیه او یخذه یمنه او یسره او محل سجوده شمال الخ و لیه اولها ذکره هذه تعم التریبیه التي مرجعها خلاف الاولى فالفارق الدلیل فان فیما ظنی الثبوت ولا صراف فحرمیه والافتزیبیه، ددې روایت څخه ثابت شوه چه په مسئلله صورت کې لمونخ مکروه شو او کراهت هم تحریمی شو چه دحرامو په حکم کې دی او خساره دشافعی مذهب کتاب نشته ۲۷ شوال ۱۳۳۱ هـ (تمه ثانیه ص ۸۱)

دلونخ کونکې استقبال حکم دروضی مظهری نقشی ته:

سوال: (۳۶۵) دممدینی منوری نقشه چه در رسول الله ﷺ دمزار گمبزه هم پکینی دی که چیری خپلې مخی ته زړنده کړه نوبه لمانځه کې خو کومه خرابی نه کیری؟

جواب: فی رد المختار عن الحلیة وتکره الصلوة علیه (ای علی القبر) والیه لورود النهی عن ذلک ج ۱ ص ۸۴۵ فی الدر المختار او لغیردی روح لایکړه لایها لاتعبد فی رد المختار فعلی هذاینقی ان یکره استقبال عن هذه الاشياء (ای الشمس والقمر والكواكب والشجرة الخضراء) معراج لایها عن ما عید بخلاف ما لصورها واستقبل صورتها - (ج ۱ ص ۶۷۸) ددینه معلومه شوه چه اگر که دقبر مخامخ والی مکروه دی لکن دقبر نقشه مخامخ والی کې څه حرج نشته ځکه چه هېڅوک دقبر د نقشی پرستش نه کوی البته که د کوم قوم دارسم ثابت شی نویی پدې کې هم کراهت راخی ۷ شوال ۱۳۳۲ هـ (تمه ثانیه ص ۱۷۳)

دباران دتخریب سبب لمانځه دتللو حکم:

سوال: (۳۶۶) امام خپلومقتدیانوته وویل چه وگوری که اوبه اوریدل شروع شول نوزده دمسجد دننه ته ورو وروخم اوتاسی ته ځما پسی راتگ پکار دی خومخ دقبلی نه مه اړه وی، لکه چه امام او مقتدیانو داسې وهم کول نوبه داسې صورت کې په لمانځه کې فساد راخی اوکنه خصوصاً کله چه دامام داوول خای اودوم خای په مینخ کې فاصله دهغه مقدار څخه خوبرابره زیاته ده چه ددووصفونو په مینخ کې قانموی په شامی کې می کوبینس وکړ چه دباران دعذر تخصیص په داسې صورت کې پیدا کړم خو نوملاونه شو، که د شامی په حواله خواب عنایت وفرمایې نو ډیر سهولت به وی، دحدث او خوف عذرونونه علاوه بشرط دعدم تحویل دقبلی نودم فساد دصلاة طرف رجحان معلومیری خوشبهبه داده چه باران هم عذردی اوکنه ځکه چه معمول دعلماء داسې ندی لیدل شوی چه داوبو داوړیدلو په وخت په لمانځه کې دننه مسجد تعلق به وی خیر دلیل شرعی کیدل ضروری دی؟

جواب: په حدیث کې نص دی اقتلوا الاسودین فی الصلوة الحیة و العقر ب اوددې باوجود دغه قتل ته عمل کثیر علی الاصح مفسد د صلاة ویل شوی کما فی الشامی قوله لکن صحیح الحلیة الفساد حیث قال تبعاً لابن اھمام فالخق فیما یظهر هو الفساد والامر بالقتل لا یستلزم صحة الصلوة

مع وجوده كما في صلوة الخوف بل الامر في مثله لا باحة مباشرة وان كان مقسداً الصلوة اه ونقل كلام ابن الهمام في الحلية والبحر والنهر واقروه عليه وقالوا ان ما ذكره السرخسي (من انه عمل رخص فيه للمصلي فهو كالمشي بعد الحدث بحر) رده في النهاية بانه مخالف لما عليه عامة رواة شروح الجامع الصغير وبسوط شيخ الاسلام من ان الكثير لا يباح اه ج ۱ ص ۲۸۱، اوبار ان خويلد نهر ترتيب دهغه نه اخف دي چه په هغه کې نه کوم داسې نص شته اونه په هغه کې داسې ويره د ضرر شته دهمدی لامله دهغه په سبب تلل به په درجه اولی مفسد د لمانځه وي البته که په مينځ کې وقفات وي نو هغه ته عمل کيږي ويل کيږي کما في العالمگیری المشی في الصلاة اذا كان مستقبل القبلة لا يفسد اذا لم يكن متلاحقاً الى قوله لو مشى في صلاته مقدار نصف واحد لم يفسد صلوته ولو كان مقدار صفين ان مشى دفعة واحدة فسدت صلوته وان مشى الى صف ووقف ثم الى صف لا يفسد كذا في فتاوى قاضي خان ج ۱ ص ۲۵، ۲۷ رمضان ۱۳۳۳ هـ، تنبيه ثالثه ص ۸۲.

په لوڅ سره لمونځ کولو حکم

سوال: (۳۶۷) دخولی په سړيگري و تړی اود پگري دمینځ څخه خولی په نظر راشی یعنی دسره اعلى سطح باندې چه کومه خولی ده هغه په سترگو کيږي په دی صورت کې لمونځ وشواوکنه په لوڅ سرباندې پگري و تړی اود سراعلى سطح وکتل شی لمونځ په دی صورت مکروه شو، په دی باره کې هم ډیر اختلاف کولی شی یا صوابه خواب ارقام وفرمايې؟

جواب: في الدر المختار مکروهات الصلاة وصلوته حاسرا الى كاشف قاراسه للتكاسل ولا باس به للتدليل وامالاهانة بما فكرو لو سقطت قلنسوته فاعادتها افضل الا اذا احتاجت لتكريراو عمل كثير مع رد المختار ج ۱ ص ۲۷۰، ددی روایت څخه معلومه شوه چه که تویی ښکاریده نو کراهت نشته لانه ليس بحاسر كيف واذا جازا لاكتفاء بالقلنسوة كما يدل عليه قوله ولو سقطت قلنسوته الخ فكيف اذا كانت على بعضها العمامة ايضا او که سړيکاریده نو کراهت شته، لانه حاسر فقط ۱۲ سوال ۱۳۳۳ هـ، تنبيه ثالثه ص ۸۹.

دلمانځه د فساد په باره کې د مضمون لود اسلام دمقتدی مخکې

دامام هغه او په دی کې تذکرة الرشيد په عبارت باندې شبهه

سوال: (۳۶۸) د قطب الاقطاب حضرت مولانا گنګوهی نورالله مرقد ه یوه فتوی مولوی عاشق الهی صاحب میرتهی په تذکرة الرشيد جلد اول کې ارقام فرمايې هغه دادی چه که مقتدی په خپل اول سلام دامام نه وړاندې ختم کړی نو دمقتدی لمونځ فاسد گرځي، اکثره خلک دهغه نه غافل دي اوريدونکي دي نوروته او وړی ددی عبارت اود درمختار د عبارت په مينځ کې تعارض دي ولواتمه قبل امامه فتکلم جازوکره فلوعرض مناف تفسد صلوة الامام فقط درمختار ج ۱ ص ۷۸، مطبوه مطبع مجتبابی دهلی د درمختار والاد قول څخه ثابتيږي چه لمانځ نه فاسيديږي قول فيصل په دی باره کې کوم دی؟ فقط.

جواب: داشبهه ماته هم وه ځما گمان دادی چه د حضرت کراهت فرمايل ناقلينو فساد نقل کړی که خپله د جامع تذکره څخه تحقيق وکولی شی شايد هغه څه زیات تفصیل وليکي فقط ۲۴ صفر ۱۳۳۷ هـ، تنبيه خامسه ص ۸۲.

آيا د خادر او برستن زورنده ول په اسباب کې داخل دی؟

سوال: (۳۶۹) دکرتی، جامی او پرتوگ د بجلکونه لاندې زورنده ول د نارينه و لپاره رواندی آيا په دوی کې خادر، برستن داخل دی کله چه دهغوی ځندی په اوږو باندې وانه چول پشی اود بجلکونه لاندې زورندی شی اود ورو کون په حالت کې؟

جواب: د خادر او برستنی زورندول په دی کې ندی داخل ځکه هغه ددی لپاره نده وضع شوی چه د بجلکو څخه لاندې پاتې شی يوازی اتفاقی کار دی. جمادی الأولى ۱۳۲۹ هـ، تنبيه اولی ص ۱۴۸.

د عطاء د لفظ لوستل د عذاب په ځای

سوال: (۳۶۳) د دین علماء په دی مسئله کې څه فرمايې چه په قران کې چه کوم ځای کې د عطاء لفظ راغلی دی هغه دانعام اود اعمال صالحه د جزاء په ځای کې راغلی دی که څوک په غلطی سره دغه لفظ د عذاب په ځای ولولی نو لمونځ فاسد شواوکنه؟ اود لمانځه اعاده مستحب ده اوکنه؟

جواب: فی فتاوی قاضی خان وان تفر المفق بان قران الابرار لقی ححیم وان الفجار لقی نعیم او قران الذين امنوا وعملوا الصلح اولئك هم شر البرية او قرا وجوه يومئذ عليها غيرة اولئك هم المؤمنون حقا ففسد صلوته لانه اخبر بخلاف ما اخبر الله به ددي لپاره چه په مسئوله صورت کې هم ظاهرا فاحش تغییر راغی دفاعدی اقتضاء فساددی، لکن دا حقیر په نزد ددی داناویل کیدلی شی چه دایه تهکم باندي محمول وکړی شی لکه څنگه چه په فبشرهم بعذاب الیم اوددی مقتضاعدم فساد دی داوول مقتضا وجوب داعادی ده ته دثانی والاوول احوط والثانی اوسع ۲۱/رمضان ۱۳۲۵هـ (امدادص ۹۲ ج ۱)

د مسجد په سر باندي لمونځ مکروه دی

سوال: (۳۷۰) مورې دمیر محمود صاحب مرحوم مسجد لمونځ کونکې د لاتدي درج امورو په سبب معلومول غواړو چه د مسجد په سر باندي د جماعت لمونځ اداء کولی شی او کته ۱، مسجدتیت، جوړشوی دی ۲، اودروازه دوړوتنگو،، څخه دی اویه مسجد کې دهوارفت و آمدکم دی چه دهغې لامله په لمانځه کې دگرمی د شدت لامله طبیعت پریشان کېږی ۳، په مسجد کې دوضع قطع ماتحت داندي معلومه چه د مسجد دجوړولوپه وخت په جهت باندي دلمانځه کول هم مقصود ووزینه دڅه مودی وروسته جوړه شوی ده ۴، دکوم مکان بی پرده گۍ به نه وی.

جواب: فی العالمگیریة الباب الخامس من الکراهية الصعود علی سطح کل مسجد مکروه وهذا اذا اشتد الحریکه ان يصلوا بالجماعة فوقا الا اذا ضاق المسجد حينئذ لا يكره الصعود علی سطحه للضرورة كذا فی الغرائب او پدي کې تصریح ده چه په مسئوله صورت کې د جت په سر جماعت کول مکروه دی ۱۴ صفر ۱۳۵۴هـ، النور محرم ۱۳۵۵هـ ص ۹.

د غضب او عذاب په ځایونو کې دلمانځه ممانعت اودهغه حکم

سوال: (۳۷۱) دخوور خور اهیسی می په زړه کې شبهه واقع کېږی تر اوسه همداسی شته، دهمدی دحل کولو لپاره عرض کوم اوهغه داچه بنده ضعیف اوبی وسی دی دیو ضد تاثیریه وخت دبل ضد تحمل نشم کولی مگر ددی په خاطر چه الله تعالی قادر مطلق دی اوهغه متاثر او منفعل کیدلی نشی نو د غضب او عذاب د ځایونو دتگ اویا په دغو ځایونو کې دلمانځه کولونه نی ولی نهی فرمایلی ده؟ لکه چه د اصحاب حجر متعلق ارشاد دی لاتدخلوا علی هؤلاء

القوم الا ان تكونوا بآکین فان لم تكونوا بآکین فلا تدخلوا عليهم ان يصيبكم مثل ما صابهم الحديث، د دي حکمت ارشاد وفرمایې؟

جواب: څخه په گمان یوه توجیه داراتله مگر په دی احتمال چه شاید چا دینه ښه توجیه لیکلی وی دکتابونو مطالعه می وکړه بحمدالله تعالی فتح الباری څخه دالفاظو په تغیر سره هغه توجیه راووتله کومه چه څماخیال کې راتله په هغې کې په دی سوال کې دمذکوره شبهی ځواب هم شته دهمدی لامله دهغې نقلول کافی گنم، فقال وجه هذه الحشية ان البكاء يعنه علی التفكير والاعتبار فكانه امرهم بالتفكير في احوال توجب البكاء من تقدير الله تعالی علی اولئك بالكفر مع ثبوتهم في الارض وامها لهم مدة طويلة ثم ايقاع عقوبته لهم وشدة عذابه وهو سبحانه مقلب القلوب فلایامن المؤمن ان تكون عاقبته الی مثل ذلك والتفكير ايضا في مقابلة اولئك نعمه الله بالكفر وامهم اعمال عقوبتهم فيما یوجب الايمان به والطاعة له فمن مر عليهم ولم يفکر فيما یوجب البكاء اعتبارا باحوالهم فقد شابههم في الامل ودل علی قسوة قلبه وعدم خشوعه فلایامن ان یجره ذلك الی العمل بمثل اعمالهم فیصیه ما صابهم ومهدا یندفع اعتراض من قال کیف یصیب عذاب الظالمین من لیس بظالم لانه بهذا التقریر لایامن ان یصیر ظالما فیعذب بظلمه اه (جلد اول باب الصلوة فی مواضع الخسف والعذاب) څما د توجیه دالفاظ دی چه په کوم ترتیب چه د طاعت په مواضعو کې نور موجود وی اویه معاصیو په ځایونو باندي ظلمت حامل وی نودداسی ځایونو تلبس سبب گرځیدلی شی د قساوت، غفلت، او معصیت اویه دی باندي د عذاب نزول مرتب کېږی اویکاه او خشیت ددی په اثر منع کېږی، نودغه اصابت متلیسینوته دخپلو عملونو مسبب گرځی ولعل هذا العنون السهل فکان فی قوله **لایامن** ان یصیبکم مثل ما صابهم دون ان یقول یصیبکم ما صابهم اشارة واضحة الی ذلك والله اعلم، اشرف علی ۲، محرم ۱۳۵۲هـ، النور ص ۸ ربيع الثاني ۵۷هـ.

په لمانځه کښی په دواړو څپو باندي په زور کولو سره او دریدل

مکروه دی او که په هره څپه باندي زور کولو سره ودریدل

سوال: (۳۷۲) نحمده ونصلی علی رسوله الکریم حضرت حکیم الامت السلام علیکم نن مایه پنجم جلد داعلاء السنن کښی یوحديث ولیده هغه په دی بیان کښی دی چه په لمانځه

کبسی په دواړو خپو باندې یو انداز زور کول مکروه دی کله په یوه خپه او کله په بله خپه زور ورکول مستحب دی آیا دا حدیث صحیح دی او په مونږ باندې داسې کول پکار دی؟
دا عبارت د ترجمی دی، عن ابن مسعود انه رای رجلا صافا او صافا قد مبه فقال اعطاء السنة، اخرجه سعید بن منصور کذا فی تخريج الاحیاء للعراقی وسکت عنه واخرجه عبدالرزاق بلفظ مرابن مسعود برجل صاف بین قدمیه فقال اما هذا فقد اعطاء السنة لوزاوح بینهما کان احب الی ما کذا فی کبر العمال وقال الطحاوی فی معانی الآثار کمن قام فی الصلوة امران یزاح بین قدمیه وقدروی ذلك عن ابن مسعوداه ذکره محتجابه علی ان تفریق الاعضاء اولی من الصاق بعضها ببعض واحتجاج المحدث الخافظ الناقد بحدیث دلیل علی صلاحیته له، احیاء السنن جلد خامس صفحه ۸۲، ماد مولوی صاحب رونق علی نه تپوس وکړ نو هغه وفرمایل چه ماد اوس نه وړاندې دا حدیث ندی لیدلی ته د حضرت حکیم الامت څخه پوښتنه وکړه هغه وخت به په دی باندې عمل کول وی فقط؟

جواب: السلام علیکم د حدیث درجه دستدیه اعتبار خویه اعلاء السنن کې ویل شوی ده چه طحاوی په دی احتجاج کړی او د مذهب په اعتبار په حاشیه کې ویل شوی دی چه تراوح بین القدمین دا حانفویه نزد افضل دی، طحطاوی د ظهیریه څخه نقل کړی چه نص الامام علی ذلك، امام صاحب ددی تصریح کړیده او د فتاوی په ځینو کتابونو کې چه کوم کراحت د تراوح مذکور دی دهغه محمل تمایل علی سبیل التعاقب بغیر تخلل سکون دی ظفراحمده امر د سیدی حکیم الامت مولانا اشرف علی صاحب دام مجدهم از تانه پهون ۱۵ جمادی الاول ۱۳۵۷ هـ

تنبیه په اعلاء السنن کبسی صف القدمین ته مکروه ویل شوی دهغه نه مقصد وصل القدمین دی چه د تفریح مقابل دی لکه چه په وړاندې تللو سره ئی دامام مالک وقرن القدمین کراحت نقل کړی شوی دی، او نصب القدمین چه د تراوح بین القدمین مقابل دی مکروه ندی ځکه چه د تراوح یوازی افضل والی منقول دی دهغه د ضد مکروه والی منقول ندی نود اعلاء السنن د مصنف د صف القدمین تفسیریه نصب القدمین سره مسامحت دی، همدارنگه د تراوح افضلیت چه په کوم علت معلل کړی شوی وهوانه اسیر و امکان لطول القيام، دا علت په قیام قصیر کې ظاهر ندی نو په قیام قصیر کبسی تراوح او نصب القدمین دواړه برابر دی، قال الطحاوی ثم ان هذه العلة لا تظهر فيما اذا كان القيام قصيرا (ص ۱۵۳ مراقی الفلاح) د تراوح

اوصفن په مینځ کې فرق شته صفتن دادی چه یوه قدم باندې زور ورکولوسره دوهم قدم په داسې ترتیب سسته پریښودل شی چه هغه څومره تاویدلی شی والله اعلم ظفراحمده عفا الله عنه
وی مجمع البحار کان یراوح بین قدمیه من طول القيام ای يعتمد علی احدیهمارة وعلی الاخری مرة لیوصل الراحة الی کل منهما ص ۴۳ ج ۲، ولیه ایضا حدیث فی عن الصلوة الصافن ای من یجمع بین قدمیه وقیل من ینفی قدمه الی ورائه کفعل الفرس اذ انفی حافره (ص ۵۴ ج ۲ ربيع الاول ص ۵۷ النور ص ۱)

دغیر مذبح حیوان دوریو شته جوړی موزی استعمال

سره د لمانځه دصحت او عدم صحت تحقیق:

سوال: (۳۷۳) که دغیر ذبیحه دوریو موزی جوړی کړی شی نودهغی داغستلوسره لمونځ جائز کبیري اوکنه برابره خیره ده چه څاروی حرام وی که حلال؟

جواب: لمونځ روادی او هغه طاهر دی بغیر دخنزیر څخه فی الدرالمختار و شعرالمیتة غیر الخنزیر علی المذهب وعظمتها وعصبها وجا فرها وقرنها الی قوله طاهرا، ۱۳، ذیقده ۱۳۲۲ هـ، امداد ص ۵۹

په تراویحو او سنتو کبسی دتعدد اشیر د ترک کولو حکم:

سوال: (۳۷۴) که مؤکدوستنواخره قعدة هیره ولوسره پنجم رکعت ته ئی سجده وکوله نودغه سنتو به په نفلو تبدیلیږي اوکنه همغه شان چه په فرایضو کې چه که اخره قعدة او یوبیل رکعت وکړی نو فرایض په نفلو بدلیږي او د لمانځه اعاده ضروری کبیري یا مثلا چا په دوه تراویحو کبسی آخره قعدة ونکړله بلکه په سهوی سره ئی دریم رکعت یوځای کولو نه وروسته ئی په یادشواو څلورم رکعت کولوسره سجده سهو وکړله نو اوس دغه دوه رکعت تراویح په نفلو بدلیږي او دهغو اعاده به وی کنه د فقهی د کتابونو دحوالی سره ارقام وی؟

جواب: فی فتاوی قاضی خان الجلد الاول صفحه ۱۱۵، اذ اصلی الامام اربع رکعات بتسلیمة واحدة ولم یقعد فی الثانية فی القیاس تفسد صلواته وهوقول محمد و فررحمهما الله و یلزمه قضاء هذه

اود انسان دوینشو استعمال دتکریم په سبب حرام دی ۱۲ هـ

التسليمه وهو رواية عن ابي حنيفة وفي الاستحسان وهو ظاهر روايتين عن ابي حنيفة وابي يوسف لا تفسدوا ذلما تفسدوا ختلواي قول ابي حنيفة وابي يوسف امانتوب عن تسليمين كمن اوجب على نفسه ان يصلي اربع ركعات بتسليمين فصلى اربعاً بتسليمه واحدة ذكر في الامالي عن ابي يوسف انه يجوز فكذا هنا وكذا الوصلى الاربع قبل الظهر ولم يقعد على راس الركعتين جازاً استحساناً او قلت ويلزمه سجدة السهو، ددي روايت خخه معلومه شوه چه مؤكده سنت اوتراويج دواره صحيح شول والله اعلم ۲۱ رمضان ۱۳۲۵ هـ امداد ج ۱ ص ۹۲

په لمانځه كې د لحن في الاعراب حكم

سوال: (۳۷۵) د دين علماء څه فرمائي په دې مسئله كې چې يوسرى په لمانځه كې په سبې اسم ربك كې دهميم زيرو لوست آيا لمونځ درست شو كه فاسد؟

جواب: د كومى غلطى سره چه د قرآن په معنى كې تغيير فاحش راځي دهغه سره لمونځ فاسد كېږي او كنه نوته فاسدېږي نو دهميم د زيرو لوستلو سره په معنى كې كوم فساد نشته. دهمدي لامله لمونځ درست شو اذا لحن في الاعراب لحن لا يغير المعنى بان قرالوا تعرفوا اصواتكم برفع التاء لا تفسد صلوته بالاجماع. عالمگيرى ج ۱ ص ۸۰ فقط والله اعلم امداد ج ۱ ص ۱۰۵

د قنوت په تكبير كې دامام دفتح حكم

سوال: (۳۷۶) د تراويح د كولوته وروسته په وترونو كې دا واقعې پېښه شوه چه امام په دريم ركعت كې بغير د تكبير ويلواور رفع يدين كولو څخه په دعای قنوت ويلوباندي شروع وكړه كوم مقتدي دالله اكبريه ويلوسره هغه آگاه كړل كه چه بيا هغه دالله اكبريه ويلواور رفع يدين په كولو سره دعای قنوت ولوستله اولمونځ پوره كولو سره ئې سجده سهوه وكړله. نو په لمانځه كې څو كومه خرابي رانغله؟

جواب: في الدر المختار وفي واجبات الصلاة وقراءة قنوت الوترو هو مطلق الدعاء وكذا تكبير قنوته في رد المختار اي الوترو قال في البحر في باب سجود السهو ما لحن به اي بالقنوت تكبيره وجزم الزيلعي بوجوب السجود بتركه الى قوله وينبغي ترجيح، عدم الرجوب الخ ج ۱ ص ۴۸۸، نو دوجوب په روايت باندي څو كومه شبهه نشته دې چه ويل تيك وي اود بيل روايت څخه يعنى په عدم وجوب باندي دا ويل زايديدي مگر د صلاة مفسدندى او په هر حال لمونځ صحيح شو، لكه چه په

قرات كېښي دبلا حاجت ويناسره لمونځ صحيح كېږي، اگر چه امام فتحه واخستله اود دې لامله چه داسې كوم كار چه موجب د سجدې دې پيدا نشو دهمدي په خاطر سجده سهوه واجب نه شوه، ۸ رمضان المبارک ۱۳۳۳ هـ، نهمه تالمه ص ۷۳

د سجدې په وخت د څاڅو را تلوو حكم

سوال: (۳۷۷) زه بيمار يم چه اكثرأ څاڅكې راغورځېږي كله چه په سجده كې اوسم په دغه وخت كېښي اكثرأ دغسې حالت وي ددې لپاره څه څه وكولى شي؟

جواب: كه لنگ د تړلو څخه پاتې وي تړل يې پكاردې او كه هغه پاتې نه و نو كتل پكاردې چه كه سجدې ته په تلو سره كله كله قطري راځي نو دغه وخت چه كله راشي اودس دو كړي او كه هميشه راځي نو د سجدې په ځاى دې اشاره كوي وفي رد المحتار عن الذخيرة رجل يحلقه خراج ان سجد سال وهو قادر على الركوع والقيام والقائه الخ ج ۱ ص ۷۹۳، ۲ شعبان ۱۳۳۱ هـ، نهمه تالمه ص ۲۲

په هر حال كې د فتح وركولو نه مفسدوالى

سوال: (۳۷۸) امام او مقتدي د لمانځه په حال كېښي ول يود مقتديانود دريم ركعت قيام كېښي چه امام پورته شوسبحان الله ئې وويلي پدې گمان چه دا څلورم ركعت دې، په دې خاطر چه دامام يقين وچه دادريم ركعت دې غوړئې ونه نيوه قيام ئې وفرمايه څلورم ركعت ختم كولو سره خپل اود مقتديانولمونځ ئې پاى ته ورساوه، په دې صورت كې دهغه مقتدي لمونځ چه سبحان الله ئې وويله بلا شبه تمام شوياسبب د كلام لغو لمونځ ئې فاسد شومسئوله صورت څه دى، دامام اعظم په مذهب كېښي څه دى د امام شافعي په مذهب څه حكم لري اود امام شافعي په مذهب كېښي داسې كتاب چه د دې مسئلې په څير جزيبات پكې د يروى كه څما د حضرت سره معلومات وي ايماء د وفرمائي؟

جواب: في الدر المختار مفسدات الصلوة بخلاف فتحه على امامه فان لا يفسد مطلقا لفتح واحد بكل حال. ددې لپاره چه په مسئوله صورت كې دا وينا د سبحان الله په نيت د فتح على الامام ده او خپله د كلام الناس څخه نده لهذا دامام او مقتدي دواړو لمونځ صحيح دى اود امام شافعي مذهب ماته معلوم نده اونه دهغه په مذهب كېښي كوم كتاب راته معلوم دى، نهمه اولي ص ۳۱۲

باب صلوة الوتر

دوتر په لمانځه كې د مخصوصه صورت د تبیین حکم :

سوال: (۳۷۹) ۱) په وتر لمانځه كې د قدر، كافرون او اخلاص سورتونو لوستلو سره د بوسايرو د مرض علاج مجرب ښودلې شوی دی كه په التزام سره ولوستل شي نو كوم قباحت خويه نه وي؟ ۲) د غاښونود پايښت لپاره په وترو كې د نصير، لهب او اخلاص سورت لوستل مجرب ښوول شوی؟

جواب: (عن كلاسوالين) په دې كې د سوال منشادادى چه د دنيوى غرض لپاره مقصودى طاعت ذريعه گرځول. نو په دې كې دا تفصيل دى چه دا ذريعه جوړول دوه قسمه دى يوه بلا واسطه لكه چه د عاملينو طريقه ده چه دادعيه او كلماتو څخه خاص د دنيويه مقاصد واغراض وي او دوهم قسم د دنيويه برکت په واسطه چه د طاعتونو څخه وي اولاً برکت دنيويه مقصودى نودغه دنيويه برکت په اغراض دنيويه كې مؤثر گڼل كېږي، په حديثونو كې چه كوم قربات او د طاعت خاصه بعضى خواص لكه دنيوى اغراض وارد دي د دغه دوهم قسم څخه دى لكه چه د واقعي د سورت خاصيت راغلى دى چه لم تصيبه فاقه او دغه دنيوى خواص په هغه ترتيب چه دومي څخه معلومېږي كله كله د الهام سره هم معلومېږي نو عمل مذكوره فى السؤال په اولي طريقې سره د لمانځه د وضعى خلاف دى او په دوهمه طريقه څه حرج نشته ۱۲ رمضان المبارک ص ۴۵ هـ (تممه خامسه ص ۵۱۸)

په رمضان كې د تهجد سره دوتر كول افضل دى او كه د جهنت سره وروسته د تراويحو څخه

سوال: (۳۸۰) كوم سړى چه په تهجد لمانځه كې وتر كولو هغه په رمضان شريف كې وتر په جماعت سره ادا كړي يانې د تهجد په وخت اداء كړي؟

جواب: د جماعت سره بهتر دى د جماعت د اوليت رعايت د وخت درعايت څخه مقدم دى او همدارنگه د اعراض عن الجماعت د صورت څخه تحرز ضرورى دى ۲۲ رمضان ۱۳۲۹ هـ (تممه اولي ص ۳۸)

سوال: (۳۸۱) يو كار معلومات كول غواړي چه د عشاء د لمانځه نه وروسته د شلور كعتونو تراويح كولو نه وروسته وتر وكولى شي او د سحر په وخت تهجد وكولى شي او نته؟

جواب: هو همد افضل دى ۲۸ شعبان ۱۳۳۷ هـ (تممه خامسه ص ۹۰)

سوال: (۳۸۲) بوسرى د تهجد په وخت كې و تر اداء كړي او په رمضان شريف كې د وتر جماعت وي، نو هغه جماعت ترك كولو سره په آخر وخت كې دده لپاره دوتر اداء كول افضل دى او كه هغه د جماعت سره اداء كول پكار دى او د جماعت ثواب ترك كول ندى پكار؟

جواب: هو همداسې كول پكار دى يعنى جماعت دى نه ترك كړي او كه يوازى هم جائز دى فى الدر المختار وفيه اى فى رمضان يصلى الوتر وقيامه بما وهل الافضل فى الوتر الجماعة او المزل وفى رد المختار (حج الكمال الجماعة الى قوله وفى شرح المنيه والصحيح ان الجماعة فيها الفضل الا ان سينها ليست كسنية جماعة التراويح رج ۱ ص ۷۴۲، ۲ شوال ۱۳۳۷ هـ (تممه خامسه ص ۹۵)

در رمضان په مياشت كې په وترو كې جواز د جهرو عدم جواز

سوال: (۳۸۳) كله چه دوتر لمانځه په رمضان شريف كې يوازى اداء كړي نو قرأت په زور لوستل جائز دى او كنه؟

جواب: دواړه جائز دي يعنى جهروم او خفي هم دليل المقدمة الاولى مافى رد المختار ان الجهري يجب على الامام فيما يجهر فيه وهو صلوة الصبح والاويلان من المغرب والعشاء وصلوة العيدين والجمعة والتراويح والوتر فى رمضان الخ ج ۱ ص ۴۸۸ و دليل المقدمة الثانية مافى العالم كبرى وان كان منفرد ان كانت صلوة يخافت فيها فخافت حتما هو الصحيح وان كانت صلوة يجهر فيها فهو بالخيار والجهري افضل ج ۱ ص ۴۴۰ قلت هذا هو المشهور وان اختلف بعضهم فى التقييد بقوله فى رمضان كما فى رد المختار لكن يرد عليه انه يقتضى انه لو صلى الوتر جماعة فى غير رمضان انه لا يجهر به وان لم يكن على سبيل التداعى ويحتاج الى نقل صريح واطلاق الزيلعى يخالفه وكذا ما ياتي من المتفقا بالليل لوام جهري فامل ج ۱ ص ۵۵۶ لکنه لا يضر الحكم بجهر المنفرد فى رمضان وانما يفيد عدم تخصيص هذا الحكم بمرضان، والله اعلم، ۶/ رمضان ۱۳۳۷ هـ (تممه خامسه ص ۹۴)

وتر د تهجد نه وروسته او كه د تراويح نه وروسته

سوال: (۳۸۴) كه تهجد اداء كړي شي نو دوتر وروسته وروسته د تراويحو كول ښه دى او كه د تهجد نه وروسته؟

جواب: د تراویحونه وروسته، څکه چه د جماعت افضلیت زیات مهتم بالشان دی دوخت د فضلیت څخه

در رمضان نه بشیر په جماعت سره دوتر کولو حکم او

مخصوص والی د جماعت دوتر در رمضان شریف میانت پوری

سوال: (۳۸۵) دوترولمونڅ په جماعت او جهرسره په هر رکعت کې یوازی په رمضان کښی دی اوکښه؟

جواب: دوتر وجماعت په تداعی سره در رمضان پورې خاص دی اود هغه نه بهر مکروه دی که تداعی نه وی احياناً در رمضان نه خارج هم مکروه ندی اود درې مقتدیانونه زیات په تداعی کښی داخل دی که جماعت وکړی نو په امام باندي جهرو واجب دی اومنفرد مخیردی رمضان وی اوکښه ۱۲/ رمضان ۱۳۳۱ هـ (تمه ثانیه ص ۷۰)

د تراویح د جماعت تارکینو لپاره په و ترو کښی د انفراد حکم

سوال: (۳۸۶) که په رمضان شریف کښی دعشاء لمونڅ د جماعت سره وکړی او ټول خلک تراویح بالکل پریردی نو په دی صورت کې و ترد جماعت سره جائز دی اوکښه؟

جواب: فی الدر المختار بقی لوترکها (ای الجماعه التراویح) الکل هل یصلون الوتر بجماعه فلیراجموی رد المختار تحت قوله بقی الذی یظهران جماعه الوتر تبع لجماعه التراویح وان کان الوتر نفسه اصلاقی ذاته لان سنة الجماعه فی الوتر اعمرفت بالاثرتابعه للتراویح علی اهم اختلافواقی الفضلیه صلواقا بالجماعه بعد التراویح کما یاتی اه ج ۱ ص ۴۷۱ ددی نه معلومه شوه چه د قواعدو څخه دپته ترجیح ده چه په دی صورت کښی دې دغه خلک وتر هم فرادی فرادی وکړی امر ۳۴ - تمه رابعه ص ۲

دوتروپه نیت کې دواجب لفظ وپلویانه ویلو حکم

سوال: (۳۸۷) په عالمگیری کښی لیکل شوی و فی الوترینوی صلوة الوتر کذا فی الزاهدی و فی الغایة انه لا ینوی فیه واجبالاختلاف فیه کذا فی التبیین ، مولوی کرامت علی جونپوری اومولوی امانت الله غازی پورې په خپله رساله کښی دعربی نیت په مینځ کې دواجب الله تعالی لفظ لیکلی یې لوس زه څه وکړم دبنده سره زیات کتابونه سم سنه نو په بنگاله کښی

دمولوی کرامت علی غلبه په زور او شور سره ده، ټول واجب الله تعالی وانی، فی الحال دغدوی عرض دادی چه د واجب ویلوسره لمونڅ وشواوکښه او واجب ویل افضل دی اوکښه اود واجب ویلوسره به په لمانځه کې خلل وی اوکښه؟ محتما دمهربانی له مخی نی تحریر وفرمائی؟

جواب: فقهاؤ تصریح کړی ده چه دیومذهب مقلد لپاره دبل مذهب رعایت په خلاقیاتو کښی اولی دی واجب ندی نوپه غایت کې نی چه کوم علت لیکلی دی دهغه حاصل دادی چه دمذهب رعایت دفتاتو د وجوب دی نو ددې رعایت واجب ندی دهمدی لامله دواجب ویلوسره هم لمونڅ کیږی او په لمانځه کې هیڅ خلل نه راخی ۱۲/ جمادی الاولی ۱۳۲۲ هـ امداد ص ۵۱ ج ۱

سوال: (۳۸۸) دوتر لمانځه په نیت کښی دواجب لفظ ویل کیږی اوکښه؟

جواب: فی الدر المختار بحث النية ولا بد من التعین عند النية لقرض او واجب انه وتراخ و فی رد المختار ای لا یلزم تعین الوجوب ثم اعلم ان ما ی شرح العینی من قوله واما الوتر فالاصح انه یکفیه مطلق النية مشکل لان ظاهره انه یکفیه نية مطلق الصلوة کالتقل الا ان یحمل علی ما ذکرناه من اطلاق نية الوتر ، ددینه معلومه شوه چه که دوتروپه نیت کې دواجب په عنوان تعین نه وی خوبیا هم داتعین ضروری دی چه داوتردی اود مطلق صلاة نیت کافی ندی ، فقط ۲۰ سفره ۱۳۲۵ هـ امداد ص ۸۲

دنخلع و تترک من یفجرک د معنی تحقیق په قنوت دوتروکې

سوال: (۳۸۹) مونږهره شپه په قنوت کې لولو ونخلع و تترک من یفجرک اوس وفرمائی که خوی فاجردی نوپلارڅه وکړی او که پلار فاجردی نوخوی څه وکړی؟

جواب: دا خبریه جمله نده بلکه انشایه دی نوپه دی کښی کذب نشته ددوهم فجوړڅخه کفر مراد دی اود تترک څخه اعتقادی مخالفت دی، وهو حاصل ۱۲/ ذی الحجة ۱۳۳۱ هـ تمه ثانیه ص ۹۹

په قنوت نازله کښی درفع یدین وغیره احکام

سوال: (۳۹۰) دلته دکانپور څخه د یوسوال په ځواب کښی په قنوت نازله کښی په ارسال یدین باندي دعمل کولو لیکل کړی شوی و، دهغه ځای څخه دیوه عالم یواوږد خط دوضع یدین دترجیح اثبات کښی راغلی دکوم خلاصه چه خپله دځواب څخه معلومیدلی شی کوم چه له دی ځای څخه لیکل شوی اولاندي درج دی؟

جواب: مولانا السلام عليكم مسئله مجتهد فيها دى ددلايلو خخه دوازه طرفه گنجایش شسته ، اوممكن دى چه دقواعدو خخه دوضع ترجیح دى كما هو مقتضى مذهب الشيخين ، لكن دالتباس اودعوامو د تشويش دعارض په وجه ارسال ته ترجیح وركول كيږي كما هو مقتضى مذهب محمد ، او ثناء او صلوة جنازه او قنوت په وتر كښي دغه عارض نشته ، دهمدى لامله هلته په راجح باندي عمل كولى شى اوددې عارض قوت اندازه ددې نه لگيدلى شى چه په مجمع عظيم كښي سجود سهو باوجود دوجوب دهغى پريښودلى شى ، او وضع خو په درجه كښي دسجدة سهو خخه ډيره ادنى ده فهو احق بالترك او دالتباس ارتفاع دقنوت داخفاء سره ددې په خاطر نشي كيدلى چه په سهوياندي محمول كړى شى چه په جهرد قرات كښي امام ته سهو و شى ، او په دى ترتيب ددينه وروسته په سجدي كښي تللو سره هم دهغه ارتفاع نشي كيدلى چه ددينه وړاندي به التباس كيږي ، بيا سجدي ته دراتلوسره تشويش او چتيرې چه ولي بهي ركوع ونه كړه كنه داسې ارتفاع خودسجدي سهوى نه وروسته په تشهد كښي ناستى سره بيا وروسته دمكرر سلام اړولونه هم مرتفع كيدلى شى مگر فقهانو ددې اعتبار ونه كړددې لپاره چه عوام دجهل دغلبى سره دهغو قرآينو خخه استدلال كولى شى او خپل لمونځ تپاه كړى والله اعلم باقى په دوم جانب كښي هم ماته تنگي نشته ۲۴ رمضان ۱۳۵۲ هـ ، النورص ۷ شعبان ۵۷ .

باب النوافل

دوترواوه ماسپښين ، مغرب او عشاء نه وروسته نوافلو كې دقيام دافضليت حكم

سوال: (۳۹۱) عوام الناس دظهر ، اومغرب او عشاء لمونځونونه وروسته كينا ستلوسره دوه ركعته نفل كوي ، او په ناسته اداء كول دولاړى داداء كولو خخه افضل او بهترگنى داصحيح دى او كه غلط ؟

جواب: فى الدرالمختار عن البحر اجر غير النبي ﷺ على النصف الا بعذر اه ، ص ۹۴ احكام النوافل ددې روايت داطلاق سره د ټولو نوافلو په ادريدلو سره اداء كول افضل ثابتيږي دهمدى لامله دعوامو الناس سوچ غلط دى ۴ جمادى الاخرى ۱۳۲۲ هـ ، امداد ص ۵۲ ج ۱ .

سوال: (۳۹۲) امداد الفتاوى مى وليدله دنن صبادوترونه وروسته دوه ركعته په ناسته اداء كول نى خطاگرخولى دى ، اوداين ماجه هغه حديث چه سنن ابى داود كښي هم نقل كړى چه هغوى نفس قرات نى جالساً كولو سره بيا ادريدلو په داسې حال كښي چه په سنن ابى

داود كښي بل روايت دكه دهغه ضرورت وى نو نفل كولو سره نى دراستوم ، چه دحضرت عائشى خخه دى دادى چه قرات اوركوع وغيره نى ټول جالساً كولو ، تردى چه په همدې هغوى وفات شو ، ددينه داخره پورې عمل تصريحا معلوميږي او همدامى دخپلو استاذانو خخه ترننه پورې اوريدلى دى او اگر كه دعاعدى په اعتبار سره دهغه اجر د غير نبي ﷺ لپاره نيمايى كيدل پكار دى لكن دحضرت مولنا محمد قاسم قدس سره خخه منقول دى چه كه په دى نيت سره نى په ناستى وكړى چه دهغو ﷺ خخه همداسې نقل دى نو انشاء الله عجيبه ندى چه په ثواب كښي هم كسبونه وى ، والله اعلم . په هر حال مسئله چه هرڅه وى مگر نبوى معمول خوهمدام معلوميږي دقراة او ركوع تفریق فقط همدايوروايت دى دكوم چه دوم معارض روايت موجود دى اودسنن ددغومتعارضه روايتونونه عليحده كيدلوسره ليدل وكولى شى دصحيحينوپه روايت كښي مطلق لفظ دصلى جالساً موجود دى ، د كوم خخه چه باطلاقه متبادر دادى چه ركوع وغيره او قراة كښي څه فرق نه ؤ شايد درواتو خخه په دى روايتوداين ماجه كښي څه اختلاف وغيره شوى وى ، او هغوى دنهجده په خيتور كعتونوكوم چه هغوى په دى ترتيب كولو چه قراة خويه ناستى اوركوع په ولاړى كولو سره دهغو د وور كعتونوسره لگولى وى ، په هر ترتيب په ظاهره دنبوى معمول متعلق همغه راجح معلوميږي ، والله اعلم بالصواب .

جواب: ماته خوتعارض نه معلوميږي چه دترجیح ياداختلاط احتمال قايل كيدل راشي داين ماجه روايت ته دمطلق صلى جالساً تفسيرولى نه ويل كيږي ، او په كوم روايت كښي چه دركوع جالساً تصريح ده ، دهغه محمول دوختونو په اختلاف باندي كولى شى ، بيا قول مطلق ده دفعل په هغه باندي منطبق كول ښه دى دنخصيص قائل كيدلو خخه او ظنیه مسئله ده دجانبينو گنجانش شته ۲۳ رمضان المبارک ۱۳۳۵ هـ (تمه خامسه ص ۱۳)

دوترونه وروسته دوه نفل

سوال: (۳۹۳) په ناسته باندي دوترونه وروسته دوه ركعته نفل افضل او بهتر دى او كه په ادريدلوسره په دى دواړو كښي سنت كوم دى ؟

جواب: فى سنن ابن ماجه باب ماجاء فى الركعتين بعد الوتر جالساً عن ابى سلمة قال حدثتنى عائشة قالت كان رسول الله ﷺ يوتر بواحدة ثم يركع ركعتين يقرأ فيهما وهو جالس فاذا اراد ان يركع قام فركع ، ددې حديث نه بالتخصيص دغو نوافلو بعد الوتر كښي درسول الله دقيام ثبوت وشوياتي شوه داچه دركوع نه وړاندي نى جلوس فرمايلو دهغې وجه داده چه هغوى

اوپر تلاوت کولو، اوپه آخر عمر کښې ضعف زيات شوى و دغه جلوس د همدې عارض په خاطر او کله چه قرب در کوع ته وونو کله چه دغه عارض مرتفع کيدلونو بيا ادريدلو، ددينه معلومه شوه چه اصلې مقصود قيام و، گڼې کوم خلک چه په ناسته باندې اداء کول افضل وائې هغوى د دغه قيام هم قائل ندى، اود مذکوره روايت اطلاق هم دهغو مويدي الغرض په عوامو بلکه خواصو کښې چه ددې خلاف مشهور دى دهغې هيڅ دليل نشته، اوچه په کومواردو، فارسي رسائلو کښې چه څه ليکلى دى هغه دکوم معتبر ځاى څخه نقل ندى شوى والله اعلم ۴ جمادى الاخرى - ۱۳۲۲ هـ

سوال: (۳۹۴) دما سختن دلمانځه دوترونه وروسته دنفلونو حضور په بهشتي زيور کښې تحرير فرمايلى دى چه ادريدلو سره اداء کول پکار دى اوپه يوه وعظ کښې ارشاد دى وعظ عود العسدص ۱۴، چه د بعض اکابرو قول دى ځکه دوترونه وروسته په ناستې سره دوه رکعته کول منقول دى او دقواعد شرعيه څخه په ناستې سره کولو کښې دنيم ثواب استحقاق به وى، لکن ددې لپاره چه رسول الله په ناستې کړې دى دهمدې لامله مونږ ته په ناسته کول خوښ دى، دخادم لپاره چه په کوم ترتيب ارشادوى تعميل به وکولى شى؟

جواب: دغه ويناد دې لپاره چه داتباع مشعرو نو ما نقل کړه لکه څنگه چى دپورتني مضمون دلاسته کولو څخه دا امر واضح دى لکن دا عمل موقوف دى په دى پورې چه دائتابت هم وى په داسې حال کښې چه د رسول الله ﷺ په ناستې سره کول هم منقول دى؟ دهمدې په خاطر افضل همدادى تاسونى په ولاړې کوى دلته خو يوازي ځينو اکابرو د دى قول مېنى بيان کړى و ۱۵ محرم - ۱۳۴۳ هـ، نتمه خامسه ص ۳۱۷.

په سهار کښې دفجر اقامت نه وروسته دفجر دستوبه اداء کولو حکم:

سوال: (۳۹۵) يوسرى داودس کولوسره راغى گورى چه دصباجماعت ولاړ دى، او جماعت دومره لوى ندى چه که په يوه څنډه کې سنت وکولى شى نودامام دقرايت اواز اوريدل کيږي ترڅو تعمل دآيت واذاقراء القرآن الاية وشى، اوس دغه سړى ته څه کول پکار دى، يوسرى وائې چه حضرت امام محمد دا طريقه بيان کړې که دفجر د سنتو چا ته دفضايل کثيره په وجه شوق وى نو هغه ته پکار ده چه په مذکوره حالت کې دستونيت کولو سره دى مات کړي بيادى جماعت کې داخل شى، دفرضو د اداء نه وروسته دې فوراً سنتونه دفرض کيدلو په سبب وکړي آيا دا ويناد دغه غلطه ده او که صحيح اوپه مذکوره حالت کې دمذکور شخص لپاره څه کول پکار دى؟

سوال: په داسې حالت کې که دمسجددوه درجى وى نوامام چه په کومه درجه کې وى نوداشخص دى په دومه درجه کې ادا کړې او که داسې موقع هم نه و نوکوم عليحده ځاى کې څومره لږى والى چه ممکن وى همالته دى وکړي؟ اوکومه طريقه چه په سوال کې موجوده ده يالکل ناجائزه ده اوپه امام محمد باندې تهمت دى ق رداختار باب ادراک الفريضة والحاصل ان السنة فى سنة الفجران ياتى بمائى بيته والافان كان عندباب المسجد مكان صلاها فيه والاصلاها فى الشورى او الصبغى ان كان للمسجد موضعات والافخلف الصفوف عندسارية اه وقى الدرالمختار الباب المذكور ثم ما قبل يشرع فيها ثم يكر للفريضة او ثم يقطعها اويقضيها مردود وبان درالمقعدة مقدم على جلب المصلحة وقى رداختار تحت هذا القول ان ماوجب بالشروع ليس باقوى مماوجب بالنزول نص محمدان المنذور لا يؤدى بعدالفجر قبل الطلوع اه - ۱۱ - رجب ۱۳۲۲ هـ امداد ص ۵۳.

دجماعت په وخت دفجر دستوبه حکم:

سوال: (۳۹۶) خالد دصبا لمونځ کولو لپاره مسجدتته راغلى دى په نژدې جماعت کې جماعت کيږي خالد دستوبه کولو سره په جماعت کې شامل شى که امام په کوم رکن کې پيدا کړې شامل شى؟ مفتى به مسئله په حواله دثقه فقه مزين په خپل مهرسره ابلاغ وفرمايې؟

جواب: څمونږ دحنفيه و مذهب همدادى چه که دفرضو دنيولو اميد وى نوسنت دى نه پريږدى کذا فى الکتب المذهبية، ۷ ذى الحجه ۱۳۳۱ هـ، نتمه ثانيه ۱۰۵.

سوال: (۳۹۷) اول سوال عرض دادى چه دلاندنيو کتابونو دعبارتونو سره ماته شک پيدا شوى دى چه دحضرت په بهشتي گوهر مطبوعه بلالنى واقع ساوهور کې چه کومه مسئله موجوده ده صحيح ده يابه هغو راتلونکو کتابونو څخه چه ظاهراً کومه مسئله پوهى ته راځي هغه صحيح ده اودغه مسئله ستاسى دکتاب بهشتي گوهر مذکوره مطبوعه درپه جماعت کې د شامليدونه شامليدو مسایل صفحه ۷۱، تر عنوان لاندې درج ده.

مسئله: دفرض کيدلو په حالت کې چه کوم سنت ادا کولى شى برابره خبره دى چه دفجروى او که دکوم بل وخت هغه دى په داسې ځاى کې وکولى شى چه دمسجد څخه عليحده وى، ددې لپاره چه کوم ځاى کې فرض لمونځ وى هلته بيابيل لمونځ کول مکروه تحريمى دى، او که څوک داسې ځاى پيدانکړى نو دصف نه عليحده دمسجد په کومه گوشه کې دى وکړي

(درمختار وغيره) برابره خبره دى چه دفجروى او كه دبل وخت، دلغظ خخه تعميم معلوميرى اوزيل كې مندرجو كتابونود عبارتونوخه دفجر تخصيص معلوميرى دهمدى په خاطر ستاسوخه په نهايت مؤذبانه دول التجاء دى چه تاسوكافى شافى خواب سره ما ددي ظلمت خخه وباسى په كوم كې چه اوس وخت زه يم او هغه موعود عبارت دادى فى مرافى الفلاح ص ۳۴ مطبوعه مصرفصل فى الاوقات المكروهه ويكره (التفيل) عند الاقامة لكل فريضة الاسنة الفجر اذا امن فوت الجماعة وفى الكتاب المذكور ص ۸۶ باب ادراك الفريضة ومن حضرو كان الامام فى صلوة الفرض اقتدى به ولا يشتغل عنه بالسنة فى المسجد ولولم يفته شهبى وان كان خارج المسجد وخاف فوت ركعة اقتدى والاصلى السنة ثم اقتدى لامكان جمعه بين الفضيلتين الا فى الفجر فانه يصلى سنته ولول المسجد بعيداً عن الصف ان امن فوته ولوبادراكه فى التشهد وقوله صلى الله عليه وسلم اذا اقيمت الصلوة فلا صلوة الا المكتوبة محمول على غير صلوة الفجر وهولم يصل ركعتي الفجر ان حشى ان يفوته ركعة ويدرك الاخرى يصلى عند باب المسجد ثم يدخل لانه امكنه الجمع بين الفضيلتين وان حشى فوقه داخل مع الامام لان ثواب الجماعة اعظم والو عيد بالترك الزم بخلاف سنة الظهر حيث يتركها فى الحالىن لانه يمكنه اذا هاق الوقت بعد الفرض هو الصحيح، اوبه همدى ترتيب په درمختار كې هم موجود دى دعبارت دطوالت دوجهى نه دهغو دوو كتابونو دعبارت نقل بهي وكروگنى دديرونور وكتابونو نه هم همدا معلوميرى؟

جواب: د نورو كتابونو نه چه خه معلوميرى هغه صحيح دى، معلومه نده چه په علم الفقه كې چه كوم دبهشتى گوهراصل دى خنكه تعليم ليكلى دى، گوهريهشتى دهغونه پدي ترتيب منتخب كړى شوى دى چه په سرسرى نظر سره دمضامينويه اول او اخباندې نشانه جوړه كړيده او كاتب نقل كړى دى يو يولفظ ندى كتل شوى دا اعتماد په سبب (ترجيع خامس ص ۱۴۲)

دستويه مينځ كې د تكبير كيدلو حكم:

سوال: (۳۹۸) يوسرى دخلور ركعتونستو كولونيت وكړلود يوركعت دپوره كولو سره دوم ركعت لپاره اوچت شويه همدى وخت كې چا د فرض لمونځ تكبير وويلى دنفل اوسنت كونكي خلور واړه ركعتونه پوره كړى ياپه دوه ركعتونو اكتفاء وكړى اودوه نور ركعتونه دى قضايې وكړى اوكنه؟

جواب: كه دست او نفلويه مينځ كې تكبير وشويه دوه ركعتونو سلام كړخولو سره دى په جماعت كې داخل شى راجح^۱ او اشهر همدا دى، والشارع فى نفل لا يقطع وينه ركعتين وكذا سنة الظهر وسنة الجمعة اذا قيمت او خطب الامام يتمها اربعا على القول الراجح لالمصلاة واحدة وليس القاطع للاكمال بلا للابطال خلافاً لما رجحه الكمال درمختار قوله خلافاً لما رجحه الكمال حيث قال وقيل يقطع على راس الركعتين هو الراجح لانه يتمكن من قضائها بعد الفرض والابطال فى التسليم على الركعتين فلا يفوت فرض الاستماع والاداء على الوجه الاكمل بلا سبب الخ القول وظاهره اذ اية اختياره وعليه مشى فى المتقى ونور الايضاح والمواهب وجمعة الدرر والفيض وعزاه فى الشربلية الى البرهان وذكر فى الفتح حكى عن السعدى انه رجع اليه لما راه فى النوادر عن ابى حنيفة وانه مال اليه السرخسى والبقالى وفى الترازية انه رجع اليه القاضى النسفى وظاهر كلام المقدسى الميل اليه ونقل فى الحلية كلام شيخه ابن كمال ثم قال وهو كمال قال هذا وما رجحه المصنف صرح بتصحيحه الولوالجى وصاحب الميمنى واخطب ثم الشمنى وفى جمعة الشربلية وعليه الفتوى شامى مجتاهي جلد اول ص ۴۷۹) نوكه د فرض لمونځ نه وروسته سنت وى نوخلور واړه دى قضايې وكړى او كه نفل ول هيڅ خه نه لزميرى وقضى ركعتين لونوى اربعا غير مؤكدة على اختيار الحلبي وغيره ونقض فى خلال الشفع الاول او الثانى اى وتشهد لاول والابفسد الكل اتفاقاً درمختار باخطاوى مصرى ج ۱ ص ۲۹۰، والله اعلم امداد ج ۱ ص ۱۸

اهميت دمشقو لتيا په قضاء دنوافلو شته:

سوال: (۳۹۹) نوافل كول افضل دى يا قضايې لمونځونه؟

جواب: فى رد المحتار عن المضمرة الاشتغال بقضاء الفوائت اولى واهم من النوافل الاسن المفروضة وصلوة الضحى وصلوة التسيح والصلوة التى رويت فيها الاخبار اى كتحية المسجد والاربع قبل العصر والست بعد المغرب ج ۱ ص ۷۲۸، ددينه معلومه شوه چه دقضايې لمونځونو كول دنفلونه بهتر دى بغير دستن موكده نه او هغو نوافلو نه چه ذكر نى په پورته عبارت كې دى فقط ۱۳۲۵ هـ (امداد ص ۸۳ ج ۱)

^۱ لكن كه خوك په بل قول چه اتمام دخلور وده په سنتونى عمل وكړى امكان لري ۱۲ منه

په کورکې د فجر د سنت کولو څخه وروسته په مسجدکې د تحية الوضوء حکم

سوال: (۴۰۰) د فجر د سنت لمونځ په ځای کې دکولو سره په مسجد کې د فرض لمونځ د اداء کولو لپاره څه په دغه وخت د تحية المسجد لمونځ کولی شم او کله؟

جواب: په دغه وخت کې نه تحية الوضوء شته او نه تحية المسجد شته همدارنگه د دغو سنتونو په مسجد کې کول افضل دي، بلکه د ټولو مؤکدو سنتونو څخه د اتهام يا تشبه باهل البدعة څخه محفوظ پاتې شی کوم چه د دغو سنتونو تاريخين دي. ۱۰ رجب ۱۳۳۵ هـ. اتتمه خامسه ص ۱۷،

د عشاء د لمانځه نه وروسته علاوه د متواتر دوه رکعتونو دوه رکعت نفلونو ثبوت:

سوال: (۴۰۱) څومونو په پنجاب علاقه کې چه د عشاء د دوو مؤکدو سنتونو نه وروسته اکثره خلک په ناستی سره دوه رکعت نفل لمونځ اداء کوي د دغو دوه نفل رکعتونو څه ثبوت د صحيح حسن يا ضعيف حديث څخه شته او که بدعت دی؟

جواب: عن عائشة قالت ما صلى النبي ﷺ قط فدخل على الاصلی اربع رکعات اوست رکعات رواه احمد وابو داؤد واسناده صحيح كذا في آثار السنن ص ۲۳ ج ۲، ص ۲۲۳ هـ. اتتمه ثالث ۲۰،

په تہجدو کې د دولسو رکعتونو دلیل:

سوال: (۴۰۲) په شامی مصری ج ۱ ص ۴۰۲ کې شته قوله واقبلها علی مافی الجوهره ثمان الی قوله والله اعلم، ددې مجموعی عبارت څخه د تہجد لمانځه دولسو رکعت کیدل کله هم نه ثابتېږي بلکه یوازې آته رکعتونه نو د زیور بهشتی مدلل او مکمل دوهمه حصه ص ۴۳ عبارت نور زیات نه زیات دولسو رکعتونه دی ددې څه مطلب او دکوم ځای څخه به لیکلی دی هیڅ پته ونه لگیدله؟

جواب: فی مالا یدمنه للقاضي ثناء الله البانی بقی المسلم فی التحديث الملقب عند الشاه عبد العزيز الدهلوی بیهقی الوقت مانصه، او د دولسو رکعتونو څخه زیات هم ثبوت نه دی رسیدلی الی قوله پیغمبر ﷺ کله کله تہجد د و ترو سره او هر رکعت کې او کله کله یولسو او کله کله د یارلس او کله کله پنځلس الخ ویتاید بما فی صحیح البخاری عن ابن عباس الحدیث بطوله وقیه ثم صلی رکعتین ثم رکعتین ثم رکعتین ثم رکعتین ثم رکعتین ثم اوتر الخ وفي هاشمه فيه دلیل علی ان صلوة اللیل اثنا عشر رکعة اه، او ثمان چه هغه اکثر او یلی دی هغه په اعتبار

د اکثر عادت نبویه سره دی، کله نو ددې قول د صحاحو خلاف کیدل لازمیږي، او که د سوال سره مقصد ددې تحقیق دی چه د شامی حواله ولی ورکولی شوی، د دې خواب په اصل کې د حوالی ورکونکې په غاړه دی د چاچه نوم په شروع د کتاب کې شته مگر تیر عازه خواب ورکوم چه حواله داهمو اجزاؤ په اعتبار ده. ۱۹ ذی القعدة ۱۳۴۴ هـ. اتتمه خامسه ص ۳۷،

د معکوس لمونځ حقیقت:

سوال: (۴۰۳) په بعضی کتابونو کې می د معکوس لمونځ اصطلاح د نظره تیره شوه لکن دهغې تفصیل باندې پوه نشوم، یعنی په داسې حالت کې درکوع سجدی، قیام وغیره ارکان د لمانځه څرنگه کولو سره به ممکن وی بله داچه ددې ثبوت هم د حضور اقدس اوصحابه کرامو د ژوند د حدیث اوسیرت په دعام او متداولو کتابونو کې هم له نظره نده تیر شوی، البته د حضرت محبوب الهی د ملفوظات فوائد الفوائد په شروع کې دا تذکره موجوده ده چه سلطان ابوسعید ابو الخیر په اتباع سنت کې دغه لمونځ هم کولو او حضرت شاه ولی الله په القول الجمیل کې د المونځ په داشغال جشتیه په لړی کې درج فرمایلی ده لکن دابې هم فرمایلی دی چه ددې ثبوت د سنت څخه نه ملاویږي په دی باب کې د جناب د تحقیق څخه مستفید کیدل غواړم؟

جواب: دی ته مجازاً صلاة ویل کیږي په اصل کې دایوه مجاهده ده یوه معالجه ده او د معالجی لپاره منقول او ماثور کیدل ضروری نده هومنهی عنه نه کیدل ضروری دی نو دا منهنی عنه نده لکن مزاجونه پدې وخت کې دهغه متحمل کیدلی نشی لهذا مشایخو دا ترک فرمایلی دی اتتمه خامسه ۲۵۸ تاریخ ۳۰ ربیع الثانی ۱۳۴۷ هـ.

د قبل العشاء د څلور رکعتونو تحقیق:

سوال: (۴۰۴) د قبل العشاء څلور رکعتو سنت دکوم حدیث څخه ثابت دی شیخ دهلوی په لمحات کې لیکلی دی چه ماددې مضمون هیڅ حدیث ندی لیدلی فقهاؤ داد کوم ځای څخه ثابت کړي؟

جواب: شاید په ظهر یا په عصر باندې به قیاس کړی وی فقط والله اعلم ۱۵ ربیع الاول ۱۳۲۵ هـ

فصل فی التراویح :

په یوه مسجد کې تراویحونه دنده حکم :

سوال: (۴۰۵) (۲) یو جامع مسجد چه طول به ۲۸ گز او عرض به ۲۱ گزه دی، که غواړی چه قران شریف په مذکوره مسجد کې دوه خایه د دوو حافظانو په مینځ کې تراویح ورکړی او په مینځ کې کوم یو آواز داسې کړی چه یو د بل آواز ته حرج واقع نه شی آیا جائز دی او کنه؟

جواب: په یوه مسجد کې دوه خایه تراویح کول په دی شرط چه د نفسانیت په لارنه وی او یونه دلیل نه حرج نه وی جائز دی مگر افضل دادی چه دیوه امام سره ټول آواز کړی فی البخاری عن عبدالرحمن ابن عبدالقاری انه قال خرجت مع عمر بن الخطاب ليلة في رمضان الى المسجد فاذا الناس اوزاع متفرقون يصلي الرجل لنفسه ويصلي الرجل ويصلي بصلوته الرهط فقال ان اري لو جمعت هؤلاء على قاي واحد لكان امثل ثم عزم فجمعهم على اني بن كعب الحديث ، ددي روایت^۱ څخه ثابته شوه چه حضرت عمریه متفرق کونکو د تراویحو باندې تشبیح نده فرمایلی نو څرگنده شوه چه دا جائزه اودیو امام سره کول ته به افضل ویلی دی د دین په معلومه شوه چه افضل همدادی والله اعلم ۱۴ ذی الحجه ۲۳۰۰ هـ امداد ص ۱۹ ج ۱

د عذریه حال کې په دایه باندې تراویحونو جواز :

سوال: (۴۰۶) په رمضان شریف کې دکوی په ورځ د شپې کډه وی تراویح په څه ډول وکړی آیا دنواقلو په شان به دسورلی په سر کولی شی ، سورلی چه د فیل وی ؟

ددي تحریره وروسته دصغیری دلیلوسره ددي مسئلی خواب چه دلاتنی عبارت چه دعالمگیری څخه منقول ده ظاهریری معلوم شوهغه عبارت دادے وقال الحلبي في الغيبة اما الازبع قبل العشاء فلم يذكر في خصوصها حديث لكن يستدل بعموم ما رواه الجماعة انه ﷺ قال بين كل ۲۰ اذانين صلوه بين كل اذانين صلوة ثم قال بعد الثالثة لمن شاء فهذا مع عدم المتناق من التنفل قبلها يفيد الاستحباب لكن كونها الرباعين على قول ابي حنيفة لانها افضل عنده منه ۱۶ په دی استنباط کښی تامل دے ځکه دا حالت دهغه وخت وجه کله دجماعت اهتمام نه و او وجه دعدم تشبیح هم همداعدم اهتمام و ددي نه دمذکور حکم استنباط مشکل دے بالخصوص په داسې حالت کښی چه کله ددي څخه هغه مقصود فوت شی دکوم لپاره چه حضرت عمر رضی الله عنه دا اهتمام وفرمایلو، تصحیح الاطلاق ص ۵

جواب: آداء کولی ئې شی ، فی ردالمحتار بخلاف سنة التراویح لانها دولهای التاكد فیصح قاعداً وان مخالف المتوارث وعمل السلف كما في البحرقلت وافادت المخالفة الکراهة وتجبر بالعدرونی الدر المختار فهی صلوة وعلى الدابة فحوز حال العذر الى قوله وذهب الرفقاء ، شعبان ۱۳۲۱ هـ امداد ج ۱ ص ۳۷

تراویحونه دندونه دندونه تسبیح :

سوال: (۴۰۷) که کډه اته نه بجی د شپې شروع کږی نود تراویحونه تعداد کې کم ادا کولی شی او کنه او ترڅو پورې به کمی کولی شی ؟

جواب: کله چه په سورلی باندې جائز د بیا دکمولو ضرورت نشته څومره چه دکوی نه مخکې کولی شی دهغه بقیه دی په سورلی وکړی . فقط پورتنی تاریخ امداد ص ۳۸ ج ۱

په تراویحونو کې د اجیر حافظ څخه دقران د

اوریدلو حکم سره د بیا نه د مختلفو صورتونو :

سوال: (۴۰۸) څمونږ په هیواد کې دخوکلونور اهیسی رواج شوی چه اکثر حافظ په تراویحونو کې دختم کولو لپاره په مسجدونو کې په رمضان شریف کې دمبلغ په مقررولو سره ختم کوی، که کوم خای کې امیدد لاسته راتللو زیاتو پیسووی نونه فرمایي: دغه امر په اجرت علی الطاعة کې دکوم چه حرمت او منع په شرع کې وارده په دی کې داخل ده او کنه ؟ اوبعضی فقهاء فقط کراهت وائی او ځینې فقهاء جائز وائی، او متاخر فقهاء په امور اریعه کې یعنی امامت، ان، تعلیم او وعظ کې ضرورتاً جائز وائی نودغه ختم د داسې امامت باب کې په داخلولوسره د تراویحو امامت ته هم په کوم کې چه ختم وی دامامت څخه خارج نه ویل کږی، دفقهاء دعبارت څخه یادنورو کتابونو څخه حرمت داجرت دقران په ختم باندې تصریح کله هم پیدا شوی ندی سواء دقاعدی او قیاس څخه که دفیض منظر دنظر تیر شوی نه وی نولیکل وفرمایي ځکه چه دا یصال ثواب دقرآه په منع کې چه په اجرت سره واقع شوی، فقهاؤ ددي په منع کې تشدد کړی دی، په تراویحونو کې چه ایصال نشته دتامل محل وائی، اودفقهاء دتعلیل نفی الامتناع تضييع دحفظ القرآن چه دقران دتعلیم دی په حفظ قران کې به هم جاری وائی، ځکه چه د تراویح ختم ترک کړی نو په حفظ کې به فتور او قصور واقع شی کله کله دشاه

عبدالعزيز صاحب دهلوی خُخه چه په تعليم قران کې وانی، دچا کورته تلل اودسهارنه ترمانبامه کيناستل الخ داجاری محل وقف کولوسره ددي اجرت په اخستلوکې هيڅ ډول خلاف ندي ويل شوی، اوويل شوی اگرکه دمبلغ ورکړه راکړه واقع شوی خودتبادل اوتعارض په طريقه نه وی، بلکه دصدقی اوهديي په طريقه وی چه شوک غواری نوسودگرخی اودالله لوستلی شی اودهغه په دی ترتيب په ژبه تصريح کولوکې نوراحتمالات ورک کېږي اتههی، دغوصورتونوکې حق اود واقع مطابق اومدله صحيح وجه مطلوب دی اوپه دغوامورو سواداکشرولوستونکو عادت دادی چه ذرتیل اوتجوید دقواعدوخه عاری دزرخلاصولو غوښتونکې اوپه گنوخایونوکې غلطی ویونکې خای په خای توتیه کوی یاگډوډ کېږي یاوقد کوی بیاپه خپل خیال کې راخی بیادمعین مقام پورې لوستلوسره بغیردسهوی لمونځ کول اوپه اعراب اوالفاظوکې دکفرلحاظ نه ساتل داسې ختم کې داجر امیدشته اوکه دگناه موجب بینواتوجروا؟

سوال: (۴۰۹) الفصل الثالث امور مبتدعة باطله لا اصل لها في الشريعة اكتب الناس عليها على ظن انها قرب مقصودة وهذه كثيرة فلندكر اعظمها منها وقف الاوقاف اى النقود لتلاوة القرآن العظيم في اجراء قرانية عين الواقف قرائها في مكان مخصوص او لم يعين له مكانا وان يصلى نوافل اولان يسبح اى يقول له سبحان الله كذا وكذا اولان يهلل اولان يصلى او اطلق في ذلك كله ولم يذكر عدد او يعطى ثوابها لروح الواقف او لروح من اراده واصل المسئلة صحيح فيمن قرا القرآن اوسبح او هلل او صلى كذا ركعة واهدى ثواب ذلك لفلان الحي او الميت قال الوالد في شرحه على شرح الدرر في بيان الحج عن الغير اعلم ان الانسان له ان يجعل ثواب عمله لغيره صلوة او صوما او صدقة او قراءة قران او ذكرا او طوافا او حجاً او عمرة او غير ذلك عند اصحابنا كذا في البحر اما قوله عليه الصلاة والسلام لا يصلى احدن احد ولا يصوم احد عن احد فهو في حق الخروج عن العهدة لاقى حق الثواب فان من صام او صلى او تصدق وجعل ثوابه لغيره للاموات والاحياء جازو يصل اليهم ثوابه عند اهل السنة والجماعة كذا في البدائع ثم في البحر وهذا اعلم انه لا فرق بين ان يكون الجمول له ميتا او حيا والظاهر انه لا فرق بين ان ينوي به عند الفعل للغير او يفعل لنفسه ثم بعد ذلك يجعل ثوابه لغيره لاطلاق كلامهم ولم ارحكم من اخذ شيئا من الدنيا فيجعل شيئا من عبادته للمعطي وينبغي ان لا يصح ذلك قال الوالد رحمه الله ففيه نظر بل اطلاق ما سبق يقتضى

الصحة انتهى ووجهه ان اخذ الدرهم صدقة من المعطي واخذ الصدقة لا يمنع الثواب للمعطي ووجه الاول في المتن ان ثواب العبادة لا يدخل تحت عقاب البيع لان ذلك مخصوص بالاعراض الدنيوية بهذا السبب يبطل الوقف المشروط فيه ذلك لان بدله اخذ المعلوم من الوقف في مقابلة فعل الشرط الذي شرطها الواقف فهو كالباع للثواب وان اعتبرنا وجه كونه صدقة على من يقرأ الواقف القران او يصلى له الى اخره لان ذلك المعلوم عوض عن تلك القرية وعن ثوابها ولكنه بمؤلة ما اذا كان الواقف على امام الجامع او الخطيب ونحو ذلك فانها مشروط على من اتصف بذلك فهي صدقة من الواقف على صاحب هذه الوصف المذكور لان الوقف ليفعل الموقوف عليه ذلك في مقابلة اخذه للمعلوم المعين له ومنها الوصية باخذ الطعام والضريبة يوم موته او بعدها وباعطاء دراهم معدودة لمن يطلب القران لروحه او يسبح له او يهلل او بان يبيت عند قبره اربعين ليلة او اكثر او اقل او بان يبني على قبره بناء وكل هذه بدع منكورة اى انكرها الشرع لمخالفتها مقتضاها حيث اشتملت على بيع ثواب الطاعة واخذ الشئ من الدنيا في مقابلة والوصية باطلاق المال نحو ذمها حرام للاخذ وهو عاص بالتلاوة والذكر لاجل الدنيا والمفهوم منه ان الذي ياخذ ذلك لولئى القران او ذكر الله تعالى او صلى كذا ركعة او هلل او كبر ونحو ذلك من انواع القربات لاجل ما ياخذ من المعلوم المعين له في الوقف لمن فعل ذلك بل لوجه الله تعالى واخذ المعلوم صدقة عليه من الواقف جاز وصح الوقف حينئذ وهو ما ذهبا ليه فيما تقدم في حق جميع الوظائف في الاوقاف كلها وليس الامر بخصوص هذا النوع منهما انتهى، حديقه النديه شرح طريقه محمدية ۱۲، دعالمگري عبارت دادى: واختلفوا في الاستيجار على قراءة القران على القبر مدة معلومة قال بعضهم يجوز كذا في سراج الوهاج جلد ثالث في كتاب الاجارة ص ۱۳۵، په درالمختار کې ددي عبارت توجيه دعلى قراءة القران په خای على تعليم القران ضرور ویلی دی کنه نودتولوفقهاؤ دتصريح خلاف بی ویلی دی دمدار سوافاضل مولوی صاحب دجواز صورت پدي ترتیب تحریر فرمایې دمتقدمینو فقهاء حنفيه په نزد اجوره دعبارتونو باطله دی، لکن متاخر ینويه اذان، امامت اوتعليم دقران وغيره کې جائز گرځولې، او امامت دپنځه وخته لمونځونو، اخترونو اوتراویحوته اودتراویحو دامامت په ويستلو باندې سندنه پیدا کېږي او هغه څه چه فقهاء به په علت دجواز تعليم دقران کې وانی چه لظهورالتوانی فی الامور،

الدينية ففي الامتناع تضييع حفظ القرآن دتر اويحو به امامت كهي هم جاري كيبري چه دتر اويحو
 امامت لپاره دقران شريف بنه حفظ كوي اود جيد حفظ نه بغير دتر اويحو امامت نشي كولي
 ، اوليدل كيبري چه هغه حفاظ چه دتر اويحو امامت نه كوي يابهي ترك كري دهغوي په حفظ كې
 قصور وي ، نو د جواز د مانع كيدلونه وروسته به هيڅكله دتر اويحو امامت ونكړي اود قران به
 حفظ كې به قصور راشي ، بلكه حفظ به پريږدي دا هغه وخت دي چه امامت په اجاره واقع شي
 لښكه په نورو كارونو باندې د امامت نه بغير اجاره واقع شي او امامت ضمناً واقع شي دهغه
 عدم جواز كوم دليل نه لري ، اوشاه عبدالعزیز په فتوي كې واقع شوي دي چه اجاري قاعده
 هغه ده چه په واجب اومندوب شي باندې نه منع كږي ، اود قران تعليم كفايي فرض دي
 اومندوب على المعين نو د اجاري خاي ندي ، هو د چا كورته تلل دسهار نه تر ماينامه پوري
 كيناستل اودهغه د ماشومانو پالل د تعليم نه بغير يو كاردې چه اجاره پري منع كيدلي شي
 انتهى ، ددي عبارت څخه معلومېږي چه د مفتي صاحب د اجاري دوه قسمه كولوسره په دوهم
 جهت كې يې د تعميم خيال دي والله اعلم نور هم داسې فتوي شته ، او كه دهغوي په مينځ كې
 د اجاري ترون واقع نه شي نو اگر كه د المعروف كالمشروط په قاعدې به په اجاره محمول وي
 ، لکن په دغه وخت يې نيت د معاوضي درلوده ، نيت يې دصله رحمي اوصدقي درلودنوبه
 اجاري به محمول نشي ، خصوصاً كه تصريح وكړي دغه رويي دصله رحمي اوتبرع په طور
 د حديقته الندية عبارت په همدې محمول دي او په عزيزه فتاوي كې واقع شوي چه يوسړي
 د ديني علم ، ياد قران حفظ ياپه بل اطاعت باندې مشغولتيا غواړي خو د تنگلاسي
 اود معاش د سبب د فقدان په وجه دغو كارونو ته وزگار تيانه لري او بل د سرمايي لرونكي ذمه وار
 سړي دهغه د قوت سبب شي ترڅوپه فارغه زړه په اطاعت باندې مشغوله شي په دي صورت
 كې دواړو ته په هر طاعت دهغه كامل اجر حاصلېږي قال تعالى للفقراء الذين احد لبح ، او په
 حديث كې چه كمك په اطاعت خاي په خاي ستايل شوي دي همدا دي ، لکن ديتنه اجرت ويل
 مجاز دي انتهى والله اعلم ؟

جواب : كليه فقهيه قاعده ده كل طاعة يختص بالمسلم لا يجوز الاستيجار عليها عندنا اودهغې
 نقلي دليل دادى لقوله عليه السلام اقرأ القرآن ولا تاكلوا به او عقلى دادى : لان القرية من
 حصلت وقعت عن الحاصل ولهذا تعين اهليته فلا يجوز له اخذ الاجرة من غيره كما في الصوم
 والصلوة هكذا في الشامية الجلد الخامس ص ۵ او متاخرينو څو فروعي ددي كلي څخه

استحساناً بقاء او حفظ شعائر دين د ضرورت په علت مستثنى اومخصوص كړي دي ، في
 الفرمختار باب الاجارة الفاسدة ويفي اليوم بصحتها لتعليم القرآن والفقه والامامة والاذان اه
 في رد المحتار وقد ذكرنا مسئله تعليم القرآن والفقه والامامة والاذان اه وفي رد المحتار وقد ذكرنا
 مسئله تعليم القرآن على استحسان اه ، يعنى للمضرورة آه جلد ۵ ص ۵۳ ، ددينه معلومه شوه چه
 اصلي مذهب حرمت استيجار على الطاعة دي اود بعضي فروعو استثناء د اصل مذهب خلاف
 ده دمذكور ضرورت په علت دي نو د مذكوره فروعو سواد بقيه اطاعتونو حكم په خپل اصل پاتې
 شو ، قال في الشامية يعيد العبارة الاولى المذكورة وقد انفقت كلمتهم جميعا على التصريح باصل
 المذهب من عدم الجواز ثم استنوا بعده ما علمته فهذا دليل قاطع وبرهان ساطع على ان المقتي به
 ليس هو جواز الاستيجار على كل طاعة بل على ما ذكره فقط مما فيه ضرورة ظاهرة تبيح الخروج
 عن اصل المذهب من طرد المنع فان مفاهيم الكتب حجة ولومفهوم لقب على ما صرح به
 الاصوليون بل هو منطوق فان الاستثناء من ادوات العموم كما صرحوا به ايضاً ، ددي عبارت
 سره معلومه شوه چه د ختم في التراويح تصريح په خصوصيت اساس نه گرځول ، كه مسلم وي ،
 داستيجار د حرمت لپاره مضر ندي څكه اولاب فقهيه روايتونو كښي مفهوم مخالف حجة دي
 ثانياً : د كلام د صدور عموم په وجه د المستثنى نه ماسواد دي ختم على الاجرت حرمت منطوق او
 منصوص دي ، لكه چه آنفاً مذكوره عبارت په دي باندې دال دي ، او كه د كليو قواعدو وروسته
 هم دهر جزېي د تصريح خصوصيت سره ضروري وكولي شي نو د كوم مسكر جديد التركيب په
 حرمت باندې په كل مسكر حرام څخه به استدلال جائز نه وي وهوباطل دوهم تلاوة لا يصل
 الثواب په كوم كښي چه حرمة استيجار په خصوصي ډول مصرح ده ددي تحليل په تقرير
 د حرمت كښي علامه عيني د هدايي په شرحه كښي فرمايلي دي ويمنع القارى للدنيا و الاخذ
 والمعطى آثمان فا لحاصل ان ماشاء في زماننا عن قراءة الاجزاء بالاجرة لا يجوز لان فيه
 الامر بالقراءة واعطى الثواب للامر والقراءة لاجل المال فاذا لم يكن للقارى ثواب لعدم النية
 الصحيحة فابن يصل الثواب الى المستاجر لولا الاجرة ما قرء احد لاحد في هذا الزمان بل جعلوا
 القرآن العظيم مكسباً وسيلة الى جمع الدنيا انا لله واناليه راجعون اه كذا في الشامية ص ۵۳ من
 المجلد الخامس ، او ظاهره ده چه داعلت به ختم في التراويح كښي جاري دي د داعلت به اشتراك
 سره دا ختم هم بالخصوص مصرح شو ، څكه چه په حكم دتر اويحو كښي هم مقصود ثواب يې

کته نومی نفسه ددین په شعائرو کینی نندی او خلکو دا مکسبه جوړه کړي ده نواشترک دعلت ثابت شو په هر حال خصوصاً واخستل شی او که عموماً، بیا په عموم کینی مفهوم اخستل کيږي یا منطوقاً به هر ترتیب سره حرمت استیجار علی الختم ثابت شو، او ددینه اضافه تصریح نه کیدلو وجه دا کیدلی شی چه دابه په هروخت کینی فاسد رسم نه وي هر مصنف دخپلي زمانې په مفاسدو باندې تنبیه کوي، لکن هر کله چه دحرمت دلیل قائم دي نود حکم ثبوت متیقن دی اوس پاتې شوه دا چه دجواز دتوجیها توخواب نود جواز هذ الختم لپاره ددي تقریر ضرورت کوم چه سوال کینی مذکور دي محض فاسد دي چه منشا بهی سوء تدبیري اود مزعومه ضرورت په اساس دهغه په تعلیم دقرآن باندې قیاس کول بناء الفاسد علی الفاسد دي ځکه چه تعلیم دقرآن په اعتبار داصل وضع دتعلیم لپاره موقوف علیه دي کوم چه دحفظ لپاره موقوف علیه دي نویه اعتبار دهغي قاعدی چه موقوف علیه دموقوف علیه، موقوف علیه وی، تعلیم دحفظ لپاره موقوف علیه دي، اویه اعتبار دعارض دعادت دغه تعلیم موقوف دي اخذ اجوری دحفظ لپاره موقوف علیه شوه، بخلاف د ختم مقیس چه هغه په اعتبار داصل سره موقوف علیه ندي دحفظ لپاره بلکه معامله بالعکس ده چه خپله حفظ د ختم لپاره موقوف علیه دي لکه څنگه چه ښکاره ده نود حفظ توقف په ختم پورې ثابت نه شو، غایه مافی الباب ختم او ختم بی واسطی دحفظ په همدې اجرت پورې موقوف دي کوم چه د ختم په مقابل کینی اخستل کیگی، لکن ددي لپاره په تعلیم باندې قیاس جائز ندي چه ختم دحفظ په شان ددین د مهماتونه ندي، لکه چه فقهاؤ ددي دست والی تصریح کړیده بلکه دائی هم ویلی دي چه که په قوم باندې ختم دروندوی نو ترک شی افضل دي فی الدر المختار ورد المختار والختم مرة سنة ولا یترک لکسل القوم لکن فی الاختیار الا فضل فی زماننا قدر ما لا یثقل علیهم واقره المصنف وغیره الی قوله ومن لم یکن عالماً باهل زمانه فهو جاهل قوله الا فضل فی زماننا لان سر الجمع افضل من تطویل القراءة الی قوله ولهذا قال فی البحر فالخصل ان المصحح فی المذهب ان الختم سنة لکن لا یلزم منه عدم ترکه اذ الیوم منه تغیر القوم وتعطیل کثیر من المساجد خصوصاً فی زماننا فالظاهر اختیار الاخف علی القوم مجلد اول ص ۷۳۹، ددي روایتونونه د ختم د ضروریاتونه نه کیدل ظاهر دی نوچه کله ختم د ضروریاتونه نشوه نود دې توقف په هغه اجرت باندې چه عارض دعادت سره مثبت او مسلم وی دهغه جواز د ضرورت دعلت سره څنگه ثابتیدلی شی بلکه په داسې حالت کینی ددي ختم اهتمام پریښودل کیگی لکه چه فقیهیه مقرره قاعده ده

اذا تردد الحكم بين سنة وبدعة كان ترك السنة واجها على فعل البدعة كذا في الشامية الجلد الأول صفحہ ۲۷۱، نوهر کله چه ددي سنت په اداء سره دیو بدعت دار کتاب کول راخی نود استت به پریگدو، او که کوم سړی دتوقف حفظ علی الختم الموقوف علی الاجرة داتوجیه وکړي چه مراد توقف الحفظ علی تصور الختم بالاجرة وتوقعه دي نواولاً خود دي عادت خورول اوشایعول غلط دی ثانیاً: دقرآن اوحفظ دتخصیل په وخت کي داکثرو محصلینو دی طرفته التفات هم نه وي په دی ترتیب که داتوجیه وکولی شی چه بدون اجرت به ختم نه کوم اویې له ختم نه به محفوظ پاتې نشی نود دي هم اولاً: عاده خوروالی غلط دي په زرگونه بندگان دالله د اوریدونکویه لیدلوسره دخپل حفظ دبقاء لپاره تلاوت کوی ثانیاً: دغه توقف په دواړو توجیهاگانو کینی داصل وضع په اعتبار سره ندي لکه څنگه چه په تعلیم کي وه، بلکه دخپلې بدی طمعی څخه دی که هغی راشی اوددینه بغیر دي هیڅوک نه کوي نو بکار ده چه داسې تقریر سره هملته هم د اخذ اجرت دجواز حکم ورکول شی وهو باطل بالاجماع والتخصیص من الشارح والفقهاء، اویه تعلیم کي دی عاده ته پدې خاطر اعتبار ورکول شوچه په تعلیم کي دومره مشغولتیاوی چه په بلې طریقې سره دمعاشر اکتساب نشی کیدلی اوهرسړی فارغ البال اومرفه الحال ندي په خلاف دمتنازع فیه حکم چه دهغه سره دمعیشت نوری لازمی نه مختل کیگی دهمدی لامله د تعلیم متعلق عاده شرعاً معتبر اومخفف دحکم شواوهغه عادت چه متعلق د ختم وهغه معتبر اومخفف دحکم نه شوفافهم، په همدې ترتیب دغه ختم په باب امامت کي دداخلولودعوه اویه همدې بناء باندې هغه مستثنی گیل شول چه باطل دی ځکه چه ختم نه عین امامت دی او نه موقوف علیه جزئیه یا لزوماده، ځکه چه امامت بی د ختم نه هم منحقق کيږي، کما هو مدرک بالحسن نویه دی اساس باندې داستثناء د دعوی گنجایش نشته، اودشاه صاحب داوولی فتوی له دی سره هیڅ تعلق نشته ځکه هغه توجیه دجس مخصوصه دی د ضرورت د صورت سره او کوم خای کینی چه مذکوره ضرورت وی هلته دغه تاویل مقبول ندي بلکه دیو طاعت فردبه هم پاتې وی، په کوم باندې چه حکم دحرمت داستیجار کولی شی ځکه دغه تاویل په هر خای کینی چلیدلی شی، علی هذاد دوهمی فتوی ددي سره څه تعلق نشته ځکه اعانة علی الطاعة بیل څیز دي، اگر که دیته مجازاً اجرت ویل کیگی، او اجرت علی الطاعة جدا څیز دی اود مشاهدی نه ثابته ده چه اوس کوم رواج دي هغه حقیقه اجرت دي کما هو ظاهر و سیاق قرینه عن الامام الاستاذ او همدارنگه داجرت تاویل کول په اعانت سره معلل دي په ضرورت سره اودلته ضرورت نشته کما مراداً تاویل چه دائی

حسبه لله لولى او هغه شى حسبه لله وركوى الخ بالكل دحسباتونه انكاراوتاول العمل بحالا
يرضى به العامل دي كوم شخص چه ددي فاعلينو معامله وبنى گورى هغه ته به هيڅكله شيه
پاتې نه شى چه اصلى مقصد اجرت دي، او داسې تصريح چه دفعل خلاف وى اود متعاقد ينويه
نزد غير مقصود وى محض هزل دي چه به شرع كينى بغير د معذوره مستثنياتو دا اعتبار قابل
ندى قال الامام الاستاذ لا يطيب والمعروف كالمشروط اه قلت وهذا ما يتعين الاخذ به فى
زماننا لعلمهم انهم لا يذهبون الا بجر البتة كذا فى الشامية المجلد الخامس صفحه ۵۲ فى
تقرير مسئله اخرى اوردها واحتجاجاً بالعلة، او بعضى بزرگانونه چه دا توجيه نقل كولى شى
ممکن دى چه دهغوى په زمانه كينى په نيتونوكي به دومره فسادنه و، گنى ددي توجيه
غير مقبول كيدل ظاهر دي، او په حديقه كې چه دبهر كوم عبارت منقول دي دهغه په حقله په
شامى كې رد ا منقول دي. وقد اغتر بما فى الجوهره صاحب البحر فى كتاب الوقف وتبعه الشارح فى
كتاب الوصايا حيث يشعر كلامهما بجواز الاستيجار على كل الطاعات ومنهار قراءة وقد رده
الشيخ خير الدين الرملى فى حاشية البحرى كتاب الوقف حيث قال اقول الملقى به جواز الاخذ
استحساناً على تعليم القرآن لاعلى القراءة المجردة كما صرح به فى التاتارخانية الخ جلد خامس
صفحه ۵۳ اود رسم المفتى د قواعد و مطابق هر كله چه دا قول مرجوح دي، لهذا په دى باندي به
عمل جائز نه وى او كوم عبارت چه په عالمگيرى كينى دى دهغه متعلق علامه شامى ليكلى
دى والصواب ان يقال على تعليم القرآن فان الخلاف فيه كما علمت لائى القراءة المجردة فانه
لا ضرورة فيها فان كان ما فى الجوهره سبق قلم فلا كلام وان كان عن عمد فهو مخالف لكلامهم
قاطبة فلا يقبل وقد اطلب فى رده صاحب تبين اغرام مستنداً الى النقول الصريحة الى
اخر ما قال، جلد خامس صفحه ۵۲ په همدې ترتيب د جواز القراءة على القبر نه په جواز
الاستيجار باندي استدلال كرى دي محققينو ددي هم تغليط كرى دي قال الشامى وفيه
رد ايضاً على صاحب البحر حيث علل البطلان بانه مبنى على القول بکراهة القرآن على القبر وليس
كذلك بل لما فيه من شبهة الاستيجار على القراءة كما علمت وصرح به فى الاختيار وغيره
ولذا قال فى الوالوجية مانصه ولوزار قبر صديق او قريب له وقرء عنده شيئاً من القرآن فهو حسن
اما الوصية بذلك فلامعنى لها ولا معنى ايضاً لصلة القارى لان ذلك يشبه استيجاره على قراءة
القرآن وذلك باطل ولم يفعل ذلك احد من الخلفاء اه جلد خامس صفحه ۵۳، په يوخاى كې

شامى ويلي دي ولا ضرورة فى استيجار شخص يقرأ على القبر وغيره اه جلد خامس صفحه
۲۷۷، وغيره په دى لفظ كې غير قراءة على القبر هم داخل دي كوم چه تراويح ته هم شامل دى
د خواب خا، ل. داشوچه په سوال كې مذکور رواج بالكل باطل اود شرعى مخالف دى اوداسې
ختم هيڅكله د ثواب موجب ندى بلكه د معصيت موجب دي والله اعلم رابع ذى الحجة
۱۳۲۱ هـ، امداد ص ۱۴۳

په تراويحو كې په بيلو طريقو سره دا چير حافظ نه د قرآن د اوريدلو وختكم

سوال: (۴۱۰) مسنون سلام لاندې سوالونه داستفسار په توگه خدمت ته در روان دى، او
صواب و الا خواب نه مو مطلع وفرمايې؟

(۱) په دى منطلقه كينى په عمومى طور په اكثر و مسجدونوكې په ټول رمضان كې د تراويح
لمونځ د جماعت سره وى لکن خوان حافظ په تراويحو كې امام جوړيدوسره د كلام شريف ختم
كوى بى له عوضه، او نقدى نه ملاويگى (۲) دلته حافظ ته د معاوضى وركولو دوه صورته
رواج لرى اكثره خومخكې د شروع د تراويحونه معامله صفا صفا كوى، لکن د داسې
حافظانو شميرزيات دى چه دعوض تعين نه كوى بلكه په كومه ورخ چه كلام شريف ختمگى
د تراويح لمونځ مقتديان په خوشحالى سره او په شوق سره حافظ صاحب ته نقد وړاندې كوى
كوم چه حافظ صاحب دى درده خلو په شان هضموى (۳) يودا صورت هم مستعمل دى چه
دمحلى رببس يا كوم د قدرت خاوند سړى يو حافظ محض د ختم كلام شريف لپاره په خپل
مسجد كې مقرور وى، اود هغه په خدمت كې نقدى معاوضه دخپل خاص جيب نه پوره كوى په
مقتديانو د هېڅ څه وركول نه راځي (۴) دهغه مخدوم د اصلاح الرسوم درسالى دمطالعي نه
صفا ظاهره دى چه دالله په اطاعت باندي اجرت نشته دى لهذا په پورتنيو سوالونوكې كوم
يو صورت په غرض د جواز داقتداء د امام ماجورا اختيار كولى شى؟

(۵) هر كله چه د ماجور حافظو بيا عالمگيره ده نومحض په شل ركعتو د تراويح دلمانځه
باجماعت په كوم كې چه د كلام پاك څو سورتونه لوستل كيږي افضل او انسب ده په نسبت سره
اقتداء د غوما جوړو حافظو (۶) كه د حافظ صاحب سره نه د تراويحو مخكې معامله وكولى شى
اونه د كلام پاك په اختتام باندي هغه ته اجوره وركولى شى بلكه د ټول كال په دننه كې
بغير د تعين د تاريخ دهغه كماحقه خدمت په نقدوسره وكولى شى، نو آيا دغه نقدى معاوضه
اخستل حافظ ته جائز دى اود داسې حافظ اقتداء كولى شى؟ (۷) په يوى محلى كې

دتر اویحو لمونخ په جماعت سره اداء کولی شی لکن په هغه کې دکلام پاک ختم درواج مطابق نشته دی لکن صرف دالم ترکیف نه تر آخره پورې څه سور تونه وائی نو په دی دوه سربوکې دجام عمل افضل دی؟ یاد هغه سړی چه په خپله محله کې په داسې تراویح لمونخ کې شاملیږی یادیل سړی چه په محله کې دکرایه دارحافظ پسی اقتداء کولوسره په ختم کولویاندي فخرکوی (۸) که په کوم ښار کې دحسن اتفاق په اساس په کوم خاص مسجد کې کوم حافظ محض په نیت دثواب بلادکومی نقدی معاوضی کلام پاک په تراویح لمونخ کې ختموی نویداسې حالت کې په نورو مسجدونو کې یوازی په الم ترکیف سره جماعت قانمول جائز دی اوکنه؟ (۱) کله هغه مسجد په دی محله کې نه وی (۲) کله هغه مسجد په بله محله کې وی؟

پښتانه: ددی په خاطر چه په تراویحو کې دقران اوریدل ددینیه مقاصدو څخه دی اودسلفونه ددی اهتمام متوارث دی او هغه اوس دزمانی دفساد په وجه مخلص اوروونکې خلک کم پیدا کیږی که دداسې حفاظو سره دقران اوریدل ونه شی، نویقیناً په بعضی ځایونو کې به ځینې خلک ټول عمر کې دقران داستماع نه محرومه پاتې شی، دهمدی لامله اوریونکې په مضطربو گنل شی او شرعی قاعده ده چه اضطراب د تیسیر غوښتونکې دی دهمدی په خاطر که ممکن وی ددغو اوریونکو په حق کې ددی فعل څه تاویل کول مناسب دی اودلته دغه تاویل ممکن دی^۱ چه دغه اجوره (برابره خبره ده چه مشروط وی اوکه معروفه چه هغه هم د مشروط په حکم کې دی دامامت په مقابل کې وویل شی، کوم چه متاخرینو جائز گرځولی اوددی لپاره چه ختم اوروونکې مضطربندی دهغوی په حق کې ددی تاویل اعتباریه نه شی کولی نودهغوی په حق کې دغه اجرت بحالها درست ندی، کیږی شی چه په دی تقریر سره دټولو سوالونو خواب به شوی وی، که دکوم خاص انسان ددی سره انطباق ظاهر نه وی نومکر ددی پوښتنه وشی او خوداپار چه هم بیار اوړی (۸، رمضان المبارک ۱۳۳۱ هـ، حوادث ۱-۲ ص ۱۱۲)

^۱ ددینیه بعد په ۱۰ رمضان ۱۳۳۲ هـ کې یوه ددی دعلی الاطلاق ممنوع والی نوشته شوه په هغی کې دویل شوی تاویل خوا بپ هم شته او هغه ویل شوی ددی ختم دینیه مقاصد کیدل دی او هغه خواب چه ددنی فتوی خلاصه ده داده چه کوم ځای کې چه فقهاؤ یوه ختم نه سنت ویلی دکوم نه چه ظاهر است موکد مراد د هغه هلیت بهی داهم لیکلی دی چه کله په خلکو باندي تغیل وی هلته دی په الم ترکیف سره وکړی نو کله بهی چه دجماعت دتقلیل نه دخان ساتل لاره ددی سنت دترکولو اجازه ورکړه نو په اطاعت باندي داستیجار محذور ددینه لوی دغه ددینیه دساتلو لپاره ولی ونه ویل سر چه الم ترکیف ولولی او ددی په خاطر چه دفتوی وروستی ده دموجب لپاره هم دعمل کولو لپاره متعین ده باقی دساتنی فتوی نقل کول ددی لپاره دغه چه نور اهل علم هم ددواړو ځوابونو په اساسونو کې غور و فرمایې او چه کوم راجع وی په هغه فتوی ورکړی ممکن ده چه دموجب احقر نظر قاصروی ۱۲ منه غفی عنه

دتر جمیع الراجح نه دمذکوره مسئلی توضیح ص ۲۳۴

په حوادث الفتاوی ۱۳۳۱ ص ۱۱۸ کې داستماع قران من الحافظ الاجیر مسئله شته دهغه په نهمه کرښه باندي یوه حاشیه^۱ ده هغه ملاحظه وفرمایې: او په تسمه ثانیه امداد الفتاوی ص ۱۲۲ کې هم ددی مسئلی تحقیق^۲ شته هغه هم وگوری (تر جمیع ثالث ص ۲۳۴)

سوال: (۴۱۱) کوم حافظ چه تراویح اورووی هغه ته ورکول هم جائز دی یا ورکول او اخستل دواړه ناجائز (۱) او که بلاجوری حافظ پیدانشی نو په اجوره مقرر کړی یا په الم ترکیف سره تراویح وکړی؟ (۲) او کله چه په امامت باندي اجوره جائزه وی نو په تراویحو کې یو قران هم موکد سنت دی په هغه باندي ولی اجوره ناجائزه ده؟

پښتانه: (۱) زه خوبې ناجائز گنم (۲) زه خوبې په الم ترکیف سره ورکوم (۳) کوم ځای کې چه فقهاؤ یو ختم سنت ویلی دی دهغه په ظاهراً موکد سنت مرادی دی هلته بهی داهم لیکلی دی چه کوم ځای کې چه په خلکو باندي دروندوی هلته دی دالم ترکیف وغیره لوستلو سره وکړی، نو چه کله دجماعت دتقلیل نه دپچکیدو په خاطر ددی سنت دترک اجازه ورکول شوه، نو داستیجار علی الطاعت محذور خوددینه ډیر لوی دی ددی نه دپچ کیدلو لپاره ولی نه ویل کیږی چه په الم ترکیف سره بهی وکړی اوددینه د ۱-۲ شمیر وچه هم معلومه شوه ۱۰ رمضان ۱۳۳۲ هـ (تسمه ثانیه ص ۱۲۲)

په تراویحو کې د ختم لپاره داستیجاره هیلی باطلول:

سوال: (۴۱۲) که زید ته څوک دبی اجرت ختم دپوره کولو په سربه خوشحالی سره لس روپی ورکړی یا بهی دیوی میاشتی لپاره امام مقرر ولوسره څه اجرت ورکړی پدی ترتیب سره عندالشرع اجرت حلال شواوکنه؟ اود امامت په صورت کې دغه حلال والی کې کومه شبهه خونه معلومیږی ځکه متاخرینو علماؤ دامامت په اجرت باندي فتوی ورکړی دی ستاسو څه رایه ده په تفصیل سره تحریر وکړی؟

^۱ دا حواله دپورتنی سوال (۱)، دحاشیې مربوط دغه
^۲ دا سوال ۴۰۷ دغه چه ددینه وروسته درج شوی اصحیح.

جواب: دغه دجواز فتوى هغه وخت ده چه كله امامت خپله مقصودوى په داسې حال كې چه دلته مقصد تراويحو ختم دى اودا محض يوه خپله ده، په ديانتونوكې چه معامله فى ما بين العبدوين الله وى خپلى دجواز لپاره رېښتيني مفيدى ندى لهذا دغه ناجائز شو ۲ سوال ۱۳۳۳ هـ

په يوازى تراويح او تهجد كې جهريه قرات:

سوال: (۴۱۳) په دى طور كله چه يوازى تراويح او تهجد هم كوم توقرات په جهرسره لوستلى شم كنه؟

جواب: لوستلى شى ودليله مامر ۲ سوال ۱۳۳۷ هـ

د مشهوره شيبينى متعلق ددوو مختلفو فتواگانو

تر مينځ فيصله او مطابكه د شيبينى حكم

سوال: (۴۱۴) حامدا ومصلياً د دواړو فتواگانو په ليدلو سره معلومه شوه چه په حقيقت كې د دواړو تر مينځ لفظى اختلاف دى ، ځكه د جواز د حكم تعلق د نفس عمل سره په شرط د خلو من المفسد دى ، او د منع حكم د لزوم او اقتران مفسد په صورت كې دى او دواړه حكومونه صحيح دى ، اورښتيني حكم ډير ښكاره دى چه كه مفسد نه وى نوجائز ده او كه مفسد وى نوروا نده، اوس يوازى دغه امر پاتې دى چه آيا په دغه وخت كې مفسد غالب دى او كنه؟ نو دا امر مربوط دى د مشاهدى پورې او په صفانظر مشاهدى نه څرگند يېرى چه بلاشبه مفسد غالب دى ، مثلاً كه د تراويحونه وروسته دا عمل وى نويه مجمع كشير سره د نفل جماعت كيدل چه مكروه دى او كه په تراويحو كې وى نو امام ته چه كوم حكم د تخفيف صلاة دى دهغه مخالفت راځى، او د قراؤ د چلاگي په سبب د ترتيب او تجويد ترك كول او اكثرا په د فخر او خان ښودنى قصدوى، او ډير دعالى عوض اميد درلودل، او اكثر اوريدونكې دقران داستماع ادبونو پريښودل ومثل ذلك مما يطول ذكره اوفقيهيه قاعده ده چه په كوم جائز بلكه مندوب كار كې چه شرعاً د اهتمام سره مطلوب نه وى اود مفسدو غلبه وى دهغه ترك كول پكار دى برابر خبره ده چه هغه مفسد د فاعليتوپه اعتبار سره وى او يا دنورو كتونكو عوامو په اعتبار سره وى دهمدى په خاطر په دى زمانه كې ددې عمل ترك كول مناسب بلكه ډله كله واجب دى لاندنى روايتونه ددې تقرير مؤيد دى فى الدرالمختار مكرهات الصلاة وتر كها اى القلب الحصى

اولى وى ردالمختار لانه اذا تردد الحكم بين سنة وبدعة كان ترك السنة راجحاً على فعل البدعة او وى الدرالمختار الافضل فى زماننا قدر مالايقل عليهم وپه اى يكره ذلك (اى النقل بالجماعة) لوعلى سبيل التداعى بان يقتدى اربعة بواحدانى قوله وى الاشياء عن اليزازية يكره الاقتداء فى صلاة رغائب وبراءة وقدر وبعيد هذا و لاينبغى ان يتكلف كل هذا التكلف لاهرمكروه وى ردالمختار تحت هذا القول فلوترك امثال هذه الصلوة تارك ليعلم الناس انه ليس من الشعائر فحسن اه وظاهره انه بالنظر لم يخرج عن كونه اداء النقل بجماعة وى الدرالمختار تحت سجدة الشكر لان الجهلة يعتقدون لها سنة او واجبة وكل مباح يودى اليه لمكروه اه وى هكذا كفاية انشاء الله تعالى لمن كان له قلب اولقى السمع وهو شهيد - والله تعالى اعلم بحقائق الامور غلط ۱۹ رمضان ۱۳۲۵ هـ، امداد ص ۹۱ ج ۱

سوال: (۴۱۵) ددين علماء په دى مسئله كې څه فرمايې چه دكلام مجيديه توله شپه كې خلاصول كوم ته چه په عرف كې شيبينه ويل كيږي برابر خبره ده چه يو حافظ ختم وكړي يا څو حافظان په جمع كيدلوسره بې پوره كړي جائز ده او كنه دشرع موافق دمذهب حنيفه بيان وفرمايې سره دسند دققهاؤ د عبارت وغيرهم بينواتوچروا؟

جواب: دحديث دظاهرنه ممانعت معلومېږي چه ددرى ورځونه كم د قران ختم وكولى شى فى المشكوة عن عبدالله بن عمروان رسول الله ﷺ قال لم يفقه من قرأ القرآن فى اقل من ثلث رواه الترمذى وابو داود والدارمى ۱۲ په همدې بناء بعضى علماء دغى شيبينى ته مكروه فرمايلى دى لکن دسلف عادت په ختم دقران كې مختلف منقول شوى دى ، تردى چه بعضى بزرگانويه يوه شپه اوورځ كې درى ختمه كړي اوبعضواته ختم كړى د همدى په خاطر مطلقاً ددرى ورځونه كم ختم كولوته مكروه ويل مناسب ندى ، بلكه اقرب الى التحقيق دامعلومېږي چه كه شيبينه كې قران صفا ولوستل شى اود حفاظومقصود ريانه وى ، چه فلان دومره ولوست ، اوفلان دومره اوجماعت كې سوستيانه راځي اود حاجت نه زياته رتايې كې تكلف ونه كړي اوتراويح كې ولولى اوقصد د حصول دثواب وى جائز ۱ د اودمذكور حديث معارض ندى ځكه علت دمنع عدم تفقه دى، او هر كله چه داسې صفا ولوستل شى چه تدبر وتفقه ممكن وى نوممنوع ندى لكه څنگه چه دبعضى سلفوعادت تحرير شودغه جرئت نشى كيدلى چه دغه ۱ دا حكم دغى نفسه دى لکن څومرپه زمانه كې مفسد عادات دلازم په شان وى لهذا منع كول به وى ۱۲ منته

فعل ته مکروه وويل شى لکه چه دمذکور حديث په حاشيه باندي ليکل شوى ، ظاهره المنع من ختم القرآن فى اقل من هذه المدة ولكنهم قالوا قد اختلفت عادات السلف فى مدة الختم فمنهم من كان يختم فى كل شهرين ختمة واخرون فى كل شهر وفى كل عشرون فى اسبوع الى اربع وكثيرون فى ثلث وكثيرون فى يوم وليلة فى جماعة ثلث ختمات فى يوم وليلة وختم بعض ثمانى ختمات فى يوم وليلة والمختار انه يكره التأخير فى الختم اكثر من اربعين يوماً وكذا التعجيل من ثلثة ايام والاولى ان يختم فى الاسبوع والحق ان تختلف باختلاف الأشخاص ۱۲ ط ولمعات مختصراً ۱، اوکه دومره ۲. په جلدي سره بهي وواى چه يوه حرف هم په يوهه کې رانه شى نه زير اونه زورنه دغلطى خيال اونه دمتشابهه اوبوازی ریاکاری مقصود وى او جماعت هم اخوادخوا پراته وى ياد حاجت نه زياته رنابې وى ياد تراويحويه کولو سره جماعت په نوافلوكي وكړى دايقينا مکروه دى لقوله تعالى ورتل القرآن ترتيلاً ولقوله واذا قاموا الى الصلوة قاموا كسالى يراون الناس الخ وبقوله ان الله لا يحب المرفين ولقول الفقهاء ان جماعة النوافل مكروهة - والله اعلم ۲۲، رجب ورخ جمعه ۱۳۰۲ هـ امداد ص ۱۰۳ ج ۱.

سوال: (۴۱۶) ددين علماء په دى مسئله کې څه فرمايې چه په مسجد يا علاوه دجامع مسجد په بل کوم مسجد يا دمسجدنه علاوه په بل کوم ځاى کې شيبه کول څنگه دى؟

جواب: په خوش طونوسره درست دى خو عاده دغه شرطونه کم پيدا کيږي (۱) ترتيب پرى نږدې (۲) په تراويحوکي بهي ولولى (۳) دجماعت په وخت کې تخلف ونه کړى ۵ سوال ۱۳۳۲ هـ شمه خامسه ص ۲۵.

دکوم خاص سړى په مراعات سره دهغه نه قوت شوى قران په تراويحوکي افاده کول

سوال: (۴۱۷) ددين علماء دهغه امام په حقله څه فرمايې چه دکوم خاص شخص په رعايت سره دقران شريف دترتيب دپوره کيدو يعنى که ددې سړى په رمضان شريف کې دقران شريف اوريدل ترک شوى وى، نودهغه په دوهمه ورځ دهغه په شلور کعتونوکي لوستل په دى حالت کې په مقتديانو باندي بار او تکليف اود وخت تنگي وى او امام اکثرادې سړى رعايت کوى دهغه پسى لمونځ کول جائز دى اوکنه بينواتوجروا؟

* زوى الطحاوى بسند ع عبدالله بن زبير انه قرأ القرآن فى ركعة وعن سعيد بن جبيرة قرأ القرآن فى ركعة فى البيت انتهى ۱۲

جواب: لمونځ خودهغه پسى جائز دى خو خپله دا فعل چه ديوه سړى رعايت وكړى اوبه نورو باندي سختى وى مكروه تحريمى ده البته که دغه سړى مفسدوى چه دضرراندېشته ورځنى وى نومكروه هم ندى ، فى الدرالمختار وكره تحريماً اطالة الركوع او قراءة لا ادراك الجائى اى اذا عرفه وفى ردالمختار الا اذا كان داعراً شريراً وفى ردالمختار وان لم يعرفه فلا باس الى قوله لكن يطول مقدار ما لم يقل على القوم ج ۱ ص ۱۲ سلخ. جمادى الاولى ۱۳۲۸ هـ شمه اولى ص ۳۰.

په تراويحوكي په دوهم ركعت باندي دناستى وښوب

سوال: (۴۱۸) كه په تراويحوكي په دوم ركعت باندي ناسته ونه كړى او ودرېږي نودسيده ودريدلونه وروسته كښيني اوكنه؟ اوبه څلورم ركعت کې سجده سهوه وكړى اوكنه اولمونځ تراويح شواوکه نقل اوداعادى ضرورت شته اوكنه؟

جواب: جزئبه مى نده ليدلى دكليه مقتضى داده چه كيناستو ضرورت نشته په اخرکې دى سجده وكړى اوتراويح وشوى اوداعادى حاجت نشته فى الدرالمختار والاصل ان كل شفع صلاة الاعراض اقتداءاً ونذراً وترك قعوده مع ردالمختار ج ۱ ص ۷۱۴ ووجوب سجدة السهو ظاهر فقط ۱۱ شعبان ۱۳۲۱ هـ شمه اولى ص ۳۷.

په تراويحوكي دترويحى جلسه اندازه

سوال: (۴۱۹) مقدار ترويحى چه په جلسه کې توقف كولو مقدار دى ددې ترويحى نه مراد څه دى؟ ايا هغه څلور ركعته چه قران په کې لوستل شوى دى يا څومره څنډې څلور ركعته نقل كوى په ادنى مايجوز به الصلاة سره

جواب: دبعده كل اربعة بقدره انه ظاهر معلومېږي چه هغه خاص ركعتونه په څومره څنډې كولى شى خو قول دقهستانى فيقال ثلاث مرات سبحان ذى الملك والملكوت الخ اوبه قول دنهرط واهل المدينة يصلون اربعاً نه معلومېږي چه مطلق اربعه مراد دى ، وهذا يسر كذا فى ردالمحتار بحث التراويح ۲۵، رمضان ۱۳۲۹ هـ شمه اولى ص ۳۹.

داد ثواب موجب دی خکه دری خل لوستل دمذکور سورت دقران دثواب برابر دی اومانعین فرمایې چه تکرار په لمانځه کې نشته اولکه څنگه چه د حضور عالی د بهشتی زیوریه یوولسمه حصه د بهشتی گوهر کې مرقوم دی اصح داده چه مکروه دی همغه شان چه نن صبارواج دی نو هغه سوال کوی چه دهغه څه معنی؟ دنن صبارواج په کوم طور دی؟ نوجناب عالی تکلیف فرمایوسره د کتاب د حوالی سره خواب باصواب تحریر وفرمایې فقط؟

جواب: په دی وخت خاص ددی جزئیه په چالاګې کې میلاونه شوه لکن ددرمختار داقول باندې چه لایاس ان بقره سورة وبعدها فی الثانیة د علامه شامی داقول میلاوشو افادانه بکړه تویها وعلیه یحمل جرم القیة بالکراهة ویمثل فعله علیه الصلوة والسلام للذک علی بیان الجواز ص ۵۷۰ ددینه معلومیږی چه هرکله په دوه رکعتونو کې دیوه سورت اعاده کول مکروه دی نویه یوه رکعت کې دهغه اعاده د تکرار خوبه په اولی درجه مکروه وی؟ اوکه شبهه وی چه ددینه وروسته په درمختار کې دی ولایکړه فی النفل شی من ذلک دهغه خواب دادی چه په ردالمحتار کې دفتح نه په دی باندې نقل کړی وعتدی فی هذه الکلیه نظر الخ بیایه ردالمحتار کې یې دحلبی نه نقل کړی دی انهم تصوابان القراءة الخ ج ۱ ص ۵۷۱. ددینه معلومه شوه چه په دی کې اختلاف شته اود دلیل دقوت په سبب ذکر اهدت ترجیح معلومیږی همدا حاصل دی د بهشتی گوهر دمنلی همغه شان چه داقول چه صحیح دادی الخ دال دی په اختلاف باندې هم اوپه بهشتی کې چه کوم څه لیکلی دی چه لکه څنگه چه نن صبادستور دی دهغه معنی ظاهره ده ځکه چه نن صبادغه قسم کوی. بیاد تحریر نه وروسته ددی خواب جزیه هم ملاوشوه دکومی نه چه دمذکور خواب تا بهد کبیری او هغه جزیه داده دمنیه په شرح کې نی راوړی. قراءة قل هو الله احدثلث مرات عند ختم القرآن لم يتحسنها بعض المشايخ وقال الفقيه ابواللیث هذاشی استحسنه اهل القرآن وائمة الامصار فلا یاس به الا ان یكون الختم فی المكتوبة فلا یزیده علی مرة انتهى ، او د همدې کتاب په بل ځای کې راغلی دی ویکړه تکرار قراءة السورة فی الفرض ولایکړه تکرار السورة فی النطوع لان باب النفل اوسع ملخصاً فتاوی مولانا عبید الحی جلد دریم ص ۱۳۵۹ ذی الحجه ۱۳۳۳ هـ. تنه نالته ص ۱۱۸.

د تراویحوپه رکعتونو کې د اختصار معانیت

سوال: (۴۲۴) که کوم سړی د جسمانی ضعف یا بل مرض په شکایت سره شل رکعته تراویح ونه کولی شی اواته یادولس وکړی نو گنهکار خوبه نه وی؟

جواب: شلوته یې سنت موکد ویلی دی ددینه کم کونکې تارک د سنت موکد دی نو هغه عذر چه د سنت موکده د ترک لپاره معتبر دی هغه به په دی کې هم معتبر وی گنی که ودریدل مشکل وی نو د مشکلاتوپه اندازه دی په ناستی وکړی. رمضان ۱۳۳۳ هـ. تنه نالته ص ۷۳.

په تراویحوکې دسورت په مینځ کې دبسم الله د جهر تحقیق

سوال: (۴۲۵) که د حفص په مروجده روایت په رمضان المبارک په تراویحو کې قران مجیدو اورول شی نویین السورتین بسم الله په اوچت راز سره لوستل پکار دی او که خفی؟ په شاطبی کې یې لیکلی دی چه په قراء سبعه وکې ددری نیمو قراو په نزد بین السورتین الله شته او ددری نیموپه نزد بین السورتین بسم الله نشته فقط اول کله چه د حفص په نزد بین السورتین بسم الله شته نویه اواز سره دنه لوستلو وجه څه دی دامام خو قران مجید پوره شی لکن داوړیدونکو دقران مجید په ختمیدو کې په ۱۱۴ ایتونو کې کمبود راخی؟

جواب: دبسم الله د بین السورتین کیدلونه دهغې جزئیت خونه لزمیږی د مذهب په کتابونو کې تصحیح ده چه بسم الله دمطلق قران جزء ده دکوم خاص سورت یاد هر سورت جزء نده ، نو ددی تقاضا داده چه یو ځای هر ورو جهر وی گنی دسامعینو قران پوره نه شو اگر که دقاری خوبسم الله په اخفاء کې هم کبیری ځکه د بعضی اجزاء جهر اود بعضی اجزاء اخفاء جائز دی ددی مسئلی دفن قرات سره فقط همدومره تعلق ده ورپسی د فقه سره تعلق ده اوپه هغی کې دبسم الله اخفاء ده. ۲۰ الفقه ص ۱۳۳۵، تنه خامه ص ۳۷.

دقران په اورولو سره د اجزوری حکم

سوال: (۴۲۶) دقران داوړولو او دقراءة قران داجرت ترمینځ څه فرق دی چه دوهم حرام او اول حلال دی؟

جواب: دقران دسماعت نه غرض دادی چه کله وویل شی وپنودل شی نو داتعلیم دی او د تعلیم په اجرت اخستلو باندې دجواز فتوی شته په خلاف دقرات په هغه کې تعلیم مقصود ندی

دهمدي پخاطر كليہ د حرمت اجر علی الطاعت كې داخله پاتې شوه فقط والله اعلم رمضان ۱۳۲۲ هـ
امداد ص ۲۱ ج ۳

د جماعت په غږ دوترونه بعدد تراويحونو تنظيم حکم :

سوال: (۴۲۷) د تراويحو جماعت ولاړ شوه څلور يا شپږ رڪعتونو د كولو نه وروسته يوسرى راغى اود فرضو د كولو سره دامام سره د تراويحويه جماعت كې داخل شو كله چه دامام لمونځ پوره شى نو هغه سرى دامام سره دوترو په جماعت كې شامل شى يا خپل مافات اداء كړى ؟

جواب: دى العالمگيريه واذا فاتته ترويحه اوترويحتان فلواشغل بتما يفوته الترتي بالجماعة يشغل بالوتر ثم يصل مافات من التراويح كان يفنى الشيخ الامام الاستاذ ظهير الدين كذا فى الخلاصة ص ۱۷۵ ج ۱ د دې روايت نه معلومه شوه چه دغه سرى دى په وترو كې شريك شى بيا دى نورى تراويح وكړى ۱۰ محرم ۱۳۴ هـ (تمه رابعه ص ۶)

داوريدونكو لپاره په تراويحوكې دا جبرقارى نه د ثواب د حاصلولو تحقيق :

سوال: (۴۲۸) په كوم خاى كې چه دقران حافظ په اجرت باندي راو غواړى اودهغه نه په تراويحوكې كلام الله اورى معينوى خوبې نه خو عام رواج به په دى خبره وى چه دخلكونه په وصول كولو سره د ختم په شپه بې حافظ ته ور كوى نو په دغه صورت كې د تراويحو د اوريدلو ثواب به وى او كنه ؟ كه ثواب نه وى نو څه وكړى ؟ آيا په كوركې بې يوازي وكړى ؟ خوبه دى صورت كې د جماعت نه محروم يږي بلكه غالباً د فرضونو د جماعت ترك هم راځي ؟

جواب: اوريدل جدا عمل دى په هغه كې كوم امر مانع د ثواب نشته دهغه ثواب^۱ به وى ۱۲ شعبان ۱۳۳۳ هـ (تمه ثالسه)

د څلور رڪعتونو كولو حكم چه د دود تراويحو

په ښاى سهوا يا ترك د تعددى سره وكولى شى

سوال: (۴۲۹) كه په تراويحوكې امام د دوو رڪعتونو په خاى څلور رڪعته وكړى او په مينځ كې قاعده ونه كړى او په اخره كې سجده سهو وكړى نو د تراويح لمونځ وشواو كنه ؟ كه كيرې نوده

^۱ په دى كې دا شرط دى چه اوريدونكى امام ته په معاوضه وركونكو كې داخل نه وى والله اعلم ۱۲ محمد شفيح

كيري او كه څلور كه دوه كيري نواول دوه كيري كه آخروه اود كومور كعتونو دقران شريف دا عا دى ضرورت به وى ؟

جواب: دى الفتاوى ولوصلى اربعاً بتسليمه ولم يقعد فى الثانية فى الاستحسان لا تفسدو هواظهر الروايتين عن ابى حنيفة و ابى يوسف واذا لم تفسد قال محمد بن الفضل تنوب الاربع عن تسليمه واحدة وهو الصحيح كذا فى السراج الوهاج وهكذا فى فتاوى قاضى خان وعن ابى بكر الا سكاف انه سئل عن رجل قام الى الثالثة فى التراويح ولم يقعد فى الثانية قال ان تذكر فى القيام ينهى ان يعود ويقعد ويسلم وان تذكر بعدما سجد للثالثة فان اضاف اليها ركعة اخرى كانت هذه الاربعه عن تسليمه واحدة وان قعد فى الثالثة قدر الشهداختلفوا فيه فعلى قول العامة يجوز عن تسليمين وهو الصحيح هكذا فى فتاوى قاضى خان اه عالمگيريه ج ۱ ص ۷۵ ددينه معلومه شوه چه په قعده نه كولو سره اوله شفعه هم نه فاسد يږي، البته مجموعه به هم معتبره نه وى، نويوه بله شفعه دى وكړى پاتې شوه دا چه د كومى شفعى لوستل شوى قران به معتبره وى، او كوم يوه به دا عا دى قابل وى، نو دا په دى پورې مربوط دى چه دامتعين شى چه كومه شفعه تراويح دى چه په هغى كې لوستل شوى قران معتبره شى، او كوم نفل چه په هغه كې لوستل شوى دا عا دى قابل شى، نويوه دى كې ماته تردد دى دنورو علماؤ نه دى تحقيق وكولى شى او ځما په خيال كې كه يوازي دقران اعادى په حق كې داسانى لپاره په بل قول باندي عمل وكړى كوم چه دواړه شفعى معتبرى گنى نو امكان لرى نوشفعه دى بله وكړى اودقران اعاده دى نه كوى ۵ رمضان المبارك ۲۲ هـ (تمه خامسه ص ۳۰۹)

په تراويحوكې دقران د تنظيم په نسبت موكدى

باندي بحث او په هغى باندي د دليل غوښتنه

سوال: (۴۳۰) پرون يوصاحب په مراد آباد كې يوروايت بيان كړو چه حضور والا په يوه مجلس كې چه په هغه كې مولنا،، صاحب اومولوى،، صاحب هم ول دا وفرمايل چه مانه د صحابه ؤاو تابعينو او تبع تابعينو ؤاجمعين دا ثارونه دقران شريف د ختم سنتوالى ثابت شوى ندى او په دغه رمضان كې په تراويحوكې بې دقران شريف ختم ټول ونه لوسته، ددينه بعدد همدغه راوى صاحب بيان دى چه،،، صاحب په خدمت كې دغه روايت بيان كړى شو، په دى كې هغه

صاحب و فرمایند چه په دی صورت کي دلوی فتنی امکان شته ، خلک به وائی چه دغو خلکو ته تراوسه د مسائلو تحقیق معلوم ندی ، څه معلوم دی چه ووائی چه دلمانځه متعلق جدید تحقیق نه کیدل دی وغیره وغیره غرض دادی چه دمرادآبادنه دغه روایت سیوهارته ورسیده اومخالفینو اعتراضونه شروع کړل ددی په خاطر چه صحیح واقعی علم نشته دهمدی په خاطر دخپل علم مطابق خدامو معترضینوته خواب ورکړ ، مادغه وخت ددغی مسئلې تحقیق په کتابونو کي کتلو ، د خوشی قسمتی نه همدا مضمون د حجت الاسلام سید المحدثین مولنا شاه محمد عبدالعزیز صاحب قدس سره په فتاوی کي دنظره تیرشو فالحمدلله تعالی علی ذلک دالله تعالی په زرگونه زرگونه شکرونه دی چه دحضوروالا هم خیال په سلف صالحین کي هم موجود دی اوس که دحضوریه طرف نسبت دفتنی کولی شی نواول بی نسبت دحضرت شاه صاحب قدس سره په طرف دی نعوذبالله تعالی عن ذلک - حضرت شاه صاحب قدس سره لیکل فرمایي اوهم دقران شریف ختم ته په دغه لمانځه کي سنت وائی دادکوم ځایه نعم : په حدیث کي راغلی دی چه حضور ﷺ به په هر رمضان کي دجبریل ﷺ سره مدارست دقران کولو او په اخر رمضان بی دوه ځل وکړو دهمدی ځایه په رمضان کي دقران دختم سنت ثابتېرې دلیلاً ونهاراً خارج الصلوة الخ ص ۱۰۹ مجموعه فتاوی عزیزی مطبوعه مطبع مجتبیای دهلې امیددی چه جناب عالی دصحیح واقعی موثر نه مطلع وفرمایي ؟

جواب : ځمپه دی معامله کي دوه ترده وه یوداچه آیادختم سنت والی اصل مذهب دی اوکه دمشایخو قول دی فقیهیه کتابونو ته په مراجعت سره دا ثابت شوه چه داپه احنافو علماؤ کي مختلف فیه ده دا کثرو قول خو د تاكد دی اود بعضی قول دعدم تاكد هم دی اود اختلاف منشا دا په علم کي راغی چه امام حسن دامام صاحب نه ددی سنیت نقل کړی دی من غیرتصریح بتاكدها وعدمه اکثر مشایخوددی تفسیریه مؤکد سنت سره کړیدی اوځینودتاكد ددلیل دنه میلاویدوسره په مطلق سنت باندي حمل کړی دی ولومستحبا دهمدی لپاره په بعضی متونو کي ددی سنیت اخستی دی اوبعضو لکه قدوری کي ندی اخستی بیاپه قائلین بالتاكدکي هم متاخرینو دعذرپه حالت کي تاكد ساقط کړی دی منته کسل القوم او نحوه په خانقاه کي کله کله ختم نه کیدل دهمدی عدم تاكد په قول مبنی دی برابره خبره ده چه دغه عدم تاكد اصل نه وی اوکه دکوم عذر نه وی اود هر یوه عذر جدا دی بل ترده داؤو چه دقائلین دلیل کرم دی نویه دی کي څه د متعددو علماؤ نه استفسار کومه چه دهغه ۲۰۰۰ - بود دنفی تاكدندی بلکه په هغه باندي ددلیل طلب دی ، که په هغه باندي هم اعتراض دی نوددغه

اعتراض ، حاصل خوداشوچه کوم امر معلوم نه وی دهغه طلب نه کول پکار دی نواهل انصاف دی په خپله غورو کړی چه آیاه دین کي دعلم طلب مقصود دی اوکه بقاء علی الجهل اشرف علی ۲۴ سوال ۲۳ ، دترجیح ص ۵ ص ۱۲۰

په کومو هیوادونو کي چه شپه اوورځ بیره

لویه وی هلته د لمانځه ، روژی ، زکات احکام

سوال : (۴۳۱) دیوکالج طالب العلم دیوه بی دینه اعتراض ماته نقل کړی چه مسلمان وائی چه څمونږ شریعت دوما ارسلناک الاکافه للناس په مقتضی دتولوانسانانو لپاره دی اوکه داسي وی نویکاروه چه دتولو ځایونو د انسانانو لپاره په هغه کي احکام وی په داسي حال کي چه مونږ گورو چه په قطبین کي اوسیدونکو لپاره چه هلته شپږ شپږ میاشتی شپه اوورځ وی په هغه کي احکام نشته ، مثلاً ددغه ځای خلک په څه ترتیب روژه ونیسی که د شپږو میاشتو حکم ورکول شی نوئا ممکن العمل دی اوکه ددینه کم نویه قران اوحدیث کي دصاحب مذهب نه څه منقول پکاروؤ مادغه خواب ورکړوداسي چه قانون داکثری حالت تابع وی اوددی لپاره په قطبینو کي خوابوادی کیدل ثابته ندی اوکه وه هم نوددی لپاره چه په اکثره حصودز مکي دغه حالت نه دی دهمدی لامله داکثری حالاتو مطابق احکام مقررشول ، پاتې شول نادر اومستثنی صورتونه دهغو لپاره دقیاس په ذریعه خاص احکام مستنبط کولوسره حکم ورکول کیري ، دهر جز حکم صراحة په قران او حدیث کي وجود ضروری ندی بلکه دکثیرالوقوع کارونو حکم دصاحب شریعت نه منقول دی چه داصولوپه منزله کیدلی شی ، همغه شان چه دهغو ځایونو لپاره چه ټوله شپه شفق نه غانیبیري دهبت د کتاب دلیدلونه معلومه شوه چه د ۲۲ می نه واخله تر ۲۱ دجولای پوري د لندن دافق نه لمر ۱۸ درجی لاندې نه ځی لهدادغه مودی پوري ټوله شپه شفق باقی پاتې وی ، دلندن عرض البلد ۲۰-۱ ، ۱۵ درجی دی ، بعضی فقهاؤ لیکلی چه هلته دعشاء وخت نه راځی ، اودهغوی نه دعشاء لمونځ ساقط دی ځینې فقهاؤ اختلاف هم کړی دی دبلغار یاد ځمکي متعلق علامه شامی هم حکم لیکلی دی ، ماخودغه خواب ورکړی وه لاکن دروژی متعلق می په عالمگیری کي دتلاش کولوسره هم کوم جزء میلاونه شو ، یعنی مثلاً دلندن خلک دڅه وخته پوري په سحری کي خوراک کولی شی اوتراویح چه دعشاء تابع معلومیري ادا کړی اوکنه ؟ آیا د جناب والاد نظره ددی مقاماتو د روژو او تراویحو متعلق څه

جزئیه تیره شوی یا د قیاس موافق خه حکم کولی شی همدارنگه خما خواب خو غلط بانامکمل ندی که وی نوتصحیح اوتکمیل وفرمایې که کوم بل خواب کیدلی شی نو هغه هم تحریر وفرمایې دهئیت دکتاب نه داهم معلومه شوه چه په لندن کې دتولونه لویه ورځ د ۱۶ ساعتونو او دتولونه وړه شپه ۱-۲-۴ ساعتونووی سینت پتې سرک دروس دارالسلطنت په ۲۰ درجی شمال عرض البلد باندي دی هلته لویه ورځ تقریباً ۱۹ گهنټووی داسې اوږده روژه لږ سخته وی ددینه علاوه بعضی داسې مقامات هم شته چه هلته دتولونه لویه ورځ ۲۴ گهنټی یاددینه زیاته وی یعنی لمربغیردغروب نه درجوعی حرکت کولویه حالت کې په نظراخی همغه شان چه په ۲۵ درجی او ۵۴ دقیقی عرض البلد شمال باندي دتولونه لویه ورځ د ۲۴ گهنټو او په ۲۶ درجی ۵۳ دقیقو باندي په گرمی که د ۱۳ ورځو پورې دلمرغروب نه وی یعنی یوه ورځ د ۳۱ ورځو برابره وی هلته دروژی حکم خه دی؟

جواب: تاسو چه کوم خواب ورکړی هغه بالکل کافی اومکمل دی د تولوهیوادونو کلیه قوانینو باندي مقامی احکامونه دجزئیه احکامو تفریع کول لازمیږی، دهغو خخه په ځینو کې داستنباط حاجت هم وی او هغه ټول ددغو کلیاتولاندي داخل اوقوانین دهغو لپاره شامل گڼل کیږی ددغو مقامیه جزئیاتو په کتب القانون کې مصرحاً نه ذکر کیدلونه دالرسلطنة نه ددغو مقاماتو په خارج کیدلو باندي هیڅ استدلال ندی کول پکار کله چه ددې سلطنت احاطه دصحیح دلیل نه ثابت شوه او که کوم استدلال کول وی نومحقق دغه استدلال دصحیح دلیل تابع گرځوی په همدې ترتیب هر کله چه دلایل قطعیه وسره دبعت عموم ثابت دی نودمعارض په دفع کوو، لکه چه څرنگه اشتغال په مذکور مثال کې شته همداسې اشتغال په کلیات شرعیه کې متحقق دی، په کوم بناء چه داسلام فقهاؤ ددې مقاماتوا حکاموته تعرض هم کړی دی اگرکه دهمدی وجهی نه چه څوک په کومه کلیه کې داخل وگڼل شی اودکوم دکوم سره باهمی اختلاف هم شته لکن دغه اختلاف څمونږ لپاره په اصل مقصود کې قاذح ندی، ځکه چه ددغو کلیاتو په اساس حکم کولو سره خودائابته شوه چه محمدیه شریعت داسې کلیات مقررکړی دی چه ددغومقاماتود ضرورتونو حاوی دی، اگرکه په وجه دتطبيق کې داراؤو اختلاف وی، لکه څنگه چه یوه محکمه کې یوحکم دیوقانون په بناء وی، اودعدالت په اپیل دبل قانون په اساس ددې خلاف حکم کیږی، لکه چه دلمانخه نه دفقهاء تعرض خوځپله په سوال کې منقول دی پاتې شوه روژه که بالخصوص دی ته تعرض هم نه وی دغه وخت هم همغه دلایل دلمانخه دلته هم په اشتراک داصولودروژی لپاره هم کافی کیږی، لکن فقهاؤ په هغو باندي

اکتفا نده کړی بلکه دروژی بلکه ددینه علاوه نورواعمالو اومعاملاتوته هم تصریحاتعرض فرمایلی دی، فی ردالمحتار عن الرملى فی شرح للنهجا و یجری ذلک فیما لومکت الشمس عندقوم مدة اه وفيه عن امداد التفاح قلت وكذلك يقدر لجميع الآجال كالصوم والزكوة والحج والعدة وآجال البيع والسلم والاجارة وينظر ابتداء اليوم فيقدر كل فصل من الفصول الاربعة بحسب ما يكون كل يوم من الزيادة والنقص كذا في كتب الائمة الشافعية ونحن نقول بمثله اذاصل التقدير مقول به اجماعاً فی الصلوات اه ج ۱ ص ۳۷۸ وفيه بعد نصف صفحة لم ارمن تعرض عندنا لحکم صومهم فيما اذا كان يطلع الفجر عندهم كما تغيب الشمس او بعده بزمان لا يقدر فيه الصائم على اكل ما يقيم بيته ولا يمكن ان يقال بوجود موالة الصوم عليهم لانه يؤدي الى الهلاك فان قلنا بوجود الصوم يلزم القول بالتقدير وهل يقدر ليلهم باقرب البلاد اليهم كما قاله الشافعية هنا أيضاً ام يقدر لهم بما يسع الاكل والشرب ام يجب عليهم القضاء فقط دون الاداء كل محتمل فليعامل ولا يمكن القول هنا بعدم الوجوب اصلاً كالعشاء عند القائل به فيهلان علة عدم الوجوب فيها عند القائل به عدم السبب وفي الصوم قد وجد السبب وهو شهو وجزء من الشهر وطلوع فجر كل يوم هذا ما ظهري والله اعلم اه ص ۳۷۹ ج ۱، په دی تحریر سره دهغه اعتراض خواب خو شواوس داخبره چه څمونږ دفقهاؤ په اقوالو کې چاته په چا باندي ترجیح ده په تحقیق پورې اصل خواب موقوف ندی، هوځپله یومستقل تحقیق دی دکوم ضرورت چه دمسلم لپاره وی نو په لمانخه کې دا احوط معلومیږی چه اندازه کولوسره دی ټول لمونځونه اداء کوی، اوروژه کې چه کوم مقامات داسې دی چه هلته په بعضی زمانه کې شرعی شپه نه وی په رمضان کې دی روژه نیسی چه دمیاشتی گواهان پیدا شول اوددې په خاطر چه افطار، سحر اونهار شرعی کې واقع شوی دهمدی په خاطر د شپه په بله زمانه کې دی قضا هم وکړی اوکوم ځای کې چه شرعی لیل وی، هلته دی په کوم ځای کې چه دنهار طول دتحمل په اندازه روژه وی اوفطره دهغې تحمل زمونږ نه زیات شو، لانه معتادون بطول النهار و طول اکثر الاعمال قیه هلته دی روژه ونیسی، دسره هم اداء گرځی، اوکوم ځای کې چه دتحمل په اندازه نه وی هلته داندازه کولوسره دی عدد پوره کړی، که د اداء نه وروسته داسې ورځی میلاوشوی چه دهغه تحمل کولی شونو احتیاطاً دی قضا هم وکړی او که داسې ورځی میلاونه شوی نو همغه اندازه روژی کافی کیږی وی ردالمحتار فی جواز فطر من لا يقدر ثم قضاء مانصه وقال الرملى فی جامع

الفتاوی هو لضعف عن الصوم لاشتغاله بالمعيشة فله ان يفطر ويطعم لكل يوم نصف صاع اه ای اذالم يدرن عدة من ايام آخر يمكنه الصوم فيها والاوجب عليه القضاء وعلى هذا الحصاد اذالم يقدر عليه مع الصوم ويهلك الزرع بالتاخير لاشك في جواز الفطر والقضاء الى اخر ما قيد بما اذا لم يكن عنده ما يكفيه وعياله واذا خاف هلاك زرعه اوسرقته ولم يجد من يعمل له باجرة المثل وهو يقدر عليها ج ۲ ص ۱۸۴ جمادی الاولی ۱۳۳۴ هـ تتمه رابعه ص ۳۳

باب ادراك الفريضة وقضاء الفوات

ترتيب دقاوند تعريف تحقيق

سوال: (۴۳۲) یوسری دصاحب ترتیب تعریف ددیرو علماؤنه تیوس وکری بیلا بیلا خوابونه میلاوشول دحضور والا خوابونه تیرشول داطمینان ور کونکی خواب غوبیتونکی دی؟
خوابونه: ۱) زیددی علی الاتصال دخلوینتو ورخوبوری لمونخ وکری دهغه خه لمونخونه فوت شول دفایتی دادا کولونه وروسته زیدصاحب ترتیب دی (نمبر ۲) زیدد فرضیت دزمانی نه یوشان لمونخ کوی دهغه خه لمونخونه قضاء شول دقضاء پوره کولونه بعدزید دترتیب صاحب شوا ۳نمبر، دفته نه ثابته شوه چه دزیدنه پنخه یادپنخونه کم لمونخونه فوت شول دفانتی دادا کولولپاره په زید باندي ترتیب فرض دی دهمدی لپاره زیدصاحب ترتیب دی تردی چه زید په تول عمرکې لمونخ ندی کری دعشاء دوخت نه بی په خپل خان باندي لمونخ کول لازم کرل دداسې عشاء دصبح نه بی بیاینخه، پنخه نه کم لمونخونه بی خلاص شی شپرم لمونخ په ترتیب سره کول په زید باندي فرض دی، اوزید په دی صورت کې هم صاحب دترتیب دی دری واره خوابونه دشبها تویه حیث دی ملاحظه فرمایوسره دصاحب ترتیب جامع، مانع په عام فهم لفظوکی تعریف لیکلوسره مونتر مطمئن وفرمای بیینوا توجروا؟

جواب: وفي الدر المختار لو فاتت مست اعتقادية الى قوله ولو متفرقة او قديمة على المعتد لانه متى اختلف الترجيح يرجح اطلاق المتون بحرو وافقه الشامي ج ۱ ص ۷۲۲ ددينه معلومه شوه چه دچاپه غاړه شپر لمونخونه وی برابره خبره ده چه زاړه وی اوکه نوی، مسلسل یا متفرق دهغه صاحب ترتیب ندی اودچاپه دمه چه دانه وی په هغه باندي ترتیب واجب دی ۲۴ جمادی الثاني ۱۳۳۱ هـ تتمه ثانيه ص ۴۵

دقضاء په وخت په نیت کې دتعیین دلزوم تحقیق

سوال: (۴۳۳) په دوهمه حصه دزیور بهشتی کې لیکل شوی دی چه که دخومیاشتو یا خوکلونو لمونخونه قضاء شوی وی نودمیاشتی او کال نوم دی هم واخلي اوودی وانی چه دفلانی کال دفلانی میاشتی د فلانی تاریخ دفجر لمونخ کووم، ددی ترتیب نیت نه بغیر قضاء نه صحیح کیږی چاته دداسې نیت کولو علم نه واوهغه ددوه کلونو قضاء لمونخونه صرف دومره ویلوسره نیت کووم زه دقضاء عمر، اداکوی نودهغه لمونخ درست شواوکنه اوپه هغه باندي په صحیح نیت کووم چه په دوهمه حصه دزیور بهشتی کې تحریر دی، دنوی سره تول لمونخونه کول واجب دی اوکنه؟

جواب: في در المختار قيل لا يلزمه التعین الى آخر ما قال واطال ص ۷۷۰ ج ۱، ددی روایت نه معلومه شوه چه په دی کې اختلاف دی، لهذا په قضاء اداء کیدونکول لمونخونو کې ددی په خاطر چه هغه ږیردی ددفع حرج لپاره په هغه قول باندي دعمل کولو امکان شته ۱۲ رمضان المبارک ۱۳۳۳ هـ تتمه ثانيه ص ۱۲۴

په ارتداد سره دعدم قضاء تحقیق

سوال: (۴۳۴) زیدمسلمان وبیامرتد شو، اوبیامسلمان شواو دمرتد کیدو نه وړاندي حالت اسلام اول کې دهغه خولمونخونه اوروزی قضاء شوی وی نواوس بی چه دارتدادنه بعد اسلام راوړی دهغو لمونخونو قضادی وکړی اوکنه؟

جواب: في رد المحتار عن البحر عن الخانية اذا كان على المرتد قضاء صلوات وصيامات تركها في الاسلام ثم اسلم قال شمس الانمة الحلواني عليه قضاء ما ترك في الاسلام لان ترك الصيام والصلوة معصية والمعصية تبقى بعد الردة اه فافهم ج ۱ ص ۳۷۲۹ محرم ۱۳۳۳ هـ تتمه ثالثه ص ۸

د وترو او فرضو پوري د قضاء داختصاص حکم

سوال: (۴۳۵) که دکوم وخت لمونخ قضاء شی، دوهم وخت قضاء کولو سره سنت ترک کولوسره فقط فرض او ترکول بس دی اوکه مع سنت کول به وی، حضور په زیور بهشتی په دوهمه حصه کې تحریر فرمایلی دی په قضاء کې فقط فرض لمونخونه او ترکولی شی دستنوقضاء نشته، اوپه ص ۱۹۹ دعالمگیری کې بی لیکلی دی والقضاء فرض فی الفرض

وواجب فی الواجب وستة فی السنة ددی عبارت نه معلومیبری چه دستوقضاء کول سنت دی او حضور فرمایبی چه دستوقضاء نشته په دی کی څه رازیت دی دبنده په ناقصه پوهه کی نه راخی حضور دی ددی فیصله وفرمایبی ؟

جواب: دزبور بهشتی مطلب دادی چه دوخت دخروج نه بعد دستوقضاء نشته اود عالمگیری دعبارت مطلب دادی چه وخت کی دته دستوقضاء شته او هغه هم دتولوستولپاره نده بلکه دکوم لپاره چه وی لکه چه دقبل الظهر والامنت پاتی شی او بعضی فرض دی اداء کری دبنده هم مجازاً قضاء ویل کیبری، دغی قضاء ته په سنت کی قضاء ویل کیبری لکه څنگه چه دصاحب درمختاریه دی قول القضاء فعل الواجب بعدوقته واطلاقه علی غیر الواجب کالتی قبل الظهر مجازاً اه باندي علامه شامی ویلی دی قوله واطلاقه ای کما فی قول المصنف الامی وقضاء الفرض الواجب والسنة ای وقول الکفر وقضى الی قبل الظهر فی وقته قبل شفعه الی قوله اما اذا انى بها بعده فهی قضاء اذلاشک انه لیس وقتها وان کانت وقت الظهر فافهم، ددینه بعدد درمختاریه دی قول باندي وقضاء الفرض والواجب والسنة فرض و واجب وستنه لف ونشر مرتب الخ، علامه موصوف لیکلی دی قوله والسنة یوهم العموم کالفرض والواجب و لیس کذا لک فلوقال وما یقضى من السنة لرفع هذا الوهم رملی ص ۷۵ ج ۱ وی الهدایه همان الاصل فی السنة ان لا تقضى لاختصاص القضاء بالواجب الی قوله واما سائر السنن سواها لا تقضى بعد الوقت وحده او اختلف المشایخ فی قضائها تعالی الفرض وی الحاشیه عن العنانة فقال بعضهم یقضیها وقال بعضهم لا یقضیها لاختصاص القضاء بالواجب وهو الصحیح ص ۱۳۳ ج ۱ ددی روایتونونه ټول شبهات رفع شول ۲۲ ذی الحجه ۱۳۳۳ هـ شمه ناله ص ۱۱۲.

د تویبی نه وړاندې د قضایې لمونځ نه معافیدلو په هکله د شمس د فح

سوال: (۴۳۶) په ظاهره په یوی مستلی کی اشکال معلومیبری نولدینه ټول صغیره او کبیره گناهونه معافیبری الاحقوق العباد مگر څومونځ فقهاء داهم فرمایبی چه که دکوم سړی لمونځ یاروژه قضاء شی نوتوبه دی هم وکړی او قضایې دی هم ادا کړی نوهره گناه معافیبری لمونځ نه معافیبری اشکال دا هغه وخت راخی کله چه لمونځ د حقوق الله نه وی نومحض دتویبی په سبب نه معافیبری اوچه کله په تویبی سره گناه معافیبری نوبیایه قضانه کولو باندي گرفت څنگه

او گناه څنگه ؟ دا خو په پوره کی راخی چه د قضاء په نه کولو سره محروم پاتی کیبری دلمانځه فضیلت او تقرب الی الله نه مگرولی گنهگاریبری، که دا وویل شی چه په لمانځه کی دته دوه حیثیت دی یو دلمانځه د اداء کولو او بل هغه په خپل وخت اداء کول، او په توبه باندي دلمانځه دوروسته کولو گناه معافیبری لمونځ نه معافیبری، دغه وخت بی اشکاله هغه پاتی کیبری چه د حقوق الله څخه ده لمونځ بیاولی په تویبی سره نه معافیبری او که دا ومنل شی چه لمونځ من وجه د حقوق العباد نه ده څنگه چه دهغه گتبه ده ته رسیبری، دهمدی په خاطر نه معافیبری نوحضور والا په همدې ترتیب په هر معصیت کی دوه حیثیته دی مثلاً کذب په یو حیثیت د حقوق الله څخه دی اوددی لپاره چه دهغه گناه نه دهغه ځان ته نقصان رسیبری نوحقوق العباد شو د همدی لامله هغه هم په تویبی سره معافیدل پکار نه دی خو کذب معافیبری ؟

جواب: د حقوق الله د معافیدلو مطلب دادی چه گناهونه معافیبری نه چه طاعتونه، نولمونځ د طاعتونو نه دی اود هغه بدل ممکن او شروع دی لهذا قضاء واجبه شوه نو د قضاء بدله بیا فدیبه ده که په قضاء باندي قدرت نه وی فدیبه به واجب وی یا دهغه وصیت که په دی باندي هم قدرت نه وی یا وسعت نه وی اونه ددی کوم بدله شته اوس دغه تقصیر محض ذنب پاتی شوه دایه تویبی سره د معافیدو امید ځای دی، اوس ټول اشکالات رفع شول لنده خلاصه دا شوه چه په شرع کی دکوم عبادت بدله وی د بدل د قیمت کیدلو پورې هغه په تویبی سره نه معافیبری د عجز نه هم بعد هغه هم معافیبری ۹ شعبان ۲۴ هـ شمه خامسه ص ۲۸۷.

د ترتیب د سقوط حکم دهغه چاپه باره کی چه د فساد علم نه لری

سوال: (۴۳۷) د ترتیب کوم خاوند د سهار لمونځ بی په جماعت سره وکړو بیا دمغرب په وخت معلومه شوه چه دامام لمونځ صحیح نه و نو داغه دظهر او عصر لمونځونه صحیح شول اوکنه ؟

جواب: فی البحر عن المحيط لوصلى العصر تبين له انه صلى الظهر بلا وضوء بعد الظهر فقط لانه بمؤلة الناسى رد اختار باب الفوائت ج ۱ ص ۷۲۱ ددی روایت نه څرگنده شوه چه بعدی لمونځونه ټول صحیح شول یوازی د سهار دلمانځه کول لازم دی ۹ شعبان ۱۳۳۲ هـ شمه خامسه ص ۲۸۸.

دثانيه ركعت دسجدونه وروسته دمغرب دشه نومو اذكاراك حكم

سوال: (۴۳۸) په بهشتی گوهر کې جماعت دشاملیدلو مسائل شته اوبه هغوی کې دمغرب په وخت کې ددوهم ركعت سجده كړی ده نوپه دوه ركعتونو باندې سلام گرځولی شی خو به عالمگیری او درمختار کې بې لیکلی دی چه لمونځ دی پوره كړی ؟

جواب: المولوی عبدالکریم الگمتهلوی په قلم صحیح همدا دی چه که دمغرب ددوهم ركعت سجده كړي وه نوسلام دی نه گرځوی بلکه لمونځ دی په یوازی والی کې پوره كړی اوبه جماعت کې شامل نه شو (فی الشامی ص ۷۴۵ ج ۱ او ان فی غیررباعی قطع واقتدی مالم یسجد للثانیة فان سجدا تم ولم یقتداه وهکذا فی العالمگیریه او که په بهشتی گوهر کې ددی خلاف وی هغه غلط دی لکن په سوال کې چه گوهر بهشتی ته کوم عبارت منسوب شوی هغه عبارت په هغه کې نشته ، په نقل کولو کې احتیاط لازم دی . ۹ شوال ۱۳۴۳ هـ . ترجیح خامس .

فصل فی احکام الملاحق والمسبقون

دمسبقون لپاره دتشهدد اتمام حکم چه په اوله یا اخره تعده کې شریک شی

سوال: (۴۳۹) په دی مسئلی کې ددین علماء څه فرمایې چه مسبقو دامام سره اوله قاعده پیامونده اومخکې لدی چه مسبقو تشهد ختم کړی امام پورته شو ، نومسبقو دامام متابعت وکړی او که دتشهد ختمولو سره پورته شی ؟

جواب: په دغه صورت کې دی مسبقو دتشهد ختمولو سره پورته شی دتشهد دخلاصولونه بغيردی نه جگپړی هکذا فی رد مختار عبارتته هذا قوله لا يتابعه الخ ای ولوخاف ان تفوته الركعة الثالثة مع الامام كما صرح به في الظهيرية وشمل باطلاقه به في اثناء التشهد الاول والاخير فحين قعد اقام امامه وسلم ومقتضاه انه يتم التشهد ثم يقوم فقط والله اعلم بالصواب (امداد ص ۲۱ ج ۱)

سوال: (۴۴۰) هغه مسبقو چه امام سلام گرځولوته قریب راتللو سره په جماعت کې داخل شوی دالتحيات دوه دری کلمی لوستل پاتې وی چه امام سلام وگرځوی ، نو دغه مسبقو دامام دسلام گرځولونه وروسته دی باقی لمونځ کولو سره ودرپړی یا دتولی التحیات لوستلو سره ودرپړی ؟

جواب: دتولی التحیات لوستلو سره دی ودرپړی کذا فی الدر المختار فصل شروع الصلوة بعد بیان کیفیت الركوع یکم صفر ۱۳۲۹ هـ (تتمه اولی ص ۳۳)

په سهوی سره دامام سره دمسبقون د سلام گرځولو حکم

سوال: (۴۴۱) مسبقو په سهوی سره په دواړو طرفونو دامام سره سلام وگرځولو ، او خپله یادیل په وینا سره په همدغه وخت یادڅه خنډ کولو سره اودریدو په دغو څلورو اوصورتو کې سجده سهولزمه ده او کته ؟

جواب: که دامام نه مخکې دهغه سره سهواً سلام گرځولی وی نو سجده سهولزمه نده په سوال کې مندرجو تلو صورتونو کې ځکه چه هغه تراوسه موتم دی اود موتم په سهوی سره سجده نه لازمیږی ، او که دامام دسلام نه وروسته بې وگرځوی نو سجده سهولزمه ده علی عموم الصور المذکوره ولاسجد علیه ان سلم سهوا قبل الامام او معه وان سلم بعده لزمه لکونه منفردا حینئذ بحر ۱۲ شامی فی بحث سجود المسبقو سهوا ج ۱ ص ۱۴۹۹ اودغه مسبقو ته دکلام اوتحويل قبله نه وړاندې بناء جائز دی ویسجد السهولومع سلام للقطع مالم يتحول عن القبلة اوبنکلم ددر مختار او شامی ج ۱ ص ۵۰۵ اودبل په وینا سره ودریدلو کې احتیاط داده چه دهغه دوینانه لږ وروسته ولاړشی چه قیام په خپل زړه وی دهغه امتثال نه وی ځکه چه دللمونځ کونکې غیر لمونځ کونکې داممثال مفسد کیدل یا غیر مفسد کیدل مختلف فیه دی اگر که اصح عدم فساد دی حتی لوامثل امر غیره فقيل له تقدم اودخل فرجة الصف احدلوسع له فسدت بل یکت. ساعة ثم يتقدم برأيه قهستانی معزبالزاهدی ومروياتی قنیه فی در مختار ۱۲ قوله ومرفق باب الامامة عند قوله ويصف الرجل وقد منعان الشربلای عدم الفساد وتقدم تمام الكلام هناك ۱۲ شامی ج ۱ ص ۴۱۸ فقط والله تعالى اعلم بالصواب واليه الرجوع والماب .

دامام دشراغت نه بعد دمسبقون لپاره دركعت دپوره كولو طريقه

سوال: (۴۴۲) کوم سړی چه دظهرباعصر په څلورم ركعت کې شریک شوهغه به پاتې دری ركعت په کوم ترتیب ادا کوی دکوم ركعت نه وروسته به جلسه کوی اوڅوركعتونو کې به ختم دسورة کوی چه ركعت دسورت نه بغير و کړی او کوم سړی چه په دریم ركعت کې شریک شوهغه به دوه پاتې ركعتونه څنگه اداء کوی او کوم چه دما بنام په دریم ركعت کې دامام سره شریک شوهغه به خپل پاتې دوه ركعتونه څنگه کوی جلسه اوختم سورة به کوم ركعت باندې کوی فقط ؟

جواب: دکوم چه کوم رکعت دامام سره فوت شو هغه ته مسبوق ویل کیږی دهغه باقی لمونځ دقراة په حق کې اول گرځی اود تشهد په حق کې اخیرو یقضی اول صلوة فی حق قراة و اخر هغی حق تشهد در مختار نو کوم سری چه دظہر یا عصر څلورم رکعت کې شریک شو دامام د فراغت نه وروسته دی ودریږی ثنا او تعوذ ویلو سره دی فاتحه اوسورت ولولی اوددی رکعت پوره کولوسره دی قعدہ وکړی بیادی په ودریدلو سره په دغه رکعت کې دی هم فاتحه اوسورت ولولی وروستی رکعت دی یوازی دفاتحی په لوستلوسره دی لمونځ پوره کړی، او هغه چه دریم رکعت کې شریک شو هغه دی دواړه رکعتونه په فاتحی او سورت سره وکړی اوددی دواړو مینځ کې دی جلسه نه کوی ددواړو نه وروسته دی اخیرو قعدی کولوسره فارغ شی، او هغه چه دمغرب په دریم کې شریک شوی هغه دی په دواړو رکعتونو کې فاتحه اوسورت ووانی اویه هر رکعت دی جلسه کوی فقط، واللہ اعلم (امداد ص ۲۲ ج ۱)

دمسبوق په حق کې ثنا او تعوذ حکم

سوال: (۴۴۳) یوسری په فتاوی اشرفیه کې دمسبوق متعلق سوال کړی چه دجماعت نه پاتی باقی رکعتونه په کوم ترتیب پوره کړی حضور په خواب کې فرمایلی دی چه دامام دسلام نه وروسته دی هغه مسبوق پورته شی اودثنا تعوذ، بسم الله په لوستلوسره دی الحمد اوسورة ووانی همدارنگه د گوهربهشتی په تتمه کې حضور ارشاد فرمایلی دی چه دامام دسلام نه وروسته دی هغه مسبوق څه وخت یعنی دجماعت نه وروسته دی ثنا اعوذ، بسم الله نه لولی ثنا ساقطه شوه په دی کې څه مصلحت دی؟

جواب: معلومیږی چه تاسو دبهشتی زیور په ضمیمه بالکل پوه شوی نه یاست اوافسوس دی چه بعینه دهغه عبارت دی هم ندی نقل کړی دخپل خان نه دی غلطی پوهی سره خلاصه راویستلوسره رانقل کړی ده په نقل کې داسې تصرف گناه هم ده ماچه کومه دثنا نه لوستل لیکلی دی نو دامام سره دشریکیدوپه حالت کې می لیکلی دی یعنی نه په نیت تر لوسره دی وانی اونه دی دامام په وقفاتو کې وانی داچرته لیکل شوی چه کله دخپل باقی لمونځ دکولولپاره ودریږی نو دغه وخت کې دی هم نه وانی؟ اسائل ددی پوښتنه بیخی نده کړی ۲۹ ذالقعده ۱۳۴۰ هـ تتمه خاصه ص ۲۲۷

سوال: (۴۴۴) مسبوق په جهریه او خفیه رکعتونو کې ثنا، تعوذ، او تسمیه دری واره ووانی اوکنه؟ او چه کله دامام د فراغت نه وروسته دخپلو پاتی رکعتونو د اداء کولولپاره ودریدلی وی

نویه دغه وخت کې ثنا تعوذ او تسمیه در یواړه ووانی یا یوازی تعوذ او تسمیه باندي قناعت وکړی، کوم څه فرق په دی مسئله متعلق په جهریه اوسریه رکعاتو کې وی مطلع وفرمایې؟

جواب: فی الدر المختار قبل باب الاستخلاف والمسبوق منفرد حتی یثنی ویتعوذ ویقرء وان قرء مع الامام لعدم الاعتقاد بهالکراهتها مفتاح السعادة فیما یقضیه مختصراً، ددی روایت نه دوه امره مستفاد شول یو دا چه مسبوق به دامام سره ثنا تعوذ او تسمیه نه وانی دوهم دا چه دامام د فراغ نه وروسته کله چه دخپل پاتی لمانځه دکولولپاره ولاړ وی ټول څیزونه او قرات به وانی اوجهری اوسری دواړه په دی حکم کې برابر دی لاطلاق الدلیل واللہ تعالی اعلم ۱۷ ذی القعدة ۱۳۳۳ هـ امداد ص ۲۲

مسبوق نه په فاتحه رکعتونو کې د جهر حکم

سوال: (۴۴۵) مسبوق لپاره دخپل فوت شوی رکعت د جهریه لمونځ په جهرسره کول جائز دی اوکنه او که د جهربشان لوستل جائز دی، همغه شان چه دموطاد امام مالک دیوه حدیث به ثابتیږی، نویوه مسبوق وی یالس شل وی ټولولپاره په جهرسره ادا کول جائز دی اوکنه؟

جواب: دمسبوق لپاره جهرجائز دی یووی او که متعدد، فی الدر المختار کمن سبق برکعة من الجمعة فقام یقضیها بجهر قلت وهو باطلاق یعم الواحدوالکثیر، فقط واللہ اعلم ۷ ذی القعدة ۱۳۲۲ هـ تتمه اولی ص ۱۴

د هق او مسبوق متعلق احکامو څلورو سوالونو ځواب

سوال: (۴۴۶) السلام علیکم ادعوات عبدیت دمقالات اومجلات برخی دمطالعی نه مستفیض شوم الله تعالی دی جزای خیر ورکړی جناب صدیق احمد صاحب اونورو مشعینینو او خاطبینوته چه دهغوی په مرسته غانبین هم دصحت فیض حاصلولی شی ددغه مقالات رسالی په صفحه ۹ نمبر ۲۱ کې چه کومه مسئله درج ده دهغی په دوه جزء وکې دا حق شهبه ده دکوم دتحقیق لپاره حضرت والا ته تکلیف ورکول می مناسب وگنل چه دحق امر واضح شی اودهمدی متعلق دوه نور کارونه هم تحقیق طلب ول د همدې لپاره خدمت مکلف یم چه دهغو په ملاحظه فرمایلو سره دحق امر نه مو مطلع وفرمایې اول: په ص ۹ دمذکور رسالی کې هې دمقیم مقتدی بالمسافر دوه رکعتی بلاقرات ادا کولوسره هغه رکعتونه چه فوت شوی دی ادا کول ئې افضل لیکلی دی او خما په ناقص فهم کې ترتیب واجب دی دهغه په ترک سره

خولمونيخ صحيح كبرى مكرتارك آثم شو، ددي لپاره چه مذکور مقتدی دمسبق كيدلوسره على الاصح لاحق هم دی اودلاحق مسبوق په قضاء مالحق فيه وماسبق به كې واجب ترتيب دادی چه اول مالحق فيه قضا كرى بياماسبق به ددي لپاره چه محل قضاء ماسبق بعد الفراع عن الاجتهاد. ده او هغه وروسته قضاء مالحق فيه ده ددي لپاره چه لاحق تقدیراً خلف الامام او حكماً مقتدی دی نو په كومو ركعتونو كې واجب لاحق دی هغه رتبة دهغو ركعتونونه چه پكې مسبوق دی مقدم به وی اوترتيب بين الركعات واجب دی نوتقدم قضاء مالحق واجبه شوه. اودهغه تارك آثم شوه مدارنگه قضاء مالحق تاخير دآثم كيدلوموجب والى ددر مختار دی عبارت ولوعكس صح واثم لترك الترتيب نه ثابته ده په همدې ترتيب دی په ردالمحتار ص ۴۴۰ مصرى مطبوعه كې ددي عبارت نه چه لاتدي قول دصح واثم دی وجوب دقبليت قضاء مالحق فيه ثابته دی حيث قال لان الترتيب بين الركعات ليس بفرض لانها فعل مكرر فى جميع الصلوة وانما هو واجب. دوهم په مذكوره رسالى كې دمقيم مقتدی بالمسافر دبعد فراغ امام په درى باقى ركعتونو كې دوه اولينى ركعتونه به بالقعدة مابيتى كول به ليكلى دی په داسې حال كې چه دردمختارنه مفهوميرى چه لاحق په قضاء مالحق فيه كې په ترتيب دامام دلماخه به قعدة كوى اوخپل لمونيخ هم په ترتيب سره. په همدې بناء باندي په دی صورت كې مقتدی دامام دسلام نه وروسته په اول ركعت كې دی هم قعدة وكړى ددي لپاره چه هغه ددي لمانخه دترتيب نه بيل دی ملاحظه وكړى دشامى عبارت ص ۴۳۹ كې تحت قوله ثم ماسبق به بها الخ فيصلى ركعة ممانام فيه مع الامام ويقعد متابعه للاثنا ثانياً امامه ثم يصلى الاخرى ممانام فيه ويقعد لاثنا ثانياً اي المقتدى الخ، دريم بيا خماپه ناقص فهم كې راخى چه په اول ركعت كې كوم چه دده دوهم دی تقديده اندازه دتشهد سره وی اويوازی التحيات ولولى اودوهم چه دامام خلورم دی په همدې ترتيب دی دريم چه دهغه خلورم دی په دی كې طويله قعدة وی اودرود اودعادی هم وائی ددي لپاره چه لاحق كله چه په مقدار دقيام اوركوع اوسجدي بلکه تولواموروكې دامام تابع دی حتى چه په ترك تقعدسايها كې خوبه مقدار او كينيت دتقعد كې به په اولی درجه تابع وی نو په كوم ركعت كې امام اورده قعدة كړى ده اودتشهد سره بهي درود اودعاء هم ويلی ده په دی كې هم همداسې كول پكاردی ددغه فياسى امر كوم صراحت می ندی ليدلى دهمدی په خاطر استدعاء ده په دی كې چه دا حقرومه غلطی وی هغه اصلاح وفرمايې خلورم په صلوة خوف كې داوولى طائفی لپاره مطلقاً حكم دعدم قرأت دی اگر كه په بعضوكې هغه مسبوق هم شول لكه څنگه چه دظهيره

نورور كعتونو كې ميندونكې په درى واروكې به قرأت نه كوى لكه چه دردمختار ص ۲۱۵ كوم چه لاتدي قول دلانهم لاحقون كې دى والمسبوق ان ادرك ركعة من الشفع الاول فهم من اهلا ولى والامن الثانية نه مستفاد دى همداسې دطائفى ثانيه لپاره مطلقاً حكم دقرات دى اگر كه په بعضوكې لاحق هم شوداسې مقيم مقتدی بالمسافر دصلوة هغه لاحق دی لكه څنگه چه دعالمگيرى ص ۱۲۴ ج ۱ باب العشرون فى صلوة الخوف كې دى وان كان الامام مسافراً والقوم مقيمين صلى بالطائفة التى معه ركعة ثم انصرفوا بازاء العدو وصى بالطائفة الثانية ركعة وسلم ثم يحى الطائفة الاولى فيصلون ثلث ركعات بغير قراءة الخ وتحبى الطائفة الثانية الى مكان صلاتهم فيصلون ثلث ركعات الاولى بفاضة الكتاب وسورة لانهم مسبوقون فيها والاخرين بفاضة الكتاب. په داسې حال كې چه قياس ددي خبرى مقتضى دی چه طائفه اول په څومره ركعتونو كې مسبوقة ده په هغوكې دى قرأت كوى او دوهمه طائفه چه په څومره ركعتونو كې لاحقه ده په هغوكې دى قرأت نه كوى نوددغه خلاف القياس اطلاق څه وجه ده تحرير وفرمايې؟

جواب: عن السؤال المذكور به رشتيا وجوب خومنفول دى اودغه ترتيب ته افضل ويل خماقياس دى دكوم چه مقيس عليه خودمسبوق دامسئله ده چه په دردمختار اوردالمختار كې مذكوره ده وهومنفرد فيما يقضيه اى بعد متابعتة لامامه الخ متعلق بقوله يقضيه اى ان محل قضائه لماسبق به انما هو بعد متابعتة لامامه فيما دركه عكس اللاحق كما مر لكن هنالوعكس بان قضى ماسبق به ثم تابع امامه ففيه قولان مصححان الى قوله وفى شرح الشيخ اسمعيل عن جامع الفتاوى يجوز عند المتأخرين وعليه الفتوى اه وبه جزم فى الفيض ج ۱ ص ۲۲۳، په كوم ترتيب چه په دی جزبه كې سره دوجود دلزوم دخاص ترتيب دهغه تغيرته متاخرينو جائز ويلی دی په دی باندي فتوى هم شوى ده سره له دی چه بعضى په دی صورت كې دفساد صلاة قائل هم دى، نومقيس په اولی درجه ددغه جواز حكم مستحق دى، ددي لپاره چه اول خوبعضى په مقيس عليه كې دفساد قائل هم دی دلته هيڅوك دفساد قائل ندی، نو په مقيس كې وجوب اخف دى په نسبت سره مقيس عليه ته نوهر كله چه په دی اشد كې وسعت راغى نو په اخف كې په درجه اولی وسعت كولى شى، دوم مقيس عليه اول وقوعاً دى او عام خلک په دی كې غلطى نه كوى اومقيس كثير الوقوع دى او عام خلک په دی كې ډيره غلطى كوى نودلته دوسعت كول احق كيدل پكاردى، وجه دقياس خو داده اووجه دا اختيار داده چه دى مسئلى باندي ډير لږ خلک پوهيرى، اوداسې غلطى كې ابتلاء عامه دى دهمدى

لپاره په فتوى کې اسانې مناسب ده نو خدا قول همدامشادى ، لکه چه عواموته ددې بې ترتيبې نه دا عاډى حکم نه ورکوم ، لکن دمنقول په وړاندې څما رايه هيڅ هم نده ، نور وعلماؤ ته دى رجوع وکولى شى که دپته غلط ووانى زه به هم غلط ووايم ؟

جواب : ددوم سوال رښتيا په ردالمحتار کې په همدې ترتيب دى په کوم ترتيب چه په سوال کې نقل کولى شى لکن موده وشوه چه په دى مقام کې مايوه حاشيه ليکلى ده په دى وخت کې يوازي دهغه نقل درکوم دهغه هم دنور وعلماؤ نه تحقيق وفرمايې ، وهى هده قلت هدا لا يصح دراية ولا رواية اما الال وفلان اللاحق لما كان حكمه كمؤتم فيكف يعقدى الثانية مع اثالثة امامه ومقتضاه عدم القمود واما الثاني فلعدم صحة النقل عن شرح الثنية فان عبارته كما رواه بعض الثقات من اصحابى وقال انه راه في اصله هكذا يصلى الاخرى ثمانم فيه ولا يعقد الا ثمانالثه اه وهكذا الفتى والله اعلم .

الجواب سوال هريم :

دا قياس څما په خيال کې نه راته ددې لپاره چه لاحق حکما موتم دى او حکمى موتم دحقيقى موتم نه زيات نشى کيدلى ، او حقيقى موتم کله چه امام په قعده اخير کې وى او ددې موتم اخره قعده نه وى يوازي په تشهد باندې اکتفاء کوى نودغه لاحق به څنگه درود او دعاء ووانى باقى کله ماندى ليدلى اونه دادعوى کولى شم چه څما په دى تقرير باندې کومه خدشه نشته دهمدى په خاطر دى هم نور وعلماؤ ته رجوع وکړى ؟

الجواب ظهور سوال :

دصريح نقل پيدا کولونه مايوسى وه مختلفه وجوه په خيال کې راغلى مگر دهغه درجه دنکاتو اولطائفونه زياته معلومه نه شوه ، دتولونه وروسته چه کومه وجه په ذهن کې راغله او هغه دنورو وجوه سره اقرب معلومېږي هغه عرضوم ، او هغه داده چه دغه لمونځ په خپله اسانه خلاف منقول او مشروع شوى دى ، دهمدى لپاره دقياسى احکامو چلول په دى کې ضرورى ندى او دقرانى نص نه چه په دى باب کې دحديثونو اضطراب په سبب همغه نص ماخوډ دى صفامعلومېږي چه اوله طائفه لاحق او دوهمه طائفه مسبوقه ده کمايدل على الاول قوله تعالى فلتقم طائفه منهم معك الى قوله فاذا سجدا و افليکونوا من ورائکم ضمير داولى طائفى په طرف راجع کيدل ظاهر دى په دى کې هغه سړى چه په يکونوا من ورائکم سره متصف شو هغه په طائفه اولى کې داخل دى لکه چه که لمونځ ثنايې وى او کوم سړى دقومى نه وروسته شريک شونو هغه هم وروسته د سجدى د يکونوا من ورائکم مامور کيدلو سره په اوله طائفه کې داخل

شو گنى دغه سړى کومى طائفى کې داخل نه شو اولى خويه دى خاطر چه اول رکعت ميلاونه شو او په ثابته کې په دى خاطر چه ددې ثابتي دراتلونه مخکې دغه سړى د سجدى نه پورته کيدو سره ورائکم ته روان شو ، لظاهر قوله تعالى فاذا سجدا و افليکونوا من ورائکم فامر بکونهم من ورائهم بعد السجدة او ظاهره ده چه دلته دوى طائفى دى نولامحاله په يوه کې داخليدل پکار دى ، او په اول کې داخليدل ددې لپاره احق دى چه هغه په يکون من ورائکم سره متصف دى لمامونوپه کوم ترتيب چه ثنايې کې دغه شخص ته په دى بنا ، اوله طائفه کې داخل کړى چه هغه د يکون من ورائکم مامور دى په همدې ترتيب په رباعى کې دغه شخص ته دمثلا يورکعت ميلاو شو يابلکه يو رکعت هم ميلاونه شو ، خو تشهد ميلاو شوه ، په همدې مذکور بنا په اساس په اوله طائفه کې داخل ويل کيږي ، او دلاحق حکم به ورکوى ، نودغه سړى اگر که حقيقه لاحق نه دى مگر حکما لاحق دى په همدې ترتيب دلم يصلوا ضمير د طائفه اخرى په طرف راجع کيدل په دى سبب چه هغه صفت او موصوف دى ظاهر دى په دى کې چه کوم سړى دلم يصلوا مع الطائفه الاولى سره متصف کيږي هغه په طائفه اخرى کې داخل دى نويه همدې بنا ، کوم سړى نه چه درباعيه اخر ملاوشى هغه حکما په بقيه کې مسبوق شو ، او په درى وارو کې به قرات کوى او دعالمگيريه ديوى جزئى نه ددې تقرير من وجه تايد کيږي ومن دخل فى قسم غيره صار حكمه حكم ذلك الغير الا اذا دخل بعد ما فرغ من نفسه فان صلى الظهر بالطائفه الاولى ركعتين وانصرفوا الى الرجل بقى حتى صلى الثانية ثم انصرف فصلوته تامه لانه وان دخل فى قسم الثانية لکن لم يصرفها لا ما فرغ من قسم نفسه كذا فى محيط السرخسى اه ، لکن ددې تقرير صحت دى پورې موقوف دى چه دمذکوره جزئياتو دتقرير حکم دهغه خلاف کله هم راونه ووځى ياکوم مستقل جزئى چه مستلزم دى ددغى مذکوره کليى مذکوره تقرير لپاره منقول راونه ووځى دهمدى په خاطر په دى کې هم نور وعلماؤ ته رجوع ضرورى ده اشرف على المحرم ۱۳۳۲هـ

بياناتى سوالونه راغلل :

السلام عليكم ورحمة الله وبركاته او چته صحيفه راغله دهغه نه ډيرى مفيدى خبرى معلوميدلو سره ډيره خوشحالى وشوه لکن اوس هم دکم استعدادى په سبب خوشبهي پاتې دى دکوم خواب لپاره ددوهم ځل لپاره جناب ته تکليف ورکول مناسب وگنل شول اگر که دجناب تکليف دا حق لپاره دتکليف باعث دى اوستاسود قيمتى وخته خيال هم شته خود استفادى شوق غالب دى او داوچتى صيحفى دمطالعي نه لطف دملاقات هم دخواب په طرف آماده کوى

دهمدي په خاطر دمدعاعارض به چه غنية المستعلى شرح منية المصلى وگورى يقيناً به هغى كې همغه شان چه جناب په لمبر ۲ خواب كې تحرير فرمايلى دى لايقعدلاتها ثالثته اوبه يوه نسخه كې لائهاثانيتها دى چه منفى دليل كيدلى شى ماپه دى جزېې كې دفعو دحكم ددرابت اوهمدارنگه ددي اصل دخلاف كيدلوسره چه ددي په تعليل كې خيله علامه شامى دشرح منية نه نقل كړېدى متحبروم چه بحمدالله دحضرت تحريرنه دحق امرواض شواوس دبقيه خوابونومتعلق چه څه كارونه خواب غويستونكې دى عرض دى ؟

په اول خواب باندي شبهه :

په قياس كې خودمقيس عليه حكم مقيس ته ور كول كيږي خويه دى قياس كې داسې نده ددي لپاره چه په مقيس عليه كې چه متاخرينو د جواز حكم وركړى دهغه نه مرادمع الكراهة التحريمه دى همغه شان چه په كيږي ص ۴۴۱ شرح منية المصلى كې دى لوابتدابقضاء ماسق به قيل تفسد صلوته والاصح انها لتفسدو لكن تكراه اوبه مقيس كې چه دجناب فتوى ده هغه ترك اولى ده نو د دواړو حكم كې به تغايروى دوهم په مقيس عليه كې په كوم قول يعنى كراهت تحريمه باندي چه كومه فتوى ده دهغه په اصحيت باندي بعضى قائل دى او په مقيس كې دعدم كراهت هيڅوك قائل ندى كوم چه دتوسيع مستحق دى اوداخلاف دى كوم چه دفسادقائل دى دريم په مقيس عليه كې دعدم فسادمع الكراهة علت ترك دترتيب دواجب دى اوهمداء علت په مقيس عليه كې هم موجوددي دابه هم د كراهت دحكم مستحق وى ؟

په دريم نمبر خواب باندي شبهه :

كه حقيقى موتم ته چه مسبوق وى ددروداودعاء په ځاى چه ځينې به قائل دى دقول صحيح به بناء ترسل كول غواړي لكن په نفس تقعدزاندعلى التشهدكې سوادخومواضعودعدرنه دامام تابع دى همغه شان چه عالمگيرى درمختاربه رسائل الازكان كې دى چه دمسبوق دسلام نه وړاندي ودريدل مكروه تحريمى دى نودلاخ لپاره هم دحكسى اقتداء په وجه په نفس تقعدزاندعلى قدرتشهدالامام كې اتباع كول پكاردى اوبه دى كې تقعدطويل كې لكه څنگه چه په مسبوق كې بعض ددروداودعاء لوستلواوبعضى دسكوت اوبعضى دتكرار قائل دى لکن صحيح داده چه ترسل دى وكړى همدغه شان په دى كې به هم وى

په څلورم نمبر خواب باندي شبهه :

داول خواب راتلونو وروسته دعالمگيرى په دى عبارات وان عادت الطائفة الثانية (اى الذين صلوا الركعة الثانية من الشفع الاول ، صلوا الركعة الثالثة والرابعة بغير قراءة ثم يقضون الركعة الاولى بقراءة ج ۱ ص ۱۲۵ ، باندي مى نظرولگيدو دکوم نه چه بالکل دقياس مطابق ثابتيږي چه دظهدخوف په لمانځه كې په دوهم ركعت كې ميندونكې لاحق مسبوق دى لهذا هغه دى په وروستوركعتونوكې قرات نه كوى اويواول ركعت كې دى قرات كوى همدادعالمگيرى ددغودوه جزئونه ثابتيږي (۱) ، ويقضون ركعتين احديهما بغير قراءة والثانية بقراءة (۲) ، ويقضى الثانية ركعتين الركعة الثانية بغير قراءة ، لكن دردمحترادباب صلوة الخوف مدرجه سوال نمبر ۴ عبارات والمسبوق ان ادرك ركعة من الشفع الاول فهو من اهل الاولى والاهمن الثانية دلالة دهغه معارض دى نوددي دواړودتطبيق څه صورت دى ؟ دوهم دوااهمن الثانية نه معلومه شوه چه قومه ياتشهديه قسم اول كې شريك كيدونكې دطائفة ثانيه څخه دى ، نودثانيه طائفى احكام په هغى باندي جارى كيږي اوهمداقسم ثاني كې دامام سره شريكيدل اودطائفة اولى داتمام نه وروسته دقسم اول لپاره دقراء اتوسره قضا كول لازم دى اوکه داسې ندى نو بيا د ولاهمن الثانية به څه معناوى ، او که همدامراد وى كوم چه عرض وكولى شو نو آيا ددي تطبيق دقرانى ايت سره داسې صحيح كيدلى شى چه مراددسجدوانه اتمواركعة دى اوامريكونهم من ورائهم مشروط بالسجدة اى الركعة دى نوديوه ركعت كم مندونكې (يعنى ركوع دركعت اولى ثانيه ياركعت ثانيه دغيرثناهي نه بعدپيداكونكې) دشرط دققران په وجه په يكون كې دورانكم مامورنه شو ، اودلم يصلوا الركعة مع الطائفة الاولى سره متصف كيدونه دفليصلوامعك مامورشونوهاغه دقسم اول دصلاة د ختم نه بعددديمن مقابلى ته به تلل وى بلكه قسم ثاني ته دثانيه طائفى سره كول به وى دريم دخواب دتقريرنه دابوهه كې رانغلى چه مثلاً ظهر د خوف لمونځ كې امام مسافر وى اومقيم دوهم ركعت ونيوه نويه عالمگيرى اوشامى كې مصرح دى چه درى واړو ركعتونو كې دى قرات وكړي په داسې حال كې چه په صلوة امن كې داسې ندى ، ددي لمانځه د خلاف قياس مشروع كيدلودغه نتيجه كيدلى شى چه بعضى اموروكې په كوم كې چه نص وارد دى همغه شان چه دلمانځه په دوران كې دلمانځه نه علاحده گي وغيره په هغوكې دقياس مجال نشته لکن په كومواورو كې چه نص ساكت دى اوهغه داسې لمانځه كې كوم صورت كې مثبت بالقياس دى هغه ته دداسې لمونځ په بل صورت كې سره اشتراك فى العلة بغيرداستحسان

دترک څه وجه دی مثلاً کوم مقیم چه خلف المسافر په ظهر کې دوم رکعت کې شریک شوهغه ته په دری واره رکعتونو کې یې دقرات حکم ورکړی دی نویه اول صورت کې چه فقهاؤ کوم حکم دترک قرات ورکړی دی هغه خونصی ندی قیاسی دی دکوم چه علت تقدیری اشتراک فی الاداء دی اودغه علت دصورت ثانیه دوه وروستی رکعتونو کې هم موجود دی ددې لپاره چه هغه ددې التزام کړی وو چه پاتې لمونځ دامام سره اداء کړی لکن په سبب دعذر (قصرا امام) دا حاصل نه شو، او همداسفدا اشتراک تقدیری فی المعنی دی نوهرکله چه دصلاة خوف په یوصورت کې دغه قیاس وچلول شونوپه بل صورت کې دفقهاؤ ددې قیاس دترک کولوڅه وجه ده که کوم استحسان وه هغه معلوم شو اوکه کومه بله وجه وی نو هغه بیان وفرمایې ؟ نیاز سعید احمد مهتمم مدرسه رافاه المسلمین اټکې مجله لکهنو

الجواب عن السوال المتصلة :

السلام علیکم ورحمة الله دتا بهید او موافقت فی جواب السوال الاول نه مسرور شوم دنور و سوالونوپه حقله عرض کووم

الجواب من الشبهة على الجواب الاول

دجواز مع الكراهة شبهه ماته هم وه خود کتابونودمراجعت دفرصت نه میلایدونه می تحقیق ونه کولی شو اوس ددې شبهی قوت دتاسود نقل نه ثابت شوی دی باقی جزېې می دزیات تقویت لپاره لیکلی دی ، که دغه مبنی دسهولت کیدلی شی هغه شان چه فقهاؤ لیکلی دی ماضاق امرا لاتسع نوخما حکم صحیح ورنه غلط دی ددینه زیات خماسره دلیل نشته اونه می په خپلې فتوی باندي اصرار دی مگر یقینا غواړم چه آسانی^۱ وکولی شی

^۱ ددینه وروسته دا واقع شوه چه داسی صورت متعلق چه دمقیم مقتدی دیورکعت دیکدلونه وروسته برابره خبره ده چه دوهم رکعت کې اوکه ددینه هم وروسته دمسافر امام اقتداء وکړه په سهار نیور مدرسه کې یوه فتوه لیکل شوې ده چه داسی لاحق ته د یوازی مسبوق دغه سړی دی خپل لمونځ کې

الجواب عن الشبهة عن الجواب الثالث

ددې پخاطر چه قعده زانده علی التشهد خپله دامام لپاره واجب نده دهمدی لامله هغه لارم گرځولوسره په حکمی درجه کې دهغه رعایت نه شی کولی ، هماغه شان چه خپله په قیام کې ضروری نده چه دفاتحی په اندازه ولاړوی بلکه ددری تسییحوپه اندازه هم کافی دی اگرکه دامام لپاره هم سنت شوه چه په اخرین کې فاتحه ولولی

پاتې : قراتونووالزکعتونه مخکې کړي اودیوندمدرسه کې دغه فتوی لیکل شوي ده چه دغه لاحق او مسبوق دواړه د دهمدی لپاره دي غیر قرات والزکعتونه مخکې کړی نویه کوم ترتیب کې چه بنده جائز غیر اولی ویلی وهغه په فتوی سهار نیور کې واجب د د اومزید تحقیق په په خپل خای کې په اطمینان سره کولی شی اوکه دتحقیق نه بعد دکوم څیز ترجیح ثابته نشوه نو دا اختلافیه مسایلوپه شان نویه کوم جانب باندي قصد ایا په سبب دعدم تحقیق اتفاقاً . عاده عمل کونکی باندي ملامتی کول نه دي پکار اود هغه په عمل باندي دصحت حکم لگول پکار دي ، اود اخصاء اول قول سره موافق شویعی ددواړو جواز دکوم متعلق چه ددې فصل مباحث دی . اود تحقیق نه وروسته همداشق عمل اوتعلیم لپاره تعین کپړی اود جائزید بعضی ادله وپواسنبا طانو کې چه ذیلی توجیه په وجه دا احتمال توجعت ندی ، اوبعضی صریح دی لکه د مظاهر العلوم فتوی ، دلیل دصلوة الخوف دعالمگیری هغه روایت د د چه ددې فصل په ټولونه اول سوال کې منقول د د چه دا عبارت ونجی الطائفة الثانية التي مکان صلواتهم فیصلون ثلث رکعتان الأولى بفاتحة الكتاب وسورة لانهم مسبوقون فیها والاخرین بفاتحة الكتاب پکتی د د دکوم نه چه معلوم شوي د د غیر اولی میندونکی مقیم خلف المسافر یوازی مسبوق د د اودصلوة الخوف دخصوصیت څه وجه نشته ، اود دارالعلوم صریح دلیل داروایت د د وقديکون ای المقیم العوتم بالمسافر ، مسبقاً ایضاً وکما اذا فاتته اول صلوة امامه المسافر طر ح ۱ ص ۸۸۲ صلوة الخوف احکام المسبوق والمدرک واللاحق مگر د مظاهر العلوم په دلیل کې دنهر دیوی جزئی نه چه ددې فصل دټولونه آخر سوال کې منقول د د په کوم کې چه دا عبارت والمسبوق ان ادرك رکعة من الشفع الاول فهومن اهل الاولى والامن الثانية ح ۱ ص ۸۸۲ . صلوة الخوف ، د د چه دشفعة اولی رکعت ثانیه والامیندونکی دطائفة اولی له ولی نه گرځول شوي د د اوهمدی په خاطر هغه دقرات نه منع شوی هغه شان چه طائفة اولی په یافی لمونځ کې قرات نه وائی لاته لاحقیقته کمدرک الرکعة الأولى او حکما کمدرک الرکعة الثانية من الشفعة الأولى ، ددې سړی عدم مسبوقیت حقیقة اودنور و مسبوقیتوله طرفه ددغه منع دقرات تعدی د د ریچاپه نزه مستلزم نشو ، په همدې ترتیب دعالمگیریه دا حکم چه رکعت ثانیه نیونکی والا به بقیه کې قرات کوی دهغه دعدم لاحقیقت او دنور و لاحقینود طرف نه دقرات د تعدی هم مستلزم نه کیدل پکار دی بلکه دنهر په جزیه کې دغه سړی ته حکماً لاحق وایو اود عالمگیریه په جزیه کې دغه سړی ته حکماً مسبوق وایو ، اوهرکله چه دنهر حکم په صلوة الخوف سره خاص شولعدم التعدیه په همدې ترتیب د د حکم ته هم په صلاة الخوف سره خاص وایو اودواړه حکمونه به دکوم استحسان به مبنی وي کوم چه مونږ ته ظاهر ند د اودغه دواړه جزئی دمقیم خلف المسافر صلوة الخوف کیدو کې هم مشترک دي دټولو دواړو شقونو حالت به یوی ، نو هغه مقدمه چه دصلوة خوف دخصوصیت وجه ند د د مخدوشه شوه ۱۲

* قوله دقرات والزکعتونه الخ اقول یعنی په کومو کې چه قرات فاتح مع السورة ضروری وی په اخرینو کې یوازی فاتح مندوبه د نوینده رشید احمد د کراچی دارالعلوم مدرسه لخوا

الجواب عن المشبهه عن الجواب الرابع

ددي لپاره چه ددي متعلق تقرير كي دلور وړاندي نه شرح دصدرنه وه ددي لپاره چه په هغه وخت كي چه ماستاسود شهبانو دليدونه مخكي هغه لمړني خواب تجويز كړي وو چه په اصل سوال كي دي نورو علماؤ ته رجوع وكولي شي وما ناامن المتكلفين ۲ صفر ۱۳۳۲ هـ ترجيع ثاني ص ۱۹

دلمره ضلوعه ويږي په وخت كي دسبون دنه انتظار كولو امام سلام حكم

سوال: (۴۴۷) كه كوم سړي دسهار دلمانځه په دوم ركعت كي شريك شي نو امام سره په التحيات وغيره كي شريكېږي، لكه چه اكثر داسې كيږي نو دغه وخت دلمره دراختلونه مخكي خپل لمونځ نه شي كولي او كه د امام قعدې پريخودو سره خپل ركعت پوره كړي نو دطلوع آفتاب نه مخكي فارغېږي نو دوهم صورت دمقتدي جائز دي او كنه؟

جواب: دقواعدونه خو جائز معلومېږي ۱۹ ربيع الاول ۱۳۳۴ هـ ۱۲ ص ۱۲

باب السهو في الصلاة والاحكام

په درود ويلوسره په اوله قعهه كي دسجدي سهوي حكم

سوال: (۴۴۸) كه دخلور ركعتونومينځني قاعدې كي دالتحيات نه سوا څو لفظ درودهم ولولي نو سجده سهويه واجب وي او كنه؟

جواب: سجده سهويه واجب وي كه دومره ولوستله اللهم صل على محمد، فقط امداد ص ۳۵ ج ۱

تسبيح په اندازه په دريم ركعت باندي په ناسته وجوب د سجدې

* قوله والمسبوق ان ادرك ركعة الخ اقول حضرت قدس سره دغه جزبه دمقيم خليف المسافر سره متعلق گرځولي ده كما بدل عليه قوله اودغه دوه جملي دمقيم خليف المسافر الخ په دي كي دحضرت قدس سره نه تسامح شوي ده ددي لپاره چه په شقعه ثانيه كي خودخلف المسافر سره شركت هم متصور نشي كيدلي نور اعلى شبهه ساقطه شوه اوبه فهومن الاولى، كي دا هيڅ تصريح نشته چه داسې په ركعات ثلاثه كي لاحق ده بلكه مقصد داده چه ذهاب واياب وغيره اجمال كي اوده اخريينودترك قرات په حق كي دطائفه اولي په ډول ده نه چه په ركعت مسبوقة كي هم وهوظاهر جدا، ددينه علاوه دسهار نيورپه فتوي كي مولنا خليل احمد صاحب قدس سره دصلاة خوف دجزئي نه علاوه نوري هم ډيري تحرير فرمايلي دي، دكوموجه خواب ندي وركول شوي اوددارالعلوم ددليل خواب تحرير شوي دي همدارنگه دمولناخدوم محمد هاشم تهنوي قدس سره تحقيق هم دسهار نيوردفتوي مطابق ده ددي مسئلي تفصيل دي دبنده په فتاوي سمي په احسن الفتاوي كي ملاحظه شي ۱۲ دبنده رشيد احمد دارالعلوم كراچي مدرس

سوال: (۴۴۹) په منية المصلي كي ليكل شوي دي چه اول ركعت اودريم ركعت باندي په ناستي سره سجده سهولترم دي اودا عبارت دي ويجب سجده السهو بمجرد الجلوس، اودمفتاح الصلاة والاقيددويو تسبيح لگولي دي اوشامي بمجرد جلوس دسهوي موجب نه دي ليكلي يعنى په اندازه دجلسه استراحت كه سهواكوم سړي جلسه وكړي نو سجده سهوه واجب ندي ځكه چه دغه دجلسه استراحت اختلاف بين الشافعيه والحنيفه اختلاف في السنبة وعدم السنبة دي نو چاچه مقدار دجلسه استراحت جلسه وكړه هغه دستت خلاف سهوا وكړه اوسجده سهوه واجب په ترك سره وي نه په ترك دستت سره، نوهر كله دفقههاويه عبارتوكي اختلاف وي نودلته هم احتمال شته، دهمدى لپاره مي دتحقيق درخواست وكړ، خپله ماته داسې اتفاق يوخل وشو، مادشامي رايې راجح گنلوسره په دي باندي عمل كړي وو، مگر بياهم په خپل زړه په دي مسئلي كي پوره اطمنان نشته په دي دوهمه مسئله كي دحضور څه تحقيق دي؟

جواب: ماته هم دمودورا هيښي ترددشته خو عمل داده چه په مجرد جلوس سره سجدي كوم للاثه ترك السنبة بل لان فيه التاخير في القيام، اودويو تسبيح په اندازه خوعادتاپه جلوس كي راځي په دي غور كړي (۲۰ ذيقعدة ۱۳۳۳ هـ ۱۲ ص ۱۰۷)

ددي مقام په تحقيق باندي برخودار مولوي محمد تقى سلمه يوه حاشيه ليكلي ده چه خپاهه نزد صحيح ده محمد شفيع عفي غنه اقول وبالله استعين لاندې عبارتونه دبحث لاندې مسئلي كي دغور قابل دي (۱)، قال قس ملتقى الانجر ويجب ان قرائي ركوع او قعود اولدم ركناؤخره او كبره او غيرواجباوتركه كر كوع قبل القراءه وتاخير القيام الى الثالثة بزيادة على التشهد وقال شارحه العلامة شيخ زاده واختلفا في مقدار الزيادة فقال بعضهم بزيادة حرف وكلام المصنف يشير الى هذا وقال بعضهم بقدر ركن وهو الصحيح كما في اكثر الكتب، مجمع الاثر ص ۱۴۸ ج ۱، وقال تحته شارحه العلامة ابن عابدين بقدر ركن بالحالة المسطورة، ۳، قال الامام ظهير الدين المرغيناني لايجب بقوله اللهم صل على محمد وانا المعتمد مقدار وما يوردي فيه ركن كما ذكر في الظهيرية بركعتي شرح وقاية ص ۱۴۹ ج ۱، ۴، قال ابن البيزاز الكردي سهاقي صلوته انها الظهور والعصر او غير ذلك ان تفكر فرما يوردي فيه ركن كالكوع لزم وان قليلا كان شك في صلوة صلاح الخ، ببقية آتنده صفحه باندي، الجامع الوجيز على هامش الهندية ص ۷۰ ج ۴، ددغوتولو عبارتونه په مشتركه توگه دانتبجه راووخې چه دواجب مقدار تاخير اكثر و فقهاؤاذا كرخول چه خومره ډير تاخيري په كوم كي چه دلمانځه كوم ركن لكه ركوع ياسجده وغيره اداء كولي شي اوهغه ددرې مرتبي وينا دسبحان الله په وقفې كي كيدلي شي، به صرح الطحطاوي في حاشيته على المراقي حيث قال ولم يبينوا قدر الركن وعلى قياس ما تقدم ان يعتبر الركن مع سنته وهو مقدار ثلاث تسبيحات، طحطاوي ص ۲۵۸ ج ۱، ددي قول نه علاوه هم ډير اقوال ذكر شوي دي دهغوي نه ياخومر جرح دي ياخفه چه دكوم مال هندار اووخې، دتنوير الانصار والادامسئلة دوه خپه ذكر كړي ده اوبه ظاهره به دواړوكي تعارض معلومېږي، به باب صفة الصلاة كي دهغه عبارت داده، فان زاد عمدا كره فتجب الامعاده اوساهي واجب عليه سجود السهو اذ قال اللهم صل على محمد فقط على المذهب المقتى به لالخصوص الصلوة بل لتاخير القيام شامي ص ۴۷۷، ددي لاندې علامه شامي خومره اقوال ونقل كولو سره دبحر، زيلعي، شرح منية كبرى وغيره نه داصحيح گرځولي ده اودشرح منيه صغيره نه دوعلى آل محمد زياتوالى مرجح كيدل ذكر كړي ده، اوبه باب سجود السهو كي صاحب تنوير الانصار فرمائي وتاخير قيام الى الثالثة بزيادة على التشهد بقدر ركن، درمختار والايكلي دي وقيل بحرف وفي الزيلعي الاصح

وروسته دترك كولو دضم دسورت په اولينو كې په اخريينو كې د ضم حكم

سوال: (۴۵۰) (۱) دظهيره فرضودوواولور كعتونوكې نى ضم دسورت ونكړلوپه دوه اخروكې نى وكړى او كه نه اوسجدى سهووكړى او كنه فقط،

جواب: كول جائزدي او واجب كيدلو كې نى اختلاف دى لکن سجدى سهويه هرحال كې شته خكه چه واجب ترك شوى فى الدر المختار بحث القراءة ولوترك سورة اولى العشاء مثلاً قراها وجوبا و قبل ندياوى رد مختار و بسجد للسهو لوساها وليعلم الرباعية السرية اه ۱۷ محرم سه ۱۳۲۴ هـ امداد ص ۲۹ ج ۱، همداسي يوه مسئله ص ۵۸، ج ۱ باندي تيره شوي ده . (تمه ثالثه ص ۷۴)

و جوبه باللهم صل على محمد ، علامه ابن عابدين ددغو تعارض ذكر كولو سره فرمايلي دي ، قوله واليلى الخ جزم به المصنف فى متنه فى فصل اذ اراد الشروع وقال انه المذهب اختاره فى البحر تيعاً للخلاصة والخانية والظاهر انه لا ينافى قول المصنف هنا بقدر ان نام شامى ص ۲۹۴ ج ۱، دكوم نه چه خرگنده شوه چه اللهم صل على محمد لويه اندازه دركن داقوال مال لواحصل يور اووخى ، بقيه په لاندېني

ياتى : گواكى كوم كوم چه اللهم صلى على محمد تاخير مقدار كړخولى هغه دركن په اندازه قول منافى هيخ خبره نده كړي وبالعكس ياتي شوهغه عبارت چه په منية المصلى كې دے چه كه كوم سړى په اول يادريم ركعت په آخر كې كينيسى نود مطلق ناستى سره سجده سهو واجبى برابره خبره ده چه دركن په اندازه ناست وي او كنه؟ او همدارنگه پدې كې دا هم دے چه دجلسى استراحت سره سجدى سهو لزميرى (كبيره ص ۴۳۲) نو په دې باره كې تحقيق هغه دے چه په در مختار اورد المختار ليكل شوي دي وهوهذا (۱) قال العلامة الحصكفى فى واجبات الصلوة وترك قعود قبل الثانية اورابعة وكل زيادة تتخلل بين الفرضين ، وقال الشامى تحته وكذا القعدة فى اخر الركعة الاولى والثالثة فيجب تركها ويلزم من فعلها ايضاً تاخير القيام الى الثانية اورابعة عن محله وهذا اذا كانت القعدة طويلة اما الجلسة الخفيفة التى استحبها الشافعى فتركها غير واجب عندنا بل هو الافضل شامى ص ۴۳۸ ج ۱، ۲) قال فى الدر المختار ويكبر لمنحوض على صدور قدميه بلا اعتماد وقعود استراحة وفعل لا يابا وقال الشامى تحته قال شمس الامة الحلوانى اخلاف فى الافضل حتى لو فعل كما هو مذبهنا لابس به عند الشافعى ولو فعل كما هو مذبه لابس به عندنا كذا فى المحيط اه قال فى الحلية والاشبه انه سنة او مستحب عند عدم العذر ويكره فعله تنزيهاً لمن ليس به عذراه وتبعه فى البحر ، اقول ولا ينافى هذا ما قدمه الشارح فى الواجبات حيث ذكر منها ترك قعود قبل الثانية ورابعة لان ذاك محمول على القعود الطويل ، رد المختار ص ۴۷۲ ج ۱، ددې عبارتونو نه معلومه شوه چه ددوور كعتونويه مينخ كې خفيفه جلسه عمد اجازده اود شامى دتصريح مطابق ترك دفعو دچه واجب دے طويل قعود دے قصير نه دے ، ددر ايت مقتضاهم همداده خكه چه دافعل عمد اجازده دے نوسهواخويه درجه اولى كولى شى ، همدارنگه په دې خاطر چه داقول دركن ، دتقدير له اندازى سره موافق دے دهمدى لپاره همدى ته ترجيح وركول پكار دى ، او هر كله چه ددې در ايت سره د شامى داروايت ميلاشونويه دي دعاوكې مزيد قوت پيدا شو او خيله دعلامه ابراهيم حلىي تصريح علامه شامى نقل فرمايلى دے چه عن شرح المنية انه لا ينفى ان يعدل عن الدراية اى الدليل اذا واقتهار رواية خلاصه داچه كوم مقدار جلسه دستراحت چه دشوا فعيويه بزدمسنون دے ددومره ناستى نه سجده سهونه لزميرى احقر محمد تقى عثمانى غفر الله له يكلم محرم الحرام ۱۳۸۰ هـ الجواب صحيح الجواب صحيح بنده محمد شفيع عفى عنه ۱۸۰ هـ بنده رشيد احمد عفى عنه ۱۴۱۸ هـ

سهواً دتعديل پريخول

سوال: (۴۵۱) كه سهواً دلما نڅه تعديل پريخول شى نود نقصان دجبيرى لپاره اعاده واجب ده او كه اختيار دسجدى سهوى او اعادى دي بينوا توجروا؟

جواب: فى الدر المختار : وهما واجبات لانفسد بتركها وتعاد وجوباً بالعمد والسهو لم يسجد له وان لم يعدها يكون فاسقاً وفيه تعديل الاركان وفى رد مختار ج ۱ ص ۴۸۴ فيمكث فى الركوع والسجود وفى القومة بينهما حتى يطمئن كل عضو منه هذا هو الواجب عندناى حنيفة ومحمد رحمهم الله تعالى لو تركها او شئنا منها ساهيا يلزمه السهو . نود دې روايتونو نه حاصله شوه چه په مسنول عنها صورت كې سجده سهوى واجب دي دسجدى او اعادى ترمينخ مخيره نه وي ، هوا كه سجده سهوه نى ونكړه اعاده واجب دى على التعيين ، والله اعلم ۲۲ شوال ۱۳۲۴ هـ امداد ص ۸۱ ج ۱

په خارج الصلاة قول باندي دامام دعمل كولو حكم اود دى البيدين حديث تحقيق

سوال: (۴۵۲) دما بنام لمانڅه كې امام سهواً په دوه ركعتونو باندي سلام وگرخواه ، اود همدى سلام په گرځولو كې دهغه شېبه شوه چه شايد دوه ركعتي نى كړى وي مگر دعدم تيقن اود دې شېبه دمرجوحيت په باعث توجه ونكړه ، دسلام گرځولونه وروسته دمقتدى وويل دوه ركعتي وشول دمقتدى ددې قول سره دهغه شېبه راجح شوه او امام فوراً ودريدلو او نور مقتديان هم ودريدل او په دريم ركعت باندي سلام گرځولو سره سجده وكړه لمونځ وشو او كنه كه وشونو ددې متكلم مقتدى هم وشواو كنه ددينه داخبره هم معلوميرى چه تكلم عند الاحناف مطلق مفسد صلاة دى او كنه د ذوالبيدين حديث په كوم حديث منسوخ دى ؟

جواب: ددې قسم په جزباتوكې مختلفى فروعى ليكل شوى كما يظهر من مطالعة الدر المختار ورد المختار صفحه ۵۹۲ ، و ۲۵۰ و ۲۷۳ ، لكن طحطاوى په دې كې ښه فيصله كړى ده دكوم چه ټول فروع هم متفق كولى شى ، په شامى ص ۵۹۶ كې داسې نقل كړى دى و قال لوقيل بالتفصيل بين كونه امثل امرالشارع فلانفسد وبين كونه امثل امرالداخل مراعاة لخاطره من غير نظر لامرالشارع فتفسد لكان حسنااه ، نوهر كله چه دامام شېبه راجحه شوه نو دشارع په امر سره هغه ودريده دهمدى لامله دهغه او دټولو مقتديانو لمونځ

خما په دي مسئله كې شرح صدر بندي شوي غور دې كولى شى ، تصحيح الاخلاص ص ۱۵

وشو غیر دکلام کونکی مقتدی چه دهغه لمونخ دکلام په سبب فاسد شو، لکه څنگه چه دحنفیه ؤ مشهور مذهب اومتونو کي مذکور دي او د حدیث متعلق بحث په دی مسئلی کي شته چه په مسلم کي دغه دري حدیث دنهی عن الکلام وارد دي یو د معاویه بن حکم اسلمی چه په هغه کي دا ارشاد شوی دی ان هذه الصلاة لاتصلح فیها شی من کلام الناس قلت عموم شی لکونه نکره وقوعه تحت النفی یشمل کل کلام پای وجه کان عامدا وناسیا اولاصلاح الصلوة، دوهم حدیث د عبدالله بن مسعود د نجاشی نه دراتلو دوخت قفلنا یارسول الله کنانسلم علیک فی الصلوة قال ان فی الصلوة شغلا، دریم دزید بن ارقم ؓ کنانستکلم فی الصلوة الی قوله فامرنا بالسکوت ونهینا عن الکلام قلت اطلاق الکلام فی الحدیث الاخیر وکذا کونه منافیا لشغل الصلوة کما فی الحدیث الذی قبله یعم کل کلام، اودغه دري واره حدیثونه په سبب داشتغال علی النهی ظاهرا ذی الیدین د حدیث سره معارض دی اوس مشهور مسلک دحنفیه علماؤ دادی چه قصه د ذی الیدین دنهی عن الکلام نه مقدم وائی دهمدی لپاره د ذی الیدین قصه منسوخه اونهی عن الکلام ناسخ گنی، په دی باندې مشهوره شبه ده چه رجوع عن الحبشة په اول کي وه اوقصه د ذی الیدین کي حضرت ابوهریره موجود ؤ، اود هغه اسلام دخیرنه وروسته وه، نودنهی حدیث مقدم دی اود کلام حدیث مؤخر دی نو نسخ صحیح نده اوحنفیه ؤ خواب ورکړی چه په قصه کي د ابوهریره موجودیت مسلم ندی، اود منع سند دادی چه ذوالیدین په بدر کي شهید شوی دی اوبدر د خیرنه ډیر مخکي دی نو ابوهریره په څه ترتیب موجودیدلی شی، د دینه معلومه شوه چه ابوهریره دکوم بل چانه روایت کوی، نوممکنه ده چه دا قصه د حدیث نهی عن الکلام نه مقدمه وی اومنسوخه وی، باقی د ابوهریره دا قول چه: بینما اصلی یاصلی بنا یاصلی لنا محمول دی معنی صلی بالمسلمین اوروا بالمعنی باندې، بیپایه دی دا شبهه وه چه مقتول بالبدر ذوالشمالین دی نه ذوالیدین، بیاد دې خواب نی ورکړی چه دواړه نومونه یودی، بیپایه دی داشبهه وی چه دامکان التقدیم نه وقوع د تقدیم نه لازمیگی، خواب دادی چه هرکله په مبیح اومحرم کي تعارض وی نومبیح مقدم گرځولوسره منسوخولی شی، بدلیل مذکور فی الاصول، دامختصر کلام دی چه دجانینو لخوا پیش کولی شی اودا حرم مسلک د دې تولود عذوق قطع نظر کولوسره دادی چه دهغو کلام فرمایل د خصوصیاتونه کیدلی شی، اود صحابه کلام درسول الله سره ؤ او کلام مع الرسول مفسد د صلاة نده لکه چه بعضی علماؤ په دې حدیث کي لیکلی دی چه حضورابی بن کعب ته حیغه کړی وه بیاد لمانځه نه وروسته حضور ﷺ دا آیت رایاد کړ: استجیبوا لله وللرسول

اذا دعاکم الیه یا کلام بالایمان ده لکه چه په ابو داود کي چه ده: اومتوا ای نعم عدم فساد بالکلام مع الرسول، او ایما، نووی په شرح مسلم ص ۲۱۴ کي نقل کړی ده. والله اعلم (امداد ص ۱۸ ج ۱)

په سهو کي امام ته د مقتدی د اعلام حکم:

سوال: (۴۵۳) دامام د قعدی په سهوی مقتدی د سبحان الله په خای التحیات لله ووائی چه تعلیم دی یاداسې ووائی، کنبینه لمونخ وشواو کنه؟

جواب: سبحان الله او التحیات الله دواړه روادی، اودا تعلیم او تلقین د التحیات نده بلکه یادونه ده البته دا وینا ښه نده چه کنبینه او که دا کلمه نی وویله نودهغه لمونخ فاسدیگی، اودامام دلمانځه زاتلونکی سوال او خواب کي تفصیل راروان دی چه د شارع امریه پوهیدلوسره نی عمل وکړنود صلوة مفسدندی او که یوازی هغه په خاطر په دغه په وینا عمل وکړنود صلاة مفسد دی (امداد ص ۸۳ ج ۱)

دامام په اعلام د مقتدی د عمل حکم:

سوال: (۴۵۴) مقتدی مقیم د مسافر امام سره سلام وگرځاوه او امام داسې وویلی چه ودریگی، بالمونخ پوره کړی او هغه بلا اعتماد علی ظنه ودریده چه دهغه مطلب دادی چه محض دامام په وینا یاد برابر والی وینا او تعلیم کولوسره د صلاة مفسد دی او کنه؟

جواب: همغه تفصیل دی چه کوم دپورتنی سوال په خواب کي تیر شوی دی فقط (امداد ص ۸۳ ج ۱)

د لگ خفیه ویلوه فاتحی نه وروسته د فاتحی

د اعادی اوتدم اعادی حکم یا عدم وجوب:

سوال: (۴۵۵) که منفرد جهری لمونخ شروع کړی وی او څه خفیه قرات بهی کړی وی چه چاهغه پسی اقتداء وکړه نو څه نی چه لوستی وی دهغه په جهرا عادی کولو کي اختلاف دی، اگر که شامی عدم اعاده ته ترجیح ورکړی ده لکن د درمختار بحر وغیره نه اعاده مرجحه معلومیگی یادا چه امام په غلطی سره لگ خفی قرات کړی وه چه دهغه نه وروسته خیال راغی نوهم اختلاف د عدم اعادی په صورت کي خو ظاهر دی چه په صورت اولی کي سجده سهو واجب نه

شوه ، اوپه ثانيه صورت کې که مقدار مايجوز به الصلوة لوستل شوی نو واجب شو، لکن په تقدير اعادې څه حکم دی ؟ فقهاؤ ليکلی دی لکه چه په عالمگیری کې تصريح ده چه که اکثره فاتحه د قصد نه واجبيگی، لکن په صورت ثانيه کې به همداحکم وی چه ويل کيدلی شی، چه اگر که دا عادی په سبب سجده سهونه واجبيگی، لکن کله چه په مقدار مايجوز به الصلوة سهواً خفيه ويلوسره تمام کړی وه نو سجده سهو واجبيگی، د دې تلافی نه هغه نه رفع کيگی يارفع کيگی شامی په صورت اولی کې عدم اعادې ته ترجیح ورکولوسره ليکلی دی چه دفاتحي دا عادی سره سجده سهو واجبيگی ، دهمدی لپاره اعاده نه کول پکار دی ؟

الجواب ۱- دا خو معلومه شوه چه دواړو صورتونو کې اعاده او عدم اعاده مختلف فيده ده نو که اعاده ونه کولی شی نودغه وخت دواړه صورتونو کې داتفصيل دی چه دقائلين بالاعادې په نزد لمونځ مکروه شو لترك الواجب اوپه دی خاطر چه دترك عملاً واقع شوی نودغه سجده سهو جائز نشی کيدلی اودلمانځه اعاده لازمه شوه ، کماهو مقتضى القواعد، او که اعاده نى وکړه نودغه وخت داتفصيل دی چه دقائلين بالاعاده په نزد لمونځ کامل شواودقائلين بعدم الاعادې په نزد لمونځ مکروه شواودسجدي سهوى سره جبرد نقصان نشی کيدلی بما مرمگرا قرب الى الفقه دا عادی عدم وجوب دی لان فيه التحرز عن تكرار الفاتحة في ركعة وناخير الواجب عن محله وهو موجب لسجود السهو فكان مکروها وهو اسهل من لزوم الجمع بين الجهر والاسرار في ركعة على ان كون ذلك الجمع شيعاً غير مطرد لما ذكره اخر شرح منية ان الامام لوسهافخافت بالفاتحة في الجهرية ثم تذكروها بالسورة ولا يعيدو خافت باية او اكثر يتمها جهر اولاً يعيدون في القهستاني ولا خلاف انه اذا جهر باكثر من الفاتحة يتمها مخافة كفاي الزاهدي اه اى في الصلوة السرية وكون القول نقله في الخلاصة عن الاصل كفاي البحر والاصل من كتب ظاهر الرواية لا يلزم منه كون الثاني لم يذكر في كتاب اخر من كتب ظاهر الرواية فدعوى انه ضعيف رواية ودرایة غير مسلمة فافهم اه ، شامی اوس دا خبره پاتې شوه چه که اعاده نى وکړه نو څه حکم دی نوددې خواب داده چه احتیاطاً اعاده مناسب ده ، للتحرز عن الاختلاف او که اعاده ونکړی نولمونځ کيگی لمافيه من السعة لاختلاف المذكور فيها د عالمگیری جزبه خو مطلقه نده بلکه مقيد به سهوه ده اوپه صورت ثانيه کې دفاتحي دا عادی سره سجده سهو ساقطه نشوه

دلته دتصحیح الاخلاط ص ۱۵ نه تغير کړی شوی د ۱۲ مصحح

څکه چه دا عادی حکم دنقصان دجبر لپاره ندى بلکه دهغې وجه دادی چه جمع بين الجهر والمخافتة لازم نه شی، هذا ما عندنا، والله اعلم فقط ۱۲ محرم ۱۳۲۵ هـ امداد ص ۸۴

سوال: (۴۵۶) منفرد جهر به لمونځ په خفيه کوی څه قرأه يې کړی ومثلاً فاتحه اوورپسی يوبل سرې و نسته اوس هغه داوول نه يعنى دفاتحي نه اعاده دقرأت وکړی لکه چه ددرمختار نه معلوميگی ياد کوم خاي نه چه لوستی دی جهر کول شروع کړی ؟

جواب: په درمختار کې نى بل قول طرف ته هم اشاره کړی ده بلکه دا عنوان داستدراک راولولونه څه اندازه دقول ثاني ترجیح مترشحه شوه اودعلامه شامی دتحقيق نه هم دقول ثاني ترجیح معلوم يې خصوصاً دمنبى دشرحي آخری جزېې دغه قول بالکل قوی کړی دی اوشامی د تولونقلولوسره د بعض دتضعيف خواب نى هم ورکړی دی ج ۱ ص ۵۵۵ فصل فى القراءة البته طحطاوى داوول قول نقلولوسره په هغه باندي څه کلام ندى کړی دکوم نه چه داوول قول درجحان طرف دپوهيدنى گنجایش شته ، لکن دراقم په نزد قول ثاني ته ترجیح ده لقوة دليله وضعف دعوى الشناعة فى الجميع ۱۴ محرم ۱۳۳۳ هـ (تتمه ثالثه ص ۸)

په سجدي سهوه کې دتشهد دليل

سوال: (۴۵۷) يوصاحب اكثر اد تشهدنه بغير سجده سهو کوی اود تشهد ثبوت دصحيح حديث اوصريح نص نه قبلوی ؟

جواب: في الحديث المتفق عليه عن ابن مسعود قال طي السلام اذا شك احدكم في صلوته فليتحرا الصواب فليتم عليه ثم ليسلم ثم يسجد سجدين متفق عليه وايضاً المتفق عليه مرفوعاً اذا قضى الصلوة وانتظر الناس تسليمه كبر وهو جالس فسجد سجدين وفي حديث الترمذى عن عمران بن حصين ان النبي ﷺ صلى بهم فسهي فسجد سجدين ثم تشهد ثم سلم كذا في المشكوة په اول حديث کې دفليتم عليه نه تشهد قبل السجده ثابتة دی څکه چه دتشهدنه بغير صلاة ناقص دی په همدې ترتيب دثاني حديث څکه چه بدون دتشهدنه دسلام انتظار نشی کولی، اود دريم حديث نه تشهد بعد السجده ثابت دی نو د مجموعه نه مجموعته ثابتة ۱- شوه فقط والله اعلم ۱ ربيع الثاني ۱۳۲۵ هـ امداد ص ۸۹ ج ۱

۱- بيا په رحمت مهدة کې دا بود اود انسانى په روايت يو حديث په سترگو تير شوه په هغه کې تول تشهدونه مصرح دی عن عبد الله بن مسعود رسول الله ﷺ قال اذا كنت في صلوة فتشككت في ثلث اواربع واكثر فنك على اربع تشهدت ثم سجدت سجدين وانت جالس قبل ان تسلم ثم تشهدت ايضاً ثم تسلم ص ۵۲ عنه

دشہدہ وروستہ دسہوی پہ صورت کی دشہدہ تکرار حکم :

سوال: (۴۵۸) پہ آخرہ قعدی کی دشہدہ وروستہ امام سلام وگرخواہ درودہی ندی لوستی مقتدی اللہ اکبر ووبلی اوس امام بیاتشہد ویلو سرہ سجده سہوادا کری یاد اچہ سجده سہوونکری؟

جواب: دمصلی پہ^۲ فعل سرہ خروج چہ فرض دی پہ ہغہ کی تاخیر و شونوسجده سہوواجب شہ اوپہ ہغہ ترتیب واجب دی پہ کوم ترتیب چہ دہغہ طریقہ مشروعہ دہ یعنی دشہدہ وروستہ خکہ چہ کوم تشہد چہ لوستلی شوی وی ہغہ دسہوی تہ ورائندی وہ لہذا ہغہ کافی نشوہ فقط اذی القعدہ ۱۳۲۵ھ امداد ص ۹۴ ج ۱

سوال: (۴۵۹) بہشتی زیور ص ۱۰۷ کہ پہ خلورم رکعت باندی کیننی اود التحیات لوستلوسرہ ودریری ، نو د سجدی کولونہ ورائندی کہ ورپہ یادشو نو چہ ناستہ دی وکری اوالتحیات دی تہ وائی بلکہ پہ ناستی سرہ دی سلام گرخولوسرہ دی سجده وکری د درمختار عبارت ہم ددی مویددی وان قعدی الرابعہ مثلاً قدر التشہد ثم قام عادوسلم ولوسلم قائما صح الخ ، پہ ص ۹۴ ددوہمی حصی دامداد الفتاوی کی مذکور دی سجده سہوواجبہ دہ اوپہ ہغہ ترتیب واجبہ دہ پہ کوم ترتیب چہ دہغہ مشروعہ طریقہ دہ یعنی دشہدہ تہ وروستہ خکہ چہ کوم تشہد چہ لوستل شوی وہ ہغہ دسہوی تہ ورائندی وولہذا ہغہ کافی تہ شہ عرض دادی چہ پہ مذکورہ عبارت کی خنگہ تطبیق شی ؟

^۱ پہ دی خواب کی تسامح شوی دی اوغالباً تسامح منشاء دہ چہ پہ بادی النظر دسوال تہ معلومیہی چہ مسائل پہ تردد امر متعین دے چہ امام سلام گرخولی ہغہ کافی ندے اوہمداسی بل سلام دخارج صلوة لپارہ گرخول پکار دے اودہغہ تردد صرف پہ دی امر کی دے چہ آیا پہ دی صورت کی سجده سہو کول پکار دے اوکنہ؟ کہ کول پکار دی نو دشہدہ پہ ویلوسرہ او کہ بلاتشہد پہ دی تعیین سرہ حضرت مولنا دہ کہ شوی دی ، اوہغہ خواب وکری دے چہ پہ خروج پہ فعل کی چہ فرض دے تاخیر و شوالخ لکن داخواب صحیح ندے بلکہ صحیح خواب دادے چہ دامام لمونخ پورہ شوی دسجدی سہوی ضرورت نشتہ واللہ اعلم ، تنبیہ پہ دی خواب باندی چاہہ بل عنوان باندی شہہ کری دہ دکوم خواب چہ حضرت مولنا بلہمراجعت کتاب وکری دے ہغہ سوال اوخواب پہ ملحقات تنمہ اولی فتاوی امداد پہ ص ۳۴۱ کی درج دی نوہغہ خواب پہ خاے چہ ہلتہ درج دے دی خواب باندی پوہیدل پکار دی چہ مسئلہ دہشتی زیور صحیح دہ او د فتوی خواب غلط دے اومنشاد غلطی عنوان دسوال دسائل اوصحیح خواب دسوال دفتاوی دادہ چہ لمونخ تمام شوی دسجدی سہوی ضرورت نشتہ حضرت مولنا مدظلہم العالی پہ دریمہ برخہ درجیہ مراجع مطبوعہ مطبع کانپور کی ددی مسئلی متعلق خیل تردد ظاہر فرمایلی دے اودتحقیق مشورہ وکری دہ کومہ چہ احقر عرض کریدے ۱۲ واللہ اعلم تصحیح الاضلاط ص ۱۷

* اوس دغہ سوال و خواب دہمدی صفحی پہ سوال نمبر ۴۵۵ درج کری شوی دی

سوال: ددغوقواعدونہ لیکل شوی اول خواب صحیح دی ۲۱ رجب ۱۳۳۲ھ تنمہ اولی ص ۳۴۱

پہ سجدی سہوی سرہ پہ اولہ قعدہ اونانیہ کی تکرار

د تشہد اوتکرار صورت پہ پورکعت کی حکم

سوال: (۴۶۰) خوک سورت یالتحیات دہہ خلی ووائی نوسجدی سہوواجب دی او کہ خنگہ^۱ اول لاندی خواب لیکل شوی دی دسورہ پہ دہہ خلہ ویلویاندی سجده سہونشتہ خکہ چہ دغہ پہ تطویل قرأت وگنواوپہ تکرار دشہد کی بہ سجده سہووی چہ پہ فرض یعنی خروج عن الصلاۃ کی تاخیر و شواخواب دقواعدونہ و رکول شوی دی کہ کومہ خاصہ جزیبہ ددی خلاف پیداشی نوہغہ بہ مقدمہ وی ۱۸ صفر ۱۳۳۳ھ مگریبا مولوی ابوالحسن صاحب ددی خلاف دا جزیبہ ولیکلہ ، فی الطحطاوی شرح مراقی الفلاح ص ۲۵۷ ولوقراییۃ بعد التشہد فان کان فی الاخیر فلا سہوعلیہ لعدم ترک واجب لانہ موسع لہ فی الدعاء والنشاء بعدہ فیہ والقراءۃ تشتمل علیہما ولوقرالتشہد مرتین فی القعدۃ الاخیرۃ اوتشہد قائما اورا کما اوساجدا لاسہوعلیہ منیۃ المصلی ، نو اوس دمسنولہ صورت پہ خواب کی تفصیل راغی چہ کہ التحیات پہ قعدہ اولی کی دہہ خل لوستل شوی نوسجده سہو شتہ او کہ پہ قعدہ اخیر کی ولوستل شی نوسجده سہویہ تہ وی (۲۰ ذی الحجہ ۱۳۳۳ھ) پہ ہمدی ترتیب یوہ^۱ مسئلہ پہ جلد اول ص ۹۴ دفتاوی امدادیہ کی چاپ شوی دہ دہمدی لپارہ پہ ہغی کی ہم شہہ شتہ دہغی دی دوبارہ تحقیق وکولی شی اوہغہ سوال ددی عبارت تہ شروع شوی دی پہ آخرہ قعدہ کی دشہدہ وروستہ الخ او خواب ددی عبارت تہ شروع شوی دی خروج پہ فعل دمصلی الخ اود ہغہ دتحریر تاریخ اذی القعدہ ۱۳۲۵ھ دی فقط ترجیح ثالث ص ۱۹۹

پہ لمانخہ کی دسجدی تلاوت دہ حکم بیان

سوال: (۴۶۱) کہ امام پہ لمانخہ کی دسجدی تلاوت سہوہ وکری اوچہ کلہ ہی پہ یادشہ بہ

ہغہ

^۱ اوس دغہ مسئلہ پہ طباعت ثانی کی وت جلد ۱ کی تیر شوی ص ۳۵۹ نمبر ۴۵۴ کی راغلی دے ۱۲

رکعت پایه بل رکعت کبی ہی اداء کرے نو سجدة سهويه هغه باندی واجب ده اوکنه اولدلمانخه نووروسته ورته سجدة تلاوت وریه یادشونوددی نقصان جبریہ کومه طریقه کوی آیاه بله شفیع دتراوی سوکھی سجدة تلاوت اداء کری اوکه لمونخ دقرات او سجدی تلاوت سره اعاده کری؟

جواب: دتلاوت سجده علی الفور واجب ده اودعلی الفور معنی داده چه دوه یادری آیتونونه فاصله زیاته نه وی نوهرکله چه دخپله لاسه سهواً تاخیر و شونوچه هرکله وریه یادشوه هغه وخت دی اداء کری اویه سبب دترک واجب بناپه مذهب مختار سجده سهويه هغه باندی واجب ده وهی علی التراخی ان لم تکن صلاة فعلی الفور لصیرور و حاجزاً فیها و یاثم بتاخیرها و یقضیها مادام فی حرمة الصلوة ولو بعد السلام فتح اه در مختار قوله فعلی الفور تفسیر الفور عدم طول المدة التلاوة والسجدة بقراءة اکثر من آیتین او ثلاث علی ماسیاتی حلیة قوله و یاثم بتاخیرها ولذا کان المختار وجوب سجود السهولوت ذکرها بعد عملها کما قد مناه فی بابہ عند قوله بترک واجب آه رد المختار، اوکه دفراغ نه وروسته وریه یادشونوکه قصدایی پریخودی وی نودهغی تدارک بجز استغفار هیخ خیز نشته، اوکه سهواً پریخودی شوی وه نوکه دغه سړی د آیه سجدی دتلاوت نه بعد ہی علی الفور رکوع کولو سره دلمانخه سجده وکوله دغه وخت د تلاوت سجده هم اداء شوه اگرکه نیت ہی نه وی کری، اویه دی ترتیب اداء نه وی نوکه کوم دلمانخه منافی عمل ہی تراوسه نه وی کری نوهمغه وخت ادا کولو سره دی سجدی سهو وکری اوکنه نوداستغفار نه بغیر هیخ چاره نشته اودشفعی داعادی هیخ نه کیری خکه که په هغوکھی سجده هم وکړه نوهمغه خودشفعه اولی نه خارج ده، ولو تلاها فی الصلاة سجدها فیها لاخارجها لما مروی البدائع واذالم یسجد اثم فلتزمه التوبة در مختار قوله واذالم یسجد اثم الخ افادانه لایقضیها قال فی شرح المنیة وکل سجدة وجبت فی الصلوة ولم ترد فیها سقطت ای لم یبق السجود لها لقوات محمد، ه القول وهذا اذا لم یرکع بعدها علی الفور و الا دخلت فی السجود وان لم یبها کما سياتی وهومقیدایضاً بما اذا ترکها عمد احمی سلم وخرج من حرمة الصلوة مالم سهواً وتذکرها ولو بعد السلام قبل ان یفعل متافیایات بما ویسجد للسهو کما قد مناه - رد المحتار والله اعلم، ۱۷ ربيع الثاني ۱۳۰۵ هـ، امداد ص ۱۰۰ ج ۱

دسورت سهوه کیدونکې واذ رکوع نه دعود کولو سره د راتللو حکم:

سوال: (۴۶۲) په لمانخه کې دفاتحی سورت ولولئ اوسورت ملاوول ہی هیرشول، کله چه رکوع ته شواو تسبیح ویل ہی شروع کړو تسبیح وویل شو دغه وخت وریه یاد شو چه سورت ملاوول ہی هیرشوی نو اوس دقیام په طرف عود وکری اوسورت ووانئ اویبارکوع وکری دغه وخت دی سجدی ته لارشی یا بلا ملاوولو د سورت دی رکوع نه سجدی ته لارشی اولی کوم دی؟ بینواتو جروا؟

جواب: په غه صورت کې دی دقیام په طرف وگرخی اوسورت دی ملاووکری بیادی سجدی ته لارشی فی الدر المختار باب سجود السهو کرکوع قبل قراءة الواجب الی قوله فلو تذکره ولو بعد الرفع من الركوع عاظم اعداد رکوع ۵۵ ربيع الاول ۱۳۲۷ هـ، تنه اولی ص ۱۴

در کتونو دتعداد سهو کیدوپه صورت کې دامام اومقتدی د اختلاف حکم:

سوال: (۴۶۳) دخلوروز کتونوپه لمانخه کې امام پنخه رکعت وکړل اویه خلوروم رکعت ہی قعده ونکړله اوینخه رکعت ہی پوره وکولو اود لمونخ کونکود وینا بغیر هغه ته بذاته هم کومه شبهه نده چه دخلورونه زیات ہی کری دی په داسی صورت کې دامام اومقتدیانو دلمانخه شه حکم دی؟

جواب: فی العالمگریه ولووقع الاختلاف بین الامام والقوم فقال القوم صلیت ثلاثاً وقال الامام صلیت اربعاً ان کان الامام علی الیقین لایعید الصلوة بقوهم و فیها ایضاً ولو کان الامام استیقن انه صلی ثلاثاً وواحد استیقن بالتمام کان علیه ان یعید بالقوم ولااعادة علی الذی یقن بالتمام هذا الخیط ص ۵۹ و فیها من الظهیریة قال محمد بن الحسن اماانا فاعید بقول واحد عدل بكل حال ص ۸۴، داوول روایت نه معلومه شوه چه دامام لمونخ وشواوودوهم روایت نه خرگنده شوه چه دمقتدیانو لمونخ وشواووددریم نه معلومه شوه چه دامام لپاره هم بهتره داده چه دمقتدیانو په وینا اعاده وکری، تنه اولی ص ۱۷

په ثنائیه یا ثلاثیه لمانخه کې دیوه یا دو رکعتونو دزیاتیدلو حکم

سوال: (۴۶۴) په دوه رکعتی لمونخ کې که یویادوه رکعتی زیات وکولی شی دهغه لپاره شه حکم دی؟

سوال: همغه حکم دی کوم چه دماقبل سوال په خواب کې لیکل شوی دی، کله چه بغیر د قعدة اخیر یوز رکعت زیات شوی وی (پورتنی حواله)،

داخیری سعدي د ترک په صورت کې دیوه رکعت یازیات د اختلاف حکم

سوال: (۴۶۵) ځینې لمونځ کونکي د قعدة په پرینودلو سره د یوه رکعت د کیدلو بیان کوی، او بعضوته هیڅ یادندی، کوموته چه یادې د هغوی د لمانځه متعلق څه حکم دی او کوموته چه هیڅ یادندی د هغوی د لمانځه لپاره څه حکم دی

جواب: فی العالمگیریه ولو اختلف القوم قال بعضهم صلی ثلاثاً وقال بعضهم صلی اربعاً والامام مع احد الفریقین یوخذ بقول الامام وان كان معه واحد کذا فی الخلاصة وفيها ولو استيقن واحد من القوم انه صلی اربعاً والامام والقوم فی شک لیس علی الامام والقوم شی کذا فی الخلاصة ص ۵۹، دپورتنیو روایتونو په اساس حکم دادی چه که امام ته دیوه شق یقین وی نو همغه شق به معتبر وی علی الروایة الأولى او که هغه ته هم شبهه ده، کوم ته چه زیاتوالی یقیناً یادې هغه دی اعاده وکوی او کوم ته چه پوره کول یقیناً یادې یا شبهه ده هغه دی اعاده نه کوی علی الروایة الثانية (پورتنی حواله)،

په عیدینو او جمعه کې د سجدي سهوه حکم

سوال: (۴۶۶) که د عیدینو تکبیرونه وروسته د تحریمه نه هیرشی یاپه دوهم رکعت کې به تکبیرونه هیرشول او د سهوی سجده به هم ونکره هغه لمونځ کیږی او کته لاندې داچه که په عیدینو کې کوم واجب ترک شی او سجده سهوه به ونه کره داسې لمونځ جائز دی یا دسره کول پکار دی؟

جواب: فی الدر المختار والسوقی ضلوة العید والجمعة والمکتوبة والتطوع سواء والمختار عند المتأخرین عدمه فی الاول لدفع الفتنة کما فی الجمعة البحر وقره المصنف وبه حزم فی الدراره فی رد المختار لکنه قیده محشیها الوافی بما اذا حضر جمع کثیر والافلا داعی الی الترك ط ج ص ۷۸، ۷. روایت نه معلومه شوه چه که په جمعه او عیدینو کې مجمع کثیر وی نو په هغوکې دی سجدي سهوه نه کوی ۳ شوال ۱۳۲۷ هـ، تتمه اولی ص ۲۱،

د تارک سجدي سهود اعادی په وقت کې د اقتداء حکم

سوال: (۴۶۷) کوم سړی امام ووسهوا بهی دواجبوترک وکړو بیایې سهواً سجده هم پرېخوده، بعد الاستیناف وکړونوی راتلونکې مقتدی څه مخکې شریک نه وپه شریکیدلو سره دهغه فرض اداء شواو کته؟

جواب: فی الدر المختار باب الجنائز فاداعاده (الولی) وقعت فرضاً مکملاً للفرض الاول نظیر اعاده الصلوة المؤداة بکراهة فان کلامنهما فرض کما حققناه فی محله ج ص ۹۲۳، ددینه ثابت شوه چه دنوی راتلونکې فرض په شریکیدلو سره اداء شو ۲۶ شوال ۱۳۲۷ هـ، تتمه اولی ص ۲۱،

داخیر تشهده وروسته د تلاوت د سجدي د یادیدلو حکم

سوال: (۴۶۸) کوم سړی په اول رکعت کې د سجدي ایت ولوست او سجده کول بهی هیرشول کله چه په اخره قعدة کې کیناست نووریاد شونو څه کول پکار دی؟

جواب: اوس دی د سجدي تلاوت کولو سره سجده وکړی دکومی نه چه مخکې او وروسته تشهده بیادی د فراغ سلام وگرځوی، فی الدر المختار ولونسی السهوا وسجدة صلیبة او تلاویة یلزمه ذلك وی رد المختار فاذا تذاکر یلزمه ذلك الذی تذکره الی قوله ثم یتشهدو یسلم ثم یسجد للسهو ج ص ۷۸۶ وی الدر المختار لان سجود السهو یرفع التشهد دون القعدة لقولها بخلاف الصلیبة فانها ترفعهما وكذا التلاویة علی المختار وی رد المختار لانها اثر القراءة وهی رکن فاخذت حکمها بحرایی تاخذ حکمها بعد سجودها اما قبله فانها واجبة حتی لو سلم ولم یسجدها فصلوته صحیحة بخلاف الصلیبة فانها رکن اصلی من کل وجه کما سیاتی ج ص ۷۷۳، ۱۲، شعبان ۱۳۳۱ هـ، تتمه ثانیه ص ۲۴، چاپه اخرینور کعتونو کې سهواً ضم دسورت وکړلو او هغه بهی د سجدي سهوی موجب گنیلوسره سجده وکړله

نودهغه لمونځ صحیح شواو کته؟

سوال: (۴۶۹) که چاپه اخریین کې دسورة ضم یه سهوی سره وکړ او هغه بهی سجده سهو موجب گنیلوسره سجده سهوه بهی وکړه نو لمونځ کیږی او کته آیایی ضرورته سجده زیادت فی الرکن گرځولوسره اعاده د صلاة لازمه وگرځوو او کته؟

جواب: في الدر المختار واجبات الصلاة ولفظ السلام مرتين فالثاني واجب وفيه قبيل باب الاستحلاف ولوطن الامام السهو فسجدته فتابعه (اي المسوق) في ان لاسهو فلا شبه الفساد لاقتدائه في موضع الافراد وفي رد المحتار وفي الفيض وقيل لانفسدويه يفتى وفي البحر عن الظهيرية قال الفقيه في زماننا لا يفسد لان الجهل في القراءة غالب اه ددي روايتونونه لاندې امور مستفاد شول (۱) لمونخ كيرى (۲) كه دواړه طرف بهي سلام گرځولى وي نواعاده واجبه نده او كه يو طرف بهي سلام گرځولى دى نوددي لپاره چه يو واجب يعنى دوهم سلام بهي پريخودى دى اعاده به واجبه وي (۳) كه داسرى امام دى ددى سره كه كوم مسبوق وي او هغه هم په سجده سهواو دهغه نه وروسته په قعده كې دهغه اقتداء وكړه ددغه مسبوق لمونخ ددر مختار په قول او همدا دقواعدو مقتضى ده فاسد شو لکن كه هغه ته ددغى فضولى سجده پته هم ونه لگيده نودى معذور دى او خماپه نزد كه دصاحب فيض او ابواللېث دعدم فساد حكم محمل داسې خير وگرځول شى نوبهتره ده چه كله مسبوق ته پته نه لگي نو په دواړو قولونوكې تطبيق كيرى ، فقط محرم ۱۳۳۳ هـ رتبه ثلثه ص ۵.

په مؤكده سنوكې دقعه اولى دترك كولو حكم

سوال: (۴۷۰) يوسرى دظهدوخت دخلورور كعتونو سنونويت وتړلو او اوله قعه په فراموشى سره دريم ركعت لپاره اوچت ودريده او قرات بهي شروع كړه نو يادى ته ياديدلو سره دقعدى په طرف بيا عودكول پكاردى اود لمانځه پوره كولو سره سجده سهوه كول پكاردى ، او كه دنه ياديدو اونه ياديدو باندي قعدى په طرف عودونه كړى اولمونخ پوره كړى نوخه حكم دى ؟

جواب: في الدر المختار والاصل ان كل شفع صلوة الابعراض الخ وفي رد مختار ينعى ان يستقنى ايضاً من الاصل المذكور المؤكدة بناء على اختيار الحلبي وغيره (ج ۱۴۷) وفي الدر المختار سها عن القعود الاول من الفرض الخ وفي رد مختار اما النقل فيعود الخ حرم به في المعراج والسراج وغلله ابن وهبان ان كل شفع منه صلوة الى قوله قيل يعود وقيل الاولى الاخلاصة والاربع قبل الظهر كالتطوع الخ ج ۱ ص ۷۷۸ ، دثانيه روايت نه دهغه مختلف فيه كيدل اوداول روايت نه دحلبى وغيره په قول باندي دعدم راجح كيدل اود لمانځه دسجده سهوه صحيح كيدل معلوميرى ؛ وبهذا الفتى ان ۱۸ رمضان المبارك ۱۳۳۳ هـ رتبه ثلثه ص ۷۳.

دمانع بناء د وجود په صورت كې دسجده سهوى دسقوط حكم

سوال: (۴۷۱) په ج ۱ ص ۵۹ دقاضى خان نولكشورى باندي دى كل مانع يمنع البناء اذا وجد بعد السلام ليسقط السهواه ، آيا سجده سهويه هر صورت كې ساقطيرى برابره خبره ده چه مانع بناء سهوه پيدا شى او كه عمداً و برابره خبره ده چه هغه فعل چه موجب دسجده سهوى دسجده موجب گنى او كنه يادكوم خاص صورت پورې مخصوص دى ؟ همدارنگه دسجده دسقوط مطلب څه دى ؟ آيا سقوط من هذه الصلاة مع وجوب اعاده تلك الصلوة يامطلقاً بل وجوب اعادة الصلوة ، كه دامقصدوى چه سجده په هر صورت كې ساقطه ده برابره خبره دى چه منافى فعل دسجده سهودتذكر سره كړى وي ياد سهوى په حالت ياپه داسې صورت كې چه هغه ته دسجده سهود وجوب علم نه واو كه دسقوط دامطلب دى چه ددي لمانځه اعاده هم ضرور بنده نودسجده سهوى دوجوب ثمره يوازي اخروى عقاب كيدلى شى هغه هم دقصداً پريبنودلويه حالت كې ؟

جواب: في الدر المختار فلو طلعت الشمس في الفجر واحمرت في القضاء او وجد منه ما يقطع البناء بعد السلام سقط عنه فتح وفي رد مختار يقى اذا سقط السجود فهل يلزمه الاعادة لكون ما اذاه اولاً وقع ناقصاً بلا جابر والذي ينعى انه ان سقط بصنعه كحدث عمداً مثلاً يلزم والافلاتامل ج ۱ ص ۷۷۳ . مصرية ددي نه معلومه شوه چه سجده سهويه هر صورت كې ساقطيرى ، اوداهم معلومه شوه چه هغه مانع بناء عمداً پيدا شوى وي دغه وخت نو اعاده لازمه ده او كنه نونشته ۱۷ رمضان المبارك ۱۳۳۳ هـ رتبه ثلثه ص ۷۷.

دسجده سهوى په پريخودوسره دمانع اعادى حكم

سوال: (۴۷۲) يوسرى باندي په لمانځه كې سجده سهوه لازمه شوه لکن دمسائلونونه د ناخبرتيا په سبب ده ته معلومه نه وه چه په هغه باندي سجده سهوه لازمه ده نو هغه سجده وكړه اود سلام نه وروسته بهي قصداً كوم منافى فعل وكړويه دغه صورت كې دلمانځه اعاده لازمه ده او كنه ؟ والذي ينعى انه ان سقط بصنعه كحدث عمداً مثلاً يلزم والافلاتامل څخه خويه ظاهره لزوم اعادى ده ؟

جواب: هوبيشكه په دواړو صورتونوكې دداسې روايت نه داعادى لزوم پوهيدل صحيح دى ۲۹ رمضان ۱۳۳۳ هـ رتبه ثلثه ص ۵۸.

داوولى ركعت سجدي قضاء كولو حكم په مابعد ركعت كې

سوال: (۴۷۳) مصلی سهواً په يوه ركعت كې يوه سجده وكړه په ياديدو سره په دوم، دريم ركعت كې درې سجدي قضا وكولى اوپه آخره كې دسجدي سهوي په كولو سره لمونځ پوره كړونودغه لمونځ صحيح شو او كنه؟

جواب: في الدر المختار واجبات الصلوة ورعاية الترتيب فيما يتكرر في كل ركعة كالسجدة الخ وفي رد المحتار الكافي اسقصابية اذ لم يتكرر في الركعة سواها ثم قال والمراد بها السجدة الثانية من كل ركعة ثم قال حتى لو ترك سجدة من ركعة ثم تذكرها فيما بعدها من قيام او ركوع او سجود فانه يقضيها ولا يقضى ما فعله قبل قضاء هاتما هو بعد ركعتها من قيام او ركوع او سجود بل يلزمه سجود السهو فقط، ج ۱ ص ۴۸۱ ددي روايت نه ثابته شوه چه ددي سړي لمونځ درست شو. ۱۰ اشوال ۱۳۳۳ هـ رتبه ناله ص ۸۸

بغير داوولى قعدى نه دريم ركعت ته دامام دقيام دمتابعت كولو دوجوب حكم

سوال: (۴۷۴) ددين علماء اود شرع متين مفتيان په دې مسئلې كې څه فرمايې چه څلور ركعتونو والا لمونځ كې امام په هيرې سره اوله قعده ونكړه او دريده نومقتديان په اوله قعده كې تشهد لوستلوسره دقيام لپاره ودريرې يا بغير تشهد لوستلودامام دتابعداري لپاره قيام وكړي؟

جواب: في الدر المختار خمس يتبع فيها الامام قنوط وقعود اول وفي رد المحتار قوله وقعود اول الظاهر انه ينتظر امامه الى ان يصير الى القيام اقرب لاحتمال عوده قبله ثم يتابعه لان الامام اذا عاينته نفسد صلوته على احد القولين ويأثم على القول الاخر وليس للمقتدى ان يقعد ثم يتابعه لانه يكون فاعلاما يحرم على الامام فعله ومخالفه في عمل فعلى بخلاف ما اذا قام الامام قبل فراغ المقتدى من التشهد فانه يتم ثم يتابعه لان في تمامه متابعة لامامه فيما فعله الامام فافهم ج ۱ ص ۷۰۲ و ۷۰۳ ددي روايت نه معلومه شوه چه په دغه حالت كې دې مقتدى دشهد په پريښودلو سره دامام متابعت وكړي ۲۳ رمضان ۳۹ هـ رتبه ج ۵ ص ۱۹۲۱

په دوه ځله وپلور دفاتحن دلمانځه داعادي دوجوب

سوال: (۴۷۵) زيدا نفراداً دمغرب دلمانځه په اول ركعت كې الحمد شريف ولوستله دتولى الحمد دلوستلونه وروسته گمان ئې راغى چه په جهر لوستل پكارؤنودوهم خل ئې الحمد په جهر سره ولوستله او بغيرد سجدي سهوه كولو نه ئې سلام وگرخواوه آيا په دې صورت كې لمونځ اداء شواو كنه؟

جواب: واجب الاعاده دې ځكه چه واجب ئې پريخودى دې او هغه واجب جهردى ځكه چه په منفرد باندي جهر واجب ندى بلكه هغه واجب دوه كاره دې يو عدم تاخير سورة عن الفائحه بمقدار اداء ركن او دوهم عدم تكرار فاتحه لان في التكرار زيادة واجب وهو موجب لسجود السهو في مراقى الفلاح لترك واجب بتقديم او تاخير او زيادة او نقص في الطحطاوى وان لا يؤخر السورة عنها بمقدار اداء ركن وفيه ولوكرر الفائحه او بعضهاى احدى الاولين قبل السورة سجد للسهو ص ۲۲۷ رتبه خامه ص ۳۲۲

دهغې سهوي حكم چه په كثرات سره په لمانځه كې واقع شى

سوال: (۴۷۶) ځما كور كې په لمانځه كې دسهوي راتلوشكايت كوى يعنى څو سجدي ئې وكړي وغيره په ياد كې ئې نه پاتې كيگي نوڅه څه وكړي؟

جواب: كومه خبره چه زياته راځي په هغې دې عمل وكولى شى او سجده سهودى نه كوى، البته كه په سوچ كولو كې څه ځنډ راغى او په همدې ځنډ كې په قرات يار كنى كې مشغول پاتې نه شو نو سجده سهوه د وكړي: في الدر المختار بعد ما نقل عن الفتح وجوب سجود السهو في جميع صور الشك سواء عمل بالتحري او بنى على الاقل مانصه لكن في السراج انه يسجد للسهو في اخذ الاقل مطلقا وفي غلبه الظن ان تفكر قدر ركن وفي رد المحتار قبيل القول المذكور ثم الاصل في التكرار انه ان منعه عن اداء ركن كقراءة اية او ثلث او ركوع او سجود او عن اداء واجب كالتقعود يلزمه السهو الى قوله وان لم يمنعه عن شى من ذلك بان كان يؤدى الاركان ويتفكر لا يلزمه السهو عن الشرح الصغير للمثية ۸، ۵ رجب ۱۳۴۲ هـ رتبه خامه ص ۲۷۰

په اصل كتاب كې داسي دے په ظاهره دلته څه لفظ پاتې دے مثلا په خيال كې، ۱۲ محمد شفيع

کنه به بالایما، امتاره، لمونخ مضروی اومعالج شی ممانعت وکری دلمانخه دترک جواز

سوال: (۴۷۷) به یوه سترگه کي اوبه ولويدلی محترم جوړونکي اجازه راکړه لکن اوریدلی می دی چه دری ورځی په هسپتال کې سرچپه تیروول غواړی اودبل کوم ترتیب حرکت حکم به نه وی

فقط په (شیدی) میلایوگی نود لمانخه په باره کې دحضور څه حکم دی؟

جواب: فی الدرالمختاروان تعدرالایماء براسه وکثرت القوائت بان زادت علی یوم وليلة سقط القضاء عنه وان کان یفهم من ظاهر الروایة فی الدرالمختاروقیل لایسقط القضاء بل تؤخرعه اذاکان یعقل وصححه فی الهدایة الخ و فی الدرالمختارولم یوم بعینه وقلبه وحاجبه فلا فالزفرویه امره الطیب الاستلقاء لیزغ الماء من عینه صلی بالایماء لان حرمة الاعضاء كحرمة النفس و فی نفع المقتی والسائل ولو كانت امرأة لو اشتغلت بالصلوة ینکي ولدها بالجووع ویضر علیه ضررا غالبوان ارضعت یفوت الوقت جازها ان ترضعه وتؤخر الصلوة شی ای سیف سائلی شم ای شرف الائمة المکي کذا فی القنیة باب من یتلی بامرین یختراهو لهما. ددی روایتونونه مستفادشوه چه که دسرپه اشاری سره لمونخ مضرنه ونوپه اشاری سره کول واجب دی اوکه اشاره هم مضره وه نود لمانخه قضا کول هم روادی ۱۰ محرم ۱۳۳۳ هـ تنه ناله ص ۷.

باب فی سجدة التلاوة

دمصلی دشیر مصلی نه دسجدي دايت داوړیدلو حکم

سوال: (۴۷۸) دلمانخه نه بهرکوم سرې قرآن شریف لولی اولمونخ کونکي دسجدي آیت واوریده نو هغه باندي سجده واجب شوه کنه؟

جواب: واجب شوه دصلوة نه خارج وروسته دفراغ صلوة نه فی العالمگیریه ولوسمع المصلی من اجنبي یسجد بعد الفراغ ولوسجد فی الصلوة لایجزیه ولانفسد صلوته کذا فی التهذیب هو الصحیح کذا فی الخلاصة ج ۱ ص ۲۵، ۸۵ / رمضان ۱۳۲۲ هـ تنه خامسه ص ۳۱۰.

نیت دادا، د سجدة تلاوت په رکوع یا په سجدي کې د صلاة په موقوف هديت سره:

سوال: (۴۷۹) دتلاوت سجده په رکوع سره ادا کیگی اوکنه که ادا کیگی نودکوم حديث نه نی نیت شته اوکنه ددواړومسئلمتعلق حديث شریف یا کم از کم دهغه کتاب نوم چه په هغه کې دهغه حديث مذکور دی دبَاب دحوالی سره تحریر فرمایوسره مشکور وفرمائی؟

جواب: فی فتح الباری المصری ص ۴۵۷ ج ۲ واستدل بعض الخفیه من مشروغ السجود عن قوله وخر راکعا واتاب بان الركوع عندها نوب عن السجود فان شاء المصلی رکع بها وان شاء سجده طرده فی جميع سجدهات التلاوة وبه قال ابن مسعوداه ولم ارحدیثا مر فوغافیه مع التبع وقول الصحابی حجة عند الامام الاعظم ويقدم علی القیاس ۲۲ صفر ۱۳۳۳ هـ تنه ناله ص ۲۱.

سوال: (۴۸۰) که کوم سرې دسجدي آیت لولی نوبی الفوردرکوع وکری اود هغی نه وروسته دپه ترتیب سره ټول ارکان دلمانخه ادا کړی نوبه دهغه رکوع کې دتلاوت سجده هم ادا کیگی اوکنه؟ او که فی الفور سجده ونه کړی بلکه دسجدي آیت سره نورهم څو آیتونه میل اوکړی اود هغونه وروسته په رکوع کولو سره په ترتیب ټول ارکان اداء کړی نو پدي صورت کې څه حکم دی بینواتوجروا؟

جواب: فی الدرالمختاروتودی برکوع صلاة اذاکان الركوع علی الفور من قراءة آية او آيتين وكذا الثلاث علی الظاهر كما فی البحران نواه ای کون الركوع لسجود التلاوة علی الراجح وتودی بسجودها كذلك ای علی الفور وان لم یوببالاجماع ولونواها فی رکوعه ولم یبها المؤتم لم تجزه الخ ورداختار قوله علی الفور الخ فلو انقطع الفور لابد لمان من سجود خاص مادام فی حرمة الصلوة قوله علی الظاهر الخ قال بعد اسطر لکن فی البحر عن المجتبی ان الركوع ینوب عنها بشرط النية وان لا یفصل بثلاث الا اذا كانت الثلاث من اخر السورة اه ومثل له قبله كسورة الانشقاق

وسورة بنی اسرائیل. ددی روایتونونه څو کارونه مستفاد شول: (۱) فی الفوردرکوع صلوة کولو سره هغه وخت سجده تلاوت اداء کیگی چه کله په دی رکوع کې ددی سجدي دادا کولونیت هم وکړی، که نیت نی نه وی کړی نونه اداء کیگی دهغی لپاره به خاصه سجده کول وی. (۲) که امام نیت وکړی او مقتدی نی ونه کړی دمقتدی اداء نه شو اود امام اداء شو. (۳) که فی الفورنی رکوع ونه کړه اوبیانی رکوع دسجدي نیت سره وکړه نو که هغه

(۲) یعنی بیالمونخ کې ادا کول دي ځکه چه کومه سجده په لمانخه کې واجبیې هغه دلمانخه نه خارج نه اداء کبېری اود واجب په پرینودلو سره گناه لازمېری دکوم چه کفار ه صرف استغفاره ۱۲ منه

سجده دسورت د ختم سره فریب دی لکه چه په سوره اشفاق یا سوره بنی اسرا هیل کې چه دی نو هم حکم د فور دی او که دسورت په مینځ کې ده نو فور پاتې نه شو او دهغې په رکوع کې نه ادا کیږي . (۴) که په رکوع کې نې نیت نه وکړی نو په سجده صلوة کې په خپله ادا کیږي برابره خبره ده چه دهغې نیت وکړی او که نیت ونه کړی مگر فور شرط دی (۵) د فور معنی داده چه د سجده د آیت نه وروسته یو دوه آیتونو نه زیات ونه وائی په دی سره د ټولو سوالونو خواب وشو . ۲۱ جمادی الثانيه ۱۳۳۲ هـ . ۱۲ تمه ۱۳۳۲ هـ . ۱۴۷

سوال: (۴۸۱) د دین علما و د شرع متین مفتیان په دی مسئلې کې څه فرمائی چه امام صاحب د فرضیو په جماعت کې د سجده آیت ووايه بیا زر رکوع ته لا زیبا رکوع ته تللو کې نې د تلاوت د سجده نیت هم وکړی په دی ترتیب سره د تلاوت سجده ادا کیږي شی او کنه؟ بیا په لمانځه کې څومره خلل وشو؟ په دوهمه حصه د بهشتی ص ۷۷ کې داسې درج دی . که د سجده آیت په لوستلو سره زر رکوع ته روان شی او په رکوع کې د نیت وکړی چه زه د تلاوت سجده په خای هم همدارکوع کوم دغه وخت هم هغه سجده ادا کیږي آیا دغه حکم د بنخولپاره دی یا دامام هم په فرضونو کې همداسې ادا کیږي شی ؟

جواب: همداسې طریقه د تلاوت سجده ادا کیږي لکن د دې په خاطر چه په رکوع کې داده کیدولپاره نیت هم شرط دی او دامام د نیت ذکر سائل کړی نو دامام سجده خوا د ادا کیږي لکن په مقتدیانو کې چه کوم نیت وکړی دهغوی سجده خو کیږي او کوم چه نیت ونکړی د هغوی سجده ادا نه شوه ، او که په رکوع کې نیت ونه کړی نو په سجده نماز کې د ټولو سجده تلاوت بیا نیت هم ادا کیږي پدې شرط چه د سجده آیت لوستلو سره فوراً رکوع ته لاړشی د همدې په خاطر بهتره هم داده چه په رکوع کې نیت ونه کړی ۱۲ ربیع الاول ۱۳۳۹ هـ . ۱۲ تمه ۱۳۳۹ هـ . ۱۸۳

عند الصنفيه د حج دسورت ددوهمی سجده تحقیق

سوال: (۴۸۲) د حج په سورت کې دوه سجده دی احناف اوله سجده کوی او دوهمه نه کوی لکه چه ناخیزه هم اوله سجده کوی یو صاحب فرمائی چه دواړه سجده کول پکار دی لهذا د دې په باره کې څنگه چه ارشادوی دواړه سجده وکړم او که یوازی اوله سجده وکړم ؟

جواب: د احنافو په نزد اوله سجده واجبه دی او دوهمه سجده ثابته نده ، لکن احنافو یوه کلیه لیکلی چه په اختلافی مسئلو کې د اختلاف مراعات افضل دی په دی شرط چه په خپل مذهب کې د مکروه ارتکاب لزم نشی ، نو د دې قاعدی په اساس د لمانځه نه بهر خود دوهمی سجده

کول به بهتر وی البته دننه په لمانځه کې د دې په خاطر چه زایده سجده بغیر د سبب نه د صلاة د موضوع خلاف دی د همدې لپاره په لمانځه کې دننه دی نه کولی شی البته په یوه خاصه طریقه دی وکولی شی نو د دغه مکروه د ارتکاب نه به هم بیج پاتې شی او هغه طریقه داده چه د دوهمی سجده د آیت په لوستلو سره دی فوراً رکوع ته لاړشی نو په سجده د صلوة کې دغه سجده هم ادا کیږي . ۱۰ رجب ۱۳۳۵ هـ . ۱۲ تمه ۱۳۳۵ هـ . ۱۸

مستحب طریقه د تلاوت د سجده کولو

سوال: (۴۸۳) زید د تلاوت سجده داسې ادا کوی اول قیام کولو سره الله اکبر وائی او سجده ته ځی او درې ځلی سبحان ربی الاعلی ویلوسره الله اکبر ویلوسره پورته ودریږی او بیا الله اکبر وائی او بلی سجده ته ځی پدې ترتیب زید په خپلې ذمی باندي لس واړه سجده یوځای ادا کوی ، اوس زید بکر ته وائی چه داسې سجده کول کثرت دی یعنی لاندې باندي کول دی نو بکر د شرعی له منځی ملزم دی او کنه ؟

جواب: د قیام نه سجده ته تلل او بیا قیام کول واجب ندی ، فقهاؤ مستحب لیکلی دی د همدې په خاطر نه دهغودو خوب اعتقاد کوه او نه دهغه استهزاء کوه فقط . جمادی الاخری ۱۳۲۹ هـ . ۲۵ تمه اولی ص ۳۵

په خطبې او درس مشنوی کې د سجده د آیت په

بعضی الفاظو لوستلو سره د سجده دوه خوب حکم

سوال: (۴۸۴) د دین علماء په دی مسئلې کې څه فرمائی که یو یادوه لفظه د سجده والآیت کوم شعریاد مشنوی شریف په بیت کې د تقریریه وخت ولوستل شی آیا سجده ضروری ده او واجبیږي؟ لکه څنگه چه په دی بیت کې راغلی

گفت واسجدواقترب یزدان ما   قرب جان شد سجده ابدان ما

جواب: فی رد المحتار اول باب سجده التلاوة عن السراج الوهاج والصحيح انه اذا قرأ حرف السجدة وقبله كلمة او بعده كلمة وجب السجود والا فلا و قيل لا يجب الا ان یقرأ کثیراً السجدة مع حرف السجدة الخ ، دغه روایت نه څرگنده شوه چه په مسئوله صورت کې د اصح قول پر بناء د تلاوت سجده په لوستونو کې او اوریدونو کې باندي واجبه ده . ۱۹ شعبان ۱۳۵۰ هـ . النور مینا شت ربیع الثاني ۱۳۵۱ هـ

دتلوات سجدي نه وړاندې او وروسته د قيام كولو دليل

سوال: (۴۸۵) د بهشتي زيور دومه حصه كې دتلوات د سجدې په بيان كې دامستله ده او دريدلو سره الله اكبر ويلوسره دي ودرېرې نوعو د دي مسئلې حديث غواړي نو دا مسئله د كوم حديث نه ثابت ده ؟

جواب: هيڅ حديث هي له سترگو ندي تير شوي، خوشرعيه حكمونه همغه شان چه د حديث نه ثابتيږي. د قياس نه هم ثابتيږي په كوم كې چه نص نه وي او په دي كې اگر كه نص نشته مگر قياساً على المنصوص دا ثابتولي شي يعنى دغه هيئت سره هغه د سجدو د صلاة مشابه گرځولو سره اقرب الى التعظيم گڼل كيږي. بيا خپله د همدې^۱ هيئت په بعضي اجزاو كې اختلاف هم شته لكه چه عدم تكبير مطلقاً، او تكبير او محض وضع او محض رفع اونفې د قيام ثاني د اتول قولونه^۲ هم منقول دي خو په تكبير كې ظاهر الرواية ده او قيام ماخوذاً او معمول دي فقط ۲۵ جمادى الاخرى ۱۳۲۹هـ، تنه اولي ص ۳۲.

د سجدې تلاوت د تاخير حكم

سوال: (۴۸۶) كه كوم سړى دتلوات په وخت كې د سجدې ايت ولولى او سجده ونه كړي او هغه هم سره داودسه چه وروسته دتلوات دختمولو نه وكړي نو په دغه مودې كې په نه كولو باندې گنهگاريږي او كنه ؟

جواب: نه لان رجوعاً على التراخي لكن بشرط عدم الفوت، تنه اولي ص ۳۳.

د كلام مجيده دختمولو نه وروسته د سجدو ادا، كولو حكم

سوال: (۴۸۷) ديوه سړى معمول ده چه كله ټول قران شريف ختموي نو هغه وخت ټولې سجدې يوځل كوي داڅنگه دي ؟

جواب: جائز دي (تنه اولي ص ۳۳).

^۱ يعنى دغه مذكوره هيئت چه په هغې كې دا اجزاي دي: قيام، تكبير سجده، بندېږي د سجدې تكبير نه او درېرې داهم قيام نه ثاني ۱۲
^۲ يعنى بعضي فقهاؤ اقوال ۱۲ منه.

دتلوات د سجدو شمير

سوال: (۴۸۸) داڅانغوپه نژدېه قران مجيد كې څومره سجدې دي ؟
جواب: څوارلس دي (پورتني حواله).

د متعددو تلاوت سجدو ادا، كولو طريقه

سوال: (۴۸۹) كه د ډير ورتلوات سجدو كول وي نو يوځل ناستي سره هغه ټولو ادا كول پكار دي او كه بار بار ودريدلوسره عليحده، عليحدي، ادا كولو او غوږونو پورې هم لاس ويسې او كنه ؟

جواب: كه يوځل ناستي سره دغه ټولې ادا كړي نو داسې هم جائز دي مگر هو^۱ بهتر داده چه بار بار ودريدو سره عليحده عليحده بې ادا كړي او غوږونو پورې لاس رسول څه ضروري ندي (امداد ج ۱ ص ۳۴).

دتلوات سجدو

سوال: (۴۹۰) كه امام دتلوات سجدو ايت وواشي او نور لمونځ كونكې لمونځ كوي نو په هغوي باندې سجدو واجبېږي او كنه ؟

جواب: في العالم كبرية ولو سمعها من الامام اجنبى ليس معهم في الصلوة ولم يدخل معهم في الصلوة لزمه السجود كذا في الجوهرة النيرة وهو الصحيح كذا في الهداية سمع من امام فدخل معه وان دخل في صلوة الامام بعدما سجدها الامام لا يسجدها وهذا اذا ادركه في اخر تلك الركعة اما لو ادركه في الركعة الاخرى يسجدها بعد الفراغ كذا في الكافي وهكذا في النهاية ج ۱ ص ۸۵، ددي نه معلومه شوه چه په دغه ځلكو باندې خو سجدو لازمه شوه لكن يوازي په يوه صورت كې تبعاً ادا شوه هغه صورت دا چه د سجدې دا ودريدونه وروسته او ددي سجدې دكولونه وروسته دا اوريدونكې په همدغه ركعت كې مقتدي شوي دي او باقي ټولو صورتونو كې هغه باندې مستقل سجدو كول به وي.

^۱ خصايه نژدېه بهتر كيدو څه وجه نشته ځكه چه مطلوب سجدو ده او قيام په كومه درجه كې مطلوب ندي نو د هغه به هيڅ دخل نه وي ۱۲ منه تصحيح الاغلاط ص ۷.

دەری په ډمه دتلاوت سجده

سوال: (۴۹۱) که دچاپه ډمه دتلاوت سجده وی او مرشی نو د هغوڅه کفارو ورکولی شی ؟
جواب: هیڅ نشته دهغه لپاره استغفار کولی شی

باب صلوة المسافر

داقامت دوطن بطلان په سفر سره معنی:

سوال: (۴۹۲) ځمادا قامت وطن کانپور ددهغه ځای نه قنوج ته لارم هغه ځای نه دلته (گورکھپور) ته راغلم اوس څوماته ددی سبب نه هیڅ تردد نه دی راپیښ شوی چه داقامت نیت کولوپه سبب هلته هم اتمام کووم لکن که کوم داسې صورت فرض کرای شی اوکه ومنل شی چه یوسری داقامت وطن پرینسودلوسره په دی نیت قنوج ته لارچه دري څلورورځی وروسته به گورکھپور ته راځی اوداهم ومنل شی چه د کانپورته قنوج ته په موده دسفرکې څواوس دراگرځیدوپه وخت دقنوج اوکانپورتر مینځ قصرشته اوکنه؟ ځماپه خیال کې داسې راځی چه قصرکول پکارندی ، ځکه چه داقامت وطن یاپه سفرسرباطلیری یاپه بل وطن اقامت سره یاپه اصلی وطن سره لهذا دقنوج پورې ورتلوسره دکانپوروطن اقامه والی باقی دی لهذا اگرکه دقنوج نه دمودی دسفر اراده ده ، خو په مینځ کې وطن هم دی لهذا ترهغه وخته پورې چه دهغه نه تجاوزنه وی دغه وخته پورې به دسفر حکم نه وی لکه چه یوسری دپنځو منازلو قصد کولوسره په اول اودوهم منزل باندي دده اصلی وطن ملاوپری ، نیولانجاوزدوطن اصلی نه هغه باندي دمسافرکیدلو حکم به نه وی ، دجناب عالی چه کومه رایه وی دهغې نه مومطلع وفرمایې؟

جواب: په دی مسئلې کې خوتصریح نده میلاوشوی خودامی گمان ته راځی چه دقنوج پورې سفر دگورکھپور دسفر برخه نده ځکه چه قنوج دگورکھپور په لار کې واقع نده دهمدی لپاره دقنوج پورې به قصرنه وی ، هوکله چه دقنوج نه دگورکھپورته دتللو لپاره لارشی دغه وخت کتل پکاردی چه کانپورته دداخلیدواراده شته یابیرون تلوو قصددی په اول صورت کې به دکانپورپورې قصرنه وی او بل صورت کې به قصرکول وی ، اگرکه دسفر په مینځ کې کانپورته دداخلیدلو ضرورت رامینځ ته شو او هغه وردننه شولکه په شامی کې دی انشاء السقریبطل

اب تصحیح الاطلاق ص ۱۲ نقل شوي ۱۲ مصحح

وطن الاقامة اذا كان منه اهلوا لاشاه من غيره فان لم يكن فيه مرور على وطن الاقامة او كان ولكن بعد سبب نلته ايام فذلك ولو قبله لم يبطل الوطن بل يبطل السفر لان قيام الوطن مانع من صحته او به قاضي خان كفي ذي المسافر اذا جاوز عمران مصره فلما سار بعض الطريق تذكرينا في وطنه فعزم الرجوع الى الوطن لاجل ذلك الى قوله وان لم يكن وطننا اصليله فانه يقصر الصلوة ما لم ينو الاقامة بها خمسة عشر يوما اه او كومه جزبيه چه تاسو وړاندي كړيده دهغې وړاندي كول ددې لپاره صحيح ندي چه په هغې کې دوطن اصلی بيان دی اودلته دوطن اقامت ذكردي او وطن دانشاء سفر سره نه باطلیږی په خلاف دوطن اقامت. والله اعلم امداد ص ۳۰ ج ۱، تصحیح الاطلاق ص ۱۲ ج ۱.

سوال: (۴۹۳) دیوسری دقامت وطن کانپور دی دهغه ځای نه هغه دسهار نیوریه نیت روان شولکن دكوم كاردپاره اناوته تلل ضروری ول ، لهذا اول اناوته لاردهغه ځای نه کانپوریا سهار نیورته لارنودغه صورت کې دغه سری په اناو کې نورځی راځی داناواو کانپوریه مینځ کې قصر وکړی که اتمام ، ځماگمان دادی چه اتمام وکړی او کوم وخت هم چه واپسی داناواو کانپورته دسهار نیوریه طرف روان شی دغه وخت دی قصر وکړی ځکه چه داقامت وطن یاخوپه وطن اصلی سره ساقطیږی یاپه بل وطن اقامت سره یاسفر سره اواناونه اصلی وطن دی اونه وطن اقامه اودهغه ځای نه کانپورته دواپسی قصددي لهذا کانپور داقامت وطن پاتې شودغه داناو تگ راتگ سفر شرعی سفر ندي ، دبیرته راتلویو وخت کې په لار او کانپورته راتلو کې قصر کول پکار دی؟

جواب: ددې لپاره چه د اقامت په نیت کې شرط دادی چه هغه موضع داقامت لپاره صالح وی اومغازه ته غیر صالح ویل کیږی ، لهذا داکتل پکار دی چه داناونه دبیرته راتلویو وخت دکانپور دننه داخلیدلوسره راځی برابره خبره دی چه دریل نه کوزشی یاپه ریل کې دنساریه مینځ کې ووځی یاد کانپورته بهر بهر لارشی که دننه کیدلوسره لارشی دغه وخت څه دکانه ، نه اناوته دروانیدوپه وخت دسفر اراده نشته او ددې روانیدو سره دکانپور داقامت وطنوالی باطل شولکه چه ظاهره ده ، او دکانپور نه بهر بهرته دتلوارا ده دی ، نو کوم وخت چه دکانپورته اناوته روان شوی دسفر اراده متحققه شوه او کانپور د اقامت وطن پاتې نه شو او کانپورته ورگرځیدل

داخبریه نژدېه دی خواب کې هم دتغییر ضرورت دح او هغه خواب کیدل پکار دي کوم چه احقر دسفر دقنوج او گورکھپور په باب کې وړکړی وو تصحیح الاطلاق ص ۷.

ددی لپاره په دی کې قادیح نه شوچه مفازه محل د اقامت ندی او مراد د سفر مبطل لوطن الاقامه نه انشاء السفر دی نه وجود السفر کما صرح به فی الدر المختار فقط والله اعلم امداد ص ۳۱ ج ۱

سوال: (۴۹۴) زه لمړی خپل حالت عرض کوم چه په ظاهره کې د فتحپور قیام امیدندی اونه خماکوم مکان وهغه خما دکوم اسباب لرونکي هستوگنځی یو ثمن دنیادی چه دوصیت په طور ماته میلایو پری هغه بالکل ناکافی اوددی لپاره چه هلته کوم قریب اوعزیز نشته ټول غیردی غیردی دهمدی په خاطر مکان اخستل، جوړول داسې دی لکه چه چرته په پردیسی کې جوړول دهغه لپاره څنگه عجب دی چه داسې رایې قرار پیدا کړی چه په قنوج کې مکان تعمیر کول وغواړی اگرکه تراوسه په هغه خای کې دقیام هم کوم مستقل سوچ ندی قائم شوی، اوس دپوښتنی وړ داده چه فتحپور خماوطن شوکنه اوزه هلته په تللو سره به قصر کووم که اتمام یوازی دومره تعلق خماپاتې دی چه نیا صاحبه می هلته اوسیری اوبس همدارنگه دنیا صاحبی دهلته اوسیدو په صورت کې که په کوم سبب هلته ورتگ وی نوڅه حکم دی پداسی حالت کې دقنوج څه حکم دی قصر وکرم اوکه اتمام په نکاح کولو سره فقهاء داتمام حکم ورکوی پدی شرط چه هلته دقیام اراده وی حتی چه که دوه دری خایه نکاح وکړی اودهغه خایونونه دبنخود راوستلو اراده نه وی په دری وارو خایونو کې داتمام حکم دی اوخماحالت هغه دی چه مذکور شولهدا تردپاتې کیری چه په ماباندې قصر دی اوکه اتمام؟

جواب: فتحپوری مودی پورې یقینا ستاوطن اصلی پاتې شوی اوس ترخوچی دوهم خای خپل اصلی وطن جوړولو عزم نه وی کړی هغه به همغسی اصلی وطن پاتې وی، اوددی پخاطر چه تراوسه پورې په دی باندې ستاسی رای قرار نه دی موندلی نویه فتحپور کې اتمام واجب دی فی الدر المختار الوطن الاصلی بیطل بمثله وفی الاصل ان الشئ بیطل بمثله وبما فوقه لابمادونه اه، اوتر اوسه پورې ماته په دی مسئلی کې شرح صدرندی شوی چه یوازی په تزوج سره هغه خای ددی لپاره وطن اصلی جوړیدل اوخپله دهمیشه اوسیدلو لپاره کیدلی شی په همدې اساس بې هغه داصلی وطن جوړولو سبب گرځولی دی گنی مدار خپله دده دوطن نیولونیت دی، که خما دغه پوهه صحیح ده نو قنوج تراوسه ستا اصلی وطن ندی گرځیدلی اوکه مطلق تاهل سره اصلی وطن جوړیدلی شی نویه وطن اصلی کې تعدد ممکن دی لکه چه

داسی مسئلی متعلق شی په ترجیح الراجح حصه دریمه اوم فصل کې علماونه دتحقیق کولو مسوره ورکړی ده تصحیح لاط ص ۷

فقهاءو تصریح کړی ده دهغه دوطن اصلی کیدلونه دفتحپور نه وطن اصلی کیدل نه لازمی پری دقاضی خان یوه جزئیه خما مؤیده ده المسافر اذا جاوز عمران مصره الی قوله ان کان ذلک وطنا اصلیا بیان کان مولده وسکن فیه اولم یکن مولده ولکنه تاهل به وجعله دارالخ به دی کې دتاهل نه وروسته جعله دارا بې رازیاته کړی لکه چه دکان مولده نه وروسته بې وسکن فیه رازیاته کړی ده، نو څرنگه چه یوازی کان مولده دسکن فیه نه بغیروطن اصلی نه گرځی همدارنگه په تاهل سره بې دجعله دارا نه به وطن اصلی نه وی فافهم ۱۸ ربيع الاول ۱۳۲۱ هـ امداد ص ۳۲ ج ۱

دپورتنی مسئلی متعلق ترجیح الراجح:

په ص ۳۲ ج ۱ امداد الفتاوی کې دتوطن په تزوج مسئله شته هغه دی د نورو علماونه تحقیق وکولی شی

سوال: (۴۹۵) زید دخپل مکان اومولدنه سل کوسه تللو سره پنخلس ورځی مقیم پاتې شویا دهغه خای نه بې بل ملک ته دتللو قصد وکړه، نودهغه خای نه لار، ددری منزلونو قصدیه دقصر لپاره معتبروی یا مطلق دهغه خای نه وتل به معتبروی یا مطلق دوه څلور کوسه چه لار شی نو قصر دی وکړی؟

جواب: مطلق وتل معتبرندی بلکه دقصر دمسافت په نیت سره وتل به دقصر مبطل وی، فی الدر المختار ویبطل وطن الاقامة الی قوله وبانشاء السفره والسفر المعبر هو السفر الشرعی فقط والله اعلم ۱۲ ذی قعدة ۱۳۲۵ هـ امداد ص ۹۵ ج ۱

داورگادی په شپیلی وهلو داساد صلوة حکم دسفر په حال کې

سوال: (۴۹۶) دخه مقداریه نقصان فریضه یا توافل یا دستتود نیت ماتول پکار دی، اوکه دنیت کولونه وروسته شپیلی دروانول وکول شی نوڅه وکړی؟

جواب: ډیر ونقصان نویه سردلمانځه نیت ماتول درست دی، اوداورگادی په اعلانولو باندې هم لمونځ ماتول درست دی که سفر نه کولو کې څه حرج نه وی حوادث ۱ او ۲ ص ۲۲

په سورلی کې د لمانځه حکم:

سوال: (۴۹۷) په سورلی باندې لمونځ کول جائز دی اوکنه؟

سوال: في الدر المختار في صلوة على الدابة فتجوز في حالة العذر المذكور في التيمم لافي غيرها ومن العذر المطروطين يغيب فيه الوجه وذهاب الرفقاء ودابة لا تتركب الا بعناء الى قوله حتى لو كان مع امه مثلاً في شقى محمل واذا نزل لم تقدر تتركب وحدها جازله ايضاً كما افاده في البحر المحفوظ اه . ددي روايت نه ثابتة شوه چه په كجاوه كي په عذرسره فرض كول جائز دي او كه خكسته كيدل اود قافلي ملگرتيا تول آسانه وي نويه كجاوه اداء كول جائز ندي والله اعلم ۲۰ شعبان ۱۳۲۱ هـ امداد ص ۳۹ ج ۱.

په ريل كي دلمانځه حكم

سوال: (۴۹۸) دريل په سورلي كي ودريدلوسره او كه ناستي سره لمونځ كول پكار دي، كه په ولاړي لمونځ كول غواړي نو دريل چت په سر لگيږي دوهم داچه كومه تخته دمشرق په طرف ده اود مغرب طرف تخته ده په مينځ كي فاصله دومره ده او په مينځ كي هم خاي تش دي چه دلويډلو انديشه ده دريمه داچه دقيام په حالت كي دريل نه د كوزيدوسره دلمونځ په اداكولو كي داخيال دي چه ريل روان شي اود مال نقصان هم دي او خپله هم پاتي كيږي نويه دغومذكوره حالاتو كي څرنگه لمونځ اداء كړي؟

جواب: دلمونځ كولو لپاره دريل نه د كوزيدو حاجت نشته كه ريل د سر پر موضوع على الارض په مثل وي نو ظاهره ده اود اصحيح هم معلوم يږي وان لم يكن طرف العجلة على الدابة جازلو واقفة لتعليقهم انها كالسرير . در مختار قوله لو واقفة كذا قيده في شرح المنية ولو اراه لغيره يعني اذا كانت العجلة على الارض ولم يكن شيء منها على الدابة وانما حاجل مثل تجرها الدابة تصح الصلوة عليها كما حينئذ كالسرير الموضوع على الارض ومقتضى هذا التعليل انما لو كانت سائرة في هذه الحالة لاتصح الصلوة بلا عذرو فيه تامل لان جرها بالحيل وهي على الارض لا تخرج به كونه على الارض وبقيده عبارة النازخانية عن المحيط وهي لو صلى على العجلة ان كان طرفها على الدابة وهي تسير تجوز في حالة العذر لافي غيرها وان لم يكن طرفها على الدابة جازت وهو تجزئة الصلوة على السرير آه فقوله وان لم يكن شاي قيد ما ظنلانه راجع الى اصل المسئلة وقد قيده بقوله وهي تسير ولو كان الجواز مقيداً بعدم السر لقيده فتامل شامسي ج ۱ ص ۴۷۱، او كه په مثل د عجله محموله على الدابة هم ومنل شي دغه وخت هم د عذره به سبب د كوزيدلو كوم

ضرورت نشته او عذر همدادي چه په روان اورگاډي كي كوزيدل نشي كيدلي په ولاړ اورگاډي كي دريل دتللو ياد مال دتلف كيدلو انديشه وي، واما الصلوة على العجلة ان كانت طرف العجلة على الدابة وهي تسير ولا تسير فهي صلوة على الدابة فتجوز^۱ في حالة العذر المذكور في التيمم لافي غيرها ومن العذر المطروطين يغيب فيه الوجه وذهاب الرفقاء ودابة لا تتركب الا بعناء ومعين - در مختار - فقوله المذكور في التيمم بان يخاف على ماله او نفسه او يخاف من فاسق - شامسي ج ۱ ص ۷۰۴، او كه دا اميد هم وي چه دلمانځه دوخت پاتي كيدو پوري ماته كوزيدوسره لمونځ كول ممكن دي دغه وخت هم په ريل كي په هرحال كول به جائز وي ځكه چه دلمانځه دوخت په شروع كيدو عذر معتبر دي او كه دوخت اخر كي دغه زوال متوقع دي .

تصحيحه: بقى شى ولم ارم من ذكره وهوان المسافر اذا عجز عن التزول لعذر من الاعذار وكان على رجاء زوال العذر قبل خروج الوقت كالمسافر مع ركب الحاج الشريف هل له ان يصلى العشاء مثلاً على الدابة ويحتمل في اول الوقت اذا خاف من التزول ام يؤخر الى وقت نزول الحاج في نصف الليل لاجل الصلوة والذي يظهر لي الاول لان المصلي انما يكلف بالاركان والشروط عند اعادة الصلوة والشروع فيها وليس لذلك وقت خاص ولذا جازله الصلوة بالتيمم اول الوقت وان كان يرجو وجود الماء قبل خروجه وعلوه بانه قد اداها بحسب قدرته الموجودة عند انعقاد سببها وهو ما اتصل به الاداء ومستلكتا كذلك شامسي ج ۱ ص ۴۷۱، البته په داسي صورت كي داخروخته پوري انتظار كول مستحب دي ونډب^۲ لراجه رجاء قويا اخر الوقت المستحب ولولم يؤخر وصلّى جازان كان بينه وبين الماء ميل والا لا، در مختار مع الشامسي ص ۱۲۲، نوهركله چه معلومه شوه چه د كوزيدو څه حاجت نشته نو كه په قيام باندي وس نه وي نو په ناستي سره كول درست دي په هر شكل سره چه كيښني او وجد قيامه الماشديداً صلى قاعداً كيف شاء على المذهب در مختار ص ۵۰۹ صلى الفرض في فلك جار قاعداً بلا عذر صرح لغلبة العذر واساء وقال لا يصح الا لعذر وهو الا ظهر برهانا . در مختار ص ۵۱۲، او كه ركوع او سجود په سبب دزياتوالي دفضل په مينځ شرعي او غربي تختومتعذروي نو دسره اشاره سره دي ركوع او سجود كي و كړي لكن معمولي وخت دي تعذرنه

^۱ ددي عبارت نه په ريل كي دتيمم جواز هم ثابت يږي ۱۲ مته

^۲ ددینه معلومه شوه چه په اورگاډي كي هم انتظار پاتي كيدل داخر مستحب وخت پوري بهتره ځه ضروري ندي ۱۲ مته

گئی اوسجدی دی در کوع نه لگ تیتیه کوی ، وان تعذر او ماء قاعدا و يجعل سجودی اخصص ثم ركوعه
- در مختار ص ۵۰۹ ، والله اعلم ، ۲۲ سوال ۱۳۰۴ ، امداد ص ۳۵ ج ۱

سوال: (۴۹۹) په اورگاډی کې لمونځ څنگه کیږي زه نې کله په ولاړی کوم په دی ترتیب چه یوی تختی په طرف ودریوم اوبه بله تخته سجده کوم ، یوه صاحب دا اعتراض وکولو چه سجده کې د خپوزنگونو په زمکه نه لگیږي لهذا لمونځ نه کیږي په حدیث شریف کې دی چه د سجدی په وخت داووخیزونویه زمکه لگول پکار دی لکه چه اول داوونه یو څنگونه هم دی اودهمدی وجهی نه د مری په زنگونو باندې کافور لگول کیږي ، دهغه په نظر داسې کول پکار دی چه په یوی تختی باندې کیښنی لکه د لمونځ کونکې په شان اوبه بلی تختی باندې سجده وکړی خو په دی صورت کې قیام چه فرض دی پریشودل کیږي لهذا د جناب څه رایه ده آیا د زنگونو لگول په ځمکه باندې د سجدی په وخت کې لازم دی؟

جواب: فی ردالمحتار نظافت الروایات عن المتأبان وضع الیدین والرکبتین سنة ولم ترد رواية بانه فرض
- ج ۱ ص ۵۲۱ ددی نه ثابت شوه چه د زنگونو لگول فرض ندی بلکه واجب هم ندی او ودریدل فرض دی نوستا طریقه درسته ده اود صاحب قول غلط دی دپورتی وجهی ته علاوه یوه وجه داهم ده چه کومه خرابی هغه د قیام په حالت کې ویلی ده یعنی د سجدی په حالت کې زنگونو ته لگیدل دی همدغه خرابی د قعود په حالت کې هم شته فافهم والله اعلم امداد ص ۷۹ ج ۱

سوال: (۵۰۰) دریل په سفر کې چه کومی مواقع مخی ته راځی هغه لاندې عرض کولی شی .
۱) په هغه حالت کې چه اورگاډی روان وی اود ناستی ځای مخ په قبله ندی یعنی شمال اوجنوب دی اود راتلونکې استیشن ته درسیدلونه مخکې وخت تیریری یا استیشن باندې په کوزیدوسره ادا کول د قیام د قلت په وجه ممکن نه وی نو په یوه ځای باندې په ناستی سره دواړه

په متونو کې په عام طور همداسی لکن په فتح القدیر بحر الرائق شامی وغیره کې بی دپته ترجیح ورکړیدے چه د زنگونو لگول په سجدے کې واجب دی قال الشامی واختار فی الفتح الوجوب لانه مقتضى الحدث مع المواظبة قال فی البحر هو إنشاء الله تعالى اعدل الاقوال لموافقته الاصول لسهی وقال فی موضع اخر قد منا الخلاف فی انه سنة او فرض او واجب وان الاخر اعدل الاقوال انتهى په مذکورہ سوال د ضرورت کې هر کله چه د قیام فرض فوت کیدل لازمیږي که په دغه خاص حالت کې دستت قول ته ترجیح ورکول شی نومضانغه نشته لکه چه حضرت مصنف قدس سره کړی دی والله اعلم
بندے محمد شفیع عفی الله عنه

تذکره تصحیح الاغلاط نه شوی دے ۱۲ مصحح

خپې زوړنه زلوسره په بلی یوړی باندې سجده کول به په دی ترتیب درست وی او که څنگه برابره خبره ده چه جماعت وی او که یوازی؟

جواب: بی عذره ناستی درست نده په یوی باندې ودریدوسره په بله سجدی وکړی ۱۸ محرم ۱۳۴۴ ، ۲۲ رابعه ص ۲۲

سوال: (۵۰۱) په اورگاډی کې دتگ په حال کې بی د عذرنه د فرض لمونځ کول جائز دی اوکنه بیسواتوجروا؟

جواب: جائز دی قال فی ردالمحتار شرح الدرالمختار (من باب الوتر والنوافل) تحت قوله وان لم یکن طرف العجلة على الدابة جائز لو واقفة الخ کذا قیده فی شرح المیة ولم اره لغیره یعنی اذاکانت العجلة على الارض ولم یکن شیئ منها على الدابة وانما قاحل متلاً تجرها الدابة تصح الصلوة علیها لانها حیثه کالسریر الموضوع على الارض ومقتضى هذا التعلیل انما لو كانت سائرة فی هذه الحالة لاتصح الصلوة علیها بلا عذروفیه تامل لان جرها باخيل وهی على الارض لا تخرج به عن كونه على الارض ویقیده عبارة التاتارخانیة عن المحیط وهی لوصلی على العجلة ان كان طرفها على الدابة وهی تسیر تجوز فی حالة العذرة لانی غیرها وان لم یکن طرفها على الدابة جازت وهو کالسریر انتهى فقوله وان لم یکن طرفها الخ یقید ما قلنا لانه راجع الى اصل المسئلة وقد قیدها بقوله وهی تسیر ولو كان الجواز مقید بعدم السریقیده به فتامل انتهى اقول وكذا یقیدها ما نادانا السيد قدس سره عن عبارة المحیط فتاوی قاضی خان وهی اما الصلوة على العجلة ان كان طرف العجلة على الدابة وهی تسیرا ولا تسیر فهی صلوة على الدابة تجوز حالة العذر ولا تجوز فی غیرها وان لم تكن طرف العجلة على الدابة جازوهی بمنزلة الصلوة على السریر انتهى قبل باب الصلوة المریض فلما جازت الصلوة على العجلة اذا لم یکن شیئ منها على الدابة وهی تسیرا ولا تسیر بدون العذر وكانت بمنزلة السریق الحالتین فی الطریق الاولی تجوز على المركب الدخانی الذی یجری على الارض حال كونه سائراً بدون العذر فظهر ان ما فی غاية الاوتار - ج ۱ ص ۳۴۳ تحت قوله وان لم یکن طرف العجلة على الدابة جائز لو واقفة (فی باب الوتر والنوافل) دهند علماء مختلف دی چه د اورگاډی چلولو کې فرض او واجب لمونځونه درست ندی او ځینی بی درست وان شی الخ منشاء عدم اطلاع الفریقین والمؤلف ایضاً على ما حققه السيد العلامة تحت

القول المذكور كما نقلنا هذا واعترض (في باب الوتر والتواهل) مفتي مصر على قول السيد قدس سره وفيه تأمل لان جرحاً حيث قال وهي وان لم تخرج بالجر بالحبل عن كونهما على الارض الا ان هذا القيد لا بد منه اذ بدونه يفوته اتحاد مكان الصلوة الذي هو شرط لصحتها لا بعدد الخ ويقول العبد الضعيف ان هذا من عجب جدا فان مكان الصلوة فيما نحن فيه العجلة ولوح من الواجدون الارض التي تحتها - الا ترى ان الصلوة على السفينة السائرة جائزة واعتبار العذر هنا لا لما كانت على المادون الارض فكانت كالدابة لا لعدم اتحاد مكان الصلوة فان الحكم في السفينة المربوطة بالشط اذا كانت على القرار من الماء ولم يكن شئ منها مستقراً على الارض ايضاً كذلك بهذا الظهور ان كون السفينة على الماء والماء على الارض مما لا ينتج نتيجة تقيدها من الاحكام ان قيل قد تقرران بعض الائمة اذا صرح بقيد وجب اتباعه قلت هذا اذا كان من اهل الترجيح وابن امير الحاج شارح المنية ليس من اهل الترجيح (كذافي الحموي شرح الاشياء ثم الفن الثالث في احكام الخشي) بل هو من نقلة المذهب فكان عليه عزو القيد المذكور الى كتاب من الكتب المعبرة ولعل اليه اشار السيد الخليل بقوله ولم اره لغيره بقي هل يجب التوجه الى القبلة وكلمات المركب الدخاني عنها عند استفتاح الصلوة وفي خلال الصلوة الظاهر نعم فان لم يمكنه يمكث عن الصلوة الا اذا خاف فوت الوقت هذا ما ظهر لي - والله تعالى اعلم واعلمه احكم -

الجواب عن المولوى حبيب احمد

في الدر المختار المربوطة بالشط كالشط في الاصح اه وقال في رد المحتار قوله المربوطة بالشط كالشط فلا تجوز الصلوة فيها قاعداً اتفاقاً وظاهر ما في الهداية وغيرها الجواز قائماً مطلقاً اي استقرت على الارض ولا وصرح في الايضاح بمنعه في الثاني حيث امكنه الخروج الحاقاً لها بالدابة ثم واختاره في الخيط والبدائع بحر - وعزاه في الامداد ايضاً الى مجمع الروايات عن المصنفى وجرم به في نور الايضاح وعلى هذا ينبغي ان لا تجوز الصلوة فيها سائرة مع امكان الخروج الى البر وهذه المسئلة والناس عنها غافلون شرح المنية اه ص ۷۹۷، ددي عبارت نه خرگنديگي چه دسفينى ددابی په شان كيدلو كې اختلاف دى دصاحب دهداى او غيره دييان نه خرگنديگي چه هغوى داد ددابی په شان نه گنى او په هغى كې لمونځ بلاعذر جائز دى اونور وعلماو تصريح كړى دى چه هغه

ددابى په شان دي اولمونځ په كې بلاعذر جائز ندي ، اوراجح داده چه هغه ددابی په شان دى هر كله چه دامعلومه شوه نو په دى پوهيدل پكار دى چه په الامداد كې څه ليكلي شوى دى رفع (د اشتباه) دغه جهاز دى ددریانی جهاز په مثل نه گنبل كيكي څكه چه هغه په واسطه داوبو مستقر على الارض دى اودهغې استقرار په اوبواو داوبواستقرار په څمكه باندي بالكل ظاهر دى ، آه ، ددي مطلب دادى چه ددغه استقرار دظهور په سبب كه هغه د دابی په مثل ونه گنبل شى بلكه دسريره خير وگنبل شى نو اگر كه دامرجوح دى خوددي گنجایش شته لكه چه دظاهر دهداى وغيره نه معلوميگي په خلاف دهوانى جهاز چه هلته داامكان نشته فاتضح فائدة هذا الكلام وان دفع ماورد عليه بقوله بهذا الظهور ان كون السفينة على الماء والماء على الارض مما لا ينتج نتيجة تقيدها من الاحكام اه .

التماس : اوس دى كتونكې په علماؤ ددي تنقيد وكړى ۴ ذى الحجة ۱۳۳۲ هـ ترجيح خامس ص ۹۲.

دسياح لپاره دقصر صلاة تحقيق :

سوال : (۵۰۲) څوك ټول دولس كاله ساحت كوى نن دى كورونوكې صباح هغو كورونوكې پاتې كيكي نوهميشه دى قصر كوى او كنه ؟

جواب : په دى كې درى صورتونه دى (۱) دكوم ځاى نه دروانيدوپه وخت ددرى منزلو يازيات سفر كولو قصد شته ، او كوم ځاى ته په رسيدلو د پنځلسو يازياتو ورو خود قيام قصد نشته په دى صورت كې دى قصر كوى . (۲) دكوم ځاى نه دتللو په وخت ددرى منزلو يازياتو د سفر قصد شته او كوم ځاى ته په رسيدلو هلته د پنځلسو يازياتو ورو خود قيام قصد شته په دى صورت كې دى په لاره كې قصر كوى او دغه ځاى كې په اوسيدو دى پوره لمونځ كوى . (۳) دكوم ځاى نه دتللو په وخت ددرى يازياتو منزلو د سفر قصد نشته يعنى دكوم ځاى نه چه اوس روان شوى نه ددغه ځاى نه دروانيدوپه وخت اونه ددي مخكې چه كوم ځاى نه روانيدلو د هغه دروانيدلو په وخت كې هم ددرى منزلو اراده نه وه نو پوره لمونځ دى كوى . فى الدر المختار من خرج من عمارة موضع اقامته قاصداً ولو كافراً و من طاف الدنيا بلا قصد لم بقصد مسيرة ثلثة ايام ولياليها صلى الفرض الرباعى ركعتين حتى يدخل موضع مقامه او ينوي اقامة نصف شهره ، والله تعالى اعلم واعلمه ام ، ذيقعدة ۱۳۲۲ هـ ، امداد ص ۲۳ ج ۱.

په اس باندې لمونځ

سوال: (۵۰۳) که په آس باندې سوردی او کوم آدمی ورسره نشته اونه د ترلو کوم څیز شته اود تیختی ډار هم، یا د شپې کیدلو ډار شته نو فرض لمونځ په آس باندې کولی شی او کته؟

جواب: فی الدر المختار باب النوازل فی صلوة علی الدابة فتجوز حالة العذر المذكور فی التیم الی قوله وذهب الرفقاء ودابة لا ترکب الا بعناء او تمعین وی رد المختار بان یخاف علی نفسه او ماله آخ نویه مسئوله صورت کې چه کله د آس نه دکوزیدوسره د آس دتختیدلو ډار شته اود شپې په راتلو سره دخان خطر دی نو فرض لمونځ په آس باندې درست دی دا حکم خو په هغه صورت کې دی چه د آس دتللو دیرزیات غالب گمان وی او که داسې یوه شبهه وی نویه آس دی لمونځ نه کوی بلکه زمکې ته په را کوزیدو دی شروع وکړی بیا که آس په تینسته ونود لمونځ په قطع کولو سره دی راوتیسی وی الدر المختار اخر مکروهات الصلوة و یباح قطعها لحو قتل حية و تدابة وغور قدر وضیاع ماقیمته درهم له اولغیره اه، والله تعالی اعلم، ذیقعد، ۱۳۲۲هـ، امداد ص ۲۳ ج ۱.

په مختلفو ځایونو کې د اقامت نیت حکم

سوال: (۵۰۴) زید د سیاحی په اراده د پنجاب نه بنگال ته راغی او په یوه ضلع کې هم د اقامت په نیت شپې میاشتی او سیده په دی صورت چه دوه ورځی یوځای کې وعظ کړی اودوه ورځی بل ځای کې په دی صورت سره پنځه شپې میاشتی په یوه منطقه کې چه لس ځلی دهغې نه په وسعت کې دی تیری کړی آیا په دی صورت کې قصر وکړی او کته؟

جواب: قصر به کوی فی الدر المختار فی قصر الی قوله او نوی فیه لکن بموضعین مستقلین کمکه ومنی الخ، والله اعلم ۱۲ ذیقعد، ۱۳۲۵هـ، امداد ص ۹۴ ج ۱.

بیری د اقامت لپاره صالح ځای نه کیدل

سوال: (۵۰۵) زید په یوه داووملک په یوی چت لرونکې بیری کې دخپل اهل و عیال اومزدور او نوکراوسیگی او په کومو کورونو کې چه وعظ کوی دهغوپه نزدی سیند کې کشتی ځای نیولی دی دورځی وعظ کولوسره د شپې بیرته کشتی ته راځی او کله کله دکشتی نه بهریوځای کې هم پنځه شپې ورځی تیره وی خو په کشتی کې مقیم پاتې کیگی نو آیا په دی صورت کې په اهل اخیبه کې په داخلیدلوسره پوره لمونځ وکړی او که قصر؟ د مالابد عبارت

نه معلومیگی چه پوره لمونځ به کوی (او کوم چه همیشه په تلو کې پاتې کیگی او په کوم ځای کې اقامت نه کوی مگر پنځه لس ورځی نود غوځلکوته حکم دی چه همیشه د اقامت لمونځ وکړی قصر دی نه کوی، هو! کله چه یووخت په یوځل د ۴۸ کوسی تلو اراده وکړی نودغه وخت دی قصر کوی، خو په اهل اخیبه اومقیم فی السفینه کې دومره فرق دی چه داخیبه اوسیدونکې لکه دکوچیان، شپانه وغیره همیشه په پیایان کې دآبادی نه لری پاتې کیگی، اومقیم فی السفینه کله کله دتزدی موضع سره متصل او کله کله په فاصله دیوه میل او کله کله دوه دری میله وعلی هذانو په دی کې هغه واعظ اونوکر د هغه آیا قصر وکوی یا پوره؟ عالمگیری کنبی د متاخرینو په دی مسئلی کې اختلاف بیان کړی دی؟

جواب: قصر به کوی، فی الدر المختار فی قصر الی قوله او نوی فیه لکن فی غیر صالح کجراخ وی رد المختار قال فی المجتبی او الملاح مسافر الاعتدال حسن وسفینته ایضاً لیست وطن اه بحر ظاهره ولو کان ماله واهله معه فیها تم رایته صریحاً فی المعراج، اوددی لپاره چه داهل بحر حکم داهل اخیبه په شان ندی لهذا په عالمگیری کې چه داهل اخیبه په باب کې کوم اختلاف منقول دی دلته ددی سره هیڅ تعلق نشته ۱۲ ذی القعد، ۱۳۲۵هـ.

سوال: (۵۰۶) حضرت والا ستاسود ۱۳۳۵ کال د جمادی الاول د میاشتی نشرشوی فتوی په رساله الاهداد کې دا حقرله نظر نه تیره شوه تاسو چه کوم ځواب لیکلی دی دهغه متعلق دا حقریه ذهن کې خوشبھی پیدا شوی دی امیددی چه تاسو تشفی فرمایلوسره ممنون وفرمایې تاسو تحریر فرمایلی دی چه دخواب خلاصه داشوه چه په کشتی او جهاز کې د اقامت نیت معتبرندی ترخوچه دهغې داودریدلوځای دخواب خلاصه دآبادی دخای سره متصل نه وی، داخوتاسی هم تسلیموی چه په کشتی او جهاز کې د اقامت نیت معتبرندی لکن کله چه کشتی دآبادی سره متصله ولاړه وی نو د اقامت نیت درست فرمایې اوس عرض دادی چه تاسودغه حکم دکوم ځای نه اخیستی دی؟ (۱) که تاسو بی په فناء مصر باندې کړی توقیاس مع الفارق معلومیگی ځکه چه فناء دمصدر اقامت ځای دی لهذا هغه دمصر سره ملحق کولی شی لکن هله چه په کشتی او جهاز کې د اقامت صلاحیت پیدا شوه (۲) که تاسو دکومو فقهاؤ تصریح په دی باره کې لیدلی وی نودهغې نه مو مطلع فرمایې ترخود تشویش دفع وشی (۳) تاسو چه پدې خقله کوم فقهیه عبارتونه تحریر فرمایلی دی دهغونه خودانه مستنبط کیگی چه کله کشتی دآبادی سره متصل وی نود اقامت نیت درست دی، دهغونه یوازی دا ثابتیگی چه کله کناره دآبادی

سلسله دهغه پورې متصل چلیگی دمصر په فناء کې داخل دی، لکن ددینه دانه ثابتگی چه سیند هم په فناء مصر کې داخل دی (۴) کله چه دمصر او فناء مصر په مینخ کې کوم باغ یا لوی میدان یا خنګل حایل وی دغه وخت هغه دمصر د حکم نه خارجگی نوجهاز او کشتی چه په سیند کې لنگر اچولی وی په هغی کې دغه تبعیت دمصر خنګه کولوسره اقامت درست کیدلی شی، په داسې حال کې فناء دمصر او باغ، میدان، خنګل په مینخ کې په قطع د مسافت کې کوم څیز مانع نده او د جهاز اووچی په مینخ کې داو بویرخه دتگ راتگ مانع دی او بغير د حیلې او علاج نه عبور عاده ممکن ندی (۵) کله چه دا کلیه قاعده ده چه بحر او کشتی د اقامت محل ندی نو تر څو چه ددې خلاف د فقهاؤ کوم تصریح میلانوشی نودهغه خلاف حکم ورکول څنګه درست کیدلی شی؟ (۶) تاسو چه دعتابیه په حواله د عالمگیری نه کوم عبارت نقل کړی هغه دهغه سړی په حق کې دی چه دخپل اصلی وطن نه سفر کوی ظاهره ده چه دکشتی دراگر خیدونه وروسته هغه خپل اصلی وطن ته رسیدلی دی نودهغه اقامت د اصلی وطن په سبب دی فقط فی الحقیقه دلته دهغو خلکو متعلق بحث دی چه دلری مسافری نه دلته راتلوسره کار کوی چه تر تنه د سیند سره متصل کوم کلی یا آبادی کې مقیم نه وی دهغو خلکو متعلق بحث ندی چه کوم مصر یا کلی کې دمقیم کیدلونه وروسته په جهاز کې ملازم وی ځکه چه دهغه د اقامت صحت د وطن اصلی یا د وطن اقامت په وجهی سره دی دکوم چه تفصیل په فتوی کې چه دهغه سره مسلک دی موجوده دی (۷) سیند دمصر په فناء کې داخل دی که ندی (۸) دبحر الرائق دغه عبارت نه (لان نية الاقامة لاتصح فی غیرهما فلا تصح فی مغارة ولاجزیره ولابحرو ولاسفینه اه) معلومیگی چه سمندر او کشتی د اقامت محل ندی د شامی وغیره په عبارت کې هم بحر په سفینه باندې عطف کولی شی دکوم نه چه دامستنېطیرې چه اگر که کشتی په کناری باندې متصل ولاړه وی خو هم په هغی کې اقامت درست ندی، په بحر باندې د سفینی عطف په دی دلالت کوی چه دواړونه دوه څیزونه مراد دي، ځکه چه په بحر کې بغير دکشتی د اقامت کوم صورت نشته نو په هغی باندې د سفینی عطف کول په دی امر دلالت کوی د سفینی نه به دامرادوی چه هر کله هغه په کناری باندې د آبادی سه متصل ولاړه وی نو هم په هغی کې اقامت درست ندی، د حقیقت نه مجاز طرف ته رجوع کول بدون د صارفه قرینی صحیح نده، خلاصه د فقهاؤ د تصریحاتونه مترشح کیږی چه بحر او سفینه د اقامت محل ندی، نو ددې خلاف حکم ورکولو لپاره د صریح دلیل ضرورت دی اوس لاس تړلی عرض دی چه ددغو شهبود دفع کولو په طرف توجه مبذول وفرمایې د جناب هغه فتوی چه په

۱۳۳۴ هـ جمادی الاول په میاشت کې په الامداد رساله کې درج ده دلانسته راوړلونه وړاندې مادا فتوی لیکلی وه که ددینه وړاندې ستا فتوی میلانوشوی وی نویغیرد تحریر د خواب نه محض شبهات به می ستا سوخدمت ته درلیکلی واوس عرض دی چه د نوازش له لازمی خواب تحریر فرمایلو سره تسکین وفرماتی؟

جواب: دجامع الفضائل دامت افاداتهم په خدمت کې السلام علیکم ورحمة الله خط د مسئلې دتحقیق سره راوړسیدو ددې خیر خواهی نه ممنون شوم ځکه چه احقر په هغه وخت کې په یوسف کې څه وخت په هغه کې اوڅه وخت دبیرته راتلونو وروسته دانتظار په فرصت کې تیر شو کله چه توقع د فرصت پاتی نه و خپل یوه عزیز ته می یوازی دتاسو فتوی ورکړه په کومی کې چه خمافتوی ذکر وه تر څو خالی الذهن کیدلوسره هغه وینی هغه وینی هغه خپله راهې بهی ولیکله چه دملاحظی لپاره رالیکل شوی دی ددینه وروسته کله چه ماستاخط ورکړه په کوم کې چه خماریه مذکور ه وه دکوم نه چه وروسته نوموړی عزیز څه اندازه تفصیل وکړ دغه خواب خماد خواب مویددې بلکه په دی کې دومره زیادت دی چه ماکوم داتصال آبادی شرط لگولی وپه هغه کې هغه هم نشته، ددې په خاطر چه خمایه نزد دغه خواب صحیح دی نوماد دغه اشراف نه رجوع کړی ده والله اعلم ۲۷ رجب ۱۳۴۲ هـ

تنبیه: پورتنی مذکور لیک سره دمولوی صاحب خط او خواب دموصوف عزیز د اتول په امداد الاحکام مسئله مرقومه ۱۱ رجب ۱۳۴۲ هـ او مسئله مرقومه ۱۴ رجب ۱۳۴۲ هـ کې مذکور دی ترجیح خامس ص ۱۳۹

په قصر او اتمام کې د اجیر د تبعیت تحقیق

سوال: (۵۰۷) په کوم خای کې چه زید وعظ کوی هغی ته نزدی مثلاً لس دولس کوسه شاوخوا خلک په ملاحانو کې نوکر گرځوی اوددغو علائقو قریب په پنځلس شل کوسه کې دکال دورخی پورې سیاحی کوی په پورتنی مذکور صورت سره دهغه دلمانځه حکم تابع د قریب د صاحب السفینه به وی یا به هغه د همیشه لپاره کامل لمونځ کوی او په دی کې داهم دی چه کوم وخت هغه خلک نوکری پریخودوسره مکان ته روان شی نو هیڅوک دهغه مانع ندی؟

جواب: د اجیر تبعیت دوه شرطونو باندې مشروط دی یوداچه دهغه خروج دخپل وطن نه د قصر مسافت په نیت سره وی، دوهمه داچه هغه په میاشتی یا کلیزه تنخواه باندې نوکر وی صرح به فی ردالمحتار عن التاتارخانیة نودهغو ملاحانو حکم دداسې قاعدی نه راویستل

کبری . ددی لپاره چه په سوال کې دواړه کارونه مبهم دی لهذا خواب مجمل کېدلې شی ۱۲ بقعه - ۱۳۲۵ هـ . امداد ص ۹۵ ج ۱

دامام سره د صلاة فاسده داعادی په وخت د قصر لزوم :

سوال: (۵۰۸) مقتدی مسافردی امام مقیم دی مقتدی گمان وکړ چه مونږ به د دور کعتونه وروسته سلام وگرځوو نو داسې ئی وکړل وروسته دامام ددی خبری نه په انکار کولو سره هغه څلور رکعته کړی دی د معلومولو لپاره داخبره ده چه دغه مقتدی لپاره فقط دوه رکعته دواړه کول ویا دامام پسی اقتداء کولو سره د تمام نه کولو سره څلور رکعته کول درست دی فقط؟

جواب: فی الدر المختار و اما اقتداء المسافر بالمقیم فیصح فی الوقت و یتیم لابعده فیما یتغیرونی رد المختار تحت قوله فیصح فی الوقت و تم ای سواء بقی الوقت او خرج قبل اتمامها لیتغیرضه بالنسبة لاتصال المغیر بالسبب وهو الوقت ولو افسده صلی رکعتین لزوال المغیراه جلد اول ص ۸۲۸ . ددی روایت نه دوه امره معلوم شول یودا چه مسافرته د مقیم امام سره لمونځ پوره کول پکارؤ دوهم داچه کله هغه لمونځ فاسد شونود یوازی کولوپه وخت قصر کول پکاردی فقط والله اعلم ۱۵ جمادی الاول ۱۳۲۷ هـ . نسمه اولی ص ۱۶

ایاعورت ته د تادی نه وروسته په وطن اصلی (میکه کې) قصر کول به وی؟

سوال: (۵۰۹) هنده دخپل مولوده وطن نه په سلوکوسونوبل خای ته تللی ده په واده کله چه د خسرگنی نه خپل اصلی وطن مولوده ته دخلورو پنځو ورځو کې اتفاقا راشی نولمونځ به قصر کوی که پوره؟

جواب: فی الدر المختار الوطن الاصلی یطل بمنله وی رد المختار فلو کان له ابوان بیلدغیر مولوده وهو بالغ ولم یتاهل به فلیس ذلک وطنا له الا اذا عزم علی القراریه وترک الوطن الذی کان له قبله شرح المنیة ج ۱ ص ۸۲ . ددی روایت نه څرگنده شوه چه دغه پنځه به په مستوله صورت کې قصر کوی فقط ۷ رجب - ۱۳۲۷ هـ . نسمه اولی ص ۱۷

په ښځل کې اوسیدونکو لپار د قصر یا تمام حکم :

سوال: (۵۱۰) کوم خلک چه همیشه دخښگل اوسیدونکي دی د داسې قوم چه ..... لپاره دخپلې قافلې سره کلی په کلی چالاکې کوی په کوم خای کې چه مزدوری میلاوشی هلته همیشه کیگی گنی شپه تیروی اوخی داسې خلک مسافردی اوکنه؟

جواب: دا خلک مقیم دی . البته که داسې کوم خای ته ورسیدگی چه وروسته یودم ددغه خای نیت وکړی چه ددی خای نه د قصر په مسافری باندي وی نومسافریه وی هکذا فی الدر المختار و رد المحتار . ۱۸ رمضان - ۱۳۲۷ هـ . نسمه اولی ص ۱۹

د جهازه ملازمینو لپاره د قصر یا تمام حکم :

سوال: (۵۱۱) کوم خلک چه په واره جهاز کې نوکری کوی اودهغه همیشنی کار همدادی په هغو کې بعضی داسې دی چه په هفتو کې راخی اوبعضی داسې دی چه په میاشتو کې بیرته راخی اوخپنې داسې چه په کلونو کې بیرته راخی په دی کې بعضی کشتی خوداسې دی چه په مستقیم ډول دیوه ملک نه بل ملک ته روانیگی اوبعضی داسې دی چه ملک په ملک ښار په ښار ادمیانوته کوزول . پورته کول اومال اخستل ورکوی . اوکله پوره هفته اوکله ددینه کم زیات ودریگی اودا خبره ښکاره دی چه دغه خلک اختیارنه لری . ترڅو چه دکشتی د مال کپتان یادهغه قائمقام ولاړوی دغه وخت پورې به دی هم ولاړوی کله چه هغه روان شی دی هم روانیگی آیادهغه خلک مسافردی که مقیم که مسافردی نوخپل لمونځ قصر کوی او روژه افطار کوی کنه؟ فقط .

جواب: جهازه دکور یعنی دوطن په حکم کې خوندي نودهغه حکم څه جدا ندی کوم چه د نورو مسافرو دی همغه دده دی یعنی دغه خلک کله چه دخپل اصلی وطن یا اقامت وطن نه (یعنی هغه خای نه چه د پنځلس ورځو د اقامت قصدوی) روانیگی دروانیدلوپه وخت کتل پکاردی چه دخومره مسافری دقطع کولو کلکه اراده ئی کړی ده که په اندازه ددری ورځو مسافری (یعنی په سیند کې اعتدال په حالت کې کشتی دری ورځو کې چه خومره خی) اراده وی نو قصر به کوی اوکه ددی نه کم وی نوته به کوی ، هکذا فی کتب الفقه ، والله اعلم ۹ محرم - ۱۳۲۸ هـ . نسمه اولی ص ۲۹

سوال: (۵۱۲) څمونږ سره په مولمین ښار کې ډیرولرو ملکونونه خلک راخی اوکمانی کولو سره خی اوس دهغوی په کسب کې فرق دی څوک دوچی کار کوی لکه بزازی ، آهنگری ، خیاطی وغیره اوڅه داوبوکار کونکي دی (لکه چه ددهلی ښار په مشرق طرف دجمناسیند بهیږی همغه

شان خمونې د بنار مولمين چپ طرف ته وسيند بھيرې چه کرار کرار سمندر سره خان يو خای کوی ، دکوم په سبب چه دنورو ملگونونه اونورو بنارونو نه خمونې خای ته جهاز ، کشتی وغیره د سودا گری راتگ کوی ، یعنی څه په داسې جهاز کې نوکری کوی چه د لری لری بنارونو نه تجارتی شيان اخستلوسره راتگ کوی اوڅه په وړو وړو کشتیوکې کار کوی چه دیوه څنگ نه بل څنگ ته خلک راوړی یادوی یادوورڅو لژی باندي د مال اخستلوراتگ کوی ، د شپې په وخت همیشه پیرې لنگراچوی اویه پیرې کې ویده کیگی ، او بعضی خوداسې دی چه کومی وړی وړی کشتی د لویو لویو جهازونو نه روانیگی کومی چه د سیند په مینځ کې لنگراچونکې وی د مال راویستلو سره په کشتیوکې په اخستل کولوسره په کنارویاندي ئی راوړی اوبعضی کشتی والاددي کناری خلک هغه څنډی ته وړی ، اوبعضی کشتیوالاددوه دری ورڅو لژی کې هم په کرایه اخستلوسره څی بیا دهغه خای نه په بنار کې روان راڅی اودتولوپیرپووالو اوکشتیو والولپاره خپلې خپلې کشتی د لنگر اچولو لپاره یویوڅای مقرر دی هملته راتلوسره د شپې په لنگر کولو دغی کشتی یا جهاز کې اوسیگی دهغوی لپاره اصلی وطن اود اقامت وطن همدای دغه خلک داسې څه ورڅی سفر کولوسره څه کمائی کوی بیا خپلو خپلو ملگونوته روانیگی ، دبنار نه یادڅنډونه راتگ کوی دبنار یا څنگ سره د هغوی څه سراوکارنه وی هودکوم څیز داخستلو یاد کومی کرایې د لیدلو لپاره په کنار ویانار کې راتگ کوی گنی همیشه دهغه اوسیدلو او رنځ گاللو خای کشتی یا جهاز دی دغو خلکو مسافرویل کیگی اوکه مقیم ؟ ددې خای علماء په دی مسئلی کې دوه فریقه شوی دی اول فریق داوانی چه دی خلکونه ترهغه وخته چه خپل ملک ئی پریخودی وی (او اوسیگی) په کشتی یا جهاز کې مسافرویل کیگی اود سفر حکمونه ورباندي جاری کیگی ، ځکه چه دهغوی نیت ته هیڅ اعتبار نشته کشتی یا جهاز داقامت صلاحیت نشی دلودلی ، اویه کوم خای چه لنگراچونکې وی هغه هم د اقامت د نیت کولولپاره کوم لایق خای ندی ، او که دمولمین بنار کې داقامت نیت وکړی هغه هم نشی کیدلی ، ځکه هغه بنار کې یعنی په څنډه باندي خشکې کې هم نه پاتی کیگی همیشه په سیند کې اوسیگی دهغه دغه نیت به څنگه صحیح شی ، نو دغه خلک دهمیش لپاره مسافردی مقیم کیدلی نه شی . اودوهم فریق داوانی چه داخلک هرکله نیت داقامت وکړی نوصحیح دی هرکله چه هغوی په مولمین بنار کې دکال دوه کالود اوسیدلو نیت وکړی اود همدې بنارپته په خط او کتابت کې کیدلی شی او هغه سیند چه په هغه کې هغه خلک کشتی چلوی دبنار لاندې دی ، هرکله چه دغه خلک د بنار تر دی سیند ته قریب لنگراچونکې

پاتی کیگی گواکې په بنار کې پاتی کیگی ، گواکې دهغو د اقامت وطن دمولمین بنار دی دکومی پتی نه دهغو خط او کتابت کیدلی شی نودهغوی د اقامت نیت صحیح دی اگر که دغه خلک په جهاز یا کشتی کې اکثره وخت اوسیگی دغه خلک مقیم دی ، تر هغه وخته پورې چه ملک ته دراتلو اراده ونه کړی فقط اوس امیدې چه حضور دغه مسئله دغه دلیلونوسره فیصله فرمایلوسره سرفراز و فرمائی؟

مسئله: فی الدر المختار اونیوی اقامة نصف شهر بموضع واحد صالح لمان مصر او قرية اوصحراء دارناوهومن اهل الاخيبة فيقصران نوي الاقامة في اقل منه اي من نصف شهر او نوي فيه لكن في غير صالح كبحر وجزيرة آخ وفي رد المختار قوله كبحر قال في المجتبى والملاح مسافر الا عند الحسن وسنة ايضا ليست بوطن اه بحر و ظاهره ولو كان ماله واهله معه فيهما رايته صريحاً في المعراج ج ۱ ص ۸۳۳ وفي الدر المختار بخلاف اهل الاخيبة كعرب وتر كمان نووهالهما تصح في الاصح وبه يفتي اذا كان عندهم من الماء والكلاء ما يكفيهم مدقالات الاقامة اصل وفي رد المختار قوله كعرب المناسب قول غيره كاعراب لما في المغرب هم الذين استوطنوا المدن والقرى العربية والاعراب اهل البدو وفيه قوله لان الاقامة اصل علة لقوله فانما تصح اي نيتهم الاقامة قال في البحر و ظاهر البدائع ان اهل الاخيبة لا يحتاجون الى نية الاقامة فانه جعل المفاوضهم كالامصار والقرى كاهلها آخ ، في العالم الغربية الصحيح ما ذكرانه يعتبر بمجازة عمران المصر لا غير الا اذا كان ثمة قرية او قرى متصلة بريف مصر فيحينئذ تعتبر بمجازة القرى بخلاف القرية التي تكون متصلة بغناء المصر فانه يقصر الصلوة وان لم يجاوز تلك القرية كذا في المحيط ج ۱ ص ۸۹ وفيها ولا يصير مقيماً بنية الاقامة فيها (اي في السفينة) وكذلك صاحب السفينة والملاح الا ان يكون السفينة بقرب من بلدته او قريته فتح يكون مقيماً باقامته الاصلية كذا في المحيط وفيها عن العناية ولو كان مسافراً شرع في الصلوة في السفينة خارج المصر فحرت السفينة حتى دخل المصريم اربعا كذا في التارخانية ج ۱ ص ۹۲ ، ددغوروايتونونه لاتدي امور مستفاد شول : (۱) جيله کشتی یا جهاز موضع صالح للاقامة نده اگر که څه مال او اهل ورسره وی نوهغه کې داقامت په نیت کولو سره مقیم نه کیگی که ددینه ورباندي په هغه باندي شرعاً مسافرو صف صادقیرې نوهغه مسافر پاتی کیرې ، او که اوس هم شرعاً مسافرنه شو ، نو په اقامت اصلیه سره به هغه مقیم گرځی نه په اقامت فی السفینه سره (۲) البته کومه کشتی یا جهاز کې لنگراچونکې وی هغه

خنده که کوم بنار یا کلی سره متصل وی یعنی د بنار سره دهغه خای پوری دآبادی سلسله متصل از روانه وی په مینخ کې پالیز یا باغ یا کوم لوی میدان او خنگل حائل نه وی نوهغه خنده به هم دمصریه حکم کې وی په دی صورت کې هلته به د اقامت نیت معتبر وگرخول شی، کما فی المصرو القرية او که په دی شان متصل نه وی نوهغه به دمصریه حکم کې نه وی او هلته به د اقامت نیت معتبر نه وی، کما فی رد المحتار: اراد بالعمارة ما یشتمل بیوت الاخیة لان هاعمارة موضعها قال فی الامداد بشرط مفارقتها ولو متفرقة وفيه بشرط مفارقة ماکان من نوابع موضع الإقامة کریم المصرو هو ما حول المدينة من بیوت و مساکن فانه فی حکم المصرو کذا القری المصله بالریض فی الصحیح بخلاف البساطین ولو متصله بالبناء لانها لیست من البلده ولو سکناهاهل البلده فی جمیع السنة وبعضها ولا یعتبر سکنی الحفظه والا کره اتفاقا، امداد ج ۱ ص ۸۱، ۳، دهمدی روایتونو نه د قائلین بکونهما محلا صالحا للاقامة دلائلو خواب هم راووت چه محض د بنار لاندې یا تعلق کې کیدل دهغه لپاره کافی ندی ترهغه وخته پوری چه دآبادی اتصال نه وی او شاید کوم اهل اخییه د حالت سره په دی استدلال وکولی شی نو اهل اخییه حقیقت مذکوره فی الروایات السابقه دمعلوم والی نه بعدهغه استدلال هم صحیح پاتې شو ځکه چه د اهل اخییه خو هیخ کور نه وی پخلاف دهغوی، د خواب خلاصه دا شوه چه په کشتی او جهاز کې به د اقامت نیت معتبر نه وی ترهغه وخته چه دهغې دودریدلو موقع دآبادی سره متصل نه وی؟

۸ ربیع الاول ۱۳۳۴ هـ، اتسه رابعه ص ۱۲

ترخو چه کوم بل خای وطن اصلی ونه ترخوی اولنی وطن به اصلی وطن پاتې وی

سوال: (۵۱۳) یوه نوی مسلمان به څخه ده خپل هندومیره نی پرېخودواو مسلمانان شوه کوریا رانديوال ټول نی پرېخودی دی خپل اصلی وطن دهغوی یوهم قائمه نه کړدغه ورځ کله پنځلس ورځی ددېرو آخوسود کولوسره گزاره کوی ډیر وحج هم ته کړی هغوی معلومات غواړی چه هر کله ځما کوم اصلی وطن نشته نوزه به همیشه قصر لمونځ کوم اود اقامت په وطن کې به زه پوره لمونځ ادا، کوم څنگه ارشاد دي؟

جواب: فی الدر المختار الوطن اصلی یبطل بمثل لا غیر ددی روایت نه معنومه شوه چه هر کله پوری هغه کوم خای خپل اصلی وطن جوړنکړی دغه وخته پوری دغه اصلی وطن به سابقه وطن پاتې وی نوهلته په رسیدو اتمام واجب دی اود هغه خای نه روئیسریه وخت کتل کیږی

چه دخومره لری په نیت روان شوی دی که ددزی منزلویه نیت سره روان شوی قصر به کوی کنه نو اتمام ۱۸۰ شوال ۱۳۲۹ هـ، اتسه اولی ص ۳۹

سوال: (۵۱۴) یوسری چه دسکونت خای نی زادبوم وطن اصلی کې دی دهغه اوله بنخه اونور عزیزان او خپلوان نی ټول هملته دی په بل بنار کې نی یوازی ددوهمی بنخې دقیام اوسکونت لپاره خای جوړکړی دخوکلونود اوسیدونه وروسته دناموافق دآب وهواویه مرضونویه مبتلا کیدلویه خاطر دزوجه ثانیه وطن زادبوم ته دیوتللو ضرورت پیدا شواوهغه ددوهم بنار خای نی قفل کړ تراوسه پوری بعضی اسباب دکورهملته دی اوتراوسه پوری دزوجه ثانیه بیاراتگ بل بنار ته مشکوک دی پداسی حالت کې که هغه سری یودوه ورخولپاره دخه ضرورت لپاره یاد خای دخارنی په خیال ددی بنار مسافت وهلوسره راشی نویه هغه به قصر کول وی او که څلور رکعته پوره فرض اداء کول به وی؟ په دی مسئلی کې چه کوم قول محقق اومفتی به د مذهب حنفی وی مع نقل عبارت معتبره تحریر وفرمانی: بینوا ایها العلماء الکرام احسن الله جزاکم یوم القیام؟

جواب: فی رد المحتار قال فی النهرو لو نقل اهله و متاعه و لودورق البلده لاتیقی و طناله و قبل تبقی کذا فی الاخط اه ج ۱ ص ۸۲۹، ددینه معلومه شوه چه په مذکوره صورت کې دوه قوله دی اودغه دواړه قوله نی په فتح القدیروایو بحر الرائق کې هم نقل کړی دی اویه بحر کې نی ددواړو قولونو دلیلونه هم نقل کړی دی اویه فتح القدیروایو کې نی ددواړو قولونو دتطبیق په طرف اشاره کړی دی او ځمپه نزد همدا تطبیق مختار دی، لکه چه په دی صورت کې نی دامام محمد دا قول هده حالی وانااری القصران نوی ترک و طنه نقل کولوسره لیکلی دی الان ابایوسف کان یتیم بهالکنه یحمل علی انه لم ینوترک و طنه آه، دتطبیق خلاصه دا شوه چه که اراده ییا په دی بل بنار کې دوطن په طور د اوسیدلونه وی په هغه ترتیب چه مخکې اوسیده دغه وخت خونو پاتې کیږی هلته به په تللوسره قصر کوی کله چه دسفر دمسافتی په وهلوسره راشی، او که اوس هم په هغه ترتیب سره د اوسیدو اراده ده نو هغه هم وطن ته راغی نوددغه سری به دوه وطنه شی ۷ محرم ۱۳۳۳ هـ، اتسه ثالثه ص ۱۵

خلورخیزونه راووتل (۱) ارض (۲) عجله وغيره (۳) تزل شوی بساط (۴) مثله حیوان. په درى اولو جائزدي اوبه ورستیو جائزندی الیعدرفی حیوان ددی تمهیدنه وروسته یوهیدل پکاردی چه داخو ظاهره دی چه هوائی جهاز خوځمکه نده اود بساط مشدود بین الاشجار په مثل هم نده په سبب دوجدان د تفاوت اوعدم وجدان د حجم، اوس دوه احتمال په پاتې شول بوداچه دعجلی په مثل وی اوبل داچه د حیوان په شان وی اگرکه ظاهراً دعجلی په شان معلومیگی چه په واسطه دهغې هواچه مستقر علی الارض دی هغه هم مستقر علی الارض دی خود سوچ کولوسره معلومیگی چه نه په هوامستقره ده اونه دارض په هوا باندې مستقره ده لکه چه د هوامیلان الی المحيط ظاهر دی نو هغه په ځمکه باندې څنگه مستقر دی، اوانصال بیل خیزدی اود هوارقیقه ماده هم د جهاز د ثقل معادل نشی کیدلی، لکه چه دهغې نه گیس ووځی نوقوراً په زمکه باندې راوغورځیگی نو حقیقه هغه په ځمکه باندې غیر مستقر شوه، او حیوان چه حقیقه مستقر وځوځوځمکماً مستقر نه و نو هرکله چه په هغه باندې بلاعذر لمونځ جائزندی نوبه جهاز باندې به چه حقیقه غیر مستقر دی په څه ترتیب لمونځ جائزوی الیعدرفی الصلاة علی حیوان، دخواب حاصل دارووت چه دکومو عذرونو په سبب په خره او اوبه وغیره باندې لمونځ جائز دی که هغه عذرونه پیداشی مثلاً په نزول کې دهلاکیدلو ډار وغیره وی یا په کوزیدو قادر نه وی، او دغه وروستی عذر د پیلو پانولپاره دی کوم چه ددی په کوزولو یا ودرولو قادر دی متحقق نه شو، دغه وخت خو په هغه لمونځ جائز دی اود داسې عذرونونه بغیر جائزندی دفع داشتباه، دغه جهاز د بحری جهاز په شان ونه گیل شی ځکه چه هغه په واسطه داوبو مستقر علی الارض دی اود هغې استقرار په اوبو اود اوبو استقرار په ځمکه بالکل ظاهر دی

تفسیه دغه خواب په قواعدوسره لیکل شوی دی دعلمانونه امیددی چه که دا خواب صحیح نه وی نو ددین نصیح لپاره دی احقر مجیب مطلع و فرمائی دپوهیدلونه وروسته به دخپل خواب نه په رجوع کولوسره داشان کړم ۲۲ ذی القعدة ۱۳۴ هـ، حوادث اربعة ص ۷۴

سوال: (۵۱۹) دطیران یاوقوف دطیاری کې په طیاره کې په هوا کې سجده کول یا فرضی لمونځ ادا کول جائز دی اوکنه بیواتوجروا؟

جواب: والله اعلم بالصواب قال العلامة الفهستانی فی شرح مختصر الوقایة والسجود لغة هو الخضوع وشرعاً وضع الجبهة علی الارض وغیر هانتهی و فی البحر شرح الکتر تحت قوله وکره باحدهما اوبکور عمامة من فصل اراد الدخول فی الصلوة فی انشاء ما بسطه والاصل انه کما تجوز

السجدة علی الارض تجوز علی ما هو معنی الارض مما تجد جبهته حجهه وتستقر علیه وتفسر وجدان الحجم ان الساجد لو بالغ لا يتسفل راسه ابلغ من ذلك انتهى و فی الوقایة فی اخر باب صفة الصلوة فان سجدة علی کور عمامة اوفاضل نوبه اوشی نجد حجهه وتستقر علیه الجبهة جازوان هم تستقر لايجوز انتهى، فالمرکب الهوائی ان كان مرکباً من اشياء صلبة بحيث تستقر علیه الجبهة ولا يتسفل بالتسفل تجوز السجدة علیه والظاهر انه ملحق بالدابة کالسفينة السائرة والموقوفة بالسطح الغير المستقرة علی الارض فانها ملحقه بالدابة کما يستفاد من رد المحتار قبیل سجدة التلاوة فالصلوة المكتوبة علی المركب الهوائی لا تجوز بدون العذر کما هو حکم الصلوة علی الدابة والسفينة السائرة وهل يلزم التوجه الی القبلة ههنا کما فی السفينة اولاً کما فی الدابة والظاهر انه يلزم لان المركب الهوائی بمنزلة البيت کالسفينة فان لم يمكنه تمکث عن الصلوة الا اذا خاف فوت الوقت لما تقرر من ان قبل العاجز جهة قدرته، ومان حادثة الا ولها ذکر فی کتاب من الكتب المعترية اما عينها و بذکر قاعدة كلية نشتملها، ۱۲ والله تعالى اعلم، ترجیح خامس ص ۹۲

سوال: (۵۲۰) په دی زمانه کې چه هوائی جهازونه پیداشوی دی په هغو باندې په سفر کولو کې کرار کرار ترقی کیگی سوال دادی چه دغه سفر دبحری اوبری سفرونو نه علاوه دریم قسم هوائی سفر گرځول پکار دی اوکه په بحری بری سفرونو په کوم قسم کې داخلول پکار دی په کوم ترتیب چه دریل د سفر حال دی، چه کوم سړی په پخپله تگ سره د شپې او ورځ مسافه دریل په ذریعه دوه دونیمو گینتهو کې طی کړی دی نو هغه ته د مسافر حکم ورکول کیگی نوبه هوائی جهاز باندې سفر کولو کې په څومره مسافې باندې د قصر صلاة اعتبار وکړی یعنی ددری ورځو او شپو مسافه دهوائی جهاز په اعتبار سره اوکه په مینځ کې که سمندر کې لمونځ کوونو دبحری جهاز دری شپو او ورځو مسافې لحاظ به کوی، یا وچه کې پراته وی نو ددری ورځو او شپو په څپونگ مسافه په لحاظ به اعتبار کوو؟

جواب: دقواعدونه دامعلومیگی چه په دی کې به دمحازات اعتبار وی یعنی څومره چه دبرد سفر محازات وی په هوا کې همغه دبری سفر په حکم کې به وی او څومره هواچه دبحر محازات دی هغه دبحری سفر په حکم کې دی په شریعت کې ددی نظیر هم شته، چه دحج مواقیت دی، کوم خلک چه دمواقیتونه لری لری تیریگی چه دغه مواقیت دهغوی په لاره کې نه راځی

هفته دموافیتو محازاتوته اعتباردی یعنی دهغه دموافیتو محازات خایونه دهغوی لپاره دموافیتویه حکم کې دی، واند اعلیٰ ۲۲ محرم ۱۳۵۱ هـ، الثوریاب رمضان میاشت ۱۳۵۱ هـ ص ۷.

دهوائی جهازیه سفر کې دقصر مسافه:

سوال: (۵۲۱) که شوک په هوائی جهاز کې سفرو کړی نوڅومره مسافه کې د لمانځه قصر کول پکار دی؟

جواب: کله چه دسفر د احکام شرعيه متعلق موضوع وه دغه وخت سفر فی البرو والبحرو الجبل واقع وه فی الهواء، نه وه او حکمونه دواقعاتو تابع وی، دهمدی په خاطر په شریعت کې دانصاً مسکوت عنه دی لکن په شریعت کې دهغه یونظیر وارد دی نوبه هغه باندې په قیاس کولو سره دهغه حکم ورکول کیږي اوددی لپاره چه قیاس مظهر دی مثبت ندی دغه حکم ته هم حکم وارد فی الشرع ویل کیږي نظیر دادی چه په حج کې چه بیشماره موافیت دی په هغوی کې داهل نجد لپاره قرن مقرر فرمایل شوی هرکله چه دعمر $\frac{1}{2}$ په زمانه کې کوفه او بصره فتح شوی وه نو دغوخلکو عرض وکړ چه قرن څمونږ دلای نه شاته دی او هلته تللو کې مشقت دی نو هغوی وفرمایلی چه ددی محازی مقام وگوری لکه چه بیاذات عرق مقرره شوه، رواه البخاری او اگرکه په دی باب کې مرفوعه احادیث هم شته، مگر اول خومتکلم فیها دی دوهم ددی اجتهاد په وخت حضرت عمر ته دهغو اطلاع نه وه نو دومره خو ثابت شوه چه حضرت عمر په دی کې داجتهاد نه کارا خستی دی، لکه چه دهمدی جواز اجتهاد په بناء څمونږ فقیهاو فرمایلی دی ومن کان فی بحر او برلا یتر بواحد من المواقیت المذكورة فعليه ان یحرم اذا حادی اخرها ویعرف بالاجتهاد فان لم یکن یحیث یحادی فعلى مرحلتین من مکة فتح القدير نوبه همدې ترتیب دلته ددی هوائی مسافې محاذی ته به گورو چه بحر دی که بریاجیل اود دغه محاذی مسافه دقصر ته به گورو اود همدی اعتبار په هوائی مسافه کې کولو سره دهغه موافق به حکم ورکولو احتیاطاً دی په دی کې نورو علماؤ ته هم رجوع وکولی ی دی، ذی القعدة اومه ۱۳۳۵ هـ، حوادث خامس ص ۱۰.

دسفر په مینځ کې دسفر دتصدیق کولو حکم

سوال: (۵۲۲) محترمه ۱ دکورنه دروانیدوپه وخت کې دد اراده وه چه دقصر مسافه ده، لکن دکاند هله دراتلونه وروسته چه دقصر مسافه نده کورته دبیرته تللو اراده وشوه بیاتقرباً دشیپو ساعتونونه وروسته اراده وشوه چه دهره ته به څم چه دکاند هلی نه هم دقصر مسافه ده ددی نه

دروسته دارادی دبیدلونه د عشاء لمونځ می پوره وکړ او په همدې وخت په سبب دعزم ددهره ظهر می کې قصر وکړ اوس په دی کې څه حکم دشرع شریف دی؟

جواب: فی الدرالمختار حتی یدخل موضع مقامه ان سارمده السفر والاقتیم مجرد لیه العود لعدم استحکام السفوفی رد اختار قوله ان سارقیدلقوله حتی یدخل ای انما یدوم علی القصرانی الدخول ان سارمده ایام ج ۱ ص ۸۲۲، ددی روایت نه معلومه شوه چه سائل څه کړی تیک دی ۱۲ ربیع الثانی ۱۳۴۱ هـ، تنه خامسه ص ۲۳۵.

دستخدا نوبه دوره کې قصر:

سوال: (۵۲۳) دکار کولو دوری صورت داده چه پنځه سوه شپږسوه کوسه علاقه کې دگشت کولو په نیت سفر کولی شی لکن منزل عموماً په شپږ او کوسه مشرق یعنی په څوارلس پنځلس میله کې پروت دی کوی اوبعضی مقاماتو باندې دوه دری ورځی قیام هم وی ټول سفر مسلسل سرته رسول کیږي یعنی اگرکه مستخدم دگشت دپوره کولونه وروسته واپس کیږي روانیدل اوځای ټول تجویز کیږي په دی صورت کې لمونځ قصر کولی شی او که پوره فقط؟

جواب: لمونځ قصر په کولی شی فقط ۱۵ شعبان ۱۳۲۱ هـ، امداد ص ۳۷ ج ۱.

سوال: (۵۲۴) سرکاری ملازم چه کومه دوره کوی هغوی ته دقصر لمونځ جائز دی اوکله په غیر معروف طریق سره دخپل اساس موافق دکلیو دوره دوطن نه وطن پورې شپږ دیرش کوسی یادری ورځی پوره مسافه وی او همداد هغه دسفر غایه ده یعنی ددائری په صورت کوم کې چه دوطن نه بغیر کوم ښار ته دسفر غایه نشی ویل کیدلی؟

جواب: په مسئوله صورت کې قصر درست ندی ۱۵ صفر ۱۳۲۵ هـ، امداد ص ۸۵ ج ۱.

سوال: (۵۲۵) دقصر لمانځه متعلق ماته داستفتاء ضرورت دی اوحالت دادی چه څاملازمت دگشت اوراتولونی دی زه حکماً مستقر باندې دلسو ورځونه زیات قیام نشم کولی دسفر په صورت کې داده چه هر کله دگشت لپاره دمستقر نه روانیږم کله دوه کله دری

^۱ دغه استفتاء دما سپین دلمانځه نه وروسته په اورگاډی کې ورکړی وه ۱۲ مه

^۲ په اوله طبع کې دی څام کې دقدر درستی حکم مذکور وه دتصحیح الاخطا په ۱۲ صفحه کې دی ته رجوع وفرمایله دهغې موافق دلته نقل کړای شوه او اضافه توضیح دامداد الفتاوی تنه ثانیه ۱۳ صفحه کې مذکور وه کومه چه دهغې نه لاندې نقل کړای شوی ۱۲ محمد شفیع

کله څلور کله پنځه کله لس کوسو پورې سفر کولو سره د قیام موقع پیدا کیږي لکن په دی کې دننه دهودی اومسافې تعین نه وی ، د ضرورت مطابق قیام او سفر کوم لکن کله چه دمستقرنه روانیدل وی د ټولې ضلع دگرځیدو اراده وی ، په کوم کې چه لس یولس قصبې شاملې دی ، اوتوله مسافه طولاً څلویښت میله ضرورده اوکه محیط راواخستل شی نوبقیماً دسپړ اویانه زیاته مسافه به وی ، نوبه دغوصورتونو کې خمالپاره به قصر لمونځ درست وی اویانه ؟ ځکه چه په جمله دی یولسوقصبو کې یوه قصبه مستقر دی اویه لس قصبو اودهغوبه مفصلاتی چوکیوباندې زه دگشت لپاره دوراندي شوی صدربه صورت دراتولونی اوگشت لپاره سفر کول ضروری دی ؟

جواب: قواعدونه دابوهی ته راځی چه په دی دوره کې چه مقام داسې دی چه هلته رسیدوسره زرمخکې تلل بیرته تلل دمستقرته گڼم یعنی هغه مقام چه هغه پورې تللوسره خودمستقرنه وقتافوقتا وروسته لویبېړی اودهغه ځایه چه کله سفر کولی شی نودمستقرنه قریب کیږی ، دغه مقام ته منتهداسفرویل کیږی اودمستقرنه ددې مقام پورې مسافه دی وکتل شی که هغه مسافه دقصر باندې وی نوقصر به کولی شی هرکله چه نور شرائط دقصر هم پیدا شی اوکه هغه مسافه د قصر نه وه نوقصر به نه وی هرکله چه نور شرطونه داتمام هم پیدا شی مثلاً په لاندې دانه کې آب مستقره نقطه ده نوروته په رسیدوسره بیاداسره قرب شروع شونوب ، منتهی گڼل کیږی اویه هغه کې هغه پورتنی تفصیل جاری کیږی که (ب) دقصر په مسافې دی نوبه هر حال به قصر وی اوکه (ب) دقصر په مسافې نه وی نوبه دی کې به داتفصیل وی چه که په مستقر کې په حکم شرعیه سره دی اتمام کوی نویاددې محیط په سفر کې قصر نشی کولی اوکه په مستقر کې اتمام نشوکولی نویاد شام سفر کې به قصر وی ، ددې لپاره نه چه دامسافه په قصر باندې ده بلکه په دی وجهی چه دغه سړی لامقیم شوی ندی ، خمایادته راځی چه ماددې نه مخکې په بل ترتیب ^۱ فتوی ورکړی ده ، یعنی دمستقرنه می وړاندې دیوه مقام دمسافې اعتبار کړی دی اوهغه می دسفر منتهی گرځولی ده ځکه چه ددینه وروسته خودمستقر قصد دی خو اوس دقواعدونه دغه مذکور علم اقرب معلومېږی لهدا ضروری ده چه دادنور وعلماؤ اویاد مدرسې دیوبندسهار نیورنه هم تحقیق وفرمایلی شی اوخمادغه تحریر هم وړاندې کړی شی ۱۳۳۱ هـ شتمه تالمه ص ۱۳

داجواب امداد الفتاوی مجتبیانی صفحه ۸۵ کې چاپ دے تاسو پدې جواب باورمه کوی ۱۲ مه

د قصر دمسافې دنه ارادی په صورت کې دمسافې په قطع کې عدم قصر

سوال: (۵۲۶) زید د وطن نه دمظفرنگر عازم کیدوسره روان شو او اراده ئی ده چه دوه ورځو کې به بیرته راشی هلته په رسیدوسره ضرورت محسوس شو چه سهار نیورته راشی اودسهار نیورنه بیرته میرته راشی دمیرته نه دمظفرنگر سفر شرعی ندی اونه دمظفرنگر نه سهار نیورته هودمیرته نه سهار نیورته سفردی نودسفر دوه ټوټی علیحده او مستقل نیت سره دمظفرنگر نه دروانیدویه وخت سفر جوړیږی اوکنه ؟ یعنی دسهار نیورنه میرته ته دراتلویه وخت خودسفر حکم وی دمظفرنگر نه سهار نیور پورې به هم سفروی اوکنه ؟

جواب: فی الدر المختار ومن طاف الدنيا بلا قصد لم يقصر وفي رد المحتار قوله بلا قصد بان قصد بلدة بينه وبينها يومان فلما بلغها يد اليه ان يذهب الي بلدة بينه وبينها يومان وهلم جرا (ح) قال في البحرو على هذا قالوا امر يخرج مع جيشه في طلب العدو ولم يعلم اين يدرکهيم فانه يتم وان طالت المدة او المكنث اما في الرجوع فان كانت مدة سفر قصرا ، ددې روایت نه معلومه شوه چه دغه سړی به دمظفرنگر نه سهار نیورته راتلو کې قصر نه کوی اودسهار نیورنه میرته ته راتلو کې به قصر کوی . فقط ۱۸ صفر ۱۳۲۵ هـ امداد ص ۸۵ ج ۱

مسافری دمفتدی دمسبوقه رکعتونو داتمام طریقہ

دامستله ددې جلد په ص ۳۱۹ ، ۴۲۸ باندې راځی (ترجیح ثانی ص ۱۹۱)

دسجدي دفتوت کیدلو حکم

سوال: (۵۲۷) که په لمانځه کې یوه سجده خطاشی نوڅه کول پکار دی ؟
(۲) نارینه دخپلې ښځې دمړینی نه وروسته دهغې چهره کتلی شی اوکنه ؟ (۳) اومعصوم ماشوم یعنی دنابالغ دجنازی لمونځ بې وکړ او سلام بې ونه گرځاوه نوآیاد هغه لمونځ وشواوکنه ؟
جواب: (۱) کله چه ورپه یاد شو هغه وخت دی ادا کړی بیاجه دکوم رکن نه دغی سجدي ته راغلی هملته دی ورشی اویه اخر کې دی سجده سهو کړی فی رد المحتار عن شرح المیة لوترک سجدة من رکعة ثم تذاکرها فیما بعدها من قیام اورکوع اوسجودفانه لقضیهاولا یقضى ماوقع قبل قضائها مما هو

بعد رکعتها من قيام اور کوع اوسجود من يلزمه سجود السهو فقط لكن اختلف لزوم قضاء ماذكرها ففرضاها فيه ففي الهداية انه لايجب اعادة بل تستحب وفي الخانية انه يعيد والا فسدت صلوته ومثله في الفتح والمصداق الهداية فقد جزم به في الكفر وغيره باب الاستخلاف وصرح في البحر بضعف ما في الخانية هذاتهي ، ملقنا ، ۲، كتلى شي في الدرالمختار ويمنع زوجها من غسلها ومسها لان النظر اليها على الاصح منه ، اوقبرته كوزول چه كله مجازم نه وي دزوج لپاره درست دي ، لانه مس من حائل ، ۳، دغه مقیم به دامام دسلام نه وروسته ادریدلو سره اول دوه رکعتہ بلاقاتہ وکری اوکه دغودوه رکعتونو کپی سهوه وشى نوسجده سهوه هم واجب ده دقعدی نه وروسته بیادی دوه رکعتہ دسورت او فاتحی سره وکری اوکه دغه دوه رکعتونو کپی سهوه شى سجده سهوه به وکری ، ۴، فی الدرالمختار صلوة الجنابة وركنه اشيان التکبیرات الاربع والقيام وستيا ثلثة التحميد والثناء والدعاء فيها، دمذکوره روایت نه معلومه شوه چه سلام گرخول فرض ندى لهذا لمونخ وشو فقط وانته اعلم ۱۷ شعبان ۱۳۲۱ هـ امداد جلد اول ۳۹

رساله نافع الاشارة الى مانع الاستخاره

يعني ديوسرى على الترتيب (د خو خطونو خوابونه)

لمرى خط سره د خوابونه

سوال: (۵۲۸) دمعلی القاب جناب عالی شریف مولنا مولوی اشرف علی صاحب خدمت ته دام ظلمکم ، السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته دلغه ددی علاقہ قریب یو خای دی چه هلته قیمتی شیان میلاویری او په زرگونه انسانان تلاش کوی او هرکال یودوه قیمتی شان پیدا کییری دباران په موسم کپی دقیمتی کانی تلاش کولی شی اودیرو خلکوته لاس ته ورخی لهذا عرض دی چه اوه ورخی استخاری کولوسره که دزره رجوع وی نودکانی تلاش لپاره دغه خای ته راتلل جائز دی اوکنه ؟

جواب: که دزره رجوع وی نوخه اعتقاد به وی چه قیمتی کانی ضروری ملاویری**تتمه سوال:** اودقیمتی کانی دتولولولپاره استخاره کول جائز دی او کنه ؟

* هذا اضافه تصحيح الاطلاق من ائمة شوي ده ۱۲ منه

سوال: داستخاری غرض ستاسویه اعتقاد کپی خه دی ؟
دوهم خط سره د خوابونه :

سوال: (۵۲۹) دعالیجناب مولنا مولوی اشرف علی صاحب په شریف خدمت کپی دام ظلمکم ، السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته ستاسوعنایت نامه تر لاسه شوه کوم چه ملفوفه ده تاسولیکلی دی (که دزره رغبت وی نوخه اعتقاد به وی چه کانی ضرور میلاویری ، جوابا عرض دی چه که دزره رغبت وی چه امیدوساتی نوچه خدای وغواری کانی به تر لاسه کپی)

جواب: السلام علیکم یقینی امید او که مشکوک

سوال تتمه: که کارپوره نه شونودغه وخت هم په قیامت کپی به دهغه ثواب ضرور میلاوشی دااعتقاد دی ؟

جواب: داستخاری ثواب چرته لیکل شوی یعنی داستخاری خصوصیت او په هغی کپی ددعاء کیدلو حیثیت کپی کلام نشته

دریم خط سره د خوابونه

سوال: (۵۳۰) دجناب عالی معلی القاب مولوی مولنا محمد اشرف علی صاحب دام ظلمکم په شریف خدمت کپی السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته دتاسوعنایت پانه ملاوشوه چه ملفوفه ده تاسولیکلی دی که دزره غوښتنه وی نویقینی امیدلری یا مشکوک جواباً عرض دی چه دداسی ډول مسئلی اعتقاد ساتل دخدای اورسول حکم دی ساتل بی غوارم مطلع وفرمایي ؟

جواب: دیقینی امید کوم دلیل نشته دثمری مرتب کیدل مشکوک پاتې کییری اودشک درجه کپی هم داستخاری کوم دخل نشته بلکه داستخاری نه وړاندې چه خه قسم مشکوک وه هغه شان مشکوک پاتې کییری .

سوال تتمه: تاسوخماپه دی لیکنی چه په استخاره کولوسره برکت وی ، اوپه کار کپی کامیابی وی ، دالیکلی دی (بالکل غلط دغه اعتقاد تاسی چرته لیکل لیدلی دی) جواباً عرض دی چه تاسویه زیوریهستی کپی لیکلی دی چه نورکوم کارکوی نوهم دی بغیر داستخاری نه کوی نوانشاء الله کله به هم په خپلوکړو پنبیمانی نه وی او کار به په کامیابیدوکپی وی کنه نویبیمانی به نه وی ؟

جواب: غلط بلکه ددی دعابه دغه برکت وی چه که کامیابی هم نه وی نودهغه لپاره به پشیمانی نه وی چه کامیابی نه کیدل خیر گنی . لکه چه اهل تفویض مسلک دی چه کوم حال مخی ته راشی هغه مصلحت گنی

سوال نهمه: مالیکلی ویژه استخاره کولوسره به قیامت کی به ضرور ثواب میلاوشی تاسویه دی جملی باندی لیکلی دی چه داستخاری ثواب چرته لیکلی شوی . جواباً عرض دی تاسویه بهشتی زیور کی صفا لیکلی دی چه به حدیث شریف کی داستخاری دیر ترغیب راغلی دی نود کوم کار چه رسول الله ترغیب ورکری نودهغه کار به کولوسره به قیامت کی ثواب میلاویری . به دی باندی به پو هیدوسره مالیکلی دی چه به قیامت کی ضرور داستخاری ثواب میلاویری .

جواب: دهمدی خه دلیل دی به حدیث کی ددوا کولولپاره هم ترغیب شته مگر به هغی کی هیخوک دثواب قائل نده وجه داده چه هغه دثواب لپاره موضوع نده بلکه دنیوی مصلحت لپاره موضوع ده به همدی ترتیب استخاره هم ددنیویه مصلحت لپاره موضوع ده او ثواب به هغه کی وی چه دنییه مصلحت لپاره موضوع وی باقی دنییت سره ثواب میلاویدل دایله خیره ده نویه اکل او شرب کی هم ثواب شته مگر ددی نه عبادت موجه ثواب جوړول ندی پکار

سوال نهمه: داستخاری به باره کی زه تقریباً دیوسو میاشتونه استفسار کوم به مهربانی سره مطلع وفرمایه همیشه استخاره کولو سره معامله کول به دی اوکنه ؟

جواب: هوخه دی مگر به دی معامله کی داقیددی چه به دی کی دفعه او ضرر دوار و احتمال شته او کوم چه عاده یا شرعی یا نافع وی یا یقیناً مضروی به هغی کی استخاره نشته . لکه دکوم لمونخ کولو لپاره استخاره کول وی یادوار و وختونو کی دخوراک خوړلو لپاره استخاره کول وی یادغلا کولو لپاره استخاره کول وی یاد کومی مرضی بنخې سره دنکاح کولو لپاره استخاره کول وی

سوال نهمه: ددی لپاره چه به زړه کی داخری خط سره لگ اندیسنه شته تاسولیکلی دی چه دکامیابی کیدلو اعتقاد غلط دی اود ثواب ملاویدل به چرته لیکلی دی . بی ادبی دی معاف وی اوس داسوال پاتی شوچه بیاد استخاری کولوخه ضرورت دی هرکله چه ثواب هم نه میلاویری او کامیابی هم نه وی ؟

جواب: استخاره یوه دعاده چه یا الله ! که دغه معامله خمالپاره خیروی نوخما زړه متوجه کری او به دی کی خمالپاره خیر وگرخوه اوکنه نوخما دزړه نه به او یاسه اوچه کوم خمالپاره خیروی دهغه تجویز وکړه نوددینه وروسته که به دی طرف زړه متوجه وی نودهغه اختیار کولوته

ظنا خیر گنل پکار دی برابره خیره ده چه دکامیابی صورت وی اوکه دناکامی صورت وی اود ناکامی خیر کیدل به دی اعتبار سره به اشاره دخیر کی ده برابره خیره ده چه به دنیا کی دهغه نعم البدل میلاوشی اوکه به آخرت کی داجر ثواب میلاوشی . او به استخاره کولو کی به مجموعی طور ددغه خیر وعده نشته برابره خیره ده چه کلاً یا بعضاً عطاء مینخ ته راشی نود استخاری تسلی ده چه مونو ته به ضرور خیر را کول کیبری اود استخاری اوعدم استخاری به دی اثارو کی وجه دفرق داده چه داستخاری نه وروسته که هغه موثره شوه نویه زړه کی داسې خیزنه راخی چه به هغه کی بی احتیاطی وی اوبدون داستخاری د داسې خیزد راتلو هم احتمال وه چه د لگ دقت سره دهغه مضر کیدل معلومیدلی شو مگر هغه غورونکړ لو او به بی احتیاطی سره به هغه اختیار کړه نوچه به خپل لاش چه کله مضرات اختیار کولی شی نویه هغه کی دخیر وعده نشته

سوال نهمه: زه هره معامله اکثره استخاره کولوسره کوم ماته همیشه به استخاری کولوسره معامله کولو کی کامیابی وی مگر ددی مخکی کال دتخم معامله به خساره کی ده ؟

جواب: دهمدی نه پوهه اخستل پکار دی چه به استخاره کی دکامیابی وعده نشته بلکه د حصول خیر وعده شته برابره خیره ده چه خیر ظاهری وی اوکنه باطنی خیر

سوال نهمه: کومه چه زه خپله غلطی گنم ؟

جواب: د غلطی تقریر کول پکار وو .

سوال نهمه: اوس چه تاسی څنگه حکم راکړی کوم به به اوس تاسی دمهربانی له مخی مطلع وفرمایه ؟

جواب: شما حکم ورکول ندی حقیقت بیانول دی لکه چه طبیب ددوا خاصیت وائی حکم نی نه دی ورکړی چه څنسی اوکه نه څنسه مریض گنلو سره دخان لپاره لازه تجویز کړه

سوال نهمه: به هر کار کی اود کوم مال به خرخولو او اخستلو کی هم استخاره کول تیک دی اوکنه ؟

جواب: بهورته می لیکلی فی قوله هو تهپیک دی الخ

سوال نهمه: به استخاره باندی څنگه اعتقاد ساتل داستخاری نه خه غرض درلودل (اعتقاداً)

جواب: بهر می لیکلی دی فی قولی استخاره یوه دعاده الخ

سوال نهمه: باقی استخاره څنگه کول داخو تاسویه زیور بهشتی کی ویلی دی ؟

جواب: هو مسنون طریقہ ہماغہ ده (تمت رسالۃ نافع الاشاره) ربیع الاول ۱۳۵۲ھ ، الثور بابت میاشت شعبان ورمضان وشوال ۱۳۲۵ھ .

باب صلاة الضمعة والعیدین

دعاء وروسته داختر دلمانخه او خطبی نه او وعظ داختر د خطبی

سوال: (۵۳۱) ددین علماء په دی مسئلی کې څه فرمایې چه دی گاونډی دامعمول ده چه داختر دخطبی نه وروسته دمیرنه په کوزیدوسره په مصلی باندې په ناستی په بعضی صلاة عیدنه بعد دعاء غواری دغه کار شرعاً څنگه دی؟ بینواتوجروا؟

جواب: هیچرته ثابت ندی اگر که دعاء هر وخت جائزه خودا تخصیص بلا دلیل شرعی دی البته پس له لمانخه په اثار کثیر کې مشروع ده او دبر الصلاة اوقات دا جابت دعاء هم دی په هرحال دلمانخه نه وروسته دعانه کول اودهغه په خای دخطبی نه وروسته مقررول دست تغیر دی اودا احترام قابل، وهذا کله ظاهر والله تعالی اعلم (امداد ص ۳۳ ج ۱)

سوال: (۵۳۲) یومولویصاحب دلته تشریف راوړ او هغه دعید الاضحی لمونځ ورکړ او دلمانخه نه مخکې یې په عیدگاه کې وعظ وفرمایه دلمانخه نه وروسته یې بغیر دعاء کولو خطبه ولوستله اودخطبی نه دفارغیدو نه وروسته یې هم دعاء ونه کوله په دی کار خلک ډیر اوباریدل مولویصاحب راوستونکو خلکو څما نه پوښتنی کول شروع کړی ماسکوت وکړ او داخیال می وکړ چه دهغه جناب نه دتپوس کولوسره به څه ووايم تراوسه یې خواب ندی را کړی، اوس چه څه ارشادوی همغه شان به په عمل کې راولو همدارنگه خلکوپه مولویصاحب باندې دااعتراض هم وکړو چه هرکله دعاء غوښتل ناجائز دی نوپه عیدگاه کې وعظ کله روادی، نودی متعلق هم تحریر وفرمایې چه وعظ کول دلمانخه نه مخکې په عیدگاه کې جائز دی او کنه؟ ځکه مولنا دخطبی نه فارغیدوسره فرمایلی وچه دخطبی اولمونځ داختر نه وروسته دعا کول دصحابه تابعین تبع تابعین نه منقول ندی دهمدی لپاره داتباع په غرض دعاء نه کول پکار دی په دی باندې یوصاحب حدیث پیش کړ او وی ویل چه منقول دی اوددی حدیث نه ثابت ده عن ام عطیة قالت امران تخرج الحیض یوم العیدین وذوات الخدور فیشهدن جماعة المسلمین ودعوتهم وتعتزل الحیض عن مصلاهن قالت امرأة یا رسول الله ﷺ الخ مشکوة باب صلوة العیدین، دمتنازعه فیها دعاء په باره کې دعوتهم لفظ

یعنی دلمانخه نه وروسته په حدیث کې دی چه رسول الله ﷺ وفرمایلی چه دعاء دلمانخه نه وروسته قبلې یی محمد شفیح عفا الله عنه

نه یې استدلال کړی نو دامعلومول غواړو چه دهغه دغه استدلال صحیح دی او کنه که صحیح نه دی نو ددی حدیث څه مطلب دی؟

جواب: زبیتیا داختر دلمانخه او خطبی نه وروسته دعاء غوښتل بالخصوص منقول خوندي لیدل شوی اود دعوتهم نه استدلال ناتمام دی ځکه چه په هغه کې دکوم خای تصریح نشته چه دغه دعاء په کوم وخت وی بیپاه خاص محل کې ددی په کیدواستدلال کول ظاهر دی چه غیر تمام ده ممکن ده چه دادعاء هغه وی چه په لمانخه کې دتنه یا خطبه کې دتنه په عاموصیغوسره کیږی، چه ټولومسلمانانوته شاملیږی اودهغې برکتونه به اول په حاضرینوباندې فائض وی لکن بالخصوص نه منقول کیدلوسره دابتداع حکم هم مشکل دی ځکه چه دنصوصود عموماتونه فضیلت دعاء بعد الصلاة ثابت ده نوپه دی عموماتوکې دهغې داخلیدلو امکان شته او که کوم سری دبالخصوص منقول نه کیدونه سبب هغه پریردی په هغه هم ملامت شته په هرحال دامسئله داسې مهتم بالشان نده په دواړو جانبو کې توسیع ده پاتې شوه وعظ کول ددی لپاره چه هغه په التزام نه وی دهغه دجواز لپاره دلیل دمنع کیدل کافی دی ۱۲ ذی الحججه ۱۳۳۳ هـ (تسمه نالسه ص ۱۲۰)

سوال: (۵۳۳) دعیدینو دلمانخه یادخطبی نه بعد دعاء غوښتل دنبی ﷺ اودهغه دصحابه اوتابعینواوتبع تابعینونه منقوله نده او که دغو حضراتوکله هم دعاء کړی وی نوضرور به نقل کیدله لهذاداتباع په غرض دعاء نه کول دعاء کولونه بهتر دی اتههی هکذافی بهستی گوهر، اوالرشید جمادی الاولی ۱۳۳۴ هـ صفحه ۳۱ او په لاندې فتاوی دیوبند کې لیکل شوی دی اودعاکول داختر ونودلمونځونونه وروسته دټولولمونځونوپه شان مستحب ده لعموم الأدلة اتههی مالتوفیق بینهما؟

جواب: په اول کې نفی دجزیې نقل دی او ثانی کې اثبات کلی دی فلاتعارض لکن څما په خیال کې راجح ثانی معلومیږی وهوالعمول لی وان کنت نقلت الاول من علم الفقه والامرواسع ولعل موافقة الجمهور اولی (ترجیح رابع ص ۸۰)

سوال: (۵۳۳) دعالیجناب کرامت مآب، غوره دازکیاوبهتر داصفیایو جناب مولنا صاحب دام ظله دخپو د بنکولو د امید نه وروسته اودلاس بنکولودشوق نه وروسته معروض خدمت دحاشیه بنکولونکوبارگاه قدوسی رابسی چه هغو صاحبانوپه خپل تصنیف یعنی بهستی گوهر دعیدینوپه باب کې داسې فرمایلی دی چه حضور ﷺ اوصحابه اوتابعینواوتبع

تابعینود عیدینود صلاوة نه وروسته دعاء نه ده کری که دعاء بی کری وی نوضروربه بی نقل کری وه دعاء کولونه نه گول افضل دی او هغه صاحب دبحر الرائق حواله ورکری ده عرض دادی چه مونږ دامسئله په باب عید کی پیدانکړه دعاء په مطلب کی په شامی کتاب کی لیکل شوی دی من صلی صلوة ولم یدع فیها فهو خداج او بیل دالله تعالی قول فاذا فرغت فانصب . د ایت او حدیث نه دا خبره معلومیږی چه دهر لمانځه نه وروسته باید دعاء وشی لاداسی عرض دی چه هغه صاحب دخپل کلام او حدیث او ایت شریف توفیق باید کری وی . چه خمونږ شک رفع شوی وی که عنایت وی په خواب سره مو سرفراز وفرمای بی ادبی معاف کری ځکه ددین په باب کی دغه کار اولی دی ؟

جواب: السلام علیکم بهشتی گوهریومستقل تصنیف ندی بلکه دعلم الفقه تلخیص دی نودعلم الفقه نه ناقل یوچه مولف بی ژوندی دی اگرکه که علم الفقه دبل چانه ناقل وی نودناقل په ذمه تصحیح د نقل به وی اوخمونږ په ذمه تصحیح دنقل دعلم الفقه نه دی اوپه ذمه دعلم الفقه تصحیح دنقل دبحر الرائق نه دی مونږ ذمه وارته یو ، دا کلام دنقل اودهغه د تصحیح متعلق اماخپله مسئله اقرب الی کلیات الشرع همغه ده چه تاسولیکلی ده اوخماوخمما د مشرانو عمل د همغی موافق ده یعنی د اخترنودلمانځه نه وروسته دعاء معمول ده په هر حال څومره چه دبهشتی گوهرمضمون دقواعدوسره معارض دی دهغونه می رجوع وکړه . والسلام ۱۸ ذی الحجہ ۱۳۳۴ هـ (ترجیح حصه رابعه ص ۸۴)

سوال: (۵۳۴) په یولسمه حصه دبهشتی گوهرکی دامسئله مندرجه ده داخترنودلمانځه یادخطبی نه وروسته دعاکول دنبی ﷺ اودهغه دصحابه واتباعینو او تبع تابعینو نه منقول نده که دغو حضراتو دعاء کری وی نوضروربه بی نقل شوی ولهدا داتباع په غرض دعاء نه کول ددعا کولونه بهتردی اوپه امدادیه اوله حصه کی جواباً مرقوم دی چه البته دلمانځه نه وروسته په ډیرو آثارو کی مشروع ده اودبر الصلاوة اوقات داحاجت ددعاهم دی په هر حال دعانه کول اودهغی په خای دخطبی نه وروسته مقررول دستت تغیرول دی اوقابل احترام دگوهردعبارت نه خودعیدینودلمانځه نه وروسته دعاء نه کول اولی معلومیږی اودفتاوی امدادیه نه نه کول دستت تغیر ظاهریږی په دی صورت کی راجح اوقوی قول دلمانځه نه وروسته دعاء کول دی اوکه نه کول ؟

سوال: ددواړو خوابونه په قواعدوسره دی اودواړوکی تعارض نشته . په فتاوی امدادیه کی په دی بد ویل دی چه دلمانځه نه وروسته په خای دخطبی نه وروسته دعاوکولی شی او هغه په بهشتی گوهرکی هم جائز نه ده گرځولی ترجیح خامس ص ۱۰۴

جواب: (۵۳۵) داخترنودلمانځه نه وروسته دعاء دقبلی په طرف مسنون ده اوکه یمین اویسارته هم د اخترنود خطبی نه وروسته دعاء کول مسنون دی په څه ډول اودریږی یاکنیسی یا کوم طرف ته ؟

سوال: داخترنودلمانځه یادخطبی نه وروسته دعاء کول یانه کول په خصوصیت سره دنظرنه می نه دی تیرشوی ظاهرا دعامة قواعدونو دلمانځه نه وروسته دعابهتره معلومیږی په هغه هیئت سره په کوم هیئت چه دنورولمونځونونه وروسته ده ۱۵ رمضان ۱۳۳۲ هـ (نیمه تاییه ۱۶۵)

ممبرته دختلونه وړاندې اووروسته دخطبی

په وخت دامام د سلام دهواز تحقیق

سوال: (۵۳۶) زیددیوه مسجد خطیب اوامام دی اوکثره وختونه همدی لمونځ ورکوی اوخینی وختونه بی نوروته ورکوی کله چه هغه دخطبی لوستولپاره دخپل خای نه پورته کیږی نوخینی خلک پورته پورته کیدوسره هغه ته سلام کوی اومصافحه ورسره کوی او هغه دسلام خواب ورکوی اومصافحه کولوکی په منبرباندي ناسته کوی آیاد طرفینومصافحه اوسلام په داسی وخت کی ممنوع اوحرام ده اوکنه ؟ اذاخرج الامام فلاصلوة ولاکلام نه ددی مسانعت اوحرمت راووخی اوکنه دالفاظودظاهرنه خوهمدامعلومیږی چه دصلاوة اوکلام مسانعت دی نودسلام اومصافحه خوبه په درجه اولی وی ، داصورت هله دی چه کله خپله زیدلمونځ ورکولولپاره روانیږی اوکله چه هغه دنورویسی لمونځ کوی دغه وخت هم خلک دزیدسره سلام اومصافحه کولوسره په خپلوخایونوکی ناست وی ، البته هرکله چه خطبه شروع کیږی نوخلک داسی نه که ، خودومره وی چه که زیددخطبی په ترڅ کی کوم طرف ته گوری نوبل سږی دلاس په اشاری سره سلام کوی آیادغی اشاری سره سلام کول هم ممنوع کیږی دهر صورت خواب ارشاد وفرمای بی ؟

جواب: په اذاخرج الامام کی یوقول دادی چه خروج نه مراد صعود علی المنبردی لکه چه عینی د هدایی په حاشیه کی نقل کری اوهمدا راجح معلومیږی نودهغی نه وړاندې سلام اومصافحه دواړه جائز دی او اشاره ددی لپاره چه کلام نده لهدادخطبی په وخت دهغه حرمت د کلام په

شان خوردی مگر چه مشابه دکلام سره دی دهمدی لپاره د کراهت نه خالی ندی، خصوصاً کله چه خپله سلام کول هم په اشاری سره مطلقاً ممنوع دی په حدیث کې دی ومن مس الحصى ای فی الخطبة، فقد لغارواه مسلم کله چه دمس الحصى نه ممانعت دی ځکه چه په دی کې مشغولیت دی د غیر خطبی په طرف نودسلام په اشاره کې خود دینه زیاته مشغولتیا ده اوبه حدیث کې دی چه لیس منمن تشبه بغیر نا لا تشبهوا بالیهود ولا بالنصارى فان تسلیم الیهود الاشارة بالا صابع وتسلیم النصارى الاشارة بالا کف رواه الترمذی، ددینه دسلام بالید ممانعت مفهومیږی فقط والله اعلم ربيع الاول ۱۳۲۱هـ امداد ص ۳۳-۱.

سوال: (۵۳۷) په نمبر ۵ د دیباچی دخطب ماثوره په منبرباندي اوچتیدو سره دخلکویه طرف متوجه وی بیاد سلام کوی اوکینی ددی متعلق داسوال دی چه په فتاوی رشیدییه دوهمه حصه ص ۱۳۳ مطبوعه مراد آباد کې لیکل شوی دی چه هرکله امام دخپل ځای نه دخطبی په غرض پورته شی دغه وخت په مقتدیانو باندي سکوت واجبیږی نوکله چه خطیب سلام وکړی نولامحاله سامعینوته خواب ورکول لازمیږی بیا د سکوت قید له مینځه ځی لهداددي صراحت وفرمایې چه دافعل خاص دهمدوی لپاره مخصوص وی اوس هم عامو خطباؤ ته ددی پابندی کول پکاردی اومقتدیانو باندي چه کله دضردصراحت سره سم د سکوت حکم دی دهغه څه خواب دی؟

جواب: ترتیبی په دی تحریر کې اجمال دی دهغی نه وروسته به احیاء السنن کې ددی مسئلې په دی ترتیب تحقیق کولی شوی وفی البحر فاستفیدمنه (ای من قول البدائع انه لا یسلم اذا صعد المنبر وروی انه یسلم کما فی السراج الوهاج ص ۱۸ جلد ۲ وهو المختار عندی للحدیث وان کان المشهور فی المذهب هو القول الاول کما فی الدر المختار وغیره والمتمسک فی العمومات وعلیه باول ماورد من السلام من جمله علی ما قبل تحريم الکلام فی الصلاة وفی الخطبة قلت واذلیس السلام واجباً واحتمل الکراهة بالنسخ فلعل الاولى للعمل ترکه والاعتقاد تجویزه - والله اعلم اه. ددینه معلومه شوه چه احتیاط همدادی چه امام سلام ونکړی نودخپل تحریر اجمال نه چه موهم داجازه دسلام بلا اختلاف ده رجوع کووم اگرکه مجوزدوجوب سکوت سره هغه مخصوص کولی شی. ۴ صفر ۱۳۳۵هـ ترجمه خامس ص ۳.

سوال: (۵۳۸) په الخطب الماثوره نمبر ۵ صفحه اول باندي نوشته دی چه رسول الله ﷺ په منبرباندي اوچتیدلو سره دخلکویه طرف متوجه کېدو اوبیایې سلام کولو سره کیتاسته ددی سلام په ستوباندي عمل ندی لیدل شوی آیادا سنت ژوندي کړای شی یا په هغه باندي په عمل نه کولو کې کوم مصلحت دی دلعلمی په خاطر داستفسار دی؟

جواب: حنفیه دایدې خاطر ندی خپل کړی چه عوام هغه دخطبی دلوازمونه گنی چه بدعت ده لکه چه احنافو دیرکارونه په همدې اصل باندي منع کړی دی اوشافعی دنقل په اساس جائز فرمایلی دی لکه چه په همدې مسئلې کې همداختلاف دی کما فی الدر المختار ومن السنة جلوسه فی محده عن یمن المنبر ویس السواد وترک السلام من خروجه الی دخوله فی الصلاة وقال الشافعی اذا ستوی علی المنبر سلم مجتبی اوبعضی حنفی علماونه چه کوم دسلام استحباب یا اباحت منقول دی هغه ته غریب ویل شوی دی کما فی ردالمحتار تحت قوله ترک السلام نوامام شافعی دمنقولی جزبې په بناء دسلام حکم کوی حنفیه دمنقوله کلیاتوپه بنا هغه ته ترک دست وانی همدارنگه دسوج کولوسره می دمنع یوجزبې منقول هم ذهن کې راغلی اوهغه حدیث دی اذا خرج الامام فلاصلاة ولاکلام اویقیناً سلام هم یا ملحق بالصلاة دی اودابه دخروج نه وروسته وی چه دمذکور حدیث په بناء ممنوع دی اوقاعده ده چه اذا تعارض المبیح والمحرّم ترجیح المحرم نوهغه سلام چه منقول دی په همدې قاعدی سره منسوخ شو نود حنفیه ومذهب روایة اودرایة قوی شو، والله اعلم ۱۸ رجب المرجب ۱۳۵۳هـ النور رجب ۴۵هـ.

په عیدگاه کې داختر نومونځ دکولونکسید

سوال: (۵۳۹) زید په خپل مسجد کې داختر ونولمونځونه کوی په عید گاه کې بې نه کوی اوڅوک چه په عیدگاه کې دکولو عادی دی هغه هم منع کوی کله وانی چه داختر ونولمونځ په مسجد کې هم جائز دی لکه چه د فلانی مولوی صاحبانوفعل ددی دجواز لپاره کافی دی کله وانی د چاچی زما سره محبت اوتعلق وی اوڅما د وینا څه احترام او لحاظ ورسره وی همداخمایه مسجد کې به لمونځ کوی. اوکله وانی. په عیدگاه کې خو ډیر خلک وی دلته هم پنځوس، شپیته کسان وی نویهتره ده. او کله وانی په مسجد کې هم دهمدی خدای لمونځ دی اوبه عیدگاه کې هم دخدای لمونځ دی چرته چه غواړی هلته بې کوی خلاصه داچه په مختلفو طریقوسره عیدگاه ته دتللو نه ممانعت کوی اوهغه سره په میلاویدونکو کې چه کوم

روانبری دهغه نه خفه کيږي اوشکایت کوي ددې سړي په پاس اولحافظ خيني خلک عيدگاه ته دتللو نه منع کيږي ، که دغه سړي په عيدگاه کې لمونځ وکړي يا نور خلک منع نه کړي نوپه دغه مسجد کې اداکونکي په ټول عيدگاه ته راشي ، دداسې سړي شرعاچه حکم دی اودهغه په مسجد کې لمونځ کول څنگه دی اوعموماً په مسجدونو کې داخترونولمونځ کول اوبلاغذرد ياران اوضعف دتللو وغيره دعيدگاه پريښودلو کې څه گناه شته اوکته ؟

جواب: في الدرالمختار واخراج الپهاى الجائة لصلوة العيسنة وان وسعهم المسجدالجامع هو الصحيح او د حدیثونو نه هم معلومېږي چه حضور ﷺ پرته ديوخل نه چه دباران دعذريه سبب يې په مسجد کې اداء فرمايلي هميشه يې ميدان ته تشریف راوړو حتی چه چاياندي به دشري عذريه اساس لمونځ هم نه وهغه ته دراوستلو اهتمام فرمايلولکه په کثرت سره حدیثونه وارد دي نو دکوم کارچه حضور ﷺ قولاً وعملاً اهتمام وي دهغه خلاف قولاً وفعلاً اهتمام کول صريحاً دست مخالف دی چه په گناه کيدلو کې يې څه شبهه نشته په حدیث کې دی فمن رغب عن سننئ فليس مني . والله اعلم ۱۸ ربيع الاول ۱۳۲۱ هـ ، امداد ص ۳۴ ج ۱

دجمعی په لمانځه کې دلمونځ کونکو دشمير اشتراط

سوال: (۵۴۰) که دکمپ دمسلمانانو جماعت دپروي يا اته لس کسانو پورې وي دجمعی لمونځ دسفر په حالت کې کولی شي اوکته؟

جواب: دجمعی لپاره کم از کم څلور کسان شرط دی ددينه کم جمعه صحيح نده اوبه څلور اوزياتوسره جائز ده پدې شرط چه هغه ځای دجمعی داقامت قابل وي ، لکه چه په راتلونکي کې راځي ، په داسې ځای کې په مسافرياندي جمعه فرض نده خوکه وي کړي نو صحيح ده فقط ۱۵ شعبان ۱۳۲۱ هـ امداد ج ۱ ص ۳۸

په بالاخانه اوبنگله ياندي دجمعی جواز په دی شرط چه بلديي ته نزدی وي

سوال: (۵۴۱) بالاخانه دښار نه علحده ده اوهرجامع مسجد ديوه ميل نه تردری ميلوفاصلي پورې دی ددې فاصل ملازمينو ته دبالاخانی نه بغيرد چوتی نه ديبرون وتلو اجازه هم نشته ، په داسې حالت کې دبالاخانی په احاطه کې ياکوم ځای کې جمعه کولی شي څکه چه دکمپ

په راتلونکي سوال په جواب کې ۱۲ منه

آبادت دښار په توابعو کورونو کې څونه راځي دجمعی لمونځ خو غالباً فرض کيږي دمسجد نه بغير کولی شي اوکته؟

جواب: که دغه ځای دښار په توابعو کې وي لکه چه ښکاره ده نو جمعه پکې صحيح ده او دهغه ځای نه چاته دوتلو داجازي نه ورکول خومضرندي لکن داکتل په کار دی چه په دی جد کې دننه اوبهراوسيدونکي هم راتللي شي اوکته ؟ که راتلای شي نودهغه وخت بلاتردد جمعه جائز ده اوکه نه راځي نو دجمعی په جواز کې تردد دی دهمدی لپاره مسافرته پدې صورت کې اولی داده چه طهروکړي څکه چه مسافرياندي جمعه فرض نده نودغير فرض لپاره په تردد کې لى څنگه وکړي اوجامع مسجد دجمعی لپاره شرط ندي ، وجه التردد مافی الدرالمختار والاذن العام اى قوله فلا يضر غلق باب القلعة لعدولو او لعادة قديمة وفي ردالمحتار بعدنقل عدم جواز الجمعة ان منعوا عن الدخول مانصه قلت وينبغي ان يكون محل النزاع ما اذا كانت لا تقام الا في محل واحدا ما لو تعدد فلا لانه لا يتحقق التقريب كما افاده التعليل تأمل وفيه عن المنع وكذا لا يصح لو جمع في قصره بحشمه ولم يغلق الباب ولم يمنع احد الا انه لم يعلم الناس بذلك اه . ۱۵ شعبان ۱۳۲۱ هـ امداد ص ۳۸ ج ۱

په کلا او دفتر په ځای کې دجمعی دکولو حکم

سوال: (۵۴۲) دننه دفترته دعاموخلکو د راتگ اجازه نشته ، خو حاکم اجازه ورکړي چه دجمعی په ورځ يوازی دلمانځه د کولو لپاره چه څوک راتگ غواړي هغه دی راشي ممانعت نشته پدې حالت کې په دفتر کې دننه دجمعی لمونځ کول جائز دی اوکته؟

جواب: کله چه عامه اجازه ده درست دی کنه نوبیرون وتلوسره دی په میدان کې وکړي ۲ جمادی الاخری ۱۳۳۱ هـ ، حوادث ۱-۲ ص ۲۲

سوال: (۵۴۳) آنجناب ته دی معلومه وي چه اوس دجمعی دورځی په هر سرکاری دفتر کې دجمعی لمونځ د ادا کولو اجازه ميل او شوی ده ، خواحقريه بدقسمتی سره په کلا کې ملازم دی عرض دادی چه اورپدلی می دی چه په قلعه کې دجمعی لمونځ نه کيږي ، خواوس کله چه سرکار اجازه ورکوي اوبه خوشحالي سره اجازه ورکوي نوپه قلعه کې جمعه جائز ده اوکته يوبل شرط چه دجمعی متعلق دی شايد هغه به دشارع عام کيدل ضروری وي نو ددې متعلق عرض دادی چه دفيروز دچهاونی قلعه دلوی کلی په شان دی ، اودهغې مختلفي ځانگي کوي چه

دهغې په احاطه کې دننه دی ، دمکانانوپه منزله دی اوهریوسړی ته برابره خبره ده چه مزدوری اوکه منشی وی دیوی بجی په چوتی کې دلمانځه کولو اجازه ده ، نوآبادغه حالت کې هم دشارع عام ضرورت ده ؟ داقیدچه سرکار لگولی ده هغه به یوازی دتقصان نه دبحاویبه خاطر دی اومونږ داسې هم عموماپه خپلې لوبې کارخانې کې کووقفظ ؟

جواب : دعام اذن کیدل هم دصحت دجمعی دشرائطوپه جمله کې دی چه معنای داده چه خپله لمونځ کونکوته منع کول هلته مقصوده شی ، باقی که بندول منع کول دکوم بل ضرورت په اساس وی هغه داذن عام محل ندی فی الدرالمختاروالاذن العام من الامام وهو محصل بفتح ابواب الجامع للواردین کاف فلابضر غلق باب القلعة لعدو او لعاده قديمه لان الاذن العام مقرر لاهله وغلقه منع العدو لا المصلی نعم لو لم یغلق لکان احسن اه فی ردالمحتار ویبغی ان یکون محل النزاع ما اذا کانت لاتقام الا فی محل واحد مالو تعددت فلا لانه لا ینحقق التقویت کما افاده التعلیل تامل ج ۱ ص ۸۵۱ . دپورتی روایت په بناء دهغه قلعه کې دجمعی لمونځ درست دی ۸ شعبان ۱۳۳۱ هـ ، حوادث ۱۱۱۲۰

په متفرق الاجزاء آبادیو کې دجمعی حکم

سوال : (۵۴۴) ۱) په یوه کلی کې تقریباً درې څلورسوه بالغ ، عاقل نارینه مسلمان او تقریباً درې

سوه بالغ نارینه کافر مقیم دی اوپه هغی کې یوبازار چه ضروریه شیان همیشه پکې موجودوی اوتنهانې ، ډاکخانه ، بیسیم ، هسپتال ، اومنصف ټول موجود دي اوس دغه کلی ته ښار ویل کیدلی شی اوکنه ؟ که کلی ومنل شی نوپه دغو مقیمو مسلمانانو باندې جمعه فرض ده اوکنه ؟ که فرض نه وی نوهلته دجمعی په اداء کولو سره صلوة ظهر دومی نه ساقطیږی اوکنه ؟ ۲) ۳) څومونږ په وطن یرهماپه کلیو کې خای خای خونارینه مکلف مسلمان دزر دوه زرو پورې مقیم دی ، خوداسې کلی ډیر کم دی اوپه ادنی درجه کې په بعضو قریو کې لس شلو پورې هم موجود دی اوکوم خای کې سل دوه سوه څلورسوه پنځه سوه مکلف نارینه مقیم دی داسې کلی ډیر زیات دی په ځینو قریو کې داواتو سوو پورې مقیم دی نوپدې کلیو کې کوم کلی دښار په حکم کې کیدلی شی اوکنه ؟ که ټولی کلی ومنل شی نو ددغو قریو په اوسیدونکو باندې جمعه فرض ده اوکنه ؟ که فرض نده که څوک دقریونه دجمعی لمونځ ادا کړی نو د هغه له غاړې نه دما سپښین لمونځ ساقط شو اوکنه که په لویو لویو قریو کې جمعه صحیح وی نو کوم کلی ته

ددغو کلیونو نو ویل کیږی ؟ (۳) ځینې قریبې دزراعت وغیره په سبب فقط میل نیم میل په فاصلی باندې آبادی دی په خپل مینځ کې دهر یو نوم هم جدا جدا دی مگر په اطرافو کې دواړه په یوه نوم باندې مشهور دی نوآبادواړه علیحده علیحده کلی وگنل شی اوکه دواړه یو خای کولوسره یو لوی کلی وگنل شی ددې ټولوسوالونو خواب مدلل اومفصل طور سره څومونږ دنایینا پېانولازښونه وفرمایې ؟

جواب : دسوال دعبارت نه خوددغو آبادیانو صورت اوحالت په ښه ترتیب ذهن کې راغلوالبتنه ددغو نواحو اوسیدونکې یودوست نه دتحقیق کولوسره دامعلومه شوه چه اگرکه دهغه خای آباد متفرق حصو کیدلو سره کلی دی ، او دهر کلی نوم هم جدا دی لکن بیا هم څو څو حصی یو خای کیدلوسره دهغو ټولو مجموعه په یوه نوم سره مشهور دی ، او هغه حصه ټوټه گنل کیږی ، مثلاً دولت پور په عرف کې دیوی آبادی نوم دی په کوم کې چه وړی وړی ډیری حصی دی ، اوهر حصه هم په بیل نوم سره موسوم ده لکن په کومه حصه کې چه کوم مسافر تلل غواړی دپوښتنی په وخت دهغه حصی دنوم په خای وائی چه دولت پورته خم ددینه داثابته شوه چه هغه ټوټه دمحلوپه خای ده او ددغو ټوټو مجموعه یوه آبادی ده اگرکه د هغو تر مینځ څه اندازه فصل هم شته لکن ظاهره ده چه دیوی آبادی په اجزاو کې فصل راتلل ددې آبادی دیووالی منافی نده ، لکه چه عموماً د کومو ښارونو متعلق چه انگریزی چهانویانی دی ، دهغوی همدا حالت دی او د بعضی امصارو او قصباتو بلاچهاونی هم خپله همدا حالت دی لکه چه د شاه جهانپور او بعضو قصباتو د ضلع سهارنپور او مظفرنگر چه دهغو د متفرقو آبادیو مختلفی حصی دی اوپه مینځ کې میدان اوکښت اوباغ فاصل دی خود جدا جدا آبادی نه گنل کیږی ، نو څومونږ دغواضلاعو کې لکه چه دبعضو آبادیو حالت دی ، دغه نواحیو کې کل یا اکثر آبادیانو داسې دی دغه حالت خود هغه خای دټولو آبادیو کې مشترک دی بیا هم په ټولو کې یوتفاوت دادی چه دهمدغو مجموعه آبادیونه په بعضو کې خوتنهانې ، ډاکخانه ، منصفی وغیره شته اگرکه ددغی مجموعه کومی خاصی خاصی اویرخی ته ددې مجموعه آبادی محکمه وائی ، اوپه بعضو کې د اخیزونه نشته ، اوددغو بعضو داوسیدونکو چه کوم حاجت دنهانی ، ډاکخانې ، وغیره متعلق واقع کیږی نوهغوی دغومحکموته راخی او دیوی یوی محکمی متعلق چه دغسی ډیری آبادیانو وی اوداسې آبادیانو دکلیوپه نومو باندې مشهوره کوی نوپه دی حکایت کې دغور کولونه معلومیږی چه داوول قسم مجموعه کوم ته چه هلته محکمه ویل کیږی مصر دی ، اوعرفاً دمحکمی لفظ دمصدر لفظ سره مرادف دی اوددوهم

مجموعه کلی دی، نویه همدی بنا سره په مجموعه آبادی د قسم اول کی جمعہ صحیح ده، او په مجموعه آبادی د قسم ثانی کی جمعہ درسته نده، اوس مستفتی صاحب په خپل مسئول عنہا صورت کی په همدی قاعدی باندی منطبق کولو سره دهغه موافق خواب باندی پوه شی، نو چرته چه جمعہ صحیح وی هلته د ظهر لمونځ ساقطیږی، او هلته چه جمعہ صحیح نده د ظهر لمونځ فرض پاتی کیږی او دمصر د اشتراط د روایتونو نه ټول متون اوشروح اوفتاواگانی د مذهب حنفیه مملو او مشحون دی والله اعلم ۲ شوال ۱۳۲۲ هـ امداد ص ۵۷.

په قصباتو کی د جمعې جواز

سوال: (۵۴۵) زیدوانی چه د هندوستان په قصبو کی جمعہ او عیدین د حنفیه وپه نزد جائزندی ځکه جمعہ او عیدینو لپاره مصر، بنار، کیدل شرط دی، او قصبی په کوم ترتیب ښارندی، نه په عرف عام کی اونه بل کوم عرف کی په حدیث اوفقه حنفیه کی دوه لفظه راغلی دی، یاد مصر، بنار، لفظ یاد قریبی، کلی، لفظ، د قصبی لفظ کله هم ندی راغلی د قصبو دوه حیثیتونه دی دیوه حیثیت نه خودغه ته ښار یا مشابهه ښار ویلی شی، په بل حیثیت سره کلی یا مشابهه د کلیو ویلی کیږی دکهینچ کهانچ ښار کی بهی داخلوی خو دا صحیح ندی بلکه هغه په قریه کلیو کی داخلول پکار دی یو څیز همیشه دارذل تابع وی داعلی دارذل تابع کیدلو کی هېڅ شک نشته بلکه یقینی وی اوداعلی تابع کول بی احتیاطی ده دهمدی لپاره په قصبو کی د جمعې او عیدینو منع کول پکار دی، د زید دا وینا څنگه ده؟ (۲) د بنار، قصبو او کلیو څه تعریف دی ددوی په تعریفونو کی درقیبی او آبادی هم دخل شته اوکنه؟ بعضی حضرات وانی چه چرته دومره رقبه دومره آبادی وی هغه قصبه او چرته چه دومره رقبه او دومره آبادی وی هغه ښار دی او درقیبی او آبادی اندازه معلوموی خوددی سره داهم وانی چه وپی رقیبی او وپی آبادی دزیات او کم کیدوسره په تعریفونو کی فرق نه راخی، خلاصه داده چه جامع مانع تعریف نه وانی کوم تعریف چه وانی هغه ماتیری دا څوهر حنفی پوهیږی چه زمونږ د مذهب له مخی په کلیو کی جمعہ او عیدین جایز ندی مگر دکلیو د جامع تعریف په نه پوهیدوسره او په تعریف کی د رقیبی او آبادی داخلولوسره اکثره غلط اختلاف اوتنازع پیدا ده د همدی په خاطر د مانع او جامع تعریف اشد ضرورت دی کوم خلک چه تعریفونو کی معینه رقبه او معینه آبادی داخله گنی دهغوی استناد کوم حدیث اود فقه روایت څخه دی اوکنه؟ (۳) یومقام په عرف عام کی قصبه نورو کلوته ویل او گنل کیږی لکن دا قصبه دخپلی رقیبی یا خپلی آبادی په لحاظه سره

دومره وړه ده چه هغوته کلی گنل وویل مناسب وه نو آیا په دغه قصبه کی جمعہ او عیدین نه منع کول وکړو علی هذا القیاس هغه کلی دخپلی رقیبی یا دخپلی آبادی په لحاظه سره دومره لوی دی چه هغه قصبه گنل او ویل مناسب و، نو آیا په دغو کورونو کی د جمعې او عیدینو اجازه ورکړو؟ (۴) په سلطان پور ملک اود ضلع کی مسافر خانه یو ځای دی که دهغه په آبادی باندی نظر و اچول شی نو یووړو کی کلی دی مگر هغه په عرف عام کی قصبه ویل اولیکل کیږی اود عرف عام په لحاظه سره غالباً په سرکاری کاغذونو کی هم قصبه لیکل کیږی، ددی حیثیت دادی چه دلته پوخ سرک شته دسورلی لپاره پخکری میلاویږی، بازار شته چه روزمره د ضرورت شیان ورکوی، د آبادی نه بیرون په هغه کی غالباً دوه ځله بازار کیږی په کوم کی چه د بهرنه خرڅونو کی اختونو کی راخی، د تیلو کارخانې شته، ډاکخانه او ډیره لویه ډاکخانه شته یعنی شعبه د ډاکخانې نشته سرکاری هسپتال (شفاخانه) شته، سرکاری سکولونه شته خود آبادی دکمبود په خاطر د مدل کلاس پورې خوانده گي نشته، لکه څنگه چه په عام طور په قصبو کی وی دریم درجی پورې خوانده گي وی همغه شان چه په باندو کی وی، تهانه (د پولیسو چوکې) شته سرکاری عمارتونه شته د تحصیل عدالت شته، د منصفی عدالت شته، د تحصیل خزانه بیله ده، د ډاکخانې متعلق د عوامو بینگ جداده، ډاک بنگله جوړه شوی ده په کومه کی چه انگریز حاکمان په راتلو سره آرام کوی اود مقامی حکامو لپاره علیحده سرکاری پوخ ځای جوړیدونکی دی پوخ تالاب (حوض) شته د مسافرو د میشته کیدو لپاره متعدد سرایونه دی د دوو مسجد ونه په یوه کی جمعہ کیږی د آبادی نه بیرون عیدگاه جوړه شوی خلاصه دا چه په لویو لویو قصبو کی کومی خبری نن صبا په عرف عام اوسرکاری عرف د انگریزی په لحاظه سره کیږی هغه ټولی په مجموعی ډول دلته په اتمه درجه موجود دی نو یاد آبادی دکمبود دلحاظ کولو سره دا قریه او کورونه گرځول دغه ځایونو کی جمعہ او عیدین منع کول پکار دی او که عرف عام اود عرف عام د مؤیداتو دلحاظ کولو سره د جمعې او عیدینو اجازه ورکول پکار دی؟ (۵) که کوم ښار یا قصبه د څه سبب په خاطر بالکل تش شی او څوک سری هلته پاتی نه شی اواتفاقاً څو مسافر یا مقیم هلته راشی او جمعہ او عیدین وکوی نو جمعہ او عیدین کول به صحیح وی اوکنه؟

جواب: (۱) فی رد اختراع عن القهستانی وتقع فرضانی القصبات والقری الکبیره التي فیها اسواق اه، جلد ص ۸۳۷، داروایت صریح دی په دیکې چه قصبات محل د جمعې او عیدین دی، اود مانع شبهی خواب داده چه د قصبی په عرف عام کی ښار نه کیدل غیر مسلم دی مونږ خپله اهل عرف

ليدلى چه دکومی دگردونواح کليوال خلک کله چه مطلق بنار وائی نوهمداقصبه مراد پیری
 او دقصبی نگ راتنگ ته دبنارتنگ راتنگ وائی په محاوراتوکي نوپه فقه اوحدیث کې چه کوم
 لفظ دمصرراغلی دی هغه دپته هم شامل شو راتلونکي ټول تقریریه دی باندې متفرع دی
 داصل خواب سره دفرع خواب هم وشو. ۲. خپله دصاحب مذهب نه دمصردا تعریف منقول دی
 انه بلدة کبيرة فيها سلك واسواق ولها رساتيق وفيها ووال يقدر على انصاف المظلوم من الظالم
 الخ اوخوهره تعریفونه چه فقهاؤ کړی دی دټولو مرجع اومال همدادی چه ټول مختلفه عنوانونه
 دمعتون واحدې او ددینه زیات جامع مانع تعریف دکوم نه چه تحدیدنام گړخی .
 امور غیر مقدره فی النص کې خپله دامام صاحب دمسلك خلاف دی . لانه زیاده فی الدین
 باقی پاتې شو ضرورت دفرع نزع نومثل دیگرد غیر مقدره په دی کې هم دترددپه وخت اغلب
 رابې مبتلی په اووخت دتعارض داراء دعدول ثقات قول معتمد او معتبر کیږی . کومه نزاع چه
 مقصوده شوه د همدی لپاره تعریف مانع جامع هم ندی . ۳. دپورتنی تعریف نه ظاهراً
 دامستفاد پیری چه درقیبې کم متصل یعنی دآبادی دمقدار کم منفصل یعنی شمار باندې دهغه
 مدارندی بلکه هیئت دآبادی دهغه معیاری کیما نقل فی الجواب عن السؤال الاول من
 تقیید القری بالقی فیها سکک واسواق . په همدې بناء که دآبادی هیئت دبنار او قصبی په شان
 دی دجمعی خای وایواوکنه کورونه به پې گنوفاعتبرهذا ، ۴. دسوال دعبارت سره کوم صورت
 ددی مقام په ذهن کې راخی دهغه په اعتبار سره هغه دقصبی په حکم کې پوهیدل ارجح دی
 وقدمرفی الجواب عن السؤال الثالث اعتبار هیئته العمارة لا المقدر و نحوه . والله اعلم (۵) لانه وان لم
 يعتبر حد خاص من العمارة لكن بشرط نفس العمارة كما فی الدر المنختر و جازت الجمعة بمفی فی
 موسم الی قوله وجود الاسواق والسکک ولما رفی الجواب من السؤال الثاني من قوله وفيها وائی
 الخ فدل علی اشتراط وجود الناس فیها الخاکم والمحكمین وهذا ظاهر جلد ۱، والله اعلم وعلمه اتم
 واحکم ۱۲. ذی قعدة ۱۳۲۲هـ امداد ص ۵۹ ج ۱.

په لوی کلی کې دجمعی جواز

سوال: (۵۴۶) لوی کلی ته چه په کې څلور سوه ، یازر دوه زره درې زره انسانان اوسپیری اودقتل
 او قصاص نه سواتول احکام دشرع شریف په خای کولی شی اوپه منازعه اموروکې دوخت
 دعلمناو په طرف رجوع کوی . دشرع شریف موافق عملدرآمد کوی اوپه دغه خای کې ددینیه

علومو مدرسه موجوده ده اوبازار هم موجود دی په کوم کې چه اکثره دحوائج اوضروریاتوشیان
 هروخت میلاو پیری په دغه خای کې دناشنایانو گوریا معینه کومه حضیره نشته بلکه مری په
 خپل خپل باغچه کې خنبه وی غرض داچه اکثر موضع داسې دی چه بازار پکې موجود دی
 . اوپه کوم کې چه بازار نشته هغه اود بازاروالا موضع ترمینخ صرف دنیم میل فاصله . ده
 څلور پنځه خایه یو خای کیدلوسره د مجموعه یونوم دی اودغه مواضع دبنار دمحله جاتوپه منزله دی په
 هغو کې ډیره فاصله نشته لکن دبرسات په ورځوکې دوه درې میاشتی د کشتی ضرورت پیدا کیږی .
 او په میاشتوکې د هندوستان په شان یلا کشتی گړخی نوکه دغسی لوی کلی کې که جمع او عیدین
 قائم کړی عندالشرع په صحیح وی اوکنه خواب دکتابودحوالی سره تحریر وفرمائی؟

جواب: په مذهب حنفیه کې مصرح او متفق علیه ده چه مصر دجمعی د شرانظوڅخه ده او اهل
 فتاوی کبیره قری او قصباتوته حکم دمصر فرمایلی دی کماقی رد اختراع عن القهستانی وتقع
 فرضا فی القصبات والقری الکبیرة التي فیها اسواق الی . قوله لا تجوز فی الصغیرة التي لیس فیها فاض
 ومنیر وخطیب کما فی المضمرات . پاتې شوه دا چه دمصر . او قصبه او کبیره کلی حقیقت څه دی
 نودمصریه باب کې چه خپله دصاحب مذهب کوم قول دی داعلامه شامی دتحفی نه پدې
 ترتیب نقل کړی چه (عن ابی حنیفة انه بلدة کبیرة فیها سکک واسواق وفيها ووال يقدر على
 انصاف المظلوم من الظالم الی قوله وهذا هو الاصح) اود کبیره قصباتواو قری تعریف دپورتنی
 عبارت نه مفهومیږی . دکوم حاصل چه داسواق او قاضی په لفظ کې دغور کولوسره معلومیږی
 چه دهغو آبادی دمصریه شان وی اوحاکم هم پکې وی . نو هغه کلی چه په سوال کې مذکور دی
 هغه نه مصر دی نه قصبه دی اونه لوی کلی . لهذا هلته جمعه صحیح نده البته که داسې کومه
 آبادی وی چه اهل عرف دهغه مجموعه اجزاء سره دڅه اندازه فاصلی یوه آبادی گنی هلته به
 دمجموعی اعتبار کولی شی . لکن یوازی یونوم کیدل کافی ندی ځکه چه دضلع او قسمت نوم
 هم یوی بلکه دتسمیې دوحده سره داهم ضروری دی چه هغه یوه آبادی وگنو . والله اعلم ۲۷ محرم
 ۱۳۲۲هـ رتنه اولی ص ۱۱

سوال: (۵۴۷) اصلی سوال ، جناب مولنا صاحب السلام علیکم . دسلام نه وروسته عرض دی
 چه ساران منطقه دمیرته ضلعی یو کلی دی ، او ذاتی مسلمان هلته اوسپیری او څلور طرف ته
 کلیوکې ذاتی هندوان پاتې کیږی . په څلور ، څلور ، پنځه پنځه کوسه کې دمسمانانو کوم کور
 نشته . د دی کلو په ساران کې درې مسجدونه دی . اود قدیم نه دغلته دجمعی او عیدینو لمونځ

کیپی، دنور و نودی او گاونده مسلمانان چه در عیت په طور اوسیری همیشه داختر و نولمونخ دلته راتلوسره کوی، د خپلې خپلې قربانی خاوی دلته راوستلوسره ذبح کوی، ځکه چه دا ضلع دداتری دمرکز په طور دی یعنی څلور طرفه هندو او دلته مسلمانان دی، ددی خای سر شماری درې زره او درې سوه دی، دوه ویشت دوکانو نه دصرافانو دی سرکاری مدرسه هم قائمه ده، او خلیفه عبدالرحمن صاحب دلته دحکومت له جانبه دمقدمود انفصال لپاره منصف مقرر دی، او پیش امام سید دکنگرواوسیدونکی د پلارنیکه نه امامت کولو سره راروان دی شل دیرش بلکه زیات ناظره ویونکی دوه قرآن ویونکی حافظان، اولس شل کسان منشی او حکیم وغیره هلته موجود دی دقدیم نه جمعه وی لکن دکله نه چه داوازه شوی چه په کلیو کې جمعه نه وی دکلیو او گردونواخ لمونخ کونکی نه راخی او ددی خای اکثر سستی کوی، او مسجد دومره لوی دی چه شاید لس شل قصبو کې راونه ووخی او دپنځه وخته لمونخ کونکی سل په سلو کې جمع کیږی او مولوی مظفر حسین صاحب هم دلته تشریف راوړی یودوه څله خو هغه هم دلته دجمعی لمونخ کړی، اوس نور علماؤ دلته راخی او پاتې کیږی او هغوی هم دجمعی لمونخ کوی او اوس هم جمعه وی مگر دورور گلوی دوه ډلی وی، یوه اوس هم کوی او یوه انکار کوی، لهدادا یوه ټوټه دقرطاس دحضور په خدمت کې درلیگلوسره امیدوار دی چه ددی خواب مفصل او مشرح تحریر فرمایوسره راولیږی چه دلته جمعه کیږی دادرسته ده او کنه؟ فقط

جواب: دامستله خوبصیح ده چه په دهاتو کې دجمعی او اختر و نولمونخ په حنفی مذهب کې درست ندی مگر ددی قریونه مراد هغه کلی دی چه حالت بهی دقصبی په شان ندی او دکومو حالت چه دقصبو په شان وی دهغو حکم دامصار او قصباتو په شان دی او دساران خای چه کوم حالت په سوال کې لیکل شوی چه دسر شماری دخلکو درې زره او درې سوه دی وغیره وغیره ددی حالت په اعتبار سره هغه حکم دقصبی دی، دکومی چه فقهاؤ په قریه کبیره سره تعبیر کولوسره جمعه او عیدین ته صحیح ویلی دی، په همدې بناء په مذکور موضع کې جمعه عیدین درست دی، والله اعلم ۱۰ اذی القعه ۱۳۲۷ هـ ددی خواب دلیکلو نه وروسته چه نقل بهی پورته موجود دی احقر خپله دساران منطق له ولیدله دتحقیق نه معلومه شوه چه په سر شماری کې په پورته سوال کې لیکل شوی تعداد نه نور هم اضافه او دکانونه هم زیات ثابت شول، یعنی تقریباً دخلو بیستو، البته متصل ندی، او په سوال کې نور حالات چه مذکور دی ټول صحیح او محقق شوددی نه وروسته می دفقیه روایتونو طرف ته رجوع وکړه دمصریه باره کې اقوال ډیردی په بعضو کې افراط دی او په بعضو کې تفریط او بعضی عدل و اوسط دی

او همدالحق بالقبول دی او په هر حال مذکور خای په عدل الاقوایل باندي مصر دی لکه چه په ردالمحتار ج ۱ ص ۸۳۲ کې مصرح دی «عبارة الفهستانی تقع فرضاً القصات والقری الکبیره التي فيها اسواق الى قوله لا يجوز في الصغيرة التي ليس فيها قاض ومنبر وخطيب اه، او په حالت مذکوره فی السؤال او محققه بعد السؤال باندي په نظر سره مذکوره خای خواه نخواه په قری کې کبیره کې داخل معلومیږی او په صغیره او کبیر کې که مابه الفرق دآبادی اندازه واخستل شی نودهغه مداریه په عرف باندي وی او دعرف دتتبع نه معلومه شوه چه دوخت حاکمان چه دتمدن حکماء هم دی دخلور زرو آبادی په قصبه کې شمار کوی او څلور زروته قریب دمعتبرنه کیدویه وجه دکسر په حکم کې دخلور زرو دی، نومذکور خای که قصبه نه وی نویه قریه کبیره کیدلو کې خو شبهه نشته او ددی موبدهغه حکایت دی چه دبعض اجاب اوسیدونکی دپروت نه چه په مذکور خای کې ملاقی شول او واوریدل شول چه دتحصیلدار صاحب نه معلومه شوه چه دسرکار اراده دخوموا صعود قصباتو د شمار کولو ده او په ځینو خایونو کې ددی انتظام هم شروع شوی دی، منجمله دهغو مذکور خای هم ده او که مابه الفرق هغه صفات واخستل شی چه په مرقومه روایت کې دکبیره او صغیره په صفت کې وارد دی، یعنی اسواق، حاکم، او خطیب او دمنبر بودن نه بودن نوهم مذکور خای په کبیره قری کې داخل دی، ځکه چه اسواق دمقام په قرینه اسم جنس دی چه یوه ته هم شامل دی نوددومره دوکانو نه دیوه بازار مهیا کیدل متیقن دی، اوس یوازی شبهه عدم اتصال سره کیدلی شی نودتامل کولوسره دا معلومیږی چه دسوق داشتراط حاصل دادی چه دهر وخت په ضروریه حوائجو کې دهغه خای اوسیدونکی دبل مصر احتیاج نه وی، نوددی غرض په حصول کې اتصال او انفصال برابردی لکه چه مولنا بحر العلوم په رساله دارکان ازیعه کې دخپل والد قدس سره قول چه نقل کړی دی دهغه نه ددی تابه دکبیرې حیث قال وکان مطلع الاسرا ابي قدس سره یفی بان المصر موضع یندفع حاجة الانسان الضرورية من الاكل بان یکون هناك من یبیع طعاماً والكسوة الضرورية وان یکون هناك اهل حرف یحتاج الیههم کثیرا اه ص ۱۶ او ایضاً یؤیده مای المضمرة فی تعریف المصرهوان بعیش کل محترف بحرفته من سنة الى سنة من غیران یحتاج الی حرفه اخرى مجموع الفتاوی المولانا عبدالحی ج ۳ ص ۲۲، په همدې ترتیب دحاکم کیدل عام دی چه لوی وی او که وړو کې نویه مذکور موضع کې دمصنف دمقرر کیدلونه دا امر هم حاصل دی او دمنبر او خطیب بودن خو خپله فرع دی دمذکوره حالت، چه په داسې خای کې عاده خطیب او منبر کیدل دی او همدارنگه

دخویارانونه مسموح شوه چه په کوم وخت کې کله چه دلته افغانان اوسیدل دولس دیارلس زره مردم شماری وه او داهم معلومه شوه چه په مینځ کې کومه زمانه دمحض وراشی ورباندې نده تیره شوی، نو هغه وخت خصوصت دجمعی دلته یقینی وه اویه قاعده د یقین لایزول بالشک سره ترهغه وخته پورې چه څه وخت داسې حالت نه وی چه بالیقین جمعه غیر صحیح وی دغه وخته پورې داستصحاب حال په حکم دامذکوره صحت حال به باقی گنل کیږی اود داسې حالت تخلل نه په مینځ کې ثابت شوی اونه اوس شته نوداشتباه په حالت کې به هم دصحت حالت راجح وی، اوهمدارنگه دجمعه په ترک سره چه کوم اثار هلته واقع شوی بامتوقع دی لکه پریښودل دځینوخلکو دلمانځه اولکه خپل مینځی بی اتفاقی دکوم نه چه ددغوخلکومساعی متعلقه اصلاح الرسوم کې قوی ضعف پیداکیږلو اندیښنه ده دهغه مقتضاهم همدا ده چه دجواز دجمعی په مرجوح قول سره هم ممکن وؤ نودجواز دحکم نه دی انکاروکولی شی هو! که عدم صحت متیقن وی نوبیله خبره به وی خوعدم صحت په درجه دیقین کې نده غایت مافی الباب داشتباه حالت دی کمایظهربالامعان، اوکه اشتباه قوی وگنل شی نودظهور احتیاطی امر به هم وکولی شی ددې تقریر دلیکونه وروسته دسلام نگر ضلع سهارنیور نه دقیض محمد خان صاحب ابن حاجی محمد یاسین خان صاحب خمادخط په خواب کې خط راغی هغه دهغه خای دخلکوسرشمیرنه درې زره درې سوه شپږ کسان لیکلی دی اودکانونه په مختلف ډول، اودحضرت مولانا گنګوهی داجازی په واسطه یې دجمعی دلمانځه جماعت یې لیکلی دی دکوم روایت یې چه دخپل پلار اونورواشخاصونه لیکلی دی ددینه هم ددې فتوی تاپید کیږی، والله اعلم

په دی باندې مولانا صدیق احمد صاحب کاندهلوی

اوچت لیک رافی چه لاندې منقول دی

دنیاژمند جناب مولانا شرف علی صاحب مدظلهم العالی لپاره دبنده ناخیز صدیق احمد عفی عنه له خواه دالسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته نه وروسته عرض دی دعالی جناب په خدمت کې داچه اوچت لیک دصدور شرف زاته راوروسره دافتخار باعث ووبنده غوښتل چه عالیه فتوی فی الفور ساران ته ولیگلی لکن کوم سړی میلانونه شواو همدارنگه بنده بروت ته تللی وؤ پروون می لغافه پیدا کړه لکن بنده ته وروسته دتاسودتحقیق نه خواندینینی دفتهاؤ دکلام

لاحقى شوى، د همدې لپاره مودبانته دهغو د ازالې مستدعى دى، اولاً ارشاد دى چه د ساران منطقه كه قصبه نده نويه كيبړه قريه كيدلو كې خوشه نشته تاسويه شامى كې په وقع فى القصات والقرى الكبيرة التى فيها اسواق، حاشية لىكلى دى القصات جمع قصبه وهى القرية فكون عطف والقرى عليه عطف تفسيريه داسې حال كې چه دفتهاؤ په نرد قصبه او كيبړه قريه يوخيږ دى، داتفرقه څنگه كولى شى! كه داغرض وي چه څمونږ په عرف كې قصبه نشته نو دا كار د بحث نه بهردى، كه دآبادى مقدار ته په تحقيق دقصبه يا قريه كيبړه دخل شته نويه دى وجهى دى چه د تتبع نه معلومه شوه چه په دى مقدار كې دمصریت د شروطو تحقيق غالباً كېږى، يعنى دخلورزرو نه زياتو كې داسواق او كورونو اونورو وجود منى دابنیه وپه شان قائمېږى اود سابقه فقهاؤ نه هم دغه تخمين اوتتبع منقول دى لکه چه عینی په عمدة القارى كې فرمایلى دى لانسلم ان جوائى قريه بل هی مدينة كما حكيها عن البكرى حتى قيل كان يسكن فيها فوق اربعة الاف والقرية لا يكون كذلك يعنى دخلورزرو نه زيات مقدار كې قريه نشى كيدى، بلكه قصبه يانبار كيدشى اود وخت دجاكمانود عرف مقتضى هم همدا ده چه دخلورزرو نه كم قصبه نه جوړېږى، نو د شرعى عرف اود تمدن دحكماؤ د عرف په اعتبار سره دخلورزرو نه كم هيڅكله قصبه يا كيبړه قريه به نه وي اوبه دى خاطر چه مذکور عدد محدود ددې نو كسر كاالعدم نه گنلى كېږى، اود حضرت خان صاحب حكایت كې شپ وگنې هغه هيڅكله دالتفات قابل ندې پاتې شوى اسواق او ابنیه وغيره دمنى، نو د ناخيزه بنده په خيال كې دهغو امور په قريه كيبړه وصفيره كې فاروق وما به الامتياز شول، وگورى شيخ كمال الدين بن الهمام په فتح القدير كې لىكلى دى وقد وقع الشك فى بعض قرى مصر مالميس فيها وال وقاض نازلان بما بل لاقاض يسمى قاضى الناحية فى اتي القرية احيانا ووال كذلك بل هو مصر نظراً الى ان لها والياً ولا نظراً الى عدم مهماتها والذى يظهر اعتباراً كونها مقيمين بها والاله بكه قريه اصلاً او كل قريه مشموله بحكم قال فى النهر مقتضى الشرط ان تبلغ ابنتها ابنة منى وكذا ما هو من الامام من اشتراط ان يكون لها سكك واسواق تمصرها ولو كانا مقيمين بها وبوافقه ما مر عن الخلاصة اى من قوله الخليفة اذا ما فر هو فى القرى ليس له ان يجمع بالناس وسياتي ما يزيد ايضا انتهى قلت ينبغى حمل كلام هذا الامام المحقق على القرية المستوفية بقية الشروط لانه اجل من ان يخفى عليه مثل ذلك حاشية البحر لابن عابدين، حاصل دكلام دادى چه دمحقق ابن

همام د کلام تبادره دای چه که قاضی اووالی په قریه کې مقیم وی نو اصطلاحی مصرتحقق موقی دنهروالااعتراض وکړچه داغلطه ده چه د منی په شان انبیه او اسواقو وغیره وجود دمصر اصطلاحی په تحقق کې ضروری دی، لکه چه که پادشاه سفر کولو کې دیوه کلی مقیم شی د جمعې لمونځ نشی کولی، او په مصر کې بهی کولی شی صاحب د ردالمحتار د اعتراض په منلو سره عذر کړی چه دمحقق کلام محمول دی په قریه مستوفیه شروط باندي نومعلومه شوه چه د اصطلاحی مصرتحقیق دلزو اسواقو، اود منی په شان انبیه وپورې موقوف دی، او چه کله دمصرتحقیق دلزو اسواق او انبیه وپورې موقوف دی نو کم په مصر کې درې کوڅی اودری بازاره بودن پکار دی، او په عرف کې بازار دمسلسلو مجتمعه د کانونونوم دی، لکن په مجمع البحار کې راغلی دی السوق سمیت بهلان التجار تجلب الیها وتساق المیعات غوها یعنی ددی لپاره دسوق نوم کیښودی شوچه سوداگر دهغه طرف ته په منبور راځی، او مبیعه مالونه دهغه په طرف راوړی، اود مصر حد کې، دادبازار نوم دی چه کثرت دتجار او کثرت دمتاعگانو متصل وی او که منفصل وی، مگر کم تر کمه درې خایه گڼه کونه وی علامه عینی دامراء القیس شعریه استدلال کې راوړی دی، ورحنا کانا من جوائی عشیه تعالی العجاج بین عدل ومعقب یرید کانا من تجار جوائی بکثرة مامعهم من الصیدواراد کثرة امتعة تجار جوائی قلت کثرة الامتعة یدل غالباً علی کثرة التجار و کثرة التجار علی ان جوائی مدینه قطعاً انتهى نودانصاف ضرورت دی چه دساران کلی په کوم کوم خای کې دسوداگرو گڼه گڼه ده او په کوم خای کې کثرت شته، او متفرقه دکانونه په متفرقه مقاماتو کې بلاکثرت دامتعه او تجار په کوم بازار باندې محمول کړم په عربی یا شرعی ځما گمان دادی چه اصلاً بازار نشته خوددی لپاره چه په هر کلی کې دجماعت په اندازه او سیدونکې دوه څلور دکانونه کوی اود دغود کانونوسره هغه دقریه کیدونه نه خارجېږی داسې قسم پوه شه، او په مصر مصطلح کې چه کوم بازار دی هغه داهل سوق او اهل تجارت دجوړولو لپاره دی، چه دقصباتو او امصارو دخواصونه دی دکوم دانصاف نه چه اهل قری عاری دی، غالباً همداسبب به وی چه دلما نڅه په باب کې چه چرته وائی امر نی کوم کړی دی لکه اقم الصلوة لدلوک الشمس واقم الصلوة طرفه النهار وغیره وغیره په دی کې بهی تجارت وغیره ته څه تعرض ندی کړی او مطلق بهی پریخودی دی، او خاص په جمعه کې بهی اهل اسواق او اهل تجارت ته خاص خطاب فرمایلی دی یا ایها الذین امنوا اذا نودی للصلوة من یوم الجمعة فاسعوا لی ذروا البیع او ورسپی

واذراؤ تجارة) وهوان انفضوا الیها اود بحر العلوم مرحوم والد صاحب دکلام حاصل دادی چه مصر هغه دی چه جمیع مایحتاج پکې میلاوېږی، دبندي دصحيح مکرری تجربی نه معلومېږی چه په دی قریه کې مایحتاج نه میلاوېږی آیابادیان قلمی شته او هغه دپتکری نه لاسته راځی او هغه چه دامیر په خای بهی منصف مقرر کړی دی قال فی ردالمحتار ثم المراد من الامر من یحرس الناس ویمنع المفسدين ویقوی احکام الشرع کذا فی الدقائق انتهى اوددی حضراتو کار صرف دومره دی چه دشل روپو دعوی دسودسره کوی او هغه چه ویل کېږی چه دافغان په زمانه کې دولس دیارلس زره آبادی گانی وی اول خودعوی بلادلیله ده ددینه علاوه فجازت الجمعة بمنی فی الموسم فقط لوجود الخلیفة او امیر الحجاز والعراق او مکة ووجود الاسواق والسک درمختار ای فلا یصح فی منی فی غیر ایام اجتماع الحاج فیها لفقید بعض الشروط ردالمحتار دلته داستصحاب حال محل نده، بلکه ارتفاع الحکم بارتفاع العلة ده دی یعنی دجمعی دجواز علت مفقود شو، او عدم جواز یقینی شو، دالبیقین لایزول بالشک خای ندی پاتې شوی، بلکه دالبیقین لایزول الا بالشک خای دی، او کومو حضرات قدس الله تعالی اسرارهم ته چه نسبت دجواز دافتاء جمعه کولی شی هغه محض افتراء ده، ماته یقینی معلومه ده چه حضرت قدس سره په څلور زرونه زیاتو باندې فتوی ورکړله لاغیر، او چه څه مفاسد دجواز جمعه فتوی باندې لاحق کېږی علماؤ ته دهغولحاظ ضروری دی دنقل جماعت دتداعی سره بدعت او مکروه تنزیهی دی او ظهر چه دوخت دفریضی اصل دی دهغه یادجماعت ترک لازمېږی، دا بنده منتظر دی چه ددی مضائقونه ځما خلاصون وفرمایې؟ بینوا توجروا؟ لیکونکې بنده صدیق احمد دکاندهله.

الاجواب عن المکتوب السابق

دمولنا المخدوم المکرم دامت برکاتهم په خدمت کې داحقر اشرف علی عفی عنه لخوا السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته دعالیه ارشاداتونه وروسته څه عرض کول بلاشبه دسوء ادب نه خالی ندی لکن دجناب اول اذن په رقیمه کریمه کې اودهغه امریه اخر کې حامل په اظهار مافی الضمیر باندې ده ارجاء دعفوی سره دالتماس هم دی چه په دی معروضه باندې که څه نور ارشادوی نو په دی سبب چه مکرر عرض کول ځما په وس کې نشته ماته دا اطلاع هم حاجت نشته، بلکه ددی نه احسن پدې شرط چه دعالیشان دطبعی سره ناخوښ نه وی داده چه قلمبند فرمایلسره دنورو سابقه تحریراتو دشفیقونو متعلق سره دیوبند کې دحضرت مولنا

محمود الحسن صاحب مدظلهم په خدمت کي يادسهارنېور حضرت مولنا خليل احمد صاحب دام فيضهم ته يې ارسال وفرمايې که مصلحت وي نو ددواړو شقينو دمضامينو محض نقل بلاظهار نوم دصاحب دمضمون وسپارل شي ترڅو هغوی حضرات خپله رايه په ازادې سره ظاهره وفرمايې شي او که حکم وي نو هلته درسولو خدمت به زه سرته ورسوم ، بيا که په احتمال بعيده دا حقر موافق وي دغه وخت هم دهغه په اعتقاد باندې عمل کول ضروري ندی او که دجناب موافق وي نو زه به په هغه باندې ضرور عمل کوم ، او که هلته درسولو ضرورت نه وي ، نو زه د وروستي رايې اعلان او ياد هغه موافق فتوی به نه ورکوم ، اوس مدعا عرض کوم ددې ارشاد په حاشيه کې ليکل شوی دی الخ په حاشيه کې ندی ليکل شوی ، معلومه نده چه محشی څوک وه ؟ او علی التقدير والتسليم تسامح به يوازی په عنوان کې وي ، په معناگانو کې په نظر کولو سره دا ويل شوی دی چه دا قصبه او قريه کبيره ده د حقيقت په اعتبار اگر که دتسميه په اعتبار به نه وي ، او د عمدة القاری د قول والقريه لايکون کذلک نه يوازی دومره ثابتېږي چه دومره آبادی ته قريه نه شو ويلی خودانه ثابتېږي چه ددينه کم ته به قصبه نه شو ويلی ، ځکه چه په جوائی کې په اتفاق سره دڅلور زرونه زياته آبادی نه وه ، دهمدی په خاطر په کلام کې دداسې عدد ذکر اغلی دی ، او په هر حال کې ددې په خاطر چه عدد مذکور شرعی منصوص نده لهدا حقيقي تحديده نه وايو محض تخمين به وايو په کوم کې چه کمی اوزياتی غير معتبر وي ، او داصحيح دی چه په تمصر کې دسککو ، اسواقو ، او اېنيه مثل دمنی ته دخل نشته ، لکن په معهوده کلی کې دسککو وجود ظاهر دی اېنيه هم شته ، او په کثرت سره دی پاتې شوه دمنی حده رسول خو خپله دمنی د اېنيه و عدد معلوم ندی ، چه په نفی او اثبات کې د معاتلت دعوی وکولی شي ، غالباً د مثال نه مقصود کثرت معتدبهادی ، نو هغه حاصلېږي په اسواقو کې نو خما په گمان دا شرائط سوق چه کومه مېنی ده هغه داده چه هغه خلک بل مصرته په غالبو حوايجو کې محتاج نه وي دېته په کتلوسره داپوهی ته راځي چه جمعيت داسواقو د عدد لپاره ندی بلکه دجنسيت لپاره دی ، کنه دري بازاره خوبه بعضی قصباتو کې هم نشته ، او په همدې بنا د جوائتو د اتصال شرط نه معلومېږي ، پاتې شوه دجمع قول نو هغه وجه دتسميه ده د کوم چه غرض يوازی بيانول مناسبت دصحت دا طلاق نه دا چه دهغه دمدار حکم وجوداً او يقيناً وي لکه چه دسفر په وجه دتسميه کې ، يا شوی دی لاته يسفرای يکشف عن اخلاق الرجال ، دهمدی په خاطر دانه لازمېږي چه که کوم سفر کاشف نه وو نو په هغه باندې احکام دسفر قصر وغيره نه مرتب کېږي بيا هم دتسليم تجا ، او امتعه عامه ده ، د ضرورت

په اندازه اوزايد عليه خوالېته کم کالعدم ده اود عینی قول وكثرة الرجال علی ان جوائی الخ استلزام الكثرة للمدينة ته ويل کېږي چه انتقام دملزوم مستلزم نده انتقام دلازم ته اوبعضی وختونو کې دمايحتاج اليه نه ميلويدل داپه ديرو وختونو کې په هغو قصبو کې هم رايې ښکې چه قصبه والی يې مسلم اومتفق عليه ده ، په همدې ترتيب دداسې اميرنشوالی په بعضو قصبو کې هم رامېنځته کېږي ، چه قصبه کيدل يې مسلم اومتفق عليه دی ، په جلال آباد اولوهاری کې دپوليس افسر پورې نشته يوازی چو کيدار اوسېږي ، خوددې په خاطر چه داصرف امارات دی نو دهغوی فقدان مضر نده اود استصحاب حال حکم په دی باندې په دی تقدير کيدلو چه وروسته دکبيره قريې ثابتيدونه يقيني صغیره کيدل متخلل نه شي اگر که کبيره کيدل يانه کيدل مشتبه وي نو که کبيره کيدل مظنون هم نه وي بيا هم مشتبه حتماً ده ، په همدې سره داليقين لايزول بالشك ، همدا محل گرځيدلی شي ، باقی دومره آبادی ثبوت شهرت يابه کاغذ داهل قريه سره وي هاته ثابت نده او که نه وي هم نو دا يوازی تاېدو مدار د حکم نده ، او په اسلام نگر کې دصحت فتوی هيڅکله افتراء نده ، حاجی محمد ياسين خان ديرتفه انسان دی ، اود مولنا د پيرجان شار او فرمان بردار او په مخصوصينو کې دی دهغه نه می هم اوريدلی دی اود مولنا فتوی په دڅلور زرونه کم باندې کيدل د خاصو حالاتو په اعتبار به وي هلته دوهم امارتونه هم دقريې مرجح شول ، حاجی صاحب اوس به مدینه طيبه کې دی خو ليک غوښتل کيدلی شي او غالباً په اسلام نگر کې نورتفه راوی ددې مشاهدې موجود وي ، اود فيض محمد خان ديروټ اوسيدونکې ته ما په مکرر ډول ددې حکايت دتحقيق ويلي دی ، نور داهم محض تاېدو ، او مفاسد د جواز دجمعه فی القري ټول مسلم دی ، مگر کله چه دعدم جواز جمع يقين وي ، او په موضع معهود کې په دی کې کلام شته والسلام مع الاکرام اخير ختام ۲۵/ صفر ۱۳۴۸ هـ ددينه وروسته بيا يوخل دمکاتبت مراجعت وشو ، د کوم نقل چه محفوظ ندی ، ددينه وروسته خپله دی احقر ته په خپل خواب کې ترده وشو او په عمل کې دمولنا صديق احمد سره می موافقت وکړو ، فقط (ترجیح ثاني ص ۱۷۱)

په جمعه کې دامام دو هو دشرطولو تحقيق :

سوال : (۵۴۸) دجمعی دلمانځه لپاره چه کوم شرط دسلطان او امام کيدلو دامام صاحب په نزد معتبر دی په موجوده زمانه کې دغه شرف نه پيدا کېږي نو پدې صورت کې جمعه کيدلی شي که کيدلی شي نو هغه کوم اسباب دی چه دهغه لامله دا حقاو علما دغه شرط شرط نه دی

گنلی، دکتایونو اوقالویه حواله تحریر و فرمایا اگر که زموون به زمانه کې په مناسب ځای کې جمعہ کیږي؟

جواب: فی الهدایة ولا يجوز اقامتها الا للسلطان ولن امره السلطان لانه انما يجمع عظيم وقد تقع المنازعة في التقدم والتقدم الخ وفي الدر المختار ونصب العامة الخطيب غير معتبر مع وجود من ذكر امام مع عدمهم فيجوز للضرورة، داول روایت نه معلومېږي چه شرط دوجود دسلطان مقصود لذاته ندی بلکه په حکمت دسدفتنه دی نوکه د مسلمانانو په تراضي سره دغه حکمت حاصل شی نومعنی دا شرط مفقود نه شولکه چه په روایت ثانیه کې ددی تصریح موجوده ده البته کوم ځای کې چه کوم بل شرط دصحت دجمعی مفقود وی هلته بیا جائز ندی والله اعلم . ۲۰ ذیقعدہ ۱۳۲۲ هـ، امداد ج ۱ ص ۲۲.

دوکت نه وروسته داختر دلمانځه دتدم اعادی حکم:

سوال: (۵۴۹) داختر نه دوه ورځی وروسته معلومه شوه چه لمونځ بالکل باطل شوی نو دوباره ېې وکړی اوکنه؟

جواب: نه دراگرځوی فی^۱ الدر المختار و تخر بعدد کمطر الی الزوال من الغد فوقتها من التای کالاول تکون قضاء لاداء آه، ددی نه معلومه شوه چه داختر قضا یوازی دراتلونکې ورځی دزوال پورې ده دهغې نه بعد نده وقال فی الرد تحت قوله مع الامام متعلق بمحدوق حال من ضمیر الامن فانت لان المعنی ان الامام اذاه و فانت المقتدی لاهالوفات الامام والمقتدی لقضی کمایاتی الفاده فی معراج الدرایة وقال تحت قوله بعدد کمطر دخل فيه ما اذا لم يخرج الامام واما اذا غم الهلال فشهدوا بعد الزوال او قبله بحيث لا يمكن جمع الناس او صلاحها فی يوم غیم وظهرها ما وقعت بعد الزوال کمافی الدرر و شرحه للشيخ اسماعيل وفيه عن الهضه امام صلى العيد على غير وضوء ثم علم بذلك قبل ان يتفرق الناس يتوضئا ويعيدون وان تفرق الناس لم يعد لهم وجازت صلاحهم صیانة المسلمین واعمالهم اه، والله تعالی اعلم وعلمه ام، ذیقعدہ ۱۳۲۲ هـ، امداد ص ۲۲ ج ۱.

^۱ په دی ځای د تصحیح الاخطا ص ۹ کالم تمبر ۲ نه په عبارت کې ترمیم وکولی شو ۱۲ مرتب

په ناسته باندي دخطیبی دویلو حکم:

سوال: (۵۵۰) دجمعی او عیدینو خطبه په ناستی سره جائزه اوکنه؟ که خطیب دکمزوری په سبب مجبوروی نوڅه حکم دی؟

جواب: فی الدر المختار ویسن خطبتان الی قوله و طهارة وستر عورة قائمادینه معلومه شوه چه دخطیبی قبم سنت مؤکد ده اوکه واجب هم وی نودغه وخت هم په عذر کې ساقطېږي لکه قیام الصلاة او په احکامو کې داختر نو خطبه دجمعی په شان دی، نو په عذر کې دجمعی اواختر نو خطبه په ناستی سره ویل جائز دی، امداد ص ۲۵ ج ۱.

د اسلام دسلطان په اجازه په قری کې دجمعی حکم:

سوال: (۵۵۱) دافغانستان په هیواد کې داقاعدہ ده چه دامیر صاحب خلد الله ملکه په فرمایش دبعض عالمانو په تحریک په قریو کې جمعہ گوی، اودخلوړینو کلیو لپاره یو خطیب دبادشاه لخوا مقرزوی فقط د بادشاه اجازه دمعنوی شرط دمصرگنی، په دی علاقه کې که کوم یو جمعی ته حاضر نشی خطیب صاحب انکار کوی کله کله دی یوادحاکم ته دشکایت نمبر سپړي، په مذکورہ صورت کې دجمعی دوه رکعتہ دظہر نه خلف کیدی شی اوکنه دهغې نه په تاخیر سره دحیلې په عذریه گنہگار وی اوکنه؟

جواب: قال الشامي قال ابوالقاسم هذا بلا خلاف اذا اذن الوالي القاضي الی قوله وصلوا فی القری لزمهم اداء الظهور وهذا لم يتصل به حکم فان فی فتاوی الدیناری واذابنی مسجدبامرالامام فهو امر بالجمعة اتفاقاً، نو په مسئوله صورت کې جمعہ صحیح ده لکن د تبدیل په وخت دسابقه امیر اجازه غیر کافی ده دنوی امیر اذن شرط ده قال الشامي لا یبقی الی اليوم الاذن بعدموت السلطان الاذن بذلك الا اذا اذن به ایضاً سلطان زماننا نصره الله . ۸۴۰، والله اعلم . ۲۰ محرم ۱۳۲۳ هـ، امداد ص ۲۵ ج ۱.

داختر نو او دجمعی دخطیبی په انشاء کې وریاد شو

چه دفجر لمونځ ېې ندی کړی نوڅه وکړی؟

سوال: (۵۵۲) فی الدر المختار باب الجمعة ولو خطب جنباً ثم اغتسل وصلى جازوفیه واذا اخرج

الامام

فلاصلوة ولا كلام الى تمامها خلاصاء فائته لم يسقط الترتيب بينها وبين الوقتية فالما لا تكرر سراج
وغيره لضرورة صحت الجمعة. ددينه خرگنده شوه چه خطبه خودرسته كيپري لكن صاحب
ترتيب وونودجمعي لمونخ دي نه كوي بلکه په بل سره دي ورگري اوکه د اختريه خطبه كي په
يادشونوخه حرج نشته. خکه چه خيله دفرانضو او عيدينويه لمانخه كي هم واجب ندی اويده
خطبه كي خوشايدهم واجب نه وي في الدرالمختار باب قضاء الفوائت الترتيب بين القروض
الخمسة والوترادوقضاء لازم وفي ردالمحتار ودخل فيه الجمعة فان الترتيب بينها وبين سائر
الصلوات لازم فلوتذکرانه لم يصل الفجر يصلها ولو كان الامام يخطب اسماعيل عن شرح الطحاوي
هـ، والله تعالى اعلم، ذيقعهده ۱۳۲۲ هـ، امداد ص ۲۲۲ ج ۱.

په جمعه او عيدينوي غير خطيب امام نه بشير حکم

سوال: (۵۵۳) جمع او عيدين كي امام او خطيب بيل شخص وي نوخه مضائقه خونشته که
عذرؤمثلاً د جماعت امام د تقوى، طهارت، قرأت قران وغيره په اعتبار افضل وي اويده خطبه
كي د عدم عربيت په وجه غلطی کوي نوداسي صورت كي خه حکم دي؟

جواب: في الدرالمختار في الشرط الخامس للجمعة لكن سيحیی انه لا يشترط اتحاد الامام والخطيب
ثم وفي وعده بقوله فيما بعد لا ينبغي ان يصلی غیر الخطيب الى قوله جاز هو المختار، ددينه معلومه
شوه چه بلا عذرهم جائز دي خو خلاف اولی اويده عذر سره خلاف اولی به هم نه وي، والله تعالى اعلم
محرم ۱۳۲۲ هـ، امداد ص ۲۲۵ ج ۱.

بارقه متصله ابادی كي دجمعی حکم

سوال: (۵۵۴) دمودی راهیسی دی باره كي شك دي چه جمعه خمونی په محله كي داله اباد
بنارسره په يوميل فاصله باندي واقع دي اويالكل كلي دي اومونې خلكوته داستعمال
دبولوضروري شيانو راورل دبارنه دي كول جائز دي اوكنه، اويبا خلك چه خلورر كعته لمونخ
دجمعی كوي داخنكه دي؟ لکه چه زه ديوه بزرگ په ويناسره په محله كي اداء دجمعی سره
خلورر كعته فرض هم كوم اميد دي چه دشافي خواب نه مومطلع وفرمايي؟

جواب: في الدرالمختار وافتاؤه وهو ما هو له اتصال به او الاكما حرره ابن كمال لاجل مصالحه
كدفن الموتى وركض الخيل وفي ردالمحتار وان اعتبرت لتكية قرية مستقلة فهي مصر على تعريف

المصنف، د دی روایتونونه مفهومه شوه چه که دغه مقام چه دهغه په نسبت كي سوال دي
مستقله ابادی شمیرلی شی دغه وخت خودقریه کیدلویه سبب په هغه كي جمعه جائزنده، اوکه
مستقله ابادی نه گنل کیپری بلکه که دینار متعلق گرخول کیپری اودینار عامه مصالح ددي
پوري متعلق ده لکه شطرنج، خیزاونبسه ویشتل اودلبکر محل، اوحضیره وغیره، نویه دي كي
جمعه جائز ده اوداحتیاطی ظهر ضرورت نشته والله تعالى اعلم ۴ ربيع الاول ۱۳۲۴ هـ، امداد ص ۲۲۲ ج ۱.

دشدید هرعذر کیدل چه دهغه نه دمرض ویره وی په جمعه كي

سوال: (۵۵۵) که چاته داسي مرض وی چه که صبح ته هغه جامع مسجدته دجمعی په ورخ
راتلل غواړی نور اتللی شی، اوکه د ماسپینین په وخت یالس بجی راتلل غواړی نونشی کولی
ده، دي وجه نه چه نن صباد گرمی سره هغه ته سخت ضرر وی نوداسي شخص ته د جمعی
دکولولپاره صبايې راتلل واجب دي اوکنه یا جمعه ورته معاف ده؟

جواب: في ردالمحتار تحت قول الدرالمختار في اعدا ترک الجماعة وبردشدید مانصه لم يذكر الحر الشديد
ايضاً ولم ارم من ذكره من علمانا لعل وجهه ان الحر الشديد اذا حصل غالباً في صلوة الظهر وقد كفيها
مؤنته بسنية الابراء نعم فديقال لوترك الامام هذه السنة صلى في اول الوقت كان الحر الشديد عذراً
تأمل وفي اعدا ترك الجماعة من الدرالمختار ووحل وثلج ونحوهما وفي ردالمحتار اي كيردشدید كما
قدمناه في باب الامامة، ددي نه معلومه شوه چه که گرمی سخسته مضره وي اودچتری حفاظت کافی
نه وي نودجمعی دپريبنودولولپاره به عذروي، والله تعالى اعلم وعلمه اتم شريع الثاني ۱۳۲۴ هـ، امداد ص ۲۷۱ ج ۱.

دجمعی نه وروسته دظهور احتیاط مسئله

سوال: (۵۵۶) کوم خلك چه دجمعی دلمانخه داداء نه وروسته خلورر ركعته دجمعی
دلمانخه داداء اشتباه په وجه اودجمعی دبعضی شرائطو د فقدان په خاطر كوي، دهغو ادا كول
احتیاط دي اوکه نه اداء كول احتیاط دي یا، خواصولپاره درست ده اوغوا موته نه دي یا د

دجمعی قیاس كول په جماعت باندي صحیح ندی خکه چه جمعه فرض ده اوجماعت نشت موكد یا واجب فلا یقاس
عليها اوکه صحیح وي نوداهر گنل په كاردی چه په هندوستان كي داسي گرمی ده اوکنه خکه اندیشه ده چه نازك طبیعیه
خلك دغه فتوی خيله گرخولوسره جماعت پریږدی، ۲ تصحيح الغلط ص ۱۹.

خواص او عوامو دواړو لپاره درست دی خپله مسئله کومه ده اودن صباپه اعتبار سره څه حکم دی؟

جواب: ښه ردالمحتار کې دیولوی بحث نه وروسته ښه فیصله کړی ده نعم ان ادى الى مقسدة لاتفعل جهاراً والكلام عند عدمها و لذا قال المقدسى نحن لانامر بذلك امثال هذه العوام بل ندل عليه الخواص لو بالنسبة اليهم اه ، اوبه دی خاطر چه په هغه کې ويل شوی چه لانامر العوام نوزه هم وایم لم اترجم هذه العبارة لاني لا ادل عليها العوام لان الدلالة نوع من حملهم عليه ، والله اعلم . ۱۰ جمادی الاولی ۱۳۲۴ هـ ، مداخل ص ۷۸ ج ۱ .

سوال: (۵۵۷) اول آیت ومن يتبع غير الاسلام ديناً فلن يقبل منه وهو في الآخرة من الخسرين ، دوهم آیت يا اهل الكتاب لاتغلو في دينكم ، دريم آیت اليوم اكمل لكم دينكم واتممت عليكم نعمتي ، څلورم آیت ام لم شركاء شرعوا لهم من الدين ما لم ياذن به الله ، اول حديث من احثت في امرنا هذا ما ليس منه فهو رد ، دوهم حديث من عمل عملاً ليس عليه امرنا فهو رد ، دريم حديث واياكم محدثات الامور فان كل محدث بدعة وكل بدعة ضلالة څلور حديث من ابدع بدعة ضلالة لا يرضها الله ورسوله كان عليه من الاثم مثل اثم من عمل بما لا يقتص ذلك من اوزارهم شيئاً ، ددغور آيتونو كريمة اوصحيحه حديثون موافق مطلب د احتياط الظاهر لمونخ كول به منع وي او كنه ؟

جواب: ښه صحاح کې مروی دی چه سعد بن ابی وقاص او عبد الله بن زمعه د زمعه دوينځي بچي کې نزاع وکوله رسالت مآب ﷺ د شرعيه قاعدی مطابق الولد للقراش دغه ماشوم ښه د زمعه خو وگرځاوی ، اودعتبه بن ابی وقاص د مشابهت په سبب هغوی ﷺ خپلې مطهرې زوجې حضرت ام المومنين سودی بنت زمعه ته دهغه نه د حجاب کولو حکم وفرمایه ددي حديث نه ثابت شوه چه د ادله و د تعارض په وخت اگر که په دی ادله وکې يو دليل ضعيف دی جمع بين الادلة او د هر يوه په مقتضياتو باندي عمل مسنون او مشروع احتياط ده نو د همدی نظير جمع بين الجمعة والظهر دی کوم ته چه ظهريه احتياطي وائی او اگر که د عدم صحت د جمع کوم دليل ضعيف دی ، مگر مذکور حديث نص دی چه مقتضاد احتياط د ضعيف دليل هم اعتبار کول دی ، لکه مشابهت ضعيف دليل دی ، او بيا هم دهغه اعتبار به کولی شی ، نواحتياطي ظهريه اصل سنت نه راووته ، نو د هغو کول په سوال کې د مذکوره حديثونو او آيتونو خلاف به نه وی اود دینه اصرح هغه حديثونه ددي ماخذ کيدلی شی کوم چه د وقوع شک په

صورت کې د بقاء على الاقل ، اود صلاة مؤذنة مع الكراهة داعادی حکم دی بقاء على الاقل کې درکعت د تکرار احتمال شته د دینه د مشکوک تدارک بمثله د مشروعیت ثابت شول ځکه چه د غیر مشروع احتمال هم د جواز مانع ده اوبه داعادی کې خود تدارک یقینی دی نو چرته چه جمعه مشکوکه وی دهغه تدارک بالظهر به یقین سره دهغه نظیر ده ، لان الجمعة الفائتة تجبر بالظهر اجماعاً و ههناکا الفائتة حيث احتمل فقد شرط او وجود مانع فافهم ، اودغه تقریر د احتياطي ظهريه نفسه مشروعیت دی او که کوم خارجی عارض سره منع وکولی شی نو هغه ددي منافی ندی لکه چه په دی وخت اکثر محققین علماء دعوامو اعتقادی او عملی غلو ته کنلو سره منع فرمایي ، اود دې وجه داده چه ددي مبنی د مشروعیت محض احتياط وو ، د کوم نه چه معلومه شوه چه مقصود اصلی احتياط دی ، هر کله چه غلو وشوه نو دويلو سره مقصود اصلی قوت شو ، چه هغه احتياط نه ډیره بی احتياطي وشوه ، د همدی لپاره اوس د احتياط نه لوستل وپيژنی . والله اعلم ۷ محرم ۲۸ هـ ، تسمه اولی ص ۲۲ .

سوال: (۵۵۸) د کوم آیت کریم او احادیث صحیحه اجماع قویه او قیاس جلیه نه د ظهريه احتياط لمونخ کول ثابت دی او کنه ؟

جواب: د اول سوال په خواب کې ددي ماخذ سنت یعنی د زمعه قصه ۱۲ ، مذکوره شوی ده نو د ثبوت په اعتبار د سنت نه ثابت ده اوبه اعتبار د ظهور د قیاس نه ظاهر ده ، پورتی حواله ۲۷ .

د مجتهدو ائمه و نه احتياط الظهر الخ

سوال: (۵۵۹) خپله دامام ابو حنیفه ، مالک ، شافعی احمد محمد ، ابو یوسف زفر او حسن رحمهم الله نه د احتياط الظهر کول یاد کلیو اوسیدونکو ته د حکم وړ کول ثابت دی او کنه ؟

جواب: د نوروائمه و په مذهب باندي خوځمان نظر نشته ، مگر دامام صاحب معمول به قول جمع بين الماء المشكوك والتيمم دهغه نه ظاهریدلو معنی ددغه ظهريه طرف ته منسوب کيدل دی ، ځکه چه کوم قول دامام صاحب د قواعدونه ماخوځوی هغه هم د فقهاؤ د تصریح موافق ملحق په اصل المذهب دی ، اود هغه نه ددي صريح منقول کيدل ددي په خاطر مضرتندی چه هغه دهغه داعی راپيښ شوی نه وو ، لعدم الشک في الشروط كتبه اشرف علی ۷ محرم ۱۳۲۸ هـ

سوال: (۵۶۰) احتياطي ماسپښين کول د قران او حديث له مخی جائز دی او کنه ؟

جواب: چرته چه دجمعی په صحت کې شبهه وی داسې کول جمع بین الأدلة دی چه شرعا ثابت دی دالولد للفرش واحتجی منه یاسوده حدیثونه ددی دلیلونه دی اتمه خامسه ۲۳۳.

دجمعی په ورځ دمنذورینو دجماعت کولو حکم:

سوال: (۵۶۱) مسافرین وی که مقیمین چه دجمعی لمونځ بهی ونه نیوه دظهرجماعت کولی شی اوکنه؟ او په جامع مسجد کې هم کولی شی یا په کوم بل مسجد کې بینواتوجروا؟

جواب: فی الدرالمختار وکړه تحریرالمعدورومسجون ومسافر اداء ظهر بجماعة فی مصرف قبل الجمعة وبعدها لتقليل الجماعة وضوء المعارضة واقادان المساجد تغلق يوم الجمعة الا الجامع وكذا اهل مصرفاتهم الجمعة فانهم يصلون الظهر بغير اذان ولا اقامة ولا جماعة ويستحب للمريض تاخيرها الى فراغ الامام وكره ان لم يؤخره الصحيح وفي ردالمحتار قوله الا الجامع اي الذي تقام فيه الجمعة ان فتحه في وقت الظهر ضروري والظاهر انه يغلق ايضا بعد اقامة الجمعة لتلا مجتمع فيه احد بعدها الى قوله لكن لا داعي الى فتحه بعدها فليبقى مغلقا الى وقت العصر، ج ۱ ص ۸۵۴، ددی نه ثابت شوه چه داخلک ظهر په جماعت سره نشی کولی نه په جامع مسجد کې نه کول بل خای کې، ۱۷ شوال ۱۳۳۳ هـ اتمه ناله ص ۹۱.

سوال: (۵۶۲) که څو مسافر دجمعی په ورځ یو خای شی دظهر لمونځ په جماعت سره کول روادی اوکنه؟ که کوم ځل چاکړی وی دهغه لپاره څه حکم دی؟ او چیرته چه دجمعی شرط نه میلاویږی او جامع مسجد هم نشته څه حکم دی؟

جواب: فی الدرالمختار وکړه تحریرالمعدورومسجون ومسافر اداء ظهر بجماعة فی مصرف قبل الجمعة وبعدها و فی ردالمحتار قوله لمعدور وكذا غيره بالاولی قوله فی مصرف بخلاف القرى لانه لا جمعة عليهم فكان هذا اليوم فی حقهم كغيره من الايام شرح المنية وفي المعراج عن المجتبی من لا تجب عليهم الجمعة بعد الموضوع صلوا الظهر بجماعة ج ۱ ص ۸۵۶، ددی روایتونونه ددری واروسوالونو خواب راووت، یعنی دا جماعت رواندی، او که جماعت بهی وکړه نوفرص ادان شول او چیرته چه جمعه واجب ندی هلته به ظهر دجماعت سره کولی شی ۱۹ ذی القعدة ۱۳۳۳ هـ اتمه ناله ص ۱۰۱.

سوال: (۵۶۳) ددی لپاره چه په مسافر باندې جمعه واجب نده چیرته چه مقیمان مسلمانان دیردی دهغه لپاره دما سپنبن لمونځ منفردا کول عند الله څه گناه کیږی اوکنه؟

جواب: نه، لان الاثم بتركها يستلزم وجوبها وقد فرض انه لا وجوب البتة که په عین دجماعت کې دجمعی په مسجد کې حاضر وی پدی صورت کې خاص تردد لرم، قیاساعلی توقف صاحب البحر قیما لیا قیمت وهو (ای الاعمی) حاضر وی المسجد واجاب بعض العلماء بانه ان كان متطهرا فالظاهر الوجوب لان العلة المخرج وهو منتف الخ، ص ۸۵۳، تاریخ او حواله پورتنی ص ۱۰۲.

که عیدین دجمعی په ورځ وی نو دجمعی لمونځ واجب پاتې کیږی اوکنه؟

سوال: (۵۶۴) که دجمعی په ورځ عید الفطریا عید الاضحی وی نو دجمعی لمونځ واجب پاتې کیږی اوکنه؟

جواب: دواړه واجب دی فی ردالمحتار امامذهبنافلزوم کل واحد منهما ۱، ۱۸ شوال ۱۳۲۵ هـ امداد اول ص ۹۴.

په کلیو کې دجمعی د مصالحو خواب:

سوال: (۵۶۵) په کومو کلیو او قریو کې چه سل، سل یا پنځوس پنځوس لمونځ کونکې وی دهغوی جمعه قائلول مستحسن دی اوکنه نه فرض او واجب؟ دتجربې نه ثابت شوه چه هغوی سره دجمعی عظمت او وقعت شته دهغې په ادا کولو سره او پښخه وخته لمونځونو هم شوق لری او کنه نوسستی او تنبلی جوړیکې تردی چه لمونځونه پریردی، په داسې حالت کې که هغوی څوک منع کړی نومصیب دی که مخطی؛ او په دغه وخت باندې حنفی ته په شافعی مذهب جواز جمعه فی القرى او کلیو باندې عمل کول درست دی اوکنه؟

جواب: فی الدرالمختار ونواقض الوضوء لكن يذهب للخروج من الخلاف لاسيما لامام لكن بشرط عدم لزوم ارتكاب مكروه مذهبه وفي ردالمحتار في بعض المسائل لوافق به اي بمذهب مالك في موضع الضرورة الخ، ددی روایتونونه څرگنه شوه چه د بل مجتهد په قول باندې عمل کول یا خو هغه وخت جائز دی چه کله دخپل مذهب دمکروه ارتکاب لازم نه شی یا د ضرورت په خای کې جائز دی، او ظاهره ده چه په جمعه کې نه کوم ضرورت شته او چه کوم مصلحتونه لیکل شوی دی، هغه د ضرورت حدته ندی رسیدلی، ځکه چه د ضرورت حقیقت داده چه دهغه نه بغير کوم ضرر لاحقیگی، او د ضرورت نه مراد حرج مشقت او تنگی ده، نو دا کار ونه متحقق ندی او دجمعی په کولو سره په خپل مذهب کې دخو مکروهاتو ارتکاب هم راتلونکې دی، اول د

نفلو جماعت دورخی په نفلو کي جهر، دريم دغير لازم التزام څلورم دظهور دفرضو دجماعت پريښودل پنځم که څوک ظهور نه کړي نو دفریضی ترک چه حرام اوفسق دی، اوداهم معلومه شوه چه مصدر جمعی دجواز دشرطونو څخه ده دوجوب دشرطونو نه نده نودغه احتمال هم دفع شوچه که واجب نه وي نو جائز خوگرخی، لهدا په مسئله صورت کي دحتفیه ډبه نزد جمعه کول مشروع اونا جائز دی. والله اعلم ۱۶ ربیع الثاني ۱۳۲۵ هـ، امداد ص ۸۹ ج ۱.

دجمعی نه وروسته نیت دادا، دتلبیه سنتو په ادا کولو کي

سوال: (۵۶۶) دظهور څلور سنتونه چه دفرضونه مخکي کولی شی د جماعت دفوت کیدو په وجه که دهغو د کولو نیت رانه شی نو د فرضو دادا، نه وروسته دغه څلور سنتونه دقضاء په نیت سره کولی شی او که دادا په نیت؟

جواب: دغه سنتونو کي دادا، نیت به وي، ځکه چه دظهور وخت باقی دی، صرف ترتیب بدل دی فقط والله اعلم ۸ شوال ۱۳۲۵ هـ، امداد ص ۹۴ ج ۱.

دجمعی نه دمنوع اجیر دجمعی کولو حکم

سوال: (۵۶۷) زید دغریبی اوتش لاسی په سبب د عمر نوکری کړیده لکن عمر دکاردتاوان په وجه زیدته دجمعی دلمانځه کولو اجازه نه ورکوی اوزید مجبور دی، آیا په دی حالت دظهور لمونځ مجبور اکولو سره دجمعی فرض دهغه نه ساقطیږي اوکنه؟

جواب: مستاجر یعنی آقانه جائزندی چه اجیر یعنی نوکر دجمعی د لمانځه نه چه فرض دی منع کړي اوکنه داجیر دهغه پريښودل جائز دی او که ددی سره سره جمعی ته حاضر نه شو او ظهور کړي نو جمعه ساقطیږي لکن دجمعی په ترک سره گنهگار شوالبته اجیر ته دتللو او راتللو سره څلورمه ورځ خرڅیږي نو څلورمه برخه اجرت ددی ورځی دی کم کړي شی، او که ددینه کم صرف شی نو ټوله مزدوری واجب ده، والاصح وجوبها علی مکاتب ومبعض واجر ویسقط من الاجر بحسابه لو بعید او الا لادرمختار قوله واجر مفاده انه لیس للمستاجر معه وهو احد قولین وظاهر المنون یشهدله کما فی البحر قوله بحسابه لو بعیدا فان کان قدر ربع النهار حط عنه ربع الاجرة و لیس لاجیر ان یتالبه من الربع المخطوط بمقدار اشتغاله بالصلاة تاتارخانیة ردالمحتار، والله اعلم، ۱۹ صفر ۱۳۰۴ هـ، امداد ص ۹۲ ج ۱.

دخطیبی دلو سنتو حکم

سوال: (۵۶۸) بسم الله الرحمن الرحيم، السلام عليكم ورحمة الله وبركاته ماترشدون ايها الكرام الراسخون في العلوم الدينية في قراءة الخطبة باللسان العجمي على قوم لا يعلم العربي منهم الا البعض فهل جائز ان لا؟

جواب: مكروهة والدوام على المكروه يزيد كراهة والاكتفاء على العجمي اشد الكراهة من اختلاطه بالعربي،

سوال: (۵۶۹) فان لم تجز فهل هي كراهة ام غيرها وماذا حكم الترجمة بالعجمي مع قراءة العربي في هذه الصورة؟

جواب: ان كان احيانا للضرورة وقتيه بدون جعلها جزءاً من الخطبة فلا بأس،

داختردلمانځه دتعدد حکم او ادا کیدل بي په همغه ورځ

سوال: (۵۷۰) ددين علماء په دی مسنلی کي څه فرمايي چه په یوی قصبي کي دعید الاضحی لمونځ په دوه ځایونو باندې وي، په عیدگاه کي اوجامع مسجد کي اویه دواړو ځایونو کي جماعت دیروي، څو کسان دلمونځ دکولو لپاره دعید الاضحی په طرف روان شی چه عید گاه ته نزدی ورسپړي نو معلومه شوه چه دعید الاضحی لمونځ وشود. هغه ځای نه بیرته راوگرخی اودجامع مسجد په طرف روان شی کله چه هلته راشی نو په جامع مسجد کي هم لمونځ میلاوتشی اودلمانځه وخت لاوس هم دیریا تي دی نو دغه خلک او هغه خلک چه لمونځ بي ندی نیولی یوځای کیدلو سره ددی قصبي په کوم مسجد کي عید الاضحی دجماعت او امام سره وکړي نو د هغوی دغه لمونځ قضاء شمیرلی شی یا ادا کي اودغو خلکو دزوال نه وړاندې لمونځ کړي؟

جواب: په مذکوره صورت کي دعید لمونځ صحیح شووتودی بمصر واحد فی بمواضع کثیرة اتفاقا درمختار، اودا شوخکه چه په دغه وخت کي دواجب ادا کولو ته ادا ویلی شی ثم الاداء فعل الواجب فی وقت درمختار، اودعیدینو وخت دارتفاع شمس نه ترزوال پورې ووقتها من ارتفاع الزوال باسقاط الغایة، درمختار نوهرکله چه دزوال نه مخکي وکولی شی نو په خپل وخت کي واقع شو نو ادا شو، والله اعلم ۲۶ ذی الحجه ۱۳۰۴ هـ، امداد ج ۱ ص ۹۷.

په متعدده و مسجدونو کي دصلوة عیدینو حکم

سوال: (۵۷۱) دحضور په بهشتی گوهر رساله کې تحریر دی چه دعید لمونځ بالاتفاق په متعدده و مسجدونو کې جائز دی او فقهاء د اخترونو د لمانځه لپاره خروج الی الجیانه موکدست لیکلی دی، اودموکدست خلاف کول مکروه تحریمی دی لهذا دحضور دجواز په تحریر کې شبه راغله چه جائز مع الکراهت دی او که بی کراهت، او کراهت هم تحریمی دی او که تزیهې دا شبهه دفعه وفرمایې؟

جواب: دبهشتی گوهر دلیدلونه معلومیږي چه دامستله د درمختارده، په هغه کې دمواضع کثیره لفظ شته داد مترجم لغزش دی، مقصود دادی چه لکه څنگه چه دجمعی په جواز التعدد کې اختلاف دی په دی کې هغه اختلاف نشته، ددی لغزش داتاویل کولی شی چه د مسجد معنی په لغوی باندې محمول وکولی شی یاد مساجد وپه شرعی معنی باندې محمول گرځولوسره داد معذور وپه حق کې وویل شی چه عیدگاه ته راتللی نشی، فقط والله اعلم ۳ ذی الحجہ ۱۳۲۲ھ (تمه اولی ص ۱۴)

ددهشمی ورځی پورې په عذر سره دعید الاضحی دلمانځه وروسته کول

سوال: (۵۷۲) ددین علماء په دی مسئلې کې څه فرمایې چه دعید الاضحی لمونځ په بسوه قصبه کې دسه شنبی په ورځ لسم د ذی الحجہ دی اوپه فتحپور پور کې چه ددی قصبی ته په دری کوسه کې پرته ده هلته دعید الاضحی لمونځ دچهارشنبه په ورځ ۱۱ ذی الحجہ وی، څو لمونځ کونکې ددی قصبی په کومی مقدمی کې ماخوځ کیدلوسره د فتحپور عدالت ته راغلل، اودسه شنبه په ورځ دمقدمی په سبب په فتحپور کې پاتې شول اود چهارشنبه ۱۱ ذی الحجہ سهار دغه خلک بسوه ته راغلل نودغوټولو دولس دیارلس کسانو بسوی امام کړاود عید الاضحی لمونځ ۹ بجی دورځی ۱۱ ذی الحجہ دچهارشنبه په ورځ وکړودفتحپور پور موافق نودالمونځ دهغوی درست شو اوکونه؟ دغه لمونځ دعید الاضحی په لمانځه کې شمار شو او که په نفلو کې بینواتوجروا؟

جواب: دعید الاضحی وروسته کول دولسمی ته که په عذرویی نوبی کراهت او که بی عذرویی نوبی کراهت جائز دی، لکن هناعیوز تاخیرها الی اخر ثالث ایام التحریر مع الکراهة و به و بدولها

درمختار، نوبه مسئوله صورت کې لمونځ کراهة صحیح شو، اوپه نفلو کې نه شمیرلی کیږی، والله اعلم ۲۲ ذی الحجہ ۱۳۰۴ھ، امداد ص ۹۷ج ۱،

دیل په ځای کې دامام د فراغت نه وروسته په جماعت سره دعید دلمانځه جواز

سوال: (۵۷۳) دحضور کار دمرسله دناخیز د سوالونو په ځوابونو باندې ښایسته کړ، ناخیز ته په ځواب داوول نمبر کې شبه دی ' امید دی چه حضور تسلی وفرمایې، هغه شبه داده چه دقدوری دعبارت ومن فاتته صلوة العید مع الامام لم یقضها (ص ۳۸ باب صلوة العیدین)، نه ددی دعدم جواز شبهه کیږی اوس په دی کې په لاتدی ډول سوالونه دی (۱) ددی جملی څه معنادی، (۲) ددی جملی نه عدم جواز ثابتیږی اوکونه؟ (۳) ناخیز ددی دامعنی پوهیدلی چه که کوم سړی ته داختر لمونځ دجماعت سره میلونه شونودجمعی دلمانځه په شان هغه بیان شوی کولی اگرکه وخت پاتې وی ځکه چه دلم یقضهانه مراد وخت تیریدلو سره قضا کول و نودمع الامام قیدلا حاصل و که داوویل شی چه که یویادوه یا څلور وکسانوته دعید جماعت میلانوشو نو د هغوی لپاره دلم یقضه حکم دی، نه چه جماعت کثیره لپاره نودکنز الدقایق عبارت ولمنتقض ان فاتت مع الامام (باب العیدین)، ددی تاہید کوی چه فعل مجهول ذکر شوی دی داصحیح دی اوکونه؟

جواب: په درمختار کې ډیر صفا عبارت ده چه په هغه سره دنورو عبارتونو شرح کیږی ولایصلیها وحدی ان فاتت مع الامام ولولبالفساد اتفاقی الاصح ولوامکنه الذهاب الی امام آخر فعل لاها تودی بمصر واحد بمواضع کثیره اتفاقان عجز صلی اربعا کالضحی وفی رد اختار قوله عم الامام متعلق بمحذوف حال من ضمیر فاتت لابتفات لان المعنی ان الامام اداها وفاتت المقتدی، ددی عبارت نه واضحه شوه چه دلایقضی یالم تقض همدا معنی دی چه منفرداً دی نه کوی، اگر که شروع کولوسره ئی فاسد کړی وی باقی که دیوه امام سره ټپي نه وی نیولی نودبل امام سره کول ټپي بهتر دی اودغه تقریر سره دټولو نمبرو ځواب وشو، ۱۹ ذی القعدة ۱۳۳۳ھ، تمه ثالثه ص ۱۰۲،

دخطیبی په مینځ ترجمه وغیره کول

سوال: (۵۷۴) دجمعی دخطبویه مینځ یاخر کې دوعظ په ډول دوعظ دخطیبی ترجمه کول جائز دی اوکونه؟

هغه سوال او ځواب دادی سوال داختر دلمانځه نه وروسته که ډیر خلک راتول شی په کوم بل مسجد یا جامع مسجد کې دعید بل جماعت وکړی نوجائز ده او که "باب" جائز ده ۱۲

جواب: جائز دی^۱ هکذا استفاد من العالمگیریه والله اعلم ۲ رمضان ۱۳۱۹ هـ، امداد ج ۱ ص ۹۶
سوال: (۵۷۶) دین علماء په دی مسئلی که څه فرمایې چه دقران شریف او حدیث شریف عبارت لوستل او دهغو ترجمه په هندي ژبه باندې پوهول جائز دی او کنه؟

جواب: دجناب رسول الله ﷺ مبارکې زمانې نه تر نن پورې دامت همداتعامل او توارث پاتې شوی چه په خطبه کې نور کوم غیر خیزنه لاحقوی دهمدی په خاطر فقط په عربی خطبه باندې اکتفا کول پکار دی ترجمه وغیره کول ښه ندی هوکه دیوی پېښی شوی واقعی سره مناسب نصیحت یې وکړونو جائز دی، بکړه لخطبه ان یتکلم فی حال الخطبة الا ان یکون امر معروف کذا فی فتح القدیر عالمگیری ج ۱ ص ۱۴۵ ویروی رجوعه فی اصل المسئلة الی قولها وعلیه الاعتماد والخطبة والتشهد علی هذا الاختلاف ۱۲ هداية اقول فلما ثبت الرجوع عنه فی القراءة بالفارسیة ثبت فی الخطبة بها، فقط والله اعلم امداد ص ۱۰۳ ج ۱.

سوال: (۵۷۷) ما قولکم رحمکم الله ربکم په دی مسئلی کې چه دخطبو په مینځ یا اخر کې دو عظ په طور د خطبی ترجمه کول جائز دی او کنه؟ د سوال خواب جائز دی هکذا استفاد من العالمگیریه والله اعلم او فتاوی اشرفیه حصه اول مطبوعه قیومی پریس ۱۳۴۵ هـ دغه پورته لیکل شوی سوال او خواب کې بنده ته شبهه ده چه دغه خواب د حضرت والامقام د تحریراتو څخه دی او کنه؟

جواب: فتاوی اشرفیه داوخت خماسره نشته لهذا په وثوق سره څه ویلی نشم لکن غالب داده چه خما همدا خواب دی مگر دابتدایې زمانه وی دهمدی په خاطر مجمل دی خمانه بعد تحریراتو کې ددی تفصیل مذکور او دطباعت په ذریعه مشهور دی چه حاصل یې داده چه داسې کول (۱) کله کله (۲) په کوم ضرورت سره (۳) په قلیل مقدار سره مضائغه نشته باقی ددی عادت گرځول بلا ضرورت داسې کول یا زیات حصه ترجمه کول یا اوږدو عظ کول دخطبی په مینځ کې خلاف سنت ده ۲۴ جمادی الثاني ۲۹ (النور ص ۲۱ ذی القعدة ۴۹ هـ)

دلاندې سوال و خواب په ذیل کې تفصیل وگوره ۱۲ مه

د جمعې په خطبه کې په غیر عربی ژبه اشعار لوستل

سوال: (۵۷۸) د دین علماء څه فرمایې په لاتدینو مفصلو مسایلو کې چه په اردو فارسی وغیره اشعارو باندې مشتمله خطبه څنگه ده جائز ده او کنه؟ او که ده نیولا کراحت جائزه او که سره دکراحته اود جواز په صورت کې چه بلا کراحته وی، اولی کوم دی؟ او په کوم ترتیب دخطبی عادت کول پکار دی یعنی داردو وغیره اشعارو والا خطبه، ولولی یا فقط په عربی الفاظو او عبارتونو باندې اقتصار لازم دی چه په علی الوجه المسنون اداسی اود سلف صالح طریقو اود عاملینو علماء و عمل څه دی؟

جواب: مذکوره مسئله دمولوی ارشاد حسین صاحب لخوا، والله الموفق الصواب، فارسی وغیره اشعار لوستل په خطبه کې جائز دی ددی لپاره چه کله دمسنون تشهد په اندازه په عربی ژبه کې ولولی او څه فارسی یا اردو وغیره اشعار په خطبه کې ولولی نو خطبه په قدر مسنون په عربی ژبه اداء شوه او فارسی وغیره اشعار دعوامود تفهم لپاره او د پند او نصیحت لپاره هیڅ دخطبی منافی ندی نو د فارسی وغیره اشعارو په جواز کې څه تامل نشته، او که بالفرض خطبه بالکل په کومه بله غیر عربی ژبه باندې ولولی بیا هم عند الامام ابی حنیفه جائز شوه او په همدې فتوی ده قال فی الدر المختار وکفت تحمیدة او قلیلة او تسبیحة للخطبة المفروضة مع الکراهة وقال لا بد من ذکر طویل وقله قدر التشهد الواجب انتهى وقال ایضاً وضح شروعه بتسیح وقلیل وسانر کلم التعظیم کما صح لشرع بغیر عربیة ای لسان کان وشرط اعجزه وعلی هذا الخلاف الخطبة وجميع اذکار الصلوة انتهى وقال فی رد المختار وشرط اعجزه عن التکبیر بالعربیة والمعتمد قوله بل سیاتی ما یفید الاتفاق علی ان العجز غیر شرط انتهى او ددغو فارسی وغیره اشعارو لوستلو کې کراحت نشته لکن سلف صالح او معتمدو علماء نه ټوله خطبه په عربی ژبه

که مقصد نفی دکراحت تحریمی ده نوصحیح ده او که دکراحت تنزیهی نفی مقصوده نوصحیح نده او چه کله په هغو باندې اصرار وی نوبه کراحت کې شدت راځی او بیره چه کوم په استدلال کې ویل شوی دی چه په مسنون اندازه په عربی ژبه کې الخ داددی لپاره صحیح نده چه که خطبه لنډه وی نو هغه ټوله خطبه ده او که اوږده وی نو هغه هم ټوله خطبه ده لکه چه په قراءه مفروضه کې تصریح ده چه که دقدر فرض نه زیات قراءه وی نو هغه مجزیه فرض شو او د امام صاحب رجوع لکه چه په صلاة کې ده همداحکم په خطبه کې کیدل هم دقنهی کتابونو کې مصرح دے، او ددر مختار په عبارت کې چه عجز غیر شرط ویلی دی نو نفس صحت یعنی دا لار فرض لپاره نه چه دجواز بلا کراحت لپاره ۱۲ اشرف علی عقی عنه

منقولہ ہے اوہمدا اولیٰ دہ دستتوسرہ دموافقت پہ سبب ہمداعاد تول پکار دی فقط واللہ تعالیٰ اعلم وعلمہ اتم العبد محمد ارشاد حسین

اقول دوم خواب دحضرت مولنا مدظلہم دمولوی ارشاد حسین صاحب پر خواب، مستعیناً باللہ سبحانہ وتعالیٰ دوارہ خوابونہ صحیح آدی، واقعا یہ خطبہ کی اشعار وغیرہ لوستل غیر مستحسن دی اودمکرورہ دود معنای دی یوہ دیوہ مستقل دلیل پہ وجہ دوہم دستت دموخالفت پہ وجہ نوکہ مذکورہ اشعار دترنم سرہ ولوستل شی نومکرورہ بالمعنی الاول دی اوکنہ نو بالغنی الثانی یؤیدہ مافی آکام النفاس وسلت ایضاً عماعتادہ اکثر خطباء زمانتامن قراءۃ الخطبۃ بالعربیۃ وتضمن بعض الاشعار الفارسی اوہندیہ هل يجوز ذلك فاجبت بان قراءۃ الاشعار فیہا ان کان بالغناء الممنوع عنہ فی الشریعۃ فلاریب فی کراہتہا وان کان بالعربیۃ لمان نصاب الاحتساب هل يجوز للمذکر ان یقرء علی المنبر دویقی کما اعتادہ مذکور زمانتافالجواب انہ ورد فی الحدیث من اشراط الساعة ان توضع الاخیار وترفع الاشرار وان تقرأ المشاة علی رؤس الناس والمشاة ہی التي تسمى بالفارسیۃ دویقی من صحاح الجوہری الفقہ فی منعہ انہ غناء وانہ حرام فی غیر المنبر فماظنک فی موضع یعد للوعظ والنصیحة قال العبد اصلحہ اللہ وقد ظفرت علی هذا الحدیث بعد ما کنت اجلس للعامۃ فی المنابر یوفیق اللہ اکثر من ثلاثین سنۃ فحمدت اللہ علی انی وان کنت لم اعلم بجرمۃ هذا الفعل ولکنی لم اذکر مشاة یعنی دویقی قط فی منبر ما جلست فیہ انتہی کلامہ وان لم یکن بالغناء فالکراہۃ لکونہ مخالف للسنۃ داخلاق اصناف البدعۃ وکذا قراءۃ بعض الخطبۃ بالعربیۃ وبعضہا بالفارسیۃ لانتخلوا عن الکراہۃ للتقریرات السابقۃ فلیحفظ هذا کلمہ فان الناس عنہ غافلون یرتکبون امرأ شیعاً ویمسبون اہم یمسبون اوداھل السنۃ والجماعۃ نہ خروج دبدعت پہ سبب وی اودبدعت معنایی پہ در مختار کی لیکلی چہ وہی اعتقاد خلاف المعروف عن الرسول لا یمعادنہ بل بنوع شیعۃ اہ، اوصاحب درد المحتار ددی تعریف نسبت علامہ ابن حجر پہ طرف کری اودشمنی نہ بل تعریف چہ پہ صدق کی ددی مساوی دی نقل کری دی ما احداث علی خلاف الحق المتقی عن رسول اللہ ﷺ من علم او عمل وحال بنوع شبہۃ واستحسان وجعل دینا قویما وصرافاً مستقیما اہ، فقط کتبہ اشرف علی عینی عنہ

داول خواب تصحیح دہغہ دجز، مقصود پہ اعتبار سرہ دے لکن دسلف صالح الی سوہ عادت تول پکار دی ۱۲ منہ

30

سوال: (۵۷۹) ددین علماء اودشرع متین مفتیان خہ فرماہی چہ دجمعی دخطبی داڈان دوخت نہ خارینخہ منبہ مخکی دمنبر نہ علیحدہ د مصلیانو پہ فرماہی دخطبی ترجمہ اورول بیافوراً دخطبی داڈان پہ وخت منبر نہ راتلل اوباقاعدہ اڈان اوخطبہ کیدل اویہ عربی بانڈی خطبہ کول پہ دی کی کوم کراہت یا مفسد دلمانخہ شتہ اوکنہ، یر احترام ۲۳ ذی الحجہ ۱۳۵۵ھ

جواب: دا اورول دترجمی دخطبی تذکر دی اودذکر فان الذکر فی تنفع المومنین ایت پہ خیل عموم سرہ ہروخت دتذکیر اجازہ ورکوی بغیر دہغو موافقہ وجہ پہ مستقل دلیل سرہ ممنوع دی، اوکوم قیود چہ پہ سوال کی مذکور دی پہ غفوی دود نور قیدونہ قابل اضافہ وی بوداچہ عوام الناس داکار ہمیشہ لپارہ لازم نہ گنی ددی دلیل مشہور دی، دوہم داچہ مذکور پہ دغہ وخت کی دمنبر نہ لری وی چہ دخطبی دہینت ابہام نہ وی، ددی دلیل دتکرار جماعت دمجوزینود اتقیبیدہ چہ عدول عن السحراب دی وی، نوچہ دغہ تول قیود نوکوم کارد جواز مانع نشتہ لہذا دجواز حکم پہ کولی شی اودکراہت ہیخ سبب نشتہ نہ پہ دی فعل کی اونہ ددی فعل نہ پہ لمانخہ کی اویہ فساد صلوة کی خودوسوسی درجہ ہم نشتہ، البتہ کہ خیلہ خطبہ پہ غیر عربی کی وی نوغہ ددی پہ خاطر چہ پہ قول راجح کی خطبہ دہ او خطبہ دجمعی دلمانخہ لپارہ شرط دہ نوپہ دی صورت کی دفساد دحکم امکان شتہ اوددغہ جواز تاہید د شیخینو دحدیثو نونہ ہم کیری روی مسلم عن جابر فی قصۃ یوم الفطر ثم خطب النبی ﷺ الناس فلما فرغ نزل قاتی النساء فذکر من الحدیث وروی البخاری عن ابن عباس یعدو وعظ النساء ثم انطلق هو وبلال الی بیتہ الحدیث دا حدیثونہ پہ دی کی نص دی چہ ددغہ تذکیر پہ وخت کی اکوم چی خطبہ نہ وڈ چہ قرینہ ہی دادہ چہ داتذکیر وروستہ دفرغ خطبہ نہ وہ اوہم پہ منبر بانڈی نہ وہ اوددینہ وروستہ عود الی المنبر ندی شوی او دخطبی پہ وخت کوم فصل نہ وچہ ورنہ معلومہ شوی چہ ددغوتذکیر او خطبی پہ وخت کی فصل نہ کیدل دجواز مانع نہ دہ اود تاخیر اوتقدیم پہ دی کی ہیخ دخل نشتہ نوددی جواز سنت نہ ہم ثابت شو واللہ اعلم ۲۴ ذی الحجہ ۱۳۵۵ھ، النور ربیع الاول ۵۷ھ

دہشتن دتقدہ شکم

سوال: (۵۸۰) ددین علماء پہ دی سنلی کی خہ فرماہی چہ د حیدر آباد پہ بازار کی دود مسجدونہ یعنی قبا اوزہزم کی دہمیش لپارہ دجمعی لمونخ وی اوس تقریباً یوہ میاشت نہ خو کسانو دنفسانیت پہ وجہ دخو کسانو دضدہ پہ بل مسجد کی ہی دجمعی لمونخ شروع کری

دی او موجوده خلک خپل کاروبار پریخودو سره ټوله ورځ ددی بل مسجدیه جوړولو کې مصروف دی په دی مسجد کې جمعه کول جائز دی اوکنه؟ اوکه دغه جمعه دنفسی خواهشاتو په وجه هم وی نوبه هغه کې جمعه کولو سره په حیدرآباد کې دری ځایه جمعه کول څنگه دی؟

جواب: اول خوبه دی کې اختلاف دی چه څو ځایونو د یوې بستی کې جمعه جائزده اوکنه اگرې اکثر علماؤ د دفع حرج لپاره په دی طرف دی چه جائزده بیا د مجوزینو تعداد په دی کې مختلف دی چه آبادوه ځایونونه زیات هم جائزده اوکنه، اگرکه ددلیل داطلاق په وجه راجح داده چه جائزده، وژودی فی مصر واحد بمواضع کثیره مطلقاً علی المذهب وعلیه الفتوی شرح المجمع للعبی امافتح القدیردفعاً للحرج وعلی المرحوح فالجمعة لمن سبق تحريمه وتفسد بالمعیة والاشتباه - درمختار، وپه اندفع مای البدائع من ان ظاهر الروایة جوازها فی موضعین لاقی اکثر وعلیه الاعتقادشاهی مصری جداول ص ۵۳۱، داټول اختلاف په هغه صورت کې دی چه دنفسانیت له لاری نه وی، اوکنه دهیجا په نزد جائزندی، اگرکه دواجب سقوط راخی نوبه صورت مسئوله کې که دنفسانیت دلازی هم نه وی دغه هم ښه نه وی، ځکه چه خواه مخواه دعلماؤ په اختلاف کې غورخیدل څه ضرور دی؟ بله وجه دجواز تعدد دفع دحرج ده چه یومسجد ته دلری لری نه دټولو راتلل مشکل دی اود حیدرآباد غوندی وړه کې ځای کې داهم حرج نده، فاذا قانت العلة فان المعلول دالوجه کوی چه داتفریق دنفسانیت دلازی وی نو دیربیا په اود مسجد ضرارواووسره مشابهت دی چه د هغوی په حقله راغلی والذین اتخذوا مسجدا ضراراً او کفراً وتفریقاً بین المؤمنین الخ اعادنا الله منه وجمع المسلمین، هویه کوم ځای کې چه دمخکی نه جمعه کېږی که هلته کومه شرعی خرابی وی اود هغې تدارک پرته دکناره کیدو مسکن نه وی نویقتا په دی کناره جوېې کې څه حرج نشته والله اعلم ۱۳ شعبان ۱۳۰۲ هـ، امداد ص ۱۰۴ ج ۱

سوال: (۵۸۱) په دهاتو کې هلته چه څو ځایه جمعه کېږی نو هلته په کوم کې چه وړاندې نه جمعه وی دهغو جمعه صحیح کیدل اودنورونه صحیح کیدل دکوم شرعی دلیل نه ثابت دی اوکنه؟ فقط

جواب: زوی الشیخان عن بن عباس ان النبی ﷺ صلی یوم الفطور کعتین لم یصل قبلهما ولا بعدهما، ددی حدیث او همدارنگه دنورود یو وحدیثونونه ثابتیږی چه دسلف نه راواخله دخلف پورې په کوم ترتیب چه دنوی فعل سره په کوم حکم باندې استدلال کوی لگیاوی، په همدې ترتیب دترک نه هم استدلال کوی، په همدې بناء دعید نه مخکې اووروسته نوافلوته فقهاؤ مکروه ویلی دی اوپه خپل محل کې ثابت دی چه دهغوی په زمانه کې قاطبه دکوم کار معمول کیدل

یا عامه دکوم کار پریخول اودهغوی په هغه باندې سکوت فرمایل دا حدیث تقریری اودقولی اوفعلی حدیث په شان د حکم داثبات په هکله دی، ددینه وروسته غورکول پکار دی چه په عهدنبوی، یاخلفاء راشدین ﷺ کې په یوه مصر کې څو جماتونو کې جمعه کیدل کله هم منقول ندی لیدل شوی، اوکه وی نویل کېږی چه مانع تعددته هغه روایت ندی رسیدلی نوبه همدې بناء نظراً الی الامرین المذکورین دمانع په دی ترتیب سره استدلال کولی شی چه دهغوی په زمانه کې دتعدد بالعموم پریښودل دهغه دعدم مشروعیت دلیل دی اوددی استدلال دمنقول کولو نه مقصود ددغی منع ترتیب نده ځکه چه خپله دمذهب علماؤ ددی قول دمرجوح کیدلو تصریح کړیدی کمافی الدرالمختار و ژودی فی مصر واحد بمواضع کثیره مطلقاً علی المذهب وعلیه الفتوی شرح المجمع للعبی واما فتح القدیردفعاً للحرج اودغه مجوزین ددی استدلال ځواب ورکولی شی چه هغه ترک حجت دی چه قصداً وی، اودغه امر مجتهدته ذوقاً دقرائنونه معلومیږی اودتعدد جمعه پریښودل اتفاقاً و اخوا داجتماع شوق و اود رسول الله ﷺ سره دلمونځ کولو ذوق وپه هفته کې یوځل به لگ اهتمام کولو کې څه حرج نه و دهمدی په خاطر د تعددنویت راغلو، ددینه عدم مشروعیت نه ثابتیږی خصوصاً کله چه په دی کې حرج هم وی، مستقل مقتضی ده دتوسع لکه چه دفعاً للحرج ویل دی طرف ته اشاره کوی، اوددی په خاطر چه ددی ځواب نه وروسته دمنع ددلیل ضعف په خپله ثابت شواوداسی ضعیف کیدلو والادلیل مفقود کیدل کېږی کمافی ردالمحتارولم یوجد دلیل عدم جواز التعدد بل قضیه الضرورة عدم اشتراطه اه اوداسی حرج باندې مینی کیدو باندې نظر کولو سره په موضعینو یا مواضع کثیره په اقوالو کې هم تطبیق وشو، چه په مختلفو ځایونو کې مختلف ضرورتونه معلوم شول، اگرکه دا دلیل دمنعی ضعیف و مگر داحتیاط په موقع کې په ضعیف باندې نظر کیدل په ځواب ۱ داوول سوال کې بیان وشو فقط ۲ محرم ۱۳۲۸ هـ، نهمه اولی ص ۲۸

دخطبی په وخت داماسنیول

سوال: (۵۸۲) ۱، دخطبی په وخت خطیب ته دامسایالرگی اخستل مستحب دی که سنت ۲؟ همدارنگه په بنی لاس کې واخلی اوکه چپ کې په بنی لاس کې که امسا واخلی اوپه چپ

۱ ددینه مراد هغه سوال د ۷ چه ددی سوال نه څه وړاندې په ۵۵۲ نمبر ص ۲۸ باندې لیکل شوی

لاش خطبه نوخلاق ادب خوندى ۳:۱ در رسول مقبول ﷺ اتكاء على العصا به كبر سن يا ضعيف باندي محمول دى يا مستمره سنت؟

جواب: ۱:۱: عادت بهي مه گرخوى به ضرورت كې مضائقه نشته وهو وجه الجمع بين حديث ابي داود فقام ﷺ متوكئا على عصي اوقوس وبين قول الفقهاء بكرة ان يتكفي على قوس او عصا. ۲: ظاهره اجه حرج نشته ۳: استمرار كومه صبغه مى دنظرته نده تيره شوى ۲۳ رجب ۵۹

د جنسنى د جماعت تکرار

سوال: (۵۸۳) د جمعی د لمانخه تکرار جماعت جائزه او کنه که ده نو بلا کراهت جائزه او که به کراهت او د جواز به صورت چه بلا کراهت وی نو اولی د جمعی لمونخ کول دی او که د ظهر لمونخ؟

جواب: فی الدر المختار و کذا اهل مصرفاتهم الجمعة فانهم يصلون الظهر بغیر اذان و لا إقامة و لا جماعة و فيه قبل هذه العبارة و افادان المسجد تغلق يوم الجمعة الا لجماع ای الذى تقام فيه الجمعة فان فتحه فی وقت الظهر ضرورى و الظاهر انه یغلق ایضا بعد اقامة الجمعة الخ، ددی روایتونونه خرگند بیری چه تکرار د لمونخ د جمعی مشروع نده کنه نو د جمعی فوت سره علی التبعین د ظهر دادا، امر اگر که د کومی جمع جمعه فوت پشی نه کیبری او خپله جامع مسجد او د نورو مسجدونو بندولو پس له جمعی لمانخه نه مامور به نه و خکه چه احتمال د تکرار د جمعی پاتی وه اما الصحة او عدم الصحة فلم یعرضوا لها وان كان مقتضى القواعدھی الصحة مع الكراهة و اما التعدد فجازه للضرورة و لا ضرورة فی التکرار، نو د غوخلکوته د ظهر لمونخ بلا جماعت کول پکار دی. و الله اعلم ۲۵ سوال ۱۳۲۲ هـ، ۱۳۲۲ هـ، ۱۳، ۱۳

سوال: (۵۸۴) د دین علماء په دی مسئلی کې څه فرمایې که اتفاقاً دخو کسانونه فوت شوی وی نو هغوی د جمعی لمونخ وکړی یا د ظهر لمونخ منفرداً ادا کړی په اول صورت کې د مسجد به حویلی کې لمونخ کول چه د لمانخه لپاره تیارنده بلکه په هغی کې چپری ایښودل کیبری روا ده او کنه؟ او دهلیزهم موجود دي او پته دی نه وی چه په ټولو مسجدونو د چاتگام کې گډو د جمعه کیبری؟

سوال: فی الدر المختار و افادان المسجد تغلق يوم الجمعة الا لجماع و کذا اهل مصرفاتهم الجمعة فانهم يصلون الظهر بغیر اذان و لا إقامة و لا جماعة الخ و فی رد المختار قوله الا لجماع ای الذى تقام فيه الجمعة ج ۱ ص ۸۵۲، ددی روایت نه معلومه شوه چه په کومو مسجدونو کې جمعه کیبری که دهغوی نه کوم مسجد کې جمعه میلاو شی نو هملته دی وکړی لجواز تعدد الجمعة او که په هغوکې کوم یو میلاو نشی نو منفرداً دی ظهر وکړی نوی خای کې دی جمعه نه کوی. ۸ شعبان ۱۳۲۳ هـ، ۱۳۲۳ هـ، ۱۳، ۱۳

په غیر عربی ژبه باندي د خطبى د ویلو حکم مع جواب دلیل مجوزین

سوال: (۵۸۵) محترم المقام السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته دلته د غیر عربی خطبى په حقله شبهه پیدا شوی ده په بهشتی گوهر کې دی چه د وارو خطبى په عربی باندي کول او دهغه په ژبه باندي خطبه لوستل یا دهغی سره د کومی بلې ژبې اشعار و غیره میلاو ول لکه څنگه چه زمونږ به زمانه کې د بعضی عوامو دستور دی د سنت خلاف او مکروه تحریمی دی آه ددی وخته پورې چه ما کوم کتابونه لیدلی دی دا الفاظو په تصریح سره نه دی میلاو شوی لهذا درجوع الی المؤلف نه سوابله چاره می ونه لیدله دغه عریضه د حضور به خدمت کې ارسال ده امیدده چه د اصل منقول عنه د عبارت نه د ستگیبری و فرمایل شی تر څو د نزاع ازاله وشی؟

جواب: په عربی خطبه باندي د رسول الله ﷺ مواظبت ښکاره ده او د دینه د عربیت مقصودیت د حضرات صحابه و ممانعت د عجمی نه سره د موجودیت بعض صحابه چه عارف بالفارسی ول اوسره د ضرورت دا وریدونکو غیر عربی ته په عربی نه لوستلونه ثابت دی، هر کله چه د عربیت مقصود بالمواظبت شو نو ددی قید رعایت سنت موکده شو، او د موکده سنت ترک ته فقها و موجب دائم (وان كان دون اثم ترک الواجب) او بعضو جزئیاتو کې بهی د فسق موجب گرخولی چه تحریمه کراهت باندي دلالت کولو لپاره کافی ده او ددی بعضی جزئیاتو کې خپله داسې عنوان د مکروه تحریمی محکوم علیه گرخولی دی هغه عبارتونه دادی فی الدر المختار (ای السنة المؤکدة) کالواجبة فی حقوق الاثم و فی رد المختار یعنی وان كان مقولاً بالتشکیک فخرج ص ۱ ص ۳۹۸ و فی رد المختار و الصحیح انه یأثم (بترک السنن الصلوات الخمس) ذکره فی فتح القدیرو تصریحهم بالاثم لمن ترک الجماعة مع التماسه مؤکدة علی الصحیح ج ۱ ص ۱۰۸ و فیه ایضاً و صرحوا بفسق تارکها (ای الجماعة مع کونها سنة مؤکدة علی الصحیح کما مر) و تعزیره و انه یأثم الی قوله مع ان صلاته منفرداً مکروهة تحریماً و قریبة فی التحريم ج ۱ ص ۴۷۵، که په دی خواب

سره اطمینان نه وی شوی نو د علم الفقه چه بهشتی گوهر د هغه اختصار دی په کوم کې چه په سطحی نظر سره نیشانی جوړولو نه کار اخستی دی دا اعتماد په سبب د نظر د تعمق نوبت راغلیو دمصنف نه دی چه د اصل مضمون کاتب دی تحقیق و کولی شی امیددی چه هغه نه زیات کافی اوشافی خواب میلوشی.

سوال: (۵۸۶) لان لم تجز ایضاً المراد فی هذه الصورة بالقول بانها نصيحة ووعظ فی کل السوع بنوا بالدلیل الشافی الکافی علی مذهب الحنفیة؟

جواب: هذیان الحقیقة الخطبة ولا یلزم منها اختیار لسان المخاطب ولیت شعری ما ذایفعل الخطیب لو حضر الخطبة جمع مختلف الالسنه علی انه متقوض بقوله تعالی فی شان القرآن وانه لتذکره للمتقین وقوله تعالی ان فی ذلك لذکرى وغوهمامن الايات التی لا تخصی فهل یحکم بجواز قرأته فی الصلوة باللسان العجمی. بناء علی انه نصيحة ووعظ- وفقه المسئلة ان الخطبة امر تعدی كالقراءة فیجب فیها اتباع المنقول ولولا ذلك لقل عن الصحابة قراءتها بالفارسیة لما فتح فارس واقیم فیها الجمعة وكونها غیر منقول ظاهر فاذا ان الامر باهر علی کل ماهر والله اعلم ، ثلاث عشر من ربيع الاول ۱۳۴۳ هـ - تمه خامسه ص ۳۵۸.

سوال: (۵۸۷) که د جمعى او عیدینو په خطبه کې په عربی ژبه باندې د حمد او نعت لوستلو سره نور ټوله خطبه د مقتدیانو د پوهی اوفاندی اخستلو په غرض په اردو ژبه باندې ولوستل شی نو آیا شرعاً د جناب په نزد جائز ده؟ د خطبې اصلی مقصدخه دی؟ بعضی خلک داروژبی داخلولوته مکروه تحریمی وائی داخه وخته پورې د جناب په نزد صحیح ده؟ په نهایت مهربانی لپاره د تفصیل سره دغه مسئله تحریر و فرمایې د جناب ددې تکلیف فرمایلو دیر د احسان ممنون یم؟

جواب: د قران مجید او خطبې دواړو اصلی مقصد بودی لکه چه په قران مجید کې خطبې ته ذکر الله فرمایلی دی او همدالفظ بهی د قران مجید د ذکر لپاره فرمایلی دی، انانجن تر لانا الذکر وانا لحافظون ، بلکه د قران مجید لپاره د ذکرى لفظ په معنی د تذکرهم وارد دی ان هو الا ذکرى للعلمین نو که لفظ د ذکریه دی دال دی چه په هغه سره خلکو ته دهغوی په ژبه کې نصیحت وکولی شی نو پکار ده چه د قران په خای هم یاد هغه سره په لمانځه کې د حاضرینو په ژبی کې ترجمه ولوستل شی بلکه د ذکرى لفظ په دی باندې زیات دلالت کونکې دی ، او که د قران مجید نه تفهیم ناس د لمانځه نه خارج سره مخصوص وکولی شی او په لمانځه کې محض

د تلاوت حکم ورکولی شی نو د خطبې نه هم تفهیم ناس هم خارج دهیث خطبه ویل کیږی مثلاً د خطبې نه قبل یاد لمانځه نه وروسته بیاتفهیم ضرورت ته حضرات صحابه رضوان الله علیهم اجمعین هم زیات پوهیدل اوروم اوفارس هغه وخت فتح شوی و ، او حضرات صحابه کې ددې ژبو پوهیدونکې هم موجود و ، بیاخه وجه چه دغه وخت داسې نشی کیدلی بیا که په سامعینو کې اته لس ژبو والا وی نو آیا د خطیب لپاره دا شرط دی چه هغه د ټولو ژبو ماهرینول ، نو د نورو ژبو خه رعایت وشو ، ۱۱ جمادی الاولی ۱۳۴۳ هـ - تمه خامسه ص ۳۲۲.

در اتونکې سوال او خواب لپاره تمهید

فرمان شریعت دیوه عالم رساله ده چه په هغی کې بهی د خطبې په عربی ژبی کې کیدلو ضرورت اود غیر عربی کیدلو کراهت د فقهیه روایتونو نه ثابت شوی چه هغه باندې دا حقرهم تقریظ و دیوه خای نه احقرته یو خط راغی په کوم کې چه دوه درى سوال وو . په یو کې دروایاتو دحوالی متعلق د غلط اثبات او په دوهم کې د غیر عربی نه د کراهت نفی کړی شوی دی احقر ددې خط خواب لیکلی دی دا ټول په لاندې کې منقول دی

سوال: (۵۸۸) اول سوال ، ددې خلاصه په تمهید و لیکل شوه اوددې لپاره چه خواب کې هم دهغه محض اجمالی تعرض دی دغه سوال بعینه نقل نکړی شو؟ دوهم سوال صاحبینو عاجز عن العربیة معذورا او عاجز گرخولی دی د همدی لامله غیر عربی والاو ته په غیر عربی کې خطبه لوستل به جائز وی او کته؟ خکه چه د تکبیر تحریمه متعلق قاضی خان لیکلی دی چه که په عربی نه پوهیده نو په فارسی کې دی لمونځ شروع کړی او کته په غیر عربی کې شروع نشی کولی بالکل همدا اختلاف د درمختاریه قول په خطبه کې هم دی د همدی لپاره عربی باندې نه پوهیدونکې آیاد صاحبینو په نزد په غیر عربی کې خطبه نشی لوستلی او که په کراهت جائز دی نومکروه تنزیهی مراد ده که مکروه تحریمی آیا هغه مکروه تنزیهی به موجوده حالت پوهی ته نه راتلو په عذر سره معاف نشی کیدلی او د زمانی ضرورت هم مونږ ته د شرعی ضروریاتو لپاره په اردو کې خطبه جائز نه گرخوی حضرت امام غزالی په احیاء العلوم کې آداب القراءه کې د حضرت علی قول پیش فرمایلی دی چه کوم عبادت چه بهی پوهی وی په هغه کې برکت نه وی او کوم تلاوت چه بهی تامله وی نو هغه تلاوت ندی د همدی لپاره که کوم شخص د خطبه شرعیه په حدودو کې پاتې کیدو سره خطبه په اردو کې لولی هغه به معاف وی او کته؟ دهغه

نیت دادی چه عبادت بی پوهی نه دی کیدل پکار خصوصاً خطبه چه دتذکیر لپاره هم وی په کومه کي چه دسامعینو اورول مقصود وی ؟

جواب: د تیبها تو نه ممنون شوم چه جزا کم الله تعالی غالباً دا کثر اهل علم در سائل د تصدیق په حقله دا معمول ده چه د نفس مسئلی توافق په نظر کي ساتی ، اور وایتونه په رسالی والاباندي د اعتماد په بناء د ماخذ سره منطبق نه کرل شولکه چه دا وخت ستاسود تحریر په روایتونو هم د همدغه اعتماد په بناء سره د تطبیق اهتمام ندی کړی ، که دا قصور دی نو همد وخت زه دخپل قصور مفریم ، بلکه دهغه داشاعت اجازه در کوم ، البته په نفس کي اوس هم خما همغه خیال دی ، که په دی کي ماته خپله غلطی معلومه شی باقاعده به زه رجوع کوم ، دا خود اول سوال خواب دی پاتي شوه دوهم سوال متعلق دا عرض دی چه په غیر عاجز کي کلام شته دهغه لپاره جواز یعنی صحت بلا کراهت ندی ، او د عاجز معنی د لوستلونه عاجز نه د پوهیدلونه کما سیاتی پاتي شوه دا خبره چه څنگه کراهت دی ، نو تنزیهی هم په عوارضوسره تحریمی کیدلی شی ، په متکلم فیها مسئله کي دا وخت لوی عارض دادی چه دغه مکروه ته په سنت باندي ترجیح ورکول کيږی ، د همدی لپاره د مشروع د تغییر په سبب د کراهت تحریمه حکم بعید ندی ، او هغه عجز او عدم عجز عن القراءة دی ، نه چه عن الفهم ، لکه چه چانه هم دغه وروستی احتمال منقول ندی ، او د یوه په بل باندي قیاسول خمونې منصب ندی ، او کوم قول چه دامام غزالی نه نقل کړی شوی دی ، هلته د پوهیدلونه مراد توجه ده ، لکه چه دهغه قول عبارت دی عبارت ته هم شامل دی په کوم کي چه هیڅ قرأت نشته گنی که ترجمه مراد وی نو آیاه تلاوت کي هم د ترجمی لوستل د اصل قرآن لوستلونه به افضل وی ، پاتي شوی حکمت تذکیر سره استدلال دا خوبه قرآن کي هم جاری دی ، بلکه په قرآن مجید کي دخطبی لقب جو ذکر راغلی دی او د قرآن ذکر ی ، نو آیادغه حکم به په دی حکم کي هم جاری وی ۱۴۰ ربيع الاول ۲۷ هـ

د دینه وروسته د پورتني سائل لخوا په لاندې طور مکاتبت وشو:

سوال) محترم المقام تحریر و فرمایلی چه عجز او عدم عجز عن القراءة مراد دی نه عن الفهم صرف دومره خبره کي خماشبه پاتي ده د همدی لپاره په مؤدبانه انداز کي دخو جملود عرضولو جرات کوم په تحقیق الخطبه کي دامام رافعی اشافعی المذهب ، په لاندې طور عبارت نقل فرمایلی شوی دی (وهل بشرط كون الخطبة كلها بالعربية وجهان الصحيح

بشرط فان لم يكن فيهم من يحسن العربية عطف بغيرها ويجب عليهم التعلم والا عصوا ولا جمعة هم (منقول من شرح الاحيا للسيد المرتضى الزبيدي ج ۳)

جواب: لمړی ددې عبارت معنی عرض کرم دهغی نه تاته ستاد استدلال جمال څرگند کړی صبیح همداده چه عربیت شرط دی لاکن که په دغو حاضرینو کي داسی څوک نه وی چه عربی لوستلی شی نو فی الحال دی په غیر عربی کي واولی لاکن دآینده لپاره به دغو خلکو باندي واجب (علی الکفاية) وی چه عربی زده کړی چه په عربی کي خطبه وشی ، گنی ټول به عاصی وی او دهغوی به جمعه هم صحیح نه وی ، لکه چه بعض حنفی فقهاو بعینه په همدی ترتیب دنجوید متعلق فتوی ورکړی ده چه هر کله زده کول پریگدی نولمونڅ به صحیح نه وی ، او که په عربی نه پوهیدل مراد وی نو آیادفتوی هم منل کيږی چه په عربی نه پوهیدو باندي دعربی زده کول واجب دی گنه نو دهغوی جمعه نه کيږی که د افتوی منل کيږی نو ددینه دتاسو خلاف مدعا ثابتنه ۲۵ ربيع الثاني ۱۳۳۷ هـ

د پورتني سوال تنه:

پاتي شوه د کلام مجید متعلق چه هغه ته ذکر ی ویل شوی او خطبی ته ذکر ددې متعلق دا عرض دی چه قرآن مجید ته هم ذکر ویل شوی دی لکه چه (وانزلنا اليك الذکر لتبين للناس) نه معلومه شوه چه د ذکر لپاره د تبیین ضرورت دی په همدی ترتیب که خطبی ته ذکر ویل کيږی نو دهغی لپاره هم د تبیین ضرورت دی بهر صورت په ذکر ی او ذکر کي ارتفاع نشته بلکه اجتماع ده په ورثه الانبياء باندي په کوم ترتیب چه د قرآن مجید تبیین عاید دی په همدی ترتیب دخطبی هم او تبیین په مفهوم دلغت کي هم ممکن دی ، (ولاتطع من اغفلنا قلبه عن ذکرنا ، فرمایلی شوی دی چه د ذکرنا نه مراد د وانزلنا اليك الذکر مطابق ، کلام مجید دی د همدی په خاطر یې فاستلواهل الذکر ای عالم القرآن فرمایلی دی ، نو هر کله چه خطبه هم ملقب بذکر الله ده نو هغی ته هم مبین للناس کیدل ضروری دی ددینه داهم واضحه شوه چه خطیب دی د ذکر (قرآن) نه نصاب کوی گنه نو خطبه به ذکر نه وی ؟

جواب: خمدادامطلب نه وچه قرآن ته ذکر ندی ویل شوی ، بلکه دامطلب وچه ذکر ی هم ورته ویل شوی او خطبی ته چرته هم ذکر ی ندی ویل شوی ، نو چه کله په قرآن کي دغه دواړه صفتونه شته دی نو ددغو دواړو حق ادا کول ضروری دی ، نو بیا په ترجمی باندي پوهیدوسره ولی نه لوستل کيږی

پورتی سوال نمبر ۱۰۰ محترم المقام پہ خپل عزت من مکتوب کې ارشاد فرمایلی دی چه دغه مکروه نه په سنت باندې ترجیح ورکول کیږی، د همدی لامله په دغه عارض سره مکروه تحریمه بعیده نده خو محترم هر کله چه په دی نیت سره هغه ته په مورنی ژبی باندې ولوستل شی چه په دی ترتیب ډیرمه سنتونه احیاء شی نوییابه مکروه څنگه وی . ډیر جاهلان داسې دی چه دلمانځه او روزی د ضرورت نه بی خبره وی هغوی صرف جمعی ته راخی ، که د هغوی په ژبه باندې خطبه ور زده کړی شی نو آیا د اثر امیدنشته ممکنه دی چه الله څو کسانوته په دی طریقې سره هدایت نصیب کړی ؟

جواب : په تعید په امورو کې په مصالحوسره تغیرنه راخی ، پورتی تاریخ ،

سوال سوال نمبر ۱۰۱ : اویا آیایه خطبه کې همدایوست دی داخوهم سنت دی چه د کتاب نه بغیر خطبه ورکولی شی رسول الله ﷺ کله هم کتابی خطبه نده ورکړی اونه صحابه کرامو داسې کړی دی آیاد دغه سنت پریخول به بی باکی سره وی اونور څه خیال هم نه وی ، په داسې حال کې چه خطبه کې مخاطبینوته مخ کول پدې خاطر ضروری دی چه مخاطبینوته خایسته بزرگانه نصیب وکولی شی لکن کله چه سترگی په کتاب باندې څخی وی هیڅکله به هغه توجه مخاطبینوته نصیب نه شی ، کوم چه مقصود دی او کوم کیفیت چه د آنحضرت ﷺ د هغه دادی چه د مسلم شریف الفاظ دادی اذ اخطب احمرت عیناه و علاصوته واشتد غضبه حتی کانه منذر جیش یقول صباحکم و مساکم الخ عبیبه ده په دی طریقې سره څوک خطبه ورکوی ټول دا پرېږدی خو هیچادی ته مکروه تحریمی ندی ویلی ؟

جواب : دامستخبه سنن دی او عربیه مؤکدی فلایقاس احدی ماعلی الاخر برنی تاریخ سنه خامسه ص ۲۵۲

سوال : (۵۸۹) د دین علماء او د شرع متین مفتیان په دی مسئلی کې څه فرمایې چه د جمعی خطبه د عربی ژبی نه سوا په کومی بلی ژبی باندې لوستل یا د عربی ژبی سره د کومی بلی ژبی اشعارو غیره میلاوول لکه چه د ځینو ځلکو د دې زمانی دستور دی جائز دی او کنه ؟ مجوزین دادلیل وړاندې کوی چه په خطبه او وعظ کې وعظ اویند هم مسنون دی اود عوامو د عربی ژبی نه پوهیدویه سبب په عربی ژبی باندې لوستلوددې وعظ اونصیحت غرض فوتیږی لهذا ضروری ده چه دوعظ اویند مضمون خوپه هندوستان کې په اردو ژبی کې کیدل پکار دی ددې څه خواب دی بینواتوجروا ؟

جواب : د متواتره سنتو خلاف ده نومنونوع ده اود دلیل خواب ظاهر دی ، چه په همدې ترتیب په قرآن مجیدیه قراعت کې هم وعظ اویند مقصود دی لکه چه خای خای په دی کې ذکر ی ، تذکره ، هدی للناس اوموعظه الفاظ وغیره وارده کیدل ددې واضح دلیل دی نو پکار دی چه په لمانځه کې هم د قرآن پخای ترجمه ولوستل شی ، ۳۰ جمادی الاول ۱۳۳۲ هـ ، ۱۲مه ثانیه ص ۱۳۸

سوال : (۵۹۰) د دین علماء په دی مسئلی کې څه فرمایې چه د جمعی د خطبې وجوب تر څنگد کومه خاصه ژبه هم واجب ده او کنه ؟ که کومه خاصه ژبه واجب نه وی نو دخپلې مورنی ژبی نه فایده اخستل انسب دی یاد کومی بلی ژبی نه د کومی دنه پوهیدلو سره چه مسلمانانو ته کومه فایده نه رسیږی ، اود خطبې د مقصد د قوت کیدو سره سره ترجیح ورکول بهتر دی بینواتوجروا ؟

جواب : آیاد واجب نه کبه کومه درجه موکدنشی کیدلی ؟ ۴ رجب ۵۳ هـ

سوال : په دی خواب کې په دی ترتیب اشاره ده چه موکد سنت هم مؤکد دی ، اود مواظبت نبویه علی الخطبة العربیة په سبب هغه مؤکده سنت ده ، نو شاید عدم وجوب مضر نه وی ، بلکه دبعض فقهاؤ په قول داسې مواظبت چه په هغه کې احیانام ترک نه وی دوجوب دلیل دی په دی صورت کې دوجوب حکم ورکولی شی ، کماقال صاحب الهدایة فی دلیل وجوب مملوۃ العیدین ، نو ددې وجوب او مؤکده سنتیت مختلف فیه شو ، چه تاکدیه کې مشترک اومتفق علیه دی ۵ رجب ۱۳۵۳ هـ ، النور ص ۹ رجب ۵۴ هـ

سوال : (۵۹۱) ماپوینتنه کړی ده چه څمونږ ددې خای پیش امام په دی ویناسره دهری جمعی دخطبې ترجمه کوی چه تاسوهغه جائزلیکلی دی نو آیاداصحیح دی ، تاسویه دی باندې داتجوزیز فرمایلی دی چه دترجمی دجوازچه ځمپه طرف منسوب کړی شوی دهغه عبارت پوره وړاندې کول پکار دی ، نو مولوی ، صاحب دجامع مسجد امام دستاسود فتاوی عبارت علاخده نقل په پارچه کې لیکلوسره په هغی کې شامل کړی ده د ملاحظی اوتحقیق حقیقت حال په غرض ستاسو خدمت ته ارسال دی وهوذا فتاوی اشرفیه اوله برخه مطبوعه مطبع مجیدی واقع کانپور ص ۴۴

سوال : (۵۹۲) په بی شمیره مسائلو باندې مشتمل ماقولکم رحکم ربکم ، په دی مسائلو کې (۱) د جمعی د خطبې په مینځ یا آخر کې دوعظ په ډول دترجمی کول جائز دی او کنه الخ ؟

سوال: بيه خو خوابونو مشتمل داوول سوال خواب ۱، جائزدي وهكذا يستفاد من العالمگيريه والله اعلم
الحواب من اصل السؤال مراد بالانزاع او بلا اعتماددى اعتمادعلى الاصول ددي قيدتصريح به ندى
كردى كوم ته چه عبارات قصورهم ويل كيدلى شى ۱۳ شعبان ۱۳۲۹ هـ ترجيح خامس ص ۱۱۲.

سوال: (۵۹۳) دوه خبره دادى چه داسي دمذكوره رسالى په ص ۹۸ باندي
ناسودا تحرير فرمايلى دى چه دجمعى خطبه په عربى ژبه باندي كيدل ضرور دى، او په كومه بله
ژبه باندي خطبه ويل مكروه تحريمى دى په داسي حال كې چه دمولنا محمدعلى شاه مورگيرى
مخكينى ناظم دندوه په رساله القول المحكم فى خطاب العجم كې داسوتا بهدى دستخط
دجمعى دخطبه په اردو ژبه باندي دجواز په فتوى باندي منقول ومندرج دى په دى دوو كې كوم
قول صحيح دى؟

جواب: ددي تا بهدى مضمون عبارت وليكي چه وگورم چه دهغه معارض دى او كه څنگه باقى
خه چه په بهشتى گوهر كې ليكل شوى هغه صحيح گنم ۱۹ شوال ۱۳۴۳ هـ ترجيح خامس ص ۱۵۹.

التعريف على رسالة الاعجوبة فى عربية خطبة العربية

سوال: (۵۹۴) بعد الحمد والصلوة مادغه رساله مؤلفه دجامع الكمالات العلميه والعملية
مولنا محمد شفيع صاحب اومفتى دمدرسه دارالعلوم ديوبند دام فيضه په ديرشوق اورغبته سره وليده
بى اندازى مى خوينه شوه بلا تكلفه ويلى شم چه په دى موضوع كې بى نظيره ده . الله تعالى
دى هغه ته نافع اودشبهاتو دواضع وفرمايې دپايلى په طورزه هم بعض فوائد مناسبه دهغه سره
ملحق كول غواړم (۱) په غير عربى كې دخطبه جائزگرځولووالوى عقلى بناء داده چه
دانذ كيرد مخاطبينوپه ژبه پكاردى ورنه عبث دى ، ددي يوتحقيقى خواب دى او يوالزامى
تحقيقى دادى چه ددي تذكر كيدل مسلم ندى خپله په قران شريف كې دى ته ذكر فرمايل شوى
قال الله تعالى فاسعواالى ذكر الله (الاية) خصوصاً دحنفى مذهب په دى تصريح چه وكفى
تسيحة او تحميدة دكرنه كيدل ظاهر دى ، معلومه شوه چه هغه صرف ذكر دى تذكر ندى
الاتباعاً او الزامى دادى چه قران مجيد دقران په نص سره تذكر دى قال تعالى ان
هو الا ذكر للعلمين نو پكار دى چه هغه هم په لمانځه كې دحاضرينوپه ژبه ولوستل شى نو په كوم
ترتيب چه دهغه په عربى ژبه لوستل تعبدى امر دى په همدې قسم دخطبه په عربى ژبه لوستل
(۲) او لوى عقلى بناء د دعواى مذكور داده چه امام صاحب په لمانځه كې قرات په فارسى كې

جائز فرمايلى دى ددي يوعقلى خواب دى اويونقلى خواب نقلى خواب خو دادى چه امام
صاحب ددي قول نه رجوع فرمايلى ده نوددينه استدلال كول داسي دى لكه په ايت منسوخه
يا حديث منسوخ سره استدلال كول. اوعقلى دادى چه دامام صاحب ددغه مرجوع عنه قول بناء
داته وه چه قران تذكر دى نودهمدى په خاطر په عربى كې بهي لوستل جائز دى كه دا بناء وى
نودتسيح يا تحميد د كافي كيدلو د جزبي به ددي سره تعارض ووهو باطل نويه دى سره
استدلال كول تاويل القول بما لا يرضى به القائل دقبيلى نه دى (۳) په رساله كې بهي
دعبدينو خطبه دعربى نه وروسته دهغه دترجمى وغيره اجازه وركړى ده . په دى كې هم اوفق
بالسنه هيت دادى چه دخطبه نه فارغيدوسره دى دمترنه لاندې كوزيدو سره دى بيان كړى
، ددي دليل دخپلې بوى رسالى نه بلغظها نقل كوم وهوهذا تقرير المرام انه روى مسلم من
جابر فى قصة يوم القدر ثم خطب النبي ﷺ الناس فلما فرغ نزل فتاتى النساء فذكرهن الحديث
روى البخارى عن ابن عباس بعد وعظ النساء ثم انطلق هو وبلال الى بيته فقوله فرغ ونزل
وانطلق الى بيته نص فى كون هذا التذكير بعد الخطبة وانه لم يكن على المنبر والله لم يعد الى
المنبر ولما كان هذا الكلام غير الخطبة خلوه عن الخطاب العلم الذى هومن خواص الخطبة ثبت به ان
غير الخطبة لاينبغى ان يكون فى اثناء الخطبة ولاعلى هيئة الخطبة ولاشك ان التذكير باهنية ليس
من الخطبة المسنونة فى شينى لان من خواصها المقصودة كونها بالعربية لعدم نقل خلافها عن
صاحب الوحي او السلف فلما لم يكن هذا التذكير باهنية خطبة مسنونة كان الاوفق بالسنه
كونها بعد الفراغ عن الخطبة وتحت المنبر وهوا المرام اه . شوال المكرم ۱۳۰۵ هـ ، النور ص ۸ ربيع الثانى ۱۳۸۱ هـ.

په جمعه كې دقصدى نيونكې بجمعه پوره كړى او كه ظهر

سوال: (۵۹۶) ماديوه سرى نه اوريدلى دى چه په مشكوة شريف كې يو حديث ليكل شوى چه
دجمعى په لمانځه كې كوم لمونځ كونكې په اخر كې التحيات گير كړى نو هغه ته پكار دى چه
دامام دسلام نه وروسته پورته كيدوسره څلور ركعتنه وكړى؟

جواب: په مشكوة كې مذكور حديث داسي دى عن ابى هريرة قال قال رسول الله ﷺ من ادرك
من الجمعة ركعة فليصل اليها اخرى ومن فاتته ركعتان فليصل اربعاً وقال الظهر رواه الدار قطنى .
نوددينه هغه مضمون چه په سوال كې ليكل شوى باليقين ثابت ندى . هو محتمل ضرور دى

لکه چه دامام محمد مذهب د همدی احتمال موافق دی او د شیخینو مذهب د دوهم احتمال موافق دی دکوم د ترجیح قرینه چه بل حدیث دی چه د دینه لگ پورته مذکور دی وعن ای هریزه قال قال رسول الله ﷺ من ادرك ركعة من الصلوة مع الامام فقد ادرك الصلوة مضيق عليه اوکه دوهم احتمال ته حدیث مدلول ونه ویل شی دغه وخت هم د تعارض په وخت کې د بخاری او مسلم حدیثو ته به ترجیح وی ، او داربعاً والحدیث په نسبت په حاشیه کې د شیخ نه نقل کری دی لم یثبت بیاد چه دعوامو د ادله و تحقیق ضروری نده فقط والله اعلم ۲۲ رجب ۱۳۲۲ هـ تنه اولی ص ۱۳

په دغو کلیوکې جمعه او عیدین چه په ډیر نزدی کې یې

کلی دی او دواړه یوځای کیږی دوه دقتی برابری

سلا: (۵۹۷) یو کلی چه اوسیدونکې یې تقریباً زرکسان دی او د دې سره دومره نزدی بل کلی دی چه د دې کلی داذان آواز دغه کلی ته ورځی او د دې کلی او بل کلی آبادی یوځای کولو سره تقریباً څلور پنځه زره انسانان دی بلکه زانډیه وی، لکن رقبه او دا ګځانه د بعض قریو علیحده دی او بعضی ځایونوکې کافر کلی شته مسلمان نشته ، په دی ټولو تقادیرو باندې دهر کلی اوسیدونکې جدا جدا جمعه او عیدین کولی شی او کته ؟ د دې د جواز شبهه د فقهاؤ دیوی جزېې نه کیږی ، فقهاؤ لیکلی دی چه که کوم مسافر په دوه کلیوکې د اقامت نیت وکړی او دواړه قریې دومره نزدی وي چه دیوی قریې داذان آواز بلی قریې ته ورځی نو دغه مسافر د حد قصر نه خارجېږی مثلاً په یوه کلی کې یې د لسو ورځو د اقامت نیت وکړ او بل کلی کې یې د پنځه ورځو کړولکن چون دغه دواړه ډیر نزدی دی چه اذان آواز راځی ، د همدی لامله په دی باندې به قصر لازم نه وی ، نو د دې جزېې نه څرګندیږی چه فقهاؤ دواړه قریې متحدې ګرځولی دی ، نو د قصر په باب کې یې متحد ګرځولو سره په هغه باندې یې قصر ناجائز ګرځولی دی په همدې ترتیب یې په جمعه کې هم متحد ګرځولی شی ، که دلته کې دواړه متحدونه ګرځول شی نو مابیه الفرق څه دی ؟ او په بهشتی ګوهر کې لیکل شوی چه دکومی قریې هستوګن درې یا څلور زره وی هلته جمعه جائزه د دې دواړو تر دیدو نو تر مینځ ډیر لوی فرق دی نو که صرف په درې زره اوسیدونکو کې جمعه جائزه نو د څلور زرو قید څنګه ؟ اه که که م کلی کې صرف درې زره هستوګن وی او د ضروریه حوائجوشیان نه پیدا کیږی نو آیا په دی قریې کې به جمعه

و غیره جائزوی ؟ او که کوم کلی داسې وی چه هلته ټول د ضروری اړتیا وړ شیان میل او بیږی لکن اوسیدونکې د درې زرونه کم دی نو هلته به هم جمعه جائز وی نورفع د حوائج اودری زره آبادی دواړه شرطونه دی یا احدهما لاعلی التعیین خواب دکتابونودحوالی سره ولیکل شی فقط ؟

جواب: د قصر او عدم قصر مداریه اتفاق سره په اتحاد موضعین باندې ده او د جمعی دوجوب او عدم وجوب په مدارکې اختلاف دی په بعض اقوالوکې په اتحاد موضعین باندې دی او د اسماع اذان او عدم اسماع اذان په دی کې هیڅ دخل نشته په کوم کلام سره چه د دې تحدید مفهوم بیږی د دینه مقصد محض د تمشیل په طور د اعادی بیان کول دی او په بعض اقوالوکې په عدم لحوق مشقت باندې لکه چه راتلونکې روایتونه شاهدان دی ق الدر المختار باب صلاة المسافر او کان احدهما تبعاً لآخر بحيث تجب الجمعة علی ساکنه الاتحاد حکماً و فی رد المختار قوله او کان احدهما تبعاً لآخر كالتقربة التي قربت من المصر بحيث يسمع النداء علی ما یالی فی الجمعة و فی البحر لو کان الموضعان من مصر واحدا و قریة واحدة فانها صحيحة لانهما متحدان حکماً الا ترى انه لو خرج الیه مسافر لثم يقصره ج ۱ ص ۸۴۴ ، و فی الدر المختار باب صلوة الجمعة و اما المنفصل عنه (ای عن المصر) فان کان یسمع النداء تجب علیه عند محمد و به یفنی کذا فی المنتقى و قد منعان الولوالجیة تقدیره بفرسخ و رجح فی البحر اعتبار عودة لیه بلاکلفة و فی رد المختار و صح فی مواهب الرحمن قول ابی یوسف بوجوبه علی من کان داخل حد الإقامة الذی من فارقه یصیر مسافراً و اذا وصل الیه یصیر مقيماً و علله فی شرح المسمى بالبرهان بان وجوبه مختص باهل مصر و الخارج عن هذا الحد لیس اهلهم و فیه بعد اسطر عن الخاتبة و المقيم فی موضع من اطراف المصران کان بینهم و بین عمران المصر فرجة من مزارع لاجمعة علیه وان بلغه التداخل ثم قال بعد تصحیح هذا القول و ترجیحه و ینبغی تقييد ما فی الخاتبة و التار خاتبة بما اذا لم یکن فی فناء المصر لما امر الماتصح اقامتها فی الفناء ولو منفصلاً بمزارع فاذا صحت فی الفناء نأته سنی بالمصر یجب علی من کان فی ان یصلیها لانه من اهل المصر كما یعلم من تعلیل البرهان ج ۱ ص ۸۵۲ نو په اول قول باندې هغودو و ځایونوته کتل کیږی چه عرفاً دواړه مستقل ګڼل کیږی یا متحد په اول صورت کې خو عدم صحت جمعه ظاهر دی او په دوهم صورت کې صرف اتحاد کافی ندی ، غایة مافی الباب دواړه یوځای کیږی دواړه یوه قریه ګرځی خو په کومه کبیره قریه کې چه جمعی ته جائز ویل شوی دهغې تفسیر په التي فیها اسواق سره کولی شوی دی ، کما فی

رداغتراج ص ۸۳۲ چه حاصل بی دادی چه ددی صورت دقصباتوبه شان وی که داشان وی نوجمه به په صورت داتحاد هماغه فاجانزوگرخی والاغلا اوبه دوهم قول باندی یعنی کله چه مدار د وجوب دجمعی لعدم لحوق مشقت باندی وی وجوب دجمعی دواروموضعگانو اتحاد لپاره مستلزم نه کیدل نورهم ظاهره دی ، خکه چه په دی تقدیر باندی جمعه په من آواه اللیل باندی واجب ده اوبقیناهغه موضع دمصرسره متحده نده ، اوخپله هلته جمعه جائز نده ، اوبهشتی گوهر په اصل کې دعلم الفقه دکتاب خلاصه ده که دامسئله هلته وه نوماته یاده نده چه دتلخیص په وخت کې په دی نظر غور زیدلی اوکنه ، په هر حال په هغه خه چه لیکل شوی دی هغه ددی وخت په تحریر باندی منطبق کول پکار دی که نه منطبق کیدونوخوا رای همداده چه اوس بی لیکم چه دتحدید لپاره کوم خاص تعداد نشته ، بلکه اماره ده اواصل مدار مصر ، یا قصبه یا قریه کییره بالمعنی المذکور کیدل دی ۱۸ رمضان ۲۷ هـ ددی خواب دتحریر نه وروسته یوثقه مشاهدته معلومه شوه چه دکومو قریو په حقله سوال دی هغه په خپلوی دومره زدی ندی چه هغوته متصل اومتحدو ویل شی نو خواب نورهم اظهار دی چه بیادوا احتمال دصحت دجمعی نشته ۲۰ رمضان ۱۳۲۷ هـ (تمه اولی ص ۱۹)

د مصر په تعریف کې داوسیدونکو د زیاتوالی تحدید

سوال: (۵۹۸) دمصر اوبنار په حقله فقهاو تعریف فرمایلی دی اودهر یو مرجع دخلکو کثرت معلومی لکن که دکثرت تعداد معلوم نشی فلاجرم دجمعی په ادا کولو کې اختلافات نه رفعه کیږی دکثرت تعداد تعیین فرمایلو سره دې وکړی له دلائل ودفقهاوسره نوهراخی کې چه دفرمودی سره موافق کثرت میلاوشی جمعه به قائمه شی اوکنه نوترک به شی اوکه عرفا اواصطلاحاً کوم خای ته بناروانی هغه اختیار کړی شی په بعض کلی کې دومره دخلکو کثرت دی چه دکییره قصبه هومره گرخی لکن نوم بی قریه ایینی دی الغرض تعیین کثرت دفقهاو په دلیل سره یولازم اوضروری امر دی فقط ؟

جواب: په دی باب کې می معین عدد د نظره ندی تیرشوی او کتابونه هم راسره لگ دی لهذا فیصل قول ویلی نشم هوا دعرف اود حکماؤ او دتمدن دحکامو په اصطلاح داهوادچه دخلورزو هستوگنوته قصبه وانی سره له نظره په قول فقهاوالتی فیها اسواق په تعریف دلوی کلی چه دجمعی داقامت لپاره تیار دی خپل معمول می په فتوی کې داسې کړی ده چه هر خای

کې چه دواړه شرطونه میلاوشی دجمعی داقامت اجازه ورکوم اوددی نه زیات تحقیق نشته ۲۷ سوال ۱۳۲۷ هـ (تمه اولی ص ۲۱)

د عیدینو په تکبیراتو کې درفع یدین دلیل

سوال: (۵۹۹) د عیدینو په تکبیر کې د لاسونواوچنولوخه ثبوت شته مونږ خلکوته میلاونه شو اودلته غیر مقلدینو اشتها رچاپ کړی چه دجنای دلمانخه په شان تکبیر ویل پکار دی یعنی لاس نه پورته کول پکار دی ددی کوم ثبوت شته ؟

جواب: په ج ۲ ص ۱۸ داثار السنن کې په صحیح اسناد سره دطحاوی نه دابراهیم نخعی فتوی په دی کې نقل کړی ده قال ترفع الیدی فی سبب مواطن فی افتتاح الصلوه و فی التکبیر للمقنوت فی التوروفی العیدین ، الحدیث ، او داغله وتابعینو دفتوی حجت کیدل حنفیه ؤ په خپلواصولو کې په دلیل سره ثابت کړی ده ۱۳ ذی الحجه ۱۳۲۷ هـ (تمه اولی ص ۲۲)

په صغیره قریه کې دجمعی نه کیدل

سوال: (۶۰۰) په یوه کلی کې تقریباً خلویست کوره دی ، اوبه دی قریه کې فقط یکی یومسجد دی او خای ددی مسجد دسرکار لخوا وقف دی ، او پنځه وخته لمونځ په جماعت سره ادا کولی شی اودامسجد داسی دی چه که ددی محلی خلک حاضر شی نومسجد کیږی ، اوبه دی کلی کې دسرکار له طرفه حاکم مقرری هغه دحکومت دقانون موافق انصاف کوی ، اوددی کلی شرق طرف ته تخمیناً دیوه میل په اندازه بل کلی دی په هغه کې هم اتیانوی کورونه به وی اودهغی نه لاتدی طرف په یومیل فاصلی باندی بل کلی شته په هغه کې هم تقریباً دیرش کورونه دی او یوددی دربارو کې هم بازار نشته ، بلکه په دری میله فاصله کې بازار موجود دی نو په دی قریو کې دجمعی لمونځ درست دی اوکنه بینوا توجروا ؟

جواب: مذکوره قریه صغیره دی دهمدی لپاره دحنفی مذهب موافق په دی کې جمعه درسته نده ۱۳ ذی الحجه ۱۳۲۷ هـ (تمه اولی ص ۲۲)

دبنگال په قریو کې دجمعی حکم

سوال: (۶۰۱) بنده ته په ذی قعدة ۱۳۲۷ هـ کې ددکې سفربیش شو ، یوه میاشت وروسته بیرته راغی په دی اثناء کې قصدارانلو سره بی بعضی دهات ولیدل او همدارنگه دهغه خای

فہیم اود علم خاوندانو اوسیدونکو نہ ہم تحقیق وکرو، بعض دہات می پہ وری کشتی سرہ ولیدل اود بعض اجباب داهل وطن نہ می چه ہم سفرہ ول دہغی حالت ہم واوریدہ ددی مجموعی نہ چه کوم مستفادول ہغہ پہ کلیہ طور سرہ لیکم، ترخوچہ دی سرہ دبنگال پہ قریوکی دہر خای دصحت اود عدم صحت جمعہ حکم کوم چه عند الحنفیہ دی معلوم شی وہی ہذہ کہ یوہ قریہ دومرہ لویہ وی چه دری، خلورزرہ تنہ سر شمیرنہ شی دہ اود ضروری حواتجولپارہ بازارہم شتہ ہلتہ جمعہ بلا تکلف جائزہ، اوکہ یوہ قریہ دومرہ لویہ نہہ مگرددی سرہ نزدی بلہ قریہ ہم شتہ چه ددوار و مجموعہ دہغہ سابق دیوہ پہ مثل دہ نو کنل پکاردی چه ددغی بلی قریی داوولی قریی سرہ خرنگہ اتصال دی، کہ داسی اتصال وی چه کہ لیدونکی تہ ونہ ویل شی چه دفلانی خای نہ بلہ قریہ شروع شوی دہ نودوارہ یوہ گنی، دداسی اتصال سرہ دغہ دوارہ متحد گنل کیبری اود غومجموعہ کی ہغہ دوہ مخکینی قینونہ ولیدل شی، اود دہغو د تحقیق لپارہ بہ جمعہ صحیح وی، اوکہ داسی اتصال نہ وی اگر کہ زیات فصل ہم نہ وی نودوارہ جدا جدا گنل کیبری، اوہر کلہ چه ہغہ یوہ صغیرہ دہ نوجمعہ بہ پہ یوہ کی ہم صحیح نہ وی، اوہلتہ داہم معلومہ شوہ بعض قری متصلی روانی شوی دی مگرد مجموعی نہ د دائری صورت جویری اوددی محیط پہ مینخ کی دیر خای آبادندی پہ کوم کی چه کینت، باغ وغیرہ دی، اوبازاریہ کومہ یوہ برخہ کی نہہ بلکہ نقلیبری نوعند التامل ماتہ دہغو حکم ہم دواحد پہ شان معلومیبری البتہ کہ دیوی قری نہ بلی قریی تہ مفازہ قطع کولوسرہ راشی اومفازہ دقصر مسافہ وی نوقصر واجیبری (پورتنی حوالہ)

دکبیرہ قریی تعریف :

سوال: (۶۰۲) یوہ لویہ ضروری خیرہ دعرض کولوقابل دہ چه دہغی نہ سخت تشویش موجودوی چه داحقر مکان پہ یوی موضع کی دی چه ہغہ تہ عرفاً دیہات ویل کیبری، اگر کہ دہغہ آبادی ددری خلورزرہ دہ احقر تہ ہمدان تحقیقا معلوم وچہ دیتہ عرفا قصبہ یانبار ویل کیبری، پہ دی کی جمعہ فرض دہ پہ ہمدی اساس پہ دی دفعہ چه کلہ مکان تہ لاپم نودجمعی لمونخ کی شریک شوم، ددی لپارہ چه خلک ہی قبلوی ذیرہ جنجالی نہہ البتہ معلومہ می کرہ چه ہغوی پہ نرمی سرہ ویوہول شی یانور ووائی چه زہ تاسو خلک ندی منع کری، ہومامعدوز

تدینہ وروستہ دہغہ خای علماؤد تحریر اتوسرہ خہ اندازہ تردوشود کوم نہ وروستہ دامعمول وگرخول شوچہ دہغہ خای دجمعی بہ حقلہ لیکل شوی دی چه دہغہ خای دعلماؤنہ ہوتیشہ بہتر دے ۱۲ منہ

وگنی، مگر پہ در مختار کی قریہ کبیرہ ہم دقصبی یانبار پہ حکم کی لیکل شوی دہ، اوس سخت تردد دی چه دکبیری اوصغیری معیار خہ شی دی ہمدارنگہ قریہ کبیرہ وی اوکہ صغیرہ دیتہ دمصر جامع نص وی خنگہ حکم ورکولی شی اوس مشکل دادی چه احقر پہ خیل مکان باندی خہ وکری، تول ہندو مسلمان یو خای کیدوسرہ کم لہ کمہ بہ ددری زرونہ زیات وی ہمدارنگہ ددکان پنخہ ویشٹ، دیرش کورہ موجوددی اود ضرورت ہرخیز ہم میلایبری البتہ کومہ تہانہ وغیرہ نشتہ، داحقر لپارہ سختہ پریشانی چه اللہ پوہیبری چه آیا فرض دی؟ پہ جمعہ کولواویرینودل دواروکی مشکل معلومیبری دشفتت لپارہ جناب دی ددی متعلق دوہ خلور حرفہ لیکلوسرہ بہ تشفی وشی؟

جواب: زہ کلہ کلہ دقری معنی دقصبی گنم، ددی قرینہ دادہ چه فقہاؤد قریہ کبیرہ پہ صفت کی التی فیہا اسواق راپور تہ کوی گواکی داتفسیردہ، اوہمدانان بہ دقصبی ہم وی، اویہ عرف کی مصر قصبی تہ ہم ویل کیبری (تمہ خامسہ ص ۴۵)

سوال: (۶۰۳) ددین علماء اود شرع متین مفتیان پہ دی مسئلی کی خہ فرماہی، چه دیوہ خای ہستوگن تخمینا (۴۰۰۰) دی، دضرورت تول شیان تردی چه دواونور سامان ہم میلایبری، داگخانہ شتہ، حکومتی مدرسہ شتہ، مخکی تحصیلدار ہم و، اوس بل خای تہ تللی پہ ہفتہ کی دوہ خلہ بازار کیبری، پہ بازار کی لس دولس داسی دوکانونہ دی، چه پہ مستقل شان روزمرہ پرانستی وی، چه پہ ہغوی کی مسلسل پنخہ شپربوارخ تہ دی اوپنخہ شپربل طرف تہ، پہ مینخ کی لس دولس قدمہ فاصل دی او دادکانو نہ دیبازاریہ نامہ موسوم دی، پہ سابق یعنی دشاهی زمانہ کی دلتہ قلعہ ہم وہ، چه آثار نی تر اوسہ پہ کثرت سرہ موجوددی دلمونخ کونکو دقلت سرہ سرہ پہ ہرہ جمعہ کی کم ترکمہ سل کسان کیبری، اود رمضان پہ میاشت کی ددی نہ زیات دقاضی او ملاذ کورنی خلک ہم شتہ، ددغواتارونہ معلومیبری چه داپہ مخکی زمانہ کی کوم لوی خای و، نودغہ خای کی جمعہ جائزہ اوکنہ؟

جواب: ددی اوسنی حالت دجمعی دجواز مقتضی دی ہستوگن ہم دوروقصباتویہ شان دی اود ضروریہ احتیاج لپارہ مستقل دوکانونہ ہم شتہ، چه پہ عرف کی بازار بلل کیبری، اوتحقیق دشرط مصر مدار پہ عرف باندی دی علی الاصح اوددینہ پہ قطع نظر کولوسرہ ہم ہر کلہ چہ دائاراو قرائن قویہ سرہ ددی ماضیہ حالت دمصریہ شان و نودبعضی اثارویاتی کیدل ہم لہ کہ چه دخلورزرہ ہستوگنتوب د مصریت لوی اثر دی، دجمعی دصحت لپارہ کافی دی دلی

ما فی شرح السیر الکبیر ص ۸۱ ج ۳، فلا تصیر دار السلام الا بانقطاع ید اهل الحرب عنها من کل وجه وهذا لان ماکان فانه یبقی بقاء بعض اثار ولا یرتفع الا باعراض معنی هومثله او فوقه اه قلت وشمل هذا کلکی الجزئی المتکلم فیہ، البتہ ددی په خاطر چه په داسی کارونو کې دا جهتاد امکان وی نو فاعلینو اوتار کینودغه اختلاف دمعارضی اوتشویش ترخده رسولی ده ۱۷ محرم ۱۳۵۳ هـ النور جمادی الاولی ص ۵۲۷.

داختر نولمانخه نه وړاندې د اشراق د کولو حکم

سوال: (۶۰۴) داختر په ورځ د خاښت او اشراق لمونځونه ولی نه شی کولی د ممانعت څه وجه ده؟ که داوچه وگڼل شی چه داختر لمونځ وخت د اشراق نه ترخاښته پورې دی او په همدې وجه نشی کولی داختر په ظاهره کومه وجه د ممانعت نه معلومېږی، ځکه چه د هر یوه وخت علیحده ده داختر ونولمانخه سره تشابه نشی کیدلی چه هغه د جماعت سره لمونځ دی اود لمونځونه فرادی فرادی دی؟

جواب: ددې وجه داده چه در رسول الله ﷺ نه په دی ورځ ددوی کول ثابت ندی اود خاښت نه وروسته کولو کې څه حرج نشته ۲۱ ذی الحجه ۲۷ هـ، دتمه اولی ص ۲۳.

سوال: (۶۰۵) بابا یحیی الدین امنو اذ انودی للصلوة من یوم الجمعة فاسعوا الی ذکر الله او حدیث الجمعة حق واجب علی کل مسلم فی جماعة الاعلی اربعة عید مملوک او امرأة اوصی او مریض په بل حدیث کې من کان یومن بالله والیوم الاخر فعليه الجمعة الا لمریض او مسافر او امرأة اوصی او مملوک، دآیت کریمه موافق او دواړه حدیثونه سواء دهغوچه دهغوی استثنا، شارع کری دی دجمعی لمونځ په هر مسلمان فرض ده یا فقط په ښاریانو باندې؟

جواب: په هغه ترتیب چه احادیث مذکوره په سوال کې د بعضو د استثنا، دلیل ده په همدې شان د اهل قری د استثنا، بل دلیل هم موجود دی، نو هغوی هم مستثنی شول، نو صرف په اهل مصر باندې فرض پاتې شو ددې بحقیق مبسوط او مشیع او کافی په رساله اوثق العری کې او ددې تدقیق په رساله احسن القری کې موجود دی ۲۸ محرم ۲۸ هـ، دتمه اولی ص ۲۷.

سوال: (۶۰۶) په تیرشوی خط کې بی دالبکلی دی چه په کوم خای جمعه او عیدین درست دی، او په کوم ندی؟ حضور صلی الله علیه وسلم ارشاد وفرمایه چه د کوم خای ټول مردم شماری تقریباً د څلور زرو وی، یعنی وون، زون، کافر، مسلمان، ټول سره یو خای کیدلوسره او باز اړهم وی

هلته جمعه او عیدین درست دی، او چرته چه د اشروطه نه وی درست ندی عرض کوم چه تاسودغه مضمون د کوم کوم کتاب نه فرمایې وی وائی، اود تنویر الابصار، در مختار او بحر الرائق دا تحریر چه (المصر هو مالایسع اکبر مساجده اهله المکلین بما وعلیه فتوی اکثر الفقهاء عن ابی یوسف انه اذا اجتمعوا فی اکبر مساجدهم للصلوة الخمس لم یسمعهم وعلیه الفتوی لا کثر الفقهاء ولی معتبرنده؟

جواب: ځما ماخذ علامه شامی نقل دی خپله امام صاحب هوبلده کبیره فیها سکک واسواق اوبلده یوعرفی کاردی خپله دامام صاحب قاعده ده چه چرته تحدید شرعی نه وی دهغه مداریه په رایې مبتلی به باندې وی په کوم برتیب چه په ماء کثیر کې لس په لسو دانتظام لپاره مقرر شوی دی په همدې شان دلته دانتظام لپاره دتمدن حکماؤ یعنی دوخت دحاکمانو عرف او اصطلاح ته به اعتبار وی، او هغوی څلور زره هستوگنوته قصب وائی، اوقصبه د فقهاؤ په تصریح دمصریه حکم کې دی، اودا تعریف هومالایسع الخ حدتام ندی رسم ناقص دی هغه وخت دغه حالت دامصارو فقط ۱۰ شعبان ۱۳۲۹ هـ، دتمه اولی ص ۳۷.

په جمعه او عیدینو کې دامام او خطیب علمه علیحده کیدل

سوال: (۶۰۷) داختر ونولمونځونه یوسری یعنی د ښار قاضی بی کوی او خطیب بل سری دی هغه خطبه لولی، او په همدې شان د شاهي زمانی نه راروان دی دداسی کار یعنی یوشخص لمونځ ورکړی او بل خطبه ولولی شرعاً جائز دی او کله او دافعل په قرون ثلاثه کې پیدا شوی دی؟

جواب: فی الدر المختار لا ینغی ان یصلی غیر الخطیب لانهما کثی واحداً، ددې روایت نه څرگنده شوه چه داسی کار جائز خودی مگرد اولی خلاف دی، او قرون ثلاثه کې پیدا کیدل نه پیدا کیدل په کوم روایت کې می ندی لیدلی، والروایة المذكورة وان ذكرت فی الجمعة لکن حکم خطبة العیدین کالجمعة لمانی الدر المختار وما یسن فی الجمعة ویکره یسن فیها ویکره ج ۱ ص ۸۷۴، والله اعلم، ۹ صفر ۱۳۲۸ هـ، دتمه اولی ص ۲۹.

دجمعی داذان نه وروسته ټول ښکل

سوال: (۶۰۸) دجمعی داذان نه وروسته اکل وشرب وغیره کې چه باعث دفوت دجماعت وی مصروف پاتې کیدلو کې څه حکم دی؟

سوال: بتول حرام دی لاق ردالمختار تحت قوله ووجب السعی اليها وترك البيع بالاذان الاول مانصه ارادبة كل عمل ينافى السعی وعصه اتباعاً لآلية مخرج ص ۸۲۰.

دجمعی په سنی کی دهر مثل کار حضرت:

سوال: (۶۰۹) دجمعی په اول اذان اوریدوسره تول کارونه پریخول د جمعی دلمانخه لپاره جامع مسجدته تلل واجب دی، خرخول اخستل یاپه کوم بل کارکی مشغولیدل حرام دی، دافقهې مسئله ده نوآیاد جمعی په ورځ په همدې وخت ویده کیدل او قیلوله کول اوددینی کتابونو مطالعه کول وغیره به هم حرام وی؟

جواب: فی الدرالمختار ووجب السعی اليها وترك البيع وفي ردالمختار قوله وترك البيع ارادیه كل عمل ينافى السعی وعصه اتباعاً لآلية مخرج ص ۸۲۰. ددینه خرگنده شوه چه په کوم کارکی د مشغولیدوسره په سعی کی خلل پری وخی هغه دبیع په حکم کی دی، ۳ جمادی الثاني ۱۲۳۱ هـ (تته ثانیه ص ۳۸).

دخطبی اوریدل واجب دی:

سوال: (۶۱۰) په عیدینو اوجمه کی دخطبی لوستل او یا اوریدل واجب دی یا څنگه؟ اوداولی اودوهمی خطبی لپاره یوحکم دی اوکه عیلحده یعنی اوله واجبه اودوهمه سنت یا څنگه؟

جواب: فی الدرالمختار ویشترط لصحتها (ای الجمعة) تسعة أشياء التي ان قال والرابع الخطبة ثم قال ویسن خطبتان وقیه ویخطب بعدها (ای صلوة العیدین) خطبتین وهما سنة، ددی عبارت ته داامور ثابت دی (۱) د عیدینو خطبه سنت ده (۲) دجمعی خطبه فرض ده اودهغی دوه برخی کیدل سنت دی (۳) په دواړو اول اودوهمی کی څه فرق نشته (۴) دتولو خطبو اوریدل واجب دی ۵ جمادی الاول ۱۳۲۹ هـ (تته اولی ص ۳۵).

سوال: (۶۱۱) په دی مسئلی کی څه فرمایې چه په دی مقام کی خلک داختر ونولمونځ دخو کالوراهیسی داسی مقام کی کوی چه دکوم نقشه چه هم د استفتاء سره منسلکه ده ځینی خلک په دی وجه چه دامیدان د گرجی دمیدان په نوم باندي مشهور دی دلته په لمونځ کولو کی شبهه او اعتراض شته ددینه دیرینه او صفا د بنارشره نزدی نوکوم بل میدان هم نشته، په داسی صورت کی دلته لمونځ کول ممنوع دی اوکنه؟ د حکامو له طرفه دغه میدان کی دلمانخه

کولو مسامعت هم تراوسه نشته اودسابق نه چه کومه عیدگاه ده هغه اولاً شاید کومی فاحشی جوړه کړی وی، داهم خرگنده شوه چه قدیمی عیدگاه اوورسره متصله کومه امام باره ده هغه کومی فاحشی جوړه کړی ده، اول هغه بی چته ده اوس یوی بلی فاحشی هغه چت لرونکی کړی ده ثانیاً په عیدینو کی هلته دفاحشودومره رش وی چه تعوذ بالله مذکور مقام چه دگرجی په نوم سره مشهور ده دگرجی حلقه محدود ده په باقی میدان کی مندی تری وی داهم ارقام وفرمایلی شی چه په مسئوله صورت کی مخکینی عیدگاه کی لمونځ کول افضل دی او یا دگرجی په میدان کی یاد دواړو مقامونه دبنار دتنه مسجدونو کی داختر لمونځ کول افضل او اولی دی؟

جواب: که دکوم میدان تجویز کول ممکن وی نودتولونه زیات بهتر دی اوکه داسی میلونه شوه نود فاحشو په عیدگاه کی دلمانخه کراهت فی نفسه دی، په همدې په دی میدان کی لمونځ کول غنیمت دی، ځکه چه په دی کی کراهت محض لعارض دی او هغه عارض دعواموتشویس دی دکوم لپاره چه رسول الله ﷺ دخانه کعبه ترمیم موقوف گړخولوسره پریخودی وه دی ته په کتلوسره ځمابه نزد دبنار په مسجدونو کی اداء کول ارجح دی چه یوازی دسنت یا مستحب پریخول دی، او پریخول هم په شرعی مصلحت سره چه معتبر عذر دی، دهمدی لپاره گناه دترک دسنت هم به لایزم نه وی، ۲۲ رمضان ۱۳۳۹ هـ (تته اولی ص ۳۸).

دجمعی په فرضونه پوهیدونکی اوداحتیاط:

الظهور کونکی د امامت حکم په جمعه کی:

سوال: (۶۱۲) دجمعی نه وروسته احتیاط الظهور کونکی دوه ډلی دی یوه خوبالکل جمعی ته فرض نه وانی ددی لپاره چه داسلام بادشاه شرط دی او هغه مفقود دی اوایې چه جمعه داسلام دشعائرونه دی، اوبله ډله داسی ده چه جمعه فرض قبلوی اواحتیاط الظهور هم کوی اوس داامرد استفسار قابل دی چه ددواړو ډلو ترشاه دهغه سری چه جمعه فرض بولی اواحتیاط الظهور ته کوی لمونځ کیږی اوکنه، یادکومی فرقی پسی کیږی اودکومی پسی نه کیږی؟ په کوم صورت کی اقتداء قوی بالضعیف لایزمیږی اوکنه؟

جواب: فی الدرالمختار باب الامامة صح اقتداء منتفل ومن یری الوتر واجبا بمن یراه سنة ومن اقتدی فی العصور وهو مقيم بعد الغروب بمن احرم قبله للاتحاد وفي ردالمختار قوله للاتحاد ای اتحاد صلاة الامام مع صلاة المقتدی فی الصور الثلث امامی الاولی فظاهر وامامی الثانیة فلان ماتی به كل واحد منهما

هو الوتر في نفس الامر واعتقاد احد هما سنية والاخر وجوبه امر عارض لا يوجب اختلاف الصلواتين
واما الثالثة فلان كلامهما عصر يوم واحد الخ ج ۱ ص ۲۱۸، اود اقتداء الاقوى بالاضعف اثر به عدم
اتحاد صلواتين كفي ظاهري نويه مستوله صورت كفي يوديل پسي لمونخ درست كي پري ۱۵۰ ذى
الحجه ۱۳۲۹ هـ رتبه اولى ۴۰

دجمعی نه وړاندي ستونه موکددي اوکته اود

جمعی نه وروسته څلور ستنه موکددي اوکته دوه ؟

سوال: (۶۱۳) دجمعی مخکینی ستونه موکده دی اوکته ؟ او وروسته ستونه څلور موکددي
اوکته دوه اوکته ټول ؟

جواب: دجمعی مخکینی ستونه موکده دی کذا فی الدر المختار او د بعد څلور موکده دی
کذا فی الدر المختار (برنی حواله)

دجمعی په ورځ د مروجه دعاء حکم

سوال: (۶۱۴) خمونږ د محلی په مسجد کې خوپنځه وخته نه وی خاص دجمعی په ورځ دغه
دستور بر قرار پیدا شوی چه پیش امام دستنواو نوافلو د اداء نه وروسته د لمانځه په ختم
باندې ولاړ پاتې وی ترڅو ټول لمونځ کونکې فارغ شی ټول یوځای کیدو سره دعاء کوی که ددې
خلاف وشي نويه هغه باندې اعتراض هم کیږي په دی مسئلې کې دشرع شریف حکم څه دی ؟

جواب: تخصیص دعاء او تقید د مطلق یو حکم دی او د هر حکم لپاره دلیل شرط دی او ددغه
تقید او تخصیص مذکور فی السؤال لپاره کوم دلیل نشته، لهذا ددې د مشروعیت
اعتقاد او ددینه بره دلزوم اعتقاد یا عمل، اختراع او احداث فی الدین دی، او یوځل دعاء کول
چه منقول هم دی مگر بلا تاكد، خپله ددې د تاكد اعتقاد احداث دی لکن لکه چه لیدل کیږي
چه ددې په ترک باندې کومه ملامتی نه ده کړی، چه قرینه ده دعدم تاكد داعتقاد ددې په دی
باندې دوام اجازه ورکول کیږي بخلاف دعمل مذکور فی السؤال کما ذکر فافتراق، والله اعلم
۱۹ ذیقعد ۱۳۲۷ هـ رتبه خامه ص ۲۰۷

په خطبه کې دبالجهر تسمین ویلو تحقیق

سوال: (۶۱۵) ددین علما او دشرع متین مقتیان په دی مسئلې کې څه فرمایي چه یو صاحب
دخطبې اولی په شروع کې په اوچت اواز سره بسم الله الرحمن الرحیم لولی داسې کول پکار دی
اوکته ؟ که کول پکار دی نو دا طریقه مستحبه ده او که سنت مؤکده یا څنگه ؟ او که ندی کول پکار نو
مکروه دی یا څنگه ؟ د خواب لپاره خوابی کاره ستاسو خدمت ته ارسال دی بیتوانو حروامستحب
اوستت طریقی سره که د کتابونو په حوالی سره ممکن وی نوسر فراز وفرمایي اود خطبې نه وړاندي
اعوذ بالله بسم الله ورو ویل مسنون دی او مستحب که په جهر سره ؟

جواب: فی البحر الرائق واما سنها فخمسة عشرالی قول رابعها قال ابو یوسف فی الجوامع العودلی
نفسه قبل الخطبة ثم قال وهي تشمل علی عشرة احد هما البداءة بمحمد الله الخ ج ۲ ص ۱۵۹، وی
الدر المختار ویبدا بالعود سراوی رد اختار ای قبل الخطبة الاولى بالعود سراتم بمحمد الله الخ، ددې
عبارتونونه څرگنده شوه چه د خطبې نه مخکې صرف اعوذ بالله ورو، ووانی نه خود بسم الله
وایي اونه اعوذ بالله دچیغی سره او چاهم دخطبې نه مخکینی بسم الله ویل ندی لیکلی دکوم
نه چه معلومه شوه چه خپله بسم الله ویل مطلوب ندی او بعض چه لیکلی چه بجزد قران په بل
کوم کلام باندې دی اعوذنه لولی نو د نورو دلائلوسره ثابتنه ده چه خطبه دقران په حکم کې ده
لهذا خطبه به په دی عموم کې داخله نه وی ۲۹ رمضان ۱۳۳۲ هـ رتبه ثابته ص ۱۷۱

د انگلیسی طالبانونه دسکول دنه اجازی په سبب دجمعی سره سقوط

سوال: (۶۱۶) د عبدالله په نامه یوسری په انگلیسی مدرسه کې سبق وائی، او په دی کې
دجمعی دلسانځه لپاره رخصتی نه میلاویږي په داسې صورت کې هغه ته دسکول پرینسودل
دشرعی موافق ضروری ده اوکته ؟ مکرر داده چه یوه زیږگ دهغه د بزرگانوته داویناده چه دامتحان
په ضرورت په کال کې څلور جمعی پرینخول جائز دی، دداسې سړی په حقله تاسو څه فتوی ورکوی ؟

جواب: کوم عذر چه فقهاؤ دجمعی دسقوط لیکلی دی دا عذریه هغو کې نشته لهذا په دی باندې
دسکول پرینسودل ضروری دی اود دغه بزرگ قول بالکل غلط دی (قلت هذا لا یفوق فی الحسب
علی مدیون موسر جلس فی الدین وقد وجب علیه الجمعة کما فی رد اختار علی قوله وعدم حیس
مانصه ینبغی تقییده بکونه مظلوما کمدیون معسر فلوموسر اقدرا علی الاداء حالا وجبت

ج ۱ ص ۸۵۳، وکذا لا یفوق عذره علی عذر الاجیر وقد یجب علیه الجمعة کما فی الدر المختار واجیر و تسقط من الاجر بحسب ما له لوبعیدا والا لا. ج ۱ ص ۸۵۲، والله اعلم. ۱۲ ذی قعدة ۱۳۳۲ هـ. تتمه ثانیه ص ۱۸۲.

دخطیبی په وخت دامسا نیول

سوال: (۶۱۷) په الخطب کې الماثوره کې مذکور دی چه امام دخطیبی په وخت اعصابه لاس کې اخستلوسره ولازوی اودهشتی زیور خه ممانعت مفهوم دی، فکیف التوفیق وعلی ای القولین العمل؟

جواب: په در مختار کې بی په غشی یا اعصاباندي اعتماد مکروه ویلی دی اویه ردالمختار کې په دی باندي دوه اشکاله کړی دی یو د ابو داود روایت نه چه حضور ﷺ د امسا یا غشی اعتماد اخستی و دوهم د محیط د روایت نه چه دامسا اخستل بی سنت ویلی دی لکه قیام ج ۱ ص ۱۸، ۲۲ اوترجیح د ردالمختار قول ته ده، نویه بهشتی زیور کې اگر که ددی مسئلی بودن بعید ده، د همدی په خاطر چه په دی کې احکام مختصه بالرجال نشی اخستل کیدلی، لکن که کله داسې وی نو غالباً د در مختار در روایت په بناء لیکل به وی، دکوم چه مرجوح کیدل اوس معلوم شول ۱۵ ذی القعدة ۱۳۳۲ هـ. تتمه ثانیه ص ۱۸۵.

سوال: (۶۱۸) ددین علماء او د شرع متین مفتیان په دی باره کې خه فرمایې چه دلته درنگون په اکثر و جماتونو کې دا قاعده ده چه خطیب دجمعی په ورځ په خپل لاس کې دامسا اخستلوسره خطبه لولی، نو ارشاد وشوچه که امام دخطیبی په وخت دامسا په خای توره په لاس کې اخستلو سره خطبه وواتی نو شرعاً خه حکم دی؟ اوکه دتوری په لاس کې داخستلویه صورت کې نوی کار لیدلوسره خینی خلک اعتراض کونکې شی نو آیا د هغوی دااعتراض په سبب سره ددی فعل پریخول پکار دی اوکنه؟ بینواتوجروا؟

جواب: فی الدر المختار یخطب الامام بسيف فی بلدة فتحت به کمکه والا لا کالمدينة و فی ردالمختار قوله فی بلدة فتحت به ای بالسيف لیربهم انما فتحت بالسيف فاذا رجعت عن الاسلام فذلک باق فی ایدي المسلمین حتی ترجعوا الی الاسلام، در ص ۸۲۲ ج ۱، د متن قید او د حاشی حکمت صفاواتی چه دا فعل خاص دی امام المسلمین یعنی داسلام سلطان یا دهغه دنایب پوری نونورو خطیبانو لپاره مشروع نده. ۲۶ رمضان المبارک ۱۳۴۲ هـ. تتمه خامسه ص ۵۹۲.

سوال: (۶۱۹) ماقولکم رحمکم الله تعالی فی الدارين، په دی کې چه د خطیبی ویلویه وخت دلرگی اخستل په لاس کې زید مسنون گنی، خو عمرو د عالمگیری په حواله مکروه تحریمی

واتی، اوس مصلی طرفین اوزید و عمرو متفق الراهی کیدلوسره دجناب فیضماآب نه مسئله غواری چه که دزید قول اوفعل معتبروی په هغه به عمل کووکنه نونه؟

جواب: آیا په عالمگیری کې د تحریمه تصریح شته، د مدعی نه تیوس وکړه شامی هم لیدل پکار دی چه په هغه کې دستیت موکده هم شته اوحدیث هم شته اوس دتطبیق صورت داده چه فی نفسه سنت ده خو غیر موکده که موکده وگنیل شی نومکروه ده داخما عقیده ده بکم ص ۱۵۱ النور رمضان ۵۱ ص ۷.

په هغی کارخانې کې دجمعی لمونځ چه دجیل پورته دری میله لری ده

سوال: (۶۲۰) دلته کومه کارخانه کې چه زه ملازم یم دجیلپور پورته تقریباً په دری میله فاصله کې واقع ده اودبهر اوسیدونکې خلک دکار خانې سره خابونو کې مقیم دی په بداتفاق سره دلته دمسلمانانو لپاره کوم جمات وغیره نشته چه په کې راټولیدوسره لمونځ په جماعت سره اداء کړی شی، اوس هرکله چه گورنمنت دکرم له مخی دجمعی دفریضی دادا، کولورخصتی عطا وفرمایله مونږ دلته ددغه لمونځ دادا کولود انتظام کړی چه دمعمولی لرگیو دیوال لگولو سره مو یوه احاطه جوړه کړی ده اویه هغی کې دجمعی لمونځ ادا کیرې، لکن بعضی په دی معترض دی چه دغه خای کې لمونځ درست ندی، دهمدی لامله دخدمت مکلف یم چه دخپلی روپسانه راهی نه مرمطلع وفرمایې ممنون موکړی، چه آیا په حالت مذکوره الصدر کې دجمعی لمونځ درست دی اوکنه؟ خمونږ سره دومره وخت نشته چه نیارته تللوسره په کوم جمات کې لمونځ ادا کړی شو، اوکسان تقریباً دسلونه زیات دی، اودلماخه لپاره جمع کیرې، هیله ده چه دخواب نه مو ډیر زر مطلع وفرمایې؟

جواب: دجیلپور په شان لوی پناختی، دری میله کیدل ممکن دی اوددی لپاره چه کارخانه دبلد د مصالحونه ده نودغه خای کې فناء کیدل هم رښتیادی لهذا جمع صحیح ده ۱۸ شعبان ۱۳۳۱ هـ. حوادث ۲۰۱ ص ۱۱۳.

دبار په کناره باندي ترلی جهازه په چت باندي دعبیدینو دمانځه هواز

سوال: (۶۲۱) زه دیوی انگلیسی کمپنی دطرف نه دیوی وړی کشتی دتگ راتگ استیشن ماستر او مختار یم او هغه کشتی دکمپنی دامر موافق پوره دسهاراته بجی دصدر گهاټ ته راروانیږی، ما پشام بیرته گرخی، ددی جلدی په سبب سره مونږته په عیدگاه کې دیوی جمعی

غیبری دانستار سره دلمونخ د ادا کولو د جهاز د پریښودلو وخت نه میل او پیری دهمدی لپاره مونږ دخپلنو کرانوسره چه دیرش یا خلو بیت کسانو پورې دی داختر لمونخونه دجهاز په چت چه په وینخلور او ینخلو پاک صفا کولی شی دغه وخت چه جهاز دوچی سره ښه محکمه ترلی وی ادا کوو، اودغه خای دښار سره بالکل متصل دی اوس په دغه صورت کې په داختر و نولمونخ ادا کول درست وی اوکنه؟ مگر که جائز نه وی نوخمونږ لپاره به یا تو کوی پریښودل وی یا به دعیدینو لمونخ حلال گرخی ځکه چه دجهاز روانیدل روزانه وی؟

جواب: فی الدرالمختار و (السفينة) المربوطة فی الشط كالشط فی الاصح اه فی الدرالمختار ایضاً فناءه وهوما حوله لاجل مصالحه وفی ردالمحتار و کما ان المصروف فناءه شرط جواز الجمعة فهو شرط جواز صلاة العید ج ۱ ص ۸۳۷. ددی روایتونونه څرگنده شوه چه په مسئوله صورت کې دعیدینو لمونخ درست دی ۱۳ ذیقعده ۱۳۳۱ هـ. حوادث ج ۱ ص ۲۰۱، ۱۲۳.

دجمعی رعایت مخکې کول په رعایت دجماعت باندي:

سوال: (۶۲۲) دکل: نه چه په دهاتو کې دپاتې کیدو اتفاق شویدی نود جمعی دلمانځه لپاره اله آباد ته راتگ کوم لکن دجماعت یو وخت کم از کم ضروریه لازه کې فوت کیږی ځکه چه په اکثره دهاتو کې دجماعت لمونخ اهتمام نشته دکوم نه چه خفگان هم وی. په دی صورت کې څه کول بهتر دی؟

جواب: جزئیه خومی نده لیدلی مگر فقهاؤ یوه کلیه لیکلی ده چه په خلاقیانو کې دخلاق مراعات اولی ده په دی شرط چه دخپل مذهب دمکروه ارتکاب لازم نه شی، نوچون په قریو کې دجمعی فرضیت مختلف فیه دی نوښار ته راتللو سره دجمعی کول ددی رعایت دی، اود خپل مذهب کوم مکروه نه لازمیږی، دهمدی لپاره دجمعی رعایت اولی معلومیږی. ۲۹ ربیع الثانی ۱۳۳۳ هـ. شمه نالسه ص ۲۳.

سوال: (۶۲۳) که دعبدالاضحی لمانځه کې امام سهوه شی او په رکعت ثانیه کې دقرات نه وروسته د تکبیرونو د ویلو نه بغیر رکوع ته لاړشی بیا د فتحی ورکولو سره درکوع نه بعدهغه ادا کوی بیا سجده سهوه وکوی نولمونخ به صحیح شی اوکنه؟ که دعیدینو لمونخ ونه شونو قریانی هم کیږی اوکنه؟ په دی قصبه کې دوه خایه نورهم لمونخ کیږی مگر ددی

امام مقتدیانو خپل لمونخ کولو سره قریانی هم وکړله دغه وخته پورې نورڅه لمونخ نه وی شوی نو قریانی هم وشوه اوکنه؟

جواب: فی الدرالمختار کما لور کعب الامام قبل ان یکیر فان الامام یکیر فی الركوع ولا یعودالی القيام لیکیر فی ظاهر الروایات فلو عادی یعنی الفساد فی ردالمحتار قوله فی ظاهر الروایة تنع فی المصنف فی المنع والذي فی البحر والحلیة ان ظاهر الروایة انه لا یکیر فی الركوع ولا یعودالی القيام وعلی ما ذکره الکرخی ومشی علیه فی البدائع وهورویة النوادر یعودالی القيام ویکیر ویعیدالركوع دون القراءة اه. وهذه الروایة ایضاً تخالف ما فی المنع نعم صرح لمنه فی البحر والحلیة والفتح والذخیره فی باب النوادر والنوافل الخ قوله فلو عادی یعنی الفساد تبع فی صاحب البحر وقد علمت انه العود والاول النوادر علی انه یقال علیه ماقال ابن احماد فی ترجیح القول بعدم الفساد فیما لو عادالی القعود الاول بعد ما استتم قائماتان فیه رفض الفرض لاجل الواجب وهو ان لم یحل فهو بالصحة لا یحل ج ۱ ص ۸۷۳ و ۸۷۴. فی الدرالمختار والسهبوی صلوة العید والجمعة والمکتوبة والنظوع سواء والمختار عند المتأخرین عدمه فی الاولین لدفع الفتنه کما فی جمعة البحر وقره المصنف وبه حزم فی الدروری ردالمحتار قوله عدم فی الاولین الظاهر ان الجمع اکثر فیما سواهما کذلک کما یختم بعضهم (ط) وکذا یختمه الریحی وقال خصوصاً فی زماننا فی جمعة حاشیة الی السعود عن الغریمه انه لیس المراد عدم جواز بل الاولی ترکه لتلا یقع الناس فی فتنه اه ج ۱ ص ۷۸۷. ددی روایتونونه دالموراستفاد شول ۱، درکوع نه گرخیدل پکار نه ویلکه هغه تکبیرونه به رکوع کې ویل پکار ول ۲، لکن په گرخیدلو سره لمونخ نه فاسدیږی ۳، سجده سهوه هم مناسب نه وه، ۴، لکن وی کړله نوهم جائز شوه دخواب خلاصه داچه لمونخ او قریانی ټول صحیح شول ۱۵ ذی الحجه ۱۳۳۳ هـ. شمه نالسه ص ۱۱۹.

دخطیبه الوداع تشیق

سوال: (۶۲۴) څه فرمایې ددین علماء اود شرع متین مفتیان په دی کې چه دعید او آخره جمعه درمضان په خطبه کې لوستل دلفظ الوداع والفراق السلام دتوی سنت موافق دی یا سنیه بدعت اونا جائز؟ دعدم جواز په تقدیر کې په مجوزینواو معتقدینو دهغه چه په حد

اوزه سره ددی قدیم رسم په ابقا کې کوشش کوی دغرا شریعت اویضا ملت مطابق څه حکم نافذ شوی اوفسق ته به منسوب شی اوکنه بینوا توجروا؟

جواب: دخطبة الوداع حاصل اظهار دتاسف دی درمضان په النقصاء اوداسې تاسف دنپوه حضرت یادسلف صالحونه په خیر القرون په کرم خای کې منقول شوی ندی البته تنویه په مجنې درمضان اوتنبیه په فضل دهغې په حدیثو کې راغلی دی ، چه دشعبان په آخره جمعه کې بی وفرماییل نوهغه پریښودل او درمضان اخری جمعی لپاره خاصه خطبه مقررول ظاهره ده چه تغیر مشروع اوقلب د موضوع دی ، بلکه که ښه سوچ وکړی دتاسف په خای یونوع سرور او خوشحالی دهغې په خلاصیدوباندې مطلوب ښکاری ، لکه چه په حدیث کې منصوص دی ، لئصائم فرحان عند الاقطار وفرحة عند لقاء ربه او ظاهره ده چه که درمضان دخلاصیدویه وخت تاسف مشروع وی یوه برخه دهغه تاسف ددې اجزاء دانقضاء په وخت چه دهری ورځی روزه ده به هم مشروع وای ، هرکله چه ددې اجزاء دانقضاء په وخت کې چه وړوکی افطار او سرور محمود شو ، لامحاله د مجموعه دانقضاء په وخت چه لوی افطار دی هم فرح اوسرور مقصود شو ، نودتاسف اظهار ددغه ماموزیه سره مزاحمت دی ، او همدارنگه دمغفرت وعده اوبشارت چه دعید قدوم متعلق په نصوصو کې وارد شوی مشعردی په عدم استحسان دتاسف په مقدسه دهغه چه انقضاء درمضان ده ، لآن مقدمه الشئ فی حکم ذلک الشئ ، اوکه ددغودلائلونه قطع کولو سره په اباحت باندې قائل شی ، غایت مافی الباب دهغه مطلق اباحت په مسلم شی مگر هرکله چه په هغه کې علمیه وعملیه منکرات دالتزام اودهغه دلزوم دا اعتقاد دهغه نه په عامل او عوام کې منضم شو ، لامحاله دنورو بدعتونو په شان چه بعضی دهغو فی نفسه مباح وی لکن دداسې مفاسدو په انضمام سره واجب الاتکار کیږی ، دابه هم قبیح اوشنیع وی اودا چه دبعضو بدعتونو قبح غامضه وی مصلحینو اومنکرینو ته لازمه ده چه په دا سی بدعتونو کې په عامل اوملتزم باندې تشدد ونکړی ، چه اکثرأ د زیادت اودو قوع اصرار مضمون ، اذا قيل له اتق الله اخذته العزة بالاثم باندې منجر کیږی بلکه په رفق اولطف سره دی هغوی راوباسی ، والله الموفق والله اعلم ۲۸ رمضان ۱۲۲۳ هـ (حوادث ثالث ص ۱۰۲)

په قریه کې دجمعی دترک نه دفتنی دوقوع په وخت کې داحتیاط طریقہ

سوال: (۶۲۵) دلته د مبتدعینو بی اندازی زور دی لکه چه دبدعت دشدت دا حالت دی چه په هرکار کې یونوی صورت پیدا کولو سره پاتې کیگی ، ځما په رفع سبابه سره هم څه پوزی

نیغیگی څکه چه دایوه قریه ده دهمدی لپاره دلته دجمعی لمونځ جائز ندی اودغه خلک شی کوی ، زه شی نه گوم دهمدی لپاره هغوی ماته غیر مقلد وائی ممکن دی چه څه وخت وروسته دغه مخالفت اونصرت نازک حالت اختیار کړی دعا وفرمانی چه الله جل جلاله مونږ ددې دلی دچلونونه په امن کې کړی همدارنگه دجمعی کولویه حقله څه حکم دی ؟

جواب: که دناقابل تحمل فتی احتمال قوی وی نومقندی جوړیدو سره جمعه وکړه بیامنفراد اظهار وکوی (اتمه خامسه ص ۴۶)

دشافعی مذهب په اختیار سره دحنفیه ولپاره په کلیو کې دجمعی دکولو حکم

سوال: (۶۲۷) ددین علماء اودشرع متین مفتیان په دی مسئلی کې چه په بعضو قریو کې په هرکلی کې دجمعی لمونځ کوی دخلکوشمیریه کې ډیروی اوکه لگ ، اودا حناقویوه دله علماء وائی چه اگرکه ځمونږ په مذهب په کلیو کې دجمعی لمونځ رواندی مگر مونږ په دی مسئلی کې د نورو ائمه ویه مسلک عمل کوو ، دهغوی وینا څنگه ده ؟ اوکه دا حناقو یوڅوک په کلیو کې دجمعی لمونځ اداء کړی نودومی نه به شی دظهر لمونځ ساقط شی اوکنه ؟ مدلل اوصفا ، خواب تخریر وفرمانی ؟

جواب: عدم صحت دجمعی په کلیو کې عند الاحناف ظاهر دی اوهغه شی چه دشافعیه ویه مذهب کوی او ظاهره ده چه هغوی دلمانځه نور فرضونه چه دشوافعیو په نزد ثابت دی په عمل کې نه راوولی لکه قراءه خلف الامام ، او همدارنگه دمصابینو عد چه دشافعیه ویه نزد معتبر دی رعایت نه کوی نوددوی جمعه نه عند الحنفیه درسته شوه لعدم قول الحنفیه بالجمعة فی القری اونه عند الشافعیه په درست وی ، لعدم شرائط صحة الصلاة ، اودی ته تلفیق وائی چه فقهاء هغه ته باطل ویلی دی فافهم ۹ ربيع الاول ۱۳۲۴ هـ (اتمه رابعه ص ۱۶)

تحقیق عدم صحت قیاسی دجواز دجمعی په

قری کې په اجتماع دمسلمانو په امر دسلطان سره

سوال: (۶۲۸) په امداد الفتاوی ج ۱ ص سطر کې کومه مسئله دجواز جمعه فی القری بامر السلطان په باره کې مذکورده په دی کې ماته اشکال پیدا شوی دامداد الفتاوی عبارت دادی سر دافغانستان هیواد کې دا قاعده ده چه دامیر صاحب خلدالله تعالی ملکه په فرمایش

دبعضی علماوہ تحریرکے پہ قریوکے جمعہ اداء کوی اودخلور پنخو کلیو لپاره یوخطیب
امیرله طرفه مقرر وی، فقط دیادشاه اذن د مصدر اشتراط نه معنی گئی، به دی علاقے کی
که کوم خای جمعی ته حاضر نشی خطیب صاحب انکار کوی کله کله نوبت امیرته دشکایت
رارسیری به مذکورہ صورت کی جمعی دوه رکعتہ دظہر خلف کیری اوکنه دااذان په تاخیرکی
به عذر او حیلے سره به آثم وی اوکنه؟

جواب: قال الشافعی قال ابوالقاسم هذا بخلاف اذا اذن الوالی القاضی الی قوله وصلوات القری
لزمهم اداء الظهور وهذا الم یصل به حکم فان فی فتاوی الدیناری واذابنی مسجدبامرالامام
فیهامو بالجمعة اتفاقاً، نویه مسئوله صورت کی جمعه صحیح ده لکن د حکومت تبدیلی به
وخت کی د سابقه امیراجازه کافی نده دنوی امیر اجازه شرط ده، قال الشامی لایقی الا لیوم
الاذن بعدموت السلطان الاذن بذلك الا اذا اذن به ایضاً سلطان زمانانصره الله، ص ۸۰، بوالله
اعلم، ماته به دی کی د اشکال دی چه هرکله دفعهی له مخی به لویو بنارونر کی هم دیادشاه
اذن دجمعی لپاره شرط دی که هلته یادشاه دکوم عناد وغیره به سبب دجمعی اذن ورنکری
یادشاه غیر مسلم وی، نومسلمانان به خیل مینخ سره یو خای کیدلوسره یوامام جوړولو سره
جمعه اداکری نویه مذکورہ صورت کی دامداد الفتاوی نه لژمیری چه فقط دیادشاه
امرد جمعی لپاره ضروری دی، بناروی اوکه نه وی، لهدا هرکله چه په بنار کی دیادشاه اذن نه
غیره هم په اتفاق سره جمعه کیری، نویه کلی کی هم بغیر داذن دیادشاه، خکه چه اوس
مخصوصاً مسلم یادشاه نشته، که قوم اتفاق کولوسره دجمعی لمونخ وکری نویه دی کی
دجواز امکان شته اوکنه؟ خکه چه په فقه کی اتفاق دقوم دیادشاه اذن قایمقام گر خول شوی
دی، نولکه خنکه چه په مذکورہ صورت کی دیادشاه به اذن سره په کلی کی جمعه کیگی
همداشان اوس به دی زمانه کی دقوم اتفاق سره په کلی کی کیدل پکار دی بس همدا اشکال
دی خواب تحریر فرمایوسره د اشکال دفع وفرمائی فقط؟

الضوابط فی الاقتتال دجمعی داقامت فی القری بامریادشاه دامینی ده چه فعل مجتهد فیه یعنی
مسائل مختلف فیهاسره چه هرکله دسلطان امریادقاضی فضا، میلوشی نویبامامورته به دی
مسئلی کی دخیل مجتهد تقلید پریشودل واجبیگی، او ظاهره ده چه په دی امر کی دمسلمانان
نرجماعت دسلطان قائمقام ندی لکه چه که جماعت دمسلمینوته په کومی مسئلی کی
تقلید دترکولو امر وکروهلته دتقلید ترک جائز ندی اودجماعت نیابت مناب سلطان صرف به

انتظامیه کارونوکی ده، نوددی لپاره چه دجمعی لپاره دسلطان وجود مقصود شرط ندی
صرف رفع دنزاع فی التقدیم والتقدم دی لکه چه په هدایه کی مصرح دی، اودا کار انتظامی
دی دلته جماعت دامام قائمقام کیدلی شی نودیوه امر قیاس په بل یا ندی مع الفارق دی، ۳۰
رمضان ۱۳۳۶ (تمه خامسه ص ۶۴)

کله چه سلطان شنسی وی په قریه کی دجمعی

اداء کولو د حکم د نه نایقیدوشنسی رفع

سوال: (۶۲۹) هرکله چه سلطان اووالی دامام ابوحنیفه مقلدوی نوهغوی ته دخیل امام
دمذهب خلاف په کوم اساس باندي اذن داقامت دجمعه فی القری امکان شته کما فی الدرالمختار
واما المقلد فلا یفقد قضائه بخلاف مذهبه اصلا کما فی القنیه قلت ولا سیمای زماننا، اوکه دامام
دمذهب خلاف یادشافعی مذهب کیدلوی به سبب سره داقامت جمعه فی القری اجازه ورکری
نوحنفیه مقلد لپاره هم همدا اجازه دصحت جمعه فی القری به کافی وی اوکنه؟

جواب: دابیله خبره ده چه داکار خپله دسلطان وغیره لپاره په کوم حالت کی خنکه ده ددی حکم
حاصل خو صرف دادی چه که سلطان داسې وکری نوددی به اثرخه وی نوددی اثرصحت
دجمعی دی اوددی اثر قبول خپله د حنفیه مذهب اتباع دی اگر که دغه فعل په کوم خاص حالت
کی دسلطان د مذهب موافق نه وی اوددر مختار عبارت دهغی مخالف ندی خکه چه د هغه نه
مراد هغه مقلد دی چه کوم سلطان دتولیت په وخت کی دقضا، بخلاف مذهبه نه صراحة یادلاله
منع کری، کنه نو که سلطان هغه ته اذن ورکری وی نود هغه هم همدا حکم دی، اوچون په سلطان
باندي خوگ والی نه وی د هغه اذن مطلقاً نافذ دی ۱۳ ذی القعدة ۱۳۳۶ هـ تمه خامسه ص ۷۲

دجمعی دجوایزه قریه کی لپاره دشرط کیدل

چه په شنسی قریی کی دبل مجتهد په نزه صحیح وی

سوال: (۶۳۰) هغه کومی قریی دی چه په اذن سره په هغوکی دجمعی صحت وی علی العموم
برابره خبره ده چه لس دولس کوره وی اویا د هغو کوم تخصیص شته؟

جواب: صرف یونخصیص شته یعنی هغه قریه داسی وی چه هلته یونه دیوه مجتهدیه بزجمعه صحیح وی اوداخیره دمذاهب اریعه کتابونودلیدلونه معلومیوی ،خکه چه ددی فرعی مینی دااصل دی چه الحکم اذا لاقی فصلاً مجتهدیه نقد ۱۳ ذی القعدہ ۱۳۳۲ هـ شمه خامسه ۷۳

د مصره تعریف متعلق د اختلافونو سوال او جواب

سوال: (۶۳۱) یوه وړه قریه ده چه هرڅوک ورته قریه وانی هیڅوک هم ورته قصبه یا ینارنه وانی، دری مسجده په کې شته، که دهغه ځای اوسیدونکي په لوی جمات کې راټول نه شی نو هلته به جمعه قائمول د لاندې روایت مطابق صحیح وی اوکنه؟ په درمختار کې دی المصرو هو مالایع اکبر مساجد اهل الخ. یا ددی تعریف نه علاوه کوم بل تعریف هم شته، نویبان یې وفرمایې شته د سوال د قول البدائع ص ۴۳ کې راغلی دی چه دا اختلاف عنوان دی د مننون ندی او علامه شامی د درمختار د قول لاندې د الیکلی دی ،فوله لایسع الخ ، هدا یصدق علی کثیر من قری، ددی نه څرگند یې چه نور تعریفونه دغو اکثر و قریو باندې نه صادق یې، نوکه ددی تعریف اونور تعریفونو تر مینځ تباين نشته نو عموم او خصوص خو ضرور شته د دینه جوته شوه چه دا اختلاف په معناگانو کې هم نشته فقط ددی عنوان تصفیه وفرمایې ؟

جواب: په دغو تعریفونو کې دوه احتمال دی، اختلاف د عنوان او اختلاف د معنون نودشامی یا طحاوی اختلاف معنون گیل په نورو باندې جحت ندی خکه چه دایوه توجیه ده فتوی او حکم نده نو هغویه د تطبیق قایل نه وی مونږ د تطبیق قایل یو، پاتې شوه داچه د عدم تطبیق د قول نه وروسته دهغوی څه فتوی ده دایبله خبره ده ، اود پورتنی تحقیق نه وروسته دا حقر د توجیه حاصل دادی چه د مصریه تعریف کې حنفیه فقهاؤ مختلف ندی نوکه دکوم مصنف اومحشی په نزد مختلف فیه وی نومونږ ته به څه مضروی مونږ په دغو مختلف فیه کې په دلیل سره یوه ته ترجیح ورکوو، ۱۳ ذی القعد، ۱۳۳۲ هـ شمه خامسه ص ۷۲

پو سوال او جواب راغلی واولته دهغه تصحیح

وکړی شوی وه د مشید کیدو په سبب ټول نقلولی شی

سوال: (۶۳۲) د دین علماء اود شرع متین مفتیان څه فرمایې په دی مسئلی کې چه په کوم مقاماتو کې د اسلامی آبادی دومره وسعت وی چه د هغه ځای په لوی مسجد کې

مسلمان نشی راټولیدلی ، ددی نه عام چه دهغه ځای ټولونه لوی مسجد دنورو ځایونو د ټولونه وړو کې مسجدوی اویه دی مقام باندې ولی اطلاق د کورونو د لفظ نشی کولی ، داسی مقام ته په قول اصح المصر مالایع اکبر مساجد اهله ، شرعی مصر ویل کیږی او جمعه به په هغه ځای کې درست وی اوکنه ؟ د مصر د فناء تعریف اودهغه مسافه څومره ده اود مصراوقناء مصریه اوسیدونکویاندي جمعه واجب ده اوکنه بینواتو جروا ؟

الجواب من مکتب الرهن موضع حافظ پوره اکتانه منبر وی صلح په مکه

حامد اومصلیاً د مصریه تعریف کې چه کوم اقوال مذکور دی یوه د هغونه دمصر جتنه دی چه په دی شان وی چه (کل ماصدق علیه الحد صدق علیه المحدود بالعکس ای کل ماصدق علیه المحدود صدق علیه الحد ، بلکه هغه ټول تعریفونه رسوم دی، خکه چه د حد تعدد محال دی اود رسومو جاتز دی ، د مصریه تغیر کې چه فقهاؤ کوم مختلف تعریفونه بیان فرمایلی دی دهغویه غور مطالعه کولوسره دا معلومیږی چه دا ټول اختلافات د عنوان اختلاف دی نه اختلاف د معنون یعنی د الفاظو بیان جد اجدادی اود ټولو مصداق یو دی، ټولو خلکو د خپلی زمانې په اعتبار سره چه کومی علامی دمصر پیدا کولی بیان کړی دی په اوله زمانه کې په امصارو کې اکثر اجدود او قصاص ول ، اود خصوصاً تود فیصلی لپاره قاضی و، په دها توکې هغه کارونه نه ول چه نن صبا دی، کچری فوجداری ، منصفی وغیره په دها توکې نه و، د همدی لپاره راتلونکو خلکو هم دا علامی بیان کړی بیاکله چه په زمانه کې تغیر راغی نو هغه علامی لری شوی او خلکو مختلف تعریفونه وکړل بلکه دیو نه یوسری نه څو څو تعریفونه د فقهې په کتابونو کې مروی دی او دا المصر مالایع اکبر مساجد اهله ، تعریف هم په همدې بناء باندې صحیح دی هرکله چه دینه رسم ناقص او علامه ویل کیږی او که حد وویل شی نویه دغه تقدیر باندې لازم یږی چه مدینه اومکه مصریاتی نشی او دغو دواړو ځایونو کې جمعه درست نه وی خکه چه په موسم حج کې د ټولی دنیا حجاج جمع کیږی، بیاهم مسجد تش پاتې کیږی نو لایسع جرته شوه بلکه یسع صادق شواو کوم تعریف چه په مکه مدینه باندې صادق نه شی هغه صحیح ندی لکه چه په کبیری دی (اختلفوا فی تفسیر المصر اختلافاً کثیراً والفصل فی ذلک ان مکة والمدینه مصران تقام بمجا المجمعۃ من زمانه علیه الصلوة والسلام الی الیوم فکل موضع کان مثل احد هما فهو مصر وکل تفسیر لا یصدق علی احد هما فهو غیر معتبر حتی التعریف الذی اختاره جماعة

من المشاخرین کصاحب المختار والوقایة وغيرهما وهو مالوا لاجتمع اهله في اكبر مساجده لايسمهم فانه منقوض بما ذكركل منهما يسع اهله وزيادة ولم يعلم ان مكة والمدينة في زمان النبي ﷺ واصحابه اكبر مما هي الان ولا ان مسجدها كان اصغر مما هو الان فلا يعتبر هذا التعريف، ددينه وروسته فرمايې (والخذ الصحيح ما اختار صاحب الهداية انه الذي له امير وقاض يتفذا الاحكام ويقيم الحدود وتزييف صدر الشريعة له عند اعتداله عن صاحب الوقاية حيث اختار الخلد المتقدم ذكره لظهور التوافق في احكام الشرع سيما في اقامة الحدود في الامصار مزيف او چاچه به ذي تعريف كسي حدود و دقامت قيد لگولی دهغه مراد قدرت دقامت حدود و ذي نه اجراء حدود بالفعل كما في الشامي بان المراد القدرة على اقامة الحدود) هو د مذكوره تعريف يعنى المصر ما لا يسع الخ دصحت صورت دا كيدلى شي چه هر كله ديتته رسم ناقص او د مصر علامى ويل كيرى خكه چه به مصر كې اكثر متعدد مسجودونه وى اويولوى مسجد داسي وى چه هلته دهغه خاى خلك راتوليرى داعلامات او عوارض دى نه د مصر حقيقت ترخو لازم شي چه دهغود ارتفاع نه هغه بناورنه مصر ياتي نشى ، بلكه دمصر او قريه كيدومدار به عرف باندي دى چه به عرف كې كومه آبادى لويه وى دومره چه خلك دغه ته بنا ر يا قصبه وانى او هغه لويه قريه چه د قصبى سره مشابه وى او هلته دكانونه بازار به كشرت سره وى اويه دى شان سره وى چه د اطلاق به وخت كې اگر كه به فلان كلى اويابا زارسره موسوم كوى ، لکن كه خوك ديتته بنا و وائى نوهغه تسليموى او هب خوك هغه رد او تكذيبوى نه خلاصه داچه دآبادى نه علاوه كوم خاى كې چه بازار او دكانونه وى اود خرخولو او اخستلو لپاره كوم بيرون بل خاى ته نه تلل لازم شي داسي آبادى ته قريه كبيره او شرعى مصر ويل كيرى ، عرف هم ددي دمصر كيدلونه انكار نه كوى به داسي آبادى كې جمعه جانز دى كما في الشامي وتقع فرضا فى القصبات والقرى التى فيها السواق ، او كوم كلى چه به دى شان نه وى هغه دنبار لفظ سره اطلاق كول هر خاص او عام ردوى او هغه قايل كه به دى اصرار و كرى نو كذاب اشرا و مجنون فيداوى ويلوسره به دفع كوم ، داسي آبادى ته عرفا و شرعا قريه ويل كيرى به داسي كلى كې كه اكبر مساجدوى نواتفاقى امردى چه ديتته هيخ اعتبار نشته اود حثفيه د مذهب له مخي دجمعى او عيدى نولمونخ به داسي قريه كې ناجانزا و مكروه تحريمى دى كما في القنية صلوة العيد فى القرى تكره تحريما ، اويه شامى كې دى قوله صلوة العيد الخ ومثله الجمعة ، يعنى دعيدى نوبه شان دجمعى لمونخ هم مكروه

تحريمى دى ، دمصر دفنا تعريف دادى چه دكوم خاى سره دمصر د اوسيدونكو مصالحي او اعراض متعلق وى دكوم مقدار او مسافى تحديد نشته ، علامه شامى فرمايې (والتعريف احسن من التحديد لانه لا يوجد ذلك في كل مصر وانما هو بحسب كبر المصر وصغره بيانه ان التقدير بغلوة او ميل لا يصح في مثل مصر لان القرافة والترب التى يلى باب النصر يزيد كل منهما على فراسخ من كل جانب ثم هو ممكن لمثل بولاق فالقول بالتحديد بمسافة يخالف التعريف المتفق على ما صدق عليه بانه المعدل صالح مصرف قد نص ائمة على ان الفناء ما عدل فن المولى وجوانض المصر كركض الحبل والدواب وجمع العساكرو الخروج للرحى وغير ذلك ، دمصر او فناء مصرته بيرون اوسيدونكو باندي جمعه واجب ده لكه چه به فتاوى خانيه كې دى (ومن كان مقيما عمران واطرافه وليس بين ذلك الموضع وبين المصر فرجة فعليه الجمعة ولو كان بين ذلك الموضع وبين عمران فرجة من المزارع والمراجل نحو القلع ببخارا لجمعة على اهل ذلك الموضع وان كان النداء يبلغهم الغلوة والميل والاميال ليس يشى شكذاروى الفقيه ابو جعفر عن ابى حنيفة وانى يوسف رحمهما الله تعالى وهو اختيار شمس الائمة الحلوانى - والله اعلم وعلمه انتم ،

تصحيح الجواب من صاحب الفتاوى نعم التحقيق ونعم التطبيق في الجزء الاول يعنى ما يتعلق بتعريف المصر واما الجزء الثانى اى وجوب الجمعة او عدم وجوبها على اهل الفناء فمختلف فيه ونقل هذا الاختلاف مع تصحيح بعضها في رد المحتار ص ۸۵۲ ج ۱ ، ولم يحضر فى الى الان التقيق فيه لكن يلتصق بالقلب وجوبها عليهم ، والله اعلم ۱۲ شوال ۱۳۳۷ ، تنه خامسه ص ۹۲ ،

دمصريه تعريف كې د اشتلا تاتو متعلق سوال اتو جواب :

سوال : (۶۳۳) دىوى شردمه قليله او فنه شاذه دعوى ده چه دنصارى و به علاقه كې لكه دبهارت به هندوستان او بنگاله كې برابره خبره ده چه عرفى بناوروى او كه قصبه وكبيره قريه ووائى دجمعى لمونخ صحيح ندى او كونكې نى مخطى او مغالطه كې دى او دهغوى مستدل دادى چه دجمعى دصحت لپاره مصر شرط دى او دمصر تعريف به ظاهر الرواية كې دادى المصر كل موضع له امير وقاض او دكوم نه چه صفا پوهيدلى شي چه دامير او قاضى نه بغير مصر نشى كيدلى چه خومره لويه آبادى وى لكه چه دقاضيخان عبارت خموش دعوى صاف طور واضح كوى ، خكه چه به قاضيخان كې دحصر سره ليكل شوى دى (ولا يكون

الموضع مصرافى ظاهر الرواية الا ان يكون فيه مفت وقاض اه. او همدارنگه دمالا تدمنه عبارات هم په دى مدعا باندي صفادليل دى حيث قال يو مصرى عنى هغه بنارچه هغه كې امير او قاضى وى او د اكبر مساجدو الاقول اولاد هغه مصداق مكه معظمه همه نشى كيدلى. ددي لپاره چه دهغه خاى ټول مصلى په حرم شريف كې راټوليدلى شى ددينه علاوه د اكبر مساجد كوم تعين نشته. نوبعضى واره كلى په اعتبارد صغرد مسجد مصر ويل كيدلى شى. او د بعضى لوى كلى هم د مسجد ذكر په تقدير كلى بلل كيږي. او ټولونه لويه خبره داده چه د ظاهر الرواية په مقابله كې ددي هيڅ حيثيت نشته ځكه چه د قواعده فقهييه په اساس ظاهر الرواية هميشه ماخوذه باوى او ددي مخالف مرجوح اوبه مرجوح باندي عمل دا جماع ماتول دى. او همدارنگه كومو فقهاؤ چه په اكبر مساجد باندي فتوى وركړى ده په هغوى كې يوهم په اصحاب ترجيح اوزاباب تصحيح كې نه دى لهذا ساقط عن الاعتبار ده او صاحب هدايه چه په اصحاب ترجيح كې دى. هغه هم ظاهر الروايت والا قول ته ترجيح وركړى ده حيث قال والاؤل اختيار الكرخى والثانى اختيار الثلجى دهمدى لپاره چه په نقل اقوال كې ماهر المذكور اولاد هغومختار كيږي. لکه چه ددي مصطلحاتونه واقف دى او دمختار كرخى دمختار ثلجى نه په دى ترتيب هم په درجوسره مختارول پكار دى. ددي لپاره چه بينهما تفاوت فى المراتب ږيردى او د كفاروپه بلا دكي دجمعه دكولو كوم صورت چه په معراج الدرايه كې بيان شوى دى په هغه كې هم شرط دادى چه مسلمان والى دمسلم نه التماس كولو سره مسلم والى مقرر كړي اوبيا دمسلمانانوپه خوښى سره يوقاضى هم تعين شى. او ځمونږيه علاه كې دا كله هم نشته. په هر حال په بنار يا قصبه يا كبيره قريه كې دجمعى دجواز په باب اجازه دحاكم ضرورى شوه او همدارنگه د جمعى دصحت لپاره سلطان يوجدا مستقل شرط دى دا هم نشته. ددينه علاوه عامه اجازه چه يودريم شرط دى دجمعى دصحت لپاره ددي وجود هم دسلطان په متعلقاتوكې وواذليس فليس لهذا په بهارت كې جمعه قائمولى ددرى وارو شرطونو خلاف ملا تړل دى بلكه دحنيفه فقهاؤ سخت مخالفت كول دى نو دفقعه حنفيه مطابق دنصارى وپه حكومت او علاقه كې چه دا كشر د رايې په موجب دار الحرب دى دجمعى دجواز صحيح دليلونه بيان فرمايلوسره دما تعينود شبهاتو كافي اوشافى خواب عنایت وفرمايې؟

جواب: فى النهاية شرح الهداية للعنى قوله والمصرا لجامع الخ قد اختلفوا فيه فعن ابى حنيفة هو ما يجمع فيه مرافق اهله وعن ابى يوسف كل موضع فيه امير وقاض ينفذ الاحكام ويقم

الحدود وهكذا ورى الحسن عن ابى حنيفة فى كتاب صلته وفيه ايضا قال سفيان الثورى المصر الجامع ما بعد الناس مصر عند ذكر الامصار المطلقة كبخارا وسمير قندوقال الكرخى هو ما قيمت فيه الحدود ونفذت فيه الاحكام وهو اختيار الزمخشري وعن ابى عبدالله البلخى انه قال احسن ما سمعت انه اذا اجتمعوا فى اكبر مساجدهم لم يسعوا فيه فهو مصر جامع وعن ابى حنيفة هو بلدة كبيرة فيها سكك واسواق ويرجع الناس اليه فى ما وقعت لهم من الحوادث اه وفى الهداية فى علة اشراط السلطان لانه انما يجمع عظيم وقد تقع المنازعة فى التقديم وقد تقع فى غيره فلا بد منه تميمالا مرهاوى ردالمحتار عن التحفة بعد نقل تعريف ابى حنيفة وهذا هو الاصح اه الا ان صاحب الهداية ترك ذكر السكك والرسائق لان الغالب ان الامير والقاضى الذى شانه القدرة على تنفيذ الاحكام واقامة الحدود لا يكون الا فى بلد كذلك اح وفى الدر المختار ونصب العامة الخطيب غير معتبر مع وجود من ذكر امامهم عدمهم فيجوز للضرورة وفيه السابغ الاذن العام من الامام وفى ردالمحتار قوله من الامام قيده بالنظر الى المثال الاتى (من قوله دخل امير حصناخ) والا فالمراد الاذن من مقيمها المالى البرجندى من انه لو اغلقت جماعة باب الجامع وصلوا فيه الجمعة لا يجوز اسمعيل اه) دپورتنيو مجموعته روايتونونه لاتدي كارونه مستفاد شول اول دمصر تعريف دانسه وپه مختلفو عبارتونوكې منقول دى او دانسه وپه اصل كلام كې تعارض نشته. الا ان يتعذر نو ددي صورت دادى چه دغه ټول تعريفاتوته دمعنون واحد عنوانونه يو ويل شى. چه حاصل به بي داشى چه كوم ته شرعا بنارويل كيږي هغه بنار دى او د قضاتو وغيره وجود ټول امارات دى. نو په دى بناء باندي په هندوستان كې سل گونه بنارونه دى. او قصبات هم په بنارونوكې داخل دى ځكه چه عوام په خپلو خبرواتروكې هغوته هم بنار واني. په محاوراتوكې فرق كول دخواصو عادت دى. دوهم دسلطان اشراط دقطع تنازع سره تعلق دى. نو كه عام مسلمانان يوځاى كيدلوسره اتفاق وكړي اكر كه هغه حاكم نه وى نو كافي ده البته كه امام وى نو دعوامو مقررول كافي ندى. دريم په عام اذن كې امام شرط ندى نو په هندوستان كې په ږيروځايونوكې درى واره شرطونه پيدا كيږي دهمدى په خاطر بلاشبهه جمعه صحيح ده داخو دسلب كلى رفع ده چه ويل كيږي چه جمعه چرته هم جائزنده. باقى دسلب كلى درفع سره دايجاب كلى تحقيق لازم ندى چه په هر ځاى كې جمعى ته صحيح ووايو بلكه صرف ايجاب جزېي لازم دى. چه چرته

دا شرطونه دنورو شرطونوسره پيداشي هلته جمععه صحيح ده والاقتلا ١١ رجب ١٣٥٢ هـ بالنورص ٨ جمادى الاخرى ٥٣ هـ

محاذات مشروطه كيدل او دامام نزيديوالى په اذان بين يدي المنبركي

سوال: (٦٣٤) په دى باب كې دعلمواؤخه تحقيق دى چه دجمعى داذان ثانى كول چه عند المنبر يامابين يدي الخطيب ليكل شوى يامرادورنه مطلق قرب دى خواه بالمعنى المتبادر ياددينه عامه يابرايره خبره ده چه مع المحاذات ياددينه عام افيدونادتم مفيدين؟

جواب: داكثره كتابونوعبارت خودوه وجهينوته محتمل دى خودجامع الرموز عبارت صريح ده په قرب متبادر او محاذات كې وهوذه بين يديه اى بين الجهتين المسامتين اليمين المنبر والامام ويساره قريباً منه ووسطهما بالسكون فيشمل ما اذا اذن فى زاوية قائمة او حادة او منفرجة والحادة اذا كان فى غير حذائه وصورتهما هكذا وقلت دليل ذلك كلى التوارث قرب ١٣٣٧ هـ سنة خامسه ص ٧٧ نقشه.

نہ
نہ
وقلت

خلاصة الكلام فى اذان الجمعة بين يدي الامام :

سوال: (٦٣٣) دامام مرخومتحقق دى چه اذان ثانى ديوم الجمعة دمسجد په داخل كې جائز دى بلكه همدا متوارث دى (واذاتودى للصلوة من يوم الجمعة الاية، النداء الاذان اه تفسيرونفسى اى اذان هاهه بضاوى اطلقه وله اذانان اذان خارج المسجد واذان بعده بين يدي المنبر اذا جلس الخطيب على المنبره بصرة الرحمن والمعتبر اول اذان بعد زوال الشمس سواء كان على المنبر او على الزوراء يجب السعى وترك البيع بالاذان الاول لقوله تعالى فاسعوا الى ذكر الله وذروا البيع، واختلف المراد بالاذان الاول قيل الاول باعتبار المشروعيه وهو الذى بين يدي المنبر لانه كان اولاً فى زمنه عليه السلام وزمن ابوبكر وعمر حتى احدث عثمان الاذان الثانى على الزوراء حين اكثر الناس والاصح ان الاول باعتبار الوقت وهو الذى يكون على المنارة بعد الزوال انتهى مستملى وكذلك فى الهداية وحاشيته الكفاية والعناية وغيرهما من المتون والشروح والحواشى والفتاوى - وفى حاشية

الشيخ وجه الدين على شرح الوقاية اذن ثانياً بذلك جرى التوارث من لدن رسول الله ﷺ الى هذا الزمان الاذان امام المنبره وفى العناية شرح الهداية وكان الحسن بن زياد يقول المعتبر هو الاذان على المنارة لانه لو انظر الاذان عند المنبر تقوته اداء السنة وسماح الخطب كذا فى تشييط الاذان (ص ١٠) وفيه ايضاً عن ميسوط السرخسى والمعتبر اول اذان بعد زوال الشمس سواء كان على المنبر او على الزوراء اه، به دغو عبارتونوكي على المنبر عند المنبر، امام المنبر بين يدي المنبر دا قول الفاظ دا ظاهره وى چه اذان ثانى دمنبر مخى او هغه ته نزدى پكار دى، خود دى قرب داول صف سره محدودول صحيح ندى، قال فى جامع الرموز اذا اجلس الامام على المنبر اذناناً ثانياً بين يديه اى بين الجهتين المساميتين ليمين المنبر والامام ويساره قريباً منه ووسطهما بالسكون فيشتمل ما اذا اذن فى زاوية قائمة او حادة او منفرجة اه من التشييط (ص ١٠) په دى كې قريباً دمنه قيد خوشته لكن داول صف قيد نشته اودكوم عبارتونوله خلاصى نه چه درام پور بعضى مفتيانوداول صف قيد ثابت كرى دى دهغونه استدلال نشى كيدلى، خكه چه دخلاصى صحيح عبارت دادى، ويكره البيع والشراء يوم الجمعة اذا اذن المؤذن والبيع جائز والاذان المعتبر اذان الخطبة الصف الاول فى المقصورة ومنهم من قال مايلى المقصورة وبه اخذ الفقيه اه (ص ١٣٢ ج ١)، او به بعضونسخوكي چه دغه عبارت دفى دلفظ دزيادت سره په دى ترتيب دى والاذان المعتبر اذان الخطبة فى الصف الاول فى المقصورة الخ . نودا زيادت دفى صحيح ندى، خكه چه پدي صورت كې به مطلب داوى چه دخطبة اذان په اول صف كې وى او په مقصوره كې وى، په داسې حال كې چه په مقصوره كې دا اذان كيدلو سره دامام او منبر مساحت بالكل فوتيږي اود فقهاؤدمذكوره الفاظونه دامعلوميږي چه اذان دامام او منبر مخى ته وى كما صرح به فى جامع الرموز وقدمر قال الشافى اقول والظاهر ان المقصورة فى زمانهم اسم لبيت فى داخل الجدار القبلى من المسجد كان يصلى فيها الامراء الجمعة فى يمنون الناس من دخولها خوفاً من العدد فعلى هذا اختلف فى الصف الاول هل هو مايلى الامام من داخلها ام مايلى المقصورة من خارجها فاخذ الفقيه بالثانى توسعة على العامة كى لا تفترقهم الفضيلة اه (ص ٥٩٥ ج ١)، او ظاهره ده چه منبر دمقصوره نه بيرون دى نوكه اذان دمقصورى په داخل كې وى نويه دى باندي به دبين ندى الامام بين يدي المنبر، وعند المنبر وغيره اطلاق صحيح نه وى

بلکه صحیح عبارت هغه دی چه دلفظ نه بغيره اول کي وليکل شواو الصف الاول في المقصوره دامستقل کلام دی په کوم کي چه صاحب دخلاصی دجمعی داوول صف بحث بیان کول بی غوښتی دی خکه چه دغه مسئله هغه وخت متکلم فيه وه ، لکه چه په بحر کي هم دغه بحث ليکلی دی قال ثم تكلما في الصف الاول قبل هو خلف الامام في المقصورة وقيل مايلي المقصورة وبه اخذ الفقيه ابوالثبيث لانه يمنع العامة عن الدخول في المقصورة فلا تتوصل العامة الى نيل فضيلة الصف الاول اه (ص ۱۵۷ ج ۲) دی بحث ته په کتلوسره هيخ عاقل هيخ كله الصف الاول في المقصورة ته دخطی داذان سره متعلق نشی ويلي بلکه يقينا هغه به مستقل کلام ومنل شی اوس داخيره پاتي شوه چه دجمعی دخطی داذان نه سواء نور اذانونه په مسجد کي بلاکراهت جائز دی بپه هغه کي خه کراهت شته ددی متعلق لاندی روايتونه دی (قال في ردالمحتار لانه عليه السلام صلى اخرصلاته قاعداهم قيام وابوبكريلفهم تكبيره وبه علم جواز رفع المؤذنين اصواتهم في جمعة وغيرها في تليغ تكبير الامام) يعنى الاصل الرفع واماماته عارضه في زمانها فلا يبعد عنه مفسدا اذا الصبح ملحق بالكلام اه من التثبيط (ص ۸) وفيه ايضا من السعاية شرح الوفاة - لغرة اى اذان لا يستحب رفع الصوت فيه قال هو الاذان الثاني يوم الجمعة الذى يكون بين يدي الخطيب لانه كالاقامة لاعلام الحاضرين اه (ص ۹) وفيه ايضا عن جامع الرموز وفيه ايدان بوجوب الجهر بالاذان لاعلام الناس فلو اذن لنفسه خافت لانه الاصل في الشرع كما في كشف المنار وبانه يؤذن في موضع عال وهو سنة كما في الفتية وبانه لا يؤذن في المسجد فانه مكروه كما في النظم وفي الجلال انه يؤذن في المسجد وما في حكمه لافي البعد عنه اه (ص ۲۵) وفي العالمگريه وينبغي ان يؤذن على المنذنة او خارج المسجد ولا يؤذن في المسجد كذا في فتاوى قاضى خان والسنة ان يؤذن في موضع عال يكون اسمع لجيرانه ويرفع بماصوته - كذا في البحر الرائق اه (ص ۳۴ جلد ۱) په دی ټولو کي دغور کولونه دا خرگندي پيړی چه بقيه اذانونه په مسجد کي کول دکراهت تنزيه يى يعنى دخلاف اولی نه خالی ندى ، او علت به غالباً داوی چه په اذان کي رفع صوت زاید او صياح وی او صياح خپله ملحق بالكلام ده اگر که صياح بالذکر ده همدارنگه چيغی دمسجد دادب نه هم خلاف دی (لاترفعوا اصواتكم فوق صوت النبي ولا تجهروا له بالقول كجهر بعضكم لبعض ان تحيط اعمالكم - والمسجد محل مناجات

الحق ويكون الحق فيه تجاه العبد فلا ينبغي الصياح فيه ورؤى عن الثلثة بن الامقع مرطوعاً جيو امساجدكم صيانتكم ومجا نينكم وقال ورفع اصواتكم واقامة حدودكم الخ من الترغيب (ص ۲۵) رواه البيهقي والطبراني وغيرهما او دجمعی اذان دخطی په وخت کي دومره جهراو چيغی نه وی بلکه هغه خود اقامت په شان وی ، دهمدی په خاطر هغه په مسجد کي جائز دی ددينه علاوه هغه په مسجد کي متوارث دی ، پاتي شوه داچه دام زيد بن ثابت دحديث نه معلوم پيړی چه درسول الله ﷺ په زمانه کي بلال دمسجد په چت باندي اذان وكرو نوددي خواب دادی چه دهغه لپاره دمسجد په چت باندي خه برخه او چته جوړه شوی وه چه منذنه وه ، اوبه منذنه باندي اذان وركول په داخل دمسجد کي هم بلاکراهت جائز دی (كما يشير به ما مرقي عبارة العالمگريه ينبغي ان يؤذن على المنذنة او خارج المسجد الخ من التقابل بين المنذنة وخارج المسجد والله اعلم ولعل السرفيه كون المنذنة خارجاً عن المسجد في نية الباني او الواقف فلا يكون لها حكم المسجد نقل في السعاية عن طبقات ابن سعد حدثني محمد بن عمر قال لني معاذ بن محمد عن يحيى بن عبدالله بن عبد الرحمن بن سعد بن زبارة قال اخبرني من سمع النوارم زيد بن ثابت يقول كان بيتي حول المسجد فكان بلال يؤذن فوقه من اول ما يؤذن الى ان بنى رسول الله ﷺ المسجد فكان يؤذن بعد على سقف المسجد وقد رفع له شيء فوق ظهره اه من التثبيط (ص ۱۹) وما في حديث عبدالله بن زيد انه ﷺ قال له فاخرج مع بلال الى المسجد فالتقها عليه وليناد بلال فانه اندي صوتا منك قال فخرجت مع بلال الى المسجد فجعلت القيها عليه وهوبنادوى يماه فيحمل على مائي حدود المسجد او يرايه سقف المسجد وما رفع له فوقه - والله تعالى اعلم قلت وقال في ردالمحتار في تعريف المكروه وهو ضد المحبوب قد يطلق على الحرام وعلى المكروه تحريماً وعلى المكروه تنزيهاً وعلوماً تركه اولى من فعله ويرادف خلاف الاولى اه من التثبيط (ص ۲۰) او دغذريه حالت کي دا کراهت مرتفع كيږي مثلاً دمسجد نه سوا اذان لپاره دمسجد قريب هيخ خای نشته (قال في الدررعدبيان كراهة قيام الامام في الخراب وانفراده على الدكان وعكسه ان هذا كله عند عدم العذر (واما عند العذر) كجمعة وعيد فلو قاموا على الرفوف والامام على الارض اوفى الخراب لضيق المكان لم يكره اه قال الشامي حكى الحلواني عن ابى الليث لا يكره

قیام الامام ل الطاق عند الضرورة بان طاق المسجد علی القوم اه (ص ۶۷۶ جلد ۱) حرره الاحقر ظفر احمد عفا عنه ۲۷ شعبان ۱۴۴۴ هـ رتبه خامسه ص ۳۲۵.

دعوی ثانی اذان په مسجدکې کیدل

سوال: (۶۳۴) حضرت اقدس مرشدی ادام الله ظلالم دنيازندانه ادابونه وروسته التماس دی چه په دی مدرسی کې رومینی داالستفسار راغلی و چه دکوم خواب چه مندرجه دی پارچه کې لیکلوسره لیکل شوی و اوس دوباره په دی باندي سوال کونکې خوشکونولیکلوسره رارسولی دی ، داصل استفتاء نقل اوشکونه بعینه دعالی خدامویه خدمت کې مرسل دی . همدارنگه په سنن ابی داودباندي چه کومه حاشیه دغیرمقلدینودعون المعبود په نوم ده دهغه دعبارت نقل هم رارسول کيږي . هغه دمسجد خارج کیدلویاندي ډیرزورورکړی دی دعنايه اوکفایه دعبارت څخه په ظاهرکې دمنبرقریب معلومیږي . په هغه کې دخارج مسجدتاویل مشکل دی ، دهغه عبارت کې منضم دی ، همدارنگه دمولوی احمدرضاخان صاحب یوه مطبوعه استفتاء هم منسلکه ده که په دی موقع باندي اثار السنن ج ۲ ص ۹۴ ته ملاحظه وفرمایې نومناسب ده ، هغه په مسجدکې دننه دمنبرقریب کیدل تاپهډکړی دی اودابی داودپه حدیث بې جرح کړی ده ، دفقهاونه داتعجب ده چرته چه داذان نه په مسجدکې دننه ممانعت کوی هملته که ثانی اذان په مسجدکې وی نودهغه استفتاء ولی نه کوی ، اگرکه ددغه عام تحریرونولیدل به دحضرت قدس سره قیمتی وخت ضائع کړی ، لکن ددی په خاطرچه نن صباددي په نسبت اختلاف خورپږی نوتوجه ډیره ضروری ده مولوی عبدالحمی مرحوم صاحب په حاشیه دشرح وقایه کې دمسجدخارج کیدلوته بې ترجیح ورکړی ده دهغه هم ملاحظه وفرمایې ، دتولونقلول داوردوالی باعث گرځیده دهمدی لپاره په دی باندي اختصاروکولی شو په بین یدی کې خوخیرتاویل هم کیدلی شی لکن دعندالمنبرالفاظ چه په عنایه اوکفایه کې مذکور دی دهغه تاویل ډیرسخت دی ؟

جواب: عزیزا السلام علیکم ورحمة الله ماتول تحریرات په غورسره خونه مگرسرسری نظرسره څه اندازه زیات ولیدل ، آثارالسنن ته می وکتل دمجموعه کتلوسره دذوق په گواهی سره څماپه ذهن کې چه کومه خیره راغلی هغه داده چه اذان ثانی دجمعه لپاره دمسجددتنه افضل اوولی

هغه استفتاءوبارچه دلته منقول ندی خواصل مضمون دلاندي خواب نه معلومیږي ۱۲مه

ده اوداوداود روایت که مجروح هم نه وی نودهغه وجه داده چه هغه وخت دغه اذان دعام اعلان لپاره و ، لهذا مسجدنه خارجیدل مناسب و د داخل دمسجدپه نسبت په هغه کې اعلان زیات کولی شو کله چه دحضرت عثمان په زمانه کې دصحابه وپه اتفاق اول اذان اوچت شونواوس هغه علت چه دمسجدخارج کیدوپه دغه ثانی کې و هغه په اول کې متحقق شوهمدی لپاره دهغه دمسجد نه بیرون کیدل به مناسب وی اوهغه علت دبیرون دمسجد کیدلو ددغه ثانی نه منتفی شو د همدی لپاره دمسجدنه بیرون کیدلو حکم هم ورنه منتفی کيږي . اود اعلان عام حکمت په خای اوس په دی کې حکمت صرف توجه الحاضرين الی الخطبه دی ، نوهغه خلک چه دخطبه په محل یعنی مسجدکې موجوددي دهغوی دم توجه کولو مصلحت زیات مقتضی دهغه ترجیح ته دی چه داخل د مسجدکې وی ، لکه څنگه چه اقامت دالی الصلاة متوجه کولو لپاره بالاجماع مسجدکې دننه وی اوهغوقهها وچه اذان بې په داخل مسجدکې منع فرمایلی هغه هم محمول ده په خلاف اولی باندي اوبه دی کې حکمت هغه دعام اعلان ابلیغ کیدل وی ، اواگرکه فقهاوتصریحاً دجمعی ثانیه اذان ددینه ندی مستثنی کړی لکن دبین یدی بالمعنی المتبادر اودعندالمنبر لفظ بل علت دابلیغ کیدلو دعام اعلان ده اوبه دی کې دعام اعلان عام علت نه میندل داستثناء ددلیل لپاره کافی دی ، هداماطمان الیه قلبی ولعل الله یحدث بعدذلك امرأ . فقط والله اعلم ، ۲۸ جمادی الاولی ۱۳۲۲ هـ رتبه اولی ص ۱۱ .

سوال: (۶۳۵) ددین علماء اودشرع متین مفتیان په دی مسئلی کې څه فرمایې چه کوم اذان حضرت عثمان مروج کړی دی هغه اذان دمسجدنه بیرون مخامخ یاڅنگ کې وی اودمسجدنه په څومره فاصلی باندي وی اوکوم مقام چه داذان حضرت عثمان مقررکړی دی هغه دصحن نه په څومره فاصلی باندي دی دفاصلی حساب په شرعی گزیره لیکل پکار دی ؟

جواب: هغه مقام زوراء دی لکه چه په صحیح بخاری وغیره کې شته په مجمع البحارکې دهغی متعلق دغه اقوال لیکلی دی (۱) موضع بسوق المدينة ۲ ، وقیل انه مکان مرتفع کالمنازة ۳ ، وقیل حرة کبيرة عند باب المسجد ۴ ، الزوراء هودارقی سوق المدينة یقف المؤذن علی سطحه للنداء الثالث ای باعتبار الشرعية وهو الاول باعتبار الوقوع ، باقی مخامخ کیدل ، یاڅنگ کې کیدل اودفاصلی اندازه اوصحن نه دهغه طرف اوبعدخصوصاً دگزونوپه حساب دای دی دنظرنه ندی تیرشوی اونه ددی دتحقیق څه ضرورت شته ، شاید دسایل به داخیال وی چه اوس کوم مسجدونه دی هغه دست خلاف دی نودهغه خواب دادی چه اصل خوداده چه په نداء کرم طرف رابلل کيږي په همغه مقام باندي وی خوددی اصل نه عدول ددی لپاره شوی دی

چه نوبی خیزو، خلکو ته اطلاع کیدله چه دجمعی دلمانځه نه ډیر وړاندې هم اذان وی، دکوم نه چه دجمعی دلمانځه تیاربانی شروع کوی، د همدی لپاره په همداسی مقام باندې دهغه کیدل مناسب و، چه ټول متوجه شی، بیاچه کله دامعمول شواوس خلک په خپله دهغه د اوریدو کوبین کولوکې لگیادی، بیاداصل موافق تعامل شوچه یو قسم اجماع ده نواوس ددی مخالفت جائزندی ۱۳ ربیع الثانی ۱۳۵۱ هـ، النور محرم ص ۵۲۷ هـ.

دهغه حدیث دمعنی بیان چه په قصر خطبه او طول دلمانځه کې واردی

سوال: (۶۳۷) خطبات الاحکام چه حضور عالی تصنیف فرمایلی دی اول خو هغه ټوله مختصره ده کله چه دضعیفانویه رعایت سره قرات مختصره وی، اودوه څلور کرښی خطبه لولی نویه دی کې څه کراهت وغیره خوبه نه وی اوتعمیلاً په خطبه اختصار کولی شی آیندی چه کوم ارشاد وی خادم خوبه همغه لولی؟

جواب: په حدیث کې چه کوم قصر دخطبی او طول دصلوة وارد دی کمازواه مسلم عن عماریه دی کې مراد دصلوة نه ټول لمونځ دی نه چه صرف قرات نوخماپه خطباتوکې چه هیڅ خطبه پکې دمرسلات سورت نه لویه نده په مسنون قرات اومستون اذکارو حالت کې اگرکه واره دری سورتونه وی دجموعی لمانځه نه عاده لویه کیدلی شی، البته یوازی دعیدین دخطبی دمقداریه نسبت نور هغه اوه، اته تکبیرونویه اندازه زیاته ده، مگردمسنون قرات اواذکارویه حالت کې هغه هم دجموعی لمانځه نه نشی لویدلی، دهمدی په خاطر دقرات وغیره اداختصاریه حالت کې هم هرکله چه دست موافق وی په مذکوره خطباتوکې دااختصار د تصرف حاجت نشته، والله اعلم، ۸ صفر ۵۵، النور ص ۲۶ ذالقعده ۵۵ هـ.

دجمعی ثانی اذان په مسجد کې دننه باندې شپه اودهغه ځواب

سوال: (۶۳۸) څمونږ په زمانه کې په اکثر ومقاماتوکې اذان ثانی دجمعی چه بین یدین ورکول کیدل اوس د مسجد دروازی سره نزدی بیا په کوم ځای باندې دامام محاذی ویل کیږی اوددی تاهیددایی داود روایت اکان یوذن بین یدی رسول الله ﷺ اذاجلس علی المنبریوم الجمعة علی باب المسجد الخ، اوهمدارنگه دطبرانی روایت هم لکه چه عینی شرح دبخاری کې کړی دی وهکذافی فتح الباری په مکمل طور سره کوی اوددی دجواز وثبوت لپاره کافی شاهد دی، لکن فقهیه روایتونه متنا وشرحا په یوه چیغه وائی، واذاصعد الامام المنبر جلس واذن المودنون

بین یدی المنبر انتهى، هداية ويؤذن ثانياً بين يديه أي الخطيب درمختار، که صرف په بین یدی باندې اکتفاء شوی وی نوبالفرض ونوهم کیدلی شی مگرکله به چه بین یدی المنبر ویل شوی دی اودمودنون جمع لفظ راوړل شوی دی په دی سره اعلام هم کافی کیږی، بیادمسجدپه دروازه یادکوم بل ځای باندې داذان کولو ضرورت هم نه معلومیده اوکلام مول هم نه کول مشکل دی دعون المعبود حاشیه چه په ابوداودباندې دغیر مقلدوده په هغی کې ډیر زور ورکول شوی چه اذان دجمات نه بیرون پکار دی، مولنا عبدالحی صاحب هم دشرح وقایه په حاشیه کې د همدی تاهید کړی دی اوروایت لیکل دخدا موقیستی وخت ضائع کوی د همدی لپاره په همدې باندې اکتفا کوم اگرکه داهم دمخل تطویل نه خالی ندی مگر مجبورأسی عرض وکړو؟

جواب: په فقهاو باندې هغه وخت شپه وه کله چه د حضور پر نوبه زمانه اذان بین یدی الامام دوهم اذان وای خو هغه وخت خود اول اذان و نودهغه خارج مسجد کیدل ضروری و، اوجه کله دصحابه وپه اجماع ددینه مخکې یویل اذان اوچت شو اود اذان بین یدی الامام کار ددی نه واخستل شونو صرف ددی خارج عن المسجد کیدل کافی شول اوس دثانی خارج عن المسجد کیدل څه ضرور؟ نودحالت دتبدیل په سبب چه ماخذ بهی اجماع ده د اذان ثانی هیئت منقوله فی عهد النبی ﷺ دهغه دهیئت متاخره لپاره مقیس علیه نشی جوړیدلی، که اوس هم کومه شپه پاتی وی دمذکوره تقریر په ملاحظی سره بهی مکرر اولیکې؟ ۲۸ محرم ۱۳۳۰ هـ، سنه اولی ص ۲۲۷ هـ.

دعیدین نه وروسته دمصافحه رواج

سوال: (۶۳۹) په اخترونوکې مصافحه اومعاقفه رواده اوکنه؟

جواب: کلیه قاعده ده چه په عبارتونوکې چه حضرت شارع ﷺ کوم هیئت او کیفیت معین فرمایلی دی په هغه کې تغیر او تبدیل جائزندی اومصافحه چه سنت ده نودعبادتو څښې ده، نود مذکوره قاعدی موافق په دی کې دهیئت او کیفیت منقوله نه تجاوزیه جائز نه وی، اوشارع ﷺ څخه فقط داوولی لقا، په وخت باالاجماع یا دوداع په وخت کې هم علی الاختلاف منقول دی اوبس اوس ددی لپاره ددغو دوو وختونونه سوابل کوم ځای اوموقع تجویز کول دعبادت تغیرول دی، چه ممنوع دی لهذا دعیدینو بیا پنځه وخته لمونځ نه وروسته مصافحه مکروه اوبدعت ده په شامی کې ددی تصریح موجوده ده فقط والله اعلم ۲ شعبان ۱۳۲۰ هـ، امداد ص ۹۰ ج ۴.

دجمعى دخطبى نه وړاندې دوعظ جواز

سوال: (۶۴۰) دکوم ښاريه جامع مسجدکې چه داسې فراخه ده چه دهغه دنيمابې پورې لمونځ کونکي دجمعې په لمانځه کې راټولېږي ، ددې نه علاوه مسجدسره متصل دالان وغيره موجوددى چه هغه کې سنت کونکې سنت کولى شي مقصدداچه دجمعې نه وړاندې وعظ کولو سره دچاپه لمانځه کې خلل نه غورځيږي ، متدعينوخيېل بدائتريه عامو مسلمانانو باندې غورځولى دى دا ضرورت دى چه وعظ وشي . په دې باندې کوم و اعظ يا مولوى دمتدعينوترديد ياددينى فوايدوضرورى خيږي مسلمانانوته په قبل جمعه وعظ کې بيان کړي عموم مسلمانان په سبب دکسبه کار کيدلودجمعې نه وروسته نشي ادريدلى نوپه داسې حالت کې دواعظ يا مولوى صاحب وعظ بيانول اودضرورى عقايدونه واقفول اوداسلام فوائدي بيانول دخطبى نه مخکې جائز دى اوکنه اودواعظ هميشه اوهره جمعه کې نه وي بلکه کله کله ؟

جواب: دى الدرالمختار احکام المسجدوعزم فيه السؤال الى قوله ورفع صوت بذكر اللسفة ولى ردالمختار قوله ورفع صوت بذكر الی قوله اجمع العلماء سلفاً وخلقاً على استحباب ذکر الجماعة فى المساجد وغيرها الا ان يشوش جهرهم على نائم او مصل او قارى الخ ج ۱ ص ۲۹۰ استثناء اللسفة واستثناء الا ان يشوش الخ ، ددينه معلومه شوه چه کله دعدم تشويش مصلين په صورت کې ذکر جائز دى نو ددين مسائل بيانول دعدم تشويش په صورت کې په اولي درجه جائز دى اوپه مسئوله صورت کې عدم تشويش ظاهر دى چه مسجد فراخه دى ، اودالان وغيره هم شته . خصوصاً کله چه کله وي کله نه وي ۶ رمضان ۱۳۳۳ هـ اتسه ثلثه ص ۷۱ .

په جمعې کې دبنځې دخطبى ورکولو حکم

سوال: (۶۴۱) په جمعه کې بنځه دنارينه وپه مينځ په مسجددعامو مسلمانانوپه وړاندې په منبر باندې کسنى اوخطبه وواتي نو داڅنگه دى ؟ بنځه گنهگار شوه اوکنه ؟ اوخطبه دوباره ولوستل شي ؟ دهغه خطبه کامله ده اوڅه نقصان په لمانځه کې وشواوکنه ؟ څکه چه دجمې لمونځ بنځې نه دى ، نرى نارينه ورکړى دى دامعامله داسې شوى ده دلته څکه چه په دغه ورځ دجمعې کوم سړى دخطبى لوستونکې نه و ، دمجبورې په درجه کې بنځې ته دخطبى لوستل ورپه غاړه شول دامعامله دغير مقلد تاپېدو ؟

سوال: دى العالمگريه واماخطيب فيشترط فيه ان يتاهل الامامة فى الجمعة كذا فى الزاهدى وفيهاى شرائط صلوة الجمعة ومنها الخطبة قبلها حتى لوصلوا بلاخطبة اوخطب قبل الوقت لم يجز كذا فى الكفاى وفيها فرائض الخطبة والثانى ذكر الله تعالى كذا فى البحر الرائق وكنت تحميده اوقليله او تسبيحه كذا فى المتون ج ۱ ص ۹۴ ، ددې روايتونونه ثابت شوه چه دبنځې خطبه صحيح نه شوه اوهرکله چه خطبه دجمعې د صحت شرائطوکې دى نو جمعه هم صحيح نه شوه په دغو ټولو ځلو کې باندې دظهور لمونځ قضاېې کول پکار دى ، که څوک دخطبى لوستونکې نه و نو چاچه لمونځ ورکولو همغه به څه ذکر الله ياخه قران لوستلى و ، حتى چه سبحان الله الحمد لله ، الله اكبر لوستلى وي نو دخطبى فرض ادا ، كيدلو په کوم سره چه فرض لمونځ ادا كيدلو ۲۱ رمضان المبارک ۱۳۴۲ هـ اتسه خامسه ص ۳۰۴ .

دامونځ کونکوپه مينځ کې په ولاړه دخطبى لوستلو حکم

سوال: (۶۴۲) اوس په څو جامع مسجدونوکې امام صاحب داجرت چه دمنبرپه ځاى دبېرون درجه کې دجمعه الوداع خطبه وويله اوداعذرېې وکړو چه خلک يې واوريدلى شي که دادليل دخطبى لپاره دى نو د لمانځه لپاره هم چه دوراندې ودريدوپه ځاى امام په مينځ کې ولاړوى په هر حال دا ترکومى پورې جائز دى ؟ که ددې متعلق اطلاع وفرمايې نو مناسبه به وي ؟

جواب: دى العالمگريه احکام الخطبة واماستنها فخمسة عشر نالها استقبال القوم بوجهه ج ۱ ص ۹۴ ، په دې کې تصريح ده چه تول قوم ته دخطيب مخامخ كيدل سنت دى ، نو دبعضې شانه كيدل بدعت دى او ظاهر دى چه داسې اتفاقاً ندى شوى ، بلکه دپته په سنت استقبال باندې ترجيح ورکولى شي ، اوددې مقابله کې مستحسن وگنل شونو دبدعت عمليه سره بدعت اعتقاديه منضم كيدوسره په کراهت او شناعت کې اشد او اقبیح وشو په خطيب باندې واجب ده چه ددې بدعت پرېښودوسره سره دخپلې غلطې اعلان هم وکړي ترڅوپه آينده کې دهغه بالکل انسدادوشي ، ۱۱ شوال ۱۳۴۲ هـ اتسه خامسه ص ۳۱۳ .

په سورلي باندې دمقدور لپاره جامع مسجدته دنللو حکم

سوال: (۶۴۳) که کوم لمونځ کونکې سړى دضعف يا بيمارى په سبب جامع مسجدته په پياده راتللو مجبوروى خو هغه سره دومره قدرت شته چه په کرايه سورلي باندې راشي ، نوپه داسې حالت کې که رانه شي نو آيا گنهگار به وي ؟ اودفرض لمونځ پرېښودل به گنيل کيږي ؟

جواب: في الدر المختار شروط الجمعة صحة والحق بالمريض الممرض والشيخ الفاني وفي رد المختار فلو وجد المريض ما يركبه ففي القنية هو كالأعمى على الخلاف اذا وجد قائدا وقيل لا يجب عليه اتفاقا كالمقعده وقيل هو كالمقادر على المشي فتجب في قولهم وتعقبه السراجي بانه ينبغي تصحيح عدمه لان في التزامه والحضور زيادة المرض قلت فينبغي تصحيح عدم الوجوب ان كان الامر في حقه كذلك حلية ج ۱ ص ۸۵۲ وفي رد المختار ايضا باب الجماعة ولا تجب على المريض الى قوله وشيخ كبير عاجز واعشى وان وجد قاعدا وفي رد المختار وكذا الزمن لو كان غيباله مركب وخدام فلا تجب دليلها عندي خلافا لما حلية عن المحيط وذكر في الفتح ان الظاهر انه اتفاق والخلاف في الجمعة لافي الجماعة اه، وبين السطور في الكعب المشهورة خلافا حلية ج ۱ ص ۵۸۰، ددغر عبارتونونه معلومه شوه چه په دي كي مختلفه اقوال دي، دقواعدونه داتفصيل خرگندي پري چه كه كوم تكليف نه وونو حاضر بدل پكار دي، اوكنه معذوردى، والله اعلم ۲ صفر ۳۳ هـ، رتبه خامسه ص ۳۲۱.

دلمونج كونكويه سينج كي دتكبيرت شريق دزياتوالى جواز

سوال: (۶۴۷) خمونږ دي خاي كي دتكبيرت شريق متعلق دوه ډلي شوي بعضي وائي چه تكبيرت شريق د لمانخه نه وروسته يوخل الله اكبر الله اكبر الخ ويل دي ددينه زيات ويل خلاف سنت دي، اوبعضي وايي چه يوخل وينا واجب ده اوچه په دي بهي زيات كړنو مستحب به وي اوس دواړه ډلي ستاسودوالاحضرت دامضاشوي خواب په انتظار دي اميد دي چه دكرم له لازي دمسنوله صورت مدلل خواب باصواب سره مسنون وفرمايي؟

جواب: في الدر المختار بعد قوله مرة وان زاد عليها يكون فضلا قاله العيني وفي رد المختار تحت قوله زاد الخ افادان قوله مرة بيان للواجب لكن ذكرها بالسعودان الحموي نقل عن القراحصاري ان الاتيان به مرتين خلاف السنة اه قلت وفي الاحكام عن البرجندی ثم المشهور من قول علمائنا الله يكرمهم وقيل ثلاث مرات (ددي عبارت نه خرگندي پري چه مسنله مختلف فيهاده، اوداهم معلومه شوه چه مشهور قول دمره دي اومقابل قول ضعيف دي اوقطع نظر دضعف نه مرة والا زيادت ته خلاف سنت وايي اواهل زيادت دمره په سنت كيدومتفق دي نواحتياط په مرة كي شو. ۱۵ محرم ۱۳۴۷ هـ، رتبه خامسه ص ۲۲۹.

داختر ونويه خطبه كي وعظ

سوال: (۶۴۸) په عيدينو كي د ضروري مسائلو او وعظ كول دي نود خطبي دخلاصيدونه وروسته بهي وكري ياد خطبي په وسط كي؟

جواب: كه په وسط كي وي نو قليل كول پكار دي لانه تكلم في اثنا الخطبة ولو امر بال معروف فلا يعتاده ولا يكشره، او كه وروسته وي نو كوم قيد نشته ۱۵ رمضان ۱۳۳۲ هـ.

فصل في الاستسقاء:

داستسقاء په لمانخه كي دخادرارولو وخت

سوال: (۶۴۹) داستسقاء په لمانخه كي دخادرارولو وخت كوم دي ددعائه وروسته او كه مخكي؟

جواب: بياد كي راخي چه بيخي په اخر كي دي يعني ددعائه وروسته اشاره الى اللتفاول بقول الدعاء، ۱۴ شوال ۱۳۳۹ هـ، رتبه خامسه ص ۹۶.

باب الجنائز

دلوتې اور انجود استعمال حكم دمري لپاره

سوال: (۶۵۰) ۱، د غسل په وخت كي مري ته لوته نيول شرعا مسنون دي او كنه ۲، مري ته رانجه استعمالول جائز دي او كنه؟

جواب: ۱، في الدر المختار ويمسح بطنه رقيقا وما خرج منه يغسله اه ددي نه معلومه شوه چه كه دمري په موضع استنجا بهاندي حقيقي نجاست لگيدلي وي دهغه ويتخل مشروع دي، اودلوتې مسنون كيدل په كوم دليل ثابت ندي، ۲، في رد المختار التزيين بعدموتها والامتناسط وقطع الشعرا يجوز نهر، ددي نه معلومه شوه چه مري ته رانجه پوري كول چه زينت دي هم ناروا دي ۱۴ رمضان المبارک ۱۳۲۱ هـ، امداد اول ص ۱۴۵.

دنارينه په لاس دبنخي دتكفين عدم جواز

سوال: (۶۵۱) بنخي ته به تركفن وراغوندي او كه بنخه؟

سوال: دامستله ذيره ظاهره ده هرکله چه دنرلپاره بنخي ته کتل. مسه کول رولندي. نولدمحاله کفن به بنطه وراغوندي. والله تعالى اعلم ۱۶ جمادى الثاني ۱۳۲۲ هـ. امداد اول ص ۳۵

په نى اړخ باندي دمري داينو دلو مسونيت په قبر کې

سوال: (۶۵۲) دمري په قبر کې په نى اړخ باندي څملول مسنون مخ په قبله دى يادشاپه اړولوسره فقط مخ دقبلي طرف کول ددې ځاى ځينې علما اول ته مسنون وائى په دې کې څه تحقيق دى؟ او په اولينو هدايو کې ديوچه اليهاڅه معنى ده؟

جواب: فى الدرالمختار ويوجه اليها الى قوله وينبغي كونه على شقة الايمن وفي ردالمختار عن الخليفة بخلاف ماذا كان بعد اقامة اللين قبل اهالة التراب فانه يزال ويوجه الى القبلة عن يمينه (هـ) دا رايتونه په دې کې صريح دى چه مري په قبر کې په نى طرف مخ په قبله اړول شى. نود هدايي يوجه اليها په هم په همدې محمول وى. والله تعالى اعلم ۱۱ رمضان ۱۳۲۲ هـ امداد ص ۱۴۵.

سوال: (۶۵۳) مري په قبر کې په شاطرف څملولوسره خوله بهي دکعبې په طرف اړول شى يابه نى طرف وگرځول شى؟ ځکه چه ځماله طرفه دارواج دى چه مري په قبر کې شاه اړولوسره صرف خوله دکعبې په طرف وگرځول شى اوس په دې دواړو کې کوم بوبهتر او جانز دى؟

جواب: مري په نى طرف مخ په قبله ايښودل پکار دى لى الدرالمختار ويوجه اليها و جوباً وينبغي كونه على شقة الايمن وفي ردالمختار لكن صرح فى التحفة بانه سنة ۱۲ ربيع الاول - ۱۳۲۹ هـ اتمه اول ص ۱۴۸

په رافضى باندي د جنازي د لمونځ حکم

سوال: (۶۵۴) په دې ځاى کې يوې ذلې داهل سنن دخپل امام سره ديوه رافضى دمري جنازه وکوله آيا په دې امام او هغو جنازي کونکو باندي څه حکم لگولى شى بعضي هغوى ته فاسق وائى اومفتى عزيز الرحمن ديوبندي تحرير فرمايلى چه څه حرج نشته؟

جواب: رافضى په دوه قسمه دى، يوهغه چه عقايد بهي دکفر حدته رسيږي، دداسې سړى د جنازي لمونځ اصلاً درست ندى، ځکه چه د جنازي د لمونځه دشرائطونه دميت اسلام دى، او دوهم هغه چه دهغه عقايد صرف د بدعت تر حده پورې وى ددې حکم دادى چه که چادهغه د جنازي څه نه کولونه دغه وخت بهي کول پکار دى ځکه چه دمسلم جنازه فرض على الفكايه

ده. او که چاته کولو مثلاً دهغه هم مذهبه خلک موجود دى او هغه بهي وکړي نوبه دغه مسورت کې دې اهل سنت هېڅکله نه کړي. کماروى اجنادي دود عن ابن عمر قال رسول الله ﷺ المدربة مجوس هذه الامة ان موحوا فلانعوذوهم وان ماتوا فلا تشهدوهم كذا فى المشكاة فقط والله تعالى اعلم وعلمه اتم ۲۱ ذيقعدة ۱۳۲۳ هـ امداد اول ص ۱۴۵.

دهغه مري حکم چه بلاغسل او کفن دفن شى

سوال: (۶۵۵) مري ته غسل او کفن ورکولوسره دفن کول لازم او فرض دى مگر کومه وجه ياموقع داسې وى چه بغير دغسل او کفن همداسې تيل يا دفن شى ددې دعلم نه وروسته به ددې لمونځه. غسل او کفن څه تدارک وى آيا هغه راويستلوسره غسل او کفن ورکولوسره لمونځ وکولى شى او دفن بهي کړى يار اونه ويستل شى اود جنازي لمونځ ورباندي وشى؟

جواب: فى ردالمختار اما لودفن بلاغسل ولم يهل عليه التراب فانه يخرج ويفسل ويصلى عليه جوهره، ددې روايت نه معلومه شوه چه که بهي غسل او کفن دفن شوې وى نور اويستل دې نه کوى همداسې دې په قبر باندي دې لمونځ وکړى فقط والله اعلم ۹ صفر ۱۳۲۴ هـ امداد ص ۱۴۲ ج ۱

دبنخولپاره درنگين کفن جواز

سوال: (۶۵۶) دبعضي حديثونه اوفقهې روايتونونه دبنخي مري ته درنگيني کپړى کفن ورکول جواز معلومېږي لکن اولى اوبهتر ددغو روايتونونه سپين دى اصح به کوم گنل کپړى که رنگين ورکول شى نو ټول کفن به رنگين وى ياد کفن نه څو کپړى وى ددې په باره تشفى کافى دى؟

جواب: فى الدرالمختار ولا باس فى الكفن بيزدوكتان وفى النساء بحريرومزمعفر ومعضفر لجوازه بكل مايجوز فيه حال الحيوة واحيه اليائض او ما كان يصلى فيه، دديته څرگنده شوه چه دبنخولپاره هم ډير بهتر سپين دى. لکن رنگه هم روايدى برابره خبره ده چه ټول رنگه وى يا بعض اود اصح چه کله تپوس وکولى شى چه په روايتونو کې تعارض راغى اود جناز او اولى په مينځ کې تعارض نشته، فقط ۲۰ ربيع الاول ۱۳۲۵ هـ بورتش حواله.

دبلي جنازي دانستاريه سبب جنازي په لمانځه كې دناخير كولو حكم

سوال: (۶۵۷) په يوه وخت كې ددوومرو تياري وشو او ددواړه قبرونه هم تياروي اوصفايي ته قريب وي لکن يومري راغي او ددهوم مري دپاڅه تياري په خيرياندي بې انتظار وگر او بيا بې دواړه يوځل جنازي كولو سره دفن كړل نوڅنگه شول په داسې حال كې چه دخوجنازيو يوځل دخاصري په وخت كې كول درست دي. لکن دومره دتوقف په حقله دي تشریح وشي چه آيا دغه انتظار جائز دي او كنه ؟

جواب: في الدرالمختار وكره تاخير صلوة ودفنه ليصلي عليه جمع عظيم ، ددينه خرگنده شوه چه محض ددوهم مري په انتظار كې ديوي جنازي په لمانځه كې تاخير كول په اولي درجه مكروه دي فقط ۲۰ ربيع الاول ۱۳۲۵ هـ امداد اول ص ۱۴۷

دزمزم په اوبو ياندي لوندشوي اودا حرام جامونه دكفن عدم جواز

سوال: (۶۵۸) يوه حاجي دخپل احرام جامي په دي نيت وساتلي چه د مړه كيدونه بې وروسته دهغه نه دده كفن جوړ كړي ځيني خلك درخت تانونه دزمزم په اوبو كې لاندې كړي په همدې غرض بې ساتي آيا دسنت سنبيه له مخي يادسلف صالح آثار ددي كارونو لپاره كوم سند رسيري او كنه ؟ په دوهم صورت كې به بدعت حسنه ياسينه وي او كه څه ؟

جواب: جزئيه مصر حاله نظره نده تيره شوې لکن دفقهاو حكم په كراهت داستنجاا په ماء زمزم سره يو صريح دليل دي دهغه داحترام په وجوب او په بل ځاي كې بې تصريح كړي ده په وجوب دصيات د محترمو شيانو له تعريف دمري دنجاست اوصديده . لكه چه اول كارد در مختار په كتاب الطهارة او كتاب الحج اواثرثاني په كتاب الجنائز در المختار كې مصرحا مذكور دي او دټولونه ددي كار كراهت مستفاد كيږي . البته كه داسې څيز وي چه ساتل بې واجب نه وي او په يوه وجه دوجوهو دهغه نه دبركت اميد وي ، لابس به دي فقط ، والله اعلم ۲۴ جمادى الاولى ۱۳۲۵ هـ امداد اول ص ۱۴۷

مسوال خلاصه

په دي خراب ياندي هم بعض علماو كلام كړي دے چه دامداد الفتاوى تنمه اولي په ملحقاتو كې درج دے اوصحيح كلام دے . يعنى كفن په زمزم اوبو كې لمدولو كې كوم خرابي شته . مزيد تفصيلات په ملحقاتو كې گوره . تصحيح الاعتلاط

دزمزم په اوبو لوند شوي دك كفن نه .

خلاصه شواب عدم جواز .

تساخ دوراندي نه داعمل په ټولو حاجيانو دعرب اوعجم كې جاري دي اويلا نكيږتول مخلوق دا كار كوي . حتى الامكان دهغوي صحيح فعل په صحيح محل كې كول بهتر دي . دبنده په گمان دمجيب عليه الرحمة و قدس سره دقياسيه دلائلو څخه دغه جزئيه دتفسير روح البيان اولي ده . ولذا قال في الاسرار الحمدية لوضع شعر رسول الله ﷺ اوعصاه اوسطه على قبرعاص لتجاوز ذلك العاصي بركات تلك اللخيرة من العذاب ومن هذا القيل ماء زمزم والكفن المبول به وبطانة استار الكعبة والتكفن بها انتهى ۱۲ تفسير روح البيان ص ۵۵۹ مطبوعه مصر ، اودانسان دغسل په مازمزم ياندي جواز دفتحي په ټولو كتابونو مصرح ده . . . اود زمزم اوبه دلائله كفن نه لكه دانسان د بدن نه به وچ شي دهغه ذات موجودندى اوتبرك يومعنوي كاردى فافهم فانه دقيق (تنمه اول ص ۲۳۲)

دديره بطني ته دغسل دعدم جوازيه حقله دنسبهاو دفع

سوال: (۶۵۹) په ابن ماجه ، دارقطنى اومسند احمد وغيره كې دا حديث موجود دي ، عن عائشه قالت رجع النبي ﷺ ذات يوم من جنازة من البقيع فوجدني وانا جلد صاعا وانا قول وارساه قال بل انا يا عائشة وارساه قال وماضرك ان مت قبلي فغسلتك وكفنتك واصلت عليك ، الحديث ، ددينه صراحة ثابتې ده چه زوج دمړگ نه وروسته زوجي ته غسل وركولى شي او همدارنگه ثابت ده چه حضرت على فاطمي ته د وفات نه وروسته غسل وركړي و . مگر حنفيه بغيرد كوم حديث نه دعدم جواز قائل دي . محض په رايې سره وائي چه دوفات نه وروسته دزوجي نكاح فسخه كيږي نو دا حنا فو كلام په څو وجهو باطل دي (۱) زوجيت دزوجينو تقابل تضاييف دي كه حقيقيه زوجيت دوفات نه بعد زایل شي نو دطرفينو نه او كه حكمينه زوجيت باقى پاتې كيږي نو دطرفينو نه د زوجي له طرفه ثبوت او دزوج دطرفه انتفاء ممكن نده . دوم ، ددي لپاره چه حق دارث دطرفينو نه جاري دي نو حكميه زوجيت دطرفينو نه باقى ده (دريم) په كوم شان چه د ممات نه وروسته اطلاق زوجه په قران كې راغلي دي دزوج اطلاق هم موجود دي نوزوجه يازوج ته داجنبية يا اجنبى په شان ويل صحيح ندی (خلووم) دامام ابوحنفيه په نزد ضعيف حديث درايې نه اوچت دي څه وجه ده چه محض رايې سره حديث ترك كولى شي . باقى څوك

حقیقی چه حدیث اوقصه دفاطمی داخواب ورکوی چه مراد تنهیه اسباب غسل یا امر بالغسل دی اوهم درسول الله قرابت دوفات نه بعدباقی دی کما جاء فی الحدیث کل نسب و سب منقطع یوم القیمة الیسی ونسی اخرجہ الطبرانی والبیہقی والحاکم، اولاً بغیردقرینہ صارفہ دحقیقی ترک کول درسته نده ثانیاً قرابت عامه دمومنینودوفات نه بعد باقی پاتی دی، قال الله تعالی هم وازواجهم فی ظلال علی الاراک متکون وقال تعالی لهم فیها ازواج مطهرة، ثالثاً که درسول قرابت پاتی کبری نوبیکاردی چه سید خلی سیدی زوجی ته دمعات نه بعد غسل ورکولی شی آیا احناف ددی قابل دی؟ رابعاً: دازدواج دد عقد جواز سب رسول الله دی نوبه سببی کی تول مؤمنان داخل شول دد غوا اعتراضاتومدلل خواب تحریر وفرمانی چه دارث وخت کله دی؟ قال فی الاشباه اختلفوا فی وقت الارث فقال مشائخ العراق فی آخر جزء من اجزاء حیوة الموزث وقال مشائخ عندالموت وقائدة الاختلاف فی مالوقال الوارث لجاریة مورثة اذامات مولاک فانت حرة فعلى الاول تعنى لاعلى الثاني، او دارث سبب زوجیت دی اوکه موت د زوجینوکه داسی وویل شی چه په زوجیت حقیقه او حکمیه کی قبلیت او بعدیت ذاتی دی اودارث تعلق دحقیقه زوجیت دزوال نه بعداود حکمیه زوجیت دعروض نه قبل کبری نوصحیح دی اوکنه؟ اوکه دزوجی له طرفه حقیقه زوجیت دوفات نه بعددعدت زمانی پوزی باقی وی اودوزخ لخوا زائل بلکه حکمیه زوجیت عارض وی نوبه دی کی خه حرج دی، تضایف لپاره مطلق زوجیت تعاقل کافی دی، په قرآن شریف کی دازواج اوزوج اطلاق په کندی بانندی دیردی مگر په میره بانندی دزوجه دوفات نه بعد کله هم دزوج اطلاق معلوم ندی ددی نه پته لپری چه دزوجه له جانب حقیقه زوجیت دعدت دبقا، پوزی باقی پاتی کبری؟

جواب: تحقیق المقام انه لاخلاف فی جواز غسل المرأة زوجها کما نقله غیر واحد من العلماء وانما الخلاف فی جواز غسل الزوج امراته فقال ابو حنیفة وهو ائمه لاوقال آخرون نعم واحسب المخوزون بوجوه الاول بقوله لعائشة رضی اللہ عنہا ما ضرک ان مت قبلی فغسلتک الخ وجوابه ان البخاری روی هذه القصة ولم يذكر هذه الزيادة بل تفرد بها ابن اسحق وعنن فی الروایة وهو غیر صحیح فیما تفرد به لاسیما اذ اعن فقط الاحتجاج بهذا الحدیث ولوسلم فقوله غسلتک یحتمل التولی بالغسل کما یحتمل المباشرة ومعلوم من عاده رضی اللہ عنہ انه کان لا یباشر الغسل فیحمل علی التولی لا المباشرة

داخواب تصحیح الاختلاف ص ٢١ نه نقل کری شوی ده ١٢٠٢

والثانی بغسل علی فاطمة رضی اللہ عنہا و جوابه من وجوه اما الاول فبانه اختلفت الروایات فی غسل فاطمة ففی رواية انها اغتسلت فی حیوتها واوصت ان لا یكشفی احد بعد موتی لانی تطهرت کما فی التزیلی وغیره فی الروایة انه غسلته الملكة کما فی تذکرة خواص الامة لسیط ابن الجوزی فی رواية انها غسلتها امین کما فی الشامی فی رواية منها غسلها علی واسماء اما الروایتان الاولیان فظنی انهما کذوبان اخترعهما الروافض خلدنهم الله تفضیلاً لفاطمة بفضائل غیرواقعة کما هو داهم خلدنهم الله واما الروایتان الاخریان فالاولی منهنما اقوی من حیث الروایة وثانیهما اقوی من حیث الدرایة اما قوۃ الاولی من حیث الروایة فلانه لم یثبت للثانیة سندولم اعلم من اخرجہ من المحدثین واما قوۃ الثانیة من حیث الدرایة فلان اختصاص ام امین باهل بیت النبوة معروف بخلاف اسماء فبعدکل البعدان تتکفل اسماء غسلها وتوضیها فاطمة مع قصور ام امین لاسیما اذا كانت اسماء بنت ابی بکر وعلی یجتهد فی اخفاء موقفا عن ابی بکر کما یروی عنه فان كانت الروایة الثانیة ثابتة والاولی غیر ثابتة فالجواب ظاهر واما ان كانت الروایة الاولی ثابتة فالجواب ان تشارك اسماء وعلی فی الغسل یحتمل وجوها، الاول ان یکون کلامهما مبشیرین والثانی ان یکون علی مباشر وواسماء عوناله الثالث العکس فاحتجنا الی الترجیح فلما نظرنا فی وجوه الترجیح علمنا ان الراجح هو الاحتمال الثالث لانه لما کان احد هما کافیا فی المباشرة لم تکن فاطمة محتاجة الی الوصیة لکلیهما بالمباشرة او ایضاً لوجاز لعلی غسلها فای حاجة كانت لهالی الوصیة لاسماء فلما اوصت لکلیهما علمنا ان وصیة المباشرة لاسماء ووصیة الاعانة كانت لعلی اما الوصیة بالمباشرة لاسماء فلعلمنا رضی اللہ عنہا بعقلها وحسن سلیقتها لما اشارت علیها بانها اذا التابوت کما وقع فی رواية ابی نعم ولفظها هذا ان فاطمة بنت رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم قالت یا اسماء انا استحب ما یفعل بالنساء انه یطرح علی المرأة الثوب فیصفها فقالت اسماء یا بنت رسول الله الازریک شیئاً رايتہ بالحیثه فدعت بجراندر طبة فلوقامت طرحت علیها ثوباً فقالت فاطمة ما احسن هذا واجعله تعریف به المرأة من الرجل فاذا انامت فاغسلنی انت وعلی فلما توفیت غسلها علی واسماء او واما الوصیة بالاعانة لعلی فلانه کان اعلم باحكام الغسل من اسماء فاوصت له به ليعین بتعليم الاحکام ان احتاجت الیه ولائها كانت رضی اللہ عنہا تحب علیاً فاحتجبت ان یشارك فی غسلها وایضاً كانت تعلم حب علی ایاها فترات رضی اللہ عنہا انه لا یقصر

في تحسين غسلها فلهذه الوجوه اوصت اليه بالاعانة فلما انتقش على صحيفة خاطرك ماثلونا عليك علمت ان حديث غسل فاطمة ان ثبت فلنا لعينا و الثالث بحديث ابن مسعود انه غسل امراته وجوابه ان حديث غسل ابن مسعود ضعيف كما صرح به البيهقي كما ان حديث اغراضه على الذي نقله الشامي غير ثابت والرابع بحديث ابن عباس انه قال الرجل احق بغسل امراته وجوابه انه من رواية حجاج بن ارضاه عن داود بن الحصين عن عكرمة عن ابن عباس وقال ابن المديني في داود ماروي عن عكرمة لم ينكر وقال ايضا مرسل الشعبي احب الي من داود عن عكرمة عن ابن عباس وقال ابو داود احاديثه عن شيوخه واحاديثه عن عكرمة متافيه وقال ابن عسبة كنا نتقى حديث داود وقال ابو ذرعة لئن وقال ابو حاتم ليس بالقوي ولولان مالكاروي عنه لترك حديثه وقال اسالي منكر الحديث يتهم براني الجوارح وقال الجوزقاني لا يحمده الناس حديثه وعاب غير واحد على مالك الرواية عنه وتركه عن سعد بن ابراهيم وهو وان وثقه الائمة ايضا لكن توثيقهم اياه في نفسه لا يعارض حكم الائمة بالنكارة على حديثه عن عكرمة عن ابن عباس وايضا فيه الحجاج بن ارضاه المختلف فيه والمدلس المشهور وقد عنعن في الرواية فلا تحبيل وبالجملة حديث ابن عباس ضعيف لا يحتج به ولو سلم فهو محمول على التولي بالغسل للمباشرة كما علمت في حديث غسل فاطمة والخامس بغسل علقمة وغيره من التابعين نساء هم وجوابه ان فعل التابعين ليس بحجة على الامام وهذه الحجج كانت للمجوزين من المنقول وقد علمت حالها امام المعقول فقالوا اموت الرجل كموت المرأة وبالعكس فان كانت اموت المرأة رافعا للنكاح بحيث يكون للرجل حق غسلها يكون موت الرجل ايضا رافعا له كذلك وبالعكس وان لم يكن موت المرأة رافعا لها بالحينة المذكورة لم يكن موت الرجل ايضا رافعا لها بتلك الحينة وكذلك العكس اذا علمت هذا فاعلم ان موت الرجل ليس برافع له بتلك الحينة فلا بد ان لا يكون موت المرأة ايضا رافعا له بتلك الحينة واجب يمنع المماثلة بين الموتين كما سيحكي بفضله واحتج المانعون بوجوه الاول بقول عمر بن الخطاب كنا احق بما حين كانت حية واما اذا ماتت فانتم احق بما ويرد عليه اولايانه لم يثبت هذا النقل عنه وثانيا بانه يدل على احقية اهل المرأة بعد الموت لاعلى نفى الحق عن الزوج اصلا ونحن لاننكر الاحقية بل نقول به لان حق القرابة باق محلها وحق الزوجية اضمحل

بالموت فبطل الاستدلال به والناق بان اتبعنا الشريعة فوجدنا انما يتقضى النكاح في صورت موت الزوج في الجملة حيث توجب العدة على المرأة وليس هذا الابقاء النكاح في الجملة ولا يتقضى في صورت موت الزوجية لانهما تجوز نكاح اختها بمجرد موته ولو كان النكاح باقيا لم يحل له نكاحها ويرد عليه اننا لانسلم انعدام النكاح بالكلية بل هو باق من وجه وزائل من وجه كما قلتم في صورة موت الزوج ويجاب عنه بان بقاء الشيء يعرف بآثره واثار النكاح باق في صورة موت الزوج بخلاف موت الزوجية فقلنا بقاءه في الاول دون الثاني ويرد عليه ان ثبوت الميراث للزوج بحق الزوجية اثر للنكاح وهو باق فكيف يحكم بانعدام النكاح مطلقا ويجاب عنه بان من اثار الشيء ما يثبت مع ذلك الشيء ومنها ما يترتب عليه بعد انعدامه كما هو شأن المعدات فثبوت الميراث للزوج يحتمل ان يكون من القسم الاول ويحتمل ان يكون من القسم الثاني فلما نظرنا الى ثبوت حل نكاح اختها له علمنا انه من القسم الثاني ويرد عليه ان ثبوت حل نكاح الاخت لا يدل على كون الميراث من القسم الثاني لان من احكام الشيء ما يثبت مع بقاءه ومنها ما لا يثبت معه فيجوز ان يثبت له الميراث ولا يثبت لما حرمة نكاح في الجملة الثالث المهم قالوا اموات الزوجية بعدم اخل فلا يبقى النكاح معه بخلاف موت الزوج فانه لا يعدم اخل فيبقى ففي صورة موت الزوج كذلك لا يبقى الاهلية في صورة موت الزوج ويجاب عنه باننا لانسلم انعدام الاهلية بالكلية ويرد عليه اننا لانسلم انعدام اخلية بالكلية ويجاب عنه بان الشرع اخل للزوج نكاح الاخت فعلمنا انه اعتبر انعدام الاهلية بالكلية والزم المرأة العدة فعلمنا انه لم يعتبر انعدام اخلية بالكلية ويرد عليه ان تحليل النكاح لا يقتضى ان يعتبر الشرع انعدام اخلية بالكلية كما مر سابقا وايضا الزام المرأة العدة لا يقتضى عدم اعتبار انعدام الاهلية بالكلية لانه يجوز ان يكون الزام الشرع العدة لاجل احتمال العلوق لاجل بقاء النكاح ويجاب عنه انه يستلزم ان لا يكون على غير المدخول بماعدة ويرد عليه انه لا يستلزم ذلك لجواز اقامة السبب اى النكاح مقام المسبب كما فعل الشرع في غير موضع ويؤيد ما قلنا انقضاء العدة بوضع الحمل اقول هذا النموذج من الكلام بين الفريقين ويتضح من ذلك ان المسئلة اجتهادية ولكل فريق سعة في الكلام وليس عنه احد ما يمسكت المخالف فلا يجوز الظن لاحد الفريقين على الاخر هذا ما يتسرى في هذا المقام ، والله اعلم امداد اول ص ١٤٧

نومری ته دستار موبشو غسل ورکولو متحقق

سوال: (۶۶۰) به بهشتی زیورمدلل او مکمل طبع ثانی داشرف المطایع دوهمه حصه ص ۷۷ کی اوله مسئله دالیکلی شوی ده: مسئله: که کوم نارینه مرشی اویه نارینه وکی خوک غسل ورکونکی نشته نوهغه بنهجه چه دده محرمه وی هغه دی غسل ورکری دغیر محرم لاس لگول درست ندی. اوکه کومه محرمه بنهجه نه وه نوهغه ته دی تیمم ورکول شی الخ، ددی متعلق دتپوش کول غوارم چه دامسئله دکوم خای نه اخستل شوی ده به ظاهرکی ترکومه چه دفتھی کتابونه می لیدلی ددی خلاف ملاو شوی دی، فی البدایع وان لم یکن معین ذلك فافرن لا یغسله سواء کن ذوات رحم محرم اولان انحرم فی حکم النظرالی العوروة والاجنبیة سواء فکمالان تغسله الاجنبیة فکذا ذوات محارمه ولكن تیمم ج ۱ ص ۳۰۵، وفي العالمگیریة ج ۱ ص ۱۰۲، والاصل فیہ ان کل من یحل له وطئها لو کان حیاباً لکان یحل لها ان تغسله والافلاو فمطله فی نور الايضاح: هیله ده چه حضرت دخیلی رانی عالیبه نه مونر مطلع وفرمائی چه دا اشتباه لری وفرمائی؟

جواب: به رستیابه نقل کی غلطی شوی ده دکوم وجه چه خیال کی نه راخی. منقول هغه ده کوم چه تاسولیکلی دی، ددی تحریرتشمه کی بعضی احبابو دا لاتدی تحریرپیش کری، وهی هذه ولاکن به شامی باب الرضایع ص ۲۷۰ ج ۲ کی دی چه فیمنها ای بلاخرقة اذامات بین رجال فقط اما غیر انحرم فیمنهاخرقة وقیل تغسل فی ثیابها افاده ط: دطحطاوی به دی روایت سره دبهشتی زیورتانید کیگی او همدارنگه دبهشتی زیورمسئله د درایت سره هم موافقه ده خکه چه غیر محرم ته مس کول ناجانزدی او خومره چه دکلکی کپری دتاوولونه وروسته مس کول جانزدی دهغی دغسل نه وروسته متعذر دی، او محرم ته مابین السره او الرکبته نه علاوه مس کول جانزدی دهمدی لپاره دغسل فریضی دپریخوولو ضرورت نشته والله اعلم انتهت العبارة زه وایم یاخویه مسئلی کی دوه روایتونه دی او باندی عن الغسل مقیددی ددی صورت سره سره کله چه حائل نه وی، اودجواز غسل به روایت کی دحایل قید، یعنی به بدن باندی دجامی وجود، مصرح دی کتبه اشرفعلی ۷ جمادی الثانی ۱۳۵۱ هـ، النور ص ۹ جمادی الثانی ۱۵ هـ

دغسل به وخت کی مخ اول دهری قبلی طرف ته

سوال: (۶۶۱) دغسل به وخت به دهری خله به کوم طرف وی؟

جواب: دغسل به وخت دتختی به سردهری داینودودوه صورثونه دی، یو خودقبلی به طرف دخپو کولو سره حملول. دوهم دقبلی به طرف مخ کول هغه شان چه به قبرکی ایخوول کیگی او کوم صورت چه به دی دوارو صورثونکی وی جانزدی او کینغی الوضع عند بعض اصحابنا الوضع طولاً کما فی حالة المرض اذا اراد الصلوة بائنا ومنهم من اختار الوضع کما یوضع فی القبر والاصح انه یوضع کما یتسر کذا فی الظهوریة، عالمگیری ج ۱ ص ۵۵) خودیر مستحسن دوهم صورت دی خکه چه به حدیث کی راغلی چه د کعبی کویته دینخینه ولیاره اونارینه ولیاره قبله ده: روی ابوداؤدان رجلا سال رسول الله ﷺ عن الکاتب فقال هی تسع و ذکرهالی ان قال واستحلل البیت قبلتکم احیاء و امواتا، والله اعلم ۱۹ صفر ۱۳۰۱ هـ، امداد اول ص ۱۵۰.

دهری دغسل به وخت دسر طرف حکم

سوال: (۶۶۲) مری ته دغسل ورکولو به وخت دهغه سر به کوم طرف کیدل پکار دی؟

جواب: دپرقولونه دی خوصحیح داده چه به کوم شان آسانه وی. کما فی الدرالمختار ۱۴ رمضان المبارک ۱۳۳۱ هـ، تنه ثانیه ص ۷۰.

دجنازی دورلو طریقہ

سوال: (۶۶۳) دجنازی اوچتول خنکه پکار دی؟

جواب: مری که وروکی هلک دی نیوسری دی به خپلولا سونوکی اوچت کری نوکافی دی اوکه لوی هلک یا بالغ دی نوهغه به کت کی اینودوسره خلورکسان اوچتوی بیابه دی کی خویونفس سنت دی او یو کمال دست دی نفس سنت خودادی چه بی ترتیبه خلورواره خپی نیولوسره لس قدمه تللو باندی دی دکت د خپونسی طرف به اوریباندی ایخودو سره لس قدمه خی بیبا دسر طرف چپ طرف به چپه اوره باندی ایخودو سره لس قدمه خی بیبا دکت د خپوچپ به چپه اوره باندی ایخودولوسره لس قدمه تلل او د جنازی د اخستلو به وخت دهری سروراندی پدی او جنازه لگ به چالاکی سره وری لکن خیزونو سره نه. سن فی حمل الجنازة اربعة من الرجال

اذا حملوه على سرير اخذوه بقوامه الاربع ثم ان في حمل الجنازة شيئين نفس السنة وكماله اما نفس السنة فهي ان تاخذ بقوامها الاربع على طريق التعاقب بان تحمل من كل جانب عشر خطوات وهذا يتحقق في حق الجميع واما كمال السنة فلا يتحقق الا في واحد وهو ان يبدأ الحامل بحمل يمين مقدم الجنازة فيحمله على عاتقه الايمن ثم المؤخر الايمن على عاتقه الايسر ثم المؤخر الايسر على عاتقه الايسر وذكر الاسباب ان الصبي الرضيع او القطم اوفوق ذلك قليلا اذا مات فلا بأس بان يحمله رجل واحد على يديه ويتداوله الناس بالحمل على ايديهم وان كان كبيرا يحمله على الجنازة ويسرع بالميت وقت المشي بلا حجب وفي حالة المشي بالجنازة يقدم الرأس، عالمگیری د کلکتی ج ۱ ص ۲۲۶ مع اختصار يسر، جنای الاول - ۲ - ۱۳۰۲ هـ امداد اول ص ۱۵۱

دجنازی دورلوبه وخت دسر و صوالی

سوال: (۶۶۴) دورلوبه وخت دجنازی سرمخی ته کول پکار دی اوکه خپی؟
جواب: دجنازی داخستلوبه وخت دمری سروراندی ایخودل پکار دی، وی حاله المشی بالجنازة يقدم الرأس كذا في المصنرات، عالمگیری ج ۱ ص ۱۵۹، والله اعلم، ۱۹ صفر ۱۳۰۱ هـ پورتنی حواله.

دمری په بانیت او خپو باندي دالم لوستلو حکم

سوال: (۶۶۵) څه فرمایي ددين علما چه دجنازی ددفن نه وروسته دالم نه تر المفلحون پوري دسری په قبرباندي گوته نيغه ولوسره دمری په سر باندي لوستل مسنون دي اوکه څنگه بينواتوجروا؟

جواب: ددفن نه بعد دبقري دسورت اول او آخر لوستل په قبرباندي دابن^۱ عمر رضي الله عنه نه ثابت دي (فكان ابن عمر يستحب ان يقرأ على القبر بعد الدفن اول سورة البقر وحاتتها رد المختار ج ۱ ص ۲۰۱ او دگوتی اینبودل دعا جز دسترگونه ندی تیرشوی فليتحقق اوهمدارنگه د رسول الله صلى الله عليه وسلم نه دسرتف دبقري سورت اول اوخپو ته دهغه آخر لوستل ثابت دی،^۲ فقد ثبت انه عم قراءة اول

^۱ دادار وروايشونه دخديشونه کتابونوکي دتلاش کولوسره اتفاق وشو ۱۲ منه

^۲ په دی باندي دتصحیح الاختلاف ص ۲۵ نه په عبارت کې ترميم کولی شوي دی ۱۲

البقرة عند رأس الميت وأخراها عند رجله، رد المختار ص ۶۰۵، او اول قرأت د بقره نه تر مفلحون او آخر دآمن الرسول نه تر خلاصید وپوري دی، فليحفظ والله اعلم، امداد ص ۱۵۲ ج ۱

دجنازو دا اجتماع په وخت دجنازی لمونځ حکم

سوال: (۶۶۶) لس نارینه لس ماشومان، اولس ښځی یوخل مړه شول نو د جنازی لمونځ یوځای کول پکار دی اوکه بیل بیل بینواتوجروا؟

جواب: کله چه دیری جنازی جمع شی نو اولی خوداده چه د هر یوه جدا جدا لمونځ وکولی شی او دافضل تقدیم افضل دی اوکه دتولویولسولسول کول غوازی توهم جائز دی بیا په دری صورتونوکي کوم چه غوازی اختیار یې کړی اول صورت داچه هغوی یوصف جوړ کړی پدی طور چه دیوه خپی د بیل دسر سره متصل وی، دوهم داچه یومری دبل په اړخ کې داسی ایخودل شی چه ددوهم سر داول داوړوسره برابر وی او ددریم ددوهم داوړوسره برابر وهکذا دغه دزینی په شکل دی جوړ کړی وشکله هکذا

دریم داچه هغوی وړاندی وروسته کیردی چه دتولوسینی دامام مقابل وی وصورت هکذا

ددوه آخر و صورتونوکي ترتیب داسی پکار دی چه امام ته نژدی نارینه وی دهغه په څنگ کې نابالغ ماشوم هغه نه وروسته خنثی دهغه پسی بالغه ښځه دهغی نه وروسته نابالغه ماشومه اوپه اول صورت کې ددی لپاره چه ټول یوصف کې وی امام ته دافضل نژدی اینبودل پکار دی واذا جمعت الجنائز فافراد الصلوة اولی وان جمع جائز ان شاء جعل الجنائز صفا واحدا و اقام عند افضلهم وان شاء جعلها صفا صدر الكل وان جعلها درجاف حسن لحصول المقصود فيقرب منه الا فضل الى اخرها قال در مختار، والله اعلم، ۱۸ ربيع الاول - ۱۳۲۱ هـ امداد اول ص ۱۵۲

وضع دجنازی دامام مشی ته په کت اوکه په زمکه ؟

سوال: (۶۶۷) ددين علماء څه فرمایي چه دجنازی لمونځ په کت باندي اینبودوسره بیا په خنکې باندي دجنازی اینبودوسره یا کوم بل شی باندي سنت دی؟^۱ او مقتدی او امام دپوتونوپه لری کولوسره وکړی یا دپوتونوپه سر یا پوتونوکي دننه دخپوايخودوسره وکولی شی بینواتوجروا؟

جواب: دامام مخامخ دجنازی ایخودل پکاردی په کت باندى وی اوکه په ځمکه ، فی الدرالمختار ووضه امام المصلی فلاتصح علی غائب ومعمول علی نحو دابة اه (لکن اولی په کت باندى ایخودل دی قیاساً علی حالة الحمل . فی الدرالمختار وان کان کثیرا حمل علی الجنازه آه . ددوهم سوال خواب که بوتونه پاک دی یا ناپاک وپاک کړی شو یعنی که ذی جرم نجاست لگیدلی و اودتگ راتگ سره لری شوی و یا غیر ذی جرم و اودری ځلی وینخل شوی وپه دغه صورت کې دپوتوبه څپو کولوسره هم کول جائز دی وپه څخه ونحوه کنعل تنجس بذی جرم بذلك وما لاجرم لها فی غسل . درمختار ، اوکه ناپاک دی نودننه وی اوکه په سر وی اویالاندی وی نوبه څپو کولوسره درست نده ، فی الدرالمختار هی طهارة بدننه من حدث و خبث و ثوبه و کذا ما یتحرک بحرکة او بعد حامله اه ، اوکه په لری کولوسره نی لمونځ وکړنوکه ددتنه نه یادپورته نه نجس دی دغه وخت نوجائزنده لنجاسة موضع قدمیه . اوکه دبرنه اودتنه نه پاک دی اودلاندی طرف نه ناپاک دی نودقیاس په اساس دقول ابویوسف جائزندی ، اوبه اساس د قیاس دقول دامام محمد جائز دی اوداکثر علماؤ فتوی په قول دامام محمد باندى ده لکن احتیاط دامام ابویوسف په قول کې ده ، فی الدرالمختار : و صلاته علی مصلی مضرب نجس البطانة اه . و فی رد اذخار تم هذا قول ابی یوسف وعن محمد بن یوزالی ان قال و ظاهره ترجیح قول محمد وهو الاشبه ورجح فی الخانیة فی مسئله الثوب قول ابی یوسف بانه اقرب الی الاحتیاط وتمامه فی الخلیة اه . والله اعلم . ۱۸ ربیع الاول ۱۳۲۱ هـ امداد اول ص ۱۵۳ .

په قبر کې دلرگیو ، ډبرو او پتو څښتنو حکم

سوال: (۶۶۸) نن صبا علی العموم په قبر کې دلرگیو ایخودو دستور دی په داسی - ښې چه فقها و آجرا و خشب دواړو ته ممنوع لیکلی دی البته د بانس اجازه یې ورکړی ده اود ممانعت علت یې استحکام بیان کړی دی نو یادغه رواجی عمل ناجائز دی دهغه ممانعت کول

قول فی القیاس تامل و الذلی فی الجواب ان یقال فی الدرالمختار فی القنیة الطهارة من النجاسة فی ثوب و بدن و مکان وستر العورة شرط فی حق الميت و الامام جمیعاً و فی الرد قوله و فی القنیة مثله فی المفتاح و المجتبی معنی الی التجوید اسمعیل لکن فی الشارحانیة سنل قاضی خان عن طهارة مکان الميت هل تشترط لجواز الصلوة علیه قال ان کان الميت علی الجنازه لاشک انه يجوز و الا فلا روایه لهذا و ینبغی الجواز و هکذا اجاب القاضی بدر الدین اه قد علم من هذه الروایات ان فی اشتراط طهارة مکان الميت اختلافاً و معلوم ان الاحوط هو الاشتراط الوضع علی السریر الطاهر یبلغ منه نجاسة الارض فیكون هو الاولی و الحصر لثوب و نحوه ما فی حکم السریر . ۱۲ والله اعلم تصحیح اغلاط ص ۲۵ .

پکار دی! همدارنگه د همدې علت په اساس ډبره ایخودل به هم درست نه کیدل پکار دی چه په کانیور کې یې رواج پیدا کړی همدارنگه بانس د خشب په شان دی په استحکام کې ولی نی دهغه حکم دلرگیونه مستثنی کړ؟

جواب: دلرگیو و غیره د ایخودلو دوه مقامونه دی لحد او د قبر جت نوبه لحد کې خود تفصیل دی چه بلا ضرورته د قصب اولین نه سوا مکروه دی (لانه خلاف السنة المعهودة من السلف و التعلیل بالنفاول فی الآجرو الاستحکام فی الخشب و الآجر فلا اصل له اما الاول فلانه نوع من الطیرة وهو شرک علی مانص علیه صاحب الشرع (ولما فی فتح القدر قوله لا ینممن احکام البناء) و منهم بن علل بان الاجرمسته النار و دفع بان السنة ان یغسل بالماء الحار فعلم ان من النار لم یعتبر مانعاً من الشرع و الاولی ما فی کتاب و فی الدفع نوع نظراته یی و اما الثاني فلانه منقوض بتجويز الثابوت فی ارض رخوة و وضع الخشب و الآجر فوق الميت ای علی سطح القبر و التعلیل بکونه اعصمة من السبع غیر مختص بالوضع فوق الميت بل هو جاء فی اللحد ایضاً هی سطح) نوبه دی کې لرگی او څښتنی و غیره ټول ایخودل جائز دی (قال فی رد اذخار قال فی الخلیة و کوهو و الآجر و الواح الخشب قال الامام التمر تاشی هذا اذا کان حوالا الميت فلوفوقه لایکره لانه یكون عصمة من السبع الخ) ددی تفصیل نه د ټول سوال خواب معلوم شو والله اعلم ۱۸ ربیع الاول ۱۳۲۱ هـ امداد ص ۱۵۳ .

سوال: (۶۶۹) په جونیور کې مې اهل تشیع ولیدل په قبر کې یې دبیری تخته و رکوله او اهل تسنن نی هم ورکوی او قضیلت نی گئی ، ما دیوه عالم نه پوښتنه وکړه نو معلومه شوه چه دخامو څښتنوسره د قبر بندول خومسنون دی ، که څښتنی خامې نه وی نو دبانس تختی په قبر ورکول کبړی بانس وچ وی اوکه لوندی یعنی شین وی یا یې کت ځای وچ وی یا قی دلرگی عامه تخته ددی سره چه هغه د صندل لرگی څنگه نه وی مکروه دی لهذا استاسو د حضور نه ددی تصدیق غواړم؟

جواب: فی الدرالمختار ویسوی ابن علیه و القصب لا الآجر المطبوخ و الخشب لوحول الميت اما قوله فلا یکره ابن مالک ، ددی روایت نه معلومه شوه چه دهغه عالم فرموده صحیح وه لکن که دمیت په سرتختی کیخودی شی نو څه حرج نشته په لحد کې اودهغه چار پیړه دی نه ایخودل

د خواب د تصحیح اغلاط ص ۲۲ نه راوړل شوی ده ۱۲

کیبری په اصل مسئله کې خوداتفصیل دی خودخاص بیبری تخته دوجه د مشابهت داهل باطل سره نودمیری نه پورته هم ایخودل ندی پکار ۲۹ صفر ۱۳۳۲ هـ. ۱۲۷

په مشبه مسلم وکافر چنانزوباندی دلمانغه طریقہ

سوال: (۶۷۰) یوځای څنگل کې څلورکسان په اور کې وسوزیدل اوس دا نه پیژندل کیبری چه دهغوی هندوان دی اوکه مسلمانان اوس دمذکورو امواتو لپاره څه وکړو؟ یعنی دلمانغه کولوسره مدفون کړای شی یا کوم بل صورت دهغوی لپاره شته؟

جواب: فی الدرالمختار فروع لولم یدرالی قوله دفنهم وفي ردالمختار قوله فان فی دارتالی قوله منهی عنه ص ۸۹۹ او ۹۰۰ دمذکوره روایت په بناء دتصحیح وترجیح نه بعد داخواب دی چه تولوته غسل ورکړی اوتول خپلی مخی ته ایخودوسره داخیال کولوسره لمونځ وکړی چه کوم پکې مسلمان دی دهغوی لمونځ کوی اوبیاتول دفن کړی ۲۹ صفر ۱۳۲۷ هـ. ۱۲۷

دجنازی دلمانغه لپاره سلطان اوامام الهی دولی نه اهن دی

سوال: (۶۷۱) دیادشاه یاقاضی یادامام حی دحاضریدوسره سره دمیت ولی یاوصی لپاره لمونځ کول جائز دی اوکنه؟ مگر اتفاقاًنې وکړی نولمونځ راگرخول به وی اوکنه؟

جواب: دمیت دوصی په دی کې خوخیڅ حق نشته البته ولی دحق څښتن دی، خوسلطان اوقاضی اوامام حی دهغه نه مقدم دی لکن که ولی دهغوی دحضور باوجود لمونځ ورکړنوگرکه دواجب ترک یې وکړخو لمونځ وشوددی اعاده دی نشی کولی علامه شامی په مختلفه اقوالوکې ددی تصحیح وترجیح لیکلی ده، والله اعلم ۲ ذی الحجة ۱۳۲۷ هـ. ۱۲۷

دقبرونو دتلین تحقیق

سوال: (۶۷۲) په تلقین القبریه جواز اوعدم جواز کې کوم قسم صورت مفتی به دی؟

جواب: فی الدرالمختار ولایلقن بعد تلحیده وفي ردالمختار ذکر فی المعراج انه ظاهر الروایة اه جلد اول ص ۸۹۰، وترجیح به ظاهر روایت ته وی اوددینه بعد نی چه کوم دتلین مشروعیت نقل کړی دی نواول خودهغه دلائل ضعیف دی، بعضی ثبوتاً اوبعضی دلالة بیاتول په دی متفق دی چه ضروری ندی اوبه غیر ضروری کې چه کله کومه مفسده وی پریښودل کیبری اوبه دی کې تشبه بالروافض دی دهمدی لپاره قابل ترک شو، والله اعلم ۲۰ ذی الحجة ۱۳۲۷ هـ. ۱۲۷

دعری په آس دحضرت علیه السلام په خدمت کې سلام ویل

سوال: (۶۷۳) په بعضی ځایونو کې دستوزدی چه کله مری ته غسل ورکولو سره په کفن کې نغاړل کیځی دغه وخت ددشه مری په غوږ کې ویل کیبری چه رسول الله ﷺ ته څاسلام وایه داڅنگه دی؟

جواب: دبعضی سلفونه ثابت دی چه د مری په لاس به نی برزخ والاوته سلام کاوه په همدی بناء جائز دی خوداپه داسی حالت کې کیدلی شی چه کله مری دخبری داوریده اوبوهیدولائق وی یعنی دموت نه قبل په هوش کې وی نه چه وروسته دکفن ورکولو چه محض مهمل دی ۱۲۷

په قبرباندی داودس اوبواچول

سوال: (۶۷۴) دقبریه سرداودس اوبه اچول جائز دی اوکنه؟

جواب: وفي ردالمختار من الفتح وبكره الجلوس على القبر ووطؤه وفي الدرالمختار اداب الوضوء والجلوس في مكان مرتفع تحرز عن الماء المستعمل، وفي ردالمختار لوقوع الخلاف في نجاسة ولانه مستقدر ولذا كرهه شرهه والعجن به على القول الصحيح بظهارته وفيه مكروهات الوضوء اولى المسجد، په دی روایتونو کې دتامل کولوسره جوتیبری چه ددی په خاطر چه قبرهم محترم اوداودس اوبه مستقذری دی نویه قبرباندی داودس اوبه اچول نه دی پکار یاقی جزئیه دنظر نه نده تیره شوی فقط ۱۲۷

قبریه مسجد کې دننه داخلول

سوال: (۶۷۵) دمسجد غورخولوسره قبردنه کول درست دی اوکنه؟ اودهغه په سردبوتونو وغیره اچول درست دی اوکنه؟

جواب: فی ردالمختار اذابلی المیت وصارت ابا یجوز زرعه والبناء علیه ومقتضاه جواز المشی فوقه ص ۸ (ج ۵) ددی روایت نه معلومه شوه چه که قبر زور شوی وی چه په غالب گمان سره مری په کې خاوری شوی دی نودغه ټول مذکوره فی السؤال امور جائز دی ۱۲۷

یعنی وروسته دلری کولو دقبره تنبو ۱۲

په هدیره کې داس په پورته کولو سره دعاء

سوال: (۶۷۶) په گورستان کې لاس پورته کولو سره دعا غوښتل درست دی او کنه؟

جواب: فی رد المحتار اداب زیارة القورم یدعو قائما طویلاً، ددینه دعاء جائز و آلی ثابت شو، او د لاس پورته کول مطلقاً دعاء د آدابونه دی نو د اہم درسته شوه. ۱۲ ربیع الاول ۱۳۲۹ھ، تتمه اول ص ۴۷.

په هدیره کې د پوښ سره گرځیدل

سوال: (۶۷۷) په ادیره کې چه کومه لزه هوازه شوی په هغی باندی د پوتو نوبه څیو کولو سره تلل درست دی او کنه؟ او بغير دلاری په قبرستان کې د پوتو سره یا بغير د پوتو نوتل درست دی او کنه او د قبر نښی نشته دی؟

جواب: فی الدر المختار یرکه المشی فی طریق ظن انه محدث حتی اذالم یصل الی قبره الا یوطأ قبره که اہ، ددینه جوته شو چه که نوی لزه وی نوبه هغی باندی تلل درست ندی. ۱۲ ربیع الاول ۱۳۲۹ھ، تتمه اول ص ۴۸.

د غسل په وخت د مری پلیده کپړه پاکول

سوال: (۶۷۸) مری ته د غسل وړ کولویه وخت چه کومه کپړه دنامه نه تر زنگونو پورې ایخودی شوی وی، اول خل چه کله نجاست لری کولې شی نو هغه اوبه په دغی کپړی هم لگپړی، نو اوس همغه کپړه کفایت کوی او که بله کیخودی شی؟

جواب: بله یا اولینې پاکولو سره بیرته کیدی ربیع الثانی ۲۹-۲۹ھ، تتمه اول ص ۴۸.

که ظاهری نجاست نه وی هم کله چه اول

نوندوالی په کپړی ولگپړی کپړه ناپاکه کیگی

سوال: (۶۷۹) او که همغه کپړه وی نو د صافولو سره دی کیخودی شی یاد همغی سابق په شان دی او که ظاهری نجاست نه وی نو د لمدیدلو سره کپړه ناپاکه گرخی او کنه او دمری دشرم گاه نه د نجاست لیری کول دلوتی په ذریعه به دی او که داوبویه ذریعه؟

سوال: فی رد المحتار باب الجنازة تحت قول الدر المختار قبل نجاست غبت الخ ویویده اطلاق محمد نجاسته غسلته، ددینه څرگنده شوه چه کومې اوبه چه د غسل نه وړاندی په هغی لگیدلی دی هغه ناپاکې دی، نو په لمدیدلو سره کپړه ناپاکه گرخی، او د نجاست لری کول په اوبو باندی کافی دی. ۲۹ ربیع الثانی ۱۳۲۹ھ، تتمه اول ص ۴۸.

په هدیره کې د جنازی د لمونځ کولو تحقیق

سوال: (۶۸۰) په اکثره قریویه قبرستان کې د جنازی لمونځ کولې شی، قبرستان شاته یانسی پاچپ طرف ته کولې شی دغه وخت دغه لمونځ یاد نور و لمونځوتود کولو سره بی کراهت درست کیگی او کنه؟

جواب: د جنازی لمونځ درست دی اوبه بل لمانځه کې په نیسی اوچپ طرف هم قبرنه دی پکار قیاساً علی التمثال حیث یکره اذا کان بحد ذاته بمنه و بسرة، فقط. ۴ شعبان ۱۳۲۹ھ، تتمه اول ص ۴۸.

سوال: (۶۸۱) د گورستان په سیمه یاد گورستان په احاطه کې دننه بیشمیره قبرونه هم ظاهری او هواره ځمکه شته مگر قبرونه ښکاره معلوم پیری، داسی خای کې د جنازی لمونځ کول څنگه دی؟

جواب: جائز دی ځکه چه قبر د نفس نعش نه زیات نده او هر کله چه د نفس نعش مخامخ کیدل جائز دی نو د قبر خویه اولی درجه جائز دی. فقط ۳ ذی الحجة ۱۳۲۹ھ، تتمه اول ص ۴۹.

سوال: (۶۸۲) یوزور گمبزی مسجد د قبرستان په مینځ کې واقع دی، عرض داچه د دولسو کلونونه وړاندی په دی کې کله کله جماعت کیدلوفی الحال هیڅکله کوم لمونځ پدی کې نه ادا کیږی، او دهغه اطراف خرابیږی او د جماعت څلور طرفه قبرونه دی په داسی صورت کې په دی مسجد کې د جنازی لمونځ اداء کول درست دی او کنه؟

جواب: نده ۱۵ جمادی اول ۱۳۳۱ھ.

د پورتنی سوال تتمه نو دغه مسجد چرته چه کله جنازه کیخودی شی د قبر مخامخ به وی؟

جواب: څه پروانسته کله چه خپله جنازه مخامخ دی بیاد قبر څه حرج شته؟

د پورتنی سوال تتمه ۷ یا ۸ کلور اهیسی په هغه کې د جنازی لمونځ اداء کیږی اگر که هغه د همدغه مصرف لپاره خاص شوی دی؟

جواب: چاته اختیار نشته البته که دهغه جوړول په همدغه نیت سره وی نو هغه به مسجد نه وی. تتمه ثانیه ص ۲۷.

سوال: (۶۸۳) ددین پوهان اود شرع متین مقتیان څه فرمایي چه په هغه میدان کې دجنازی لمونځ چه هلته نه بعضی قبرونه په نظر راځي اویه مینځ کې دیوال حائل وی اوکنه وی یلاکراهنه جائز دی اوکنه؟ بیوا توجروا؟

جواب: دقبریه طرف چه کوم لمونځ مکروه دی نویه دی سبب چه هغه په مری مشتمل دی چه په هغه کې دغیر الله دعیادت احتمال شته اود جنازی لمانځه کې خپله دموی مخامخ ایخودل جائز څول شوی دی نو دقبر مخامخ کیدل خویه اولی درجه داخوتحقیقی خواب دی ددی سوال اوسایل چه په خط کې دبعضی غیر مقلدینونه نقل کړی دی چه هغوی دعدم جواز دلمونځ دجنازی دقبرونوسره نژدی حکم لگولی دی که هغوی اهل انصاف وی نودغه وخت دهغوی دخواب لپاره دا حدیث کافی دی کوم چه شیخینوروایت کړی دی: عن ابن عباس ان رسول الله ﷺ مریقبر دفن لیلالقال منی دفن هذالقولوا البارحة قال افلااذنتمونی قالواذناه فی ظلمة اللیل فکرهاان نو قظک فقام فصفاخلقه فصلی علیه وگوری په دی حدیث کې تصریح ده چه هغوی دجنازی لمونځ داسی کړی چه قبر مخامخ واکه هغوی اهل اعتساف وی نو هغوی سره خطاب بی معنی دی خپلی تسلی حاصلولوسره عمل کول پکار دی. ۲۶ رمضان ۴۱ / تمه خامسه ص ۴۴

دظاهره راویستلو لپاره دقبر کندنل

سوال: (۶۸۴) دموی په سرفالتو خادریه قبر کې پاتې کبړی اودقبر دخولی دبندولونه وروسته دخاورو داچولونه وروسته ورپه یاد شو، دهغه راویستل جائز دی اوکنه؟ اودتنه ددی خادریاتی کیدل گناه ده اوکنه؟

جواب: راویستل جائز دی فی الدرالمختار ولا یخرج منه بعداهالة التراب الا لحق آدمی وفی ردالمحتار کما اذا سقط فی القبر متاع الی قوله ولو کان المال درهما یجز، اوظاهره داده چه که راوی نه باسی نو گناه ده چه دمال ضیاع ده لفظ ۴ شعبان ۱۳۲۹ هـ تمه اول ص ۴۸

کافر هلک باندی دجنازی دلمانځه تحقیق:

سوال: (۶۸۵) زید چه مسلمان دی دغیرقوم شیر خور بچی ته چه کوم وارث نی نه ودخپل خان سره دوه کاله پورې قریب ژوندی پاتې کیدوسره مرشو دداسی هلک دجنازی کول پکار ده اوکنه؟

جواب: که مراد دغیرقوم نه کافر دی نو خواب داده چه دهغه دجنازی لمونځ د نه کولې شی لکونه تبعاً لایوبیه فی الاحکام الدینیویه ۳ ذی العیة ۱۳۲۹ هـ، تمه اول ص ۴۹

دشرک بچی دمسلم روزل شوی باندی دجنازی کول

سوال: (۶۸۶) زید یوکلن یادوه کلن ماشوم دیوه مشرک یا مشرکې نه د سرویه عرض کې راواغشتو او هغه نی دراوستلوسره سرپرست جوړیدو سره پاتې شو، اودهغه نوم هم اسلامی کینودی شو اوختنه هم شوه دوه څلورو میاشتو دتیریدونه وروسته هغه هلک مرشونوسوال داده چه ددی هلک تکفین اوتجهیزیه داسلام په طریقه کولې شی اوکنه؟ اودجنازی لمونځ به ورباندی کولې شی اوکنه؟ اوکه داسلام له مخی د هغه تکفین اوتجهیز نشی کولې نودهغه لاش څنگه څنگه وکولې شی بیواتوجروا؟

جواب: فی الدرالمختار کصی سبی مع احدایوبیه لایصلی علیه لانه تبع له ای فی احکام الدنباوی ردالمحتار قوله کصی سبی مع احد ابویه وبالاولی اذاسی معمهالی قوله لانه مع وجود الابویین لایعبره للدار وللسای بل هو تابع لاحدایوبیه الی البلوغ مالم یحدث اسلاما وهو یجز کما صرح به فی البحراه ح، ددی روایت نه څرگنده شوه چه هر کله هغه هلک خپله دتمیز سن ته نه وی رسیدلی اود هغه مور او یلار کافران دی دهمدی لپاره نه دهغه تکفین اوتجهیزد مسلمان پشان به وی اونه به دهغه دجنازی لمونځ کولې شی بلکه هغه د نجسی جامې په شان په یوی کبړی کې به تاوولوسره دی بدون درعایت د سنت په یو کور بې کې وزغور څول کبړی فی الدرالمختار ویغسل المسلم و یکفن ویدفن قریبه کنخاله الکافر الاصلی عند الاحتیاج لولوه قریب لالا. ولی ترکه هم من غیر مراعاة السنة الخ، اقول ترک الاولی اولی ههنا للحقوق العاد بالمسلمین ۱۲ شعبان المعظم ۱۳۳۰ هـ تمه اول ص ۴۹

سوال: (۶۸۷) زید وایې چه دجنازی دلمانځه دخلورم تکبیرنه بعدسره سلام څر څول پکار دی اودسعیاه حواله ورکوی، بکروایې چه دسلام دڅر څولونه بعد تکبیر پوره کول پکار دی دزید قول صحیح دی اوکه دبکر؟

جواب: داوخت خود اجزئیه نه ده میلاوشوی خو کومه قاعده چه فقهاؤ لیکلی ده دهغی به اعتبارسره دزید قول صحیح معلومبیری او هغه قاعده داده. وهوسنة قیام لقراریه ذکر مسنون کذافی الدرالمختار فصل صفة الصلوة فقط والله اعلم، ۲۵ جمادی الاخری ۲۹ هـ تمه اول ص ۳۵

د جنازی دلمانځه دسلام قوتيدل

سوال: (۶۸۸) دم معصوم هلک يعنى دنابالغ جنازه مې وکوله اوسلام مې پکې ونه گرځاوه آيا لمونځ وشو او کته؟

جواب: في الدرالمختار صلوة الجنائة و رکعاتها شيان التکبيرات الاربع والقيام وستنها لثة التحميد والثناء والدعاء فيها، دمذکوره روايت نه معلومه شوه چه سلام گرځول فرض ندى نولمونځ وشو فقط وانته اعلم ۲۷ شعبان ۱۳۲۱ هـ امداد اول ص ۳۹

دمړى ښځى مخ ته دميره کتل

سوال: (۶۸۹) دمړينى نه بعد ميره دخپلى ښځى مخ ته کتلې شى او کته او قبر کې کوزولى شى او کته؟

جواب: ليدلى شى، في الدرالمختار ويمنع زوجها من غسلها ومسها لامن النظر اليها على الاصح منية، او چه کله محارم نه وي قبر ته کوزول هم دميره درست دى لاته مس من حائل ۲۷ شعبان ۱۳۲۱ هـ امداد اول ص ۳۹

سوال: (۶۹۰) دپانسى شوى والاد جنازى لمونځ کولې شى او کته؟

جواب: کولې به شى ځکه که هغه مظلوم دى نوظاهره ده او که ظالم و او دجرم سزای واخسته دغه وخت هم دبغاة او قطع طريق په شان به وي، او هغوى چه کله غير حرب کې قتل کولې شى دهغوى په جنازه لمونځ کولې شى کذا في الدرالمختار، یکم جمادى الثاني ۱۳۳۱ هـ (حوادث اول وثاني ص ۹۸)

دښو په قبرونو کې دپزه کې دايشو دلو حکم

سوال: (۶۹۱) مړى که ښځه وي دهغى دلمانځه نه بعد مړى دهغه پوزه کې سره چه پکې تاوکړى وه او په سړي ورته ايخودى ودرېدى په غرض د محارمونه موجوديت په خاطر يې غالباً په همدې هېئت سره په قبر کې پرې، اجازة ورکونکې په دى اصل چه اصل کل شى راباحة، دى استدلال کوى او مانعين ممانعت د فرشلو د قبرونو په پوزه کې وغيره وړاندې کوى خواول دليل هلته منل کېږي چه يو حکم د اصول اربعه په دغه صورت باندې متحقق وي، حالانکه هيڅ يود مجوزينود دى جملې محيط ندى چه دليل دمنکرينو محلل ده او دعلت

وجود په دى صورت کې مفقوده دهمدى لپاره ناکافى ده لهذا دمصرع چه هيچکس نژدې بردرخت بى برسنگ، په حکم تصديق ورکوى چه دخواب نه نى دليل سره بنده گان سيده لازى ته دعوت وفرمانى؟

جواب: في ردالمحتار قال في الحلية ويكره ان يوضع تحت الميت في القبر مجر به او محلة او حصر او نحو ذلك اه ولعل وجهه اتلاف مال بلا ضرورة فالكراهة تحرمة ولذا غير بلا يجوز، ج ۱ ص ۹۳۴، داروايت ددى فعل په ممانعت کې صريح ده او ظاهره ده چه ددفن نه بعد ضرورت پردي ته نه پاتې کېږي او پرده په قبر کې دپوزه کې وغيره د ايښودو پورې موقوف نده ۲۷ ذى القعدة ۱۳۲۳ هـ اتتمه ثانيه ص ۹۸

سوال: (۶۹۲) په کوم ځاى کې د جنازى لمونځ فوت شو لمونځ کونکي دخلور څلور، پنځو پنځو پورې ندى دهغى په دفن کولو کې څه کول پکار دى؟

جواب: که ټولونه لمونځ نه ورځى نو صرف يوسړى دى اوهس کولو سره جنازه خپلى مخي ته کولو سره څلور ځله الله اکبر الله اکبر ووايي فرض اداء کېږي بيادى دفن کړى ۲۸ ذى الحجة ۱۳۳۱ هـ اتتمه ثانيه ص ۱۰۵

په جنازى او وختن لمونځونو کې ترتيب

سوال: (۶۹۳) د اکثر و خلکو گمان ده چه د جنازى لمونځ د زوال نه وروسته دظهر نه وړاندې جائزنده او د ظهر د فرض نه وروسته هم د جنازى نه مخکې دظهر سنت جائز ندى دجناب عالى راي شريف څه ده که جائزده مع الكراهة بابلا کراهت؟

جواب: دعدم جواز دعوى خويلا دليل ده، البته په ترتيب کې اقوال مختلف دي، ځمپه نزد دغه قول ته ترجيح ده، وروى الحسن انه يخير كذا في ردالمختار، ج ۱ ص ۱۰۳، یکم محرم ۱۳۴۰ هـ، اتتمه رابعه ص ۱۷

سوال: (۶۹۴) کله چه جنازه حاضره وي اودغه وخت دکوم لمونځ وي نودوخت فرض اوسنت او نوافل نه وړاندې فرض کفايه اداء کړى شي يابه دوى کې فرض کفايه په کوم کوم لمونځ باندې مقدم کولى شي؟

جواب: په دې کې ډير قولونه دي، اقرب الى الفقه اومفتى به داده چه دوخت فرض اوسنت په جنازه باندې مقدم کړي او نوافل دي له جنازى نه مؤخر کړي، والبسط في ردالمحتار باب العيدين

سوال: (۶۹۵) اول نمبر عید گاه ته داختره لمانخه نه وړاندی جنازه راغله آیا دا داختره لمانخه وړاندی اداء کولې شی یاخه وخت؟ دوهم نمبر داختره لمانخه نه وروسته جنازه راغله آیا دهغه لمونځ دخطبی نه وړاندی ادا کولې شی؟ نمبر دریم: که داختره دخطبی نه وړاندی دجنازی لمونځ کولې شی، نو جنازه دخطبی داوړیدونه وروسته قبر ته راوړی یا داوړل نه راوړل کیږی؟

جواب: په درمختار کې یې صلاة عید په صلاة جنازه باندی مقدم او صلاة جنازه په خطبه باندی مقدم لیکلی دی لکن په شامې کې یې عید مقدم کړی یوه وجه چه دحلی نه نقل کړی ده: بان العیدتودی بجمع عظیم یخشی تفرقه ان اشتغل الامام بالجنازة، دا علت په خطبه کې زیات جاری دی ددې مقتضی داده چه دخطبی نه هم وروسته وکولې شی. ۲۹ ص ۱۳۳۲ هـ ثانیه ص ۱۲۷.

د غسل اولمانخه و جوب په هغه چاچه قرن شوی میده میده شوی

سوال: (۶۹۶) ددین علماء په دی مسئلې کې څه فرمایې چه که کوم مسلمان بالغ یا نابالغ سړی په اوبو کې ډوب مړشی یاپه اور کې وسوخی او دگیلې گندگی نی بیرون راووخی همدارنگه په سوزیدوسره دلاس اوخپو گوتی هم ولویگی آیا دهغه لپاره دجنازی لمونځ او غسل جائز دی اوکنه؟

جواب: ضروری دی ۱۲ ربیع الاول ۱۳۳۲ هـ ثانیه ص ۱۳۰.

په خپو باندی د قبره د خاورو کینولو حکم:

سوال: (۶۹۷) ددفن نه وروسته د برابرولو لپاره قبر د خپو لاندی کول جائز دی اوکنه؟

جواب: فی ردالمحتار ویکره الجلوس علی القبر ووطؤه وبعدا سطر عن ابی حنیفة لایوطوا القبر الا للضرورة. ج ۱ ص ۹۲۵، ددې روایت نه معلومه شوه چه داسی کول د ضرورت نه بغیر مکروه دی، اود هغه څه ضرورت نشته لهذا مکروه دی ۱۸ رمضان ۱۳۳۲ هـ ثانیه ص ۱۲۲.

دمرگ نه وروسته د ماشوم د نامه پیری کولو حکم:

سوال: (۶۹۸) په ص ۳۲۹ باب الجنائز په مراقی الفلاح دطحطاوی کې راغلی دی: وقد قالوا ان السقط یحیا فی الاخره وترجی شفاعته واستدلوا بما روی ابو عبیده مرفوعاً ان السقط لیقف

محیطاً^۱ علی باب الجنة فیقول لا ادخل حتی یدخل ابوی وروی ابن ماجه حدیث علی ان السقط لیرغم ربه اذا دخل ابواه النار فیقال ایها السقط المرغم ربه ادخل ابویک الجنة فیجرهما بسره حتی یدخلهما الجنة اه والسرر یفتحتین وهو ما تقطعه القابلة من سره الصبی وبعشر علی مامات علیه کفیره من اهل الموقف الخ ملخصاً، په هندی کې سره د ماشوم د نامه پیری کولو ته وایې زید وایې: چه کله دستولوسره دغه ماشوم مور او پلار د نیولوسره کش کړی نوکه کوم ماشوم دنوم دکت کولو ته مخکې مړشو، نو اوس دهغه نوم کت کول ندی پکار ځکه چه دهغه سره دمور او پلار هم کشیږی، دده شفاعت به په داسی طور سره وی، آیا د زید وینا درسته ده؟ ددې عبارت نه داراووخی چه که دکات کولو ته مخکې مړشی نو دکلمې نه کتول پکار دی اوفی الواقع مسئله داسی ده چه دبنده دمرگ نه بعد هغه نال د ماشوم چه دپوره لویشتی په اندازه اوږد وی کت کولې شی اودغه سابق حدیث په کوم کتاب او کوم باب کې دی اویه هغه کې دسره څه معنی دی اوددې حدیث مصورن د احنافو موافق دی اوکنه؟ عن جابر انه قال کان النبی جالساً فی مسجده فجاء عامر بن مهیره فسال النبی یارسول اله نفست امرائی ومات ولدها ما استهل ما صنعها فقال النبی ﷺ سم الولدو قطع السرة واغسله وكفنه وصل علیه وادفنه اه، آیا په ابو داود یانسائی یا کوم بل کتاب کې دی اوکنه؟

جواب:

د ابو عبیده روایت خوله نظره نده تیر شوی اوبل د حضرت علی په مشکوٰه کې هم شته اوددینه د قطع دسره یا عدم قطع فقهیه مسئله خو نه ثابتیږی، البته اشاره د عدم قطع تائید کیدلی شی دعدم اثبات وجه داده چه که دسره نه نیول اوکشول په عدم قطع پورې موقوف وی نو پکار ده چه د بشارت تخلف دقاطع په اختیار وی وهو خلف بلکه که قطع هم وکولې شی الله تعالی یې په قیامت کې متصل کولی شی، البته د فقهی روایتونه دهغه دلیل دی اگر که په خصوصیت سره خود قطع سره متعلق مې کوم روایت ندی لیدلی مگر د علت په اشتراک سره ددې لپاره دغه روایت کافی دی. وی الدر المختار و لایسرح شعره ای یکره تحریراً ولا یقصر ظفره اله المكسور ولا شعره ولا یخنن اه فی رد المحتار لمافی القنیة من ان التزین بعد موتها والامتشاط و قطع الشعر لا یجوز فمرفلو قطع ظفره او شعره ادرج معه فی الکفن قهیستانی عن العنابی

^۱ کوله محبطنه بروی همزه مرفعلی الاول المغتضب المستنبط للشیشی وعلی الناسی معناه العظیم البطن یعنی یغضب ینفسخ بطنه من الغضب حتی یدخل ابوابه الجنة کذا قال الطحطاوی، نور احمد

ج ۱ ص ۸۹۷، او آخر حديث معلوم نده چه خنگه دى او چرته دى تاسود كوم خاى نه نقل كړى، ظاهر احو دقواعدو خلاف دى په عدم استهلال كې صلاة هم نشته خكه چه دصلاة لپاره سبق حياة شرط دى او كه ثابت وى نو دا تاويل به كولى شى چه داستهلال نه علاوه بلى كومي قبرينى سره حيات ثابت شوى مگر دسائل دحكم مداريه استهلال باندى پوهيدل به ضرورى وى ۱۴ دى القعدة ۱۳۳۲ هـ شتمه ثانيه ص ۱۸۳.

دميت په بعضى جسد لمونځ

سوال: (۶۹۹) يوه انجلى ليوه ويوره دسخت تلاش نه وروسته دغاړى پورته برخه پيدا شوه، نو آيا په هغى باندى دجنازى لمونځ كولى شى؟ او كه دغاړى نه لاندې جسم ميلاوشى نوڅه حكم دى؟

جواب: فى الدر المختار وجد راس ادمى او احد شقيه لا يغسل ولا يصلى عليه بل يدفن الا ان يوجد اكثر من نصفه ولو بلا راس وى رد المختار قوله ولو بلا راس وكذا يغسل لو وجد نصف مع الراس بحراه . ج ۱ ص ۸۹۸ ددينه معلومه شوه چه په صورت واقعه كې خوبه غسل اولمونځ نه وى او په صورت مفروضه كې په غسل اولمونځ وى او دفن به په رواړو صورتونو كې واجب ده ۱۸ ذى الحجة ۱۳۳۲ هـ شتمه ثانيه ص ۲۰۱.

سوال: (۷۰۰) ميره بنخه قبرته كوزولى شى او كنه او پردي سره مسح كولى ي او كنه او آيا دا په اجنبيه څى په مس كولو باندى قياس كولو باندى قياس كولو سره منع كړو والجامع بينهما هو احتمال عدم امن الشهوة؟

جواب: فى الدر المختار ويمنع زوجها من غسلها ومسها لمن النظر اليها على الاصح منية فى رد المختار عزاه فى المنع الى القنية ونقل عن الحانية انه اذا كان للمرأة محرم بمهايدده واما الاخي فنجرة على يده وبغض بصره عن ذراعها وكذا الرجل فى امراته الا فى غض البصراه ولعل وجهه ان النظر اخف من المس فجاز لشبهة الاختلاف ج ۱ ص ۸۹۷، ددينه داامور مستفاد شول: (۱) زوج دزوجى دمرگ نه وروسته اجنبى دى نو ترڅو چه كوم محرم وى هغه وخته پورې زوج ته په حائل سره مسح نه كول پكار دى (۲) او چه كله كوم محرم نه وى نو داجنبيانونه خو هغه مقدم دى بشبهة الاختلاف ۱۷ صفر ۱۳۳۳ هـ شتمه ثالثه ص ۱۸.

دكفن بنديبه قبر كې پريښودل

سوال: (۷۰۱) كفن چه په كومو مزو باندى ترل كېږي هغه په قبر كې پريښودل مكروه يا حرام دى او كنه؟ كه پاتې شى نو حرج خونشته؟

جواب: فى الدر المختار ونحل العقدة للاستغناء عنها وفيه ولا يجوز ان يوضع فيه مضربة وى رد المختار قوله ولا يجوز الخ اى يكره ذلك قال فى الحلية ويكره ان يوضع تحت الميت فى القبر مضربة او محدة او حصير او نحو ذلك الاول لوجه وجهه انه انلاف مال بلا ضرورة فالكراهة تحريمية ولذا عبر بلا يجوز، ج ۱ ص ۹۲۴ و ۹۲۴، ددينه معلومه شوه چه كه هغه مزى دكوم بل كار لپاره په كار راتلې شى نو په قبر كې ئې پريښودل جائز ندى، لاشتراك العلة او كنه څه حرج نشته ۱۲ جمادى الثاني ۱۳۳۳ هـ شتمه ثالثه ص ۴۱.

دجنازى دلمانځه په ولايت كې ترتيب

سوال: (۷۰۲) يوه بنخه دميره، عيسى وروړو او موربه پريخودوسره وفات شوه نو ددې ولى به څوك وى؟

جواب: فى الدر المختار ثم الولي بترتيب عصوبة الانكاح الا لا اب فيقدم على الابن اتفاقاً الا ان يكون عالماً والاب جاهلاً فالابن اولى فان لم يكن له ولى فالزوج الخ وى رد المختار فلولاية للنساء وللزوج الا انه احق من الاجنبى الخ ج ۱ ص ۹۲۰، ددې روايت نه ثابت شوه چه په مستوله صورت كې اعيانى وروړبه ولى دلمانځه وى ۸ شعبان المعظم ۱۳۳۳ هـ شتمه ثالثه ص ۲۰.

دكفن داصرف په وجوب كې ترتيب

سوال: (۷۰۳) يوه بنخه دميره اعيانى وروړبه پريخودوسره مره شوه پدى صورت كې به ددې دتكفين او تجهيز مصرف څوك وركوى؟

جواب: فى الدر المختار وكفن من لا مال له على من تجب عليه نفقة فان انعدموا فعلى قدر ميراثهم واختلف فى الزوج والفتوى على وجوب كنفها عليه عند الثاني الخ وى رد المختار عن شرح المنية ان قول ابى يوسف اه ولطال فى تفصيل المسئلة ج ۱ ص ۹۰۵ و ۹۰۵، ددې روايت نه څرگنده شوه چه په ميره به واجب وى والله اعلم ۸ شعبان ۱۳۳۳ هـ شتمه ثالثه ص ۲۰.

داس خیرى کول او بعض اعضاؤ دفن وروسته والى

سوال: (۷۰۴) کله چه کوم سړى د زهر و غیره په خوړلو سره یادجالخواپه خوړلو سره مرکيگى، یادسخت ضرب اوزخم نه مرکيگى، ددغه مړى لاش ډاکتران په خیرولوسره گورى، اوکله کله د خیرولونو نه بعد ټول لاش دفن کوى یوازى زړه، پښتورگى، لرمون وغیره راویستلوسره لوى ډاکترته یې د ملاحظې لپاره لاهورته رسوى، او هغه یې د ملاحظې نه بعد هملته کله دفن یایې غورخوى نو عرض دى چه کوم مسلمان ډاکتر وى نو داسى کارنه کوى یا شرع شریف کې اجازه نشته؟

جواب: دى الدرالمختار حامل ماتت وو لدها حى يضطرب شق بطنها الى قوله و لو بلغ مال وغيره ومات هل يشق فيه قولان وا لاول نعم فتح و فى ردالمحتار قوله و لو بلغ مال غيره اى و لامال له كمافى الفتح و شرح المنية و مفهومه انه لو ترك ما لا يضمن ما بلغه لا يشق اتفاقا قوله و الا اول نعم لانه وان كان حر مة الا دمی اعلى من صيانة المال لكنه ازال احترامه بتعديه كمافى الفتح و مفاده انه لو سقط فى جوفه بلا تعدد لا يشق اتفاقا ج ۱ ص ۹۳۸، ددینه معلومه شوه چه دمړى خیرل فی نفسه ناجائز کاردى یوازى دکوم بل ژوندی دخان دېچا و لپاره یاد محترم مال دمحموظ کولو لپاره کله چه دهغه بدل هم نه وى په شدید ضرورت سره اجازه ورکول شوي دي او په مسئله صورت کې دا شدید ضرورت متحقق نده، او کوم ضرورت او مصلحت چه ددې سبب دى هغه دهغى درجى ندى، دهمدې لپاره به دعدم جواز حکم باقى پاتې وى، او دکوم سړى چه زړه او پښتورگى وغیره میلاوشى واجب دى چه هغه دفن کړى، په غورخولوسره بى حرمتى یې ونه کړى، او کوم سړى ته چه د ملازمت د ضرورت نه د داسى سوری کولو او شلولو اتفاق وى هغه دى ډاکران جائز وگنى او استغفار دوایې او ترخو چه بله آسانه قابله نوکړى میرسره نه وى نو دانوکړى دى نه پریردى چه من ابتلي بپلیتین فلیختر اهونها ۱۲ جمادى الاول ۱۳۳۴ هـ، تتمه رابعه ص ۱۷

کله چه مړى په نجس کت باندى وى د جنازى دلمانځه عدم جواز

سوال: (۷۰۵) جنازه په ناپاکه کت باندى ایښودل سره لمونځ وکړى نو لمونځ کيگى اوکنه؟

جواب: دى الدرالمختار و فى القنية الطهارة من النجاسة فى ثوب و بدن و مکان و ستر العورة شرط فى حق الميت و الامام جمعوا فى ردالمحتار لکن فى التاتارخانية سئل قاضى خان عن طهارة مکان الميت هل يشترط بجواز الصلوة عليه قال ان كان الميت على الجنابة لاشک انه يجوز والا فلا لرواية لهذا و ینبغى الجواز وهكذا اجاب القاضى . بشر الدين ج ۱ ص ۹۰۷، ۱۳ رمضان المبارک ۱۳۳۷ هـ، تتمه خامسه ص ۹۱

د خپل وژونکې باندى د جنازى دلمانځه جواز

سوال: (۷۰۶) که کوم سړى قصداً خان وژنه وکوله دافيونوبه خوړلو سره يابه کومې بلى وسيلې سره نوبه هغه باندى د جنازى لمونځ جائز دى اوکنه؟

جواب: دى الدرالمختار من قتل نفسه ولو عمداً يغسل ويصلى عليه به بقى اه و اجاب فى ردالمحتار عن استدلال الثاقب (تتمه خامسه ص ۳۲۱، ددې روايت نه ثابت شوه چه په هغه باندى دى د جنازى لمونځ وکولې شى ۱۰ جمادى الاول ۱۳۳۳ هـ

د علماؤ اوسر دارانو مړوته پگړى ورکول

سوال: (۷۰۷) په شرع کې د علماؤ اوسر دارانو مړوته پگړى ورکول جائز دى اوکنه؟

جواب: مکروه دى ۲۳ ذى الحجة ۱۳۳۸ هـ، تتمه خامسه ۱۷۲

د حضور عليه السلام د منورى کسبى او مظهرى روضى د جوړولو د جواز دليل

سوال: (۷۰۸) نن خماله نظره په اخبار الجمعيت کې د سيد سليمان ندوى صاحب يومضون تير شو، په کوم کې چه سيد موصوف تحرير فرمايلى دى چه د نجديانودنظام له لاسه د بعض مزارونو، مواليد و تخريب چه بعض اخبارونوکې شايع شوى اول خواهغه د ثبوت ترجمه ندى رسيدلى دوهم مذکوره مزارونه او مواليد اصلى ندى بلکه د بنى اميه او بنى عباس د خلفاؤ تعمير شده دى، او دهغوپه وړانلوکې کومه مضائقه نشته، دريم په همدغومقاماتوباندى بدعتى رسمونه جارى دى، د کوموچه بندول ضرورى دى، خلورم دغو قبرونو کې د مساجدوسره مماثلت پيدا کيدوکه دغه توضيح درسته وى نوآيادسرورکائنات ﷺ قبه شريفه په دى حد کې نه راله اوکه راله نوآيا د هغه سره هم داسى عمل جائز دى؟ دباصواب خواب نه مو مطلع وفرمايې؟

جواب: د سيد القمورى يعنى قبر سيد اهل القبور ﷺ ما اختلف القبول والدبور قياس کول په نورو قبرونو باندى قياس مع الفارق دى په حديثونوکې منصوص دى چه د حضور دفن کول په موضع دوفاات کې مامور به دى، او موضع دوفاات يوه کوټه وه چه په ديوالونواوچت باندى مشتمله وه ددينه خرگنده شوه چه د حضور ﷺ په قبر شريف باندى د ديوالونواوچت مبنى جوړيدو اجازه شته او کومه نهى چه د بناء على القبر اعلى دى هغه دى چه بناء للقبر وى او دلته هسى

نده اوس پاتې شوه دهغه بقاء یا بقاء نوددې په خاطر چه د دفن نه بعد هیچاد خلفاء راشدینونه دهغی بنا په بقاء باندي نکیرندی فرمایلی بلکه په یوه موقع کې داستسقاد شدید ضرورت په بناء صرف په سقف کې یوروشندان لگولی شوی و دکوم نه چه ددې بناء بقاء مشروع والې هم معلوم شو او ظاهره ده چه دداسی شیانونیقاء ابقاء داهتمام نه بغیر عاده ممکن نده، دهمدې لپاره دابقاء اهتمام مطلوبیت هم ثابت شواوددې په خاطر چه دعمارت استحکام ادخل فی البقاء دی نو دهغه مقصودیت هم ثابت شو، خصوصاً کله چه په دی کې نور شرعیه مصالح هم وی، مثلاً حضور اقدس ﷺ مطهر جسم ددین داعداونه محفوظ گرخولی چه دهغوی تسلط (نعوذ بالله منه) یقیناً احترام مفوت دی اود کوم مبارک داحترام مقصود کیدل چه دا جلی بدیهیاتو څخه دی اود همدې حکمت په بناء د اسرارو علماؤ د حضور جلیه شهادت انتفاء مبنی فرمایلی ده او مثلاً د حضور قبر معطری دعشاقو د نظرنه مستور گرخول چه دهغه په نظر کې راتلل دعشق دغلبی محتمل و افضاء الی التجاوز عن الحدود الشرعیة ته لکه چه په مرض وفات کې څه وخت وروسته د حضور اکرم ﷺ دچهره انور لیدلوسره تړدی وچه دلمونخ انتظام گډوډشی دکوم تاوان چه دهلوی شیخ په دی شعر کې رانغښتی دی: در نماز خم ابروی تو چون یاد آمد، حالتی رفت که محراب به فریاد آمد اودغه دوه کارونه (کوم چه خاص للمصالح الشرعیه کیدو په سبب مقصوددې، بدون دخاص اهتمام د بقاء دبناء اواستحکام محفوظ نشی پاتې کیدلی دهمدې لپاره د مقدمې دمقصود کیدو په سبب دا اهتمام هم مقصود شوی، همدارنگه نور قبریه داسی خای کې دی چه شاته یې د مسجد حصه ده، دحائل نه بغیر دقبریه طرف سجده واقع کیدله نو په همدې بناء کې دحیلولة هم مصلحت دی نوثابته شوه چه دایکم مثل په شان قبر دیومثلی قبر حکم هم کولی شی، والله اعلم

لطیفه: ددې تحریر نه بعد دمعنوی مثنوی په اخستلوسره مې دعاوکره چه یا الله که داحق لیکل شوی وی نو په مثنوی کې ددې دحق کیدو تائید کې کوم مضمون راوباسه: اوبسم الله ویلوسره مې کولاکر په د صفحی په شروع کې دا اشعار راووتل چه مزید کیدل بالکل ظاهر دی

این نه کردی تو که من کردم یقین ای صفات در صفات ما و قین
تودرین مستعملی نه عاملی زان که معمول منی نه حاملی
مارمیت اذرمیت گشته خویشان در موج چون گفت هشته
لاشدی پهلوی الا خانه گیر ای عجب که هم اسیری هم امیر

بصیغه اسم مفعول ۱۲ مه

تشبیه: زه دغه خواب مبنی په علم گنم، ممکن دی چه څوک نی صرف به محبت باندي مبنی وگنی، ۲۰ صفر ۱۳۴۴ هـ په دی خواب باندي یوبل مقام نه بل سوال راغی چه لاندی د خواب سره مذکور دی.

سوال: داشبه اوس پاتې شوه چه په دوی کې دشیخینو حضرتانو قبرونه څنگه جوړ شول؟ ددې خواب دچاپه فکر کې نه راته سواد دینه چه حضرت عائشه صدیقه خوب ولیدو چه څمپه حجره کې دری لمره یا دری سپوږمې راوتی دی (دغه وخت مې صحیح یاد ندی چه لمر دی او که سپوږمې) اود حضرت ابوبکر صدیق دوقات په وخت کې یې فرمایلی و چه یوه سپوږمې حضور سرور کائنات دی اود دینه علاوه هم شاید بشارات (ادله مبشره بالفصل نه چه خوبونه) وی، دکوم په وجه چه حضرات شیخین دلته دفن وفرمایلی شی، خلاصه دا چه حضرات شیخین تبعاهلته دفن شول او کوم نوی تعمیر چه حضرت عمر بن عبد العزیز وفرمایه هغه په اصل کې دان حضرت سرور کائنات لپاره و، نه بالقصد حضرت شیخین لپاره ددینه علاوه کوم خواب مې په ذهن کې نه راته؟

جواب: یتول خواب تیک دی اود قواعد و موافق دهمدې تائید په نورو روایتونوسره کیرې وهی
هذه عن ابن عمران النبی ﷺ خرج ذات یوم ودخل المسجد وابوبکر وعمر احدما عن یمنه والاخر عن شماله وهو اخذ بايديهما فقال هكذا نبعت يوم القيمة رواه الترمذی وقال هذا حديث غریب وعن ابن عباس قال انی لواقف فی قومی فدعوا لله لعمر وقد وضع علی سریره اذ ارجل من خلفی قد وضع مرفقه علی منکبى يقول برحمک الله انی لارجوان یجعلک الله مع صاحبیک لانی کثیرا ما کنت اسمعه رسول الله ﷺ يقول کنت وابوبکر وعمر و فعلت وابوبکر وعمر و انطلقت وابوبکر وعمر و دخلت وابوبکر وعمر و خرجت وابوبکر وعمر فالتفت فاذا علی ابن ابی طالب متفق علیه باب مناقب ابی بکر وعمر و فی مشکوٰۃ باب نزول عیسیٰ بن مریم عن عبدالله بن عمر قال قال رسول الله ﷺ یزل عیسیٰ بن مریم الی الارض فیزوج ویولد له یمکت خمساً واربعین سنة ثم یموت فیدفن معی فی قبری فاقوم انا و عیسیٰ بن مریم فی قبر واحد ای فی مقبرة واحدة) بین ابی بکر وعمر رواه ابن الجوزی فی کتاب الوفاء وروی الترمذی فی آخرباب من

ذکره الدفن فی البیوت لاختصاصه با الانبیاء علیهم الصلوة والسلام قال الکمال لیدفن صغیر ولا کبیر فی البیت الذی مات فیه فان ذلک خاص الانبیاء علیهم السلام بلا بدفن فی مقابر المسلمین امرائی الفلاح ۱۲ مه

ابواب المناقب عن ابی مودود المدنی ناعمان بن ضحاک عن محمد بن یوسف بن عبد الله بن عبد الله بن سلام عن ابیه عن جده قال مکتوب فی التوراة صفة محمد وعیسی بن مریم یدفن معه قال فقال ابو مودود قد بقی فی البیت موضع قبر هذا حدیث حسن غریب وفی خلاصة الوفاء السهو دی اخر الفصّل العاشری الحدیث المذكور لفظ الطبرانی فی روایة یدفن عیسی بن مریم علی السلام مع رسول الله وابی بکرو عمر فیکون قبر ابا عوفیه عثمان بن الضحاک وثقه ابن حبان وضعفه ابو داؤد ، اول روایت دصریح په شان دی چه دری واره حضرات به په یوه ځای کې مدفون وی او د شارع خبری له نکیرنه دا دلیله ده او دا احتمال چه بعد البعث بیا مجتمع کیگی ده کذا نبعت لفظ نه بعید دی داخوبه کیفیت دعین بعث بانندی دال دی په دوهم روایت کې ددی معنی لطیف استنباط کولې شی کوم چه دموید باننص کیدوپه سبب حجت دی دریم روایت هم داوول روایت په شان صریح وبلکه دهغه نه هم اصرح دی ، په اقوم لفظ کې ددی مجاز احتمال نورزیات بعید شو او بلا ضرورت غیر مسموع دخلورم پنخم روایت مجموعه مخبرده چه د حضرت اتوشیخینوپه بیت کې دفن کیدل په تورات کې هم مذکور دی ، نو شرانح من قبلها هم ثابت شول ، او دیولونه لویه خبره داده چه دیارانوپه وخت کې داسی وشوه او چانکیرونه فرمایلو نو دهغوی په اذن بانندی اجماع شوه اوس ددی اجماع سند چه هر څه وی خمونې لپاره دا جماع د استثناء لپاره یو کافی حجت ده ۲۷ ربیع الاول ۴۴ ، تمه خامسه ۳۹۵

د ایصال ثواب دعوم نفع موصول د شهبی خواب

سوال: (۷۱۱) د ایصال ثواب متعلق بعضی وقتونو کې خدشه تیریگی چه که د نیک عمل ثواب دنور و روح ته و بېنل شی نویخونکې ته کومه نفع شته؟ البته مروت خوددی نفع رسیگی محترمه دهغه خدشه که رفع وفرمایې نوینده ته به اطمینان وی؟

جواب: فی شرح الصدور بتخریج الطبرانی عن ابی عمرو قال قال رسول الله ﷺ اذا تصدق احدکم صدقة تطوعاً فلیجعلها عن ابویه فیکون لهما اجرها ولا ینقص من اجره شیئاً ، دا حدیث په دی کې نص دی چه د ثواب بښونکې هم د عامل سره پوره ثواب لری ، او د صحیح مسلم د حدیث نه هم ددی تائید کیږی ، من سن سنة حسنة فله اجرها واجر من عمل بها من غیر ان ینقص من اجره شیئاً او کما قال ، د تائید وجه ظاهره ده چه بل سړی په طرف د ثواب په تعدی سره هم د عامل ثواب نه کمیری ، دومره فرق ده چه د طبرانی په حدیث کې تعدی بالقصد دی او د مسلم کې بلا قصد دی

نودافرق په مقصودی حکم کې کوم مؤثرنده ، اوقهاؤ هم دغه روایتونه بلا تاویل متلفی بالقبول گرځولی دی ، کما فی رد المحتار عن التاتاریخانیة عن الحیظ الافضل لمن یصدق نفلان یوی لجمیع المؤمنین والمؤمنات لا ینقص من اجره شیء ، اویه دیکې راز د احقر په ذوق کې داده چه په معناگانو کې دومره توسع شته چه تعدی الی المحل الآخر سره هم داوول محل نه نه زایل کیږی ، لکه چه په تعدی د علومو او فیوضاتو کې لیدل کیږی ، داعیانو یخلاف چه هلته داسی نده بلکه د هبه کولونه بعد موهوب څیز د بخشونکې سره نه پاتی کیږی ، و ذکر العارف الروحی فی المنشوی بعض اثار التوسع المعنوی فقال

در معانی قسمت و اعداد نیست در معانی تجزیه و افراد نیست

فقط ۲۹ / صفر - ۱۳۴۴ هـ

په دی خواب بانندی دیو بل مقام نه بل سوال راغلی چه د خواب سره لاندی مذکور دی :

سوال: (۷۱۲) په سابقه عرضیه کې په مسئله مذکوره کې یو د تحقیق قابل بل کار معلوم شود کوم متعلق چه دکوم نص نه معلومیدوسره اکثر متردد پاتی دی ، امید ده که دهغه متعلق هم کوم نص عالی مقام ته معلوم وی ، آگاهی راو بښی الله تعالی به جزیل اجر فی الدارین عطا وفرمایې هغه جزئی ده داده چه هغه اجر د متجزی کیدلوسره په مساوی درجی کې چه چاته ایصال د ثواب کولې شی هغوی ته به رسیږی همغه شان چه د عدل تقاضاه یا هریوه ته به بلا تجزی ددی عمل پوره پوره اجر ملاویږی لکه چه ددی د فضل مقتضی شوه؟

جواب: د دینه وړاندی هم کلام شوی و کما فی رد المحتار و یوضه انه لو اهدی الی اربعة یحصل لکل منهم ربه فکذا لو اهدی الربع لو احدوا بقی الباقی لنفسه او ملخصاً قلت لکن مثل ابن حجر المکی عما لوقر الاهل المقبرة الفاتحة هل یقسم الثواب بینهم او یصل لکل منهم مثل ثواب ذلک کاملا فاجاب بانه افقی جمع بالثانی وهو اللاتی بسعة الفضل ج ۱ ص ۹۴۴ ، مگر هیچاهم په دلیل کې کوم نص ندی ذکر کړی او ظاهره ده چه مسئله قیاس نده ، د همدې لپاره د نص نه بغیر په دی کې کوم حکم نشی کیدلی ، البته د پورتنی سوال په خواب کې چه کوم حدیث د طبرانی مذکور دی دهغه ظاهر الفاظ په ظاهر سره په عدم تجزی بانندی دال ویلی کیدلی شی ځکه چه د اجرها مرجع صدقه دی د کوم چه حقیقی مفهوم کل الصدقه دی نه چه جزء الصدقه دی او د لهما نه تبادر او د شائع اطلاق په وخت کل واحدی ، او د مجموعه مراد کیدل قرینی ته

محتاج دي، اود قرینی فقدان ظاهر دي نومعنی داشوه چه په دوارو کې هریوه ته دپوره صدقی اجریه میلاوېږی. اونور احتمالات مخالفه غیرناشی عن دلیل دی. نومعتبر ندی، اومسئله دقطعیاتونه نده دهمدی لپاره هم داسی احتمالات مضر ندی، همدارنگه دسابق سوال په خواب کې لکه چه څرگنده شوه چه تعدیه ثواب من محل الی محل موجب نقص فی احدالمحلین نده. په همدی ترتیب لدینه داهم لازم راغی چه دتجزئی لکه چه ظاهری مقتضاتشریک محل مع محل دي همدارنگه موجب دتقص فی احدالمحلین نده ځکه چه تعدیه او تجزیه په آثارو کې متماثل وی وانه اعلم ۱۹ ربیع الاول ۱۳۴۳ هـ. تته خامسه ص ۹۹.

په عقبره باندی په تصویر شبهی خواب :

سوال: (۷۱۳) دسیدناومولنادامت برکاتهم السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته په حضور کې ادنی خادم عرض کوی چه دالنور شوال میاشت کال ۱۳۴۴ هـ ص ۱۸ په رساله کې حضور لیکلی دی د قبرونو د زیارت کونکو د ارام لپاره په دی توبه کې یوه درې سطرنجی اویوه څاه جوړه شوی ده اود همدې غرض لپاره دسیوری لرونکوونودلگولوخیال شته او د دغو څیزونو دساتنی لپاره یوسری هم په تنخواه چوکیدار لگول شوی، دمونډبندگانو دخانونوقبله څمونډ په ملک کې داسی رواج دی چه غالباً دقبلی په ملک کې به هم همدا رواج وی چه چیرته چه داولیا. کرام په قبرونوباندی د غسی دراحت اسباب دزیارت کونکولپاره مهیاوی هلته بدعتونه هم وی اوچیرته چه نه وی بدعتونه هم نشته، او گمان دی چه دقبله مبارک الفاظ مهی لیدلی دی یامې د چا نه اوریدلی دی چه یوسری دحضرت حاجی صاحب نه سفارش نامه او رضوانه د حضرت مولنا گنگوهی په نزد دبناه په باره کې دحضرت مولنا محمدقاسم صاحب دهمزارسره د زائرینو د استراحت لپاره راوړی وه مولناقبوله نکره اووی فرماییل چه په داسی کارونوکې مونډ دحاجی صاحب مقلدین نه یو، نن دی عریش جوړشی، وزو ورودی صباه بناعشی، او حضرتته اکثره زایرینوا ممداد د منجاورو سره ورگرو، حضور د انتقال نه وروسته هغه داسی منع کر، غیرابعیداحتمال دی چه دهغه د خوش آمد لپاره به دروغجن خوبونه چه صاحب قبر دتاسونه راخی ده او دعاکوی جوړکړی نونا چار د نذرونو وغیره په راوړلو کې به اضافه وکړی، اوددی هم قطعی دلیل نشته چه هغه منجاور به دحضور والا په طریقه وی بدلیږی به نه، خپله حضور عالی په دی وصیت پانه کې لیکلی دی (اودهغوی نه وروسته دمدرسه اراالعلوم اوخانقاه دامداد القلوب چه کوم متولی وی په دی شرط چه دخپلو بزرگانو په شان

وی، معلومه شوه چه طریقه اینسودل قطع نده، حضرت احمنا ناخیز په زړه کې داسی پریشان کونکې اثرینکاره شوی چه وایم چه کوم بدعتی دا برخه دوصیت پانی ونه گوزی که وی لیدله حجت به وایي اواعتراض به وکړی، حضرت اهرخه مې چه په ناجوړه زړه کې بی دسوج نه راغلل عرض مې کړل لکه چه طالب العلم دخپلی شبهی سوال ظاهروی غلط وی اوکه صحیح ؟

جواب: دمخدومې، مکرمې دام فیضهم په خدمت کې السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته دپاملرنی صحیفه ستا چه په دوه مشورو مشتمله وه زه ممنون او مسرور کرم جزاکم الله تعالی علی هذا النصح، داوول کار متعلق چه کوم مصلحتونه چه دجوړولونه وړاندی په ذهن کې راغلی وه داوه چه دسخت باران اوگرمې دضرر لری کول چه ددفن د تهیه کولو په وخت کې راپیښ شو، او اساتیباداودس او لمانځه چه په دغسی وخت ضرورت پریوزی، اوارام دزائرینوچه داعی ده رغبت دراتللوته او هغه دایصال ثواب دکثرت سبب گرخی مروته او دا هم د شرعیه مطلوبیاتونه ده او هغه مفسده چه هغوی تحریر فرمایلی دی په دی خای کې دنه واقع کیدو د احقر په ذهن او همدارنگه دمحتاطوعلماؤ په ذهن کې چه استشارة مې دهغوی په خدمت کې پیش کړی وه خطورنده کړی، اوهن هم احتمال نی په زړه کې نه لوړی اونه داسی تنگ اولندعمار دداسی خرافاتولپاره کافی کیدلی شی لکه چه دحضرت مولنا گنگوهی په مزار یومسجد جوړ شوی چه ددی منکراتونوم اوشان نه لری اوچه کمزورتیایي ددی سره مشابه ده دعمارت وراټول چه یقینا د مال ضائع کول دی امکان نه لری، بنیادبانی تصریحات په انکار دداسی کارونودمحتمل احتجاج لپاره کافی خواب دي اوکنه نو حکایت دی فقالبابنواعلیهم بنیانابه جائز نه گرځولی شی اوددی ټولو سره سره دستویه طریقه وایو لواستقبلت من امرء مااستدبرت الحدیث، اوددوهم امر متعلق یعنی د اجیرتقرر هلته، داده چه هغه انتظام هلته دوامدارنده کنه نوهغه مزدوردزائرینوپه سترگوکې هیخ حیثیت نه لری چه دهغه نه داسی خبری قبولی کړی نوقیام یې محدود ده داشجارو د پرورش پورې، چه انشاء الله په اسرع وخت کې به لاسته راشی، نو په دی کې هم دمفاسدوا احتمال نشته، اوبه حقیقت کې د جناب عالی درانی اوخمادبیچاره درانی ترمینځ تعارض نشته، دهغه مکرم درانی اساس عزیمت ده اوخارجیه عوارض دی، اوددی بیچاره د رانی اساس تعارض نده ذات فعل اورخصت دی، اوچون مذکوره مفاسدپه آخرکې مرجوح دی عمل په رخصت باندی امکان لری، اود مخکې زمانی نه په داسی مباحه کارونوکې دهمدغودرجوپه اساس په کثرت سره

اختلاف دآراؤ کری دی ولکل وجہہ ہومولہا باقی ددعاء پہ استدعاء سرہ ختموم، اشرف علی
۲۲ ذی الحجہ ۱۳۴۴ھ (شعبہ خامسہ ص ۴۳۸)

دجنازی لمونخ کولوپہ وخت مری دقرضدار کیدلو دتحقیق کولو حکم

سوال: (۷۱۴) زہ اکثر وختونہ د جنازی لمونخ ورکوم پہ حدیث شریف کہی دی چه حضور
میلہم جنازی تہ راتلونکونہ استفسار کولوچہ مقروض خونده کله به چه کوم صحابی دقرض
ذمہ واری واخستلہ دغه وخت به بی لمونخ ورکولو نوآیازہ ہم پہ اتباع سنت کہی تپوس وکرم
اوکہ دہغه خوی یارشتہ دار دقرض ذمہ واری وانخلی نوخہ وکرم؟ آیا یوخل دلمونخ ورکولونہ
انکار وکرم یا دجنازی لمونخ بی تپوسہ اوبی استفسار دکوم امرتہ ورکرم؟

جواب: دحضور میلہم پہ نہ لمونخ ورکولو کہی کوم حکمت و ہغه دتاسویہ لمونخ ورکولو کہی
نشستہ دہمدی لپارہ دتاسوداسی کول بہ د سنت اتباع نہ وی ۵ ربیع الاول ۱۳۵۴ھ انور ص ۱۰۰ محرم
الحرام ۱۳۵۵ھ

دشہیدپہ بعضی حکمونو کہی دغلطی دفع:

سوال: (۷۱۵) دلنتہ فی الحال یوہ واقعہ پینہ شوی دہ چه یوحنفی المذہب سری چه ریلوی
لاین باندی روان وڈشاہ لخواگادی راتلوسرہ وواہہ پہ کوم سرہ چه دہغه دواپہ خبی د زنگنونو
پوری ناکام شو، ہغه بی دپورتہ کولو سرہ تزدی مسجدتہ مخامخ وی ووردہغه خای پیش امام
صاحب (حنفی) دتحریک سرہ مجروح پنخہ کلیمی پہ بنہ شان اداکری اویہ خپلو خبرواترو کہی
دمعافی غوبنتونکی و، ددینہ وروستہ ہغه ہسپتال تہ ولیگل شواوہلتہ خہ ملہم، پتی وغیرہ
ولگول شو، لنڈہ داچہ تقریباً ۹ بجوپوری زخمی و او یولس نیمہ بجی اللہ تہ خان وسپارہ کله
چه دہغه د غسل اوکفن تیاری شروع شونو مذکور پیش امام صاحب دا فتوی ورکریہ چه ددی
پہ خاطر چه مرحوم د دوواسپونودبالاتدی لہ مینخہ تللی نوہغه دشہید درجہ لری اود غسل
اوکفن ضرورت نہ پاتی کیہی، لکہ چه پہ ہمدی ترتیب پہ مری د جنازی کولونہ وروستہ بی
غسل او کفن نہ دفن کری شو، سوال دادہ چه آیا دشرع محمداودحنفی مذہب مطابق ہمدہ
حکم دہ؟ کوم چه پورتنہ بیان شویاددی برعکس، غرض داچہ خہ حکم وی دہغه فتوی پکار دہ
دکتابونوحوالہ ہم ضرور دہ چه دحجت گناش پاتی نہ شی، د توجہ لہ مخی دہمدی سوال

پانی پہ شایباندی تحریر فرمایلو سرہ ارسال وفرمایہ اللہ دی تاسوتہ عظیم اجر درکری د خواب
لپارہ تکت ننبلول شوی دہ والسلام؟

جواب: ہیچادشہید تعریف داسی ندی کری چه داوسپنی نہ ہلاک شوی وی بلکہ دہغه تعریف
دفقہی پہ کتابونو کہی دادہ: ہوکل مکلف مسلم طاہر قتل ظلماً بجارحہ ای بما یوجب القصاص ولم
یجب بنفس القتل مال الی قوله وکذا لقتله باغ او حرب اوقاطع طریق ولاوتسیا او بغیرالہ جارحہ او
وجد جریحاً فی معرکتہم کذا فی الدر المنختار، اودغہ تعریف پہ دی مجروح باندی نہ صادقگی نوامام
صاحب پہ دی فتوی کہی سختہ غلطی کری دہ واللہ اعلم ۲۰ ربیع الاول کال ۱۳۵ھ حوادث خامسہ ص ۳

حکم بناء القبر

سوال: (۷۱۶) دشمان خود روضہ مقابرو باندی جو روتی درستی دی اوکنہ؟

جواب: فی تیسیر الوصول عن جابر قال نبی رسول اللہ ﷺ ان یخصص القبر وان یبنی علیہ وان یکتب
علیہ وان یقعد علیہ وان یوطا اخرجه الخمسة الالبخاری ولیہ عن ابن عمر رضی اللہ عنہما الہ رای
فسطا طاعلی قبر عبدالرحمن فقال یا غلام انزعہ فانما یظللہ عملہ اخرجه البخاری، ولی رد المختار واما البناء
علیہ فلم ار من اختار جوازہ الی قوله وعن ابی حنیفہ یکرہ ان یبنی علیہ بناء من بیت اوقیہ او نحو ذلک
لماروی جابر و ذکر الحدیث المذكور انفا ۱۱، ددغو حدیثیہ اوفقیہیہ روایتونواو خپلہ دصاحب
مذہب دتصریح نہ ددی بناء کراہت اوممانعت ثابت شوقط اول شعبان کال ۱۳۲۱ھ امداد ثانی ص ۱۵۶

پہ قبرونو باندی قلعی

سوال: (۷۱۷) دخاموقبرونو پہ خفیفہ چونہ باندی قلعی کول خنگہ دی؟

جواب: : کہہ داستحکام لپارہ وی نوجائز دی اودزینت لپارہ جائز نہ واللہ اعلم ۲ رمضان ۱۳۱۹ھ
امداد ثانی ص ۱۸۵

دخپل فرض او واجب عمل دثواب ایصال میت تہ

سوال: (۷۱۸) کوم غریب سری چه دخپل مری دفاتحی خوراک خپل وارہ ماشوم باندی پہ
خورلوسرہ ایصال ثواب وکرنوجائز دہ اوکنہ؟

جواب: که دهغه هلک دودی اونفقه دهغه په ذمه فرض او واجب نده نودغه وخت خو هغه ته خوراک ورکولوسره ثواب ینشل جائز دی او که فرض او واجب ده، نویه دی کې اختلاف ده کمافی ردالمحتاروانه لاجرم بین الفرض والنفل اه و فی جامع الفتاوی وقیل لایجوز فی الفرائض ارجح ۱۰۴۳ او خمایه نود احتیاط په دی کې دی چه د فرض ثواب هیچاته ونه بېسی ۳ ربيع الثوبه ۳۳۳۳ شمه نالته مر ۲۱

سوال: (۷۹۹) علامه ابن کثیر ددی آیت (ان لیس للانسان الاماسعی) نه لاندی ذکر کړی چه ددینه امام شافعی اود هغه متبعینواستدلال کړی چه د قرآن شریف ثواب مری ته نه رسیری، ځکه دادمیری دخپلی سعی نه نه دی دهمدی لپاره نه رسول الله ﷺ دی طرفته چاته دعوت ورکړی اونو دصحابه وکې چاته دغه ایصال ثواب تلاوت قرآن منقول شوی اگرکه علامه ابن تیمیه عموماً په دی باندی په قوت سره استدلال کړی دی چه میت ته دنورودعمل نه فایده رسیری، مگر ددی جزیی خاصی اهداء دثواب دتلاوة دقرآن ذکرني نده کړی ددی متعلق تحریرو فرمانی چه دقرآن شریف دتلاوت ثواب رسیری اوکنه؟

جواب: په دی باب کې دری مذهبه دی یودمعتزله وچه هغوی د هیخ قسم عبادت ثواب میت نه درسیدلوقایل ندی دوهم دشافعیه او مالکیه وچه هغوی دمالی عبادت دثواب درسیدوقائل دی او د عبادت بدنیه منکر دی په کوم کې چه روزه لمونځ، تلاوت ټول داخل دی دریم د حنقیه و، چه هغوی دهر قسم عبادت دثواب درسیدلوقایل دی، کذا فی ردالمحتار باب الجنائز. معتزله وداآیت مذکوره فی السوال سره استدلال کړی ده د کوم خواب چه په قائلین دوصول ثواب العبادات المالیه یعنی شافعیه وغیرهم په ذمه هم دی، نوکله چه دمعتزله وپه خواب کې هغوی آیت عام پری نخودونویبایه نفی دوصول ثواب عبادت بدنیه کې په دی سره څنگه استدلال کولې شی؟ نوداستدلال ضعف دهمدی نه معلومیږی، اوس د آیت معنی زده کړی په درمنثور کې دابن جریریه روایت دابن زیدنه نقل کړی چه کوم شخص اسلام قبلولولپاره راغلی وچاهغه ملامت کړهغه وویل زه دعذاب نه داریگم، هغه وویل ته ماته څه راکړه زه به دتاله طرفه عذاب په خپل سرباندی واچوم لکه چه څه شی ورکړل هغه نه وغوښتل په نهایت کې په جنجال سره یې نورهم څه ورکړل اونورنی ددستاویزدگواپها نوسره ولیکل آه په دی باندی دغه آیت نازل شودکوم چه حاصل داده چه هیخ سپری د خنداگناه په خپلواوړوباندی په داسی شان نه شی وړلی اچه گناه کونکې بری شی بیادغه سپری څنگه پوه شوچه خماټوله ده دغه سپری ملامت کیدلوسره په خپل سراخلی اوانسان ته دایمان په حقله، صرف خپله

کما یې حاصلیږی، یعنی دکوم بل چایمان دهغه په کارنه ورخی، نوکه ددی ملامتونکې سره ایمان وی هم دغه وخت به هم دغه سپری ته پکارنه وورغلی دالاخه چه هلته هم نه لری، الخ په دغه تفسیر باندی چه دشان نزول سره نبتی هم ده داضلال سره گناه کیدل اودثواب رسولوسره ثواب رسیدل کوم چه په ظاهر دلاتر اولیس للانسان دآیت معارض معلومیږی دغه تعارض دفع شو، اوکه دآیت دعاموالفاظونه شبهه وی نوخواب داده چه په دی عموم کې دالشرط ده چه مراد دمتکلم نه متجازنه وی لکه چه په لیس من البرالصیام فی السفرکې دتولو ائتمه وپه نودد اقبیده ددینه علاوه دواذاجاء الاحتمال بطل لاستدلال، مسئله مسلمه ده داخرداستدلال خواب دی اوس دمستلې دلیل وگوره فی شرح الصدور عن ابن ابی شیبه بروایة الحجاج بن دینار قال رسول الله ﷺ ان من البر (ای بالوالدین) ان تصلى عنهما مع صلواتك وتصوم عنهما مع صيامك وايضاً فيه عن علي مرفوعاً عن مرعئى المقابرو قرائل هو الله احد احدی عشر مرة ثم وهب اجره للاثنتين من الاجر بعد الاموات اخرجہ ابو محمد السمرقندی فی فضائل قل هو الله احد وفيه عن ابی هريرة قال رسول الله ﷺ من دخل المقابر ثم قرأ فاتحة الكتاب وقل هو الله احد والهاکم التکاتیر ثم قال اللهم انی جعلت ثواب ماقرات من کلامک لاهل المقابر من المؤمنین والمومنات کاتواشفعاء له انی الله تعالی اخرجہ ابوالقاسم بن علی الزنجانی فی فوائدہ قال السیوطی وهی وان کانت ضعيفة فمجموعها يدل علی ان لذلك اصلاً وبزیده بظاهره ما یجمع الفوائد عن الشيخین وای داؤد عن عائشة مرفوعاً عن مات وعليه صوم صام عنه وليه اه واقرب محامله اهداء ثواب الصوم اليه وماورد عن ابن عمرو قدسئل هل يصوم احد عن احد وهل يصلى احد عن احد فيقول لا رواه مالك ممول علی عدم اجزاء القضاء عنه وفي جمع الفوائد عن ابی داؤد عن صالح بن درهم قال لنا ابو هريرة انی جنبکم قرية يقال لها الایلة فلناتعم قال من یضمن لی منکم ان یصلی فی مسجد العشاء رکعتین او اربع رکعات ویقول هذه لای هريرة الحدیث) وروستی حدیث په دی دلالت کوی چه ددنی عبادت ثواب و ژوندی ته هم رسیری سره له دی چه هغه خپله دعمل قدرت لری نومیت چه عاجز دی په اولی درجه ددی مستحق دی لکه چه په ردالمحتارکې دابن قیم رحمته الله نه دبعضی علماؤ داقول هم نقل کړی دی: هکذا اختلف فی اهداء الثواب الی الحی فقیل یصح لا ینصح لاطلاق قول احمد یفعل الخیر ویعمل لایه واهه

۵) په بعضی روایتونو مذکورہ روایتونو کې خود تلاوت تصریح کړې ده او کوم کې چه تصریح نشته هغه هم په همدې شان ددې مثبت دی چه په بدنیه عبادتونو کې اجماعات مثل شته . والله اعلم ۲۵ جمادی الثاني - ۱۳۵۰ھ ، النور ۷ ذی الحجة ۱۳۵۰ھ

د ښخولپاره د قبرونو زیارت

سوال: (۷۲۰) د قبرونو زیارت مستوراتو ته په حرمینو شریفینو کې کومه اجازه شوی ده حالانکه لعن الله علی زانرات القبور وارد دي په کوم صورت کې په عجم کې دعجمیه مستوراتولپاره به جوازوی اوکنه بیوتواتوجروا؟

جواب: د ښخولپاره د قبرونو په زیارت کې درې قوله دي: یو مطلقاً منع: لقوله علیه السلام لعن الله زوارات القبور (دوهم مطلقاً جواز لقوله علیه السلام كنت فیکم عن زیارة القبور الا فروروا فانها توهد فی الدنيا وتذکر الاخرة، الحدیث قالو المانسخ النهی بلغ الرخصة الرجال والنساء جميعاً) دریم قول تفصیل په دی شان چه که د زیارت نه مقصد ندبه اونوحه وغیره کول وی نوحرام وهو محل قوله علیه السلام الاول اوکه دعبرت او برکت لپاره وی نوزولپاره جائزده وهو محل قوله علیه السلام الثاني اودخواتانولپاره ناجائز لکه مسجده راتلل. لقول عائشه **رضی الله عنہا** لو ان رسول الله **ﷺ** رای ما احدث النساء بعده لنعهن كما منعت نساء بنی اسرائیل (دغه تفصیل په ردالمحتار کې دخیرملی نه نقل کولوسره ویل دی . وهوتوفیق حسن اة او عربی ښځی او عجمی ښځی په دی حکم کې ټولی یوشان دی ، خمونو شریعت د ټولوتورو اوسرولپاره دي . والله اعلم امداد ثانی ص ۱۳۲هـ)

سوال: (۷۲۱) داخبار مضمون په کوم کې چه د ښخورتلل قبرستان ته جائزگړخول شوی ستاسو خدمت ته ارسال دی چه حضور هم په دی متعلق څه ارشاد وفرمایي؟

جواب: په دی مضمون کې صرف په یوه اړخ باندی سترگی اچول شوی دي ، دکوم وجه چه داده چه دلیکلویه وخت اصول دنظر نه غایب و اصل داده چه د قبیح یوقسم قبیح لغیره ده ددې مضمون ټولونه ټول حاصل د قبیح نعینه نفی ده مگر ددغی قبیح لغیره نفی څنگه لازمه شوه؟ اوچه کله قبیح لغیره ده نوچرته چه غیر غالب الوقوع داده هلته ممانعت کولی شی اوپه ممانعت کې تفصیل نشی کولی ، اوهمدا حاصل د ممانعت دفتوی دی . اوچرته چه غالب الوقوع نشته هلته تفصیل څنگه راغی اوهمدا حقیقت دی داثار قبیحه ۲ ذالقعده ۱۳۴۸هـ

خلاصه د تهنییب نسوان مرسلې د مضمون دکوم هواله چه په سوال کې ده

اول د قبرو زیارت ټولونه ممانعت وویباد ټولولپاره منسوخ شو، اود حضرت عائشه دبعض اثارونه ددې تائید کولې شی اوپه مینځ کې یې په علماؤ طعن کړی دی په همدې سوال کې ئې د ښخولپاره د ممانعت احتمال باندی په شرعی حکم یې ناخوښی ظاهره کړی ده، دکوم چه دالفاظ دی: یاد هغوی لپاره الله تعالی د تسلی دغه لازم بنده کړی ده اومجیب صاحب په دی گستاخی باندی هیڅ مواخذه نده کړی اوپه علماؤ باندی د شرعی اجتهادی حکم په تحقیق کولو کې طعن شوی دی، الله اکبر یوسری طاعت وکړی اومطعون شی او بل سری گناه قریب کفرته وکړی او هغه په دی باندی مطلع کولې هم نشی نه خود هغه تاکید کولې شی؟ الله سوال ۱۳۳۸هـ ، ۲۵ جمادی الثاني ص ۱۵۸هـ

سوال: (۷۲۲) ددې لپاره چه د ښخوزیارت د قبرونو منع ده په دی وجه که مستورات د زیارت دخانه کعبه اومدینه طیبه د قبرونو اونورو اطرافونه د قبرونو د زیارت نه منع کړی شی نوجائز دی اوکنه؟ اود جناب رسول الله **ﷺ** دروضی اوازواج مطهراتواوصحابه کرامودروضو د زیارت نه هم منع کړی شی اوکنه؟ شرح بیان وفرمایي؟

جواب: زیارت د قبرونو د ښخولپاره چه کله احتمال د جزع، فزع نه وی پشان د حضور د مساجد اوجماعتونو ده دیوه اجازت اودبل ممانعت بی معنی ده . ذی القعدة - ۱۳۳۰هـ ، ۲۱ ص ۲۱هـ

سوال: (۷۲۳) ددین علماء رحمهم الله څه فرمائی مسلمانانوته تعزیه د اهل الذمه جائزده اوکنه خصوصاً په نیت د دوستی دهغوی اودهغوی په مال کې ددنیوی طمع په نیت مفصل خواب ته اړتیا ده؟

جواب: که حق د شرکت دبلدیامحله په گمان سره عیادت وکړی نوجائزده فی الدرالمختار و جاز عیادة الذمی (بالاجماع اود دوستی او طمع فی نفسه مذموم ده لهذا تخلیص د عیادت دهغه نه ضرورده ۱۷ ربيع الاول - ۱۳۲۲هـ ، امداد ثانی ص ۱۷هـ)

په مریوب مسلم دکافرانایالغ بچی باندی د جنازی دمانعته حکم:

سوال: (۷۲۴) ددین علماؤ اود شرع متین مفتیان په دی مسئلې کې څه فرمایي چه دیوه بیبدین نه پیدا شوی ماشوم دموردمرینی نه بعد دهغه پلاردپرورش کولونه عاجز کیدلوسره یومسلمان شخص په نام احمد شاه ته راغی او وی ویل چه ما په خوښی اورضایوه میاشتنی

لورد پرورش لپاره اود اسلام په خاطر تاته درکړه، اودنن تاریخ نه خماڅه واسطه اود دعوی په دی انجلی باندی نشته اود احمد شاه په کورکې هیڅ اولاد موجود نه ویدی واقعی سره دهغه ویناورته پسند شوه په خوینی اورضاسره یې مذکوره نجلی په خپله قبضه کې واخستله اوڅه زراونغدی ورکولو سره دهغه پلاررخصت کړ دیوکال پرورش نه بعد احمد شاه مولوی صاحب بذل الرحمن په رابللوسره دنجلی نوم یې عزیزه بیگم کیښودنود احمد شاه په کورکې ټول دوه کاله درې میاشتی پرورش وشو، دالله کارونه دی چه د احمد شاه په علاقه کې موصوفه نجلی بیمار شوه څو ورځې وروسته وفات شوه اوس دهغه د جنازی لمونځ دشرع شریف مطابق وکولې شی اوکنه؟

جواب: د کافر نابالغ بچی ترڅو چه عاقل او ممیز نه وی مستقل مسلمان نه گنیل کیږی، بلکه تبعاً للدار الاسلامی یا تبعاً لاحد الابوین المسلم مسلمان گنیل کیږی، په مسئوله صورت کې نه احد الابوین مسلم دی اونه خپله بچی ممیزده. نودی ته مسلمان نه ویل کیږی اوکه دار اسلام وی نو هغه ته مسلمان نه ویل کیږی او په دی کې اختلاف ده لکن په داسی اختلاف کې د بچی د دفع رعایت ته ترجیح ورکول کیږی او په هغه باندی د جنازی لمونځ کولې شی ۲ رمضان ۱۳۹۰ هـ النورس ۷ جمادی الاول کال ۵۰ هـ

سوال: (۷۲۵) د دین علماء اود شرع متین مفتیان په مفصله لاندی مسئله کې څه فرمایې په مدلل او محقق خواب سره موسر فرازو فرمایې بینوا توجروا؟ یوه مسلمان یونادان وروکې بچی د مشرک والدین نه د پالنې په غرض د همیشه لپاره حاصل کړد څو میاشتو مودی نه وروسته بچی د مسلمان په قبضه کې فوت شوه تدفین په وخت کې په علماؤ کې تنازع وشوه یوی دلی په بچی باندی لمونځ وکړ او د مسلمانانو په ادیره کې ئې ښخ کړد هغوی استدلال داده چه هر یو بچی د غیر اسلام په طرف وړونکې والدینو قبضه متقطع شوه بلکه د اسلام په طرف وړونکې په قبضه کې راغی اوس د مسلمان په لاس کې مری بچی د غیر اسلام په طریقه باندی تدفین کول د پرورش اود هغه داستحقاق فراموش کول لازم شول او په دی امر کې دعالمگیری فتاوی یوروايت تائید کوی چه که په دار الحرب کې کوم بچی په لشکر اسلام کې راشی اود مسلمان په لاس باندی مړشی نو په هغه باندی دی د جنازی لمونځ وکولې شی ځکه چه هغه مسلمان د مسلمان په قبضه کې وددینه علاوه مولنا محمد شفیع صاحب مدظله د دیویند دارالعلوم مفتی دیوی استفتاء په خواب کې داسی فرمایې: چه پدی مسئلې کې د احتیاط مقتضی هم داده چه په دی بچی باندی د جنازی لمونځ وکولې شی او د فریق اول

استدلال صحیح معلومېږی اود فریق ثانی قول ده چه د جنازی د لمانځه لپاره اسلام شرط و، اود مړشوی بچی اسلام معتبرنده اوحديث د هریو مولود د اسلام په فطرت باندی وی د دنیا د احکامو لپاره نه دی بلکه د آخرت لپاره دی، اودغه امر د بحر الرایق، در مختار وغیره نه ثابتوی په مذکوره پورتنیو امورو کې تحقیق فرمایلو سره دخواب نه موسر فرازو فرمایې ترڅو مونږ دنالایقو لپاره هدایت شو او کوم تشویش چه راپسین ده رفع کیدلوسره یې دا طمنان باعث شی الله دی ستاسو حضراتو سیوری پر مونږ باندی تړه یو پورې قائم ولری امین ثم امین والسلام؟

جواب: دروايتونود تتبع خونه فرصت شته اونه همت پاتې شوه احکام د قواعدونه پوهېږم هغه عرض کوم (نمبر ۱) دعالمگیریه دروايت د الفاظ دی: والصبی اذا وقع فی ید المسلم من الجنه دار الحرب وحده ومات هناك صلی علیه تبعاً لصاحب الید کذا فی المخطط الفصل الخامس فی الصلوة علی الميت) (دوهم نمبر) د باب په احکامو کې تصریح ده چه اصل په تبعیت کې والدین دی لکه چه د ابونوسره که ماشوم اسیر کیدلوسره دار اسلام ته هم راشی دغه وخت هم هغه غیر مسلم ده (کما فی الدر المختار وصی سبی مع احدا یویه لایصلی علیه لانه تبع له ای فی احکام الدنيا لا العقی اه) (دریم نمبر) که د ابونومعیت متقطع شی دغه وخت به د صاحب بد تبعیت حکم کولی شی (خلووم نمبر) او د دغه ید قوت هغه وخت ظاهر شوکله چه داید د غلبی وی (پنجم نمبر) او په مسئوله صورت کې د دغه مسلم یویو تغلب نشته د همدې لپاره دعالمگیریه په روایت کې دا داخل نده، دمن الجنه لفظ هم د دې قرینه ده. (شپږم نمبر) د تغلب یدنه کیدل ظاهره ده چه د والدینو په رضاء سره داید حاصل شوی ده نو د انایب د احد الابوین ده (اووم نمبر) په اصل حالت کې د ابوین ید متقطع نده د همدې لپاره د صاحب ید تبعیت ظهورونه شو (اتم نمبر) په همدې اساس باندی د و حده قید هم متحقق نه شو، نو د هغه صبی اود هغه د ابونو ټولو کې معیت وشو. (نهم نمبر) او د ابونو د تبعیت د اسراو احراز فی دار الاسلام په حالت کې هم قاطع نسبت الی ابوین نشی کیدلی. (کما فی غیر ۱۲ ایضا)

(لسم نمبر) د دې مجموعه مقتضا داده چه په هغه باندی لمونځ ونه کړی البته که صبی داسی وی چه خپله اسلام قبول کړی نو دغه وخت هغه مسلم ده (۱۱ نمبر) البته که کوم مفتی ته په ید کې د تغلب د قید متعلق شرح صدر نه وی بلکه دواړه احتمال وی هغه احتیاطاً د صلاة فتوی وړ کولې شی (دولسم نمبر) اود حدیث خودی مسئلې سره هیڅ تعلق هم نشته ده، کنه نوبه هر صبی باندی به په شرط د قدرت لمونځ مشروع و، او شرعیه احکام به باطل ونود حدیث هغه

جواب: پہ سینہ باندی نہ بلکہ پہ دواؤں خونوکی (فی الدر المختار ویوض یداہ فی جانبہ لا علی صدرہ لانہ من عمل القار، ۱۹ شوال المکرم ۴۹ھ، النور ص ۷ جمادی الثانی ۵۰ھ،

پہ ادیرہ کی چہ کومہ ونی لگول کیری ہفہ بہ ہم وقف وی

سوال: (۷۲۹) دین علماء اور شرع متین مفتیان ہدی مسئلہ کی خہ فرمایہ چہ دمسلمانانو دیر زور قبرستان دہ، پہ کوم کی چہ پہ خمکی پاخہ اوخام قبرونہ جو رشوی دی اوخہ خمکی تسی پاتی شوی دی اوس ددیرش خلونبست کلودمودی راہیسی ہفہ قبرستان دسرکارہ حکم بند کیری شوی دہ، مگر دہفہ حفاظت وغیرہ د لاهور د اسلامی انجمن دنگرانہ لاتدی شوی دی، پہ مذکورہ قبرستان کی پہ مختلفو خایونواتہ پاخہ قبرونہ شتہ اوباقی خمکی لویدلی خمکی پہ کوم کی چہ خام قبرونہ ول تمامولوسرہ یہ دخمکی دبنجروپہ شان شول پہ کوم کی چہ بوس پیدا کیری، او ہفہ لیلام کولو سرہ دلیلام قیمت پہ انجمن کی داخلیری پہ بنجرہ اراضی کی چہ کوم قبرونہ ول دہغوواس کوم نوم اونشان باقی نڈہ پاتی، اوسنی معمرخلک ہم نہ شی ویلی چہ پہ کوم کوم خای کی قبرونہ ول یوصاحب غواری چہ پہ مذکور قبرستان کی ونی ودروی چہ دہفہ ددرخواست نقل بنجنسہ دی استفتاء کی شاملولی شی اودہفہ صاحب ددی سوچ وجہ دادہ چہ دلته دیوہ بزرگ مزاردہ چہ ددہ استاذہم دہ نوپہ دی طریقی سرہ ہفہ دبی حرمتی نہ ساتل غواری، اوددغوونودوچو، لاندولرگیواومیوونہ بہ خیلہ مستفید کیری خودانتقال حق بہ نہ وی لکہ چہ ددرخواست پہ (۴) کی یہ تصریح دہمدارنگہ درخواست کونکی ددغی خمکی بہ خہ کرایہ ورکولوتہ آمادہ دہ کوم چہ پہ (۱) اور (۵) کی یہ د مالیاتواو نذرانوپہ عنوان لیکلی دی، لہذا شرع شریف پہ موجب د درخواست موافق ددغہ قبرستان پہ تیکہ ساتنی وغیرہ ورکولوکی کوم مانع امر خونشستہ اوواضح دی چہ کلہ داضلع دلاهور قائمہ شوی وہ ہفہ وخت مسلمانانو خہ خمکی دقبرستان لپارہ دحکامودوخت نہ غونستی وی اوبواسلامی انجمن یہ ہم دہماغہ وخت نہ قائم کری و اودتولو مسجدونو، عیدگاہ، قبرستان انتظام ہم دہمدی انجمن پہ سپارنبت کی وشو؟

ددغہ لیلام حکم ہم قابل تحقیق دہ ۱۲ اشرف

محمل دہ کوم چہ پہ دوہم نمبر کی مذکورہ یعنی صلاۃ د دنیویہ احکامونہ دہ او دحدیث مدلول دعقبی داحکامونہ دہ واللہ اعلم ۹ ذی الحجۃ ۵۳ھ (النور ص ۸ شوال ۵۴ھ،

پہ رمضان کی دتضعاف پہ وجہ دایصال ثواب دتبعین حکم:

سوال: (۷۲۶) پہ رمضان المبارک کی ہمیشہ دتضعاف ثواب پہ غرض کہ دایصال ثواب کیدویہ غرض سرہ مسکینانوتہ خوراک وغیرہ ورکول شی نوتعیناتوکی خویہ داخلیری نہ؟

جواب: عن ابن عباس قال کان رسول اللہ ﷺ اجود الناس بالخير وكان اجود ما يكون في رمضان الحديث متفق عليه كذا في المشكوه باب الاعتكاف وعن سليمان قال خطبنا رسول الله ﷺ وفيه من تقرب فيه بخصلة من الخير كان كمن ادى فريضة فيما سواه ومن ادى فريضة فيه كان كمن ادى سبعين فريضة فيما سواه وفيه شهر المواسة وفيه ومن اشبع صائما سقاه الله من حوضي وعن ابن عباس قال كان رسول الله ﷺ اذا دخل شهر رمضان اطلق كل اسير واعطى كل سائل رواها البيهقي في شعب الايمان كذا في المشكوه اخر كتاب الصوم، ددی لپارہ چہ منشاء دغوتعیناتودثواب دتضعاف اعتقاددہ اودغہ تضعاف خیلہ پہ ہمد غوروایتونوکی منصوص دہ دہمدی لپارہ دادغوتعیناتوسرہ مشابہ نڈہ دکوموچہ منشاء محض رسم اورانی دہ نوداعمل بلاکراہتہ جائز او مطلوب دہ واللہ اعلم ۱۳ شعبان ۳۷ھ، تتمہ خامسہ ص ۸۹،

پہ قبرباندی دوہم شل دخواوری اچولو حکم:

سوال: (۷۲۷) پہ قبرباندی نورہ خاورہ اچول دشیرومیاشتونہ بعدکلہ چہ قبرتیت شی نوپہ ہفہ باندی دبل خای پہ کندہ کولو خاورہ اچول جائز دی اوکنہ؟

جواب: جائز دی ہدی شرط چہ پہ کوم معین تاریخ یا تا کلی میاشت کی نہ وی (فی ردالمحتار عن السراجیہ کمانقلہ الرحمی ذکر فی تجریدای الفضل ان تطین القبور مکروه والمختار انہ لایکرہ او ورود فی کراہۃ تقييد المطلق نصوص مشهوره، ۱۰ شوال ۴۹ھ، النور ص ۲ جمادی الثانی ۵۰ھ،

دہری لاس پہ کوم های اینودل شی؟

سوال: (۷۲۸) دمیت لاس پہ سینہ باندی اینودل پکاردی اوکہ دواؤں خونوتہ؟

په پورتني سوال کې د مذکور در شواست نقل:

د لاهور اسلاميه انجمن جناب صدر صاحب په خدمت کې، جناب صدر انجمن صاحب السلام عليهکم د لاهور په لزه یوزو قبرستان ده، چه وران او د حال ویلونه ده زه غواړم چه د مذکور قبرستان ځمکې مالیات سالنه یا کوم چه د انجمن ممبران تجویز و فرمایې ماته د باغ دلگولویه غرض را کولې شی (۱)، د ځمکې اندازه به د دې فن په ماهرانو کولوسره څلور طرف ته په پوخ فلز لرونکي دیوال جوړوم او هغه دیوال به موقوفه ملکیت تصور کولې شی (۲)، په ظاهره دوه قبرونه او یو مزار د مولنا ممتاز الحق صاحب رحمته الله څرگند حیثیت لری د هغه ساتنه او تعظیم او تکریم به کوم، او د مذکور مزار چاپیره به گلان وغیره لگول کیږی (۳)، مذکور اراضی به کنډلوسره ویالې ویالې جوړوود هراستعمال به نه وی، او د کنډلویه دوران کې چه کوم قبر برآمدشی د هغه نشان او احترام به قائم وی (۴)، درول شوی ونی به هم موقوفه متصوروی خو د غورځیدلی پریوتی لرگی اومیوو داخستلو لپاره به ماته اختیاروی، انجمن ته، ځما ورته وته اوماته دهیڅ قسمه انتقال اختیار به حاصل نه وی (۵)، انجمن به د دیوال د تعمیر او دونو لگولو تحریری اجازه ساتل ته په حیث د متولی د مذکور قبر، سالنه نذرانه اداء کولویانندی ور عطاء کوی کوم چه موجوده حالت سره ممبران مناسب تصور فرمائوسره تجویز فرمایوسره پیشنهاد کړی هغه سالنه یا شپږ میاشتی وروسته د اداء وړی (۶)، او کوم مزید مناسب شرطونه د قبرستان د تحفظ متعلق انجمن تجویز و فرمایې دهغو پابندی په ما او ځمایه ورته اوقان مقام باندی واجب التعمیل به وی؟

جواب: فی العالمگیریه فی فصل الالفاظ التي يتم بها الوقف ولو قال جعلت حجرتي هذه لدهن سراج المسجد ولم يزد على ذلك قال الفقيه ابو جعفر بصير الحجره و قفا على المسجد اذ اسلمها الى المتولى وعليه الفتوى كذا في فتاوى قاضى خان، په همدې ترتيب چه كله حكاموداويلی دی چه مونږ دغه ځمکې د قبرستان لپاره تجویز کړی دی نو د احم د قبرستان لپاره وقف شوی اود دې لپاره چه دونو اتصال د ځمکې سره اتصال قرار ده هغه ونی به د عمارت په حکم کې وی. (کما فی الهدایة کتاب البیوع ومن باع ارضاً دخل ما فیها من النخل والشجر وان لم یسمه لانه متصل به للفرار فاشبه البناء) اود عمارت جوړولو حکم په وقف ځمکه کې داده چه هغه د ارض په شان مصرفا و شرطاً وقف به وی، نو دغه ونی به په همدې شان وقف وی اود دې ځمکې نه انتفاع د کوم خاص شخص ته د انتفاع حق نشته نو د څلورم نمبر شرط سره د دغی ځمکې ورکول چاته

جانزندی او کومه کرایه چه په نمبر (۱) او (۵) کې مذکور ده ظاهره ده چه دادونو د بقاء پورې معامله ده اود ځمکې وقف ددری کلونو نه اضافه په کرایه باندی ورکول جانزندی، همدارنگه دا ځمکه د همیشه لپاره د متولی د قبضی نه راوتلو سره د کرایه دار قبضی ته راځی چه د وقف دا حکامونه مخالفه ده داخوپه قواعدوسره حکم ده د دینه علاوه، نظریه مصالحه د نمبر ۴ شرط نتیجه به دیوی مودی نه وروسته داوی چه دا ځمکه هم د ناصب ملک وگنیل شی په کوم کې چه د وقف لپاره عظیمه ضرر ده لهزادی ته اجازه ورکول درست ندی ۳ صفر ۱۰ هجری النور ۹ شعبان ۱۳۵۰ هـ

په سورلی باندی د جنازی دورلو تحقیق:

سوال: (۷۳۰) دزیانی سوال په جواب د جنازی د حمل په مرکب باندی تحقیق فی مراقی الفلاح ویکره حمله علی ظهر و دابة بلاعذر و قال الطحطاوی اما اذا كان عذرا بان كان اخل بعد ایشق حمل الرجال له اولم یکن الحامل الا واحداً فحمله علی ظهره فلا کراهة اذن ص ۳۵۲، دروایت حاصل داده چه په عذر سره د دې اجازت شته، مثلاً دیره لری ده چه په اوگوباندی وړل شاق دی، اود هغه مقتضاداده چه څومره لری شاق نه وی په اوگوباندی به وړل کیږی کله چه شاق پریوخی په مرکب دی کیدی. ۲۲ شعبان ۱۳۵۰ هـ النور ص ۷ ماه ربيع الثاني ۱۳۵۱ هـ

د انبیاء و اجسادو عدم تغیر:

سوال: (۷۳۱) د انبیاء و اجسادو د محفوظ پاتې کیدو په باره کې صرف یو روایت می له نظره تیر شوی ده چه ماسلطت الارض علی اجساد الانبیاء او کما قال لکن د حضور د وفات نه بعد چه کوم حالات د نظرنه تیر شول په هغو کې یو روایت داده چه د هغوی نوک شین شوی و یوه داده چه د حصر داستثناء نه د هغوی وفات معلوم شو چه هغوی تر هغه وخته پورې دفن نه شو حتی ربا قمیصه اویه یوه کې دی چه حتی ربا بطنه اویه همدې تغیر سره حضرت صدیق د دفن مانعینو باندی حجت قائم کړ چه وگوری ستاسونبی وفات شو، بیا حضرت ابن عباس هم و فرمایل چه: ان رسول الله یاسن کما یاسن البشر. ماد دې تغیر د جسد نه د نتیجه راوویسته چه د دفن مانعینو لپاره داسی یوه خفیفه تغیر ظاهره کړی شو تر څو هغوی دفن شی اود رومی معراج د خیال نه راوگرځی. والله اعلم. او کله نویالیقین د هغوی مبارک جسد شریف په قبر کې په خپل اصلی حالت کې محفوظ اومصون ده، ډیر تعجب داده چه د حضرت معاویه په زمانه کې په احد کې یو نهر جاری کړی شو په نهر کې د شهداؤ قبرونه مانع ول نو ماهرینو حضرت

معاويه ته وليكل چه سواد قبرونويه سردويستلو خمونز لپاره كومه بله لازه نشته نوهغوى اجازه وركره نو كله چه دنهر لپاره قبرونه كندل كيدل نودجابر بن عبدالله په روايت د شهداؤلشونه په داسى شان برآمد شول چه معلوميدل گلونه دى بيا هغوى په كندوباندى دخپو لاندې كولوسره دهغه خاى نه علاحده كړى شول اوپه همدې سلسله كې دحضرت حمزه رضي الله عنه په خپوكې بيلچه ولگيده نووينه راووته په داسى حال كې چه داواقعه كم ازكم دشهادت نه څلويښت كاله وروسته ده دكوم خايه چه ماته معلومه ده داسى كوم روايت نشته چه په هغه كې دشهداؤد اجسادودمحفوظ پاتې كيدو وعده وى هركله چه دشهداؤاجسادمحفوظ پاتې كېږى نودانبياؤ اجسادپه په اولى درجه محفوظ وى ځكه چه دهغوى لپاره خووعده شته؟

جواب: في التفسير المظهرى اخرج الحاكم وابوداؤد عن اوس بن اوس قال قال رسول الله ﷺ حرم على الارض ان تاكل اجساد الانبياء و اخرج ابن ماجه عن ابى الدرداء نحوه . په دى باب كې نور حديثونه هم شته او كوم تغيرات چه په سوال كې نقل شوى هغه دارض تاثيرات ندى دهغوى لپاره تعارض نشته بلكه تغيرات دخواصويه موت سره هم ندى داسى تغيرات په ژوند يو كې هم دمرض په سبب راتلاى شى او دحضرت عباس قول به په همداسى تغيراتوباندى محمول وى، او استدلال به دتقريب فهم لپاره وى، اوداتول هغه وخت دى چه كله ددې روايتونورجال ثقات وى اوكنه روايتونه حجت ندى نو تعارض نشته، باقى دشهداؤلپاره هم بلكه دبعض نوروصلحاؤ لپاره هم وعده په احاديثو كې وارده ده . في التفسير المظهرى برواية الطبراني قال قال رسول الله ﷺ اذا مات حامل القرآن اوحى الله تعالى الى الارض ان لا تاكل لحمه فتقول الارض يارب كيف اكل لحمه وكلامك في جوفه قال ابن منده وفي الباب عن ابى هريرة وابن مسعود و اخرج المروزي عن قتادة قال بلغني ان الارض لا تسلط على جسد الذي لم يعمل خطية او موبته ددغو روايتونو د صحت يا حسن تحقيق نشته لكن تعدد خپله دتقويت داسيايونه ده نور كوم معارض دليل نشته نوقبولول يې ضرور دى اود صاحب دروح المعانى داقول : ما يعنى من مشاهدة بعض الشهداء الذين قتلوا منذ مات سنين وانهم الى اليوم تشخب جروحهم دماؤارفعت العصاة فذلك مما رواه هبان بن بيان وما هو الاحديث خرافه وكلام يشهد على مصدقيه تقديم السخافة او واجب الردده لكونه مخالفا للمشاهدة المتواترة فمنها ما في المظهرى اخرج مالك عن عبدالرحمن بن صعصعة انه بلغه ان عمرو بن الجموح وعبدالله بن

جبر الانصارى كان قد حفر السيل فيهما الى قوله فوجدنا ما تغيرا كما تغيرا ما تابا لانس وكان بين احدوين حفر عنهما ستة واربعين سنة واخرج البيهقي ان معاوية لما اراد ان يجرى كظامه نادى من كان له قتييل باحد فليشهد فخرج الناس الى قتلاهم فوجدوهم رطبا يشنون فاصابت المسحاة رجل رجل منهم فانبعث دما و اخرج ابن ابى شيبه نحوه و ارج البيهقي عن جابروفيه فاصبت المسحاة قدم حمزة فانبعث دما، او كه ددې خلاف كومه واقعه يې . اشى دهغى خواب دييان القرآن په متن ، حاشيه اومواندا عواند كې مذكور ده حاشيه على نوله . اوداتول هغه وخت دى چه د روايتونورجال ثقات وى كنه روايتونه بيخي حجت ندى اوپه دى احتمال كې دلاندې مضمون سره نورقوت راځي في اصح السيرولنا عبد الرؤف القادري ، طبقات ابن سعد مودى راهيسى ورك و د مسلمانانوسره ددې مكمله نسخه كله هم موجوده نه وه، اوس هغه د يورپ عيسائيانوچاپ كړى ده او همدغه خماد سترگولاندې ده مگر د هغه كومه نسخه داصل تصنيف سره موافق ده په هغه كې درسول الله ﷺ د وفات متعلق اود امهات المؤمنين متعلق بعضى داسى روايتونه موجود دي چه هغه په اسلامي تصنيفاتو كې سره دهلو څلوماته يې پته ميلانوشوه داين سعداكثر روايتونه متاخرينو نقل كړى دي مگر دا مهملات هيچاندى ليكلي ديقين سره خويي نه شم ويلي چه ديورپ الحاق ده ددې لپاره چه طبقات ابن سعد خپله داسى كوم كتاب نده چه دهغه ټول روايتونه قابل قبول دي، بياهم هركله داپوره كتاب مونږ ته ديورپ په واسطه ميلانوشوى ده په همدې اعتمادباندى د ابن سعد حواله هم جائزنده ترخوچه دهغه سندپه متداولو كتابونو كې ميلانوشى، د حديث، سيرت، تفسير نور كتابونه هم عيسويانو چاپ كړى دي، ددغو كتابونوهم كوم سند نشته ده، اونه په هغو اعتماد شته په هغوى كې صرف هغه خبرى قابل قبول دى چه دكوموسندچه په متداولو كتابونو كې ميلانوشى ملا على قارى په موضوعات كبرى كې ليكلي دي : قلت ومن القواعد الكلية ان نقل الاحاديث النبوية والمسائل الفقهية والتفسير القرآنية لا يجوز الا من الكتب المتداولة لعدم الاعتماد على غيرها من وضع الزنادقة والحاق الملاحدة بخلاف الكتب المحفوظة فان نسخها يكون صحيحة متعددة داقاعد هغه كتابونو لپاره هم ده چه اتفاقيه يې كومه نسخه دكوم مسلمان سره پيداشى خو هغه به متداول كتاب نه وى نو كوم كتاب چه بالكل دمسلمانانوسره نه وى محض د عيسويانو په ذريعى سره راغلى وى په هغه څه اعتبار ده . ربيع الاول - ١٣٥٢ هـ، النور ص ٩

ده مولانا محمد اسحاق صاحب بردوانى دام نبيصهم لشوا نضميمه

حضرت اقدس مدظلہ العالی دتسلیمان تونہ بعد عرض ده چه الله تعالى دی حضوریه عافیت سره لری په خبریت سره دی مطمئن وفرمایي النور ص ۹، در بیع الاول ۱۳۵۲ هـ په باره کې دتغیر متعلق سوال ده دكوم چه حضور خواب مرحمت فرمایلی ده، دتغیر متعلق وکیع بن الجراح داسماعیل بن ابی خالدته روایت کری ده او اسماعیل او جراح اگرکه دلوی مرتبی دی او اسماعیل تابعی دی مگر دهغونه وروسته خوگ دی ددی پته نشته او خومره راویان محذوف دی دهغو خای نشته او په دی روایت باندی په هغه قرن کې چه دتابعینو قرن ده سخت انکار وشو او په صدر ثانی کې چه کله چه دحدنه انکار وشو معلومیرې چه داروایت محض بی اصل او غلط ده (فی نسیم الریاض ص ۳۹۰ ج ۱) شرح شفاء القاضی عیاض لشهاب الحفاجی وقد حرم الله جسده على الارض واحیاء فی قبره کسانرا الانبیاء علیهم الصلوٰة والسلام وقدرایت فی بعض الكتب ان السلف اختلفوا فی کفر من قال ان النبی ﷺ تولى يوم الاثنين وترکه لیلۃ الاربعاء لا شغافهم بامر الخلافة واصلاح امر الامة وحکمته ان جماعه من الصحابة رضی الله تعالی عنهم قالوا یمت فاراد الله ان یریهم آیه الموت فیہ ولما حدث وکیع بهذا جمکة رفع الی الحاکم العثماني فاراد صلبه علی خشبة نصباله خارج الحرم فشفع فیہ سفیان بن عینه واطلقه ثم ندم علی ذلك ثم ذهب وکیع الی لمدینة فكتب الحاکم لاهلها اذا قدم الیکم فارجموه حتى یقتل فابردله بعض الناس یریدا اخره بذلك فرجع للکوفة خیفتمن القتل وكان المفتی لقتله عبد المجید بن ابی ارداد وقال سفیان لا یمجب علیه القتل وانکر هذا الناس وقالوا رابنا بعض الشهداء نقل من قبره بعد اربعین سنة فوجد ربا لم یتغیر فی شی فکیف بسید الشداء والانبیاء علیه وعلیهم الصلوٰة والسلام، وهذه زلة قبیحة لا ینبغی التحدث بها، او همدارنگه د چهار شنبی شیبی پوری د مبارک جسدین دفنه پریخودل غلط دی فی الطبقات لابن السعد ص ۳۳ ج ۳، وتوفی صلوات الله علیه يوم الاثنين (حین زاغ الشمس ص ۱۳۰ ج ۲) په خلیریش توگیهنتو کې په معمولی لاشونو کې تغیر نشی راتلای فکیف بسید المرسلین، ددی عرض نه دا مقصود ده چه که حضور عالی نی خوښه کری دضمیمه خواب فرمایلو د شانع کولو حکم وفرمایي، النور کې ددغه مضمون لیدلو سره سخت په اضطراب کې ووم او ددی مضمون عرضه کیدل مالیدلی وه مگر د

تفحص نه بعد نه وه میل او شوی تول می دالله لپاره ولیده نوفرور او توت الحمد لله علی هدایتہ دیر ادب ۲۷ جمادی الاول ۱۳۵۲ هـ، النور ص ۹ جمادی الاول ۱۳۵۲ هـ.

دوهمه نضميمه دهولوی صاحب عبدالناجم دري باندی

لاندی عبارت په ابن هشام سیرت کې میل او شو د غسل په موقع باندی (و لم یومن رسول الله ﷺ شی مما یری من المیت) اوس ددینه او چت صراحت بل کوم کیدی شی؟ بیاد استناد په لحاظ هم د سیره ابن هشام مرتبه دطبقات ابن سعدته خومره لوره ده دا کتاب خاص په سیره نبویه باندی دتحقیق کولو لپاره لیکل شوی ده، طبقات خویه اصل کې دصحابه واوتابعینو تاریخ ده نبویه سوانح محض ضمنا راغلی دی بیاهمداشان په سیره ابن هشام کې همداهم مذکور دی چه حضرت علی غسل ورکولو او دالفاظ بی ویلو لگیانو وعلی یقول بابی انت وامی ما طیبیک حی او میتا، ددی نه علاوه یویل روایت خپله په صحابه وکې میل او شو، ابن ماجه کتاب الجنائز باب ماجاء فی غسل النبی ﷺ کي دي عن علی ابن ابی طالب قال لما غسل النبی ﷺ ذهب یلمس منه ما یلمس من المیت فلم یجده فقال بابی الطیب طبت حی و طبت میتا، اوس خود طبقات، ددغه لغوه روایت تردید خما په خیال بالکل واضح کیږی مناسب ده چه همداهم د ضمیمې په قسم په النور کې درج وفرمایلی شی. والسلام النور ص ۹ محرم ۵۴ هـ.

په بعض حالاتو کې قبرونو طرف ته دشانه کولو هوډ

سوال: (۷۳۲) بنده د حضور نه تپوس کری وچه عوام خلک دمقبرونه تیر پری ادا بشاه نه وراروی تاسو وفرمایلی چه دا ادب طبعی ده یا نوره کومه عقیده هم ده؟ بنده عرض کوی چه صرف طبعی ادب ده نوره کومه عقیده نشته بینواتو جروا؟

جواب: په دی حالت کې خد حرج نشته په دی شرط چه دعوامو مخی ته داسی ونه شی په کوم کې چه احتمال تجاوز عن الحدود وی والسلام ۲ جمادی الاول ۱۳۳۵ هـ، نسمه خامه ص ۱۰.

دکفارونه دقبرستانس په نیت دقبرور کوالی

سوال: (۷۳۳) دلته دکلا ددیوال په بیخ کې یوقبرده کوم ته چه ددی خای مسلمان او هندو دفتح پیرمزار وائی، اوداروایت هم مشهوره چه د سابق رئیس په وخت کې شاید چادلته دغیر ذبیحه

هذوکي یا کوم بل ناپاک خیز اچول نوشی ته رئیس ته چه «هندراجپوت ده» په خوب کې صاحب دقبر تنبیه کړی چه په هغی باندی رئیس دقبر څلور دیوالونه جوړ کړل، مگر ددی په سبب چه پورته سایان یاچت نشته اودقبر بر سر ته محل جوړ شوی ده د کوم دمنیخ نه گندگی، فضلده شیان یادمداری غوښی هذوکي یادشرا بود څاڅکودلویدلو احتمال شته اوس دغه ریاست دماشومانودانتظام د اداری داهتمام لاندی ده دمصرف بچت کې شپږوپی دکال دچراغی په نام سره اودری روپی فقیرته دداسی خدمت دورکولولپاره درج مگر ماد پورته مذکوره بی ادبی دیچاو لپاره پورته دسایان دکراپه ورکولولپاره دا رقم ددری کلویچاوکولو سره ساتلی دی، اوس سوچ راغی چه معلوم نده چه په داسی کولوکې کوم شرعی وبال خوبه نه وی؟ دهمدی لپاره عرض ده چه په دی باره کې کوم شرعی حکم وی ارشاد وفرمایل شی اوکه دساتنی لپاره د جسودخادرونویاد کوم بل قسم کول به جائزوی نوهغه به جوړ کړی شی اوپه راتلونکوکلونوکې دچراغ په فلتواو حق الخدمت دفقیرکې مصرف کیږی اوکه داجائزته وی نوهغه رقم چه ددری کلونوجمع دی هغه بیرته په ریاست کې جمع کړی شی یاچرته خرچولی شی بیاجمع کولوکې غالب احتمال ده چه په راتلونکې بچت کې داسی رقم منظور نه شی څکه چه هرکله رومی په مصرف ونه رسیدلی نویامنظوری نه میلاو یری په هر حال څرنگه چه شرعی حکم وی عمل درآمدپه به کولې شی تر څوپه ماباندی کومه مؤاخذه پاتې نشی؟

جواب: دموقع په خصوصیت سره دتاسو تجویز مناسب ده په حسن نیت سره به گناه نه وی بلکه دقبر دحفاظت من الهانت په سبب اجر شته ۸ رمضان المبارک ۱۳۳۵هـ، تتمه خامسه ص ۲۲.

په مسجدکې دجنازی دلمانځه دکراهت تحقیق:

سوال: (۷۳۴) ددین علماء اودشرع متین مفتیان رحمهم الله په لاندی اموروکې څه فرمایي

(۱) دجنازی لمونځ په داسی صورت کې چه جنازه امام، مقتدی ټول خلک مسجدکې وی نوڅنگه ده؟

جواب: مکروه ده علی الارجح کما فی الشامې مگر صرف دهغولپاره چه مسجدکې دی (۲) که جائزنده نومکروه ده نوداکراهت څنگه ده تنزیهی اوکه تحریمی؟

جواب: اختلاف ده (۳) دکوموحدیشونونه چه صلوة جنازه فی المسجد مکروه ثابت شوی د هغو دروایاتو سند څنگه ده آیا هغوی چا جرح کړی دی اوکنه؟

جواب: په آثار السنن کې دهغواسنادوته حسن ویل شوی دی اوپه اعلاء السنن کې دیرتفصیل ده خو د هغو د مسودو چاپول تیر شوی دی. کته دهغه نه هم نقل کولو اوکوم خواب چه دجرحی ورکول شوی هغه مضر نده اود جواز حدیث فعلی ده اودعدم جوازیه فعلی باندی ترجیح وی (۴) دسهیل بن بیضاء رضی الله عنه د جنازی لمونځ چه په مسجد کې وهغه په کوم عذر سره وو؟

جواب: مختلف عذرونه نقل شوی دی لکن مطلق عذریقینی ده څکه چه دحضرت عائشی په داسی درخواست باندی صحابه و نکیر وفرمایلو اودغه حدیث هغونه په اوریدلوسره هم رجوع ونه کړله. (رواه مسلم) (۵) په صلوة جنازه فی المسجد کې دنوروانمه وڅه مسلک ده؟

جواب: نویی په شرح مسلم کې دشافعی، احمدبن حنبل او بعضی مالکیه و مذهب دجواز لیکلی دی اود امام صاحب اودخپله امام مالک دعدم جواز (۶) په مقابرواوشارع عام کې صلوة جنازه څنگه ده؟

جواب: که په شارع عام کې تنگی راخی نومکروه ده اوپه مقابروکې غیر صلوة جنازه خومکروه ده اود صلوة جنازی دکراهت کوم دلیل نشته څکه چه په دی کې چه کله مخامخ اینودل دمیت پسندولی شی نویه قبر کې څه حرج ده بیاپه بعضی وختونوکې خپله صلوة علی القبر هم مشروع ده. (۷) د ۷۱۵، تتمه: که لویه مجموع وی اوکوم ځای سواد مسجد نه داسی نه وی چه په هغه باندی دامجمع سنبال شی نویه داسی صورت کې که جنازه او امام دخومقتدیانوسره دمسجدنه بهروی او ټول خلک په مسجدکې وی آیادغه صورت به په اعدارو کې شمیرل کولې شی اوکنه فقهاورجمهم الله داسی صورت دکراهت نه مستثنی کړی اوکنه؟

جواب: گناش نه کیدل عذرده مگردمیت په مسجدکې کیدل د مصلینوپه مسجدکې کیدلونه اهون ده (۷) ددی لپاره چه دجنازی لمونځ فرض کفایه ده پداسی صورت کې کله چه مجمع زیاته وی اود مسجدنه سوابل کوم ځای دومره فراخه نه وی چه دامجمع په کې ځای شی نوآیاد دی مجمع نه څوکسان دصلوة جنازی لپاره منتخب کړی شی اوباقی منع کړی شی دافعل څنگه ده جائزده اوکنه؟

جواب: دافعل بی اصله ده (۸) نن صبا په مسجد حرام کې دجنازی لمونځ په کوم ځای کې وی؟

جواب: ماته معلومه نده لکن که هلته په مسجدکې هم کولې شی نواصل فعل دادبل مذهب والاوده اوممکن ده چه دمستلې دمجتهد فیه کیدوپه سبب احناف هم شریک شی نویه دی فعل سره تمسک نشی کیدلی ۵ جمادی الاول ۱۳۵۳هـ بالنور ۷ ماه جمادی الاول ۵۴هـ

دشپى دارواهو د راتلونكورتنه تحقيق :

سوال: (۷۳۵) په ص ۹۸ دوهمه حصه دفتاوى رشيديه كې ديو سوال خواب كې فرمايې چې دنارينه وروخونه دجمعی په شپه كې كورته نه راځي دا روايت غلط ده، او ددې خلاف په نورالصدور ص ۱۲۸ باندې دابوهريره په روايت بيان فرمايې دكوم چه مطلب داده چه دجمعی په شپه دمومنانو روخونه دخپل خپل ځای په مقابل كې ودریدوسره چيغی وهی چه مونږ ته څه دواوهر روح زرنارينه اوبنځوته چيغی وهی، روايت ددې حديث شيخ ابن الحسن ابن علی په خپل كتاب كې كړی اوس عرض داده چه شرعاً صحيح معامله كومه ده؟

جواب: اول خوددې سندقابل تحقيق ده بله داچه دثبوت په تقدير مقيدده په اذن پوری اودعوی دنفی دحکم دغوموم په تقديرده نودواړو كې تعارض نشته. ۲۶ جمادى الاولى ۱۳۵۳ هـ النور ص ۹ ماه جمادى الثاني ۵۴ هـ.

په شپه كې ددفنولو حكم :

سوال: (۷۳۶) حضرت والاددي حديث متعلق څه فرمايې كوم چه په لاندې طريق موجود ده :
لا تدفنوا موتاكم بالليل الا ان تضطروا، ددې حديث له مخې دشپې دمړي دبنځولونه ممانعت ثابتيږي لکن په اوسني زمانه كې په هيڅ ځای كې په شپه كې دميت نه ددفنول نارنج ندی اونه دكوم عالم نه اوریدل شوی دی چه دا حديث په عمل كې راوستل شی اوكنه ؟ اودفتاوى عالمگيريه عبارت غالباً داده : (لباس به ۲۰ ذى الحجة ۱۳۵۳ هـ)

جواب: الحديث المذكور في السؤال ضعيف بابراهيم بن يزيد نعم روى مسلم عن جابر بن عبد الله ان النبي ﷺ خطب يوماً فذكر رجلاً من أصحابه قبض فكفن في كفن غير طائل وقبر ليلاً فجزأ النبي ﷺ ان يقبر الرجل بالليل حتى يصلى عليه الا ان يضطر انسان الى ذلك وقال النبي ﷺ اذا كفن احدكم اخاه فليمن كفته قال النووي قوله ﷺ حتى يصلى عليه هو بفتح اللام واما النهي عن القبر ليلاً حتى يصلى عليه فليل سببه ان الدفن فمأراً يحضره كثيرون من الناس ويصلون عليه ولا يحضرون الليل الا افراد، وقيل لانهم كانوا يفعلون ذلك بالليل لرداءة الكفن فلا يبين بالليل ويوبده اول الحديث واخره قال القاضي العلتان صحيحان قال والظاهر ان النبي ﷺ قصد هما معا قال وقد قيل قوله ﷺ الا ان يضطر انسان الى ذلك دليل انه لا بأس في وقت الضرورة وقد اختلف

العلماء في الدفن بالليل فكره هذا الحديث مما يستدل له به قال جماهير العلماء من السلف والخلف لا يكرهوا استدلوياً بان ابا بكر الصديق وجماعة من السلف دفنوا ليلاً من غير انكار وبحديث المرأة السوداء او الرجل الذي يقم المسجد تنوي بالليل فدفنوه ليلاً وسألهم النبي ﷺ عنه فقالوا تنوي ليلاً فدفناه في الليل فقال الا اذتموني قالوا كانت ظلمة ولم ينكر عليهم واجابوا عن هذا الحديث ان النهي لمن ترك الصلوة ولم ينته عن مجرد الدفن بالليل وانما هي لترك الصلوة اولقلة المصلين او عن اساءة الكفن او عن المجموع كما سبق اه وقال المغشي قوله حتى يصلى عليه الخ قال الامام النووي يصلى هو بفتح اللام وقال الشيخ ابن حجر في شرح صحيح البخاري قوله يصلى عليه هو مضبوط بكسرة اللام اي يصلى النبي ﷺ فهذا سبب آخر للنهي غير سبب عدم تحسين الكفن يقتضى انه ان رحى بتأخير الميت الى الصباح صلوة من ترجى بركنه عليه استحباب تأخيرها والا فلا يجرم الطحطاوى اه قلت وقد دفن (مبتياً للفاعل) النبي ﷺ بالليل كما في جمع الفوائد عن الترمذي انه ﷺ دخل قبر ألياً فاسرج له سراج فاخذته من قبل القبلة معترضاً وقال رحمك الله ان كنت لا واهما تلالل القران فكبر عليه اربعا وايضا قد دفن (مبتياً للمفعول) النبي ﷺ بالليل كما في جمع الفوائد عن القزوين انه دفن ﷺ وسط الليل من ليلة الاربعاء الحديث وكان كل ذلك دليلاً فعلياً على الجواز والدليل القوي عليه بل على كراهة انتظار النهار بالضرورة ما في جمع الفوائد عن ابى داود ان طلحة بن البراء لما مرض اتاه رسول الله ﷺ يعودوه فقال لا اراه الا قد حدث به الموت فاذا نوي به وعجلوا فانه لا ينبغي لجيفة مسلم ان تحبس بين ظهري اهلكه وبذلك كله قال فقهاء ناكما في رد المحتار ولذا كره تأخير صلواته ودفنه ليصلى عليه جمع عظيم بعد صلوة الجمعة وفي الدر المنثور يكره الدفن ليلاً ۲۲ ذى الحجة ۱۳۵۳ هـ النور ص ۱۰ شوال ۵۴ هـ.

د ايصال ثواب اعمال طريقه :

سوال: (۷۳۷) ايصال دثواب دموتفاه لور كې حضور عليهم السلام هم شريك كولي شي يا بلا شركت صرف دموتفات نوم اخستل كيږي او درود شريف په اول او آخر كې ولوستل شي كوم ډول طريقه افضله ده دهغی نه حضرت مطلع وفرمايې مثلاً دياسين شريف په لوستلوسره داو ويل شي چه ددې ثواب دی آنحضرت سره داصحابوته ورسى او متوفاه ته دی ورسى، (۲) ايصال ثواب

بالاشتراک یا با لافراد (۳) او کوم ثواب چه مری ته رسیبری بلا شراکت د ﷺ هغه مری دغه ثواب دانحضرت په خدمت کې پیش کوی لکه چه همرشته مکتوب ملفوف کې لیکل شوی ده دادحدیث نه ثابت دی او که محض د حضرت مجدد کشف ده بینواتوجروا؟

جواب: د مکتوبات متعلق چه څه لاندی لیکل کیږی دهغه نه دتولو سوالونوخواپ کیږی:

د مکتوب نقل: دامام ربانی مجدد الف ثانی دریم دفتر (۲۸ مکتوب) د مکتوباتونه دی بیان کې چه دسرو ارواحگانو ته صدقه کولو کیفیت څنگه ده د ملا صالح ترک په طرف صادر فرمایلی دی: الحمد لله وسلام علی عباده الذین اصطفی یوه ورځ مې سوچ راغی چه دخپلو نژدی خپلو انومرو د بعضو روحانیت لپاره صدقه وکولې شی، په دی اثناء کې ظاهره شوه چه په دی نیت سره هغه مرحوم میت ته خوشحالی حاصله شوه او خوشحاله اوتازه په نظر راغی کله چه ددی صدقی دور کولو وخت راغی اول مې د حضرت رسالت خاتمیت ﷺ لپاره ددی صدقی نیت وکړ لکه چه عادت و دهغی نه بعد مې ددی مری درو حانیت لپاره په نیت کولو سره ورکړه دغه وخت هغه مری کې ناخوینی او غم محسوس شواو کلفت او کدورت ظاهر شو ددی حال نه ډیر متعجب شوم اود ناخوینی او کلفت کومه وجه ظاهره نه شوه، په داسی حالکه چه محسوسه شوه چه په دی صدقی سره ډیر برکتونه دی مری ته رسیدلی دی خو په هغه کې سرور او خوشحالی ظاهره نشوه، په همدې شان یوه ورځ مې څه نقدی د حضور ﷺ لپاره نذر کړی او په نذر کې مې ټول انبیاء هم داخل کړل او هغوی د حضور ﷺ لپاره طفیلی جوړ کړل په دی کار کې د حضور ﷺ مرضی اورضائیت معلوم شو، په همدې ترتیب بعضی وقتونو کې چه مادرو د لیکل که په هغه مرتبه کې په ټولو انبیاء باندی هم درود لیکلو نوبه هغی کې به حضور ﷺ مرضی نه ظاهریده حالته که چه معلومیږی چه که دیوه مؤمن درو حانیت لپاره صدقه کولو سره ټول مؤمنان شریک کړی نو ټولو ته رسیږی، اود دغه سړی دا جرته چه په کوم نیت سره یې ورکړی وه هیڅ کمیږی نه، ان ریک واسع المغفرة، یقینا ستار ب لوی بیسون کې دی، پدی صورت کې د ناخوینی او نارضائیت وجه د څومو د پورې دغی مشکلی خبری څما په زړه کې غوټه پاتې وه بالاخره د الله تعالی په فضل سره ظاهره شوه چه د ناخوینی او کلفت وجه داده چه که صدقه بغیرد شرکت نه د مری په نام ورکول شی نومری دغه صدقه دخپل خان طرف نه د هدی په طور د حضور په خدمت کې ویسی، او دهغودوسیلی سره برکات اوفیوضات حاصل کړی او که صدقه ورکونکی خپله د حضور ﷺ نیت وکړی نو مری ته به څه نفع وي، د شرکت په صورت کې که صدقه قبوله شی نومری ته یوازی د همدې صدقی ثواب میلاویږی

اود عدم شرکت په صورت کې که صدقه قبوله شی نو د همدې صدقی ثواب هم میلاویږی اوددی صدقی د تحفی او هدیه کولو فیوض او برکات هم د حبیب رب العلمین علیه الصلاة والسلام سره پاتې کیږی په همدې شان هر سړی لپاره چه څوک شریک کړی همدا نیت موجوده چه په شرکت کې یوه درجه ثواب شته اود عدم شرکت کې دوه درجی ثواب چه هغه مری دخان له طرف هغه ته پیش کوی شی او داهم معلومه شوه چه هدیه اوتحفه چه کوم غریب یې دکوم بزرگ په خدمت کې راوړی بغیرد چاد شراکت نه اگر که طفیلی وی نو ددی تحفی په خپله پیش کول بهتردی او که د شرکت سره، هیڅ شک نشته چه د شرکت نه بغیر بهتر ده اوهغه بزرگ خپلو ورونو ته دخپل خان نه ورکړنو ددی خبری نه بهترده چه داسی یې فاندی نور خان سره شریک کړی. اول او اصحاب چه د حضور ﷺ دعینال په شان دی هغوی که څوک طفیلی جوړولو سره د حضور په هدیه کې داخلولی شی نویسه او مقبول په نظر راځی هو مشهوره ده که څوک په هدیات مرسوله کې د کوم بزرگ سره د هغه ما ندینی شریکې کړی نو دادب اورضامندی نه لری معلومیږی او که د هغه خادمان طفیلی گرځولوسره هدیه ورسوی نو هغه ته پسند ښکاری ځکه چه دخادمانو عزت دهمده عزت ده نو معلومه شوه چه ډیره د مړو وخصامندی د صدقی په افراد کې ده نه د اشتراک په صدقه کې لکن پکار ده چه کله د مری لپاره د صدقی نیت وکړی نو اول د حضور په نیت باندی هدیه جدا کړی بعد دهغی نه دغه میت لپاره صدقه وکړی، ځکه چه د حضور ﷺ حقونه دنورو د حقوقونه اوچت دی په دی صورت کې د حضور ﷺ په طفیل ددی صدقی د قبولیدوا احتمال هم شته، د ا فقیر د مړو په بعض صدقاتو کې چه کله دنیت د درست کولو لپاره خپل خان عاجز څرگندوی نو دینه په بهتر علاج باندی هیڅوک نه پوهیده چه دا صدقه د حضور ﷺ په نیت مقرر کړی اودغه میت د هغه طفیلی وگرځوی امیدده چه دهغودوسیلی په برکت سره قبوله شی علما و فرمایلی دی چه د حضور ﷺ پورې رسیږی اگر که د هغه ثواب درود لیکو نکوته میلاونه شی ځکه چه دا اعمالو ثواب په نیت درست کولو پورې موقوف ده اوحضور ﷺ لپاره چه کوم قبول اومحبوب ده بهانه کافی ده دا ایت کریم وکان فضل الله علیک عظیما د حضور ﷺ په شان کړی نازل شوی علیه وعلى اله الصلاة وعلى جميع اعوانه الکرام من الانبياء والعلماء العظام الی یوم القیام

مکتوب متعلق تحقیق

ددي مکتوب د مضمون په بنا، څه منقول ندي غاښه ماقی الباب یو کشف کیدی شی نور هم صرف داوول حصه یعنی په شرکت کې سرورنه کیدل پاتې شوه آخره برخه یعنی د ناخوښی وجه د امحض ذوق معلومیرې چه اصطلاحی کشف نده اوکه په دی کې داخل هم وی داسی دا قعاتو کې بالکل دادنی درجی کشف وی، او دهری درجی کشف هم حجت نده خصوصاً د غیر صاحب کشف لپاره دهغه رعایت و اتباع په هیخ درجه کې هم مطلوب نده خصوصاً کله چه ذوق هم ذوق ته ونه لگیږی ځکه چه د هدی پیش کول په شرکت کې هم ممکن ده خپله حصه پیش کولی شی، اوکه د عدم سرور انکشاف هم صحیح ومنل شی نو دهغه اساس غالباً څه دی، او هغه موقوف دی دیوی مقدمې پورې او هغه داده چه بعضی طبیعیه امور د وفات نه بعد هم باقی پاتې کیږی لکه چه حدیث د عروج دروح، او دنور ورواړاوحو استقبال او دهغودده نه د متخلفینو حال پوښتنه کول او بیاد کوم روح داوینا چه لگ هغه ته د ساه اخستلو وخت ورکړی دا ټول ددي دعوی دلپلونه دی هرکله چه دا مقدمه معلومه شوه نو پوه شه چه دا امر طبیعی ده چه کوم څیز لوی او واړه ته په شرکت کې ورکول شی نو وروکې انسان دهغه په تقسیم کې شرمیرې په همدې شان هلته ممکن ده په همدې ترتیب لوی سړی که دنور شرکاؤ احترام دلویانویه شان کوی هغه هم دهغوی خپل طفیلی گرځولو کې شرمیرې او دکوم سره چه دخاد میت او مخدومیت په شان تعلق ده کله دخپل اتباع دهغود طفیلی گرځولو باندی هم نه شرمیرې مگر تراوسه د دغه طبیعی امر وقوع په برزخ کې خپله ثابت نده، د همدې لپاره ځمپه نژد داسی امور په کومه درجه هم لحاظ نشته. نو په کومه طریقه چه زړه غوازی ایصال یې کړی برابر خبرده چه د ایصال ثواب کولو په وخت کوم عزیز ته حضور عليه السلام شریک کړی یا نکړی، او درود شریف د دعاء دادا بونه ده د تلاوت دادا بونه نه ده او نه دا کله ثابت ده چه مړی خپل ثواب د حضور عليه السلام په حضور کې پیش کوی، د دینه د ټولو سوالونو خواب وشو. ۲۵ ربیع الثاني ۱۳۵۴ هـ، النور ص ۷ ربیع الاول ۱۳۵۵ هـ.

د اعمالو د ایصال ثواب طریقته

سوال: (۷۳۸) چا دخیر عمل کولوسره دهغه ثواب یې مروته وبانښه کوم، ته چه په عام عرف کې ایصال ثواب ویل کیږی ددې کومه طریقه په قران پاک کې ښوول شوی اوکنه؟ او ددې کوم دستور د رسول لله په مبارک عهد او دخلفاء راشدینو په عهد کې ﷺ وواوکنه که ونوڅنگه؟

جواب: کله مې دنظر نه نده تیره شوی البته فقهاؤ دینته تعرض فرمایلی ده، لکه چه علامه شامی په درمختار کې بحث زیارة القبور تحت قول ویقرا یسین د شرح الباب نه نقل کړی، ویقرء من القرآن ما تيسر له الی قوله ثم يقول اللهم اوصل ثواب ما قرأناه الی فلان اواللهم اه ص ۹۲۳ ج ۱، دهغوی داسی نظرده لکه چه دلمانځه لفظی نیت د سلف نه منقول نده خو فقهاؤ هغه ته مستحسن ویلی دی په همدې شان دهغه حکم هم ده بس دا صیغه نه ضروری ده اونه بدعت ده والله اعلم ۱۲ شعبان کال ۱۳۵۴ هـ، النور ص ۷ شوال کال ۱۳۵۵ هـ.

دور هوپه تعین سره د ایصال ثواب حکم

سوال: (۷۳۹) دکال په اکثر و حصو کې دبزرگانو دارواحو د ایصال ثواب لپاره دخلکو جمع کولوسره دکوم خاص انتظام نه بغیر او معینه اوقات د قران شریف لوستل کیږی نو چا زخود خپل دوستانو او احبابو د شمولیت لپاره وینا څنگه ده؟
S: دا غیر مقصود لپاره تداعی ده چه بدعت او مکروه ده. ۶ جمادی الأولى ۱۳۵۴ هـ، النور ص ۴ ربیع الثاني کال ۱۳۵۵ هـ.

عدم جواز دنفل میت په قبر په سبب د خوب

سوال: (۷۴۰) په دی ځای کې یو مدرس صاحب یوه موده وشوه چه خوب لیدلی وچه دهغه خوب فختصر استفسار غوښتونکې مطلب پیش کولوسره دخواب غوښتونکې یم خوب داده چه دهغه مرحومه والده خپل خوی ته فرمائی چه ته ځما قبر د برکت علی دوالدی سره کره دلته ځما د قبر سره نژدی ماریه کثرت سره راووتلوسره ځما د قریب قبر ته راځی هغه مارمانه زوروی نو ایاد معذب مړی قریب او جار محفوظ او مامون مړی ته اطلاع کیږی، مشاهده کیږی، د عذاب د مشاهده په صورت کې خو عیش او آرام هم گډوډ کیږی هغه هم یو عذاب ده؟
جواب: خپله خوب شرعی حجت نده، خصوصاً کله چه خلاف شرع وی او بلا ضرورت شرعیه و مړی د قبر نه راویستل خپله ناجائز ده نو کوم خوب کې چه ددې تعلیم وی هغه خوب خپله باطل ده او مړی په دغو قبرونو کې ډیر لگ پاتې کیږی چه حساً متلاصق دی هغوی په عالم برزخ کې دی په کوم کې چه د معذب او ناجی موطن جدا جدا ده دیوه اثریل ته نه رسیږی. ۱۰/۱۳۵۴ هـ جلد اول النور ص ۷ ربیع الثاني ۱۳۵۵ هـ.

مسلم یا کافر نه په ولد الزنا باندی د جنازی نمونځ کولې شی او کښه؟

پښتانه (۷۴۱) د دین علماء او د شرع متین مفتیان په دی مسئلې که څه فرماني چه زیدوايي چه که ولد الزنا من مسلم او کافر و نصرانی په ورو کوالي کې مرشی نو د دغه ماشوم تکفین او تجهیز او صلاة جنازه د مسلما نانو په شان کولې شی او په خپل تائید کې د علامه شامی تقریر شامی ج ثانی ص ۵۴۸ باب نکاح الکافر پیش کوی چه په لاندی ډول ده: (والولدی غیر الابون دینا)

تبییه: شعر التعیر بالا بون اخراج ولد الزنا ورایت فی فتاوی الشهاب الشلی قال واقعة الفتوی فی زماننا مسلم زنی بنصرانیه فالت یولد قهیل یكون مسلما اجاب بعض الشافعية بعدمه وبعضهم باسلامه و ذکران السبکی نص علیه وهو غیر ظاهر فان الشارع قطع نسب ولد الزنا و بنته من الزانی تحل له عندهم فکیف یكون مسلماً وافق قاضی القضاة الحنبلی باسلامه ایضاً و توقفت عن الکتابه فانه وان کان مقطوع النسب عن ابيه حتى لا یورثه فقد صرحوا عندنا بان بنته من الزنا لا تحل له و بانته لا یدفع زکاته لا بعد من الزنا و لا تقبل شهادته له والذی یقوی عندی انه لا یحکم باسلامه عن مقتضى مذهبنا و اثباته الا حکام المذكورة احتیاطاً نظر الحقیقة الجزیة بینهما اه قلت یظهر فی الحکم باسلامه للحديث الصحيح کل مولود یولد علی الفطرة حتى یكون ابواه هما اللذان یهودانه او ی نصرانه فافهم قالوا انه جعل اتفا فهما ناقلا له من الفطرة فاذا لم یتفقا بقی علی اصل الفطرة او علی ما هو اقرب الیهما حتى لو کان احدهما مجوسياً والاخر کتابياً فهو کتابی وهما لیس له ابوان متفقان بقی علی الفطرة ولا هم قالوا ان الحاقه بالمسلم منهما او بالکتابی انفع له ولا شک ان النظر لحقیقة الجزیة انفع له و ایضاً حیث نظرو للجزیة فی تلك المسائل احتیاطاً فلینظر الیهما هنا احتیاطاً ایضاً فان الاحتیاط بالذین اولی ولان الکفر اقبح القبیح فلا ینبغی الحکم به علی شخص بدون امر صریح ولا هم قالوا فی حرمة بنته من الزنا ان الشرع قطع النسبة الی الزانی لما فیها من اشاعة الفاحشه فلم ینبغی التفقه و الارث لذلك وهذا ینفی النسبة الحقیقة لان الحقائق لا مرد لها فمن ادعی انه لا بد من النسبة الشرعیة فعليه البیان) عمرو وایي: چه داصر د علامه شامی رانی ده کومه مصرحه فقیه مسئله نده خپله علامه شامی اقرار فرماني چه علی مقتضى مذهبنا، او د شرعیه قراعتوله مخی هغه ولد مسلمان نشی گرځوی اودا وایي چه په خپله د علامه په دلایلو کې کلام ده د کوم تفصیل چه په لاندی ډول ده: (۱) کل مولود یولد علی الفطرة الخ علامه شامی چه پدی

حديث باندی کوم تقریر کړی ده په هغه کې لفظ د ابون ده (او بله علامه شامی پورته د والولدی غیر الابون دینا لاندی شعر التعیر بالا بون اخراج ولد الزنا فرمایي فکذلك فی الحدیث، نو د ولد الزنا لپاره د څه حکم استنباط د دې حدیث صحیح نده. (۲) دمذکور حدیث نه اتفاق والوالدین علی مذهب واحد نه راوخی همدارنگه. عند عدم اتفاق والوالدین علی مذهب واحد څه حکم ده د دینه حدیث ساکت ده د همدې په خاطر اصل فطرت یا الی ما هو اقرب الیهما په طرف د نقل کولو لپاره د کوم خارجي دلیل ضرورت ده (فاین البرهان؟) (۳) فقهاؤ رحمهم الله دانفع سره د الحاق چه څه تحریر فرمایلي دی هغه هم د نکاح په صورت کې دی، نه چه د ولد الزنا لپاره بلکه د ولد الزنا لپاره عام فقهاء رحمهم الله تصریح فرماني همدارنگه خپله علامه شامی اقرار فرمایي چه د ولد الزنا نسبت دهغه مورته کیږي (فاین هذا بذاک؟) (۴) اگر که زانی د ماشوم نسبت خپل خان طرف ته کوی مگر فی الواقع د حقیقت جزئیة مدعی خصوصاً په زنا کې مشکوک فییه ده په خلاف د زانیه چه هغه یقینی دده مورده، وهذا امر صریح، او عمرو په خپلو دلایلو کې حسب ذیل امر پیش کوی: (۱) شرع د ولد الزنا نسب د زانی نه قطع شمار کړی ده او د همدې په خاطر د زانی په مال کې هغی ته ارث یا نفقه نده ورکول شوی. هو! د زانی لپاره بنت من الحرام ته احتیاطاً حرام ویل شوی. صرف د دې لپاره چه په دی کې اشاعه د فاحشی ده نو خپله یو مدعی اسلام د غیر مسلمې سره ټول عمر بلانکاح زنا کوی او دهغه په بچو باندی د اسلام حکم لگولو سره د مسلمانانو په شان معامله کیږي، نو په دی سره نه خوزانی ته عبرت وی نه مزنیه ته مسلمان گرځولو سره د نکاح توفیق شته، او نه خپله زانی ته د خپل شنیع فعل د سوچ پورې تیرېږي نو دا خواقیح القبیح او فحش الفواحش ده په دی کې خود نور هم مزید احتیاط ضرورت ده (۲) عام فقهاء فرماني: چه د ولد الزنا نسبت دهغه مور طرف ته کیږي که د هغه مور مسلمانان وی نو تبعاً لها هغه هم مسلمان او که دهغه مور کافره وی نو هغه به هم د دې تابع وی، (۳) د زانی اوزانی د عبرت لپاره د ضروری ده چه د ولد الزنا سره د مسلمانانو په شان معامله ونه کولې شی کنه نو په دی کې د فحش الفواحش نور مزید جرات کیږي، او د خپل قبیح فعل د ترک کولو او زانیه مسلمان گرځولو او نکاح کولو د خیال پورې نه تیرېږي چه دا قبیح القبیح کیدوسره سره د اسلام محقروا مذلل ده، او د قطع نسبت من الزانی په صورت کې که په طریق مستقیم باندی په تولید لویانندی که مجبوره کړی شی نو د ټولی قبیلې لپاره فلاح دارین یقینی دي (۴) همدارنگه عمرو د حضرت مولنا عبدالحی صاحب د الفتوی په خپل دلیل کې پیش کوی چه په لاندی ډول ده.

سوال: (۷۴۲) دمسلمان نر او کافری ښځی یا کافر نر او مسلمانی ښځی نه دزنا په ذریعه نور یا نفوس پیدا کیدوسره قبل البلوغ یا بعد البلوغ مرشی نود هغه د تجهیز او تکفین څه حکم دی؟

جواب: دبلوغ نه وروسته که هغه ایمان راوړ نو دمسلمانانو په شان د هغه تجهیز او تکفین به وی او که نه د کفارو په شان به وی، او دبلوغ نه مخکې هغه د مور تابع ده ځکه چه دولد الزنا نسبت دزانیه نه ثابتیږی نه د زانی نه او په بحر و غیره کې راغلی دی، هورتابع لاحد ابونه الی البلوغ عالم یحدث اسلام او هو ممیز، هغه د یو د مور او پلار تابع ده دبلوغ پورې تردی چه هغه سن بلوغ ته رسیدو سره اسلام ظاهر کړی نو تر څو چه هغه په ایام تمیز کې اسلام رانه وړی د مور تابع به وی، حرره محمد عبد الحی مجموعه الفتاوی ج ۱ باب التجهیزو التکفین ص ۳۲۸ ددی معلومه وی چه دلته دیر مدعیان د اسلام ددی شنیع فعل مرتکبین دی او هغوی کې قطعاً د دین په طرف توجه نشته اونه هغوی ته دخپل بد کار احساس شته، اونه چاته دنکاح پرواه اونه دکفر خیال که دهغوی د اولاد سره دمسلمانانو په شان معامله وکولې شی نو مزنیه مسلمانان گر څو لوسره دنکاح کولو په طرف هیڅ شی داعی نشته امید ده چه تاسو بالتفصیل خواب ارسال فرمایلو سره ممنون وفرمایې دلته دواړه طرفته رانی شته زیدحق په جانب ده او که عمر و یادواړه همدارنگه که دعمر و مذکور پورتنیو دلایلو له مخی دعدم اسلام فتوی ورکړه نو آثم خویه نه وی بینوا تو جوړوا؟

جواب: مسئله بالکل ظاهره ده، الولد للفراش وللعاهر الحجر، حدیث په دلالت کې قطع ده نص چه وی خپله قیاس هیڅ نده، محض رانی خو پرېږده که چاته شبهه وی چه دمذکور حدیث په مقابل کې په بل حدیث کې دی: کل مولود یولد علی الفطرة ددی خواب ظاهره چه خپله د فطرت په معنی کې دوه احتمال ده اسلام، یا استعداد اسلام، والثانی اقرب لحدیث ابی داؤد کل مولود یولد علی الفطرة وفيه قالوا یا رسول الله افرايت من يموت وهو صغير قال الله اعلم بما كانوا عاملين، ج ۲ باب فی ذراری المشرکین من کتاب السنة فلو کان معنی الفطرة الاسلام یا توقف **عليه** فی حکمهم لان الشئ اذا ثبت ثبت: بلوازمه ومن لوازم الاسلام الحكم بدخول الجنة وی مجمع البحار یریدانه یولد علی نوع من الجبله والطبع المنتهی لقبول الدین الخ، او که اقرب هم نه وی دغه وخت هم اذاجاء الاحتمال بطل الاستدلال نومحتمل د قطعی لپاره معارض نشی کیدلی او کوم مصالح چه دحکم بالاسلام لیکل شوی دی اول خو محض رانی دی، دوهم په دی

حکم بالاسلام کې مفاسدهم شته کوم چه سوال کې مذکور دی فاذا تعارضت اقطا، اوتن مدار دحکم صرف نص پاتی شوو قد مر تقریر النص والله اعلم، ج ۳ ص ۳۰۰

سوال: یو سوال او خواب دداسی بچی دلمانغه متعلق لیکل شوی چه کافر پلار لور دمسلمان ته دپورش لپاره ورکړی وی هغه په ۹ ذی الحجه ۱۳۵۳ ه لیکل شوی او النور شوال ۵۲ هجری ۱۳۵۳ ه لیکل شوی، لکه طبع شوی ده، النور ص ۱۳۵۳ ه لیکل شوی

رسالة الصلاة على الصبي المتولد من مسلم وكافرة يفي

سوال: (۷۴۳) حضرت مولانا مخدومنا محمد اشرف علی صاحب مد ظله العالی السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته دخپل جماعت په علماؤ کې په جنوبی افریقا کې د اولاد الزنا من الکافره، په مسلمان کیدو کې اختلاف وشو د هغی متعلق جناب مولوی اسماعیل گار دی صاحب مختلفو ځایونو ته یو سوال روان کړی ول او دا کار نی ماته سپارلی و، د دواړو طرفونو دلایلو په لیکلو سره هغه سوال دلته بنده ته را لیکلی و، بنده هغه د تحریر مطابق د مختلفو علماؤ په خدمت کې سوال روان کړی و، تقریباً نیما یې خوابونه راغلی دی او د نورو ځایونو نه خوابونه تر اوسه ندی راغلی شاید اوروسته راشی، ددی لپاره چه دواړه طرفته ته دلایل شته او دواړه مختلفې ډلې لکه چه هلته وی دلته هم مختلفې شوی دهمدی په خاطر ما مولوی صاحب اسماعیل گار دی ته ولیکل چه زه به هغه ټول خوابونه د ورسنوم بابه کوم لوی عالم بانندی محاکمه کولو سره درولیکم هغوی د محاکمه کولو لپاره ستاسو په خدمت کې د راستولو لیکلی دی دهمدی لپاره بنده د دواړو طرفونو تحریرونه ستاسو خدمت ته درلیکم د حضور عالی په خدمت کې عرض ده چه تکلیف فرمایلو سره محاکمه تحریر و فرمائی الله **عز وجل** به داجر عنایت وفرمایې همدا بنده هم په یوه فریق کې ده بنده هم ددی متعلق خواب لیکلی و لود داسی بچو د جنازی لمونځ نه کول پکار دی، همدا خیال مې ولکن بل طرف ته د ولویولو یو علماؤ تحریرونو او دلایلو لیکلو سره اوشن دا خیال راځی چه بل جانب حق ده، خصوصاً د مولانا محمد اسحق صاحب بردوانی او د الباقیات الضالعات مدرسې مفتی صاحب او د مولانا محمد حسین صاحب مراد آبادی د بهو پال قاضی او د ټونک ریاست مفتی صاحب تحریرونو لیدلو سره دا خیال پیدا شو د همدی په خاطر د محاکمې کیدلو سره د حضور عالی د تحریر نه بنده ته هم دحق لاره معلومیږی او په افریقا کې به هم انشاء الله د حضور عالی په محاکمې سره اختلاف باقی پاتی نشی؟

جواب: مشفق، مکره، دامت فیوضهم، السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته، دمحببت پانہ داستفتاء دخوابو نو د کاغذونو سره راورسیده اگر که نه د کارد ترا کم خخه فرصت اونه ضعف اضمحلال سره د کتابونو د مراجعت قوت شته، خود امر دامتثال په نیت د کاغذونو اخستلو سره کیناستم، نو خما د استعداد نه خه همت او توفیق عطا وفرمایل شی او ټول کاغذونه ولیدل شی اگر که په تعمق سره نشم لیدلی مگر هغه په سطحی نظر نه لگ اوچت و، په کومو کاغذونو باندی نظر غور زیدلی دهغواجمالی فهرست داده اول نمبر خواب دمفتی صاحب راندر ضلع سوات دوهم نمبر خواب د سهارنپور دمظاهر علوم دمدرسی علمادریم نمبر خواب ددارالافتاء حسینیه راندریبه څلورم نمبر خواب دمدرسه امینیه دهلی پنجم نمبر خواب دجامع العلوم کانپور دغو خوابونو کي عمر ومانع صلاة ته ترجیح ورکول شوی ده، شپږم نمبر خواب دسیفیه میندو ضلع علی گرودمدرسی په دی خواب کي زیدمجوز صلاة او عمر ومانع صلوة قول بین بین خه تفصیل شوی دی، اووم نمبر خواب د مدرسه دارالاسلام هات هزاری ضلع چانگام، اتم نمبر خواب دمدرسه دارالعلوم معینیه عثمانیه اجمیر شریف نهم نمبر خواب ددارالعلوم دیوبند لسم نمبر خواب دمولنا محمد اسحاق صاحب بردوانی یولسم خواب دمدرسه باقیات الصالحات ویلور علاقه مدارس، دولسم خواب دعذالت شرح شریف صدر ریاست اسلام ټونک په کوم کي چه دا عبارت هم شته چه بعض شواقع هم داسلام دابن الزنا قائل دی او قاضی القضاة دحنابله و خویه دی فتوی ورکړی ده دیارلسم نمبر خواب دبهوپال دریاست قاضی په دی ټولو کي زیدمجوز صلاة ته ترجیح ورکول شوی مایه دی باب کي ددینه مخکي هم خه مختصر ویلی دی د دغو جواباتو د لیدنی نه بعد هم خمارایه بدله نشوه نه ماته ترده و شود زید قول ته چه کومو حضراتو ترجیح ورکړی ده هغوی کوم روایت، جزئیه یا کلیه دمذهب نده نقل کړی محض دقیاس او استنباط نه یې کار اخیستی چه دغیر مجتهد حق نده دهمدې لپاره زه دعمر و قول صحیح گنم او خپل مذکور خواب په ۸ رجب ۱۵۴ لیکل شوی داوولی فتوی په عنوان نقل کوم (فی الحال دقلمی امداد الفتاوی نه نقل شوی ده امیدده چه دا خواب په رساله النور درجب ۵۵۵ هـ دبایت کي تقریباً یاد دې ته یوه رساله مقدم یا موخر شائع شی، یو اساس دزیدد قول دترجیح ددې بچی داده چه ددې بچی دمسلمان په پرورش کي کیدل هم محتمل و، ددې متعلق هم خپل یو خواب چه په ۹ ذی الحجة ۵۳ هـ

کي لیکل شوی ددوهمي فتوی په عنوان نقل کوم (د خواب په النور شوال ۵۴ هـ ص ۸ ترص ۱۰ کي شائع شوی ده) ددینه زیات ماته دمفصل، مطول اومکمل کلام کولونه فرصت اونه قوت شته، لکه چه پورته مې همدا عذر کړی و، البته دټونک په فتوی کي چه دکومو شوافعواوحنابله وپه اقوالوسره استدلال شوی ده مفتی صاحب ته به مکرراً مراجعہ کولې شی که دا قول دمجتهدده نودحنفیه ولپاره دضرورت اومصلحت په وخت کي په هغه باندی عمل کول جائز دی او که هغه دمقلدوعلمائونه دی نودهغه مرتبه داسی ده لکه مونږ دمقلدو علماءوقول اوددې لپاره چه داتحریر په دی خاصه مسئله کي په یوه اهمه درجه کي مفید اوجامع ده لهادهغه یومستقل لقب هم تجویز کوم الصلاة علی الميت الصبی المتولد بین مسلم وکافرة بغی (که کوم صاحب داسره د پورتنیو ټولو فتواگانو شائع کړی نودفع امید شته) ۲ دامعظم مقصود لقب یعنی داوولی فتوی دمضمون په بناء باندی ایښودل شوی ده خکه چه فتوایانی خومحض استطرادی ده، والله اعلم ۲۹ صفر ۵۵۵ هـ التورذی القعدہ ۵۵۵ هـ

دهری وارث ته ددهنوروی وړکول دایصال ثواب داهتمام په غرض

سوال: (۷۴۴) خما ورور مړ شو دهغه یوشاگرد هتندو دی، هغه پنځه روپی را کړی دی چه قرآن شریف په لوستلوسره خپل ورور ته یې بخشش کړه خه کول پکار دی؟

جواب: دوصول ثواب لپاره پدی عمل باندی اول عامل ته ثواب میلاویدل شرط دی او هم ثواب میلاویدو لپاره ایمان شرط ده نودغیر مؤمن دا عمل یعنی دا عطاء اوانفاق ثواب نوشی رسیدلی او که د قرآن لوستلو ثواب رسیدل محتمل وی نویصله وشوه چه کوم قرآن په اجرت باندی ولوستل شی دهغه ثواب هم نه میلاویږی نویه مسئوله صورت کي که د دغه شاگردلخوا زیات اصرار وی نوصرف داصورت هم کیدلی شی چه هغه سړی داروپی دکوم مسلمان ملک کي کړی او هغه که بیباغواړی هغه روپی کوم مستحق ته ورکولوسره دهغو ثواب دغه سړی ته ولیږی لکن د ملک کیدلونه بعدبه هغه ته دا اختیار هم وی چه هغه روپی چاته ورنکړی، ۲۷ جمادی الثاني ۱۳۳۳ هـ، حوادث الفتاوی حصه ثالثه ص ۱۴۱

۱ دایوتخمین و خوددی اشاعت په النور شعبان ۵۵۵ هـ کي شوي ۱۲
 ۲ که داسی اتفاق وشو نو اوله فتوی اودوهمه فتوی به دحوالی په ځای بعینه نقل کړو ۱۲ اشرف علی

مقبر کتخلو دالتو مقبر گندی فور هو نو د استدل

خواب اوه مختلوه موریه حرمت یامدی استدل

سوال: (۷۴۵) بعض خابونو کي د دفن نه وروسته دکندلو اسباب د قبر د سر نه دخپوله طرف غورخوی اویوه دوه مخیزه پشتونوم ورسالی کي دا حدیث لیکل شوی: لَقَوْلُهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَنْ رَضَ الْمَاءَ عَلَى الْقَبْرِ مِنَ الرَّاسِ إِلَى الرَّجْلِ وَالْقَى إِلَيْهِ حَفَرَهَا الْقَبْرُ أَمِنَهُ اللَّهُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ بِدُونِ سَلْكَوْنِهِ كِتَابُونُوهُ حَدِيثٌ فَقَهَهُ، تَفْسِيرُ أَوْ سِيرَتُ كَيْ مَيِّ دَاخِدِيثُ بِه تَدْبِيرُ سِرِّهِ وَكَوْنُ مَكْرَجَرْتِهِ يَبِي هَمِ بِتِه وَنَه لَكِيده بعضی خلک بی نسبت خزانه الرواة په طرف کوی د جناب رایه څه ده داکار درست ده او که بدعت سینده اودا حدیث د قیض لزونکي نظرنه چرته ته تیر شوی او کته دی نه موضوع ووايوکه څنگه؟ بیونو جروا؟ ۲، ټولو کتابونو د فقهه کي لیکل شوی چه خطبه دنکاح نشته بلکه استنکاح ده مگر د مولنا عبدالحي چاپ هدايه کتاب العدة من قوله ولا تخطب المعتده لاندی د عینی په حواله لیکل شوی دي الخطبة التزوج ونکاح المعتدات لایجوز ددی څه خواب کولې شی، ددی ځای ځینی مولوی همداسی عبارت نه خطبه نکاح گیلوسره قسم قسم مباحث اوجدل بر پاکوي، او د بنت خطبه نکاح گیلوسره د هغی والدی ته حرام وایي جناب په دی کي کوم کافی تحریر کتابونو په حواله تحریر و فرماني دا عبارت د ټولو معتبرو کتابونو سره مخالف ده

جواب: ۱، دا حدیث کله دنظر نه ندی تیر شوی څوک چه په هغه احتجاج کوی ددی سند د هغه په ذمه ده ۲، ناسودا عبارت خپله په کتلوسره ټول ولیکه ماسره کتاب نشته نو عبارت معلومولی نشم لکن مطلب داده چه خطبه دتزوج په حکم کي ده اود معتده تزوج جائزنده لهدا دهغی خطبه جائزه نده او څوک چه دی ته من کل الوجوه نکاح وایي دهغه څخه تپوس وکړی چه دنکاح څه تعریف ده او یا هغه به خطبه صادق ده او کته؟ ذی القعدة ۳۲ هـ امداد الفتاوی شمه خامنه ص ۷۸

په ویا، کي دشهید د حکم تحقیق

سوال: (۷۴۷) دلته تیر کال کي چه کومه ویا، وه کومه چه دنیا کي ویا، په هغی کي یوه نجلی چه عمرني یوویشت کاله ومړه شوه اومتوفی دی وصیت کولوسره مړه شوچه څما قبر یوخ جوړ کړی دهغی والد دوه میاشتی اودوه ورځي وروسته دمړک نه هغه قبر یوخ جوړ کړ، کله چه

هغه دفیر د یخولو لپاره هغه قبر کنده شویه دینته کي مړی د مخکی په شان صحیح اوسالم ولیدل شوی لکه ددی قصبی اکثر تر اوسنځي هم دلیدلو لپاره قبرستان نه راغلل اووی لیده اوس ددی ځای دا کثرو داخیال ده چه هغه نجلی ددی لپاره چه په ویا، کي مړه شوی وه او کفن هم ورته نه ومیلاوشوی اودیدن هم توفی نکړی نه ری شهیده شوی اود شهیدد بدن نکړی نه وی، په داسی حال کي چه متوفی څه لمونځ کونکي یا پر هیز گاره نه وه، په دی کي سوچ کول پکار دی آیا داسی عقیده ساتل کومه چه تحریر کړی شوه درست دی او کته نادرست دی؟

جواب: ممکن ده چه همداسی وی، د بخار هم شهادت کیدل وارد شوی دی اوممکن ده چه دهغی په بدن کي رطوبات دمړه کیدونه مخکي فنا شوی وی داسی مړی هم نه خرابیږی باقی پاتې کیږی په اول احتمال سره ددغه غیر مشروع وصیت منافی شهادت کیدلو شبهه نویه شهادت سره ددی هم کفارو وشود او هغه ناخبره وه او دهغی نه خبرتیامعاف و فرمایل شو ۲۴ سوال ۱۳۳۷ هـ شمه خامنه ص ۹۹

دیوه مصلحت لپاره د شیعه په جنازه کي شریکیدو حکم

سوال: (۷۴۸) د کوم شیعه مذهب والیه جنازه کي شریکیدل د کوم دنیوی مصلحت په بناء وی یا په دی بناء وی چه هغه یاد هغه کورنی والیونو په جنازه کي شریکیده جائزه او کته؟

جواب: قی نفسه منتهی عنه ده، لکن که کوم ضرورت وی توجا زده اول ضرورت حقیقت دفع د ضروره نه جلب دمصلحت ۱۸ میخرم ۲۲ هـ شمه خامنه ص ۲۴۸

دهی قول معنی چه: طعام الميت بمیت القلب

سوال: (۷۴۹) طعام الميت بمیت القلب، میت عام ده هغه انبیاء اولیاء وی او که عقوم مؤمنین لکن داموات عامه به طعام سره چه کوم کراحت او تکدیر په قلب کي محسوسیږی هغه داویاواو انبیاء د طعام نه نه وی، ددی څه وجه ده؟ اگر که انبیاء او اولیاء حقیقه دعامه اموات په شان میت ندی لکن په ظاهره اموات دی اود عامه اموات او اولیاء او انبیاء طعام په صدقه والي کي برابر دی؟

جواب: الله پوهیږی چه دا قول دجادی کد څوک دا قبول نکړی په هغه باندی کوم اشکال نشته او که کوم سری دزکات دوسخ کیدونه استنباط وکړی چه هر کله په صدقه واجبه کي وسخت شته نویه صدقه نافله کي د صدقی د معنی داشتراک په وجه شاید کوم کیفیت قریب دوسخ وی د

همدی اثریه موت دقلب سره تعبیر کولې شی په دی صورت کې ددی سوال خواب داده چه دافرق خیالی ده او په دی کې راز داده چه عرفاد عامو امواتو دطعام خوړل تذلیل گنل کیږی هغه کدورت همداسی تذلل ده کوم چه یو طبیعی امر ده نه کوم ذوقی او باطنی امر، او بعضی لپاره دا وجه ده چه عام اموات د نزدی مړه کیږی دهغو دطعام نه دهغو د موت اود هغو د معاصیو استحضار کیږی همداسی وی د انقباض اود لگیری په خلاف د اولیاء او انبیاء چه دهغو د اکثرود موت مشاهده هم نه وی او په خیال کې ظاهروی، او همدارنگه دنورو احیاء په شان معلومیږی لهذا انقباض نه وی راتلونکي الله ته معلومه ده والله تعالی اعلم ۴ محرم ۱۳۱۳ هـ، امداد ص ۱۴۳ ج ۳.

په شمیره مړوته دکل یا جزء ثواب رسیدلو تحقیق:

سوال: (۷۵۰) ۱، کوم ایصال ثواب چه څومړوته کولې شی هغه ټولویو شان رسیږی یا په تجزی سره رسیږی؟

جواب: ۱، ټولوته په یوشان رسیږی ځکه چه دالله تعالی رحمت واسع ده (مثل ابن حجر المکی عما لوقر الا هل المقبرة الفاتحة هل قسم الثواب بینهم او یصل لکل منهم مثل ثواب ذلک کاملاً فاجاب بانه افی جمع بالثانی وهو اللاتی بسعة الفضل شامی ج ۱ ص ۶۰۵ وعن علی عنه .... قال من مر علی المقابر وقرء قل هو الله احد احدى عشرة مرة ثم وهب اجرها لاموات اعطی من الاجر بعدد الاموات طیرانی فتح القدیر والله اعلم، حرره عنایت الهی عفی عنه)

جواب: ۲، دامستله مختلف فیها بین العلماء ده بعضی د تجزی قابل دی وهو الاقیس، او بعضی د عدم تجزی فرمایي (وهو الاوسع والله تعالی اعلم حرره خلیل احمد عفی عنه)

جواب: ۳، دشرعی قواعدو موافق اصل مذهب داده چه ثواب متجزی کیږی کما فی الشامی ویوضحه ولواهدی الکل الی اریعة یحصل لکل منهم ربعة فکذا لواهدی الربع لواحد وابقی الباقي لنفسه، البته که حق تعالی په واسع رحمت سره هریوه ته پوره ثواب ورکوی نو دادهغه فضل ده لامانع منه ما افتی به جمع او په دی کې دبحث کولو ضرورت هم نشته څومره چه الله تعالی ته منظوره وی ثواب رسوی بعض اجردنیت داخلص اگرکه لگ وی دکثیرنه هم زیاتیري فقط والله اعلم کتبه عزیز الرحمن دیوبندی عفی عنه

په دی سوال دری خوا به لیکل شوي راغلي دي څلورم وروستی خواب دا حفرده ۱۲ مه

جواب: (۴) په کوم کار کې چه نص وی که هغه په احکام فقهیه جواز او عدم جواز کې وی نو په هغه کې قیاس کول دفاعتبرو یا اولی الابصارو غیره خصوصاً سره ماموریه ده او که هغه دا احکام فقهیه ونه نه ونوپه هغه کې قیاس کول په لاتقف مالیس لک به علم وغیره خصوصاً سره منهی عنه ده اومستول عنه امر د فقهیه احکامو څخه نده اونص موجود نده لهذا په قیاس سره کلام کول به منهی عنه وی، اود کومو علماؤنه چه کلام منقول ده دهغوی مقصد حکم لگول ندي بلکه محض د بعضی احتمالاتو دا قرینت بیانول دی، والله اعلم بخفیات اسراره، کتبه اشرف علی ۱۲ محرم ۱۳۲۵ هـ، امداد ص ۱۴۲ ج ۱.

په کفن باندی د کتابت دروایت تحقیق:

سوال: (۷۵۱) راتلونکي حدیث صحیح ده او کنه عن طاوس انه امر بهذه الکلمات فکتب فی کفنه دا حدیث په صحیح ترمذی کې ده یا کوم کتاب کې؟ صفحه اونوم د کتاب وغیره ارقام وفرمایي؟

جواب: په ترمذی کې خویقیناً نشته بل کوم خای کې هم دنظر نه ندی تیر شوی ۱۴ ذی القعدة ۱۳۲۵ هـ، امداد ص ۱۴۷ ج ۳.

مسائل منشوره متعلقه به کتاب الصلوة

دتمدا تارک الصلاة حکم:

سوال: (۷۵۲) ددین حق علماء څه فرمایي هغه شخص چه په شرعی عذر سره فرض لمونځ ترک کړی (۱) شرعا د هغه څه حکم ده؟ او (۲) د هغه سره اختلاط او ورسره خبری اتری خوراک څکاګ څنگه ده؟ (۳) که په زوجینو کې یو داسی وی نونکاح پاتې کیږی او کنه؟ او صحبت به حرام وی او که حلال؟ او اولاد به څنگه وی؟ او (۴) دهرگ نه وروسته که ددی سړی زجر اود جنازی لمونځ ونه کولې شی نو څنگه ده؟ او پنځم نمبر که د لمانځه دنصیحت ته بدو وایي یا کومه کلمه داستخفاف او انکار وواتي نو څه حکم ده؟ بیسواتو جروا فقط.

جواب: ۱، دتارک الصلاة عمدأ په باره کې د علماؤ اقوال د صحابه و د وخت څخه مختلف دی ۱- حضرت عمر، ۲- حضرت عبدالله بن مسعود، ۳- حضرت عبدالله بن عباس (۴) حضرت معاذ بن جبل (۵) حضرت جابرین عبدالله (۶) حضرت ابوالدرداء (۷) حضرت ابوهریره (۸) حضرت عبدالرحمن بن عوف وغیره صحابه ته (امام احمد بن حنبل (۲) اسحاق بن راهویه (۳)

نخعی (۴) ایوب السختیانی (۵) ابوداود الطیالسی (۶) ابوبکر بن ابی شیبہ قول ده چه دهغه
 سری کافر کبری اود (۱) حماد بن زید (۲) مکحول (۳) امام شافعی (۴) امام مالک به
 نزد کافر خونه گرضی مگروزل کبری به اود امام ابوحنیفه به نزد کفر او قتل حکم نشی کولی
 مگر (۱) به سخت بند کپی غور خول پکار دی او بنه سزاور کول پکار دی اود مره ووهل شی چه
 دیدن نه وینه روانه شی ترخوتوبه وکری بابیه همدغه حالت کپی مری شی (تفسیر مظهری نفع
 المفتی او در مختار) او (۲) دهغه سره اختلاط او خوراک خنساک پریخول پکار دی چه داوخت
 دجس به خای همدومره ممکن ده اود کوم غرض چه هم همداده چه تنگید لوسره تویه وکری
 دکعب ابن مالک حدیث به دی هکله دلیل ده اود ابن مسعود نه روایت ده چه رسول الله ﷺ
 وفرماییل چه کله بنی اسرائیل به گناهونو کپی واقع شول علما وضع کرل هغوی منع نه شول نو
 دهغوی سره کیناستل اود هغوی سره بی خوراک خنساک شروع کرنود هغوی دزرونو تاثیر دوی
 به زرونو باندی ولویده نویه هغوی باندی لعنت وشودد اود او مریم علیها السلام به زبه دایه دی
 وجهی ووجه هغوی نافرمانی وکره اود حدنه بی تجاوز کزی ذراوی وایی چه هغوی ﷺ تکبیه
 لگولی وه ناست اوچت کیناست وی فرماییل کله به هم تاسوته نجات نه وی ترخو گنهکاران
 مجبور نکری رواه الترمذی ابو داود او کومو علما وچه دی شخص ته کافر ویلی دی دهغوی به
 نزد به نکاح پاتی نه وی اوصحبت به حرام وی او اولاد به ولد حرام وی معاذ الله منه اود زجر لپاره
 که اهل علم افضل دهغه دجنازی لمونخ ونه کری نوجانزده لکه چه رسول الله ﷺ به مدیون او
 قاتل نفس باندی لمونخ نه کولو اولکه چه فقها وچه قاطع طریق او مکابرا و باغی اوقاتل
 احد الا یومین باندی دلمونخ کولونه به غرض ده اهانت دهغه منع کری ده در مختار اود امام
 مالک نه منقول دی چه اهل فضل دی به فساق لکه بی لمانخه لمونخ نه کوی ترخو هغوته
 عبرت وی (نوی شرح مسلم) او که دلمانخه نه بی تنفر با اعراض ظاهر کریاد تحقیر و استهزاء
 سره و اوزاندی شونو کافر پیری خکه چه دشرعی حکم اهانت کفرده واللہ اعلم وعلمه اتم واحکم
 کتبه اشرف علی عقی عنه وهو العلیم الخبیر سل آفرین مجیب صاحب ته چه امر حق کولو سره
 دقلم لاتدی وفرمایه جزاه الله سبحانه خیر الجزاء حرره العبد الحامل محمد عادل عامله الله
 تعالی بفضله الشامل محمد عادل حاکم محکمه شرعی واصلیح حاله بلطفه الکامل فی العاجل
 والاجل صح الجواب حرره سید محمد احسان الحق عقی عنه سید محمد احسان الحق
 خود کوم بل شخص سره دی لمونخ وکری ۱۲ منه هو المصیب ربتیاد لمونخ ترک کونکپی
 دصله دترک به حیثیت دهمداسی زجر او توبیح مستحق ده کوم چه مجیب صاحب

تحریر فرمایلی ده کتبه العبد الضعیف محمد علی عقی عنه ذلك الخراب لا یرید فی حرره العبد
 الراجی غفران الله القوی محمد عبدالغفار الکهتوی عقی عنه الجواب صحیح واغیب نجیح
 احمد حسن عقی عنه مدرس مدرسہ دارالعلوم کانپور امداد ص ۳۷-۱

سوال: (۷۵۳) ددین علماء به دی مسئلی کپی خه فرمایلی چه یوسری چه آزاد خود مختار
 دجنایع نده بلکه متبوع ده دلس دولسو کلونور اهیسی به دی ملک جنوبی افریقه کپی دبیری
 مریدی او تالیف او تصنیف شغل کوی او اکثر ایه دیکپی یوه خای بانندی کال نیم کال نه زیات
 قیام کوی دکال دوه کال نه وروسته دخپلو مریدانویوه دوه میاستی دوره کوی بیاهمغه خپل
 خای ته راتلوسره همغه دتالیفاتو کار کوی داسری دخپلی معلی مسجد ته نه دپنجه وخته
 لمونخونولپاره راخی اونده دجمعی اوتراوی خوریکه به عیدینو کپی هم نه راخی به کور کپی پنجه
 وخته لمونخ کوی اود جمعی به خای ظهیریه خپل کور کپی کوی گله چه دهغه ته تپوس کولی
 شی چه تاسو ولی دجماعت دلقانخه اوجمعی لپاره ولی مسجد ته نه راخی ده اخواب و زکوی
 چه زه حومسافریم به ما بانندی مسجد ته تلل به جماعت سره لمونخ کول لایم ندی زه خود
 مسافر کیدویه وجه قصر آده کوم لهدا ایادا خواب ددی سری دقران اوست موافق ده اوکله
 برخلاف بیستواتوجروا

جواب: فی الدر المختار اعدار ترک الجماعه و ارادة سفرو فی رد المحتار ای واقیمت الصلوة و یحیی ان
 تقوته القافلة و اما السفر نفسه فلیس بعذر کما فی القنیة ص ۵۸۱ ج ۱) ددی روایت نه معلومه شوه
 چه مسافر کیدل دترک جماعت لپاره عذرنده البتہ جمعه او عیدین به مسافر باندی واجب ندی
 لکن دشرعی احکامویه جمله کپی یوحکم داده چه (انقوا مواضع التهم) لکه چه به حدیث کپی
 دحضرت صفیه رضی الله عنہا قصه وارده ده چه هغه دحضور اقدس داعتكاف به حالت کپی به
 مسجد کپی دحضور ﷺ دزیارت لپاره تشریف راوی و به مخامخ کپی دوه سری تیر شول
 حضور ﷺ اول کپی هغوی دپردی به وجه و درول دهغی نه وروسته بی وفرماییل چه داخما
 بی صفیه وه یعنی کومه شبهه مه کوی ددی نه معلومه شوه چه مقتدی لپاره هم دشبهانویه
 خان ساتل واجب دی نوهر کله چه ظاهری حالت ددی سری دمسافرت نده نوددی سری د
 تخلف عن الجماعت سره خلکوته ه دین ضرر کبری معتقد بتوته دجماعت سستی
 او غیر معتقد بتولپاره د طعن او غیبیت لهدا دی سری بانندی جمعه او عیدین کپی هم حاضریدل

ضروری دی خکہ چه داسی حالت قیام مقیمانہ کی ددی سری دسفر دنیت تصدیق
ذیر مستبعدہ ۳ شوال ۱۳۴۵ھ تتمہ خامسہ ص ۵۳۲

دوینیدونہ وروستہ د محتلم د عشاء پہ اعادی کی تحقیق

سوال: (۷۵۴) خہ فرمایا ددین علما و مفتیان پہ دی مسئلہ کی چه پہ گوہر بہشتی مطبوعہ
امداد المطابع ص ۲۱ باندی دامستله چاپ شوی ده چه کہ کوم ہلک د عشاء لمونخ کولوسرہ
ویدہ شواو د طلوع فجر نہ وروستہ بیداریدوسرہ دمنی اثر وینی دہغہ نہ معلومہ شی چه دہ تہ
احتلام شوی نوہغہ تہ پکارده چه د عشاء دلمانخہ بیاعادہ وکری فتاوی قاضیخان ، دا
امرد تپوس کولودہ چه دلته دہلک نہ مراد نابالغ دی او کہ بالغ؟

جواب: ہونا بالغ ہلک مرادہ کہ دا قید پہ الفاظو کی ہم وای نو بہترہ بہ وہ ، غالباً د محاوروی
او مقام پہ قرینی سرہ بہ ضرورت نہ وی گنیل شوی دا خود سوال خواب شو اوس تیرعاً خپلہ
دمستلہ ہم ضروری تفصیل لیکم پہ بحر الرایق کی بی دخلاصی نہ نقل کری چه کہ د طلوع
فجر نہ مخکی داسی واقعہ وشوہ نودغہ وخت بالاتفاق د عشاء قضاء واجب دہ او کہ د صبح
صادق نہ بعد داسی وشول نویو روایت دادہ چه پہ ہغہ باندی قضاء د عشاء واجب ندہ لکن
الحادث یضاف الی اقرب الاوقات، او یورویت دادہ چه دی د عشاء قضاء وکری اودی تہ
مختار ویل شوی ولعل میناہ الاحتیاط۔ ص ۹۹ و اللہ اعلم کتبہ اشرف علی ۷ محرم ۱۳۳۹ھ ترجیح
الراجع خامس ص ۱۱۱

رفع شبہہ د جواز صلاۃ

سوال: (۷۵۵) اوریدلی می دی چه ددہلی پہ جامع مسجد کی تول کانی وغیرہ دراجاگانوہ
اوپہ شاهی جامع مسجد ددہلی کی دندرانی مال لگول شوی دہ لہذا ددہلی پہ جامع
مسجد کی لمونخ کول درست دی او کنہ؟

جواب: کہ ہغہ خلک حربی ول دغہ وخت خود اخستل جائز ول او ہمداسی خایونہ دہغو مصارف
دی فی رد اختار باب المغنم و ماخذ منہم بلا حرب ولا فہر کاہدیہ والصلح فہو لا غنیمہ ولا فنی و
حکمہ حکم الفنی لا یخمس ویوضع فی بیت المال ، او کہ ہغوی ذمیان ول نو داہدیہ جائز کیدلی
نشی لکن خپلہ ددی خہ ثبوت شتہ چه داسی ول، دعوامو مشہور تیا اعتبار نہ لری او دہغہ وخت

دعلماؤ نہ دنکیر نہ منقول کیدل مؤید دی ددی روایت دغلطوالی دہمدی لپارہ پہ ہرحال کی پہ
جامع مسجد دہلی کی لمونخ درست دہ اول جمادی الاولی ۱۳۲۲ھ امداد ص ۱۵۱ ج ۱

د انحراف د تخصیص دلیل

سوال: (۷۵۶) قال کان رسول اللہ یؤمنا فیصرف عادیا پہ فجر او عصر کی علی جانبہ جمیعاً علی
یمینہ وعلی شمالہ کذا فی الترمذی ص ۷۰ مطبوعہ اصح المطابع صغری ، پہ شرح منیہ کی
انصراف د عصر او فجر پہ لمانخہ کی گر خولی دہ ددی تخصیص خہ دلیل دہ؟

جواب: فی رد اختار عن البدائع ان المقصود من الانحراف ہوزوال الاشیاء ای اشتیاء انہ فی الصلوۃ
ج ۱ ص ۷۵۴ قلت ویؤیدہ مارواہ مسلم عن الصائب ان رسول اللہ ﷺ امر ان لا یوصل لصلوۃ
حتی یتکلم و یخرج مشکوۃ باب السنن و مارواہ ابو داؤد عن ابی رمتہ فی حدیث طویل انہ قام
الرجل الذی ادرك معہ ای مع رسول اللہ ﷺ التکیبۃ الاولی من الصلوۃ یشفع فوثب عمر
فاخذ بکعبتہ فہزہ ثم قال اجلس فانہ لم یہلک اهل الكتاب الا انہ لم یکن بین صلوتہم فصل فرجع
النبی ﷺ اصاب اللہ بک یابن الخطاب مشکوۃ باب الذکر بعد الصلوۃ، دی روایت سرہ حکمت
د انحراف معلوم شو چه زوال داشتیاء دہ او د کومو لمونخونو نہ وروستہ چه تطوع مشروع دہ
ہلتہ داشتیاء زوال تبدل د مکان کولوسرہ د مشروع تطوع کولوسرہ کیدلی شی، او د کوم لمونخ
نہ وروستہ چه تطوع نشتہ لکہ فجر او عصر ہلتہ زوال داشتیاء پہ انحراف سرہ اسہل دہ دہمدی
پہ خاطر ددی دہ لمونخونو تخصیص وکولہ شولکن تخصیص پہ دی معنی ندہ چه پہ ہغو کی
موکد شو او دورخی مشروع نہ شو فی رد اختار عن المتیہ ان کان فی صلوۃ لا تطوع بعدہا فان شاء
انحراف عن یمینہ او یسارہ او ذہب الی حیوانجہ او استقبال الناس بوجہہ وان کان بعدہا تطوع وقاد
یصلیہ یتقدم او یتاخر او ینحرف یمیناً او شمالاً او ینہب الی بیتہ فیتطوع ثم الخ ج ۱ ص ۱۵۴، ۱۵۵ بیع
الاولی ۱۳۴۵ھ امداد ص ۸۷ ج ۱

داعادی انحراف د تخصیص دلیل

سوال: (۷۵۷) یوصورت خودا چه د فجر او عصر د لمونخونو نہ فارغ د عصر او فجر پہ لمونخونو
کی وی دسلام گر خولوسرہ مخ پہ قبلہ ناست امام او مقتدی دوارہ لاسونہ او چتوی مختصراً
مثلاً اللهم انت السلام الخ دعا کوی او لاسونہ پہ مخ باندی راگر خوی امام نبی طرف یا گس

طرف تاویدلوسره کینینی اویسا امام او مقتدی دفاطمی وغیره تسبیح دویلوسره بیادوار او امام
 او مقتدیان لاسونه اوچتولوسره اوپده دعا کولوسره دمسیجدنه رخصتیا شی لکه خنیکه چمبول
 ملک دکجرات کی مروج ده بل صورت داده چه دمذکوره لمونخونونه په فارغیدوسره دسلام
 گرخولو سره سم بغیرد دعاء کولونه امام صاحبا بی یاگش طرف نه تاویدلوسره تسبیح
 اوتهلیل کولوسره طویلہ دعاء دلانسونوبه پورته کولوسره امام او مقتدی وگری همغه شان چه په
 تول هندوستان دهلی، سهارنپور، دیوبند، امرهه، مرادآباد، کانیپور، لکهنو، الہ آباد، پتیه،
 بهار، لاهور، پانی پت، وغیره کی قانون ده اوس عرض داده چه دواو بصورتونو کی کومه
 طریقہ دستو موافق ده په اول صورت کی اول او آخر دعاگانی دی او داده دعاگانی شوی
 او دهغوبه مینخ کی تسبیح وغیره دی، په دوهم صورت کی اول تسبیح وغیره بیادعا به دی کی
 یوه دفعه دعاوی بینوا عندالله توجروا؟

جواب: ددی دالتزام په خصوص کوم خاص هیئت خومنقول نده لکن خصوصیت مقصوده نه
 اصل فرق چه همغه مقصودهم ده دعاء توحداو تعدده، توهیح لمانخه نه وروسته تعدد ثابت
 نده او مطلق دعاء ثابتہ ده چه دهغی ادنی توحده دهمدی بخاطر اقرب الی الستة دوهم
 صورت ده او داوول صورت په ترک کی که طعن او ملامتیاوی توهغه بدعتا ده ۲۰ جمادی الاول
 ۱۳۴۹ھ، النورس ۷ شعبان ۱۳۴۹ھ،

په قنوت نازلہ کی دلانسونو اوچتولولو او زیندولو او جهر او حقا، حکمونه

سوال: (۷۵۸) په نازلہ ورخوکی دعاء قنوت لوستل دفجریه لمانخه کی بعدالکوع عندالحنفیه
 په عامو فتاواؤ د فقهه لکه درمختار فتح القدیرو شامی وغیره کی ثابت ده لکن دلانسونو اوچتول
 دعاء په طور ثابت دی کته؟ او د ابوهریره حدیث کوم ته چه حاکم صحیح ویلی دی عن ابی هریره
 کان النبی ﷺ اذا رفع راسه الثانیة من صلوة الصبح فی الركعة الثانیة یرفع یدیه فیدعو، آیادغه
 دلانسونوبور ته کول دغوبو پوری دی دتکبیر قنوت په غرض یادانسونو خورول د دعاء لپاره
 او همدارنگه وروسته ددعائه لاسونه په سینہ یا مخ باندی سولول پکاری دی او کته؟

جواب: حدیث ددواو احتمال لوی اویه حنفیه وکی حشر ذابو یوسف په نزد قنوت ویلویه
 حالت کی رفع یدین مشروع دی جمهورد هغی قایل ندی کما فی رد المحتار ۲۷ ربیع الثانی
 ۱۳۲۸ھ، تنه اولی ص ۲۰

۱۳۲۸ھ، تنه اولی ص ۲۰

سوال: (۷۵۹) دظاعون په زمانه کی دحنفیه ویه نزد قنوت شته باقی په جهری ووی او کته
 ورو لاس اوچت کری او کته؟ ذکر کوع نه مخکی یاد رکوع بعد اولی ده؟

جواب: په جهر او اخفا کی اختیار شته او ذکر کوع نه بعد علی الارجح کذا فی ردالمحتار اور رفع
 یدین تشقة لعدم الروایة، تنه اولی ص ۲۴

سوال: (۷۶۰) خمداد خای یوسری د حضور نه خومستلی بوستلی وی او حضور هم دهغو خواب
 تحریر فرمایلی و خدام خوابونه لیدلی ویه هغو کی یویل امرهم دپویشتی ده چه خما په ناقص
 قلم کی ندی راغلی چه لاندی ذکر کیری

اول سوال: دفجر دلمانخه په قنوت کی لاس اوچتول پکاری دی او کته؟ د حضور خواب داده چه په
 حدیث کی اوچتول ندی راغلی

دوم سوال: په قبرستان کی لاس اوچتولوسره دعا کول جائز دی او کته؟ (خواب) لاس اوچتول
 جائز دی، ددی لپاره چه په حدیث کی په مطلق دعاء کی لاس اوچتول راغلی دی، داشبهه کولی
 شی چه هر کله په حدیث شریف کی مطلق لاس اوچتول راغلی دی نو داوول نمبر سوال په خواب
 کی عدم جواز او دوهم نمبر سوال په خواب کی دجواز صورت ویل شوی دی نو دواو کی خنکه
 تطبیق کولی شی؟ فقط؟

جواب: په لمانخه کی رفع یدین دمستقل دلیل محتاج ده دلمانخه د خارج اطلاق کافی دلیل
 ده وگوری کله چه دلمانخه په آخر کی دعا لوستلی شی بالاجماع په هغی کی رفع یدین مشروع
 نده ۲۹ ربیع الثانی ۱۳۲۹ھ

سوال: (۷۶۱) ددین علماء په دی مسئلې کی څه فرمایي چه د احنافود صحیح مذهب په
 اعتبار او دراجح قول په لحاظ سره قنوت نازلہ صرف دفجریه لمانخه کی لوستل پکاری دی یا په
 تولوجهری لمونخونو کی لوستل پکاری دی که کوم امام صرف دفجریه لمانخه کی قنوت ولولی
 او په نورو جهری لمونخونو کی یی ونه لولی نو آیا د صحیح اوراجح حنفی مذهب په اعتبار په هغه
 باندی جبر کولوسره په تولوجهریه لمونخونو کی قنوت لوستل پکاری دی او کته؟ قنوت نازلہ علاوه
 دفجر دلمانخه نه په نورو لمونخو کی دحنفیه نزد مسح ده او کته؟ او طحاوی ددر مختار په
 سراو تحریر او در مختار او نورو کتابونو کی کوم چه دحنفی مذهب کتابونه دی دالیکل شوی چه
 صرف دفجریه لمانخه کی دحنفی په مذهب کی قنوت نازلہ شته بل کوم لمونخ کی شته دا قول
 صحیح ده او کته؟ حضور ﷺ چه کومه قنوت نازلہ لوستی ده آیا هغوی ترهغه وخته پوری یی

لوستله چه هغه کاریه پوره شوی نه وه دکوم لپاره چه شروع شوی وه یا یې دهغه نه مخکې ترک کړی ده دا حنا فود معتبرو کتابونو نه تحریر فرمایلی پکار دی بینوا توجروا؟
جواب: د مذهب دکتابونو د مراجعت نه د حنفیه اصل مذهب دامعلو میږی چه قنوت نازله صرف په صلوٰة فجر پورې مخصوص ده په نورو لمونځونو کې مطلقاً یا صرف په جهریاتو کې دلوستلو قول ضعیف ده او اصل مذهب خلاف ده اوددې قنوت دلوستلو منتهاکوم حدیثیه او فقهیه روایت کې له نظره ندی تیر شوی اوماسره د تتبع سامان کم ده، لکن درایت له اصولونه داسی پوهی ته راځی چه ددې منتهاحصول مقصود یا قنوط من حصول المقصوده واند اعلم ۲۰ شعبان ۱۳۳۹ هـ، ۱۳۳۹ هـ، ۱۲۴ ص ۱۲۴.

مشغول بالذکرته دسلام ممانعت:

سوال: (۷۶۲) که په مسجد کې څه خلک په ذکر او اذکار مشغول وی په داسی وخت کې مسجد ته راتلونکو لپاره یا تلونکو ته دالسلام علیکم ویل سنت دی اوکنه؟
جواب: نه (فی الدر المنختر مفسدات الصلوٰة سلامک مکروه الی قوله مصل وتال وذاکرو معدت آ ۵ تنه اول ص ۲۴).

دذکرته حالت کې خواب:

سوال: (۷۶۳) داسی کونکې ته دسلام خواب ورکول بعد فراغت دسلام نه واجب کیدل پکار دی اوکنه؟
جواب: واجب نده (فی رد المحتار ولو سلم علیهم لایجب علیهم الرد ص ۲۴۵ ج ۲ تنه اول، ص ۳۴).

د دعاء سجده:

سوال: (۷۶۴) مسلم شریف کې دابوهریره نه روایت ده چه اقرب مایکون العبد من ربه وهو ساجد اکثر والدعاء در حالیکه په سجده کې سبحان ربی الاعلی دری ځل، پنځه ځل یا زیات ویل کیږی ددې مطلب خماپه پوهه کې ندی راغلی چه آیا هغه څه قسم سجده ده اوڅه دعا وکړی او محض دعاء لپاره دجد اگانه سجدی کولو څه حکم ده؟

سوال: دتذلل لمونځ په سجده کې دعادرسته ده مگر چه په عربی ژبه کې وی اود آخرت وی لکه رحمت، مغفرت، اوبعضی داوانی چه تسبیح ته دعاء دهمدې لپاره فرمایلی چه دکریم مدح کول اگر که د سوال په غرض وی اوجد اگانه سجده هیچرته منقوله نده لیدل شوی، لکن ظاهرا کوم حرج هم نشته ځکه چه دتذلل صورت ده خو عادت کوی دی نه اوسنت دی نه گنی فقط ۱۴ شعبان ۱۳۲۹ هـ، ۱۳۲۹ هـ، ۲۷ ص ۲۷.

د عقوبت په طریقې سره د بندې نضار او جوړ کړی کېږی باندی د جوړ صلاة حکم:

سوال: (۷۶۵) په محبس کې سطرنجی وغیره نور اکثر شیان په بندیانو جوړولی شی دکومو چه کومه معاوضه اواجوره مقرره نده بلکه په سزای جرم کې دا امر مفهومیږی په دی صورت کې د بند یخانی جوړ شوی جای نماز اویاکمپل وغیره باندی مونځ کیږی اوکنه؟
جواب: په استیلا سره حکومت مالک گړخی لهذا دهغه اخستل او استعمالول تول جائز دی ۱۳ رمضان ۱۳۳۱ هـ، حوادث ص ۱۲۰ ج ۲۰.

په هغه جامه چه په شمس باندی دلهوی مسامونو:

نونقش یا شرک اسباب جوړ شوی وی دلعانفیه حکم:

سوال: (۷۶۸) په کومې کېږی باندی چه دند، شطرنج وغیره تصویرونه وی هغه جامی نماز گړخول جائز دی اوکنه؟
الجواب: ددې لپاره چه داشیان دکفرا وفسق دشعائرونه دی شرعاً قابل اهانت دی اویه مصلی باندی راتلل یې دتعظیم موجب دی، نو په لمانځه کې کراهت راغی، لکه چه تصویر سره دکراهت صلاة علت هم مشابعت د عبادت ده یا تعظیم ده، اویه وجوب داهانت کې دذی روح تصویر اوددې شیانو تصویرونه مساوی دی (فی رد المختار و قد ظهر من هذان علة الکراهة فی المسائل کلها اما التعظیم اوالتشبه الخ ۲۷، ذی قعدة ۱۳۲۲ هـ، امداد ص ۱۲۷ ج ۲).

مسئله: درخت یا چتری ستره کیدلی

سوال: (۷۶۹) دیوه سری شانه چادمانخه نیت وتاره نوایاهغه اوس دده د مخی پورته کیدلی شی؟ یومولویصاحب فرمایلی وجه به حدیث کی خودمرورممانعت راغلی ده خودامورونده نوایادفرموده دهغه صحیح ده؟

جواب: فی ردالمحتار ازالمورورین یدی المصلی فان کان معه شی یضعه بین یدیہ ثم یمروریاخذہ ولومرأتان یقوم الخدم امامتہ ویموالاخر یفعل الاخر کذا ویمران وان معہ دابة فمرورا کما تم وان قول وقتسیر بالذابۃ وممرلم یاتم ولومرورجلان متحاذین فالذی ینوی المصلی هو الاثم فنیة قول واذکان معہ غصلا یقف علی الارض بنفسها وامسکها بیده ومومن خلفها هل یکفی ذلک لم ایره ج اص ۲۲۵، ددی مجموعه روایتونه خرگندیوی چه دمولویصاحب قول صحیح ده لکن غماپری شرح صدر ووشوه لکن به عمل کونکی بانندی هم بدنه وایم ۱۲ ص ۱۲۳۳ هـ شمه ثالثه ص ۱۸

مسئله: دتیریدو حکم

سوال: (۷۷۰) یوسری مسجدکی دته لمونخ کوی اودمسجدبه سخن کی د ضرورت به اساس جماعت ودریدو اوسن کله چه هغه به جماعت کی د شرکت به غرض بیرون راووخی دکوم لمونخ کونکی مخی تیریدل راخی نوایاهغه به داسی کولوسره گنهکارشواو ضرورت د شرکت جماعت لپاره دهغه دافعل عذر نشی کیدلی؟

جواب: فی ردالمحتار الرابعة ان لا یعرض المصلی والایکون للمار مندوحة فلا یاتم واحدمنها الخ ج اص ۲۲۴، ددی روایت نه خرگندیوی چه به ضرورت کی تیریدل جائز دی اودلته دادراک جماعت ضرورت ظاهر ده ۸ رمضان المبارک ۱۳۳۳ هـ شمه ثالثه ص ۷۲

مسئله: دلمانخه په درودکی مسیبه نالفت داضافه کولو حکم

سوال: (۷۷۱) دلمانخه په درودکی په فعله کی هیهه شیدان فقط اضافه کول مستحبه دی؟

جواب: فی الدرالمختار وندب السیادة الی قوله ذکره الرملی الشافعی وغیره فی ردالمحتار وان تردد الاستوی فی الفضلیة الی قوله نعم ینفی علی هذا عدم ذکرها فی واشهدان محمد اعبده ورسوله وانه یلتی بماع ابراهیم علیه السلام ج اص ۲۵ و ۵۲۲، ددی عبارت نه دا امور معلوم شول: یعنی علماء

ددی اضافی په افضل کیدوکی تردد کری ده او اکثر و افضل ویلی دی، اوبه تشهدکی دا اضافه نشی کولې، اود ابراهیم دنامه سره داضافی همدا حکم ده ۱۹۵۵ دی القعدده ۱۳۳۳ هـ شمه ثالثه ص ۱۰۱

درخت یا چتری ستره کیدل

سوال: (۷۷۲) که مصلی خپلی مخی ته کپره یا چتری خلاصولوسره ودروی، نودستری په خای به کافی وی اوکنه؟ اود غلط دگوتی قیدسره دکپری دستره کیدونفی کیدلی شی اوکنه؟

جواب: ددی لپاره چه کپره ولازه نه وی نوهغه ستره به ستره نه وی اودچتری دپرانستلونه بعدکه یولاس اوچت وی نوهغه به ستره گرخی په همدی ترتیب که کپره دپردی په طور مخامخ زورنده شی هغه هم ستره جوړیدی شی، اوخیله اشراط غلط اصیح مقصودنده بلکه د امتیاز واستیانت لپاره مقصودده اوبه پرده کی استیانت ظاهر ده ۸ محرم ۱۳۳۴ هـ شمه رابعه ص ۲۰

دبخل په مصلی بانندی لمونخ جائزه ده

سوال: (۷۷۳) ددین علماء اودشرع متین مقتیان ددی مسئلې په باره کی څه فرمایې چه دبخل په مصلی بانندی لمونخ جائزه اوکنه؟

جواب: فی الدرالمختار وبعث توسده (ای الحریر) وافتراشه والنوم علیه وقالا والشافعی ومالك حرام وهی الصحیح قلت فلیحفظ هذا کما فی المواهب لکنه خلاف المشهور، فی ردالمحتار وقال فی الشر بنلالیة قلت هذا التصحیح خلاف ما علیه المتون المعتره المشهوره والشروح (ددینه معلومه شوه چه پکی اختلاف شته لکن ترجیح جوازته ده اواحتیاط په ترک کی ده ۱۰ شوال ۴۹ النور جمادی الاخری ۵۰۶)

په نعال کی دلمونخ تحقیق

سوال: (۷۷۴) په درمختار کی دی وصلاته فیهما افضل نویه دی کی څه تحقیق ده؟

جواب: په ردالمحتار کی راغلی دی (قوله وصلاته فیهما) ای فی النعل والحق الطاهرین افضل مخالفة لليهود قاتار خانیة و فی الحدیث صلواتی نعالکم ولاتشبهوا بالیهود سنة رواه الطبرانی کما فی الجامع

دا حکم به هغه بخل کی ده چه خالص ورینم وی باورینم پکی غالب وی کنه نودا حکم نه بلکه بلا خلاف جائزه وانه اعلم محمد رفیع عثمانی

الصغير من الصحة واخذ منه جمع من الخبايا انه سنة ولو كان يمشي بما في الشوارع لان النبي ﷺ وصحبه كانوا يمشون بما في طرف المدينة ثم يصلون بما قلت لكن اذا خشى تلويث فرش المسجد بما ينبغي عدمه وان كانت طاهرة واما المسجد النبوي فقد كان مفروشا بالحصاق زمنه ﷺ وصحبه كانوا يمشون بما في طرف المدينة ثم يصلون بما قلت لكن اذا خشى تلويث فرش المسجد بما ينبغي عدمه وان كانت طاهرة واما المسجد النبوي فقد كان مفروشا بالحصاق زمنه ﷺ بخلافه في زماننا ولعل ذلك محمل ما في عمدة المفتي من ان دخول المسجد متعلما من سوء الادب تامل ، ددي عبارته نه خواصوره استفاد شول (۱) ، داحكم مقصود بالذات نده بلکه معلل ده ديهودوسره په مخالفت پوري ، او اوس مخالفت په عدم فعل كي ده لکه چه ظاهرده چه هغه خلک کليساگانوته د وتعليقوسره راخي (۲) ، دمذکوره علت دتحقيق په وخت هم مقيدده په عدم تلويث فرش سره اودلته ددغه قيد استفاء ظاهرده ده اومسجد نبوي به ملوث نه وفلايصح القياس مع الفارق (۳) ، مثل لزوم تشبه باهل الكتاب وخوف تلويث مسجد سوء ادب هم مستقل مانع ده اودادب اوسوء ادب لپاره معيار محض عرف اوعادت ده اوددي هيبث سوء ادب كيدل ظاهر اومشاهددي ، نو خمونرپه منطوق كي ددي فعل نه دري كارونه مانع دي لزوم تشبه تلويث مسجد ، اوسوء ادب لهذا دپته هيچكله اجازه نشي كيدلي ۲۴ ربيع الاول ۱۳۳۵ هـ - ۲۵ جمادى الاولى ۱۳۳۵ هـ - ۸

دفرائضونه وروسته اوراد اووظائف :

سوال: (۷۷۵) فقهاؤ دمکتوبه ادا کولونه وروسته اوراد اووظائف مستونته ته مکروه فرمايلي کما في الكبرى وغيره من الكتب الفقهية اوية احاديثوكي تصريح دفرايضومذکوره ده بالخصوص په حديث د عمر دال على التدب ده رفع د تعارض به خننگه وي؟

جواب: ياخوبه حديث كي تاويل شوي چه احيانا داسي شوي يابه د فقهاؤ قول مؤول وي چه دمنقول نه زيات فصل مکروه ده فقط ۱۹ ذى الحجة ۱۳۲۹ هـ

رسالة استحباب الدعوات عقب الصلوات

دلمانغه نه وروسته دعاء په هکله ليک :

سوال: (۷۷۶) بسم الله الرحمن الرحيم نحمده ونصلي على رسوله الكريم بعد الصلوة رسولہ الكريم ، وبعد فهذا بعض من اجزاء كتاب مسلك السادات الى سبيل الدعوات ، الذي الفه الفاضل الشيخ محمد علي بن المرحوم الشيخ حسين مفتي المالكية بمكة اذعية سابقا تحقيق احكام الدعاء عموما واستحبابه اثر الصلوات للقدولانمة المساجد والجماعات خصوصا في عام الالف والثلاث مائة والاحدى والعشرين من الهجرة كما صرح في آخر الكتاب خصتهامنه سدالتكثير بعض المشهورين وحكمهم بالبدعة عليه ولقبتهاستحباب الدعوات ، عقب الصلوات نفع الله تعالى بالمسلمين وجعلها في ذخر اليوم الدين وانا اشرف على التهاني عني عنه وحررتهما في اوائل رجب الاصح ۱۳۵۴ من الهجرة النبوية على صاحبها الف الف سلام ونحية .

دستما قسم لمنقونونه وروسته دعاء اونياز :

بسم الله الرحمن الرحيم . الحمد لله وكفى وسلام على عباده الذين اصطفى ، انا بعد دارسالة دستحباب الدعوات عقب الصلوات ترجمه ده كومه چه بقية السلف حجة الخلف آية من آيات الله من الذين اذروا ذكر الله مجد الملة حكيم الامة سيدى وسندى كهفي ومعتمدى حضرت مولانا اشرف على صاحب تهانوى متعنا الله تعالى وسائر المسلمين بطول بقائه بالخير ، دمفتى مالكيه ، شيخ محمد علي مكى درسالي مسلك السادات نه انتخاب اوتلخيص كولو سره تاليف فرمايلي ده محترم مولوى محمد شفيع صاحب ديوبندى د حضرت والا د اشارى موافق دعوا موذقع لپاره دهغى اردو ترجمه ليكلى ده په ترجمه كي دعوا موذانساتتيا په خاطر د تحت اللفظ رعايت پريخودوسره خلاصه مطلب اخستل شوي ان الله تعالى دي داهم مسلمانانو لپاره مفيدده اودتولولپاره ذخيره د آخرت وگرخوي والله ولى التوفيق وهو حسبي ونعم الوكيل .

بسم الله الرحمن الرحيم . نحمده ونصلي على رسوله الكريم . بعد حمد وصلوة ، دحمد اوصلوة نه وروسته واضح دي وي چه دارسالة دمسلک السادات الى سبيل الدعوات كتاب خلاصه ده كومه چه علامة فاضل شيخ محمد بن حسن مرحوم مفتى مالكيه مقيم مکه مکرمه په

١٣٢١ هـ كي تاليف فرمايلى ده اوبه فقه كي عموماد دعاء دا حكامو تحقيق بالخصوص
 د دعاء مستحب والى دهر منفرد، امام اوجماعت لپاره، په معتبرو حديثونو فقهيه روايتونو
 دمذاهب اربعه سره، ثابت فرمايلى دى ماددي رسالي خلاصه ليكلي ده ترخود هغو بيباكو
 خلكو ژبى بندي شى چه دعاء بعدلما نجه باندي دبذعت كيند لو حكم كوي، اوددي تلخيص
 نوم مې استحباب الدعوات عقب الصلوات كينود الله تعالى دى ددينه مسلمانانوته نفع
 وركړي او خمالپاره دقيامت دورخى لپاره ذخيره وگرخوي او خمانوم اشرف على تهانوى ده الله
 تعالى دى خماگناه هونه معاف كړي او مادارساله ١٣٥٤ كال درجب په اولوكي تحرير كړي ده
 وصلى الله تعالى على سيدنا و مولانا محمد وآله وصحبه اجمعين الف الف سلام ونجده)
 الجزء الاول روى الحافظ ابوبكر المعروف بابن السني في كتابه عمل اليوم والليلة (حدثنا)
 احمد بن الحسن (حدثنا) ابواسحاق يعقوب بن خالد بن يزيد البالسي (حدثنا) عبدالعزيز بن
 عبدالرحمن القرشي (عن) خصيف (عن) انس رضي الله عنه ان النبي صلى الله عليه وسلم قال ما من عبد يسط كفيه
 من دبر كل صلوة يقول اللهم الهى واله ابراهيم واسحاق ويعقوب واله جبرئيل وميكائيل
 واسرافيل اسئلك ان تستجيب دعوتى فاني مضطرب وتعصمى في ديني فاني مبتلى وتنا لى برحمتك
 فاني مذنب وتنفى عني الفقر فاني متمسك الا كان حقاً على الله ان لا يرديده خائبتين وفي استاده
 عبدالعزيز بن عبدالرحمن فيه مقال وصرح في ميزان الاعتدال وغيره بانه حديث ضعيف لكنه
 يعمل به في الفضائل كما عرفت ويقويه ما اخرج الحافظ ابوبكر بن ابى شيبة في مصنفه عن
 الاسود العامري عن ابيه قال صليت مع رسول الله صلى الله عليه وسلم الفجر فلما سلم المحرف ورفع يديه ودعا
 الحديث ولا يخفى ان ائمة الحديث ذكروا رواية الضعيف مع الضعيف توجب الارتفاع من درجة
 السقوط الى درجة الاعتبار وقال الحافظ السيوطي في فصل الدعاء في احاديث رفع اليدين في
 الدعاء اخرج ابن ابى شيبة قال حدثنا محمد بن اسلم قال رايت عبد الله بن الزبير وراى
 رجلا راى ابيده يدعوقبل ان يفرغ من صلوته فلما فرغ منها قال له ان رسول الله صلى الله عليه وسلم لم يكن يرفع
 يديه حتى يفرغ من صلاته رجاله ثقات اهكذا في الاصل ١٢ افاده العلامة السيد محمد بن
 عبدالرحمن بن سليمان يحيى بن عمر بن مقبول الاهدلى الزبيدي رحمه الله تعالى وفي المعيار اخرج
 عبدالرزاق عن النبي صلى الله عليه وسلم اى الدعاء اسمع اى اقرب الى الاجابة قال شطر الليل

الاخير وادبار المكتوبة وصححه عبدالحق وابن القطان وذكر الامام المحدث ابوالربيع في كتاب
 مصباح الظلام عن النبي عليه الصلوة والسلام انه قال من كانت له الى الله حاجة فليسأفاد
 بر صلوة مكتوبة اه الجزء الثاني وروى ابن السني ايضا عن ابى امامة مادلوت من رسول الله صلى الله عليه وسلم في
 دبر صلوة مكتوبة ولا تطوع الاستمعة يقول اللهم اغفر لى ذنوبى وخطاياى كلها اللهم انعشنى
 واجبرنى واهدنى لصالح الاعمال والاخلاق انه لا يهدى لصالحها ولا يصرف سيئها الا انت وروى
 النسائي وغيره اللهم اصلح لى ديني الذى جعلته لى عصمة واصلح لى دنياى التى جعلت فيها
 معاشى اعوذ برضاك من سخطك واعوذ بعفوك من نقتك واعوذ بك منك لامانع لما اعطيت
 ولا معطى لما منعت ولا ينفع ذا الجدمك الجدو ابوداؤد اذا انصرفت من المغرب فقل اللهم اجرنى
 من الناسع مرات اذا قلت ذلك ثم مت من ليك كتب لك جواز منها و اذا صليت الصبح فقل
 كذلك ان مت من يومك كتب لك جواز منها (ف) قال الجامع وحديث النسائي اخرجته في
 كتاب الصلوة باب نوع اخر من الدعاء عند الا نصراف من الصلوة وتامه عن عطابن مروان عن
 ابيه ان كعبا حلف له بالله الذى فلق البحر لموسى ان لا يجد لى التوراة ان داؤد نبى الله صلى الله عليه وسلم كان
 اذا نصرف من صلوته قال اللهم اصلح لى ديني الذى جعلته لى عصمة واصلح لى دنياى التى
 جعلت فيها معاشى اللهم انى اعوذ برضاك من سخطك واعوذ بعفوك من نقتك واعوذ بك
 منك لامانع لما اعطيت ولا معطى منعت ولا ينفع ذا الجدمك الجد قال وحدثني كعب ان
 صهيبا حدثه ان محمدا صلى الله عليه وسلم كان يقوئن عند انصرافه من صلاته قال الجامع واخرج الحاكم في باب
 الدعاء بعد الصلوة عن معاذ بن جبل انه قال ان رسول الله صلى الله عليه وسلم اخذ بيدي يوما ثم قال يا معاذ والله
 انى لا احبك فقال معاذ باني انت وامى يا رسول الله صلى الله عليه وسلم) وانا والله احبك فقال اوصيك
 يا معاذ لا تدعن فى دبر كل صلوة ان تقول اللهم اعنى على ذكرك وشكرك وحسن عبادتك قال
 واوصى بذلك معاذ بن جبل وواصى الصنابحي واوصى الصنابحي ابا عبدالرحمن الحلي واوصى ابو عبد الرحمن
 عقبه بن مسلم هذا حديث صحيح على شرط الشيخين ولم يخرجاه وقال الذهبي في التلخيص على
 ثرطهما) مستدرک ص ٢٧٣ ج ١،

الجزء الثالث = اعلم انه لا خلاف بان المذاهب الاربعة في نذب الدعاء سر الامام والقولواجاز المالكية والشافعية جهرا الامام به لتعليم المامو من اوتامنيهم على دعائه فاما نصوص المالكية ففي العيار قال ابن عرفة مضى عمل من يقتدى به في العلم والدين من الائمة على الدعاء بتو الذكروا في الترتيم الصلاة وما سمعت من يكره الاجاهل غير مقتدى به ورحم الله بعض الامتدلسين فانه ما انتهى اليه ذلك الف جزء رداعلى منكروه اه وفي نوازل الصلاة منه ايضا من الامور التي هي كالمعلوم بالضرورة استمرار عمل الائمة في جميع الاقطار على الدعاء اذ بار الصلوات في مساجد الجماعات واستصحاب الحال حجة واجتماع الناس عليه في المشارق والمغرب منذ الازمنة المتقدمة من غير تكري في هذه المدة من الادلة على جوازه واستحسان الاخذ به وتاكده عند علماء الملة اه باختصار، وقال القاضي محمد بن العربي والدعاء بعد المكتوبة افضل من الدعاء بعد النافلة اوفى الاكمال ذكر عبدالحق اما كن قبول الدعاء وان منها الدعاء الر الصلاة وانكر الا امام ابن عرفة وجود الخلاف ذلك وقال لا اعرف فيه كراهة قلت ان عنى بقوله لا اعرف فيه كراهة اى لتقدم فصحيح وان عنى به مطلقا ففيه شئى لان الشيخ الشهاب الدين القرافي رحمه الله تعالى ذكره في آخر قواعده وعللها بما يقع بذلك في نفس الامام من التعظيم اه واقول مقتضاه ان القرافي كرهه مطلقا سرا ووجها وليس كذلك ففي ابي الحسن على الرسالة مانصه من العلماء لائمة المساجد والجماعات الدعاء عقب الصلوات المكتوبة جهرا للخاضرين فيجتمع لهذا الامام التقدم وشرف كونه نصب نفسه واسطة بين الله تعالى وعباده في تحصيل مصالحهم على يديه في الدعاء فيوشك ان تعظم نفسه ويفسد قلبه ويعصى ربه في هذه الحالة اكثر مما يطيعه ف : قال الجامع الكراهة لوجود العارض الغير الغالب لا ينفي الاباحة اذا تعدم العارض .

الجزء الرابع ، وقد اكثر الناس في هذه المسئلة اعنى دعاء الامام عقب الصلاة وتامين الخاضرين على دعائه وحاصل ما انفصل عنه الامام ابن عرفة والغريبي ان ذلك ان كان على نية انه من سنن الصلاة وفضائلها فهو غير جائز وان كان مع السلامة من ذلك فهو باق على حكم اصل الدعاء والدعاء عبادة شرعية فضلها من الشريعة معلوم عظمه .

الجزء الخامس ، واما نصوص الشافعية ففي فتح المعين مع المتن وُسن ذكر ودعاء سراعها على الصلاة اى يسن الاسرار هه بالمتفردو ماموم وامام لم يردتعليم الخاضرين ولا تامينهم لدعائه بسماعه اه وفي شرح العباب لابن حجر وفتاويه الكبرى ويسن للمصلى اذا كان منفردا او ماموما كما في المجموع عن النص بعد السلام عن الصلوة اكنار ذكر الله تعالى والدعاء سرا للاخبار الصحيحة لكن قال الاستوى الحق انه يسن للامام ان يختصر في الذكر والدعاء بحضور المامومين فاذا انصرفوا طول الجزء السادس = بعد قوله واما نص الخاتبة باسطر فيوجد من مجموع ذلك ان الدعاء الر الصلوات مسنون عند الخاتبة لانه من ساعات الاجابة كما دلت عليه الاحاديث المارة بل قال الشيخ منصور بن ادريس الحنبلي في شرح الاقناع مع المتن يسن ذكر الله والدعاء والاستغفار عقب الصلوة المكتوبة الى ان قال ويدعو الامام بعد جرو عصر حضور المئكة فيهما فيؤمنون على الدعاء فيكون اقرب للاجابة وكذا يدعو بعد غيرهما من الصلوة لان من اوقات الاجابة اذ بار المكتوبات ويبدأ الدعاء بالحمد لله والثناء عليه ويختم به ويصلى على النبي ﷺ اوله واخره ووسطه ويستقبل الداعي غير الامام هنا القبلة لان خير الخالس ما استقبل به القبلة ويكره للامام استقبال القبلة بل يستقبل المامومين لما تقدم انه ينحرف اليهم اذا سلم ويلح الداعي في الدعاء ويكره ثلاثا لانه نوع من الاحاح والدعاء سرا افضل منه جهرا بقوله تعالى ادعوا ربكم تضرعا وخفية لانه اقرب الى الاخلاص قال ويكره رفع الصوت به في الصلاة وغيرها الاحاج فان رفع الصوت له افضل لحدث افضل الحج العج والتج اه المراد والظاهر اهم لا يكرهون الجهر بالدعاء لقصد التعليم والتامين فتدبر ،

الجزء السابع - واما نص الاحناف ففي شرح نور الايضاح للشيخ حسن الشربلاني الحنفى مع المتن يستحب للامام بعده اى بعد التطوع وعقب الفرض ان لم يكن بعده نافلة ان يستقبل الناس ان شاء ان لم يكن في مقابله مصل لما في الصحيحين كان النبي ﷺ اذا صلى اقبل علينا بوجهه وان شاء الامام انحرف عن يساره وجعل القبلة عن يمينه وان شاء انحرف عن يمينه وجعل القبلة عن يساره وهذا اولى لما في مسلم كذا اذ صلينا خلف رسول الله ﷺ احيانا ان نكون عن يمينه حتى يقبل علينا بوجهه

وان ذهب لخوانجه قال تعالى فاذا قضيت الصلوة فانشروا في الارض وابتغوا من فضل الله والامر
للإباحة الى قوله رافعي ايديهم حذاء الصدور ويطونها مما يلي الوجه بخشوع وسكون الخ ،
الجزء الثامن ، فتحصل من هذا كله ان ادعاء بر الصلوات مستون ومشروع في المذاهب الاربعة
لم ينكره الا اتفاق بمحون قدضل في سبيل هواه ووسوس له الشيطان فاغواه ، ظن الجهول بان
مطلق عقله يهديه يوما للسير المستوي فاضله حتى الشريعة ردها بمجرد البهتان والسفه القوي
يارب سلمنا وسلم ديننا واهد العباد لمنهج الحق السوي ، الجزء التاسع ، فيما يتعلق برفع اليدين
عند الدعاء قال السيد محمد بن عبد الرحمن الاهدل اعلم وفقني الله واباك لمراضاته ان رفع اليدين
في دعاءي دعاء كان في اي وقت كان بعد الصلوات الخمس وغيرها دللت عليه الاحاديث
خصوصا وعموما فمن العموم ماخرجه ابو داود والترمذي حسنه وابن ماجه وابن حبان في صحيحه
والحاكم وقال صحيح على شرط الشيخين من حديث سلمان قال قال رسول الله ﷺ ان الله
حبي كريم يستحي اذا رفع الرجل اليه يديه ان يردهما صفر اخائتين واخرج الحاكم وقال صحيح
الاسناد من حديث انس رضي الله عنه قال قال رسول الله ﷺ ان الله رحيم كريم يستحي من عبدان
يرفع اليه يديه ثم لا يضع فيهما خيرا واخرج احمد وابوداود من حديث مالك بن يسار قال قال
رسول الله ﷺ اذا سألتم الله فاسئلوه بيطون اكفكم ولا تسألوه بظهورها واخرج ايضا من حديث
ابن عباس نحوه وزاد فيه فاذا فرغتم فامسحوا بما جوهكم واخرج الترمذي من حديث عمر بن
الخطاب رضي الله عنه قال كان رسول الله ﷺ اذا رفع يديه في الدعاء لم يحطهما حتى يمسح بهما وجهه
وقال في فتح الباري كتاب الدعوات في باب رفع اليدين في الدعاء وقد وردت الاخبار في
مشروعية الرفع وقد جرح ابو داود والترمذي وحسنه وغيرهما من حديث سلمان رفعه ان ربكم
حبي كريم يستحي من عبده اذا رفع يديه ان يردهما صفر بكر المبهمة وسكون الفاء اي خالية
وسنده جيداه ، ومن الخصوص ما مر في الفصل الاول في / قال جامع اي من اصل الكتاب
وهو ما سبق في الجزء الاول من هذا الا انتخاب في ٢ قال الجامع اما استحباب رفع الايدي للدعاء
على كل حال فمراده اذا قرأ الفاظ الدعاء وبنية الدعاء وطلب الحاجة كما هو داب الداعي
واما اذا ذكر بعض الادعية الماثورة بنية الذكر والا ستان بسنة النبي ﷺ كما في ادعية الصباح

والمساء والنوم واليقظة ودخول الخلاء والخروج عنه ودخول المسجد والخروج عنه والدعاء عند
الوضوء والقيام من المجلس ودخول السوق وامثال ذلك على ما بسطه علماء هذا الفن كما في
عمل اليوم واللية لابن السني ، والاذكار للنووي والحسن الحسني وغيرهما فلم يسمع بمن قال بسنية
رفع اليدين في هذه المواضع ولم يسمع في السلف والخلف بمن يفعل ذلك كيف ولو كان كذلك
لرايت الناس في عامة احوالهم واحوالهم رافعي ايديهم وهذا الفرق في ذكر الفاظ الادعية قدرعاه
الفقهاء حتى الرعاية حيث قالوا في الجنب انه لا يجوز له قراءة الادعية اذا كان بنية التلاوة واما اذا
ذكره بنية الدعاء فيجوز كما في عامة كتب الحنفية انتهى .

الجزء العاشر: في حكم رفع اليدين على المذاهب الاربعة اما عند المالكية ففي عتية قال مالك
رايت عامر بن عبد الله يرفع يديه وهو جالس بعد الصلاة يدعوق قيل لمالك اترى بهذا اساقال لا اري
به باسا ولا يرفعهما جدا وقال ايضا رفع اليدين الى الله تعالى عند الرغبة على وجه الاستكانة
والطلب محمود ، وقال القاضي ابو محمد ابن العربي اختلفوا في الرفع الى اين يكون فقيل الى
الصدر وقيل الى الوجه وجاء عن النبي ﷺ انه كان يرفع يديه في الدعاء حتى يبدو بياض ابطنه .

الجزء الحادي عشر ، واما عند الشافعية ففي فتح المبين على الاربعة لابن حجر ورفع اليدين في
الدعاء سنة في غير الصلوة وفيها في القنوت اتباعه ﷺ .

الجزء الثاني عشر ، واما عند الاحناف فقد مر عن الشرنبلاني طلب رفعهما في الدعاء ببر الصلوة حذاء
الصدر ويطونها مما يلي الوجه بخشوع وسكون .

في . قال الجامع وسبق ما عن الشرنبلاني في الجزء السادس .

الجزء الثالث عشر واما عند الحنابلة فمقتضى قول الشيخ الهوتى في شرح المقنع في باب الاستسقاء
ويرفع يديه استحباب في الدعاء لقول انس كان النبي ﷺ لا يرفع يديه في شئ من دعائه الا في
الاستسقاء وكان يرفع حتى يرى بياض ابطنه متفق عليه وظهورهما نحو السما الحديث رواه مسلم اه
ان رفعهما مكروه في غير الاستسقاء لكن مرعته رفعهما في القنوت بل قال الشيخ منصور بن
ادريس الحنبلي في شرح الاقناع مع المتن ومن اذاب الدعاء بسط يديه ورفعهما الى صدره الحديث
مالك بن يسار مر فوما اذا سألتم الله فاسئلوه بيطون اكفكم ولا تسألوه بظهورها رواه ابو داود

باسناد حسن وتكون يده ١- مضمومتين لمازوى الطبراني، في الكبير عن ابن عباس كان النبي ﷺ اذا دعاهم كفيه وجعل يظونهما يلى وجهه وضعفه في المواهب .

الجزء الرابع عشر، فيما يتعلق بمسح الوجه باليدين بعد الدعاء قد مر ما يدل على طلبه من الاحاديث واما حكمه على المذاهب الاربعة فعند المالكية قال في المعيار قال ابن زرقون ورد الخبر وقال ابن رشد انكر مالک مسح الوجه بالكفين لكونه لم يرد به اثر واما اخذ من فعله الصلوة والسلام للحديث الذي جاء عن عمر رضى الله تعالى عنه قلت قال يجوز مسح الوجه باليدين عند ختم الدعاء الامام الاستاذ ابو سعيد بن لب وابو عبدالله ابن علاق وابو القاسم بن سراج من متأخري ائمة غرناطة وابن عرفه والبرزى والعنبري من ائمة تونس والسيد ابو يحيى الشريف وابو الفضل العقابى من ائمة تلمسان وعليه مضى عمل ائمة فاس اه والمراد بالحديث الذي جاء عن عمر رضي الله عنه ما أخرجه الترمذي عنه قال كان رسول الله ﷺ اذا رفع يديه في الدعاء لم يخطهما حتى يمسح بهما وجهه اه نقل ذلك المازوى وغيره كذا في شرح الشيخ محمد بن ابى القاسم المالكي على نظمه للمسائل التي جرى بها عمل الائمة قال الشيخ ابو القاسم البرزى وهذا يرد انكار عز الدين بن عبدالسلام المسح اه وعند الشافعية والاحناف انه سنة في كل دعاء الا في القنوت كما في كتبهم، ومر عن الخنابلة انه سنة في كل دعاء حتى في القنوت وقد عده ابن حجر في شرح العباب كما مر من آداب الدعاء وقال قال الخلمي والمعنى فيه التفاؤل بان كفيه قد ملتا خيرا فيفيض منه على وجهه والله اعلم .

ف. قال الجامع وهذا القول من مسح الوجه في القنوت المذكور في اصل الكتاب في اخر المطلب الثاني من الفصل الاول تحت عنوان نص الخنابلة بهذه العبارة وفيه ايضا في مبحث صلوة التوريق فيهما في الثالثة الى قوله ويمسح وجهه يديه اذا فرغ من دعائه هنا خارج الصلوة اه

اوله برخه دامام نسايي شاگرد، ابن سنی په خپل کتاب عمل اليوم واللیة، کې لاتدی اسناد دمتن سره د حضرت انس رضی الله عنه نه روایت کړې ده چه نبی ﷺ فرمایلی دی چه هر کله د الله تعالی کوم بنده دهر لمانځه نه وروسته لاس خورولو او اوږد لوسره دادعاء وکړی نوالله تعالی په خپله ذمه باندی لزموی چه دهغه لاسونه محروم ونه گرځوی بلکه دهغه دعا قبوله فرمائی، اود دعاء ترجمه داده یاالله ای ځما معبوده اود حضرت ابراهیم، اسحاق اویعقوب معبوده اود جبریل

دمیکائیل اواسرافیل معبوده زه له تانه سوال کوم چه ځما دعاء قبوله کړه ددې لپاره چه زه مضطر (مجبور) یم اود دین په معامله کې ځما حفاظت وکړی ځکه چه مبتلي په معامله یم، اوما په خپل رحمت کې واخله، ځکه چه زه گنهگار یم، او ځما نه فقرا و محتاجی لری کړه ځکه چه زه مسکین یم، ددې حدیث په اسناد کې یوزاوی عبدالعزیز بن عبد الرحمن هم دی، دکوم په باره کې چه د علماؤ کلام (اختلاف) ده او په میزان الاعتدال وغیره کې یې ددې تصریح کړی ده چه دا حدیث ضعیف ده، لکن په فضایل اعمال کې پدی باندی عمل کولې شی لکه چه هراهل علم پوهیږی اود ددې حدیث تقویت په دی روایت سره هم کیږی کوم چه حافظ ابوبکر بن ابی شیبه په خپل مصنف کې د اسود عامری عن ابیه په روایت سره نقل کړی ده چه هغه بیان کړی چه ما د حضور ﷺ سره د سهار لمونځ وکړ کله چه هغوی ﷺ سلام وکړاوه نو د قبلي په طرف بیړته کیدلو سره دواړه لاسونه پورته کړل اود دعاء یې وکړه د اراتلونکې دعاهمغه ذکرده چه په پورتنی حدیث کې تیره شوه، اود اخره پته نده چه د حدیث ائمه و فرمایلی دی چه دیوه ضعیف روایت سره چه کله بل ضعیف روایت (دهغه موید میلاوشی) نوهغه ساقط او غیر معتبر کیدو درجی نه ترقی کولو سره دا اعتماد او اعتبار درجی ته رسیږی او حافظ جلال الدین سیوطی په خپلی رسالې: (فض الوعاء فی احادیث رفع الیدین فی الدعاء) کې دابن ابی شیبه په حواله دمحمد بن یحی اسلمی نه نقل کړی ده چه مایوخل عبدالله ابن زبیر په دی ترتیب ولیده چه هغه یوسری ولیده چه دلمانځه نه د فارغیدومخکې یې لاس اوچتولوسره دعاء کوله کله چه هغه سری دلمانځه نه فارغ شونوده ته یې وفرمایلی چه رسول الله ﷺ ترهغه وخته پورې چه دلمانځه نه فارغ نه و دعاء لپاره لاس نه اوچتولو اود ددې روایت ټول راویان ثقه دی آه دا تحقیق علامه سید محمد بن عبدالرحمن بن سلیمان بن یحی بن عمر بن مقبول اهدل زبیدی رحمه الله بیان فرمایلی ده او په کتاب المعیار کې دی چه (د حدیث امام) عبدالرزاق داروایت نقل کړی چه د نبی کریم ﷺ نه چاپو بنسټه وکړه چه کومه دعاء ډیره اوریدل کیږی؟ (یعنی زیاته قبولیت ته قریبه ده، حضور ﷺ وفرمایلی: د شپې آخری نیما یې وخت کې اود فرض لمونځونونه وروسته دی حدیث ته محدث عبدالحق او ابن قطان صحیح ولی دی او امام محدث ابوالربیع په خپل کتاب مصباح الظلام کې د نبی کریم نه روایت کړی ده چه هغوی ﷺ فرمایلی دی چه کوم سری ته د الله تعالی نه دکوم حاجت غوښتنه وی هغه دی د فرض لمونځ نه بعدو غواړی اه

دوهمه برخه: امام ابن سنی د حضرت ابو امامه نه روایت کړی چه زه به کله هم درسول الله سره په فرض یا نقل لمانځه کې قریب وم نو دا دعایه یې کوله وامې وریدل چه یاالله زما ټولی گناهگانی

او خطا گانی معاف و فرمایه. یا الله ما اوچت کره او خداوند نقصان جبره و کره، او ماد عمدہ
 اخلاق و اعمال و یه طرف هدایت و فرمایه ۱ خکه چه بنواخلاق و اعمال و طرفته هدایت کول
 سواد تاته بل خوک نشی کولی، اونه دیدو اخلاق و اعمال و نه دتاسونه سوا خوک لری کولی
 شی، او امام ۱ نسائی د حضرت کعب نه روایت کری چه هغه فرمایلی دی چه قسم ده په هغه
 الله چه موسی لپاره یې سیند دوه خایه کری وچه مونز په تورات کې ذالیکلی پیدا کری دی چه
 شی الله حضرت داود علیه السلام چه کله به دخپل لمانځه نه فارغیدلو نو د دعاء به یې کوله یا الله
 خمدین درست و فرمایه کوم چه تاسو خمالپاره پناه گر خولی، او خدا دنیا درست کولو سره راکره
 په کومه کې چه تاسو خما گذاره گر خولی یا الله زه دتاسو د غصی نه ستاسو یه رضا سره پناه اخلم
 او دتاسو د عذاب نه دستاسو یه معافی سره پناه اخلم اوزه ستانه په هم ستاسره پناه اخلم کوم
 څه چه تاسو عطاء فرمایې خوک دهغی منع کونکې نشته او کوم څه چه ته منع کری دهغی خوک
 ورکونکې نشته او ستا په مقابله کې دکوم کوښښ کونکې کوښښ نه چلیبری، راوی وایې چه
 حضرت کعب داهم و فرمایل چه حضور ﷺ هم دلمانځه دخلاصولونه بعد د دعاء فرمایله او
 په تلخیص در سالی کې په ضمن د فائدی د مستدرک حاکم باب الدعاء بعد الصلاة سره ددی
 روایت هم اضافه کری شوی ده چه حضرت معاذ رضی الله عنه فرمایلی دی چه یوه ورځ نبی ﷺ
 خمالس و نیوه او وی فرمایل ای معاذه قسم په الله زه له تاسره محبت لرم معاذ عرض وکر
 یا رسول الله خما مور او پلار دی په تقریان شی قسم په الله زه هم دتاسو سره محبت لرم بیایې
 و فرمایل ای معاذه زه تاته وصیت کوم چه دهر لمانځه نه وروسته دادعا کله هم مه پرېده
 (د دعاء ده) یا الله په خپل ذکر، او شکر او ښه شان عبادت کولو سره خما مدد و فرمایه، راوی وایې
 چه بیامعاذ همد او وصیت صنایحی ته و فرمایه او صنایحی عبدالرحمن ته او عبدالرحمن عقبه
 بن مسلم ته، حاکم دی حدیث ته علی شرط البخاری و مسلم صحیح ولی دی، او علامه ذهبی
 هم په تلخیص کې دا قبول کری دی

نعت اللانده او ابو داود روایت کری چه حضور ﷺ فرمایلی دی چه کله تاسو د ما ښام دلمانځه
 نه فارغ شوی تواوه خله دادعا و وایه یا الله ماته دا ورته نجات راکره که دا دعا ولولی او بیایه
 همدې شپه تاته مرگ راغی نو ستا لپاره به د جهنم دا ورته نجات لیکل کیږی، او چه کله د صبح

په اصل رساله کې د نسائی حدیث نا تمام لیکل شوی و دکوم چه تلخیص کې د فائدی په عنوان مکمل لیکل شوی ده
 د همدی په خاطر په ترجمه کې د مکمل حدیث ترجمه اخستل شوی ده بیایه اصل رساله کې چه څومره اجزاء اخستل شوي
 دهغو د ترجمی حاجت پاتی نشو، ۱۲۰ مه

لمونځ وکولې شی هلته هم دادعا په همدې ترتیب ولولی که په همدې ورځ تاته مرگ راشی
 نو ستا لپاره به د جهنم نه نجات لیکل کیږی
 دریمه برخه ښه پوه شه چه په مذاهب اربعه یعنی حنفیه، شافعیه، مالکیه، حنابله، کې په دی
 باره کې هیڅ اختلاف نشته چه (دلمانځه نه وروسته) په ورود دعاء کول دامام او مقتدی د لپاره
 مستحب ده او مالکیه او شافعیه دامام لپاره ددی اجازه هم وړکوی چه دعاء په زوره و وایې
 تر څو مقتدیانوته تعلیم شی یا هغوی دده په دعایانندی آمین و ویلی شی، په دی باره کې
 د مالکیه و فقهیه روایات دادی په معیار کې راغلی دی چه ابن عرفه ویلی دی چه په علم
 اودین کې دکومو علما و اقتداء کولی شی دهغو عمل په دی پاتی شوی دی چه دلمانځه
 دختمولونه وروسته یې ماتوره ادعیه لوستلې او ما د چانه نه دی اوریدلی چه ددی نه انکار کوی
 بغير دهغه جاهل نه چه دهغه اتباع نشی کولی، او الله تعالی دی داندلس په بعضی علما ورحم
 و فرمایې چه کله هغوی دا و اوریدل چه بعضی خلک ددینه انکار کوی نو دهغی په تردید کې یې
 یوه رساله تصنیف و فرمایله اه.

او د معیار کتاب په نواز الصلاة کې مرقوم دی په هغوا مورو کې چه ثبوت یې د ضروریاتو
 او بدیهیاتو په شان ده دتولی دنیا د اطراف و دنامه کراموم داعمل ده چه دلمنځونونه بعد په
 مسجد و نو او جماعتونو کې دعا گانی کوی، او استصحاب حال یو شرعی حجت ده او په مشرق
 او مغرب کې دتولو مسلمانانو په دی باندی متفق او مجتمع کیدل او د هیچا انکار نه کول ددی
 عمل جائز او ددی اختیار و لو، مستحب او مستحسن کیدلو او د مذهب د علما و په تزه ددی د
 مؤکد کیدلو د دلایلو په ډله کې دی انتهى باختصار او دریم نمبر قاضی محمد ابن العربی
 فرمایې چه دعاء د بعد الفرض افضل ده دعاء بعد النفل نه او دخلورم نمبر په اکمال کې دی چه
 عبد الحق رضی الله عنه هغه مواضع جمع کری دی په کومو کې چه دعا قبلېږی، په هغو کې یو دلمانځه
 نه بعد دعاء هم ده او امام ابن عرفه په دی باره دکوم خلاف کیدونه انکار فرمایلی ده او ویلی
 دی چه زه په دی کې کوم قسم کراهت باندی نه یم پوه شوی زه وایم چه که امام ابن عرفه په
 خپل قول کې دکوم کراهت نه پوهیدلو نه د امراد اخستی وی چه کوم متقدم بزرگ دینه مکروه
 نده ویلی نو صحیح ده، که مطلقا مکروه نه ویل مراده نویه دی کې یو تردد شته او هغه داده چه
 شیخ شهاب الدین قرافی رضی الله عنه د خپلو قواعد ویه آخر کې کراهت ذکر کری ده او د کراهت علت
 ئی دایبان کری چه دامام په نفس کې د همدې په سبب تکبر او تعاضم پیدا کیږی، انتهى زه
 وایم چه ددی مقتضا داده چه علامه قرافی دینه مطلقا مکروه ویلی دی سراوی او که

جہراً حالانکہ واقعہ داسی بندہ خکے چہ دابوالحسن در سالی پہ حاشیہ کی دالفاظ دی: قرافی
 وایہی چہ امام مالک اود علماؤ بوجماعت دمسجدونواوجماعتونو امامانو لپارہ دفرض
 لمونخونونہ بعدد حاضرینوہ اورولولپارہ جہراً دعا کول مکروہ گنہی دہ خکے چہ بہ دی صورت
 دہغہ لپارہ دوہ خیزونہ دلویبی اوسیادت جمع کیری، دامامت پہ وجہ دتولونہ وزاندی کیدل
 بل داچہ ہغہ خیل خان دالذہ اودہغہ دبتدگانویہ مینخ کی پہ دعا کی یوہ واسطہ گر خولوسرہ
 ودرولی دہ نوتعجب بندہ چہ دہغہ بہ نفس کی تکبر پیداشی اودہغہ زرہ فاسدشی اویہ دی
 حالت کی چہ دحق تعالیٰ ٹومرہ عبادت کوی دہغونہ زیات پہ گناہ کی مبتلا کیری (ف)
 حضرت جامع پہ استحباب الدعوات، رسالی کی فرمایہی چہ کوم کراہت چہ دکوم داسی
 عارض پہ وجہ وی چہ دہغہ وجود اکثر اوغالب نہ وی ہغہ کراہت دعارض دمعدوم کیدویہ
 وخت کی دباحث فی نفسہ سرہ معارض اومخالف بندہ

خلورہ برخہ: خلکویہ دی مسئلہ کی دیربحث اوخبری اتری کری دی، یعنی دلمانخہ نہ
 بعد امام دعا کول اود حاضرینوہ ہغی باندی آمین ویل اوددی تحقیق چہ کومہ خلاصہ
 امام ابن عرفہ اوعربینی فرمایلی دہ دادہ چہ داسی دعا کہ پہ دی نیت سرہ وی چہ دادلمانخہ
 پہ سنتواومستحبوکی یوسنت او مستحب دہ نو بیا خو ناجائز دہ اوکہ ددی عقیدی نہ پہ
 سلامتی سرہ (محض دیوی مستجابی دعا کیدو پہ حیثیت سرہ) وی نوہغہ داصل دعا پہ
 حکم کی دہ او دعا یو شرعی عبادت دہ دکوم فضیلت چہ دنصوص شرعیہ نہ معروف
 اومشہور دہ آہ دی خایہ پوری دعوی کلام ختم شوخہ اندازہ تصرف اوزیادت سرہ

پنجمہ برخہ: اودشافعیہ مذہب فقہیہ روایتونہ (پہ دی مسئلہ کی) دادی: پہ فتح المعین
 اودہغہ پہ متن کی دی: او مسنون دہ ذکر اودعا دلمانخہ نہ بعد پہ وروسرہ یعنی ددعا
 ورولوستل مسنون دی منفرد لپارہ ہم اود امام اومقتدی لپارہ ہم اودہغہ امام لپارہ ہم چہ
 دارادہ ونہ لری چہ حاضرینوہ تعلیم شی یا حاضرین ددہ دعا اوریدوسرہ بیا آمین وایہی آہ
 اور (۲) دابن حجر رحمہ اللہ علیہ پہ شرح عباب کی او دہغہ پہ فتاوی کیری کی راغلی دی
 مسنون دہ دلنوخ کونکی لپارہ کلہ چہ ہغہ منفرد یا مقبلی وی (لکہ چہ پہ کتاب مجموع کی
 پہ حوالہ سرہ مذکور دہ) داچہ دلمانخہ نہ دسلام گر خولوسرہ پہ کثرت سرہ دالذہ ذکر وکری، اویہ
 اورواوسرہ دعا وکری، لکہ چہ پہ صحیحہ احادیثو کی واردشوی دی، لکن امام اسنوی
 فرمایلی دی چہ حق دادہ چہ امام لپارہ مسنون دادہ چہ دمقتدیانوسرہ پہ ذکر اودعا کی

اختصار وکری کلہ بی چہ وکرہ ہغہ وخت چہ ہغوی لازمی یا منتشر شی، بیا
 اورد ذکر اودعا کول شی

شپہم جزء: اودحنابلہ مذہب فقہیہ روایتونومتعلق چہ خہ عبارات صاحب د رسالی نقل
 کولونہ بعد فرمایلی دی چہ ددغو عبارتونوہ مجموعی نہ دازدہ کیری چہ دعا
 دتولولمنخونونہ بعدد حنابلہ ڈیہ نزد مسنون دہ، ددی لپارہ چہ داوخت داجابت پہ ساعتونوکی
 دہ لکہ چہ مذکورہ حدیثونہ پہ دی باندی دلالت کوی بلکہ شیخ منصور ابن ادرسی حنبلی پہ
 شرح اقتناع کی فرمایلی دی چہ دفرض لمانخہ نہ بعدد کرالذہ دعا، اواستغفار مسنون دی
 تردی نی فرمایلی دی چہ امام دی دفجر اوعصر نہ وروسرہ دعا وکری خکے چہ دی
 دوولمنخونوکی فربتی حاضریری، نوہغوی بہ ددہ پہ دعا آمین وایہی پہ کوم چہ ہغہ اقرب
 الی القبول گرخی اویہ ہمدی ترتیب ددغودوولمنخونونہ علاوہ نورولمنخونوکی دی دعا کوی
 خکے چہ داجابت دوختونوختی یو وخت دفرض دلمنخونونہ بعد ہم دہ اویکار دہ چہ دعا
 دحمد اوثنانہ شروع کری اویہ ہمدوی بی ختم کری اویہ نی کریم باندی دی پہ اول اوآخر کی
 درود وواپی اویہ مینخ کی ہم اوتول دعا کونکی دی پہ دغہ وخت خیل مخونہ دقبلی پہ طرف
 کری علاوہ امام نہ خکے چہ بہترین مجلس ہغہ دہ چہ پہ ہغہ کی استقبال قبلہ وی لکن امام
 لپارہ د (لمانخہ دخلاصیدونہ بعد) استقبال قبلہ مکروہ دہ بلکہ مقتدیانویہ طرف توجہ
 کولوسرہ بہ کنینی، خکے چہ پور تہ تیرہ شوی چہ امام تہ د سلام نہ بعد مقتدیانویہ طرف
 بیاراتل پکاری دی، اویکار دہ چہ دعا کونکی پہ دعا کولوکی الحاح اواصرار وکری اودعا دزی
 خلی مکرر کری خکے چہ دری خلی مکرر کول ہم دالحاح صورت دہ، اویہ اورواوسرہ دعا پہ
 نسبت سرہ جہرتہ افضل دہ خکے چہ دالذہ تعالیٰ ارشاد دہ، ادعواریکم تمن رفعا وخفیہ، یعنی
 خیل رب تہ پہ الحاح اوزاری سرہ پہ خفی اواز سرہ، خکے چہ خفیہ اوسر اذعا کول داخلاص پہ
 طرف اقرب دہ فرمائی (یعنی شیخ منصور) اویہ دعا کی جہراو اوچت آوازی پہ لمانخہ
 اوغیر لمانخہ کی مکروہ دہ مگر حاجیان ددی نہ مستثنی دی چہ دہغوی لپارہ آواز اوچتول
 افضل دی ددی حدیث پہ سبب چہ افضل حج ہغہ دہ چہ ہغہ کی آوازونہ، دعا او تلبیہ، اوچت
 وی اود (قریانیو) وینی ویبول شی آہ، مراد پہ ظاہرہ کی دادہ چہ کہ ددعا
 جہرد حاضرینوہ تعلیم اودہغود آمین ویلویہ نیت سرہ وی نوعلماؤ دیتہ مکروہ ندی ویلی
 اووم جزء: اودحنفیہ مذہب او فقہیہ روایتونہ دادی: دعلامہ شرنبلالی دنور الايضاح شرح
 اودہغی پہ متن کی راغلی دی مستحب دہ امام لپارہ دتولونہ وروسرہ اودفرضونہ وروسرہ

که ددی فرضونه بعدخه نفل نه وی داچه که غواری دخلکویه طرف متوجه کیدوسره دی کنینی به دی شرط چه دهغه په مواجهه کې کوم شخص لمونځ ته کوی ځکه چه په صحیحینو بخاری مسلم کې شته چه کله نبی ﷺ به لمونځ کولونه څمونږ په طرف به متوجه کیدلو، اوکه غواری نوامام داهم کولې شی چه دخپل چپ طرف ته دی راوگرځی اوقبله دی خپل نبی طرفته کړی اوکه غواری په خپل نبی طرف دی راوگرځی اوقبله دی خپل چپ طرفته کړی اودا وروستی صورت بهتر او اولی ده دهمدی لپاره چه دمسلم په حدیث کې دی کله چه مونږ د نبی ﷺ شاته لمونځ کولونوده غویشل چه مونږ دهغوی نبی طرف ته ودریږو، ترڅو دهغه چهره مبارکه څمونږ په طرف وی اوامام ته دا اختیار هم شته چه دلمانځه نه بعدته کنینی، بلکه دخپل حاجت لپاره اوچت ولاړوی دحق تعالی ارشاده چه کله لمونځ پوره شی نودزمکې اطرافو کې خپاره شی اودالله تعالی رزق اوروزی طلب کړی اوداحکم دخپریدو دایاحت او جواز لپاره ده (الی قوله) د دعاء په وخت لاس پورته دخپلوسینویه برابروی، اودلاس داخلی طرف یعنی دورغوو طرف دخپلی چهری په طرف وی، اوداتول کارونه دخشوع اوسکون سره کیدل پکار دی

اتم جزء نودمذاهبودعبارتواوتولوحديثونونه دا حاصله شوه چه دتولو لمنځو نونه وروسته دعا کول په څلورومذهبونو کې مسنون اومشروع ده، ددی انکار سواد هغه جاهل مجنون نه ندی کړی کوم چه دخپلی نفسایې هواپه لاره کې گمراه شوی اوشیطان دهغه په زړه کې وسوسه اچولوسره هغه دوکه کړی ده، دنظم ترجمه (جاهله دازده کړه چه محض دهغه عقل په کوم وخت هغه سیده لاری ته هدایت کړی دهغه دغه گمان دی گمراه کړی تردی چه په شریعت باندی محض بهتان اوخپلی انتهایې بیوقوفی سره ردکول کوی، ای څمونږه ربه مونږ اوڅمونږ دین سلامت وساته اوخپلو بندگانوته صحیح اوسیده لاره هدایت وفرمایه

نهم جزء د دعاء په وخت دلان اوچتولو متعلق سید محمد بن عبد الرحمن اهدل فرمایلی دی پوه شه الله تعالی دی ما و تاسوته دخپلی رضاء توفیق عطاو فرمائی چه د دعاء په وخت کې هره دعاء چه وی اوچه څه وخت وی دلنځونونه بعدوی یاد هغونه سواپه نور وختونو کې دلان اوچتولو دلالت نبویه احادیث کوی د خاصو خاصو وختونو لپاره هم او د عامو وختونو لپاره هم د عموم الفاظو روایتونه خودادی ابو داود، ترمذی، او ابن ماجه روایت کړی دی او ترمذی دی روایت ته حسن ویلی دی اوجان داروایت په خپل صحیح کې درج کړی ده، اوحاکم په مستدرک کې داصحیح علی شرط الشیخین لیکلی دی، هغه حدیث داده: حضرت سلمان

فارسی فرمایلی دی چه رسول الله ﷺ وفرمایلی چه الله تعالی ډیر حیاء کونکې او کریم دی، ددی نه حیاء کوی چه کوم سړی د هغه طرفته د دعاء لپاره لاس پورته کړی او هغه خالی اومحروم رد کړی، اوحاکم دوهم نمبر د حضرت انس نه روایت کړی اوصحیح الاسنادی ورته ویلی دی رسول الله فرمایلی دی چه الله تعالی رحیم او کریم دی، دهغه بنده نه حیاء کوی چه دهغه په طرف لاس اوچت کړی چه دهغوپه لاسونو باندی څه خیر او عطا کنیږدی، اوامام احمد اوابوداود د حضرت مالک بن سیرانه روایت کړی ده چه حضور علیه السلام فرمایلی دی چه کله تاسوالله تعالی نه سوال کوی نو د لاسونوپه باطن طرف باندی سوال کوی په ظاهری طرف سره مه کوی (یعنی ورغوی دی دمخ په طرف وی اودلاس شاه دی لاندی طرف وی) اود حضرت ابن عباس نه هم همداسی روایت نقل شوی اوپه هغه کې دازیادت ده چه کله د دعائه فارغیږی نولاس په خپل مخ باندی راوگرځوه، اوترمذی د حضرت عمر بن الخطاب نه روایت کړی چه کله به رسول الله ﷺ د دعاء لپاره لاس پورته کولونوهغه به یې نه غورځولو ترڅو چه به یې په مبارکې څیری باندی مسح نه فرمایلو، اوپه کتاب الدعوات باب رفع الیدین فی الدعاء دفتح الباری کې راغلی دی چه ډیر حدیثونه دلان اوچتولوپه مشروعیت کې وارد دی، اوحضرت ابو داود د حضرت سلیمان نه روایت کړی اوترمذی په روایت کولوسره ورته حسن ویلی دی، چه حضور علیه السلام فرمایلی دی چه ستاسورب حیاء کونکې کریم دی، دخپل بنده نه حیاء کوی چه کله لاس اوچت کړی او هغه خالی رد کړی ارددی حدیث سند عمده ده، او هغه روایات چه په هغو کې په خاصو خاصو اوقاتو کې په دعاگانو کې دلان اوچتولو ارشاد وی هغه ددی رسالې په اول فصل کې تیر شوی دی

ف) ددی رسالې تلخیص کونکې حضرت حکیم الامت دامت برکاتهم فرمایې چه دا اول فصل نه مراد اصلی رسالې (مسلك السادات) اصل مراده، اودغه په تلخیص رساله کې داروایات دجزا اول عنوان لاندی تیر شوی

ف) حضرت جامع فرمائی چه دمصنف دافرموده چه د دعاء په وخت لاس اوچتول په هر حال، هر وخت کې دلمانځه نه بعدوی یانور وختونو کې وی په هر حال مستحب دی دا هغه وخت دی چه کله د دعاء الفاظ د حاجت د طلب په قصد او نیت سره ولولی لکن هر کله چه دا قصد نه وی بلکه دمسنون ذکر په طور ویل وی، لکه سهارمانیام، دخوب او بیداری دوختونو دعاگانی اوبیت الخلائق دتللو اوراوتلو اوداودس دعاگانی اود مجلس نه دپورته کیدو، او بازار ته دداخلیدو وغیره دعاگانی لکه چه په عمل الیوم واللیله کتاب اونووی اذکار، اوحصن حصین

کې دعاگانې مفصلی مذکورې دی نوښه دی دعاگانو کې لاسونه اوچتول سنت نندی، اوپه سلف اوخلف کې دکوم عالم یافقیه نه نندی اوریدل شوی چه هغوی په دغو کې دلاس اوچتولو داستحباب یاستتیت قایل دی، اوڅنگه کیدلی شی ځکه چه که داسی وی نودمسلمان هیڅ وخت به هم دلاس دپورته کولونه خالی پاتې نشی ځکه چه دادعاگانې خود انسان په هر نقل او حرکت باندی مسنون دی اوکوم فرق چه ذکرشوددی رعایت فقهاؤ حضراتویه نورومواقعو کې هم فرمایلی دی، مثلاًدجنب لپاره حکم ده چه که قرآن تلاوت دتلاوت په نیت وکړی نوجائزنده اوکه دماثور ذکر یا حاجت طلب په نیت یې وکړی نوجائزده لکه چه په عامو کتابونو دفقهي کې موجوددی لسم جزء: درفع یدین فی الدعاء متعلق داربعه مذاهبوتصريحات د مالکيه حضراتو خودا روایت ده چه په عتبيه کې راغلی دی چه امام مالک فرمایلی دی چه ماعامرین عبدالله وليده چه دلمانخه نه وروسته ناست و اودعایې کوله، دامام مالک نه چاتپوس وکړ چه آیا تاسوپه دی کې څه کراهت گنی اوی فرمایلی زه په دی کې هیڅ کراهت نه گنم البته لاسونه دپرزیات مه اوچتوی اودایې هم وفرمایلی: الله تعالی په طرف لاس اوچتول دعا جزی د اظهار درغبت په وخت اودطلب په طور محمود او مستحسن ده اوقاضی ابواحمدابن العربی فرمایلی: چه په دی باره کې دعلماؤ اختلاف ده چه رفع یدین ترکوم حده پورې کیدل پکار دی، بعضی فرمایې چه ترسینی پورې، اوبعضو دمخ پورې، اودنبی کریم ﷺ نه منقول دی چه هغوی په دعا کې تردی حده پورته کولو چه دهغو مبارک دتخرگونوسپین والي ظاهریده.

یوولسم جزء: اودشوا فعود مذهب فقیهه روایت دادی چه په فتح المبین شرح داربعین دابن حجر کې دی اوپه دعا کې دلاسونوپورته کول سنت دی په لمانخه اوغیرلمانخه کې صرف دقنوت په وخت مطابق داتباع دنبی کریم ﷺ.

دولسم جزء: اودحنفیه مذهب فقیهه روایات دشرنبلای دشرح نور الايضاح په حواله پورته تیرشوی دی په کومو کې چه دتولولمنخونونه بعددخشوع اوخضوع سره دسینی پورې لاس اوچتول اودهغو داخلي حصی دمخ طرف کولو مطلوب اومستحب کیدل مذکور دی.

دیارلسم جزء: اودحنابله ودمذهب روایات دادی په شرح مقتع باب الاستسقاء کې دشیخ بهوتی قول ده چه دواړه لاسونه خپل په دعا کې اوچت کړی استحباب په سبب دارشاددانس ﷺ، چه نبی کریم ﷺ داستسقاء نه سواپه بله کومه دعاء کې لاس نه اوچتولو اوپه (استسقاء کې) به نبی تردی اندازی پورې اوچتولو چه دارخونو سپینوالي به یې ښکاره کیده داروایت په بخاری

اومسلم کې ده اوپه (استسقاء کې) دلاسونوشا آسمان طرف ته گرځول پکار دی اوددی روایت مسلم کړی، اوددی قول مقتضی داده چه دلاسونواوچتول دصلاة استسقاء نه سوا نورو مواقعو کې مکروه ده، لاکن خپله دشیخ بهوتی قول داهم تیرشوی چه په قنوت کې هم لاس اوچتوی، بلکه شیخ منصورین ادريس حنبلی په شرح اقناع کې فرمائی: چه دعاء دادابوخینی دلاسونوخورول اوپورته کول دهغو ترسینی پورې دی دحضرت مالک بن سیار دحدیث په سبب چه نبی کریم ارشاد فرمایلی چه کله تاسو الله تعالی ته سوال کوی نودلاسونوپه باطنی اطرافونوسره سوال کوی اوپه ظاهری طرف سره یې مه کوی. دا ابو داود روایت کړی په حسن اسنادسره. اولاس یو ځای کیدل پکار دی ددی لپاره چه طبرانی په معجم کبیر کې دحضرت ابن عباس رضی الله عنه نه روایت کړی ده چه کله به نبی ﷺ دعافر مایله نودواړه ورغوی به یې یو ځای کول اودلاسونو داخلي طرف به یې دخپل مخ په طرف کول اوپه مواهب کې دی روایت ته ضعیف ویلی شوی دی.

څوارلسمه برخه: دعاء نه وروسته په مخ باندی دلاس سولولو متعلق هغه حدیثونه اورویات وړاندی تیرشوی دی کومو کې چه دعاء نه وروسته په مخ باندی دلاس دا راکشولو مستحب کیدل معلومیرې اوس پاتې شویه څلورومذهبونو کې ددی حکم نودمالکيه دمذهب روایت خوداده چه په معیار کې یې دابن زرقون قول نقل کړی ده چه په حدیث کې راغلی دی: مسح کول دخپلی چهری په دواړو لاسونو دعاء داختمام په وخت اوددی سره سره دتولوعوامو، خواصواوعلماءو عمل میلاو شوی په کوموسره چه ددی روایت تقویه وشوه اوابن رشد فرمایې: چه امام دلاسونومسح کول په مخ باندی په دی وجهې انکار کړی ده چه ددی لپاره کوم حدیث نندی راغلی، البته دهغه دفعل نه دااخستلې شی کوم چه دحضرت عمرنه منقول ده. زه وایم: چه امام استاذ ابو سعیدبن لب اوابوعبدالله بن علاق اوابوالقاسم بن سراج چه دغرناطی په متاخرینو علماؤ کې دی اوابن عرفه، برزلی اوغبرینی چه دتونس ائمه دی اوسیدالبویحی شریف اوابوالفضل عصبانی چه دتلمسان اما مان دی داتول حضرات دعاء نه وروسته په مخ باندی دلاسونومسح کولو قائل دی اوپه همدې باندی دفارس دعلماؤ عمل ده اودهغه حدیث نه مراد چه حضرت عمرنه منقول ده هغه ده کوم چه ترمذی دحضرت عمرنه روایت کړی ده، چه رسول الله ﷺ به کله ددعالپاره لاسونه پورته کول ترهغه به یې نه غورځول ترڅوبه یې چه په مبارک مخ باندی نه سولول، آهدامازری وغیره نقل کړی ده داذکرکړی شیخ محمدبن ابوالقاسم مالکې په شرح نظم کې په کوم کې یې چه هغه مسائل جمع کړی په کوموباندی چه

دامت عمل پاتې شوی، شیخ ابوالقاسم برزلی فرمایې چه ددینه دحضرت عزالدین ابن عبدالسلام داتکار مسح تغلیط کیږی اوپه دی کې دشافعیه مذهب روایت داده چه داپه هره دعاء کې سنت ده سواد دعاء قنوت نه لکه چه دشوافعو په کتابونو کې ددې تصریح ده او دحنابله دمذهب نقل تیر شوی ده چه هغه سنت ده په هره دعاء کې بجز دعاء قنوت او این حجریه شرح عباب کې دا دعاء په آدابو کې شمیرلی ده او ویلی دی چه حلیمې رضی الله عنہم فرمایلی دی چه ددې فعل په مستحب کیدلو کې راز داده چه گواکې دده لاس دخیرنه ډک شوی ده او هغه په خپل مخ راغورځوی اهو الله اعلم

ف: حضرت جامع دامت برکاتهم فرمایې چه دا قول مسح وجه فی القنوت په اصل کتاب کې په مطلب ثانی فصل اول کې دنص الحنابله دعنوان لاندی دهمدې مذکوره عبارت سره منقول ده اوپه هغه کې دصلوة وتر بحث کې هم دامن کوردی چه په دریم رکعت کې دعاء قنوت وکړی، (الی قوله اوپه خپلو دواړو لاسونو باندی په خپل مخ مسح وکړی کله چه دخپلی دعاء نه فارغ شوی په دغه موقع (قنوت) کې هم اوخارج دلمانځه هم آه، داستحباب الدعوات عقیب الصلوة درسالی ترجمه پوره شوه والحمد لله الذی لعزته وجلاله تتم الصالحات النور ص ۹ ربيع الثاني ۵۵۵ هـ ترالنور ص ۴ شعبان ۵۵۵ هـ

تمت الرسالة

دناړینه دبلوغ عمر:

سوال: (۷۷۷) شریعت دبلوغ عمر څه مقرر کړی ده؟

جواب: ددولسو کلونو نه وروسته چه کله دبلوغ علامې ظاهري شی دبلوغ حکم به کولې شی اوکه کومه علامه ظاهره نه شی نوپه مفتی به قول سره د پنځلسو کلوپه عمر کې به دبلوغ حکم کولې شی. والله اعلم اشرف علی ذی الحجة ۵۵ هـ والمسئله مشهوره فی کتب الفقه مذکوره النور ربيع الاول ص ۱۵-۵۷ هـ

دلمانځه په پریښودو جرمانه:

سوال: (۷۷۸) بنده چه کوم ځای کې پاتې کیږی خلکوپه بی لمانځه مسلمانانو باندی جرمانه مقرر کړی ده، اوس دخوړ خورا هیسی څینی لمونځ کونکو اهتمام همداکړی دکوم په وجه چه خلک چه بیلماڅه وپه لمانځه راغلل اود جرمانی متعلق حضور په کانپور کې په وعظ کې

څه تحقیقات بیان فرمایلی وچه په یاد کې مې پاتې ندی یعنی هغه حدیثونه په کوموسره چه جرمانه مقرر کول په خپل ځان باندی کومه چه جائز ده اونور خلک یی په چا باندی مقرر کړی ددې ناروا کیدل بیاددې جرمانی مال وصول کولوسره په کوم نیک کار کې مصرفول ددې ناجائز کیدل، الغرض ددې متعلق چه کوم حدیثونه یافقیهه دلایل دی حضرت دی دغه دلایل تحریر وفرمایې ترڅو دجواز او عدم جواز صورتونونه خلک مطلع کړی شی او خادم دخپل یادلپاره ددلایلو تکلیف درکړی چه تحریر یې وفرمانی؟

جواب: دجرمانی مسئله فقهاؤ د تعزیر په باب کې لیکلی ده، دکوم حاصل چه داده چه احتاف ددې قایل ندی او کوم آثار دصحابه وچه په دی باره کې دی یا اجتهادی دی یا که حکمې مرفوع دی نومنسوخ دی اوناسخ حدیث داده لاجل مال امره الایطیب نفسه اود آیت لاتاکلوا اموالکم بینکم بالباطل، (تمه اولی ص ۲۰۰)

دغوره فرض اوستوپه مینځ کې اور دغزیدلو حکم:

سوال: (۷۷۹) دصبح د فرض اوستوپه مینځ څه اندازه په بنی طرف د غزیدلو مسنون وغیره کیدلو څه اصل شته؟

جواب: مسنون په دی معنی خوار و نشته چه په شرع کې مقصوده اوپه دی معنی چه دحضور صلی الله علیه وسلم منقول دی اگر که په طور عادت وی نوشته ۹ رمضان المبارک ۱۳۲۷ هـ (تمه اول ص ۲۰۱)

په لمانځه باندی دهغو اورادو مخکې کول چه بعد الصلاه ویل کیږی:

سوال: (۷۸۰) په اکثر و مسجدونو کې دلمانځه وخت مقررنده کله چه څلور کسان وی نوجماعت کیږی که وروسته راشی نوجماعت نه میلاو یږی اوکه وړاندی راشی نوپه ناسته ناسته ستر تیا معلوم یږی نوپه دی ناسته کې چه څوک خپله وظیفه ووانی چه دلمانځه نه بعد یې لولی نو یادانشی کیدلی؟

جواب: کیدلی شی، ۱۰ رجب ۱۳۳۵ هـ (تمه خامسه ص ۱۹)

تفسير في اختلاف:

سوال: (٧٨١) به دی مقدمه کی ددین علماءخه فرمایې چه دکوم سړی زوجه لمونځ کول نه کول وی نودهغی اولادحرامی ده اوکه څنگه؟

جواب: صحابه، تابعینو، تبع تابعینو د تارک صلاة په کفرکې اختلاف کړی دی (فی التفسیر المظهری تحت قوله تعالی حافظوا علی الصلوات واما تارک الصلوة عمداً فقال احمد بکفر وقال مالک والشافعی وهروایة عن احمد انه لا یکفر لکن یستتاب فان تاب والاقبل وقال ابوحنيفة لا یقتل لکن یحس ابداحق یموت اوتوب آه وی نفع المقتی والسائل وقد اختلف الصحابة والتابعون فی کفر من ترک الصلوة متعمداً وجزائه فقال من الصحابة سیدنا عمرو عبدالله بن مسعود وعبدالله بن عباس ومعاذ بن جبل وجابر بن عبدالله وابوالدرداء وابوهیرة وعبدالرحمن بن عوف رضی الله عنہم ومن غیر الصحابة احمد بن حنبل واسحق بن راهویه والنخعی وابوب السجستانی وابو داؤد الطیالسی وابوبکر بن ابی شیبة ان من ترک الصلوة فی وقت عمدأبلاعدریکفروقال حماد بن زیدومکحول والشافعی ومالک لا یکفرو لکن یقتل وعندنا لا یکفرو لا یقتل ويعزر تعزیراً آه) نوکوموجه تارک صلاة ته کافر ویلی دی نوددی په خاطر چه ارتداد احدالزوجین مبطل دنکاح ده دهغوی په نزدیه نکاح ماته وی ددینه وروسته چه څوک وطی وکړی حرام ده اوچه کوم اولادوی هغه ولدالحرام ده او جمهورچه ترک صلوة موجب دکفرنه وایې دهغوی په نزدنکاح باقی پاتې ده اووطی حلال او اولاد ولدالحلال ده اودجمهورومذهب راجح ده (لقوله علیه السلام فی حدیث طویل ومن لم یفعل ای احسان الوضوء والصلوة بوقتهاواتمام الركوع والخشوع فلیس علی الله عهدان شاء غفرله وان شاء عذبه رواه احمد وابو داؤد والنسائی نحوه تفسیر مظهری ، نوخمونې مذهب داده چه په مسئوله صورت کې به اولادحرامی نه وی . والله اعلم امداد ص ١٢٤ ج ٤)

د صلوة نه بعدد مصافحی حکم اود طحطاوی د موهوم جواز عبارت مطلب

سوال: (٧٨٢) بعضی دوستانود طحطاوی دکتاب عبارت کوم چه مطبع مصر صفحه ٣٠٨ کې قع ده (وکذا تطلب المصافحة فی سنته غیب الصلوة کلهاوعند کل لقل) دمصافحه بعد صلوة جروعيد وغیره سنت کیدلودعوی کړی ده مگرزه چه ددی خلاف پوهیږم اویقینی خلاف پوهیږم

لهذاکوم څه په ذهن کې راغلل ددی خواب مې ورکړی مگر خپله ددی خواب نه مطمئن نه یم لهذا دخدامود آسانی نه غوښتونکې یم چه کوم تشفی ورکونکې خواب مرحمت شی؟

جواب: خماسره طحطاوی نشته چه پکې وگورم، لکن په هغه کې دا عبارت وی نوددی سړی حق ده چه دهر ملاقات په وخت کې مصافحه کوی ځکه چه دی صورت کې تخصیص نه پاتې کيږی چه بدعت کیدوعلت ده عندکل لقل ددی قرینه ده ددی مصافحی حکم دسلام په شان کیدلی شی ددی لپاره چه ددی حدیث چه (ان من تحياتکم المصافحه) موافق مصافحه دسلام لپاره متممه ده اودسلام اثناء د دي اندازی پورې وارده ده چه که په مینځ کې دیوال حائل وی بیا هم سلام وکړی په همدې ترتیب دهغه په متمم کې عموم کیدلی شی او څوک چه ددی وختونوتخصیص کوی دهغوی په حق کې بدعت کیدل دنورو محققینو د تصریحاتو نه ثابت ده لکه چه په شامې ج ٥ کې راغلی دی نقل فی تبیین الحارم عن المنطق انه تکره المصافحه بعد اداء الصلوة، بکل حال لان الصحابة رضی الله تعالی عنهم ماصافحوا بعد اداء الصلوة الخ ٢٧ جمادی الاولی ٤٣٣ هـ تتمه خامسه ص ٣٢٣

د مکبر الصوت الی (تاسپیکر) عدم جواز:

سوال: (٧٨٣) ددین علماء په دی مسئلې کې څه فرمایې چه داسی یو مشین ایجاد شوی چه دمقرر آواز لری ځای پورې په داسی ترتیب رسوی چه په کوم ترتیب یې ورسره ځلکوته رسیږی نو آیا داجانزده چه دداسی مشینونویه ذریعه دخطیب آواز تولو او ریدونکوته ورسول شی؟

جواب: اول یوه قاعده زده کول پکار دی کومه چه عقلی هم ده او نقلی هم ده اوحنفی فقهاوپه دی قاعدی باندی دیر حکمونه متفرع کړی دی هغه داچه کوم مباح یا مندوب د ضرورت مقصودیت فی الشرع درجی ته نه وی رسیدلی اوپه هغه کې کومه مفسده په قریب احتمال سره محتمله وی نوددی مباح یا مندوب ترک اوورنه منع کول لازم دی عقلی والی خوبی ظاهره، اود فقهاؤد قول نه بعد دهغه دنقلی ماخذ دنقل ضرورت نه ومگر تبرعاً هغه هم نقل کوم نودهغه دنقلی کیدو تقریر داده چه حق تعالی ارشاد فرمایلی ده: ولا تسبوا الذین یدعون من دون الله فیسبوا الله عدواً بغیر علم . ظاهره ده چه دسب دالله باطله مباح خو حتماده اوپه بعضی حالاتو کې مندوب هم ده، مگر مستقل مقصود نده ځکه چه دا هدف په بلی طریقې سره هم حاصلیدلی شی یعنی په حکمت، موعظت او مجادله حسنه سره اوپه دی کې مفسده وه سب د مشرکین لاله الحق، د همدې په خاطر ددی نه نهی وفرمایله شوه، نوددی قاعدی د تمهید نه وروسته

سوال: (۷۸۱) په دې مقدمه کې د دین علماؤ څه فرمایې چې د کوم سړي زوجه لمونځ کول نه کول وی نودهغی اولاد حرامې ده او که څنگه؟

جواب: صحابه، تابعینو، تبع تابعینو د تارک صلاة په کفرکي اختلاف کړی دی (ف التفسیر المظهری تحت قوله تعالی حافظوا علی الصلوات وامتارک الصلوة عمداً فقال احمدیکفر وقال مالک والشافعی وهروایة عن احمدانه لا یکفر لکن یستتاب فان تاب والاقتل وقال ابوحنيفة لا یقتل لکن یجس ابداحق یموت اویتوب آه وی نفع المفق والسائل وقد اختلف الصحابة والتابعون فی کفر من ترک الصلوة متعمداً وجزائه فقال من الصحابة سیدنا عمرو عبدالله بن مسعود و عبدالله بن عباس ومعاذ بن جبل وجابر بن عبدالله و ابوالدرداء و ابوهريرة و عبدالرحمن بن عوف رضی الله عنہم ومن غیر الصحابة احمد بن حنبل و اسحق بن راهویه والنخعی و ایوب السجستانی و ابو داؤد الطیالسی و ابوبکر بن ابی شیبة ان من ترک الصلوة فی وقت عمداً بلا عذر یکفر وقال حماد بن زید و مکحول و الشافعی و مالک لا یکفر و لکن یقتل و عندنا لا یکفرو لا یقتل و یعزر تعزیراً آه) نو کوموچه تارک صلاة ته کافر ویلی دی نو ددې په خاطر چه ارتداد احد الزوجین مبطل دنکاح ده دهغوی په تزده نکاح ماته وی ددینه وروسته چه څوک وطی وکړی حرام ده او چه کوم اولاد وی هغه ولد الحرام ده او جمهور چه ترک صلوة موجب دکفرته وایې دهغوی په تزده نکاح باقی پاتې ده او وطی حلال او اولاد ولد الحلال ده او د جمهور و مذهب راجح ده (لقوله علیه السلام فی حدیث طویل ومن لم یفعل ای احسان الوضوء و الصلوة بوقتها و اتمام الركوع و الخشوع فلیس علی الله عهدان شاء غفر له وان شاء عذبه رواه احمد و ابو داؤد و النسائی نحوه تفسیر مظهری ، نو څومونو مذهب داده چه په مسئوله صورت کې به اولاد حرامې نه وی . والله اعلم امداد ص ۱۲۴ ج ۴)

د صلوة نه بعد مصافحی حکم او د طحطاوی د موهوم جواز عبارت مطلب

سوال: (۷۸۲) بعضی دوستانو د طحطاوی د کتاب عبارت کوم چه مطبع مصر صفحه ۳۰۸ کې واقع ده (وکذا تطلب المصافحة لیهی سنه عقب الصلوة کلها و عند کل لقل) د مصافحه بعد صلوة الفجر و عید و غیره سنت کیدلو دعوی کړی ده مگرزه چه ددې خلاف پوهیږم او یقینې خلاف پوهیږم

لهذا کوم څه په ذهن کې راغلل ددې خواب مې ورکړی مگر خپله ددې خواب نه مطمئن نه یم لهذا دخدا مو د آسانی نه غوښتونکې یم چه کوم تشفی ورکونکې خواب مرحمت شی؟

جواب: خماسره طحطاوی نشته چه پکې وگورم، لکن په هغه کې دا عبارت وی نو ددې سړي حق ده چه دهر ملاقات په وخت کې مصافحه کوی ځکه چه دی صورت کې تخصیص نه پاتې کیږی چه بدعت کید و علت ده. عند کل لقل ددې قرینه ده ددې مصافحی حکم دسلام په شان کیدلی شی. ددې لپاره چه ددې حدیث چه (ان من تحیاتکم المصافحه) موافق مصافحه دسلام لپاره متتممه ده او دسلام اقصاء د دې اندازی پورې وارده ده چه که په مینځ کې دیوال حائل وی. بیا هم سلام وکړی په همدې ترتیب دهغه په متمم کې عموم کیدلی شی او څوک چه ددې وختونو تخصیص کوی دهغوی په حق کې بدعت کیدل دنورو محققینو د تصریحاتو نه ثابت ده لکه چه په شامې ج ۵ کې راغلی دی. نقل فی تبیین الحرام عن الملغط انه تکره المصافحه بعد اداء الصلوة، بکل حال لان الصحابة رضی الله تعالی عنهم مصافحوا بعد اداء الصلوة الخ ۲۷ جمادی الاولی ۳۳ هـ، رتبه خامسه ص ۳۲۳)

د مکبر الصوت الی (تسبیح) عدم جواز

سوال: (۷۸۳) د دین علماؤ په دې مسئلې کې څه فرمایې چه داسی یو مشین ایجاد شوی چه دمقرر آواز لری خای پورې په داسی ترتیب رسوی چه په کوم ترتیب یې ورسره خلکو ته رسپړی نو یاد اجازده چه دداسی مشینونوپه ذریعه دخطیب آواز تولو او ریدونکو ته ورسول شی؟

جواب: اول یوه قاعده زده کول پکار دی کومه چه عقلی هم ده او نقلی هم ده او حنفی فقهاؤ په دې قاعدی بانندی ډیر حکمونه متفرع کړی دی. هغه دا چه کوم مباح یا مندوب د ضرورت مقصودیت فی الشرع درجی ته نه وی رسیدلی او په هغه کې کومه مفسده په قریب احتمال سره محتمله وی نو ددې مباح یا مندوب ترک او ورته منع کول لازم دی. عقلی والې خوبې ظاهره، او دفقهاؤ د قول نه بعد دهغه دنقلی ماخذ دنقل ضرورت نه و مگر تبرعاً هغه هم نقل کوم نو دهغه دنقلی کید و تقریر داده چه حق تعالی ارشاد فرمایلی ده: ولا تسبوا الذین یدعون من دون الله فیسبوا الله عدواً بغیر علم. ظاهره ده چه دسب دالهة باطله مباح خو حتماده او په بعضی حالاتو کې مندوب هم ده، مگر مستقل مقصود نده ځکه چه دا هدف په بلی طریقې سره هم حاصلیدلی شی یعنی په حکمت، موعظت او مجادله حسنه سره او په دې کې مفسده وه سب دشکرین لاله الحق، دهمدې په خاطر ددې نه نهی و فرمایله شوه، نو ددې قاعدی د تمهید نه وروسته

خواب ظاهره چه تبليغ داواز لری اوریدونکوپوري شرعا غير ضروری ده خککه بعیدینوته نوروغير
 مخدوش طریقوسره تبليغ ممکن ده اوپه دی کې دامفسده محتمله ده چه خلک ددینه داگنجایش
 زده کری چه په دی کې دلته استعمالول یا دآله په لپهوکې استعمال کری لهذا ترک او منع به لازمه وی
 داخو هغه وخت ده چه دخطیب نه مراد مطلق واعظ یالیکچرورکونکې وی اوکه دهغه نه
 مراد دعیدینواو جمعی خطیب وی نودغه وخت دخطیب صوت غیر ضروری کیدل اظهردی خککه
 چه خطیب کې حضور مقصوده نه چه سماع صوت . او مفسده اقوی ده خککه چه مسجد ته به ددی
 آلی داخلول وی کوم چه دهغه دا احترام خلاف ده، همدارنگه تشبیه ده دمجالس غیر مشروع سره د
 همدې تشبیه په اساس فقهاؤغرس الشجارفی المسجد منع وفرمایلی او په تشبیه بالبیعه والکنیسه
 سره یې معلل کری. ۱۳ رمضان ۱۳۴۶ هـ. ۱۰ تمه خامسه ص ۵۹۱.

التحقیق الفزیدی حکم آله تقریب الصوت البعید.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

حامداً و مصلياً .

په صلوة او خطبه کې دمکبرالصوت الی حکم

سوال: (٧٨٤)

استفتا، دعالم اودعالم دشیانواود هغوی دخالق اعظم علم اومعرفت وروستی
 اوکامله ذریعه خاتم الانبیاء حضرت رسول اکرم روحی فدا، کوم ذوات علیه و ته دانبیاء بنی
 اسرائیل هم برابر رتبه عطاء فرمایلی ده اود حضرت شیخ شهاب الدین سهروردی رحمة الله
 علیه نه دهغه یوه غلبه دعبادت کې دقلیسوف ارسطاطالیس غونډی قدسیه نفوسوته اولنک
 هم الفلاسفة حقاویلی دی ددوی په خدمت عالیه کې دحق دتحقیق اوداهل دین اویمان په
 لحاظ عرض ده: اول: داچه دناسواوکوم شخص نه د امریت نده چه د عیدینو په لمانځه کې
 عموماً په هرځای او خصوصاً په لویولویوبنارونوکې دلمونځ کونکو تعداد او د هغوی دجماعت
 سلسله دومره طویل طویل وی، چه دامام اوازخودتولولمونځ کونکوته نه رسېږي، لکن
 بیرکته دمکبرینود متعین اومقررکیدونه وروسته دهغوی آواز نه تولولمونځ کونکوته په
 صحیح طوریاندي دهغه علم نه وی چه امام څه وخت نیت ترلی؟ رکوع اوسجده کله کری؟
 امام څه وخت څه ولوستل اوڅه کوی؟ او هغوی محض دخپلی مخی دلمونځ کونکوحرکاتولیدلوسره په
 خپل گمان سره یوه اندازه لگولوسره د لمانځه ارکان اداء کوی.

بیا هم پدی کې غلطی کیږي او اکثر داسی کیږي چه امام اوس هم قرات کوی اوشاته مقتدی
 رکوع ته تللی یا امام رکوع ته تللی اوآخرنی مصلی سجدی ته تللی اوپه همدې ترتیب نوری
 غلطیانی هم وی خصوصاً تکبیرات واجبه عیدین خوتقریباهمیشه اوهرځای کې دوکه
 کیدوسره کیږي اوداحال هلته هم ده په کوم ځای کې چه دعیدگاه مصلی، امام اومتتظمینوته
 دمسلمانانود اجتماع اودجماعت دلوی وآلی دوراندی نه اندازه وی، او هغه په همدې لحاظ
 سره هغوی دوراندی نه دمکبرینودتعین اوتقرراتنظام کولې شی او هلته چه تر آخره پوري

١. دا کوم نوی څیزنده کوم چه اوس راپیش شوي په عهد نبوت کې هم عظیم الشان اجتماع په وی اوپه مینځ کې دقائم
 کولولپاره کافی گڼل کیده اوددی سره سره که کله هم کومه غلطی کیږي نودانفاقی غلطی لپاره انتظام بدل کولی نشی
 ٢. محمد شفیع عفی عنه.

دلمونخ کونکو در اتلو سلسله جاری پاتی کیری اودنیت دتولونه بعدد لمانخه تر آخره پوری دابتداء په مقابل کې د زرگونو لمونخ کونکو تعداد لوړیږي او کوم خای کې چه دمصلی دامام او منتظمینو په خیال سره دمکیرینو زیات تعین اوتقرر دواندی نه ته وی شوی دهغه خای حال دویلونو ده هلته کوم نظام^{۱۲} اوباقاعده گی ممکنه نده په همدې ترتیب په داسی واقعاو مجامعو کې اوبالخصوص^{۱۳} دعیدین په موقع بانندی دخطیب خطبه بغیرد ډیرو لگوخلکوچاته هم داوردلونه وی او هلته دغه وخت خلک خپله ناسته بیکاره گنلوسره دهغه خای نه پورته کیری، دخطیب د اوریدو د فوائد او خطبه لوستلو پوری ناست پاتی کیدو ثواب نه محروم پاتی کیری، بلکه ددینه زیات داچه دیو موکد او ضروری شرعی امر دترک کولو مرتکب گرځی. دوهم داچه د علامه شیخ محمد بخت المظیمی رئیس مجلس علمی محکمه شرعی اود مصری ولایتونو مفتی دقول مطابق ددافلاطون دقدیم مخترعاتونه اودعام رواج اومشاهد مطابق دجدیده مخترعاتونه یوشی داسی هم موجوده کوم ته چه مکبر الصوت ویل کیری، دکوم چه په انگریزی کې نوم لارو سپیکر ده، او کوم چه دعلم البرق اوعلم الصوت په اختلاط اوترکیب سره دصوت اوبرق د فلسفی په نظر کې لرلوسره ددې لپاره اختراع شوی چه په دی ذریعه دلاسلکي یادیرقی تارونونه وصول شوی آواز لری اوزدی دواړو خایونو په نهایت صاف او واضح طریق سره بغیر دکوم تغیر اوتبدل نه په اصلی حالت کې واورل شی دهغه ظاهری صورت اوشکل دمتوسطی درجی هغه گهړی تایم پیس، ته ډیرخه مشابه دی دکوم عقربه بانندی چه ستن اوهندسی نه وی دهغه دتصب او استعمال طریقه داده چه هغه دویونکې نه دوه څلور گزه فاصلی بانندی بلارعايت دتقابل اوتواجه په داسی یو خای بانندی کینسودل شی چه دویونکې

^{۱۲} وروسته کې دمجمع لویدل اوداول نه دهغه اندازه نه کیدل هم کومه جدیده واقعه نده، په سلفو فرونوکې هم داسی واقعات راپیښیدل مگر ددی باوجود دهغوی دکوم نوی انتظام ضرورت ونه فرمایه، دانشی ویل کیدی چه دهغوی په زمانه کې آلات مکبر الصوت نه ول نودهغی لپاره توجه نه وه خکه چه اول خوددې نظایر مثلاً دمکیرینو په احتیاطی طور زیات مقرر کول یا په آخري صفونوکې دوه څلورو انسانانو ته ددی هدایت کول چه صفونه ډیر شول نوته په لوړ اواز تکبیر وائی وغیره، دوهم ددی خو به دا معنی وی چه په اسلامی عباداتوکې دتولونه لوی اوهم عبادت اودهغه دتکمیل انتظام دمکبر الصوت د آلی دایجاد پوری موقوف واوتول اسلامی قرون داسی بدنظمی اونقصان بانندی روان و ترخوچه دموجوده زمانی نصاری اودهریانو په اسلام بانندی احسان وکړ چه دهغه دعبادت انتظام نی صحیح کړی ۱۲ محمد شفیع عفی عنه

^{۱۳} ددی هم همداخواب ده چه دا کوم نوی ضرورت نده اوداعقیده ساتل چه ضرورت دا ول نه واوددی آلی نه بغیر ددغو عباداتو په انتظام کې نقص هم و، مگر هغه په قرون خیر کې پوره نشو، دعهد حاضر نصاراو پوره کړ دکوم مسلمان نه متصور نده بلکه ددینه واضح طور دازده کړی شی چه اړو ضرورت نه وکته نوحق تعالی به دده ایجاد په هغه وخت ظاهر فرمایلی وی ۱۲ محمد شفیع

دخلی دالفاظو دوتلویه وخت کې کومې ترانی پیداوی هغه ددی آلی بیرونی سطحی پوری کوم ته چه عقربه ویل کیری، رسیدوسره ددی سره تکر کیری بیالری اوزدی دکوم خای پوری چه آواز رسول مقصودوی دهغه په وسط کې یا آخر کې یا بل مناسب مقام بانندی دآدم دقدنه تقریبادری چنده اوچت څویانسونه دضرورت مطابق نصب کیری، بیاددی آلی شاته دبجلی خوداسی تارونه لگول شوی دی، کوم چه دمتذکره بانسونوبالای حصوسره تړل شوی وی، بیاددی تارونو په آخری حصوکې چه بانسونو دسرونوسره بند وی دغواپې دلکی یادبیکریه ساخت په څلور طرف یا هغه طرف ته چه اواز رسول مقصودوی نو ډیرد فراخی خولی قیف (تیم) لگول کیری چه هغه ته په عربی کې انبویه او په انگریزی کې هارن ویل کیگی دکوم چه لفظی معنی ښکر ده، ددینه وروسته که په دی خای کې داسی کومه کار خانه وی چه دهغه بجلی پکې چلیږی اورنایې وغیره وی نودغه آله د هغه خای دکارخانه دبجلی په مت یعنی کرنت سره کنه نودبجلی داسی مشینونوسره چه دخپل خانه داسی وخت کې دبجلی دپیدا کولو قوت موجودوی، تر لوسره بجلی جاری کولې شی، اوس ددی تولود پوره کیدلونه بعدکله چه ویونکې څه وائی اودهغه دژی په حرکت سره په هوا کې تموج پیدا کیری هغه ددی آلی بیرونی برخی یعنی عقربی (صفحی) سره تصادم کوی، اوددی لپاره چه هغه صفحه نهایت درجه سپکه اوناکه وی نوهغه دایرزیات محسوسوی، اوددی نه ډیرزیات متاثره کیری اودهغی تاثیر په زیاتوالي او کموالي بانندی په هغه کې قوت داوچتوالي اولوروالي پیدا کیری، خوددی په خاطر چه واضح ددی زیاتوالي او کموالی هم د فلسفی دقانون لاندی اختیاری گرځولوسره دهغه مدارج قائم کړی دی. لهدادغه وخت چه څومره اوچت اولوی کول داواز منظوروی په همدې لحاظ سره دهغه یوه درجه قائمولی شی، بالاخره دغه تصادم سره دزیاتوالي دتاثر دکوم نوم چه قوی قرع ده، کله چه دیرقی قوت په ذریعه دغی هوا پوری منتقل کیری کومه چه دمتذکره مخروطوی (ښکر) شکل تلونو (فیفونو) نه بهر فضا کې خور شویدی اوهغه انسانی داوردلو قوت پوری رسیږی، نوهغه زیات اوچت اوزیات لوی کیدوسره اوریدل کیری، اوداتولی خبری د فلسفی په کتابوکې په خپل خپل خای دقدیم نه ثابتی دی او په شرح مواقف او تفسیر کبیر کې هم دصوت اوسماعت دبحث لاندی بحث کړی ده. راتلونکې کې دهغه نه په لاندی ترتیب امرو بانندی روشنی غورخولی شی: (۱) دقارح اومقروع په مینخ کې دولزی شوی هوا دماوجونه د راپیداشوی کپفیت نوم آواز ده، (۲) دقارح په قرع کې چه څومره زیات قوت وی په همدې اندازه قوی امواج دهکله نه به پیداوی، اود دی تموج سره همدې اندازه زیات قوی

هغه کیفیت هم پیدا شوی دکوم چه حامل و اودکوم نوم چه آوازده ۳، په دی تموج کې چه خومره زیات قوت وی په همدې اندازه دهغه موجونه زیات پلن او عریض وی ۴، دغوموجونوکې چه خومره ضخامت او عرض وی په همدې اندازه په هغه دزیاتو دورونوپورې خورپېری ۵، دکوم خای پورې چه خورپېری ددې لپاره چه دهغوسره هغه کیفیت هم وی چه نوم یې آوازده ترهغه وخته پورې به هغه اوریدل کیږی اودفلسفی دکتابونودی تصریح سره داعیان ده چه دآله زیربحث یعنی مکیرالصوت دخبرودکولودذریعې دآواز اوچتیدل اودلروپورې اوریدل یو فلسفی اوقدرتی کارده، په کوم کې چه ویونکې ته کوم تکلف اومشغولیت نه وی، اودهغه له طرف دکوم قسم تقابل اوتواجه هم ضرورت نه پریوخی، او د بحث لاندی آله نه دسروداوغناله ده اونه دلپهواولعب آله مگرداچه کوم سری داپه دغه کاروکې استعمال کړی خوپه دی سره دهغه دآله غناوسروداولهواو لعب کیدل نه لازمیږی دریم داچه په دی موقع اومحل بانندی لاندی شپږ اصلونه هم دتوجه وردی-

اول اصل: ایت کریم هوالذی خلق لکم مافی الارض جمیعا ددینه د اسلام فقهاؤ دهرشی په ۱ اباحت بانندی استدلال کړی

دوهم اصل: اصل کل شی اباحه الا ان یرد علیه المنع کوم چه داصل فقه یوه مشهوره کلیه ده دی دواړواصلونونه دامفهومیدلی شی چه د مکیرالصوت ۲ آله اصلاً مباح ده خکه چه ددې په حق کې نه راساً کومه منع وارده ده اونه هغه ضمناً دکوم ممنوع امر لاندی شمیرلی شی

دریم اصل: اذان ورکول بیابانه مناره بانندی اوچتیدوسره داذان ورکول، دامام شاته دتکبیرونو په زوره ویل دمکیرنیویبیدامکیرنیوپه بعضی خایونوکې په مکیره بانندی په اوچتیدوسره تکبیرات ویل په میدان عرفات کې یوم النحر کې دامیرالحج په اوتن سوریدوسره خطبه ورکول بیاددې اوتن په جبل رحمت بانندی اوچتولوسره خطبه ورکول اودجمعی اوعیدین دخطبی په وخت دخطیب په ممبربانندی ختلوسره خطبه ورکول، بیادقبلی له طرف نه مخ اړولو سره اوقوم ته مخ کولوسره خطبه ورکول وغیره لکه چه په احکام شریعت کې موجوددې اودتولومقصددې نه بغیر هیخ نشته چه دغه وخت مصلیون ته دکوم خیز اورول مطلوب دی

۱ داستدلال دلته هم صحیح ده فی نفسه دهغه استعمال مباح ده خوردی آیت نه داختگه لازم راغی چه په لمانځه کې هم مباح ده

۲ صحیح ده مگر خبری اتری په مطلق اباحت کې ندی بلکه په اصلیه عبادت کې دننه په اباحت کې بحث ده اوددی دواړواصلونونه په کوم ترتیب هم په عبادتوکې په اباحت بانندی استدلال نشی کیدلی ۱۲ محمد شفیع عفی عنه

هغه دوی اوریدلی شی، اوبه آوازکې دومره اوچتوالی پیدا کیږی چه بلانکلفه د هغوی پورې رسیدلی شی ددینه دامستفاد کیدلی شی چه چرته چه دنورومتوجه کول دالله تعالی دذکر په طرف مقصودوی هلته دالله تعالی ذکرکول په اوچت آواز سره پکارده اودغه دآواز بلندی بغیر دهغوصورتونودکوم دمعانعت چه په شریعت کې تصریح ۳ موجوده ده هر هغه صورت اختیارولی شی دکوم اصل چه په کوم ترتیب هم په شریعت کې پیدا کیږی یاد هغه له طرف کلی سکوت وی

خلورم اصل په ص ۳۴۳ دتفسیر کبیرج ۴ کې درواذقاری القرآن فا ستمعوا له والنصوا لانندی راتلونکې عبارت لیکل شوی: اعلم ان قاریاً یقرا القرآن بصوت عال حتی یمکنهم استماع القرآن ومعلوم ان ذلک القاری لیس الا الرسول علیه الصلوٰة والسلام وکانت هذه الایة جاریة بحری امرالله محمداً ﷺ بان یقرا القرآن علی القوم بصوت عال رفیع وانما امره بذلك لیحصل المقصود من تبلیغ الوحی والرسالة) ددې نه دامستخرج کیدلی شی چه دقرآن پاک دقرات یوغرض داهم ده چه نور هغه واورى اوچرته چه داغرض وی هلته ددې په اوچت آواز سره لوستل پکاردی ۳ ترخوسامعین ددې فهم وکړی اوددې داورولو غرض اصلی حاصل شی

پنځم اصل: په ص ۷۵ ج ۱ دفتاوی عالمگیری مطبوعه مصر کې لاندی عبارت مسطورده: لان الامام اثنا یجهر لاسیما للقوم لیذبروا فی قرآته لیحصل احضار القلب) ددینه دازده کولې شی چه دامام لپاره دخپلو مقتدیانو دضرورت ۴ مطابق په خپل قرات کې جهرکول پکاردی ترخوقوم دهغه په قرآه بانندی تدبر اوتفکر وکولې شی اوقوم ته حضور قلب حاضر شی

شپږم اصل: په ایه کریمه ولا تجهر بصلاتک ولا تخافت بها وابتغ بین ذلک سیلا سره په قرآه کې دهغه اعتدال اوتوسط حکم ورکول شوی دی اومفسرینوچه ددې کوم علت ویلی دی یعنی په لمانځه کې خشیت اوتذلل کیدل پکاردی، دهغه اقتضاء داده چه په قرات کې کوم تصنع

۱ مگرداسی ساده طریقی بانندی دالاتوبه ذریعه اوچتوالی پیدا کولویانندی پدی سره استدلال نشی کیدی
۲ دغه تصریح دقیدغور قابل ده آباهغه شرعی حکمونه دمتعلق قابل ندی کوم چه شرعیه قواعدونه مستنبط دی اوکه هغه مثل کیدلی شی نودهغه معانعت هم دهغونه مستفاددی لکه چه په اصلی رساله کې موجوده

۳ صحیح ده مگردلته کلی سکوت نشته لله صحیح ده مگردی کې کلام اروشته نه کلام په هغه کې ده چه داوچت آواز دی دومره زیات اهتمام وشي چه دالاتواستعمالول ضروری شی لهادامستقل دلیل ضرورت دی چه موجودنده ۱۲ شفیع عفی عنه

۴ داصحیح ده خو خپل طاقت اومقدور مطابق ددینه دزیات اهتمام مکلف ندی جوړ شوی

او تکلف پیدایشی کوم چه درجات او عدم خشیت باعث ده ددی دامتشال سره سره ددینه
 داخل کولې شی چه که داوول نمبر اصل، دریم نمبر اصل، خلووم نمبر اصل او پنجم نمبر اصل
 لاتدی دمصلیانو پورې آواز رسول په دی ترتیب ممکن وی چه امام ته په خپل قرات کې کوم
 تکلف اوتصح نه کول پرېوخی، او هغه ته په کوم طرف مشغولیت هم نه وی توهغه به
 جائز وی، لکه چه په لمانځه کې لاسې پکې وهل ناجائز او مکروه دی، خود برقی پکوجلول
 جائز گنل کېدی ځکه چه پدی کې لمونځ کونکو ته کوم تکلف او مشغولیت نه وی، بشاء علیه که
 داختر و نو په لمونځونو کې د مذکور غلطیونه دېچکیدو، او دامام قرات په پوره طور سره
 داوړیدو او دهغه دامعمالو د پوره، پوره د پیروی او اعتدال، کولویه خیال سره موصوف الصدر آله
 مکبر الصوت چه کومه نهج داله دغنا او سروداواله دلهاو لوب نده و درول شوی او ددی نه په دغه
 وخت فلسفی او قدرتی دغه فایده واخستل شی چه دامام آواز اوچت شی او هغه هر مصلی چه
 هر خوره لری وی یانه وی په خپل ځای باندی بلا ادنی تغییر سره یې اوریدلی شی نو دا امر تحقیق
 غوښتونکی ده چه ددی متعلق د شریعت شرعاً محمدی څه حکم ده؟ بیونواتوجروا؟ ۱۵ فی القدره
 ۱۳۴۲ مطابق ۲ مه ۲۷ م

مکرمې ومحترمې ازاد مجدکم استنون سلام! دا استفتاء د حضور شریف په خدمت کې ارسال
 ده تر کومې پورې چه ممکن دی دهغه خواب سره مو مشرف وفرمایې، د عید الاضحی نه دوه درې
 ورځې وړاندی دلته ددی سخت ضرورت محسوسیږی، د خواب لپاره ټکت ټکت هم مرسل ده

الجواب من اشرف علی

السلام علیکم په تیرر معنان کې یو داسی سوال راغلی و څو مجمل و دهغه چه کوم خواب لیکل
 شوی و دهغه نقل کول کافی گنم کوم چه لاتدی درج ده
 خواب لمړی یوه قاعده زده کړی چه عقلی هم ده او نقلی هم ده او حنفیه فقهاؤ په دی قاعدی
 باندی دیر حکمونه متفرع کړی دی هغه دا چه کوم مباح یا مندوب د ضرورت او مقصودیت فی
 الشرع درجی پورې نه وی رسیدلی او په هغه کې کومه مفسده با احتمال قریب محتمل وی
 ، نو ددی مباح یا مندوب ترک کول او ددینه منع کول لازم دی، عقلی کیدل خو ظاهر دی
 او د فقهاؤ د قبول نه بعد ددی دنقلی ماخذ نقل ضرورت نه و، مگر تبرعاً هغه هم نقل کوم نو ددی
 دنقلی کیدو تقریر داده چه حق تعالی ارشاد فرمایلی ده ولا تسبوا الذین یدعون من دون الله

پدی شرط چه پدی کې کوم بل معذور شرعی نه وی لکه چه مکبر صوت کې دی والله سبحانه اعلم احقر محمد شفیع

فیسواله عدواً بغیر علم ظاهره چه دسب دالله باطله مباح خو حتماده او په بعضی حالاتو کې
 مندوب هم ده، مگر مستقل مقصود نده ځکه چه دهدف په بلی طبعی سره هم حاصلیدلی شی
 یعنی په حکمت، موعظت او مجادله حسنه سره او په دی کې مفسده وه سب د مشرکین بلا لکه
 الحق، د همدې په خاطر ددی نه نهی وفرمایله شوه، نو ددی قاعدی د تمهید نه وروسته خواب
 ظاهره چه تبلیغ د آواز لری اوریدونکو پورې شرعاً غیر ضروری ده ځکه بعیدینو ته نورو غیر
 مخدوش طریقو سره تبلیغ ممکن ده او په دی کې دامفسده م حتمله ده چه خلک ددینه
 دا گنجایش زده کړی چه په دی کې دلهاو استعمالول یا د آله په لهور کې استعمال کړی لهدا ترک
 او منع به لازم وي دا خو هغه وخت ده چه د خطیب نه مراد مطلق واعظ یا لیکچرور کونکی وی
 او که دهغه نه مراد دعیدینو او جمعی خطیب وی نو دغه وخت د تبلیغ صوت غیر ضروری کیدل
 اظهر دی ځکه چه خطبه کې حضور مقصود ده نه چه سماع صوت او مفسده اقوی ده ځکه چه
 مسجد ته به ددی آلی داخلول وی کوم چه دهغه د احترام خلاف ده، همدارنگه تشبه ده د مجالس
 غیر مشروع سره د همدې تشبه په اساس فقهاؤ غرس الاشجار فی المسجد منع وفرمایلی
 او تشبه بالبیع والکنیسه سره یې معلل کړی ۱۳ رمضان ۱۳۴۲ هـ شتمه خامه ص ۵۹۱

الزیادة علی الجواب المذكور حسب خصوصية السؤال الحاضر وهي هذه، باقی په سوال کې
 دکومو احکامو دمطلوبیت سره چه ددی تقویت اوتایید کولې شی هغه دمذعامفیدندی ځکه
 چه دا حکمونه اگر که مطلوب دی مگر شریعت دهغو دمطلوبیت لپاره درجات او حدود مقرر
 کړی دی کوم چه د مذهب په کتابونو کې مضبوط او مبسوط دی دهغو نه تجاوز کول تعقیق
 او غلوی فی الدین ده کوم چه د شارع په نظر کې غیر مرضی ده لکه چه په حدیث کې
 یونظیر وارده، فی جمع الفوائد قضاء الحاجة ابوانل کان ابوموسی یشدد فی البول ویبول فی
 قارورة ویقول ان بنی اسرائیل اذا اصاب جلد احدهم بول قرصه بالمقاریض فقال حذیفه لوددت
 ان صاحبکم لا یشدد هذا التشدید فلقد رايتنی انا و رسول الله ﷺ تتماشى فاتی سبابة قوم
 خلف حائط الی قوله فیال (الحديث) وگوری تنزه عن البول په شریعت کې په دی درجه مطلوب
 دی چه په هغه کې په کوتاهی کولو باندی سخت وعید هم وارد ده او داسی مبالغه فی التنزه په
 آسانی سره ممکن هم ده ځکه چه دقار وری شیشی هر سړی ته میسر کیدلی شی مگر بیا هم نه
 حضور اقدس د هغو اهتمام فرمایلی اونه حضرات صحابه و، او که حضرت ابوموسی د حال په
 غلبی سره ددی اهتمام کړی هم ده نو حضرت حذیفه په هغه باندی نکیر فرمایلی ده او حضرت
 ابوموسی په بدی ویلو باندی څه خبره نده کړی اونه یې نورو ته د داسی کولورانی ورکړی ده

اود قروع مذکورہ فی السؤال تکمیل انتظام کی تساهل باندی اخفض الصوت فی التکبیر یا فی القراءة باندی نہ وعید شتہ اونہ ددی تکمیل مخترع انتظام سهل ده، نوپہ دی کی داسی مبالغہ کول اوددی داشاعۃ اهتمام کول سراسر دیر فی الدین خلاف ده وفی هذا کفایة لمن طلب الحق ۲۰ ذی القعدہ ۱۳۴۲ھ

پہ پورتی جواب باندی دالاندی خط راغی چه د جواب سرہ منقول ده

سوال بسم الله الرحمن الرحيم حامداً ومصلياً مكرمياً ومحترماً دام فضلکم وعلیکم السلام ورحمة الله وبرکاته پہ خواب داستفتاء مرسلہ ۱۸ ذی القعدہ ۱۳۴۲ھ جناب گران قدر فتوی مؤرخہ ۲۱ ذی القعدہ سنہ مذکور ۲۳ ذی القعدہ موصول شوه جناب اعلیٰ چه پہ خپلی زرینی فتوی کی کوم خہ تحریر فرمایلی دی هغه پہ سرستر گولاکن جناب اعلیٰ علمي تبجر او نظری وسعت سرہ ددی تحریر لاندی یوولس امور چه پنخو دفعات لاندی دتحریر لاندی راوستل شوی دی زیانہ استفادہ مطلوب ده لہذا معروض دی

اولہ دفعہ جناب اقدس پہ خپلہ فتوی کی چه کوم تحریر فرمایلی دی تبلیغ دصوت لری سامعینو پوری شرعا غیر ضروری دی خکہ چه بعیدینو تہ پہ بلی غیر مخدوشی ذریعی سرہ تبلیغ ممکن ده اوپہ هغه کی دغه مفسدہ محتملہ ده چه خلک بہ پہ دی کی گنجایش وگنی چه دغه آله پہ لہو کی استعمال کولو یاد نور و الاتود لہوی استعمال کولو الخ ددی لاندی دغه امور بہ پوہ کی ندی راغلی ضرورت ده چه هغه ہم تشریح وفرمایلی شی

اول امر پوری غیر مخدوشی ذریعی کومی دی؟ دوہم امر پہ کوم عبارت باندی چه خط کش شود هغه مطلب خہ ده؟ دریم امر پہ خط شوی عبارت کی کہ لفظ د آله، اولفظ د لہو، پہ مسخ کی لفظ غلط ده اود لہو لفظ نہ وروستہ درتہ، لفظ راوستل پکار و اصل عبارت داسی ده ددی آله لہوتہ استعمال کولو الخ نو ددغه آله د ملاہی د آلتونہ کیدو دلیل خہ ده؟

دوہمہ دفعہ عزتسند جناب پہ خپلہ فتوی کی داعبارت کوم چه هغه قلم لاندی راوستی دی کہ ددیہ د اد جمعہ او عیدین خطیب ده نو لاغہ وخت د تبلیغ صوت غیر ضروری کیدل اظہر دی ددی لپارہ چه پہ خطبہ کی حضور مقصود دی نہ چه اوریدل دصوت او مفسدہ اقوی ده خکہ چه مسجدتہ بہ ددی آلی داخلول راخی کوم چه دمسجد احترام خلاف ده ہمدارنگہ شبہہ ده دسبب غیر مشروعہ سرہ ددی نہ لاندی داخداشات پیدادی چه ضرورت ده چه جناب اعدام هغه رفع وفرمایلی، خلورم امر کہ دشریعت حقیقت مقصود پہ خطبہ کی محض

حضور دہ نود عیدینو او جمعہ پہ وخت دخطیب درکوب علی الناقۃ وتطلیعہا علی جبل الرحمۃ خہ حکم ده؟ خکہ چه ددری وارو کارونودنشتوالی پہ حالت کی ہم دخطیب خطبہ اودقوم حضور ممکن ول اوآپاہ دی سرہ ددی ظاہر کیدو کی خہ شبہہ شتہ چه ددی وخت دموجودہ اسبابو لاندی شریعت پہ خپل رخصت کی دخطیب آواز دقومہ پوری پہ رسولو کی پہ ہری ممکنہ طریقہ سرہ تعلیم ورکری ده اود حضور محض مقصد جوړول ددی لپارہ وچه هغه وخت د ن بہ شان کومہ ذریعہ دسماعت ټول قوم لپارہ پہ سترگو نہ راتہ

پنخم امر ترهغه وختہ چه دآلہ زیر بحث د الات ملاہی کیدل ثابت نہ شی پہ مسجد کی دہغور د داخلولونہ بہ خہ نقصان وی اوپہ دی کی خہ مفسدہ ده؟

شپږم امر دغیر مشروعہ مجالسونہ کوم مجالس مراد دی پہ کوم کی چه هغه آله نصبولی شی اود خسوسرہ تشبہ نہ راتلل ضروری دی

دربسہ دفعہ محترم جناب پہ خپلہ فتوی کی داعبارت چه قلم تہ حوالہ فرمایلی ده خکہ چه داحکمونہ اگر کہ مطلوب دی مگر شریعت دہغور مشروعیت درجات او حدود مقرر کری دی کوم چه پہ کتابونو د مذهب کی مضبوط او مبسوط دی دہغونہ تجاوز کول تعمق او غلوفی الدین ده کوم چه دشارع پہ نظر کی غیر مرضی ده ددی لاندی تصریح شوی اندیسنی پیدادی ضروری ده چه مکرم جناب هغه رفع کری

اوام امر ددغه خاص مقصد لپارہ شریعت دمتعینہ او مقررہ درجاتو او حدودو کی آیاکوم حد او درجہ دآیتہ کریم ولاتجہر لصلاتک ولاتخافت بها وابتغ بی بن ذلک، نہ زیات صریح ہم موجود ده؟ او کہ نہ وی اویقینا نشتہ نودا امر دیرد ملاحظی قابل ده چه مفسرینو ددی دعلت پہ بیان کی کومہ تصریح فرمایلی ده چه دعدم اعتدال دجہرا و اخفاء پہ صورت کی دخشیت اوتدل درفع احتمال شتہ کوم چه دصلوۃ روح ده آیادا تصریح ددغه صریح امر اظہار نہ؟ چه کوم جہرفی الصلاہ کی داعلت نہ پیداکیری، هغه بہ دشریعت دمعینہ حدودونہ بہرنہ وی او هغه بہ جائزوی، اودا امر واقع ده چه ددی آلی پہ ذریعہ کوم جہر وی پہ هغه کی علت ممنوعہ نہ پیداکیری خکہ چه دامام جہر بحالہ معتدل ده، اود هغه وصول مامومینو پوری دامام پوری تعلق نلری، او دامام دعمل هغه کی کوم کردار نشتہ اتم امر کوم حدود او درجات چه شریعت مقرر کری دی آیاهغه توقیفی او مبنی پہ حصر عقلی دی؟ او کنہ اویقینا چه ندی نوپہ کوم ترتیب چه دوہم اذان اود مکبیرینو پہ مکبرہ سرہ تکبیرونہ ویل نظم ترتیب د بقاء جماعت او تحفظ دنیث سرہ د حضور علیہ السلام نہ وروستہ جاری شو او جائز گنل کیری پہ ہمدی ترتیب ددی

آلہ استعمال صیانتہ عن خطا المصلین فی اقتداء الامام اود حصول المقصد من خطبة الخطيب
 نیت او غرض سرہ خنگہ نشی جاری کیدلی؟ اوولی جائز نہ گنیل کیری؟
 خلوومہ دفعہ، حضرت ابو موسی اشعری او حضرت حذیفہ رضی اللہ عنہما واقعہ کومہ
 چہ پہ نظیر کی جناب معظم پہ خپلہ فتوی و پانندی کری ده په دی بانندی دا اعتراضات په دماغ
 کی پیدا کیری ضرورت ده چه جناب مفخم دهغه سدباب وفرمایي
 انہم امر، حضرت ابو موسی اشعری فعل دیوہ جلیل المرتبہ صحابی فعل و دکوم سرہ چه
 دا کیدای شی چه هغه در اتلونکی لپارہ اساس وگرخی، او مسلمان د ضروری گرخی او په
 دین کی دیرپہ خای عسر پیدا شی، او په ہمدی خیال سرہ حضرت حذیفہ پہ هغه بانندی سنا
 سویہ قول بدویلی دی خو دلته هغه صورت نشته دلته کہ کوم شخص د جہر صوت لپارہ
 دمکبر الصوت الہ استعمال کری او هغه شخص بہ ہم خنگہ وی؟ نود هغه د فعل نہ خود کوم
 وخت اساس پیدا کری شوی او نہ هغه مسلمان کله ہم ضروری گرخی شی او یہ ہمدی وجہی
 د سرہ پہ دین کی دیر او عسر کوم سوال نشی پیدا کدلی، او یہ دی موقع بانندی چه کوم قیاس
 کری شوی دی هغه قیاس مع الفارق ده،

اسم امر، حضرت ابو موسی اشعری پہ فعل بانندی حضرت حذیفہ پہ لوددت ان صاحبکم
 لا یسدد هذا لتشد سرہ محض خپلہ ذاتی رانی بیان فرمایلی ده نہ دا چه هغه تہ بی دهغه فعل
 یومنون امر گر خولو سرہ منع فرمایلی ده خو مقدس جناب دلته خماسوال تہ یودینی ممنوع
 امر گر خولو سرہ مامنع فرمایي

پنجمہ دفعہ، معلی جناب! داستفتاء پہ خواب خپلہ فتوی کی پہ مجموعی حیثیت سرہ کوم
 خہ ہم تحریر فرمایلی دی دهغه متعلق دا خیال پریشان کری ده ضرورت ده چه جناب عالی د
 خپلو ارشاداتو پہ ذریعہ ددی نہ ہم مطمئن وفرمایي، یولسم امر، د جناب گرامی توله فتوی
 محض پہ قیاس او اجتهاد بانندی ولازہ ده، او یہ دی کی کومہ خبرہ ہم پہ صریحہ او مستقیمہ
 او امر و اونواھیو کی ندی، او چه کله جناب سامی پہ خپلہ هغه جائز ساتی، نو آیا ہمدی قیاسی او
 اجتهاد د کوم بل لپارہ ہم دهغه عقل او فہم د دین او دیانت پہ رعایت مطابق جائز ده او کنہ؟ او
 کہ ددی خواب پہ اثبات کی ده نو یہ دی موقع بانندی پہ استفقاء، د کومو امور و او قیاساتو نہ
 ستاسو پہ قول تقویت و کرل شوی او تائید بی شوی هغه ولی د مدعا مفید ندہ؟ او یہ هغو کی
 خہ شان قباحت ده؟ امیدہ چه جناب مستغنی عن الالقاب بغیر د کوم انقباض او دباو د طبع پہ
 خپلو عالیہ اخلاقو سرہ خما دغو معروضاتو او خدشاتو باصوابہ خواب خو پہ نمبر او جدا جدا

حتماً اوزر مرحمت وفرمایي چه طبیعت مطمئن شی اود بحث لاندی مسئلہ متعلق
 مزید بصیرت او علم حاصل شی، خمایہ زہ کی ستاسو د اوصاف و علوم مرتبی دمودونہ رعب او
 شوکت جمع شوی دی، او خمایہ دی یقین ده چه کہ خماد معروضاتو کوم لفظ ہم صحیح
 راووخی نو جناب فضیلت ماب بہ پہ نہایت فراخی دزہ دهغه حق کیدل ہم تسلیم وفرمایي
 مصطفویہ شریعت هر خیز متعلق صفا و پانستی احکام بیان کری دی حرام کہ
 حلال، جائز نا جائز او خمایہ نژدہ ہیخ خیزی بین بین ندہ پریخودی لہذا زہ غوارم چه ددی آلی
 متعلق صفا صفا حکم معلوم شی، حرام وی هغه ظاہری او حلال وی چه هغه ظاہری
 او ہمد امر د زمانی قضا دی خکہ چه یوہ داسی ورخ راتلونکی ده چه دا آلہ وی پایہ دی قسم
 نورالائت وغیرہ پہ عام ډول بانندی بہ استعمال ولی شی او کہ د علما و فتوی پہ ہمداسی ندب
 او بین بین حالت کی پاتی وی نو خلک بہ دهغوی د پروا کولونہ بغیر دهغو استعمال کوی اودا
 هغه مواقع دی پہ کومو کی چه د علما و احترام او وقار خدشہ دار کیری پہ داسی صورت کی چه
 کوم شرعی صورت وی د هغه پہ نہایت صفا صورت کی خوسرہ د دلائلو او براہینو ظاہرول
 ضروری دی وما علینا الا البلاغ وما یرید الا الا صلاح ما استطعت وما توفیقی الا باللہ، ۲۷ ذی القعدہ
 ۱۳۴۶ھ ۱۸ مئی ۱۹۲۸ م،

مزید دا چه، مابہ دخپلی مطبوعی استفقا مبالکل ضرورت نشته ده، د هغی خیال تاسی مہ
 فرمایي او خماسرہ دهغه عریضی نقل ہم موجود ده، د ہمدی لپارہ هغه بہ ہم اخستل
 کیری، او یہ خواب کی خماد عبارت د نقل ہم ضرورت نشته، حوالہ کافی ده جناب مخدومی!
 السلام علیکم ورحمۃ اللہ وبرکاتہ! تقدیر نامہ دی مشرفہ وفرمایلہ اگر کہ ددی دتولو اجزاء
 خواب خمایہ سابقہ عریضہ کی موجود ده خواب تہ می احتیاج نہ لیدہ خوا متشالا للامر
 د توضیح پہ طور خہ مختصراً عرض کوم،

تمہید، خماد سابقہ خواب پہ شروع کی تصریح ده چه دا خواب مستقلاً دیویل سوال ده
 خو ممکنہ ده چه دهغه خواب بعضی اجزاؤ می دهغه سوال د خصوصیت پہ بنا سرہ لیکلی
 وی، خود جدید سوال پہ خواب کی دهغه نقول پہ دی بناء و چه کوم اجزاء چه پہ
 دواړو سوالونو کی مشترک دی د هغو خواب خو پہ دی منقول سرہ کیری، او کوم اجزاء چه د
 جدید سوال پوری مختص دی د هغو خواب دنوی زیادت سرہ کیری، د دی تمہید نہ
 بعد د مسئول عنہا اجزاؤ متعلق عرض کوم، اول امر، پہ دی عبارت کی د خطبی او عیدین تبلیغ
 مراد ندہ بلکہ تبلیغ د وعظ او لیکچر مراد ده لکہ چه راتلونکی قریب عبارت کی ددی تصریح

ده فی قولی: داغغه وخت ده چه کله دخطیب نه مراد مطلق واعظ اولیکچرار وی الخ نوبه دغه صورت کی هغه ذرائع نور و اعظان دی چه بعیدین هغوی اورولی شی: دوهم امر: مطلب داده چه ددی به استعمال سره عوام داگنلی شی چه ددی آلی استعمال مطلقاً جائز ده. اگر که دلهووی یاد ازده کولی شی چه به دی آله اونور و آلتودلهوکی مثلاً کراموفون کی خه فرق ده کله چه ددی استعمال جائز اودتور و ناجائز ده. دریم امر: دته لفظ به خپل مقام ده غلط ندی لیکلی شوی اخلورم امر خمایه عبارت کی دبلیغ صوت نه مراد مطلق تبلیغ نده بلکه تبلیغ الی الکل ده یعنی که مجموعه حاضرین بی وانه وری نو دبعض سماع اودبقیه و حضور کافی ده دهمدی به خاطر خمایه عبارت کی د حضور لفظ سره دمحض لفظ نشته. اود مطلق سماع به مقصودیت کی نفی دسماع مقصود نده. نو سماع هم ضرور مقصود شوی دهمدی به خاطر شریعت ددی اهتمام هم وفرمایه مگردی حده پوری چه دسرسره وی ددی دلیل کلیه قواعد اودهمداسی واقعات متعلق جزئیه حکمونه دی کوم چه ددی واقعی نظیر دی دکوم به طرف چه ماد حضرت ابوموسی به حدیث کی اشاره وکره: پنجم امر: ددی خواب د سابقه خواب به دی عبارت کی مذکورده: دآله به لهوکی استعمال و الخ اوافضاء الی المفسده دفقهاؤدتصریح مطابق به مفسده کی داخله ده. شپیم امر: مثلاً: درقص اوسرود مجلس چه هغه کی تبلیغ صوت الی البعید لپاره استعمالولی شی که ددی وقوع هم نه وی خو قرب وقوع عاده یقینی ده. اوم امر: دیوه علت به ارتفاع سره د نورو مؤثره عللوارتفاع لازم نده. او هغه مؤثره عللونه د احقریه فتوی کی مذکور دی. او چاته چه دهغویه مؤثر کیدوکی خدشات دی هغه به هماغه وخت رفع کوم اتم امر هغه حدود خو کما توفیقی ندی چه مثلاً داسماع کوم معین مقداروی. لکن کیفاً توفیقی دی. یعنی داچه د تعمق اونکلف حدته ونه رسیری. اوتانی اذان وغیره د تعمق تر حده ندی رسیدلی. اودغه آله د تعمق حد پوری رسولی ده اوددی انطباق مدار دسلفویه ذوق او اجتهاد باندی ده نودهغوی دوهم اذان تجویزول اوددغی آلی دنظائر و باوجود سهولیت ده غونظائر و تجویز نه کول ددغه فرق دلیل ده به همدغونظائر و کی حضرت ابوموسی یوه واقع ده. اتم امر: که داخبره وی نوقفهاؤد اقاعدده مطلقاً د خواصول لپاره نده مقرر فرمایلی چه که د خواصول فعل دعوا مولی پاره موهم گرخی نو خواصول لپاره هم دهغه اجازه نشته. همدارنگه دعوا وحوالت اوس هم مشاهده کیری چه هغوی داهل علم فعل متمسک گر خو لوسره د حد و دونه ووخی: السم امر: محض رائی نده بلکه رائی ماخو د عن فعل الشارع کیدوپه سبب شرعی حکم ده اودصحابی داسی قول د حنفیه و به نزد حجت اومجتهد لپاره واجب التقلید ده

چاته چه دا قول رسیدلی وی هغه ته به خپل اجتهاد باندی عمل جائز نده کما صرح به فی اصول الفقه. باقی د لوددت الخ عنوان اختیارول دا ادب فی التعبیر ده دفتوی کیدلو منافی نده لکه څنگه چه خپله څمنو مجتهدین مذهب مکروه به لاجب او حرام به اکره سره تعبیر فرمایې الغرض به اساس د: (القیاس مظهر لامثبت) داننوی فتوی ده خودصحابی د اجتهاد په واسطه اوس تبرعاً یوه بلا واسطه دننوی فتوی هم نقل کوم (ابن عمر) (قلت یارسول الله انی انصت من جردید محمد صاحب الیک ام من المظاهر قال لابل من المظاهر ان دین الله یسر الخفیه السمحاء قال وكان النبی ﷺ یبعث الی المظاهر فیتوی بالماء فیشر به بر جو برکه ایدی المسلمین للاوسط کذا فی جمع الفوائد احکام المیاه) اوددی دنظیر کیدلو تقریر هماغه شان ده لکه څنگه چه به نظیر سابق کی لیکل شوی ده: ابولسم امر: دمدعاده مقید کیدلو دلیل خپله په فتوی کی مذکورده باقی په مقدمات دلیل کی کلام دا ستاسوا جتهاد ده کوم سره چه خمتوافق نشته اودهمدی فرمایلو حق هم ستاسوده. ورا ندی ټول دخپل خپل عمل ذمه واری خو اب ختم شو د دینه بعد چه تاسو کوم کلمات دمحببت نه ارشاد فرمایلی دی د هغو خواب بغیر ددی دعانه خه کولی شم چه احبکم الله کما تحبوننی. د دینه بعد تاسو چه په دینی خیر خواهی سره کومې مشوری راکری دی اگر که دهغویه اجزاؤ کی خما کلام شته مگر ستاسو په صدق نیت باندی نظر کولوسره دومره عرض کول کافی بولم چه تاسی خما حق دافرمایلی ده: جزاکم الله تعالی ورا ندی خان اوستاسو لپاره دادعاده اوستانه هم دهمداسی دعاء استدعاء ده: اللهم اربنا الحق حقاً واربنا الباطل باطلاً واربنا القنا اجتنابه) د ټولونه په آخر کی دکاغذ ونودا ینودلو اجازه عطا فرمایلو باندی خاصه شکریه عرض کوم چه زه بی د صعوبت د نقلولونه بیج کرم فالله تعالی سهل صعوبکم کما سهلتم صعبی والسلام خیر ختام) نیاز مندانه گزارش ددی لپاره چه ددی مسئلې متعلق خما معلومات خلاص شول دراتلونکی لپاره دمعافی اودمعافی سره د دعاء درخواست کوم فقط اذی الحجة ١٣٤٢ هـ

دینہ وروستہ دیورتی سوال یوشواب دمرسہ دارالعلوم دیوبند نہ

فرائض معلوم مولویہ غرض رائی ہفتہ فرائی سرہ لاندی منقول دہ

جواب: یہ حواشی درمختار للعلامة ابن عابدین دمشقی ج ۱ مبحث سن صلاة كی دی: ثم اعلم ان الامام اذا كبر للافتتاح فلا بد لصحة صلوته من قصده بالتكبير الاحرام والافلاصولة له اذا قصد الاعلام فقط فان جمع بين الامرین بان قصد الاحرام والاعلان للاعلام فذلك هو المطلوب منه شرعا وكذلك المبلغ اذا قصد التبليغ فقط خالي عن قصد الاحرام فلا صلوة ولا لمن يصلى بتبليغه في هذه الحالة لانه اقدم عن لم يدخل في الصلوة فان قصد تكبيره الاحرام مع تبليغ المصلين فذلك هو المقصود منه شرعا كذا في فتاوى الشيخ محمد بن محمد العزیز الملقب بـ الشيخ الشيوخ اه

اوپہ درمختار باب مفسدات الصلاة كی دی: وفتحہ علی غیر امامہ الا اذا زاد التلاوة وكذا الاحذاف) یہ حواشی دابن عابدین كی دی: قوله: وكذا الاخذای اخذ المصلى غير الامام بفتح من فتح عليه مفسدا ايضا كما في البحر عن الخلاصة لو اخذ الامام بفتح من ليس في صلوته فيه عن القبة اه) او درمختار باب سجود التلاوة كی: لا يجب سماعه من الصدى والظير - یہ حواشی كی دی: قوله من الصدى هو ما يبيح مثل صوتك في الجبال والصحارى ونحوهما كما في الصحاح) دیورتیو مذکور وخصوصہ خرگندہ شوه چه ددی په خاطر چه داله مكبر الصوت او نلوتو هارنونه) په آواز كی كوم چه دصغی او غیره سره داواز دتكر كیدوسره دصدی گنیزو غیره كی منعكس كیدونكی او تكر كیدوسره پیدا شوی آواز) یو یا خووسیلوسره پیدا کیری اوددی لپاره چه دالات او باینسونیه سرا نوب نه خپله مكلف دی اونه دلمانخه اوجماعت داخل بلکه خارجی داسی شیان دی چه دهغویه ذریعی سره مقتدیانوته تلقین او تعلیم وركولي شی، اوددی لپاره په دغو تكبيرونكی دمحض تبليغ قصدوی دغه الات نه لمانخی دی اونه هغوسره دلمانخه كولواراده سانلې شی دهمدی په خاطر هغه خلك چه فقط ددغو آتویه ذریعی سره لمونخونه ادا كوی ددغو ټولو لمونخ فاسد پیری، اود غیر مسلم نه دتعلیم او استفادی زهریله اتردهغوی ټولو لمونخونه دمعنوی موت په كنده كی وروغورخوی لهاددی نه بچاوكول لازم دی كوم چه دسوال په وجهو كی دجواز یا استحباب لپاره بنودل شوی دی دقهي نقطه نظر سره دیوی وریشی برابرهم قدر او منزلت نشی لرلی، تنگ اسلاف حسین احمد غفرله

رائی الاطر فی هذا الجواب

که دثابته شی چه ددی آلی نه عین صوت نه اوچتیری، بلکه د انعکاس او تکر اوسره دهغه حکایت رسیپی نوصواب منحصر فی الجواب ده اومظنون همداده، اودکوم ساینسی ماهر دتحقیق نه داظن دتیقن درجی پوری رسیدلی شی، اوکه ثابته شی چه عین صوت بلند پیری نویه دی صورت کي هغه حکم ده کوم چه احقریه خپل خواب کي عرض کری ده اوکه دواړه احتمال له وی نوبیاهم خواب همغه ده کوم چه حضرت مصیب سلمه الله الرقیب القریب

ددی تحریرته وروسته ددی متعلق سوال متعدد و ماهرینوته ولیکل شوکوم خوابونه چه راغلل په دی متفق دی چه کوم اواز لری پوری رسیپی هغه عین صوت ده کوم چه اوچتیری دصوت حکایت او انعکاس نه، لکه چه لاندی هغه سوال او خوابونه منقول دی

دسانیس دماهرینومکمل تحقیق چه کوم چه اوس اوس دپاکستان دمملکت دغن دماهرینونه حاصل شوی دهغه نه همدانابته شوه چه عین صوت دلری پوری رسیپی، انعکاس باداواز صوت نه لهاددی تحقیق پراساس خپله دحضرت سید حکیم الامت دخواب خلاصه په داوی چه دهغه په اواز باندي په لمانخه کي په نقل او حرکت کولوسره دلمانخه دفساد حکم په نشی وركولي البته دقاسد احتمال په اساس باندي دهغه پریخودل اوپه ساده طریقې باندي دلمونخ ادا، کول په بهتروی، پدی مسئلې باندي دسانیس دماهرینومکمل تحقیق اودهغه متعلق په زیر بحث مسئلې باندي دنورواکابرو علماؤ خصوصاً دحضرت مولانا بشیر احمد عثمانی رحمة الله علیه او علامه سید زاهد کوثری مصری وغیرهم فتاوی اود هغوی تحقیق بیاد مسئلې مکمله فیصله دا حقر رساله مکبر الصوت، کي شائع شوی ده که ضرورت وی نوهغه ملاحظه وفرمائی ۱۲ محمد شفیع عفی عنه

داهل ساینس تحقیقات د مکبر الصوت متعلق

دلایسبیکریه صفحی سره چه دمقرر کوم آواز اوچتیری او تری پوری کار کوی هغه عین آواز ده اویا حکایت داواز یعنی دانعکاس داوازه شان ده چه اواز خوبه صفحه باندي راتلوسره ختم شواو دانعکاس آواز خلکوته رسیپی په همدی ترتیب دوهمی صفحی نه دریمی باندي دپازگشت غر کاپی ده اودریمی نه خلورمی باندي دانعکاس دصد اوازگشت ده، مطلب داده چه په صفحه باندي اصل آواز اورول وركوی یا محض کاپی ده دهغه آواز مثل لکه په غرونواوخنکلونو کي راتاوپیری چه هغه په دی خای باندي دغه آله کي، دبرقی شعلی په استعانت سره باقاعدہ اوداصل سره مشابه کری ده خو مره نه ده چه مستندی حوالی هم په خواب کي وی!

الجواب: دسید بشیر علی ایم ای پروفیسور محکمہ ساینس علی گرنوروا صاحبو مذکورہ محکمہ په مشورہ په معرفت دمشقی سراج الحق صاحب دمسلم یونیورسٹی ماستر سکول علی گرنوروا هغه توجیه داده چه دعین صوت عدم وصول الی البعید اول نه متیقن ده او اوس په دی کي شک واقع شوی دلایسبیکریه په صفحه باندي چه کوم آواز اوچتیدوسره لری خي هغه بجسه دمکمل یا خفیب آوازده کوم چه دلایسبیکریه ذریعه قوی کیری اوازه اصل کي په هوا کي دامواجو پیدا کیدلونوم ده کوم چه دژی د حرکت نه پیدا کیری اودغونونه پرده باندي په راتلوسره همداسی شان کیفیت پیدا کوی دغوگونوبرده ته درسیدونه وړاندي که هغه امواج ضعیف شوی وی، دکوم چه مختلف اسباب کیدلی شی بقیه لاندی

تحریر فرمایلی ده خود توجیه مختلف فیہ ده چه دعین صوت عدم بلوغ الی البعید اول نه متیقن ده او اوس به هغه کی شک واقع شو

پس: مثلاً مخالف باد، شور، غوغا وغیره، اویاهغه دلاسیبکریه ذریعه قوی شوی ده ترخوهغه ډیر لری پوری لاری نوبه داسی صورت کی دلاسیبکریه بعدچه گوم اواز اووخی هغه فی الحقیقت اصلی ده اوازیه صفی باندي راتلوسره نه ختمیږی بلکه دضعیف نه قوی کیږی لاسیبکریه هغو ضعیفواواجوکی بیوتی قسم ساه ورغورخوی اوددغواواجو فعل معدوم والی سره وړاندي کیږی یعنی هغه امواج دمتکلم دخولې نه راوونی، یجنسه په خیل اصلی حالت باندي قائم وی. داوازیه بازگشت کی داواز نو عیت داسی دی چه دمخرج یاصلع نه اواز راتلوسره گوم خیزسره تصادم کوی اوشانه کیږی، چون ددی فاصلی دطی کولو لپاره دوخت ضرورت واوداواز فشاره برتیزنده، همدی لپاره دوهم اواز اوریدل ورکوی، دپازگشت په اواز کی همد اواز تصادم کولوسره دوهم خل اورول ورکوی اوپه دلاسیبکری کی همدغه اواز ضعیف نه قوی گرخی لهدایه دی کی دوه اوازونه نه اوریدل کیږی اه

بل خواب دپهویال یوماهرسانیتس لخواهرکله چه گوم خیزکی حرکت وی نوبه دغه عالم کی په بیرونی هوا باندي دهغه صدمی سره یوصورت دتوجع پیدا کیږی، گوم چه داصل حرکت سره یجنسه مطابق کیږی دغه توجع ته کله چه دچالخواهغه سدراه کیږی نوبه هغوکی بازگشت باشعاع کیږی، اودخواصونو لاندی ددغوشعاعواجماع په یوه مرکز باندي وی، که په دی مرکز باندي لگوکونه کیښودی شی نوهغه اواز اگرکه ابتداء ډیر ورو او وچت اوصفا اوریدل ورکوی، نوبه درمیانی مقام باندي هغه هیڅکله اوریدل نه ورکوی، که دچرتنه نه آوازی اوچرته چه دتوجع وی دواړو مقامو ترمنځ کی دپوی خاصی معنی فاصلی نه کم نه وی نوبه دی کی انعکاس اودبیرته راگرخیدو آواز پیدا کیږی، گوم چه داصل اواز نه اوچت وی، او بعضی وختونه دصیونوبوری اوریدل ورکوی کله چه خپه آواز کومی تنکی نلکی کی راتلوسره تیریری نوبه مشاهده کی راغلی ده چه هغه اوچت گرخی اولری پوری خی دوجوهاتونفصیل اوږده ماهرنیویوه وجه دایان کړی ده چه دنلکی دننه هواکی توجع پیدا کیږی گوم چه داصل اواز مطابق اویجنسه وی لدینه اصل ته تقویت حاصلیږی او عامعینوته هغه اواز اوچتیدوسره اوریدل ورکوی، دلاسیبکری دجملی ساخت خصایه خیال داده چه دهغو دواړو اصول په نظر کی نیول شوی په گوم کی دتلفون اصول مدد هم اخستل کیږی افسوس ده چه ماسره یاخماپه علم کی گوم په لاس کی کتاب موجودنده په گوم کی چه ددی جدید ایجاد ذکر شوی وی لکن یقین ده چه که گوم علم دطبعیاتو کوم چه اوس تیار شوی دی اوکوم کی چه دجدیدو خیرودکرونی په دی کی دهغه تصدیق میلایدلی شی البته در اقم دییان تصدیق دطبعیاتو یاد گوم بل علم صوت دییان لوستولویاندي معلوم کیږی

بل خوابی بیادپهویال نه دماستر محمد مظهدا تحریر راغی چه په راتلونکی کی منقول ده دلته نن په مدرسه کی دساینس ماستر، هماغه چه پورته یاد شوی، میلوشوی وه هغه ویلی وکوم اواز چه دلاسیبکری ته پیدا کیږی هغه دویونکی داواز اترده خو هغه دهغه دپازگشت قابل ده، وائی په غره باندي گوم اواز اوریدل کیږی هغه دغیر محسوس مودی نه بعد په دی وجه اوریدل کیږی چه هغه آواز خیل په خپله تاویری لکن دلته دبرقی شعاع هغه کی خنډنه وریریږی، دقائل دربی حرکت صرف یوموج پیدا کوی، اولدغه خوځو موجوده پیدا کیږی، اوپه هغو کی قوت پیدا کیږی په گوم ترتیب چه دیوه سنډری والاتغمی آواز چه وی که نور خلک لاس میلاو کړی نوموتربه داونه شو ویلی چه دغه قسم اودچا اواز ده برقی قوت همداشکل پیدا کوی، الغرض هغه داوانی چه دبرقی قوت په وجهی سره زه خو کم از کم ددی منلو وینا کوم چه داصلی اواز ده اودینه انکار هم مانه ممکن نه ده چه ثبوت مشکل ده آه. نوټ: ددی خواب حاصل ترده ده اودترده حکم احقر دمولانا حسین احمد صاحب خواب متعلق چه گومه رانی لیکلی ده دهغه په آخر کی ذکر کړی ده اشرف علی ۲۳ محرم ۴۷هـ بل خواب بیادحیدرآبادنه دمولوی عبدالحی صاحب راغی چه لاندی منقول ده: سوال: دسائنس اوحکمت دعلمایه خدمت کی معروض ده چه نن

المشكلات المفیده فی حکم اصوات الآت الجدیده

(په دوه دفترگانو مشتمل)

تمهید: درایوم متعلق دخاتقاء امدادیه نه اول چایوی استفنا کولو سره خواب حاصل کړی وددی لپاره چه چه په هغی کی خه شبهه پیدا شوی وه نواحر 'بله استفنا وکړه دواړه استفناوی دخاویونوسره لاندی منقول دی اوله استفنا، ددین علماء خه فرمایې په دی مسئلې کی چه نن صباد رادیو رواج ډیریری په کومه کی چه خپرونه هم وی، اوتقریرونه هم اوسازاو سرودهم اوبعضی وختونه دخوش اوازوقاریانو قران هم په کی اورول کیږی

صباپوه آله (لاسیبکری) گوم ته چه مکبر الصوت وائی اوالیقین لایزول بالشک، همدی لامله دعدم بلوغ حکم کولوسره هغه صوت دصدی په شان حکم ورکول کیږی، هذی الخجة ۱۳۴۲هـ اوم وائی ددی دتحقیق ضرورت ده چه په هغه کی دویونکی اوازیعنه اوچتیدوسره اوریدل کیږی یادگیزه اوازیه شان حکایت کوی ددی خواب په مستندو حوالو اوجوهوسره عنایت وفرمایې خکه چه ددی په تحقیق باندي دخوفقیه مسائلوتفریح موقوفه ده ۲۸ محرم ۴۷هـ جواب: داوازم متعلق دساینس دعلمایه ارای ده چه دگوم جسم نه اوازوخی هغه دیوه خاص قسم ارتعاشی حرکت مادی په واسطه کی یجنسه منتقل کیږی، اوپه عام ډول بالاخره هوا ته

منتقل کیدوسره داوریونکی غوږپوری رسیږی دمکبر الصوت مختلف قسمونه دی دبرق نوعیت مکبر الصوت کی ویونکی گبري کوی نو داوازموجونه براه راست منعکس کیدوسره اوریونکوتنه منتقل کیږی داوازه اوچت والی وجه په دی خاص صورت کی داده چه دموجونوتوانائی دهواپه وسیعورقبوکی خپرویدوسره منتشرنه پاتی کیږی بلکه پوخاص سمت کی دهغو موجوده هدایت کولوسره آواز تقریبادخیلی اولی توانائی سره داوریونکی پوری رسیږی، دغه اواز بلاشبهه دویونکی اوازییژندل کیږی ددغه مکبر الصوت نه داوازا انتقال ډیر لری پوری نشی کیدلی، که مکبر الصوت دبرقی نوعیت ده لکه چه د معمولی لاسکی تیلفون سره استعمالیدونکی آله گرخی، نودهغه نوعیت بالکل جداگانه ده دلته داوازم پیدا کونکی والاجسم ارتعاشی حرکت خیل نوعیت بدلولویل قسم ارتعاشی صورت اختیاروی، گواکی چه داوازم نقل په برقی شعاعویا برقی موجونوکی تیارولی شی اوهغه داوریونکوهغه داوریونکوپه اله سماعت کی داخلیدلوسره بالاخر داوازمادی ارتعاش په شکل کی تبدیلیری کوم چه داوازم پیدا کولولپاره لازمی ده اوپه همدی ترتیب اوریونکی ته نقل په نقل بابالواسطه طریقی سره اواز اوریدل پیدا کیږی د داسی لاسیبکریونواوازا دابتدائی اوازمحض نقل یا حکایت گیل کیږی ۳ صفر ۱۳۴۷هـ

نوټ: ددی خواب حاصل ددی حکم ده چه داوازه گشت غک ده نوبه دی بنا دمولانا حسین احمد صاحب پورته مذکور خواب متعین ده اشرف علی ۱۰ صفر ۴۷هـ استفنا کونکی وصل بگرامی مرحوم ده ۱۲ محمد شفیع

او کوم خوش الحان قاری په رادیو باندی قرآن لولی هغه ته معقوله معاوضه ورکول کبیری نوبه دی صورت درادیو لگول په کور کې بیا په کوم ډول دهغی اوریدل اویه هغی باندی قرآن لوستل او معاوضه اخستل درادیو نه قرآن اوریدل جائز دی او کله بینواتو جروا؟

جواب: که کومه رادیو د لوبو لوبو اوساز اوسرود نه بالکل پاکه وی یعنی په هغی کې په کوم پروگرام کې هم داخلات نه وی اویه هغی کې صرف دکوم واعظ یاد مقرر اسلام تقریروی یا خبرونه وی نو داسی رادیو باندی قرآن لوستل او قرآن اوریدل ورنه فی نفسه جائزه اگر که د قرآن لوستلو معاوضه اخستل حرام دی اویه کومه رادیو کې چه گانا بجاناهم وی نوبه هغی کې په شیخ ډول هم نه قرآن لوستل جائز دی اونه اوریدل بلکه په هغی باندی د قرآن پراوول د قرآن دبی حرمتی سبب ده د قرآن سره تلاعب ده داخود ددی فی نفسه حکم ډیه کوم کې چه تفصیل مذکور و لکن دعوام الناس په حدودو کې پاتې کیدل عادتاً نزدی ناممکن ده لهذا علی الاطلاق په هغوی باندی د قرآن اوریدل منع کول واجب دی اویه همدې تفصیل سره درادیو په کور کې لگول اویه کوم طوړه هغی د اوریدلو حکم هم معلوم شو چه داوول قسم لگول فی نفسه جائز او دوم قسم حرام ده. مگر ددی لپاره چه داوول قسم تحقق او ونشته په عام طور صرف د دوهم قسم تحقق شته لهذا ددی لگول او اوریدل علی الاطلاق حرام دی والله اعلم بالصواب دستخط ۱۳۵۲ هـ الجواب صحیح، مولانا ظفر احمد عفا عنه نهانه بهون خانقاه امدادیه ۲۲ رمضان اشرف علی غنی سنه ۲۲ رمضان ۱۳۵۲ هـ

دوشنه استفتاء، دپورته ذکر شوی سوال او خواب نه بعد عرض ده چه شاید خواب تحریر فرمایلو په وخت کې دا دهغو په ذهن کې وچه رادیو د گراموفون په شان ریکارډه په کوم کې چه هر قسم آواز ساتل کبیری او چه کله وغواری ددغه رکات نه کار اخستلې شی اوداسی ریکارډ تیارولو سره خرڅبیری او اخستلې شی، لهذا ددی امر ضرورت ده چه درادیو مفهوم او حقیقت بیان کړی شی د هغی نه وروسته چه کوم شرعی حکم ده هغه تحریر و فرمایل شی، رادیو د تیلیفون په شان ده فرق صرف دومره ده چه د تیلیفون اواز صرف یوسری اوریدلی شی او درادیو آواز چه څومره اوریدونکې هلته موجود ددی اوریدلی شی، گراموفون دیوی کمپنی په انتظام کې ده چه غرض یې صرف تجارت ده دهغه ریکارډ لوبو، لعب، ساز اوسرود توقی تقالی، کهیل، تماشووی یا علمي مضامین یا د قرآن شریف آیتونه وی، لکن درادیو محکمه د حکومت په انتظام کې ده په هغی کې چه کوم وی فنی، ترقی یا د اوریدونکو د لچسپې په غرض سره هر قسم ساز اوسرودوی او کله په هغی کې چه یوخل آواز اوریدل شی هغه دوهم ځل نشی اوریدل

کیدي، په هغی کې د اوریدلو په وخت کې د اورونکې وجود اویه خپلی ژبی سره اورول لازمی دی اودا کلام، دوهم ځل نشی قائمیدلی په هغی کې قرآن شریف وی یا حدیث یا دیهود و کتاب یا سرگذشت یا نعت وی یا کوم تکړه عملی، فنی، جذباتی افادی مضامین وی یا تمدنی او شعراو خبرواترو الغرض د هر قسم مضمون د هر قسم چه وی اویه کومه ژبه چه وی، شر وی یا نظم، اوریدل کبیری محکمه داسی خلکو ته چه محنت کوی او اورول کوی یوه مقرره معاوضه ورکوی اود هغوی قدر کوی، درادیو مختصر حقیقت ده په داسی حالت کې درادیو لړول، اوریدل، چه هر قسم مضمون وی بیا په مزدوری باندی دکوم مضمون لوستل یا اورول په کوم کې چه د هر قسم مضامینو نظم او نثر او قرآن شریف شامل دی جائزه او کله؟ بینواتو جروا؟

جواب: په سوال کې چه دکومو دري الاتو ذکرده هغه دخپلوردی غرضونو په اعتبار سره قابل تحقیق دی هغه دري الات دادی: گراموفون، تیلیفون، ریډیو، اودری غرضونه دادی اصوات شمېرا مباحه اصوات نمبر ۲ محرمه اصوات نمبر ۳ طاعات او ددغو دريو اصواتو بعض احکام شریک دی، اوبعضی مخصوص غیر مشترک، مشترک حکمونه دادی چه مباحه اصوات مباح اوسر حرام اصوات حرام اود طاعاتو د اصواتو د نفس ذات مقتضی داده چه اشتراک د حکم وی مگر د یو عارض په سبب په دی کې تفصیل وشو او هغه عارض ددی الاتو دلهوی لپاره موضوع کیدل بانه کیدل دی، او هغه تفصیل داده چه کومه آله د تلھی لپاره موضوع ده هغه د اصوات طاعت د اسماع لپاره استعمالول ناجائز دی، او کوم چه د تلھی لپاره موضوع ندی دهغو استعمال ددغو اصوات طاعات لپاره جائز دی، اوس ددی تعیین پاتې ده نوددو وحوالت څومونې ته دمخکې نه معلوم ده یعنی د تیلیفون د تلھی لپاره نه موضوع کیدل اود گراموفون د تلھی لپاره موضوع کیدل نود هغو حکم هم ظاهرده چه د تیلیفون استعمال په هغو اصواتو د طاعت کې جائزه او گراموفون ناجائزه اود قواعدونه د احکم ظاهرده مگر تبرعاً یو خاص حدیث ددی د تائید او تشیید لپاره سره د تقریر د استدلال نقل کوم حدیث داده، فی المشکوٰۃ باب اعلان النکاح الفصل الاول بروایة البخاری عن الربیع بنت معوذ بن عفراء قالت جاء النبي ﷺ فدخل حسین بن علی فجلس علی فراشی کمجلسک منی وجعلت جویریات لنا یضربن بالدف ویبندین من قتل من ابائی یوم بدر اذ قالت احدهن وقینانہی یعلم ما فی غد فقال دعی هذه وقولی با الذی کنت تقولین. قال الشیخ الدهلوی رحمته الله فی اشعة اللمعات فی شرح الحدیث، او ویل شوی دی چه دخضور صلی الله علیه و آله ممانعت ددی قول نه ددی لپاره ده چه په هغه کې حضور صلی الله علیه و آله ته د علم غیب استاد ده او حضور صلی الله علیه و آله خفه شوی ده، اوبعضی وایی ددی لپاره ده چه

ذکر شریف دلهوی پہ مینخ کی مناسب نده آہزہ وایم چه اگر کہ ددی حدیث پہ توجیہ کی دوارہ احتمالہ شتہ اویہ غور کولوسرہ د وھمہ توجیہ راجحہ ہم معلومیہری خکہ چه کہ اول احتمال ددی بنا ووی نو شدیدہ ممانعت بہ دزجر بہ صیغی سرہ وی، لکن ددی ترجیح نہ پہ قطع نظر کولوسرہ ہم دامت دعلماؤد دوارہ دتجویز کولو واضح دلیل ده د دوارہ ویناگانود فی نفسہ صحیح کید و اگر کہ دلته یومحقق وی نویہ دوھمی توجیہ سرہ داستدلالت تقریر داده چه حضور اقدس صرف پہ مجلس لھو کی طاعت ذکر باندی بدویل فرمایلی دی حالانکہ دلته د ذکر آلہ یعنی رُیہ دلهوی لپارہ موضوع نده صرف اقتران فی المجلس پہ منع کی موثر گر خول شوی ده نوچرتہ چه خیلہ آلہ ددغوا ذکر و لھوی لپارہ موضوع وی هلته خوبہ قبح اوشناعت دیرزیات وی پہ دی تقریر سرہ پہ گراموفون اوتیلیفون کی دقرآن مجید اونیورڈا کار طاعات تعبدیہ داستماع حکم معلوم شوچه پہ اول کی دھغہ مذکورہ علت پہ اساس باندی عدم جواز ده اویہ ثانی کی جواز کله چه بل کوم علت دمنع نہ وی، نوددغود وارو حالت خومونوتہ دمخکی نہ معلوم ده لھذا دھغوی حکم ہم معلوم ده، باتی شودر اویو حالت تراوسہ معلوم نہ ولھذا دتحقیق نہ مخکی دھغی حکم کی بہ تشقیق وی، یعنی کہ ہغہ دگراموفون سرہ مشابہ وی نودھغی حکم بہ دگراموفون پہ شان وی او کہ ہغہ دتیلیفون سرہ مشابہ وی نودھغی حکم بہ دتیلیفون پہ شان وی داوولی فتوی دتصدیق کولو مودہ وشوہ پہ یاد می ندی چه دھغی کوم اساس و مگر غالباً می ہغہ وخت پہ ذہن کی بہ داؤچہ ہغہ دگراموفون سرہ مشابہ ده لکہ چه د خواب دبعضی عباراتونہ ہم مفھومیہری اوس پہ دوھم سوال کی دھغی حالت دتیلیفون سرہ مشابہ ظاہر ولی شی نوکہ داسی ده نودھغی حکم بہ دتیلیفون پہ شان وی یعنی پہ ہغی کی داصوات طاعت تعبدیہ داستماع جواز، البتہ کہ دآلہ تلھی نہ کیدوسرہ سرہ کہ کوم بل عارض مانع د جواز وی نوددغہ عارض پہ سبب بہ بیامنع کولې شی مثلاً قاری تہ مزدوری ورکول یاد مسمع یا مستمع دغیر طاعت پہ قصد سرہ اورول یا اوریدل لکہ چه فقہاؤتصریح فرمایلی ده چه دتاجر دمتاع دفتح پہ وخت دتروی سلعہ یا ترغیب مشتری پہ غرض سرہ درود شریف ویل یاد حارس ایقاظ نائمیونہ غرض سرہ دتھلیل پہ جھر کول ددغوتولو عوارضیہ سبب باندی دمانعت حکم بہ کولې شی، داہول تفصیل پہ دی بناء ده چه رادیو د لھولپارہ موضوع نہ وی لکن کہ کوم وخت کی سرہ دی نہ موضوع کیدود تلھی پہ عام طور یا غالب طور باندی دلهوی لپارہ استعمال شی نوددغہ وخت ہم دھغی حکم بہ د موضوع للتلھی پہ شان وی، خکہ چه داہل شر اعتباریہ درجہ دلزوم تشبہ ہم فقہاؤیہ احکامو کی موثر منلی ده، دبعضی اہل خبرت نہ

اوریدل شوی دی چه اوس د ہغی حالت ہمداسی شوی ده، د سوال دبعضی الفاظونہ ہم دھغوی شبہ گیری نوھغی تہ دی اہل داستعمال د تدین سرہ خیلہ وگوری اودا تول حکمونہ دی دھغہ الاتوجہ مذکور دی فی السؤال دھغو مناسبت او ضرورت د وخت سرہ و دیوی خلور می آلی دحکم لیکل ہم ضروری دی اگر کہ پہ سوال کی دھغی ذکر نشتہ مگر نور سائلین ہم دھغی متعلق سوال کوی، اوھغہ آلہ ده لاسپی کر یعنی مکبر الصوت پہ کوم کی چه اواز لوپری دھغی اجمالی حکم داده چه پہ تقریرونو کی دھغی استعمال جائزہ او عیدینو او جمعہ پہ خطبہ کی بدعت او د عیدینو پہ تکبیراتو کی دھغی اتباع مفسد صلاۃ ده اوس د تولو د دلائلو گنجایش نشتہ اود تکبیرات صلوۃ دمذکور حکم دلائل کی داحقریوہ مستقلہ رسالہ ده (التحقیق الفریدی فی آلہ تقریب الصوت البعید، دھغی ملاحظہ کافی ده دا تول تحقیقات می دخپلو معلوما تو موافق لیکیلی دی کہ چاتہ ددی نہ زیات یاد دی خلاف تحقیق وی ہغہ دی پہ خپل تحقیق عمل وگری او کہ مونہم مطلع کری نوماجوریہ وی واللہ اعلم وعلمہ اتم واحکم تمت رسالۃ المقالات المفیدہ، کتبہ اشرف علی تھانہ بیہون، ۱۵/ محرم الحرام ۱۳۵۷ھ

ضمیمہ دامداد الفتاوى اول جلد

دمکبر الصوت سنلی پہ بابہ

د اھقرضہ شفیع عفی عنہ ربہ

بسم الله الرحمن الرحيم دمکبر الصوت آلی متعلق دتولونہ ورائندی د حضرت سید حکیم الامت قدس سرہ د قلم نہ فتوی پہ ۱۳ رمضان ۱۳۴۲ھ می راویستلی ده کومہ چه ددی کتاب پہ صفحہ ۵۱۰ عدم جواز الہ مکبر الصوت د عنوان لاند ذکر شوی، کی پورہ درج ده دا ہغہ وخت وہ چه دآلہ نوی چلیدلہ خاصو خاصو بیارونوتہ راغلی وہ پہ خاص طور باندی ددی شکل او ہیئت اود استعمال طریقہ باندی ہم خلک واقف نہ ول^۱ ہغہ وخت چه کوم خواب لیکل شوی و دھغہ منشا داوہ چه ہغہ ہم دگراموفون پہ شان یوہ داسی آلہ گیل کیدلہ چه د لھو او طرب پہ مجالسو کی استعمالیدلہ او کوم ضرورت ہغی پوری موقوف نہ و، چه د خواب

^۱ حاشیہ متعلقہ امداد الفتاوى جلد اول ص ۸۷ استنجا پہ کاغذ جاذب پہ ہکلہ د حضرت رحمۃ اللہ علیہ دتحریر نہ معلومہ شوہ چه پہ جاذب کاغذ باندی داستنجا، عدم جواز یہ ہغہ صورت کی ده چه کله ہغہ دعلم او کتابت د الآتونہ وی یا معتد بہ قیمت ولری ددینہ خرگندہ شوہ چه ہغہ کاغذ چه تن صبا خاص داستنجا لپارہ جوہ شوی اویومرتیہ چه خومرہ پہ استعمال کی خرچ شی دھغی کوم معتد بہ قیمت نہ وی، پہ دی کی داستنجا، کومہ مضائقہ نشتہ البتہ پہ ختہ باندی استنجا دست والی پہ سبب افضل ده بندہ محمد شفیع عفی عنہ ۱۲ صفر ۱۳۸۲ھ

نه وړاندې د مزید تحقیق او تفتیش انتظار وکولې شی لهذا دعامو حالاتو تابع دهغی په لخوا و لوب کي استعمال کیدلو و الا یوه اله گرځولوسره په عام وعظ او تقریر کي هم د هغی استعمال منع گرځولی شوی و، او مسجد ته دهغی داخلول ممنوع فرمایل شوی و دهغی نه وروسته دوهمه فتوی څو میاشتی بعد ذی الحجة ۱۳۴۲ هـ کي دیوه صاحب نه د طویل مراسلت او مکاتبت په ضمن کي لیکل شوی وه په همدې زمانه کي حضرت مولنا سید حسین احمد صاحب مدنی قدس سره د دارالعلوم دیوبند نه دیوه سوال ځواب کي دهغی استعمال یې مفسد صلا گرځولی او حضرت قدس سره دهغه تصدیق و فرمایه ادغه مفصل مکاتب او فتوی د التحقیق الفریدي استعمال اله التقرب والتبعید، په نام سره په النور کي شائع شو کوم چه ددې کتاب په ص ۵۸۲ درج ده، په دی کي هم مطلقاً ددې آلي استعمال ممانعت و او په لمانځه کي استعمال مفسد د لمانځه گرځولی شوی ده دهغی نه یولس کاله وروسته په محرم ۱۳۵۷ هـ کي بیا کوم صاحب دراد یو و غیره جدیده آلتو متعلق سوال و کړ کله چه ددې استعمال عام شوی و په دی سوال کي دا حقیقت هم واضح شوی و چه راد یو نه د ساز او طرب کومه آله ده اونه دلخوا و لوب مجالس سوپوري خاص ده بلکه د دینه ویر مفید کار هم اخستل کيږي، هغه په هیواد کي د حکومت د انتظام لاندې وي، په دی کي حضرت دراد یو د حکم سره دمکبر الصوت آلي حکم هم تحریر فرمایلي دي دا فتوی هم دیوی مستقلې رسالې په صورت کي د المقالات المفیده فی حکم اسماع الالات الجدیده، په نامه باندې په کومه کي چه عام وعظ او تقریر و غیره کي ددې آلي استعمال اجازه ورکول شوي ده، او په خطبه او اذان کي بدعت، په کومه کي چه د حضرت دغه درباره تحریرونه جمع شوي دي کله چه ځمادار ساله حضرت مولنا شبیر احمد عثمانی رحمته الله علیه ته په الجهی ضلع سوات کي ورسیده نو موصوف په یوه مفصل خط کي د لمانځه د فساد د حکم سره دا اختلاف اظهار دځه دلایلو سره و فرمایه، احقر ددې ذکر د حضرت قدس سره ته وکړ نو هغه و فرمایل چه په خط او کتابت کي ډیر طول راځي، کله چه مولنا دلته تشریف راوړي هغه وخت به په زباني خبر و اتر و سره مسئله وڅیړو، اتفاقاً د دینه وروسته داسی موقع پیدا شوه چه د حضرت په خدمت کي د موصوف مولنا په معیت کي په دې مسئلې باندې خبری اتری وشي تردی چه رجب ۱۳۲۲ هـ کال کي د حضرت قدس سره دفات مصیبت رامینځته شو، بیا موصوف مولنا و او دا احقر د پاکستان د تحریک په مساعیو کي مشغول شولوا و بیا اخره په رمضان ۱۳۲۷ هـ کي موصوف مولنا پاکستان ته منتقل شو، بیا دا تومیا شتو وروسته په جمادی الثانی کال ۱۳۲۸ هـ کي

حضرت هم هجرت کولوسره پاکستان ته راغی دغه وخت دمکبر الصوت استعمال په عامو مسجدونو او لمنځونو کي شوی و، ددې متعلق د سوالونو کثرت و احقر د حضرت قدس سره د فتوی مطابق هغه مفسد د لمانځه لیکلو، حضرت مولنا شبیر احمد صاحب عثمانی رحمته الله علیه اگر که دا احقر استاذ مربی و مگرد ډیری تواضع سره یې کار احقر ته و سپاره په دي مسئلې کي اگر که دهغه اختلاف و مگرد اختلاف اظهار شي نه کولو ځکه چه په هر حال دا احتیاط نفاذ په همدې کي و چه په لمانځه کي هغه استعمال ونشي کولي تردی پوري چه په حرمین شریفین کي ددې آلي استعمال په ټولو لمنځونو کي شروع شو، او د عالم د اظرافونه د سوالونو سلسله بنده شوه اوس یوازی داسوال پاتي شو چه خلک احتیاطا د دینه منع کولی شي بلکه دلکونو مسلمانانو د لمانځه د صحت او فساد مسئله جوړه شوه خصوصاً هغه لمونځ کوم چه په لوی مشکل سره کوم خوش نصیب ته په حرمینو کي په نصیب کيږي دغه وخت موصوف مولانا ماته و فرمایل چه اگر که ځمپه نزد د لمانځه د فساد حکم مخکي هم صحیح نه و دکومي اطلاع چه ماهغه وخت ورکوله، لکن په دی پوهی سره مې دا اختلاف اظهار نه کولو چه په هر حال په لمانځه کي ددې آلي استعمال په کومه درجه کي هم ضروري خونده او احتیاط په اجتناب کي ده نوسکوت مې بهتر و گنلومگر ددې ابتلاء نه وروسته دمسنلې اړخ بدل شواوس داد کروړونو مسلمانانو د لمانځه د صحت او فساد مسئله جوړه شوه لهذا اوس زه په دی کي احتیاط نه گنم چه مفسد د لمانځه شي نه گنم محض احتیاطی طور باندې دهغه د لمانځه د مفسد وینا سره اتفاق کوم لهذا اوس ضروری شوه چه په دی مسئلې باندې له سره نظر و اچول شي د لمانځه د فساد حکم په دوه څیزونو تاله و اول دا چه ددې آلي آواز بعینه د امام آوازنده بلکه دهغه نقل او حکایت ده دوهم دا چه د لمانځه په حالت کي دداسي چا اتباع چه په لمانځه کي شریک نه وي د لمانځه مفسده، موصوف مولنا ته په دی دواړو جزئیو کي اشتباه او اختلاف و اوله مسئله خود سائنس مسئله ده دکومي چه ددې د ماهرینونه حاصلول و، دوهمه مسئله خاصه فقهیه وه لکه چه وویل شول چه دا ولی مسئلې متعلق دراد یو او صوتیا توماهرینوته سوالونه رسیدلی دي اودوهمې مسئلې کي څو ورځو پوري دخپل مینځی بحث او تمحیص سلسله جاری وه، ددې بحث او تمحیص په دوران کي ماته دا اندازه وشوه چه په فقهي طور په دی معاملی کي فساد د صلوٰه حکم دومره واضح او جلی نده چه په هغه کي دنور و نظریات وغورځول شي، خواتر اوسه پوري کوم جانب ته شرح صدر نه ده شوی او ډیر وخت مسایل دغه بحث بیا په التواء غورځولي دي، مایه دی دوران کي دخپلی فتوی د لمانځه د فساد حکم د لیکلو په ځای

دالیکل شروع کرل چه په لمانځه کې دی ددې نه اجتناب وکولې شی اوافسوس چه په همدې دوران کې ناڅاپه دسلفیوآخری یادگار هم په صفر ۱۳۲۹ هـ کې څمونه نه رخصت شو، دغی حادثې پاتې تلې همت هم مات کړ، بیا دغه مسئله په التواء کې وغورځیده مگر دغه وخت کې چه کوم اصول او جزئیات فقهیه دبحث لاندې راغلل او هغوسره په مسئلې کې دگنجایش اړخ په نظر کې راغی هغوته په کتلوسره دابتلا، عام په زمانه کې دلمانځه دفساد حکم کولوسره دلکونومسلمانانو لمانځه ته دفسادویناکولوکې کوم اړخ داحتیاط پاتې نشو مگر اوس هم دجوازصلوة حکم په خپلې یوازی رانې سره دلیکلوهمت ته ورتدی چه کومو محکموته چه ددې آلی داواز متعلق سوالونه رسیدلی ودهغه ځای نه په متفق ډول داخواب میلاوشوچه ددې آلی آواز بیعنه دمتکلم امام دی، دغه تحقیق دفساد لمانځه دحکم اساس وزان کړنودغه وخت احریه شعبان ۱۳۷۲ هـ کې دالله تعالی په نامه په دې موضوع باندې یوه جدید رساله مرتبه کړله په کومه کې چه دالیکل شوی دې چه په لمانځه کې ددې آلی په استعمال باندې ډیر مفاسد راپیښیدل دغو عوارضو او مفاسدو ته په کتلوسره په لمانځه کې ددینه اجتناب کول پکار دي لکن که په کومې وجهې سره په لمانځه کې استعمال کړی شی نولمونه به فاسد نه وي، ددې غور او فکریه زمانه کې داهم په سوچ کې پاتې شوچه که نن حضرت قدس سره په دنیاکې تشریف فرماوی اودغه عامه ابتلا، یې مشاهده کړی وای دافقهې توسع به هم په مخی ته راتله کوم چه اوس د بحث اوتحصیص نه وروسته راغلی ده. خصوصاً کله چه داوازمهرینوهم هغه ته بیعنه دمتکلم آواز ویلي دی نوآیا هغه په خپله سابقه فتوی باندې ولاړ پاتې کیږی یا دخپل هغه خدای اوحق پرستی اودعوامولپاره دسهولت په نظر کې ساتلوسره کوم چه ټول عمر د هغو په فتاوی کې یې دترجیح الراجح په عنوان سره مشاهده کیږی تاسوخپله فتوی بدلوی ماته دخپل ناقص غور او فکر او د حضرت قدس سره دذوق څومره برخه حاصله وه هغه همداخواب ورکړ چه دغو حالاتو کې به ضرور حضرت قدس سره دفساد لمانځه فتوی نه رجوع فرمایله مگر داوخت هم یوازی په خپلې رانې باندې مې اعتماد ونکړ د رسالې مسوده مې داشاعت نه وړاندې دارالعلوم دیوبند مظاهر علوم سهارنپور، خیرالمدارس ملتان، جامعه اشرفیه لاهور تنبو الیهاسند و غیره مرکزی مدارس ته استولوسره دهغو ځایونو علماؤ ته مې رجوع وکړله په مصر کې ددغه وخت علامه زاهد کوثری ژوندې ؤ کوم چه په خپل وخت کې د فقهه حنفی امام گنل کیدود هغه خدمت کې مې سوالونه ورسول موصوف په پوره یقین سره دجوازصلوة فیصله وکوله ددارالعلوم دیوبند ټولومشرانو په کومو کې چه دټولونه رومی د

لمانځه دفساد فتوی لیکونکې حضرت مولنا مدنی قدس سره هم شامل و دخپلې سابقه فتوی نه رجوع کولوسره داحقر د تحریر سره یې پوره پوره اتفاق وکړ. د مظاهر علوم سهارنپور علماؤ د بعض اجزاوسره د اختلاف باوجود دلمانځه دفساد دحکم نه یې رجوع وکړله: په همدې ترتیب نورودینې مراکزونه هم په داسې ترتیب ځوابونه راوړسیدل دغه وخت احقر دغه رساله شائع کړه، درسالې داشاعت نه وروسته دخو علماؤ لخوا ددې خلاف څه تحریرونه راوړسیدل هغوته په کتلوسره په رساله باندې له سره نظر کولو اود مزید فقهې تحقیق سره په محرم ۱۳۸ هـ کې دارساله بیاشانغ شوه په کومه کې چه دمسنلې پوره تاریخ هم شته اودخپل علم اوبصیرت تر حده پورې تحقیق هم کومو حضراتو ته چه تحقیق مطلوب وی دغه رساله دې وگوری ددې رسالې په آخر کې یوه خبره لیکل شوې ده هغه دلته بیا هم اعاده کوم چه دا کوم څه چه لیکل شوی دی دخپلو ناتمامو معلوماتو او ناقصی رانې نه مې لیکلی دی که نور اکابرینو یې تصدیق نه وی فرمائلی نو داشاعت همت به نه ؤ مگر دې عاجزینده په اندازه دطاقت سره خپل کوبنښن خرڅولوسره ستړی شوی کومو حضراتو ته چه ددینه اطمینان نه وی هغه دې نورو علماؤ ته رجوع وفرمایي

والله المستعان وعلیه التکلان

بنده محمد شفیع عفا الله عنه

کراچی نمبر ۱۵/۵ صفر ۱۳۸۲ هـ

ترجمه: الحاج مولوی سید الرحمن

کمپوزنگ: اید الرحمن

